

והמשכילים יזהירו כזהר* הרקיע

זהר על התורה

שמות ב

מהתנא האלהי

רבי שמעון בן יוחאי זלה"ה

עם סתרי תורה ומדרש הנעלם ועם פקודי אורייתא מרעיא מהימנא ותוספתא על קצת פרשיות כוהו לא היה מלפנים באותיות גדולות מרובעות ובנקודות ללמוד בו כל איש אשר רוח אלהים דבר בו להיות צדיק וחסיד והוספנו במקומו הראוי מראה מקום מכל פסוקי תנ"ך עם הגהות האר"י ז"ל עפ"י דרך אמת ולמטה מראה מקומות הר"מ קורדובירו ואמרי בינה עם פירושו והגהות יש מאי"ן להרב חיד"א זיע"א הכל על סדר נכון:

והוספנו בו ביאור המלות הקשות של הזהר

השתדלנו להגיה ולתקן השגיאות שבדפוס
כפי שמוזכר מאחרי הדף

קרן הוצאת ספרי רבני בבל

רח' דוד יליץ 40

ירושלים שנת תשל"ז

זאנאק, ג. לום : לטוטום טואקסז

ופרייתו להוריעים : ישב בסתר עליון כצל שרי יתלונן

ומצדיקי הרבים כזככים כעוף ועד : גז : יעני ואכבה

לזכר עולם

הגהה ראשונה והגהה שניה עם תוספת שהיה חסר בראשונה להוצאה השניה הזאת נעשתה ע"י משפחת הרה"ג המקובל האלקי הגלגולים וספר שם משמעון על עץ חיים וספר אמרי שמעון פי' על התנ"ך ודרושים וחקירות שונות" לע"נ כלתו **מסעודה בת שמחה** ז"ל אשת בנו עזרא ציון הי"ו שנפטרה ביום שב"ק כ"ד שבט תשל"ג תנצב"ה וכל הדפסה או צלום שתהיה מהספר הקדוש הזה מחוייבים להדפיס גם המודעה הנ"ל ותע"ב.

הזכות שמורה לקרן הוצאת ספרי רבני בבל
רח' דוד ילין 40 ירושלים

מהדורה שניה מתוקנת התשמ"ב

פרשת תרומה

וידבר יי אל משה לאמר • דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה מאת
 כל איש אשר ידכנו לבו וגומר • רבי חייא פתח (תסלום קל"ס) כי
 יעקב בחר לו יה ישראל לסגולתו, כמה חביבין ישראל קמי קדשאי
 בריך הוא דאתרעי בהו, וכעא לאתדבקי בהו ולא תקשרא עמרוון,
 ועבד לון עמא יחידאה בעלמא דכתיב (שמואל ב' ו') ומי כעמך כישראל
 גוי אחד בארץ ואינון אתרעו ביה ואתקשרו ביה הדא הוא דכתיב כי
 יעקב בחר לו יה • וכתיב (דקכ"ו ע"ב) (דכריס ל"ב) כי חלק יי עמו • ויהב
 לשאר עמין שולטנין רכרבן ממנן עליהו, והוא נטיל לחולקיה ישראל
 רבי שמעון פתח (ס"ד ו') מי זאת הנשקפה כמו שחר יפה כלבנה ברה
 כחמה איומה בנדגלות • מי זאת, רזא דתרין עלמין מתחברן בחדאי
 ודא הוא עולם ועולם. מ"י הא (בראשית ל"א ח') אוקימנא דרגא עלאה
 לעילא, שירותא דקיימא בשאלתא ואקרי מ"י כמה דאת אמר (סע"ה מ')
 שאו מרום עיניכם וראו מי ברא אלה • ז"ארת, דרגא תתאה לתתא
 עלמא תתאה ותרווייהו תרין עלמין בחבורא חדא בקשורא חדא כחדא •

הנשקפה

שמי

ג

הנשקפה, כד מתחברן תרווייהו בחדא כמו שחר, כד בעינא שחרותא
לאנהרא, ולבתר אתנהיר כסיהרא כד (פניש) בטש בה נהירו דשמשא
ולבתר כשמשא כד קיימא סיהרא בשלימו. איומה, תקיפא לאגנא על
כלא. דהא כדן אית לה שלימו ותקיפו למעבר חילא, ונטלא חילא
מעלמא עלאה על ידא דיעקב שלימא דחבר לון כחדא. חבר לון
כחדא לעילא וחבר לון כחדא לתתא. ומתמן נפקו תריסר שבטין
קדישין כנוונא דלעילא. יעקב דהוה שלים אעיל רחימו (ה) בתרין
עלמין כמה דאוקימנא. (כ) שאר בני נשא דעבדין כדן, (ג) מגלין עריין
לעילא ותתא גרים דכבו בתרין עלמין, וגרים פרודא דהא הוא דכתיב
(ויקרא י"ח) ואשה אל אחותה לא תקח לצורר, דאתעכידו מארי דכבו
דא לדא. ואי תימא (כראשית ג) ותקנא רחל באחותה. הכי הוא ודא,
דהא עלמא תתאה, כל תיאובתיה לאו איהו אלא כגין למחוי כנוונא
דעלמא עלאה, ולמירת דוכתהא. כדוכתא אתרא קנאת סופרים
אסניאת חכמתא, והכא קנאת סופרים, בגין דאית (קל"ב) ספר וספר,
אסניאו משיכו דחכמתא (עלאה) לגבייהו ועס כל דא אפילו יעקב לא
אשלים לגבייהו כדקא חוי, ושאר בני עלמא גרמין דכבו וגרמין פרודא,
ומגלין עריין דכלא, עריין דעילא ותתא, וברזא דא אית דא דעריין.
עריין דאימא וברתא וכלא כרזא חדא. מי. זאת. אתקרון אחתן, בגין
דאינון באחיה וברחימו ובחבורא דרעותא, ואקרון אימא וברתא, מאן
דגלי ערייתהון לית ליה חולקא לעלמא דאתי ולית ליה חולקא
במהימנותא. הא חוי בי יעקב בחר לו יה רזא עלאה לעילא. כיון
דאשלים ואקרי ישראל, כדן לסגלתו נטיל כלא בכל סטרין, ונטיל
לעילא ונטיל לתתא ואשתלים בכלא אמר רבי שמעון הא תנינן דכד
ברא קדשא בריך הוא עלמא, (ו) גליף בגליפי דדוי מהימנותא (ס) גו
טהירין ברזין עלאין, וגליף לעילא וגליף לתתא וכלא ברזא חדא, ברזא
דגלופי דשמא קדישא יהוה, דשליט באתווי עליא ותתא, וברזא דא
אשתכללו עלמין, עלמא עלאה ועלמא תתאה. עלמא עלאה אשתכלל
ברזא דאת י, נקודה עלאה קדמאה דנפקא מגו דסתים וגניז דלי

ידע

(א) כל רחב וכלם ועמ"ס טרס"ב א כחש"י ס"ד וביאר ענין סידכ"ו ס"י מיל"ו ע"ג ירוק טיטב מתין : (כ) מטבע סא ימנכ כדן טעם
טעם ב לחיות כדו נחכ"כ טעמים א"ס : (ג) כראשית כד ע"א אחרי מתן כס עריות דף ע"ר ע"א : (ד) מי מקק חקיהו כפסיעות
מק"י רוי דמסמנותא : טרס"ב : (ה) כס"ד אורות מסידות עליונות כמכונ"ד : (ו) שלם כעסירו ועי' סק"מ ע"י כל סממנ"ד : טרס"ב :

ידיע, ולא קיימא למנדע ולא אתיידע כלל, סליקו דרזא דאין סוף, ומגו
 סתימו דא, נהיר נהירו חד דקיק וסתים, פליל בגויה כללא דכל נהורין,
 ובההוא נהירו סתים (6) בטש ביה מאן דלא בטש, נהיר ביה מאן
 דלא נהיר. וכדין אפיק חד נהירו דאיהו עדונא לעדונא לאשתעשעא,
 לאתגנזא נהירו דקיק וסתים בגו ההוא נהירו. וההוא נהירו דאיהו
 עדונא לעדונא סתים, אתקיימו (ס"א אתרקיימו) ואשתכללו ביה שירת
 רשימין, דלא ידיען בר לההוא נהורא דקיק. בד עאל לאתגנזא עדונא
 בעדונא נהיר בנהירו. והאי נהירו דנפק מגו נהירו דקיק, איהו דחילא
 ואמתני ותקיפא יתירא, ואתפשט רהאי ואתעביר עלמא חדא דנהיר
 לכל עלמין עלמא סתימא דלא ידיעא כלל. ובגויה דירין שית רבוא
 אלף, דאינון דיוורין וחילין ומשידיין עלאין. וכיון דאפיק לון ואשתכללו
 כחדא, כדין (דקכ"ז ע"ב) איהו חבורא חדא, ואינון רזא דאת ו"ו דאתתבר
 בההוא עלמא סתימא (כאן ססר). וכדין כתיב כי יעקב בחר לו יה, כד
 נפיק ו"ו ואשתכלל מגו יה, כדין ישראל לסגלתו. שאר בני עלמא לא
 אתייהיב לון רשו לסלקא הכי, אלא לסגלתו, אתר דנטיל וכניש כללא,
 ודא איהו דרגא לתתא, ומגו דא גטלין לעילא, כסתימו דרעו,
 אבל לא כאתגלייא כמרה דנטיל יעקב דא הוא דכתיב ויקחו

לי תרומה : (ס' הכהני השניך כאן עיין סוף הס' סו' ג')

ויקחו לי תרומה. רבי יהודה פתח (תהלים ל"ב) מרה רב טובך אשר
 צפנת ליראיך פעלת לחוסים בך נגד בני אדם. האי קרא
 הא אוקמוה ואתמר. אבל רזא דא הא אוקמיה בוצינא קדישא גו
 רזין עלאין, דרגא עלאה דאיהו רזא דעלמא עלאה אקרי מ"י. דרגא
 תתאה דאיהו רזא דעלמא תתאה אקרי מ"ה, ותנינן אל תקרי מ"ה
 אלא מאה, כגין דכל דרגין עלאין באשלמותהון הכא אינון. תו אמאי
 אקרי מ"ה. אלא אף על גב דמשיכו עלאה אתמשך, לא אתגלייא
 עד דאשתלים הכא, דאיהו אתר כופא דכל דרגין, סופא דאמשכותא
 דכלא, וקיימא כאתגלייא. ואף על גב דאתגלייא יתיר מכלא, קיימא
 לשאלא מ"ה. מה חמית מה (כרמאית כ' ל') ידעת. כמרה דאת אמר
 (דכ"ס ד') כי לא ראיתם כל תמונה. ובגין כך מה רב טובך, דא איהו

יפירא

יְסוּדָא דְעֵלְמָא דְאַקְרִי רַב טוֹב כְּמָה דְאַתְּ אָמַר (ישעי' ס"ג) וְרַב טוֹב
 לְבֵית יִשְׂרָאֵל כְּגִין דְּהָאִי אִיהוּ רַב טוֹב. אִוּר קְדַמָּאָה אַקְרִי טוֹב קְתָם
 וְהִבָּא כְּלִילָן דְּכַר וְנוֹקְבָא בְּחָדָא. אֲשֶׁר צִפְנִתְּ, דְּהָאִי אֲתַגְנִיז כְּגוֹנָא
 דְּאִוּר קְדַמָּאָה דְּאֲתַגְנִיז וְאֲתַטְמַר. פְּעֵלְתָּ דְּהִבָּא אִיהוּ אִוּמְנוּתָא דְּכֵלָא,
 אִוּמְנוּתָא דְּכָל עֵלְמָא, אִוּמְנוּתָא דְּנִשְׁמַתִּין וְרוּחִין. בְּרֹזָא דְּאֵל עֵבִיד
 קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא אִוּמְנוּתָא דְּכָל עֵלְמָא, וְרֹזָא דְּאֵל (כְּרֵאשִׁית ס') בְּרֵאשִׁית
 בְּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ. בְּרֹזָא דְּאֵל אֲחַעֲבִיד מִשְׁכַּנְךָ
 וְאֲתַבְנִי, דְּאִיהוּ כְּדִיוּקְנָא דְּעֵלְמָא דְּלַעֲלָא, וְכְדִיוּקְנָא דְּעֵלְמָא תַּתָּא
 הָדָא הוּא רַבְתִּיב וְיִקְחוּ לִי תְרוּמָה. לִי תְרוּמָה, תְּרִין דְּרַגְיִן דְּאִינוּן חָד
 דְּמַתְּחַבְרִין כְּחָדָא :

וְיִקְחוּ לִי תְרוּמָה וְגוּמַר. רַבִּי שְׁמַעוֹן וְרַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבִּי אַבְא וְרַבִּי יוֹסִי
 הָווּ יְחִבֵּי יוֹמָא חָד תַּחֲתֵי אִילְנֵי בְּבִקְעָתָא גְבִי יַמָּא דְּגִנוּסָר.
 אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן כְּמָה יָאָה צֵלָא דְּאֵל דְּחַפִּיָּא עֲלֵן מְגוּ אִילְנֵי, וְאֲנִן צְרִיבִין
 לְאַעֲטָרָא הָאִי אַתְרַ בְּמִלֵּי דְּאִוּרִיָּתָא. פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר (ס' שו"ג)
 אֲפִרְיוֹן עֵשָׂה לוֹ הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מְעַצֵּי הַלְבָנוֹן. הָאִי קְרָא הָאִי אִוּקִימְנָא
 לִיה וְאֲתַמַּר. אֲכַל אֲפִרְיוֹן, דְּאֵל הִיבְלָא דְּלַתְתָּא דְּאִיהוּ כְּגוֹנָא דְּהִיבְלָא
 עֲלָאָה, וְקְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא קְרָא לִיה גְּנַתָּא דְּעָרִין, דְּאִיהוּ נְטַע לִיה
 לְהִנְאָחִי וְכִסּוּפָא דִּלְיָה, לְאַשְׁתַּעֲשַׁעָא בֵּיה גּוּ אִינוּן נִשְׁמַתִּין דְּצִדִּיקִיָּא,
 דְּחִמֵּן כְּלָהוּ קִיָּמִין וְרִשְׁמִיָּין בְּגוּיָה. אִינוּן נִשְׁמַתִּין דְּלִית לֹון גּוּפָא בְּהָאִי
 עֵלְמָא, כְּלָהוּ סְלִקִין וּמַתְעַטְרִין תַּמָּן, וְאִית לֹון דּוּכְתִין לְמַחְמֵי לְאַתְעַנְגָּא
 גּוּ עֵנוּנָא עֲלָאָה דְּאַקְרִי (עִקוּן קִלְוִי כ"ו) נַעֲס יי, וְתַמָּן אֲתַמְלִיין מְכַל כְּסוּפִין
 דְּגַהֲרִי דְּאַפְרַסְמוּנָא דְּכִיָּא. אֲפְרַסְמוּן, דְּאֵל הִיבְלָא עֲלָאָה טְמִירָא גְּנִזָּא.
 אֲפִרְיוֹן, דְּאֵל הִיבְלָא דְּלַתְתָּא דְּלִית בֵּיה סְמֶךְ עַד דְּאַסְתַּמִּיךְ (כ"ב דְּאַתְמַסְךָ)
 מְגוּ הִיבְלָא עֲלָאָה, וּבְגִין כֶּךָ אֶת סְמֶךְ אִיהוּ סְתִים בְּכָל סְטְרוֹי, כְּגוֹנָא
 דְּאֵל אֶת ס' (ס"ב מ"ם) סְתִימָא. מַה בֵּין הָאִי לְהָאִי. אֵלָא בְּשַׁעֲתָא דְּסְתִים
 וְאֲתַגְנִיז בְּגוּיָה גּוּ נְהוּרָא עֲלָאָה לְעֵלָא, כְּרִין אִיהִי קִיָּמָא כְּדִיוּקְנָא
 דְּאַתְ סְמֶךְ סְתִים בְּגוּיָה, וְאֲתַגְנִיז בֵּיה לְסַלְקָא (עִיין ק"ג ס') לְעֵלָא, וְכְשַׁעֲתָא
 דְּהִדְרָא וְיַתְבָּא רַבִּיעָא עַל בְּנִין לְתַתָּא לִינְקָא לֹון כְּרִין אִיהִי קִיָּמָא כְּדִיוּקְנָא

דאת

(א) אֲפִרְיוֹן מִלָּא עַס רַב אֶלְרֵף ס' ר' אִיִּדְיָאֵר כו"ן נ"י לַכְּתָב סַעֲרָא וְסַעֲרָא לְכַר נ"י לַכְּתָב אָךְ סוּרָא יִסִּים כְּלֵי א' וְסַעֲרָא כִּי סַעֲרָא דִּי
 לַכְּתָב סַעֲרָא סַעֲרָא יִסִּד סַעֲרָאֵס חֲקוּן אֲפִרְיוֹן יִסִּד' .

דאת ס' רביעא סתימא לגו ארבע סטרין דעלמא . ועל דא, איהו א' (דקכ"ז ע"ב) אפרסמון ודא הוא אפריון . ובאחר תרין אתון ס"מ קיימא
 ' ברזא דברית, (ס"ה) רזא דברית דאתגניז בגוויהו) . דאיהו זמין לנטלא
 כולא, רזא דאינון מאה ברבאן, (ה) שתין וארבעין . שתין לקבל שית
 סטרין דנפיק מאת ס', ארבעין לקבל ארבע סטרי עלמא, (ס) וכלא
 אשלימו למאה . ואת יוד איהו אשלים לרזא דמאה כגוונא דלעלא
 ועל דא דא אפרסמון ודא אפריון . אינון נהרי נפקין מאפרסמון דא,
 ונשמתיין עלאין דלית לון גופא בהאי עלמא ינקין מההוא נהירו דנפיק
 מאינון נהרי אפרסמונא דביא, (ג) ומתענגי בענוגא דא עלאה, ונשמתיין
 דסלקין ונחתין דאית לון גופא בהאי עלמא, סלקין וינקין מההוא נהירו
 דאפריון דא ונחתין . ואלין יהבי ונטלי . יהבי ריחא מאינון עובדין
 דבשראן דמשתדלי בהו בהאי עלמא, ונטלי מההוא ריחא דאשתאר
 ביה בגנתא כמה דאת אמר (כראשית כ"ז) כרית שדה אשר ברכו יי, ריחא
 דאשתאר ביה בההוא תקלא, וכלהו קיימי בההיא גנתא, אלין (ה) מתענגי
 לעלא ואלין מתענגי לתתא . עשה לו המלך שלמה עשה לו (ה) לגרמיה, ואי
 תימא הא נשמתיין דצדיקייא משתעשען ביה, ואת אמרת עשה לו . הכי הוא
 ודא, בגין דהאי אפריון וכל אינון נשמתיין דצדיקייא, בלהו קיימי לאשתעשעא
 בהו קדשא בריך הוא . המלך (כראשית כ"ט א') שלמה, מלכא דשלמא
 דליה, ודא איהו מלכא עלאה (והא אוקמוהו). המלך סתם, דא מלכא
 משיחא, דא עלמא דדכורא ודא עלמא דנוקבא, מעצי הלבנון, אינון
 אילנין נטיען דעקר לון קדשא בריך הוא ושתיל לון באחר אחרא, ואלין
 אקרון ארזי לבנון כמה דאת אמר (תהלים ק"ד) ארזי לבנון אשר נטע
 ולא אתבני האי אפריון ולא אשתכרל אלא בהו . תו מעצי הלבנון,
 אלין שית יומין דבראשית, דכל יומא ויומא מסדר בהאי אפריון
 סדורא דאתחזי ליה . סדורא קדמאה אתנגיד מסטרא דימינא, אור

קדמאה

(א) פירוש זהו אית ס"מ דאפרסמון סוכר לעיל : (ב) אף על גב דכלא יוד סס ק' שסס ס' ומ' נראה כי אפרסמון יוחר
 מאפריון רק ל' ע"כ א' ואת יוד אשלים לק א"כ מי ער י' א"ס : (ג) לך לך פ"א ע"א : (ד) ווסו סוד לקוח כנוטס
 ס' ולכך כסבלו כי דוד סמלך עליו סגלים לא סיו לו סיים מעלמו כעולם סוס ונחלו לו סאכות ושאל סיון לו ס' כח' כ'
 סעובות כאלו אין לו ביק כעולם סיס וגם ככן סעולם סוס וסין ספיש מאפרסמון לאפריון אלא כחלי ססס' וסלח ססון ג'
 ליון סיא יסוד אמת ועס ד' אוקיות גימטריא כעס : וי'ן גימטריא סוכל ע"ס' ושאל סיוכס לכך סידי סאפריון ומסס יוכס
 לקוח ילספיר מנעס ס' ויחר ע"כ י'ן דאפריון גימטריא וס' וס' ססין סוד ו'ק וכללס דסיינו דסימי דסכעס נקורות :
 וססין וס' סויה לניס דסיינו עילס סמחוקן אכא ואימא סיוחרים עס כניסס ולכן נקי"ף לעיל נעס ס' ס' ס' :
 (ס) כראשית כ"ט ע"א :

קדמא^(ה) דאתגניז ואתנטיל מסטרא דימינא ועאל בהאי אפריון על ידא
דיסודא חד ועביד ביה שמושא . לבתר אפיק ההוא אפריון חד דיוקנא
בגוונא דהאי אור, ודא הוא רזא דכתיב (בראשית ה') יהו אור ויהי אור .
כיון דאמר יהי אור, אמאי כתיב ויהי אור, לא אצטריך קרא למכתב
אלא ויהי בן, מהו ויהי אור . אלא דההוא אור אפיק אור אחרא
דאתחזי ליה, ודא איהו יומא קדמא מאינון עצי הלבנון . סדורא
תניינא אתנגיד מסטרא דשמאלא, פרישו דמיא בגידו דאשא תקיפא
ואתנטיל מסטרא דשמאלא, ועאל בהאי אפריון ועביד ביה שמושא
ואפריש בין מיין דבסטרא דימינא, ובין אינון מיין דבסטרא דשמאלא . לבתר
אפיק ההוא אפריון חד דיוקנא בגוונא דיליה, ודא איהו רזא דכתיב
בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי כן ודא
איהו יומא תניינא מאינון עצי הלבנון . סדורא תליתאה ארתנגיד
מסטרא דאמצעיתא ומסטרא דימינא (ומסטרא דשמאלא) חד יומא
תליתאה דעביד שלמא בעלמא . ומתמן אתמשיכו איכו לבלא, ודא
עביד שמושא בהאי אפריון ואפיק זינה לזיניה זינא לעובדין סגיאן
זינא דאתחזי ליה, וכל דשאין ועשבין ואילגין כבמה חלין . ואשתאר
דיוקניה תמן, ואפיק זינא ההוא אפריון בההוא גוונא ממש, ודא איהו
יומא תליתאה, דאתכליל מתרין סטרין מאינון עצי הלבנון . סדורא
דביעאה אתנגיד ואתגיד נהירו דשמשא, לאנהרא להאי אפריון גו
חשוך דיליה, ועאל ביה לאנהרא ולא עביד ביה שמושא עד יומא
(ג) חמישאה, דאפיק האי אפריון ההוא שמושא דנהירו, דעאל ביה
ביומא רביעאה, ואפיק ההוא אפריון בההוא גוונא ממש
דההוא נהירו, ודא איהו יומא רביעאה חד מאינון עצי
הלבנון . סדורא חמישאה ארתנגיד חד משיכו דחישו דמיא
(דקכ"ח ע"א) ועביד שמושא לאפקה ההוא נהירו דסדורא דיומא
רביעאה, ועביד בהאי אפריון שמושא, ואפיק זינן לזיניה, אינון דאתחזי
בההוא גוונא ממש, והאי יומא שמש ההוא שמושא יתיר מכל שאר

יומין

(ה) אמשך ויטל מלך תיקון וכן מוכר ומנכר מלך הסמאל עד כלות יוסבלות כל סמית סכנין אל סאמריון ומ סאמרז זס כסדוס כסעד
טוס סאבילוס פ סעי . (ו) סדור דנהירוס אסתגיד ונמשך סוסוד דאלולוס סקול סטרול דימינל וכן סטרול סכיוול סכודוס וכן ספארת
וכי על ססוד ועיק סק' ס'ס'ב) : (ז) טרלס דלסוד לסאג כל' דכתיב כוס מלית ססר ו'ס' כסויל ססלם כל' וכסלם ס' דיקל
פ'ס' (יק'ל דכודס ול' ס' ס'ס'ס'ס' ס' ס'ס'ס'ס'ס' ס' ס'ס'ס'ס'ס' ס' ס'ס'ס'ס'ס' ס' ס'ס'ס'ס'ס' ס' ס'ס'ס'ס'ס' ס' ס'ס'ס'ס'ס' ס' ס'ס'ס'ס'ס'
ססני כרסס דניס ונ'ס כס'ניל' ס'ס'ל' :

יומין • וכלא תליא עד יומא שתי תאה, דאפיק האי אפריון כל מה דהוה
 גניז ביה דכתיב תוצא הארץ נפש חיה למינה וגומר. ודא איהו יומא
 חמישאה חד מאינון עצי הלכנון. סדורא שתי תאה דא איהו יומא
 דאתקין כל האי אפריון, ולית ליה תקונא ולית ליה תוקפא בר מהאי
 יומא • כד אתא האי יומא אתתקן האי אפריון בכמה רוחין בכמה
 נשמתין בכמה (ב) עולימתן שפירן בחיזו, אינון דאתחזון למיתב בהיכלא
 דמלכא • אוף הכי איהו אתתקן בשפירו כל שאר יומין דהוו בקדמיתא
 ואתקין לון כתיאובתא חדא, ברעותא בחרוה, תקונא דלעילא ותתא
 כדין אתקדש האי אפריון בקדושין עלאין ואתעטר בעטרוי, עד דסליק
 בסליקו דעטרא דנייחא, ואקרי שמא עלאה שמא קדישא דאיהו שבת,
 נייחא דכלא תיאובתא דכלא, דבקותא דכלא דלעילא ותתא כחדא,
 וכדין כתיב (סיר ג) אפריון עשה לו המלך שלמה מעצי הלכנון • אמר
 רבי שמעון מאן דזכי בההוא אפריון, זכי בכלא זכי למיתב בנייחא בצלא
 דקדשא בריך הוא כמה דאת אמר (סס ד) בצלו חמדתי וישבתי • והשתא
 דיתבנא בצלא דנייחא דא, אית לן לאסתכלא, דלא יתבנן אלא
 בצלא דקדשא בריך הוא, גו ההוא אפריון ואית לן לאעטרא האי
 אתר בעטרין עלאין, עד דיתערון אילני דההוא אפריון למיתי עלן
 בצלא אחרא • פתח רבי שמעון כרישא ואמר :

ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי •
 ויקחו לי, האי מאן דבעי לאשתדלא במצוה, ולאשתדלא ביה
 בקדשא בריך הוא, אצטריך דלא ישתדל ביה בריקנייא ובמגנא, אלא
 אצטריך ליה לבר נש לאשתדלא ביה כדקא יאות כפוס חיליה, והא
 אוקימנא (כ) מלה דא בכמה אתרי, יאות למיסב בר נש ההוא
 אשתדלותא דקדשא בריך הוא כמה דאת אמר (רכים י"ו) איש כמתנת
 ידו וגומר • ואי תימא הא כתיב (ישעיה כ"ה) לכו שכרו ואכלו ולכו שכרו
 בלא כסף ובלא מחיר יין וחלב, דהאי איהו במגנא (ואשתדלותא בלא
 כסף) ואיהו אשתדלותא דקדשא בריך הוא • אלא אשתדלותא

דאורייהא

(ז) כערוז ימות טהם היכלית וענף טהם קליה למעט מהענפים והם מכייתים כל יוקחל ופקודו : (כ) אמרו כפ"ק דכ"ק כחידור מלוט
 עד פלים ועד"ה כי כל מלוט ס"א בניק שרשם כח"ת ועיר טהם יסיר א"וא דתינו מ"ל ס"א י"ס כ"א"ס כ"ב ז"ו ת"ח ועיר וס' ר"א ח"ל ויריע
 סנת"ת ועיר יש כחסר ה"נ הכחלק מ"ו שנים העליין ח"א לל"א ופתחין ל"חל ופתלע"י פעם ח"א של שחיתן ופעם ח"א כ"ו רחל וס"ה כל
 חידור וימי הוא מן סת"ת וכשח"ס מוס"ף של"ס נחנין אליו מש"ל חייבו שח"ר כרחל של"ס ח"מלע"י ד"א ח"ו דירח וכשמו"ף יו"ר נחנין
 לו מש"ל כפ"ה דתינו האות מהש"ל הכליון סת"ת כתיב וסיר א"י וז"ה ח"ס כמתנת ידו דה"ו מודיה וכברכת ח"ל מסכ"ס ח"מ"ו :

דאורייתא כל מאן דבעי זכי בה • אשתדלותא דקדשא בריך הוא
 למנדע ליה, כל מאן דבעי זכי ביה בלא אנרא כלל • אבל אשתדלותא
 דקדשא בריך הוא דקיימא בעובדא, אסיר (6) לנטלא ליה למגנא
 וברי קנייא, בגין דלא זכי בההוא עובדא כלל לאמשכא עליה רוחא
 דקודשא, אלא באגר שלים • (6) ובספרא דחרישי דאוריף אשמדאי
 לשלמה מלכא, כל מאן דבעי לאשתדלא לאעברא מניה רוח מסאבא
 ולכפייה לרוחא אחרא • ההוא עובדא דבעי לאשתדלא ביה, בעי
 למקני ליה באגר שלים, בכל מה דיבעון מניה בין זעיר בין רב, בגין
 דרוח מסאבא איהו אזדמן תדיר במגנא וברי קנייא, ואודבן בלא אנרא,
 ואניס לבני נשא למשרי עלייהו, ומפתי לון לדיידא עמהון בכמה
 פתויין • בכמה ארחין סטי לון לשוואה דיוריה עמהון. ורוח קודשא
 לאו הכי, אלא באגר שלים ובאשתדלותא רב סגי, ובאתדכאותא
 דגדמיה, ובאתדכאותא דמשכניה, וברעותא דלביה ונפשיה • ולאי
 דיכיל למרווח ליה דישווי מדוריה עמיה • ועס כל דא דיהך בארח
 מישר דלא יסטי לימינא ולשמאלא, ואי לאו, מיד אסתלק מניה
 ואתרחק מניה, ולא יכיל למרווח ליה כדבקדמיתא, ועל דא
 כתיב ויקחו לי תרומה • מאת כל איש, מההוא דאקרי איש
 דאתגבר על יצריה, וכל מאן דאתגבר על יצריה אקרי איש •
 אשר ידבנו לבו • מלי אשר ידבנו לבו • אלא דיתרעי
 (דק"ח ע"ב) ביה קדשא בריך הוא כמה דאת אמר (תהלים כ"ז) לך
 אמר לבי • (ס"ט ע"ג) צור לבבי • (משלי ט"ו) וטוב לב • (רות ג') וייטב לבו,
 בלהו בקדשא בריך הוא קאמר • אוף הכא אשר ידבנו לבו מניה
 תקחו את תרומתי, דהא תמן אשתכח ולאן באתר אחרא, ומנא ידעינן
 דהא קדשא בריך הוא איתרעי ביה ושווי מדוריה ביה • כד חמינן
 דרעותא דההוא בר נש, בתדוה ברעותא דלבא, למרדף ולאשתדלא
 אכתריה דקדשא בריך הוא, בלביה וכנפשיה וברעותיה • ודאי תמן
 ידעינן דשרי ביה שכינתא • כדן בעינן למקני ההוא בר נש בכסף
 שלים, (ולאשתדלא אכתריה) לאתחברא בהדיה ולמילף מניה, דעל דא

קדמאי

(6) אי דלטו סגמית כדף און כסף, כמאן איתכ מלח דבעי להקני סמכות כלליל שלים ונין ככסף יקס לוי מיל' (כ) כספר טבו
 כל מיני כספים שלמה שלמה מאסמורתי

קדמאי הוו אמרי וקנה לך חבר, באגר שלים בעי למקני ליה, בגין
 למזכי בשכינתא. עד הכא בעי למרדף בטר זכאה ולמקני ליה אוף
 הכי ההוא זכאה בעי למרדף בטר חייבא ולמקני ליה באגר שלים,
 בגין דיעבר מניה ההוא זוהמא ויתכפייא סטרא אחרא, ויעביד לנפשיה,
 בגין דיחשב עליה כאילו הוא ברא ליה, ודא איהו שבחא דיסתלק ביה
 יקרא דקדשא בריך הוא, יתיר משבחא אחרא, ואסתלקותא דא יתיר
 מכלא. מאי טעמא, בגין דאיהו גרים לאכפייא סטרא אחרא, ולאסתלקא
 יקרא דקדשא בריך הוא, ועל דא כתיב באהרן (מלאכי ב') ורכים השיב
 מעון וכתיב (ס) בריתי היתה אתו. תא חזי כל מאן דאחיד בידא
 דחייבא, (ותב לגביה) ואשתדל ביה למשבק ארחא בישא, איהו אסתלק
 בתלת סלוקין, מה דלא אסתלק הכי בר נש אחרא. גרים (ג) לאכפייא
 סטרא אחרא. וגרים דיסתלק קדשא בריך הוא ביקריה, וגרים לקיימא
 כל עלמא בקיומיה לעילא ותתא, ועל האי בר נש כתיב בריתי היתה
 אתו החיים והשלום. וזכי למחמי בגין לבנוי, וזכי בהאי עלמא. וזכי
 לעלמא דאתי. כל מארי דינין לא יכלין למידן ליה בהאי עלמא
 ובעלמא דאתי. עאל כתריסר תרעי ולית מאן דימחי בידיה. ועל
 דא כתיב (תהלים ק"ב) גבור בארץ יהיה זרעו דור ישרים יבורך. דיון
 ועושר בביתו וצדקתו עומדת לעד. זרח בחשך אור לישרים וגומר.
 (ג) באדרא עלאה קיימין תלת (סטרי) גוונין. ואינן להטין. גו שלהובא
 חדא, וההוא שלהובא נפקא מסטרא דדרום דאיהו ימינא. ואינן גוונין
 מתפרשין לתלת סטרין. חד סליק לעילא. וחד נחירת לחתא, וחד
 דאתחזי וגניו בשעתא דשמשא נהיר. גוונא חדא ההוא דסליק לעילא
 נפקא. וההוא גוונא איהו גוון חוור יתיר מחוורו אחרא, ועאל בההוא
 שלהובא ואצטבע זעיר ולא אצטבע, וקיימא ההוא גוון לעילא על רישא
 דההוא אדרא. ובשעתא דישראל עאלין לבי כנשתא ומצלן צלותהון,
 כד מטאן לגאל ישראל וסמכין גאולה לתפלה, כדן האי גוון חוור
 אסתלק על רישא דאדרא, ואתעביד ליה כתרא. (דקיימא) וכרוזא נפיק
 ואמר, זכאין אתון עמא קדישא דעכדי טוב קמיה דקדשא בריך הוא,
 ורזא

(6) להכניע כח החילונים חצה כח הקדושים: (כ) כחור הטלית: וכי יסיד דמ' דהזינות סנקרת אורח כי סס קיבוץ מכמות ועיון כסמין קבט' אל סימן ד' קרס' כ'.

ורזא דא (יטעפס ל"ח) והטוב בעיניך עשיתי (ויסי רכ"ח כ') דסמך גאולה
 לתפלה • כגין דהא בההיא שעתא דמטו לתהלות ראל עליון, דסליק
 האי גוון על רישא דההוא (קכ"ז כ') אדרא, אתער האי צדיק לאתחברא
 באתר דאצטריך, ברחימו בחיבו בחרוה ברעותא • וכל שייפין כלהו
 מתחברן בתיאובתא חדא, אלן פאלין עלאין בתתאין, וכוצינין כלהו
 נהרין ומתלהטין, וכלהו קיימי בחבורא חדא בהאי צדיק דאקרי טוב
 כמה דאת אמר (יטעפס ג') אמרו צדיק כי טוב, ודא מחבר לכלהו בחבורא
 חדא, כדן כלא בלחישו עלא ותתא, בנשיקין דרעותא, וקיימא מלה
 בחבורא דבאדרא • כיון דמטו לשים שלום, כדן עביד שמושא ההוא
 נהר דגפיק מערן באדרא דא, וכדן בעיין כלא לנפקא מקמי מלכא
 ולא אצטריך בר נש ולא אחרא לאשתכחא חמן, ולא למשאל שאלתין
 (דקכ"ט ע"ב) אלא אצטריך למנפל על אנפין • מאי טעמא • כגין דההיא
 שעתא שעתא דשמושא הוי, ובעי כל בר נש (ה) למכסף מקמי מאריה (כ)
 ולחפייא אנפוי (בנפשין ורוחין) בכסופא סני, ולאכללא נפשיה בההוא
 שמושא דנפשין, דאתכליל ההוא אדרא מעילא (ו' כ') ומתתא בנפשין
 ורוחין : כדן גוונא אחרא דנחית לתתא, קאים ואחיד בשפולי דהאי
 אדרא, וכרוזא נפיק וקארי ואמר, עלאין ותתאין אסהידו סהדותא, מאן
 איהו דעביד נפשאן וזכי לחייבייא, ההוא דעטרא (ס"א) דאתחזי לאעטרא
 ליה בעטרא) דמלכותא על רישיה, ההוא דאתחזי לאעלא השתא קמי
 מלכא ומטרוניתא, דהא מלכא ומטרוניתא שאלי עליה • כדן אודמנן
 תרין סהרין מאינון עיניין דמשטטי בכל עלמא וקיימין בתר (ג) פרגורא
 וסהרן סהדותא דא ואמרי, הא אנן סהרין על פלנייא בר פלנייא •
 זכאה חולקיה דהא אבוי ידכר בגיניה לטב, דא איהו עביד נפשאן
 לתתא, נפשאן דחייבייא דהו מסטרא אחרא • כדן אתייקר קדשי
 בריך הוא בחרוה שלימתא • ביה שעתא אודמנן (קמ"כ כ') חד ממנא
 דאיהו גזברא על דיוקנין דצדיקייא, ברזא דשמושא דאחוון דאתקרי
 ברזא יהודיעים, בכחרא דשמושא דשמא קדישא • ודמין קדשא בריך
 הוא לההוא ממנא ואייתי דיוקנא דההוא בר נש דעביד נפשאן דחייבייא

וקאים

(א) לכתובים לשני תריביי ית' וזומר חכמן כפילה ל"ס : (ב) סר' סמקיל סת' א חוקיני כחכ דלמי דכרי סהר מיכח דהעומר כחה
 סהכור עושין ג"א אף חזינו סמכלל עממס כרד לעזות ל"א • כלומר ליטול על כפוי דוקא אף ססוף חומר ימדות סת' : (ג) מחזיקים

וקאים ליה קמי מלכא ומטרוניתא • ואנא אסדרנא עלי שמיא וארעא
 דכההיא שעמא מסרין ליה ההוא דיוקנא • דהא לית לך כל צדיקא
 בהאי עלמא דלא חקיק דיוקניה לעילא, תחות ידא דההוא ממנא
 ומסרין בידיה שבועין מפתחן דכל גנוזיא דמאריה בהו • כדן מלכא
 כריך לההוא דיוקנא, ככל ברכאן דכריך לאכרהם כד עבד נפשאן
 דחייבייא • וקרשא כריך הוא רמז לארבע משריין עלאין ונטלין לההוא
 דיוקנא ואזלין עמיה, ואיהו עאל לשבעין עלמין גנוזין דלא זכי בהו
 כד נש אחרא, כד אינון גנוזין לאינון דעבדי נפשיהון דחייבייא •
 ואלמלא הוו ידעי בני נשא כמה תועלתא וזכו (גרמי לצדיקיא) וזכאן
 בגניניהו, כד זכו להון, הוו אזלי אבתרייהו ורדפי לון כמאן דרריך בתר
 חיין. מסכנא זכי לבני נשא בכמה טבאן בכמה גנוזין עלאין, ולאן איהו
 כמאן דזכי לחייבייא • מה בין האי להאי • אלא מאן דאשתדל בתר
 מסכנא איהו אשלים חיין לנפשיה, וגרים ליה לאתקימא, וזכי בגיניה
 לכמה טבאן לההוא עלמא • (6) ומאן דאשתדל בתר חייבייא איהו
 אשלים יתיר • עביר לסטרא אחרא דאלהים אחרים דאתכפייא ולא
 שלטא, ואעבר ליה משולטנותיה • עכיד דאסתלק קדשא כריך
 הוא על כורסי יקריה • עכיד לההוא חייבא נפשא אחרא • זכארה
 חולקיה : גוונא אחרא דאתחזי ולא אתחזי, בשעתא דמטאן ישראל
 לקדושא דסדרא, כדן האי גוונא דגנוז נפיק • בגין דהאי איהו
 קדושא דקא מקדשי ישראל יתיר על מלאכי עלאי, דאינון חברין
 בהדיהו • והאי גוונא נהיר ואתחזי בשעתא דישאל מקדשי קדושא
 דא, עד דמסימי ישראל^ו דלא ישגחון מלאכין עלאין ויענישו לון לעילא ולא
 יקטרגון עליהו • כדן כרוזא נפיק ואמר עלאין ותתאין אציתו, מאן
 איהו גס רוחא במלי דאורייתא, מאן איהו דכל מלוי בגין למגבה
 במלי דאורייתא • בגין דתנינן דבר נש בעי למהוי שפיל בהאי עלמא
 במלי דאורייתא, דהא לית גבהו באורייתא אלא בעלמא דארתי •
 בקדושא דא בעינו לאסתמרא ולאננא לה ביננא, בגין דנתקדש גו
 קדושה

ד"ל

(6) מאן רמוכס לחייבא שמחירו כחשוב יתיר טוב מדרקס לעני כמ"ס דאשכול בתר חייבא למחירו כחשוב איתו אלס יתיר עכ"ד
 וכו' כעצם לטגת יכמ"ס כדף סקודס וכאם כפי למרדף בתר חייבא ולמקני לסי וכו' • ופי' אדרת גורן סרגימו אדרת סי' מקיס אסיכס
 אי חוסס בקיכוץ סאיככינין אי בקיכוץ סחכמים כא' כחדר סרשכ' וכא' נקבלי כין סאילטוס אי בקיכוץ כסמות סגריקיס וכאן כי סכ
 כדוה עלים יסיר דניקבא סס קיכוץ כל ככסמות לכן נקרא אדרת וסול עילאס כאלילוס • ס"כ :

קדושה ברישא ובסופא יתיר מאינון קדושן דאמרי בהרן מלאכי עלאי.
 קדושה דאנן מקדשי בשבחה דאנן משבחן למלאכי עלאי, ובגין שבחה
 דא שבקין לן למיעל גו תרעי עלאי. ועל דא אנן אסרין קדושה דא
 (דקב"ט ע"ב) בלשון הקדש, ושבקין לן ברחימו למיעל תרעין דלעילא.
 כגו דאנן משבחין לון בסרורא דילהון, (ס"א דילין) ובגין כך אנן נטלין
 קדושן יתיר, ועאלין תרעין עלאין. ואי תימא רמאותא היא. לאו הכי.
 אלא מלאכי עלאי אינון קדישין יתיר מינן, ואינון נטלי קדושתא יתיר
 ואלמלא דאנן נטלין ומשבין עלן קדושן אלן, לא ניכול למיהוי חברים
 בהדיהו, ויקרא דקדשא בריך הוא לא ישתלים עילא ותתא בזמנא
 חדא. ועל דא אנן משתדלין למיהוי עמהון חברים, ויסתלק יקרא
 דקדשא בריך הוא עילא ותתא בזמנא חדא. קדושה די בסופא איהו
 תרגום כמה דאוקימנא, ודא אפילו (קל"כ ב) יחיד יכול לומר לה אינון
 מלי דתרגום. אבל מלין דלשון הקדש דקדושה, לאו אינון אלאי
 בעשרה, בגין דלשון הקדש שכינתא מתחברא בהדיה. ובכל קדושה
 דשכינתא אתיא, לאו איהו אלא בעשרה דכתיב (ויקרא כ"ב) ונקרשתי
 בתוך בני ישראל וגומר. בני ישראל אינון לשון הקדש ודאי, ולי
 שאר עמין דאית לון לישן אחרא. ואי תימא הא קדושתא דקדיש
 דאיהו תרגום, אמאי לאו אירו ביחד. תא חזי קדושתא דג
 לאו איהו כשאר קדושאן דאנן משלשין. אבל קדושתא דג
 איהו סלקא בכל סטרין דעילא ותתא, ובכל סטרי מהימנותא, ותברא
 מנעולין (ב) וגושפנקו דפרזלא וקלפין בישין, (ס"א ודא איהו שבחה
 דאסתלק ביה יקרא דקדשא בריך הוא יתיר משבחה אחרא,
 ואסתלקותא דא יתיר מכולא, מאי טעמא, בגין דאיהו גרים לאתכפייא
 סטרא אחרא ולאסתלקא) לאסתלקא יקרא דקדשא בריך הוא על
 כלא, ואנן בעינא למימר לה בלישנא דסטרא אחרא, ולא תבא בחילא
 תקיף אמן יהא שמיה רבא מברך, בגין דיתבר חילא דסטרא אחרא
 ויסתלק קדשא בריך הוא ביקריה על כולא. וכד אמבר בקדושתא
 דא חילא דסטרא אחרא, קדשא בריך הוא אסתלק ביקריה ואדבר

לבנוי

(ב) חיתמות של כרוז וסס סקליפית ססס כמזלס של כרוז בינוי לבין אכיוו אהמיס חטבת הקדוש סוף לעלת אכיוו יתכרד סעלס
 ולשכר כל סקליפית סלס.

לבנוי ואדכר לשמיה • ובגין דקדשא בריך הוא אסתלק ביקריה
 בקדושתא דא לאו איהי אלא בעשרה • ובלישנא דא על כרחיה
 דסטרא אחרא אתכפייא ואתתבר חיליה, ואסתלק יקרא דקדשא בריך
 הוא, ותבר מגעולין וגושפנקן ושלשלאן תקיפין וקליפין בישין, ואדכר
 קדשא בריך הוא לשמיה ולבנוי, זכאין אינון עמא קדישא דקדשא
 בריך הוא יהב לון אורייתא קדישא, למזכי בה לעלמא דאתי • אמר
 רבי שמעון לחברייא זכאין אתון לעלמא דאתי • וכיון דשרינגן מלין
 דכתרא דמלכותא עלאה, אימא אנא בגיניכו (כ"א בגוויכו) וקדשא
 בריך הוא יהיב לבון אגרא בההוא עלמא • וההוא הבל דפומי יסתלק
 לעילא כאילו אתון מתערין מלין אלין • פתח ואמר •

וואת התרומה אשר תקחו מאתם זהב וכסף ונחושת • האי קרא
 איהו לסטרא עלאה ואיהו לסטרא תתאה • איהו לסטרא
 עלאה (כ"ב) בסטרא דקדושה • ואיהו לסטרא תתאה בסטרא אחרא,
 תא חזי כד ברא קדשא בריך הוא עלמא, שארי למברי מסטרא דכספא
 דאיהו דימנא, בגין דההוא כספא הנה מעילא • ובעובדא דמשכנא
 דאיהו כגוונא דיליה, שארי מסטרא דשמאלא ולבתר מסטרא דימנא •
 בגין דמשכנא מסטרא דשמאלא הנה, ועל דא שארי הכא מסטרא
 דשמאלא, והתם מסטרא דימנא • וואת התרומה וגומר • כתיב
 (תהלים כ"ג) ערב ובקר וצהרים וגומר • האי קרא אוקמוה ואתמר אבל
 הכא עידן עידנין הוא דצלותא דכל יומא • וחברייא אתערו בהני
 תלת זמנין, ערב דא היי אספקלרייא דלא נהרא • ובקר דא היי
 אספקלרייא דנהרא • וצהרים (ל"ג) לאו האי אתר דאקרי חשך, אלא
 אתר איהו דקיימא בין האי להאי • אבל זמנא דצלותא דמנחתא אתר
 דאקרי חשך, איהו דאחיד בערב וקיימא דא עם דא • ומה דאתמר
 צהרים, דאיהו תוקפא דשמשא, לישנא מעלייא נקט • והכי איהו ארחא
 לבר גש אכס (דק"ל ע"א) קראן ליה חוור, ולישנא מעלייא נקט, ולזמנין
 לחוור קראן ליה אכס דכתיב (כמרכ"ב) כי אשה כושית לקח (עמוס ט')
 הלא כבני כושיים אתם לי וגומר • ערב דא צלותא דערבית • ובגין
 דבערב דא אתערב ביה סטרא אחרא, דחשך נהוריה ושלטא בליליא,

שוו

(כ) כי תטקל' ע"כ:

שוון ליה רשות ולית ליה זמן קבוע (קמ"ב ב') אמורין ופדרין מתאכלין
 בהאי זמנא, ומכאן אתזנו כמה חבילי טהירין דנפקין ושלטין בליליא.
 ואי תימא אי הכי הא תנינן, דכל אינון מארי סטרא אחרא דרוח
 מסאבא לא שלטי (קס"ב ב') בארעא קדישא, והא מתערי לון ישראל
 בהאי, ואסיר לאתערא לון לשרייא על ארעא קדישא. אלא בליליא
 ההוא תננא סליק, ולא סליק בגוונא דקרנא אחרא, דהוה (ב) סליק
 תנניה בארע מישר. והכא הוה סליק ההוא תננא לחד נוקבא דצפון
 דתמן כל מדורין דרוחין בישין. וכיון דההוא תננא סליק (קמ"ב ב') ועקים
 ארעא לההוא סטרא, כלהו הון מתזנין וקיימין ועאלין בדוכתייהו, ולא
 הון נפקין ושלטין בעלמא. חר ממנא קיימא לההוא סטרא, על ההוא
 נוקבא דצפון בכל אינון (ט) חבילי טהירין, סנגידיא שמייה, ובשעתא
 דההוא תננא עקים ארעיה וסליק, האי ממנא ושתין אלף רבוא
 משירין אחרנין, כלהו מתעתדן לקבלא ליה ולא תזנא מניה, וקיימין
 בההוא נוקבא ועאלין בחד פתחא דאקרי קרי, ורא איהו רזא דכתיב
 (ויקרא כ"ז) ואם תלכו עמי קרי וגומר, וכתיב והלכתי עמכם כחמת
 קרי, בההוא רוגזא דנפיק מפתחא דקרי. ואלין אינון דמשטטי בליליא.
 (ס"ד ב') ובשעתא דנשמתין נפקין לסלקא לאתחזאה לעילא, אלין נפקין
 ומקטרגן לון, ולא יכלין לסלקא ולא תחזאה לעילא, בר אינון
 חסירי קדישין עליונין, דאינון בקעין רקיעין ואיורין וסלקין, ואלין
 חבילי טהירין נפקין ומודיעין מלין כדיבין לבני נשא, ואתחזין
 לון בדיוקנין אחרנין, ותיבאן בהו עד דאושדין זרעא, ואקרון
 מאריהו דקרי, בגין דאינון דנפקין מפתחא דקרי גרמי לון.
 ובשעתא דמתאכלי אמורין ופדרין, ההוא תננא הוה רוי לון וון לון
 דכפוס יקרא דילהון הכי מזונא דילהון מה דאתחזי לון, ובהאי ליליא
 נפקן ולא משטטי בארעא קדישא. ערב, כמה דאת אמר (שמות י"ב) ונס
 ערב רב עלה אתם, דכל אינון חבילי טהירין אינון מתעריבי בשולטנו
 דליליא ועל דא לא שויה חוכא לצלותא דערבית, דלית מאן דיביל
 לאתקנא לה כיעקב, דאיהו הנה מארי (ס"ד) משפנא, ומתקן ליה כדקא
 יאות. ואף על גב דאיהו רשו, צלותא דא איהי לאננא עלן כגו פחד

בלילות

בלילות, מגו פחד דכמה סטרין דגיהנם, דהא כההיא שעתא טרדי
 לחייבייא בגיהנם על חד תרין מביממא • ובגין כך מקדמי ישראל
 למימר והוא רחום, דאיהו בגין פחד דגיהנם • ובשבת דלא אשתבח
 פחד דינא דגיהנם ולא דינא אחרא, (ה) אסיר לאתערא ליה, דאתחוי
 דהא לית רשו לשבת, לאעבדא דינא מעלמא ופחד דקטרוגא דגשמתין,
 כך בעאן לסלקא לעילא, לאתחזאה קמי מאריהון. ובגין כך אָנן
 כקדימין שומר את עמו ישראל לעד אמן. פחד דכמה מויקין וקטרוגין
 דמשתכחי בליליא, ואית לון רשו לנזקא למאן דנפיק מתרע ביתיה
 דבר, ובגין כך אָנן כקדימין ושמור צאתנו ובואנו • ועס כל דא
 כגו דחילו דכל דא, אָנן מפקידין גופין רוחין ונשמתין למלכותא עלאה,
 די שולטנו דכלא בידהא • ועל דא צלותא דערבית בכל ליליא
 וליליא • השתא דקרבינן ומדבחן לא אשתבחון, אָנן עבדינן כל תקונין
 דאָנן עבדין על רזא דנא • בפלגות ליליא בד רוח צפון אתער, בטש
 בכל אינון מדורין דרוחין בישין, ותבר (חד כ) טיגרא תקיפא (נ"ז ב) סטרא
 אחרא, ועאל ושאט לעילא ותתא, וכל אינון (דק"ל ע"ב) חבילי טהירין עיילין
 לדוכתייהו, ואתבר חיליהו ולא שלטין • וכרין קדשא בריך הוא עאל
 לאשתעשעא עם צדיקיא בגנתא דעדן והא אתמר • כד אתי צפרא
 נהורא דשרגא דשלטא בליליא אתגניזי מקמי נהורא דיממא, וכרין
 בקר שלטא ואתער שולטנו דערב • (וכרין) האי בקר איהו בקר
 דאור קדמאה • האי בקר אשלים טיבו לכלהו עלמין • כניה אתגנו
 עלאין ותתאין • האי אשקי לגנתא, האי איהו נטירו דכל עלמא • הכא
 רזא לידעי מדין • (כ"ז ב) מאן דבעי למיפק לארחא, (ג) יקום בנגהא,
 וישגח באסתכלותא לפום שעתא לסטר (ק"כ כ) מזרח, ויחמי כחיו
 דאתוון (ה) רבטשי ברקיעא, דא סליק ודא נחית, ואלין אינון נציצו דאתוון
 דאתברון כהו שמיא וארעא, אי איהו ידע ברזא דאינון אתוון, דאינון
 רזא דשמא קדישא דארבעין ותריין אתוון, וידבר לון כדקא חזי כרעותא
 דלבא, יחמי גו נהירו דנגהא דרקיעא שית יודין, תלת לסטר ימינא
 ותלת לסטר שמאלא • ותלת ויין דסלקין ונחתין ונציצי ברקיעא, ואינון

אתוון

(א) פ"י דוקא קירס חרלה ערכיה אש' כחול נאמר מכני הנחור וכו' כן כשנת און לאימרו כעת סחיא • אבל כחור סומריהו כחור
 לאמר ודלא כמי שאמר להימרו גם כחור סומריהו • מאין: (ב) סלע חיק: (ג) יענונו כבקר כעת שמתחיל לסארי • (ד) שמניש
 ומחנוללים כרקיע שסס כולג'ים לחיזן:

(6) אָתוֹן דְכַרְכַּת כַּהֲנִים • וְכַרִּין יִצְלִי צְרוּתֶיהָ וְיַפּוּק לַאֲרָחָא וְדַאי
שְׂבִינְתָא אַקְדִּימַת עֵמִיה זְכָאָה חוּלְקִיה • כֵּד אֲתִי הָאִי בָקָר עַמּוּדָא חַד
נְעִין בְּסֹטֵר דְרוּם לְגוּמְתִיחוּ דְרַקִּיעָא דְעַל נְבִי גְנַתָּא • בַר מַהְהוּא
עַמּוּדָא דַאִיהוּ (קפ"ד כ) נְעִין בִּאֲמָצְעוּ דְגַנְתָּא • וְעַמּוּדָא דֵא, אִיהוּ נְהִיר
וַיְחִי רי"ט ט"ז ב) בְּנִהִירוּ דְתִלְתִּת גּוֹנִין מֶרְקַמָּא דַאֲרַגּוֹנָא • בַּהֲהוּא עַמּוּדָא
קְיִמָּא עֲנֵפָא חֲדָא • בַּהֲהוּא עֲנֵפָא אֲתַעֲתְרוּ תִלְתִּת צַפְרִין מַתְעֲרִין צַפְצוּפָא
לְשַׁבְחָא • פָּתַח חַד וְאֹמַר (מַהֲלִים קי"ג) הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ עַבְדֵי יי הַלְלוּ אֶת
שֵׁם יי • פָּתַח תְּנַיִנָא וְאֹמַר יְהִי שֵׁם יי מְבוֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם • פָּתַח
תְּלִיתָאָה וְאֹמַר מְמֹרַח שְׁמֵי עַד מְבוּאוּ מְהַלֵּל שֵׁם יי • כְּרִין כְּרוּזָא
קָדִים וְקַרִי, אֲתַעֲתְרוּ קְדִישֵׁי עֲלוּנִין, אִינוּן דְמִשְׁבַּחַן לְמַאֲרִיהוֹן, אֲתַתְּקִנוּ
בְּשַׁבְחֵי דִמְמָא, כְּרִין אֲתַפְרָשׁוּן יִמְמָא מִן לִילְיָא, זְכָאָה חוּלְקִיה מְאֵן דְקָם
בְּצַפְרָא, מְגוּ חוֹשְׁבַחְתָּא דְאוּרִייתָא דְלַעֵי בִלִילְיָא, וּבַהֲהוּא זְמַנָּא צְלוּתָא
דְצַפְרָא • כְּתִיב (יִשְׁעִים כ"ח) אֹמַר שׁוּמַר אֲתָא בְּקַר וְגַם לִילה אִם תְּבַעִין
בְּעִינַי שׁוּבוּ אֲתִיו, הָאִי קְרָא אֹקֵמוּ לִיה עַל גְּלוּתָא דִישְׂרָאֵל דִּיתְבִי גּוּ
כְּנֵי שְׁעִיר, וַיְשְׂרָאֵל אֹמְרִי לְקִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא שׁוּמַר מְהַלֵּלָהּ, מְהַ תְּהָא
עַל מִן גְּלוּתָא דֵא דְרַמִי לְחֲשׂוּכָא דְלִילְיָא • מְהַ כְּתִיב אֹמַר שׁוּמַר דַּא קְרִישָׁא
בְרִיךְ הוּא, אֲתָא בְּקַר כְּכֹר נְהִירֵנָא לְכוּ בְּגְלוּתָא דְמְצָרִים, וְאִסְקְנָא לְכוּ
וְקַרִיבִית יִתְכוֹן לְפֹלַחְנֵי וְאוּרִייתָא יְהִבִית לְכוּן^ו לְחַיִי עַלְמָא, שְׁבַקְתוּן
אוּרִייתִי וְגַם לִילה, אַעֲלִנָּא לְכוּ בְּגְלוּתָא (פ"ח ד) דְבִכְל וְאִסְקְנָא לְכוּ
שְׁבַקְתוּן אוּרִייתִי כְּמַלְקָדְמִין, אַעֲלִנָּא לְכוּ בְּגְלוּתָא) כְּמַלְקָדְמִין • אִם
תְּבַעִין בְּעִינַי כְּמָה דַאֲת אֹמַר (ס"ג ל"ד) דְרִישׁוּ מְעַל סַפֵּר יי וְקִרְאוּ, וְרַחְמוּ
תְּשַׁבְּחוּן כְּמָה תְּלִיא גְלוּתָא דִילְכוּן וְגַאֲוֵלָה דִילְכוּן, וְכֵד תְּבַעִין בְּהַ
הִיא תִימָא וְחִכְרִין קַמִיכּוֹ • שׁוּבוּ אֲתִיו • שׁוּבוּ בְתַשׁוּבָה שְׁלִימָתָא, וּמִיד
אַתִּיו וְאַתְקַרְיָבוּ לְגַבְאֵי • וְכִרְזָא דְהָאִי קְרָא כְּתִיב מִשָּׂא דוּמָה • וְרוּא
דַא בְּשִׂית דְרַגִין (בְּחַמְשָׁה אוּרְחִין) דְנְבוּאָה אֲתַמַּר לְנְבִיאֵי • בְּחַזְחֶיהַּ •
בְּחַזְזִין • בְּחַזְזִין • בְּחַזְזִית • בְּכִבְרֵי • בְּמִשָּׂא • וְכַלְהוּ חַמְשָׂא (כְּלָהוּ)
בְּמָאן דְחַמֵי בְתַר כּוּתְלָא הִהוּא נְהִירוּ דְנְהוּרָא, וּמְנַהוּן בְּמָאן דְחַמֵי נְהוּרָא
דְשִׁמְשָׂא מְנֹ עֲשֵׂשִׁיתָא • אֲבַל מִשָּׂא הוּי, כֵּד מְשִׂי הִהוּא נְהוּרָא בְּשׁוּרַח
כְּנֵי

כְּנֵי דִיחְזִיקֵי

(6) יי יודין של יכרכך ס' יאה ס' יאה ס' ב' ויין וישמך ויהיך וישס כ"כ דרמ"ל ואע"ג דיש עיר כמס ויין ויודין י' דאלו מס מיוחד ס
סהס • אז סחיכה ויעור חגי סן איתיה סעיקריות כי ב' יודין דחסר ימין סן דב' חיות יב' אחרות ונס ב' ויין סן דר' סטכות סל עיקר
סכרס סלא סן כרכס סל יכרכך וסמירס סל וישמך סלסס סן יאה וסניס סן וסימך כסילוי כסיס סן יסל וסימס ס' וסן סל סלסס סרמ"ל :

סגני ואיטרח מלה עליו דלא יכיל לאתגלייא ליה כמרה דאת אמר
 (כמרכר י"א) לשום את משא כל העם הזה עלי, ובגין כך משא •
 והבא משא דומה, טורח סגיארה דלא יכיל לאתגלייא, ואיהו
 נבוארה בלחישו וקיימא בלחישו • אלי קורא משעיר, הבא לך
 אתגלייא מאן אמר אלי קורא משעיר, אי קדשא בריך הוא
 אי נביארה מהימנא • אבל נבואה דא ודאי קיימא בלחישו
 גו רזא דמהימנותא עלאה • ומגו רזא סתימאה נביאה מהימנא אמר
 דליה הוה קרי קלא דרזא דמהימנותא ואמר אלי קורא משעיר
 (דק"ל ע"ב) כמה דאת אמר (דכ"ט ל"ג) וזרח משעיר למו, ולא כתיב וזרח
 לשעיר, בגין דרזא דמהימנותא הבי איהו, דרגין מגו דרגין אלן פגנימאין
 כאלין, קליפא גו קליפא ומוחא גו מוחא • והא אוקימנא דכתיב
 (יחזקאל ב') והנה רוח סערה באה מן הצפון, הא דרגא חר • ענן גדול,
 הא דרגא אחרא • ואש מתלקחת, הא דרגא תליתאה, ונגה לו סביב
 הא דרגא רביעאה • ולבתר ומתוכה פעין החשמל • ולבתר ומתוכה
 דמות ארבע חיות • הא דרגין מגו דרגין • אוף הבא כד אתגלי קדשא
 בריך הוא לישראל, לא אתגלי אלא מגו דרגין אלן • מפני בא דרגא
 דהוה טמירא יתיר • ולבתר אצטריך לאתגלייא • ואמר וזרח משעיר,
 הא דרגא אחרא דאיהו באתגלייא יתיר, קליפה דשרייה על גבי מוחא
 ולבתר הופיע מהר פארן, הא דרגא אחרא • ולבתר ואתה מרכבות
 קדש, דא שבחא דכלא, דאף על גב דאתגלייא מכל אלן דרגין
 מההוא אתר דהוא עיקרא דכלא שרי לאתגלאה מגיה • מאן אתר
 איהו • מרכבות קדש איהו, אינון דרגין עלאין לעילא (לעילא) • אוף הבא
 איקורא משעיר, מההוא דרגא דקאמרן דאתרבק לעילא. שומר מה מליה
 שומר מה מליל • שומר דא מטט'רון (שומר ישראל) וכתיב (משלי כ"ז) ושומר
 אדניו יכבוד, ודא רזא דשלטא בליליא • לילה ליל, מה בין האי להאי •
 אלא כלא חר, אבל בחולקא דא שלטא סטרא אחרא, ובחולקא דא
 לא שלטא כלל • ליל, אצטריך לנטורא דכתיב (שמות י"ב) ליל (ל"ב כ')
 שמורים הוא, ועל דא חסרה, ודא איהו כד עאל ליליא עד דאתפלג •
 מפלגו ליליא ולהלאה שלטא לילה כה' דכתיב ויהי בחצי הלילה •
 הוא הלילה הזוהר, (תמלים קל"ט) ולילה כיום יאיר וגומר. ובגין כך

שומר מה מליקה שומר מה מליל • אמר שומר, אשבתנא בספרא
 דאדם, מה בין ויאמר לאמר, ויאמר לעילא, ואמר לתתא • ואל משה
 אמר, מאן (קס"ד ב) אמר, אמר שומר דא מטטרין, אתא בקר, דא
 צלותא דשחרית דאיהו שולטנו דיממא, ההוא דשליט על ליליא • ואי
 תימא דאיהו אתי בלחורוי ואתפרש דבר מנוקבא הא כתיב וגם
 לילה, תרוייהו כחדא ולא (ב' י) מתפרשין דא מן דא לעלמין, וקלא דא
 קרי במלין אלן אתא בקר וגם לילא, תרוייהו זמינן לגבייכו • מכאן
 ולהלאה אם תבעין בעיו • אם תבעון בעיתכון בצלו קמיה מלכא
 קדישא, בעיו, צלו ובעו בעותכון וחובו לגבי מאריכון • אתיו, כמאן
 דזמין לקבלא לכנוי ולרחמא עליהו • אוף הכי קדשא בריך הוה
 בקר וגם לילה קרא ואמר אתיו • זכאה עמא קדישא דמאריהון בעי
 עלון וקרא לון לקרבא לון לגביה, כדן עמא קדישא בעאן לאחחברא
 וראעלא כבי כנשתא • וכל מאן דאקדים בקדמיתא אתחבר בשכינתא
 בתבורא חדא • תה חוי ההוא קדמאה דאשתכח כבי כנישתא
 (ואורין כבי כנישתא) זכאה חולקיה, דאיהו קיימא בדרגא דצדיק בהדי
 שכינתא • ודא איהו רזא (משלי ח) ומשחרי ימצאוני, דא סליק בסליקו
 עלאה • ואי תימא הא חנינן בשעתא דקדשא בריך הוא אתי לבי
 כנשתא, ולא אשכח תמן עשרה מיד כועס, ואת אמרת ההוא (ב) חד
 דאקדים אחחבר בשכינתא, וקיימא בדרגא דצדיק • אלא (ב) (כסא קכ"ו ב)
 למלכא דשדר לכל בני מתא דישתכחון עמיה ביום פלן ברוך פלן •
 עד דהו מזמני גרמייהו אינון בני מתא אקדים חד ואתא לההוה
 אתר • בין כך ובין כך אתא מלכא, אשכח לההוא בר נש דאקדים
 תמן, אמר ליה פלן בני מתא אן אינון • אמר ליה מארי, אנא אקדימנא
 מנייהו והא אינון אתאן אבתראי לפקודא דמלכא • כדן טב בעיני מלכא
 ותיב תמן בהדיה, ואשתעי עמיה ואתעביד רחימא דמלכא • בין כך
 (רקל"א ע"ב) ובין כך אתו כל עמא ואתפייס מלכא עמהון, ושדר לון
 לשלם • אבל אי אינון בני מתא לא אתיין, וחד לא אקדים לאשתעי
 קמי מלכא, לאחזאה בגנייהו דהא כלהו אתיין, מיד בעים ורגיו מלכא
 אוף

(א) גופא דרשב"ל כחשבותו סימן ו' וזים סגלמ' מטיב סחסי' ספר' די ליוולטו כדרך מייס דף ל"ב ע"ב ודוק פיענ כרכרי סווד
 מאין: (ב) משל למגד וכר' וסוף מכוול:

אוף הקא כיון דחד אקדים ואשתכח כבי כנישתא, ושכינתא אתיאי
 ואשכח ליה, כדון אתחשיב כאילו כלהו אשתכחו תמן, דהא דא אוריך
 לון תמן, מיד אתחברת עמיה שכינתא, ויתבי כוונגא חד ואשתמודע
 בהדיה, ואותיב ליה בדרגא דצדיק, ואי חד לא אקדים ולא אשתכח
 תמן מה כתיב (ישעיה כ') מרוע באתי ואין איש • ואין עשרה לא כתיב,
 אלא ואין איש לאתחברא בהדאי למהוי גכאי כמה דאת אמר איש
 האלהים, למהוי בדרגא דצדיק • ולא עוד, אלא דאשתמודע בהדיה
 ושאר עלוי אי יומא חד לא אתי, כמה (כלק קנ"ו ב') דאוקימנא דכתיב
 (ישעיה כ') מי בכס ירא • שומע בקול עבדו, והא אתערנא בהאי דכתיב
 אלי קורא משעיר, דהא דרגא כתר דרגא, דרגא גו דרגא, הוא שומר קרי
 בחילא ככל יומא ויומא ודא איהו שומע בקול עבדו. עבדו דא מטט'רון.
 ובגין כך זכאת איהו מאן דאקדים לבי כנישתא לסלקא כההוא דרגא
 עלאה דקאמרן, כד אתי צפרא וצבורא אשתכחו כבי כנישתא, בעו
 לאשתכחא בשירין ותושבחן דדוד, והא אוקימנא דסדורא איהו לאתערא
 דחימו לעילא ותתא, לאתקנא תקונין ולאחערא חדוה, דהא בגין דא
 ליואי מתערי לאתערא דחימו וחדוה לעילא באינון שירין ותושבחן •
 ומאן דמשתעי כבי כנישתא במילין דחול, ווי ליה דאחוי פירודא, ווי
 ליה דגרע מהימנותא, ווי ליה דלית ליה חולקא באלהא דישראל,
 דאחוי דהא לית ליה אלהא, ולא אשתכח תמן, (ולית ליה חולקא
 ביה) ולא דחיל מניה, ואנרהיג קלנא בתקונא (ס"א בתקיפא)
 עלאה דלעילא • דהא בשעתא דישראל מסדרי כבי כנישתא, סדורא
 דשירין ותושבחן וסדורא דצלותא, כדון מתכנשי (ב) תלת משירין
 דמלאכי עלאי • משרייתא חדא, אינון מלאכין קדישין עלאי דקא
 משבחן לקדשא בריך הוא ביממא, בגין דאית אחרנין דקא משבחן
 לקדשא בריך הוא בליליא • ואחרנין (ס"א ואלין) אינון דקא משבחן
 לקדשא בריך הוא ואמרין שירין ותושבחן בהדיהו דישראל ביממא •
 משירייתא תניינא, אינון מלאכין קדישין דמשתכחי בכל קדושה וקדושה
 דישראל מקדשי לתתא • ובשולטנו דילהון, כל אינון דמתערין בכל
 אינון דקיעין, (ס"א היכלין) כההיא צלותא דישראל (רמיושב), משרייתא

תליתאה

תליתא, אינון (ר"ס כ') (פ) עולמתאן עלאין דקא מתתקני עם מטרוניתא,
 ומתקני לה לאעלא לה קמי מלכא, ואלין אינון משיריין עלאין על כלהו.
 וכלהו מתתקני בסדורא דישראל דמתתקני לתתא באינון שירין ותושבחן,
 ובההיא צלותא דקא מצלו ישראל. כיון דאלין תלת משיריין מוזמןן,
 כדין ישראל פתחי שירתא וזמרי קמי מאריהון. וההיא משירייתא חדא
 די ממנא לשבחא למאריהון ביממא אודמן עלייהו וזמרי עמהון כחדא,
 באינון שבחי דדור מלכא, והא אוקימנא מלי. בההוא זמנא דמסיימי
 ישראל שבחי דאינון תושבחן דדור, כדין תושבחתא דשירתא דימא
 כמה דאוקימנא, ואי תימא האי תושבחתא אמאי איהי כתקונא כתרייתא
 בתר שבחי דדור, והא תורה שבכתב אקדימת לתורה שבעל פה, ואקדימת
 לנביאים ואקדימת לפתובים, וכמה דאקדימת הכי אצטריך לאקדמא
 בשירתא, אלא מגו דבנסת ישראל לא אתתקנא אלא מתורה שבכתב, משום
 הכי אצטריך לומר לה בשירותא דתקונא, והאי תושבחתא מעליא מכל
 שאר תושבחן דעלמא, ואיהי לא אתתקנא מכלהו, כמה דאתתקנא
 (רקל"ב ע"ב) מתושבחתא דא. ובגין דא איהי סמוך לצלותא דמיושב
 כמה דאוקימנא. בה שעתא כד שירתא דימא אתמר, מתעטרא כנסת
 ישראל בההוא כתרא דזמין קדשא בריך הוא לאעטרא למלכא משיחא.
 וההוא (ס' ב') כתרא גליפא מחקקא בשמהן קדישין, כמה דאתעטר
 קדשא בריך הוא ההוא יומא דאעברו ישראל ית ימא, ואטבע לכל
 משיריין דפרעה ופרשוהי. בגין דא בעי בר נש לשוואה רעויתיה בהאי
 שירתא. וכל מאן דזכי לה בהאי עלמא, (ס' ב') זכי למחמי למלכא
 משיחא בתקוני ההוא כתרא ובחגירו דזייניה, וזכי לשבחא האי שירתא
 תמן, והא אוקימנא מלי. כיון דמטי בר נש לישחבח גטיל קדשא
 בריך הוא ההוא כתרא ושוי ליה קמיה, וכנסת ישראל שריאת לאתתקנא
 למיתי קמי מלכא עלאה. ואצטריך לאכללא לה (ג) בתליסר מכילן
 דרחמי עלאי דמנהון אתכרבת, ואינון תליסר בסמין עלאין כמה דאת
 אמר (ס' ד') נדר וכרכום קנה וקנמון וגומר. והכא אינון שיר. ושכחה.
 תלל וזמרה. עז. וממשלה. נצח גדולה. גבורה. תהלה. ותפארת.
 קדושה

(פ) - עדות עליונות וס' סיכליה - טחח טכניס כסא שלח - פירוש פרוחין של ו' סיכליה דכריאס חס' - כעדות דמ' וסיינו כסא כריס יוכי ומשירייתא גית כהושי' קדוש וסאי תלימאס כהושי' סולירות וע' מק' ס' ט' (ג) כ"ג מדות עליונות :

קדושה • הא תריסר • ולכתר לחברא לה בהדיהו ולומר ומלכות הא
 תליסר, כגין דאיהי מתברכא מנייהו ועל דא אצטריך בשעתא דאתכלילת
 בנייהו, לשוואה לבא ורעותא כהאי, ולא לישתעי כלל דלא לפסוק
 בנייהו • ואי פסיק בנייהו, מתחות גרפי כרובייה גפיק חד שלהובא
 וקארי כחילא ואמר, פלניי די פסיק גאותא דקרשא בריך הוא, ישתעי
 ויתפסק, דלא יחמי גאותא דמלכא קדישא כמה דאת אמר (ישעיה כ"ו)
 ובל יראה גאות יי • כגין דאלין תליסר אינון גאות יי מכאן ולהלאה אל
 ההודאות וכורי • דא מלכא עלאה דשלמא כלא דיליה • כגין דכל
 הני שבחן אינון לגבה רבנסת ישראל, כד משתבחא במשירייתא
 דלתתא כמה דאת אמר שיר השירים אשר לשלמה, למלכא דשלמא
 דיליה • מתמן ולהלאה (מ"ס) יוצר אור ובורא חשך עושרה שלום
 ובורא את הכל, והא אתערנא ביה ואתערו חברייה, דהני אינון תקונין
 דעלמא עלאה, אל ארון • אל כרון, תקוני דעלמא תתאה, דאינון תרין
 ועשרין אתוון זעירין, כגין דאית (כ"ח) אתוון רברבן ואתוון זעירין •
 אתוון זעירין מעלמא תתאה • אתוון רברבן מהוא עלמא דארתי •
 ככלא אינון רברבן • אינון רברבן כגדמייהו • כד לא אתין יחידאין
 אינון רברבן, דכר ונוקבא פשיטן יתיר, אינון אתין כל אתואת ברתיכא
 דחזי ליה, כגון שבחא דשבת דאינון אתוון דשבת, אל ארון על כל
 המעשים ברוך ומבורך כפי כל הנשמה • אלין אתוון בחמש חמש
 תיבין, דאינון חמשין תרעין דעלמא דאתי • תרין ארתוון אחרנין די
 בסופא ש"ת, אינון בשית שית תיבין, דאינון שית סטרין דעלמא דאתי
 ונפקי מתמן • כגון שבח יתנו לו כל צבא מרום • תפארת וגדולה
 שרפים ואופנים וחיות הקדש • אלין תרין אתוון בשית שית • תרין
 אתוון קדמאי בחמש חמש • כלהו שאר אתוון די באמצעיתא כלהו
 בארבע ארבע, כגין דאינון רוא דרתיכא עלאה, ואינון אתוון קדמאי ואינון
 דבסופא, אינון שלימו דתרין ועשרין אתוון, כגין דאית בהו תרין ועשרין
 תיבין, לקבל תרין ועשרין אתוון עלאין • אשתארו תמניסר ארתוון
 אחרנין, דקא סלקין ברתיכיהו לארבע ארבע לשבעין ותרין תיבין
 דאינון רוא דשמא מפרש, גליפא קרישא דתרין ושבעין אתוון, דקדשא
 בריך הוא מתעטר בהו • ושמא דא איהו מעטרא לכנסת ישראל

וסליק ברוזא דא לאתעטרא כהו גו שליחותא (דמאריה) דשכינתא •
 וסימניך דהלין ארתון דקא מתעטרן בשכחה עלאה, דא
 קדמאי וסופי, דסלקין בעטרייהו אינון א"ת ב"ש • אר"ף בחמש •
 תיז בשית • ב"ת בחמש • שי"ן בשית • בגין כך הוה דא"ת ב"ש
 (דקל"כ ע"כ) כללא דעשרין ורתין אתון, דאינון עטרה דתלתין ורתין
 שבילין (ס"ה דשמא קדישא) וסימן דאינון אתון אחרנין דסלקין כרתיביהו
 ג"ר • שארי בנימ"ד וסיים ברי"ש, וכלהו הוה דרתיבא קדישא • א"ת
 ב"ש הוה דשמא קדישא • ג"ר הוה דרתיבא קדישא דסלקא לתרין
 ושבעין, ואתעביד מנייהו שמא קדישא, לאתעטרא בנסת ישראל מגו
 רתיבא עלאה, (ל"ג דכתיב (תהלים מ"ח) כשמה אלהים פן תהלתך) ובגין
 כך ההוא שמא דע"ב כלילא ברוזא דאבהן ימינא ושמאלא ואמצעיתא,
 ואיהו מתעטרא בהו למהוי שמא קדישא, ולאו שמא עלאה כאינון
 שמהן עלאין דעלמא עלאה, דאתאחדן לעילא לעילא. ואף ער גב
 דהאי שמא עלאה איהו • אבל הוה דיליה דוד מלכא דמתעטרא
 באבהן שמא דתרין וארבעין אתון הוה דיליה אבהן, דקא (ויקרא ע"ס ב)
 מתעטרן בעלמא עלאה • ועלמא עלאה כמה דלעילא • (ס"ה וסלקא
 הוה לעילא לעילא עד דאתעטרא באין סוף) ועל דא סליק ולא נחית,
 ואתעטר גו מחשבה עלאה • זכאה חולקיה דמאן רידע ליה ואודהר
 ביה • שמא דתרין ושבעין אתון, דוד דקא (בראשית ל"ג כ' ר"ז כ' רל"ד כ' ויקרא ק"ז)
 מתעטרא באבהן ורוזא דיליה סליק ונחית, כגוונא דא מצפ"ץ (מצפ"ץ)
 שמא דתליסר מבילן דרחמי • אינון תריסר הוה דרתיבא קדישא,
 דנפקין מחד דשרייא עלייהו, ובגין כך (סליק ונחית, וכלהו סלקין ונחיתין,
 בר האי שמא דמ"ב דסליק ולא נחית, ועל דא) שמא דע"ב סליק ונחית,
 סליק מסטרא דא ונחית מסטרא דא • שמא (ה) דתליסר מבילן סליק
 כסטרא דא ונחית מסטרא דא, וההוא דנחית בגין לאמשכא טיבו
 לתתא • ועל דא א"ת ב"ש ג"ר דק הי"ן ופ"ז ע"ה ח"ס ט"ן י"ס כ"ל אתון
 קדמאי סלקין בחושבנא, ואתון אחרנין נחתי בחושבנא, בגין לאמשכא
 טיבו דלעילא לתתא • שמא דמ"ב איהו מתעטרא (כ) לרתיבא עלאה •

שמא

(א) כל כולו שלם' שלם' ס' דנפס' וכו' : (ב) כתיב ד' ס' סיות סיים ככתר וי' דסילוי ככתום וכח' דסילוי סמילוי ככיספ' ק"י
 כדרוז סמטת וע"כ ופ"י כ' כ"ק :

שְׁמַא דְעַב אִיהוּ מִתְעַטְרָא לְרִתִּיבָא תַתָּאָה • זְכָאָה חוֹלְקִיָּה מֵאֵן
 דְּמִשְׁתַּדֵּל לְמַנְרַע לְמֵאֲרִיָּה, זְכָאָה אִיהוּ בְעַלְמָא דִּין וּבְעַלְמָא דְאַתִּי •
 וּבְגִין כִּךְ תּוֹשְׁבַחְתָּא דְשִׁבְתָּ דְקָא מִשְׁבַּחָא לְמַלְכָא דְשַׁלְמָא דִּילִיה •
 מִשְׁבַּח לִיה בְּשִׁמְא דְעַב, (ה) וּבְתַרְיָן וְעֵשְׂרִין תִּיבִין, רִזָּא דְתַרְיָן וְעֵשְׂרִין
 אַתּוּן, בְּגִין דְּתַתְעַטְרָא בִּיהַ לְסַלְקָא לְעֵילָא כְּתוֹשְׁבַחְתָּא דָּא • וְעַל דָּא
 אַל אֲדוּן תּוֹשְׁבַחְתָּא דְעַלְמָא דְאַתִּי אִיהוּ, (כ) וּפְרִיחוּ (ס"ב וּפְרִיכוּ) דְרִתִּיבָא
 קְדִישָׁא עֲלָאָה דְּמִתְעַטְרָא לְסַלְקָא לְעֵילָא, וּפְרִיחוּ (ג) דְּכִנְסַת יִשְׂרָאֵל
 דְּמִתְעַטְרָא לְסַלְקָא גּוֹ רִתִּיבָא עֲלָאָה • א"ת ב"ש סַלְקִין (רס"ב ס"ב) וּנְחַתִּין
 כְּמָה דְאַתְמַר, א"ל ב"ס סַלְקִין וְלֹא נְחַתִּין, וּסִימְנִיךְ דָּא שְׁבִית בְּלַחְוֹדוּן,
 וְדָא שְׁבִית וְיוֹס הַכְּפּוּרִים, דְּסַלְקָא רִזָּא לְעֵילָא לְעֵילָא, עַד דְּמִתְעַטְרָא
 כְּלָא בְּאִין סוּף • אַל בְּרוּךְ, דָּא סְדוּרָא דְאַתּוּן זְעִירִין, וְתַקִּינִי כְּנִסְתָּ
 יִשְׂרָאֵל בְּכָל יוֹמָא בְּצִלוֹתָא • וּבְגִין רֵאִינִין אַתּוּן זְעִירִין לִית (ר"כ"ב)
 רוּחָא בִּנְיָהוּ, וְאִינִין תַּקִּוּנִי עוֹלִימָתָן דְאַתִּין עִם מִטְרוּנִיתָא לְגַבִּי מַלְכָּא
 עֲלָאָה • קְדוּשָׁה דָּא דְקָא מְקַדְּשִׁי מְלָאכִי עֲלָאִי לֹאֵו אִיהוּ בִּיחִיד, וְהָא
 אֻקְיַמְנָא כֹּל קְדוּשָׁה דְאַיהוּ בְּלִשׁוֹן הַקִּדְּשׁ, יַחִיד אֲסוּר לִיה לְמִימַר •
 תְּרַגּוּם לְעוֹלָם בִּיחִיד וְלֹא (ו) בְּסַגִּיאִין, וְיַחִיד אִיהוּ תַקִּוּנָא דִּילִיה וְדָאִי
 וְלֹא סַגִּיאִין • וּסִימֵן לְרִזָּא דָּא שְׁנַיִם מְקַרָּא וְאַחַד תְּרַגּוּם • שְׁנַיִם לִישְׁנָא
 דְּסַגִּיאִין אִיהוּ, וְדוּדָאִי קְדוּשָׁה דְּלִשׁוֹן הַקִּדְּשׁ אֲסִיר אִיהוּ (קכ"ט) בִּיחִיד •
 קְדוּשַׁת תְּרַגּוּם אֲסִיר אִיהוּ בְּסַגִּיאִין אֲלֵא בִּיחִיד לְעוֹלָם. אַחַד תְּרַגּוּם
 תְּנִינָן וְלֹא תַרְיָן וְלֹא יְתִיר, תְּרַגּוּם אֲתִיָּא לְמִיעוּטָא וְהִבִּי אֲצַטְרִיךְ לִשׁוֹן הַקִּדְּשׁ
 אֲתִיָּא לְרַבּוּיָא וְהִבִּי אֲצַטְרִיךְ, דְּמַעֲלִין כְּקַדְשׁוֹלָא מוֹרִידִין, וּבְתַרְגּוּם מוֹרִידִין
 וְלֹא מַעֲלִין • אַחַד תְּנִינָן וְלֹא יְתִיר וְלֹא מַעֲלִין כְּלָל, קְדוּשָׁה דָּא, קְדוּשַׁתָּא
 דְּאַתְקַדְּשַׁת שְׁכִינְתָּא וְכָל אִינִין רִתִּיבִין דִּילֵה, לֹא תַתְקַנָּא לְגַבִּי מַלְכָּא
 עֲלָאָה וּבְגִין דְאַיְהִי קְדוּשַׁת עַלְמָא תַתָּאָה, אִיהִי מִיּוֹשֵׁב וְלֹא בְעַמִּידָה •
 (דקל'ג ע"א) קְדוּשָׁה אַחְרָא דְאַהֲדוּרִי צְלוֹתָא, אִיהִי קְדוּשַׁתָּא דְעַלְמָא
 עֲלָאָה • וּבְגִין כִּךְ אִיהִי בְעַמִּידָה בְּגִין לְאַמְשַׁבָּא לֵה לְתַתָּא, וְכָל מְלוֹי
 דְעַלְמָא עֲלָאָה אִיהוּ בְעַמִּידָה וְלֹא מִיּוֹשֵׁב • וּבְכָל הַנִּי קְדוּשַׁתָּן, יִשְׂרָאֵל
 מִתְקַדְּשִׁי

(א) כְּחַב סִיחִי אֲלֵכ מַחֵל אֲדוּן י"ז כו עַר אֲחִיּוֹת כְּכַר • דְאַסִּיה מֵלָה וְשִׁחַ יֵשׁ כו י"כ א חִיּוֹת כִּי"כ דְמִלּוּי אֲדוּן וּמַנ' עַד ס' ע"כ
 אֲחִיּוֹת כְּכַר ס' ע"כ חֲרָמִי : (ב) פְּרִיחִית חֲמִיכָּה הַעֲלוּכָה שְׁמַעְטֵר לְעֵלִית לְמַעֲלָה וְהַחְקֵר כְּאִם מִזִּיר הַעֲלוּן כְּמַכּוּ : (ג) ע"י
 אֵל אֲדוּן אֲכַח כִּינֵס שְׁחִיָּא עַלְמָא דְאַתִּי יְכִי וְפּוֹרְחָה וְעוֹלָה כִי"מ לְחַנְתָּ וְחַנְתָּ לְהִי יִחִי לְחַבָּה וְע' מְקָמ' : (ד) וּמַטְיָנִים וּסְסָל אֲוֹמַר
 קְדוּשַׁת סְדוּרָה פְּתַרְגּוּם כְּלַחַש וְכִיּוֹן שְׁחוֹל ס' יֵשׁ לְמַקְפִּיד שְׁלֵא יִהְיֵה נִי' דְאַתְמַר בְּסַגִּיאִין אֲכָל כְּשִׁאֲמַר חִיּוֹת כָּל אֵל אֲזִין לְמַקְפִּיד לְאַוּמַר
 כְּלַחַש וְכִן עֵיד מְהַרְזוּ וְל' דְרַבִּי סִיחִי וְל' לָא כִי מְקַפִּיד לְעַמֵּר תְּרַגּוּם קְדוּשַׁת סְדוּרָה כְּלַחַש מִחִין :

מתקדשי בהו לתתא • ועל דא ישראל מתקדשי בקדושה דרתיבא
 תתאה מיושב • ובקדושה דרתיבא עלאה מעומד • קדושה אחרא
 איהי (רס"ב ב) תוספת קדושה, כגניי כך איהי בתר צלותא, ובגין דאיהי
 תוספת קדושה על קדושן אחרנין, איהי לבתר צלותא • ובגין דכל חד
 וחד בעי לאמשבא עליה מההוא תוספת, אתתקן לכל יחיד ויחיד
 קדושת תרגום • ואי תימא הא אית בה קדושת לשון הקדש • ההוא
 לצבור לאתקדשא כלהו בכלל כההוא תוספת קדושה • ובגין דיחיד
 לית ליה רשו לאומרה בלשון הקדש, ולא אתקדשא יחידאי אתקיננו לה
 בלשון תרגום ואיהו ביחיד, לאתקדשא כל חד וחד כההוא תוספת
 לאמשבא עליה קדושה יתיר • וכאה חולקיהון דישאל דקא מתקדשי
 בקדושי עלאי, בגין דאינון דבקין לעלא דכתיב (דכ"ד ר) ואתם הדבקים
 בני אלהיכם חיים כלכם היום :

כתיב (מלכ"ד ר) הנה נא ידעתי כי איש אלהים קדוש הוא עובר
 וגומר. וכתיב נעשה נא עלית קיר קטנה וגומר. כהאי קרא
 אית לן סמך בעלמא לסדורא דצלותא • הנה נא ידעתי דא איהו
 רעותא דאצטריך פר נש לשוואה בגויה בצלותא • כי איש אלהים
 קדוש הוא, דא איהו עלמא עלאה דאיהו יתיב על כורסי יקריה, וכל
 קדושן נפקין מניה, ואיהו מקדש לכלהו עלמין • עובר עלינו תמיה
 מההיא קדושה דאיהו מקדש לכל עלמין לעלא, איהו מקדש לן
 כהאי עלמא, דהא לית קדושה לעלא אלא אי אית קדושה לתתא,
 כמה דאת אמר ונקרשתי בתוך בני ישראל • והואיל וכך הוא, נעשה
 נא עלית קיר קטנה, דא איהו סדורא דתקונא (ויחי רכ"ח ב) דשכינתא
 דאיהי עלית קיר כמה דאת אמר (יסע"ב ל"ח) ויסב חזקיהו פניו אל הקיר •
 קטנה, בגין דאיהי זעירא כמה דאת אמר (קס"ט ט) עיר קטנה • ונשים
 לו ישם, בתקונא דא דאנן מתקנין, ובסדורא דילן בשדין ותושבחהו
 ובצלותא, (ובתקונא דא) אנן מתקנין לגביה לגיחא דיליה • מטרה
 ושלחן וכסא ומנורה • ארבע אלן כלהו בשכינתא אינון ואיהי (כלא)
 ככל תקונין אלן מתקנין לגבי עלמא עלאה בסדורא דאנן מסדרין •
 בסדורא דצלותא דערכית ובתקונא דיליה הא מטרה • בסדורא דאינון
 קרבנין ועלוון דאנן מסדרין בצפרא, ואנון שירין ותושבחהו קא שלחן ובההוא

סדורא דצלותא דמיושב, ובתקונא דקרית שמע בההוא יחודא דאנן מתקנין הא כסא. בההוא סדורא דצלותא דמעומד ובאינון קדושן ותוספת קדושה וברכאן דאנן מסדרין הא מנורה. זכאה איהו בר נש דדא שוי ברעותיה לאשלמא לגבי מאריה בכל יומא, ולא תקנא האי עליית קיר קטנה לגבי מאריה בהני תקונין, בדין ודאי קדשא בריך הוא יהא אושפזיה בכל יומא. זכאה איהו בהאי עלמא וזכאה איהו בעלמא דאתי. בגין דאלין ארבע, אינון תקוני דשכינתא לאתתקנא לגבי בעלה, בארבע תקונין אלין אתתקנא בשפירתא בחדווקא בחזוהא, על ידי דעמא קדישא בכל יומא. מטה, אתייהיבת ליה ליעקב לאתתקנא, ועל דא יעקב אתקין צלותא דערבית. שלחן אתקין דוד מלכא באינון שירין וחושבין דאיהו אתקין כמה דאת אמר (תהלים כ"ג) תערוך לפני שליחו נגד צוררי. כסא, אתקין אברהם באתקשרותא דליה, דעביד טיבו ושלמו דנשמחין לכל בני עלמא, ולית תקונא דכסא אלא בחד דאברהם כמה דאת אמר (ישעיה ט"ו) והוכן בחד כסא. מנורה, (דקל"ג ע"ב) אתקין יצחק דאקדיש שמא דקדשא בריך הוא לעיניהון דכל עלמא, ונהיר נהירו דבוצינא עלאה בההוא קדושה. בגיני כך צריכין עמא קדישא לומר תדיר ולשוואה דעותהון לסדרא לגבי עלמא עלאה דאיהו מאריה דביתא איש האלהים מטה ושלחן וכסא ומנורה, למהוי שלימו בכל יומא עלא ותתא. (ד"ט כ"א סדר) בשעתא דקא מייחדי ישראל יחודא דהוא דשמע ישראל ברעותא שלים, בדין גפיק מגו סתימו דעלמא עלאה חד נהירו, וההוא נהירו בטש גו בוצינא דקרדינותא, ואתפלג לשבעין נהורין, ואינון שבעין נהורין בשבעין ענפין דאילנא דתי. בדין ההוא אילנא סליק ריחין ובוסמין, וכל אילני דגנתא דעדן כלהו סלקין ריחין ומשבחין למאריהון דהא בדין אתתקנת מטרוניתא לאעלא לחופה בהדי בעלה, וכך אינון שייפין עלאין כלהו מתחברן בתיאובתא חדא וברעותא חדא, למהוי חד בלא פרודא כלל. וכדין בעלה אתתקן לגבהא לאעלא לחופה ביחודא חד לאתייחדא במטרוניתא, ועל דא אנן מתערי לה ואמרין (דברים י) שמע ישראל, אתקין גרמך הא בעליך ייחי לגביך בתקונין, זמן לקבלך. יי אלהינו יי אחד ביחודא חדא ברעותא חדא בלא פרודא,

דכל אינון שייפין כלהו אתעבידו חד, ועאלין בחד תיאובתא • כיון
 דאמרי ישראל " אחד באתערותא דשית סטרין, כדון כל אינון שית
 סטרין אתעבידו חד ועאלין בחד תיאובתא • ורזא דא ו' חד, פשיטו
 בלחודוי בלא דבקותא אחרא לגביה, אלא איהו בלחודוי פשיט מכלא
 ואיהו חד • בההיא שעתא מטרוניתא מתתקנא ומתקשטא, ועיילין לה
 שמשא בלחישו סגי לגבי בעלה ואמרי ברוך שם כבוד מלכותו
 לעולם ועד • דא איהו בלחישו, דהכי אצטריך לאעלא לה לגבי בעלה •
 זכאה עמא דירעי דא ומסדרי סדורא עלאה דמהימנותא • בההיא
 שעתא דאתחברו בעלה ומטרוניתא כחדא, כדון ברזא נפיק מסטרא
 דדרום, אתערו חילין ומשיריין דגלו רחילותא לגבי מאריכון • כדון
 אתער חד ממנא עלאה (קמ"ב) בוא"ל שמייה, רב משיריין ובידיה ארבע
 מפתחן דנטיל מארבע סטרי עלמא, וחד מפתחא אתרשים באת ו'
 ומפתחא אחרא אתרשים באת ה' • וחד מפתחא אתרשים באת ו' •
 (ומפתחא אחרא אתרשים באת ה') ואנח להו תחות אילנא דחיי •
 אינון תלת מפתחן דאתרשימו בתלת אתון אלין אתעבידו חד • כיון
 דאתעבידו חד, ההוא מפתחא אחרא סליק וקאים ואתחבר בההוא
 אחרא כללא דתלת, וכך אינון משיריין וחיילין עיילין לאינון תרין
 מפתחן גו גנתא, וכלהו מייחדי כגוונא דלתתא • יהוה, דא רשימו
 דאת י' רישא עלאה דבשמא קדישא • אלהינו, דא איהו רזא דרשימו
 דאת ה' עלאה את תנינא דבשמא קדישא, יהוה, דא משיכו דאתמשך
 לתתא ברזא דרשימו דאת ו', דאינון תרין אתון אתמשכו למהוי באתר
 דא ואיהו אחד • כל הני תלתא אינון חד ביחודא חד • כיון דכל דא
 אתעביד חד ביחודא חד, ואשתאר כלא ברזא דאת ו' שלים מרישא
 דמבועא ומהיכלא פנימאה, וירית לאבא ואימא, כדון עיילין למטרוניתא
 בהריה, דהא השתא איהו שלים בכל טיבו עלאה, ויכיל לאתזנא לה
 ולמיהב לה מזונא וספוקא ברקא יאורת • וכל אינון שייפין דיליה
 כלהו חד • כדון עיילין לה לגביה בלחישו • אמאי בלחישו, בגין
 דלא יתערב זר בההיא חדוה כמה דאת אמר (מס"י י"ד) ובשמחתו
 לא יתערב זר • כיון דאיהו אתיחד לעילא בשירת סטרין • אוף
 דהכי איהו אתיחדות לתתא בשית סטרין אחרנין, בגין למרהוי

(דקלד ע"ב) אַחַד לְעִילָא וְאַחַד לְתַתָּא כְּמָה דְאַתְּ אָמַר (וכריס י"ד) וְהִיא יי
 אַחַד וּשְׁמוֹ אַחַד • אַחַד לְעִילָא בְּשֵׁית סְטָרִין דְּכְתִיב (וכריס ו) שְׁמַע
 יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אַחַד, הָא שֵׁית תִּיבִין לְקַבֵּל שֵׁית סְטָרִין • אַחַד
 לְתַתָּא בְּשֵׁית סְטָרִין (הָרָא הוּא דְכְתִיב) בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלַכּוּתוֹ
 לְעוֹלָם וָעֶד, הָא שֵׁית (ב) (בראשית י"ב ב') סְטָרִין אַחְרָנִין בְּשֵׁית תִּיבִין • יי
 אַחַד לְעִילָא וּשְׁמוֹ אַחַד לְתַתָּא • וְאִי תִּימָא הָא כְּתִיב אַחַד לְעִילָא
 וּלְתַתָּא לֹא כְּתִיב אַחַד • (ג) וְעַד, הוּא אַחַד בְּחֻלּוּפֵי אַתּוּן • אַתּוּן דְּדִכּוּרָא
 לֹא מִתְחַלְפֵי • אַתּוּן דְּנוּקְבָא מִתְחַלְפֵי • דְהָא שְׁבַחָא דְּרִכּוּרָא עַד
 נוּקְבָא • וּבְגִין דְּלֹא תִשְׁלוּט עֵין הָרַע, אֲנִן מִתְחַלְפֵי אַתּוּן דְּלֹא אֲמַרִּין
 אַחַד בְּאַתְגְּלִיָּא • וּבִזְמַנָּא דְאַתִּי דִּיתְעַבֵּר עֵין הָרַע מִעֲלָמָא וְלֹא תִשְׁלוּט
 (בְּהַדְרָה) כְּדִין יִתְקַרֵי אַחַד בְּאַתְגְּלִיָּא • כְּגִין דְּהַשְׁתָּא דְּהָהוּא סְטָרָא
 אַחְרָא אֲתַרְבַּק בְּהַדְרָה לֹא וְאִי אַחַד, אֲלֵא דְאַנְן מִיַּתְחִרִין לָהּ בְּלַחֲשׁוֹ
 בְּרֹזָא דְאַתּוּן אַחְרָנִין, וְאֲמַרִּין וְעַד • אֲבַל בִּזְמַנָּא דְאַתִּי דִּיתְפָּרַשׁ הָהוּא
 סְטָרָא מִינָה וְיִתְעַבֵּר מִעֲלָמָא, כְּדִין יִתְקַרֵי אַחַד וְדָא, דְּלֹא יְהֵא בְּהַדְרָה
 שׁוּתְפּוֹ וּדְבִיקוֹ אַחְרָא כְּמָה דְאַתְּ אָמַר (וכריס י"ד) בְּיוֹם הַהוּא יְהִירֵה יי
 אַחַד וּשְׁמוֹ אַחַד, בְּאַתְגְּלִיָּא בְּהַדְרָא וְלֹא בְּלַחֲשׁוֹ וְלֹא בְּרֹזָא • וְעַל דָּא
 אֲנִן מִיַּתְחִרִין לָהּ מִהָהוּא סְטָרָא אַחְרָא, כְּמָאן דְּזַמִּין לְאַחְרָא לְמַהוּ סְהִיד
 דִּילֵיהּ • כְּגִין דְּדָא אִיהוּ סְהִיד דִּילִין, וְסְטָרָא אַחְרָא לֹא אִיהוּ סְהִיד
 לְגַבֵּן • וּכְדִין אִיהִי אֲתַפְרִישֵׁת מִהָהוּא סְטָרָא • כִּיּוֹן דְאַתְתְּ אֲנִן מְעַלִּין
 לָהּ לְחוּפָה לְגַבֵי כְּעֵלָה מְלַכָּא עֲלָאָה, בְּכַל רְעוּתָא וּכְוֹנָה דְּלִבָּא וְעַל
 דָּא אִיהוּ אַחַד • בְּשַׁעֲתָא דְאִיהִי אֲתַת כְּעוֹלִימְתָהּ וּבְעֵאת לְאַתְפָּרְשָׁא
 מִסְטָרָא אַחְרָא, לֹא אֲתַת אֲלֵא כְּמָאן דְּאֲזַרְמַנְת לְמַחְמֵי בִּיקְרָא
 דְּמִלְכָּא וְלֵא יְתִיד, וְהִכֵּי מְכַרְזֵי דְּיִזְרְמַנִּין לְמַחְמֵי בִּיקְרָא דְּמִלְכָּא
 כְּמָה דְאַתְּ אָמַר (ע"ג ג) צִינְרָה וּרְאִינְרָה בְּנוֹת צִיּוֹן בְּמַלְךְ
 שְׁלֹמֹה, פּוֹקוּ לְמַחְמֵי בִּיקְרָא דְּמִלְכָּא • כְּדִין סְטָרָא אַחְרָא
 לֹא נִיחָא לֵיהּ לְמַחְמֵי וְאַתְפָּרַשׁ מִנָּה • כִּיּוֹן דְאַתְתְּ • כֹּל
 אִינֻן שְׁמִשְׁחָא עֵילִין לָהּ לְחוּפָה, בְּהַדְרֵי מְלַכָּא עֲלָאָה בְּלַחֲשׁוֹ בְּרֹזָא •
 דְאַלְמָרָא לֹא אִיהוּ חִבֵּי לֹא יִתְפָּרַשׁ מִינָה הָהוּא סְטָרָא אַחְרָא, וְיִתְעַרְבַּב
 חֲדוּתָהּ • אֲבַל בִּזְמַנָּא דְאַתִּי דִּיתְפָּרַשׁ מִינָה הָהוּא סְטָרָא אַחְרָא, כְּדִין

(ב) כַּמֵּךְ סְמַרְל עֵיין כְּרִישֵׁת בְּרַאשֵׁית י"ב ב' : (ג) מִכֵּי סוּלָו מִתְחַלְפֵי כֵּן כְּחִילֵף חֶסְרֵי יִסְעֵי כֵּן כְּלוּמִיּוֹת חֶסְרֵי סְמַרְל :
 בְּיוֹם

כיום ההוא יהיה " אחד ושמו אחד • בין דעאלת לחופה ואיהי כהדי
 מלפא עלאה, כדן אנן מתערי חדוה דימינא ושמאלא כמה דאת אמר
 (דכ"ס י) ואהבת את " אלהיך בכל לבבך וגומר • והיה אם שמוע
 וגומר. בלא דחירו כלל, דהא סטרא אחרא לא יתקרב תמן ולית ליה
 רשו • בלה כל זמנא דבעאן לאעלא לה לגבי מלכא לחדוה דשמושא,
 אצטרך בלחישו ברזא, בגין דלא ישחבח ברנלי (בר נש דגלי) צעדהא
 רמו דסטרא בישא ולא יתדבק בהדה, ולא ישחכחון בכני רמו פיסול
 כלל • והכי אמר יעקב לבנוי שמא חס ושלום אידע פיסול (ברעי או)
 בערסי • כדן אינון אמרו כמה דלית בלבך אלא אחד כך וכולי לית
 לן דביקו בסטרא אחרא כלל, דהא פרישא הוה מערסך, ואנן ביחודא
 לגבי מלפא עלאה, ולית לן דביקו כלל בסטרא אחרא, דהא בפרישו
 מסטרא אחרא (כ"ס הויגן ברעו) הוה רעותא ומחשבתא דילן • בין
 דידע דסטרא אחרא לא אתדבק תמן כלל, כדן עאלת אתתא לגבי
 בעלה בלחישו, ברזא דיחודא דשית סטרין • פתח ואמר ברוך שם
 כבוד מלכותו לעולם ועד יוער, דהא איהי ברזא דאחד בעולומתהא,
 בלא ערבוביא כלל ולא שותפו דסטרא אחרא • ותא חזי כההיא שעתא
 יעקב ובנוי, הוו בדיוקנא עלאה לתתא בהדי שכינתא • יעקב הוה ברזא
 דשית סטרין דעלמא עלאה, ברזא חר • בנוי הוו בדיוקנא דשית סטרין
 דעלמא תתאה • ואיהו בעא לגלאה לון ההוא קץ, כמה דאוקימנא דאית
 קץ ואית קץ, אית (ק"ס ב"ב) קץ הימין ואית קץ הימים • קץ הימין
 דא מלכות קדישא, רזא דמהימנותא רזא דמלכו דשמיה • קץ
 (דקלד י"ב) הימים, דא מלכו חייבא, רזא דמלכו אחרא רזא דסטרא
 אחרא דאקרי קץ כל בשר, והא אוקימנא כיון דחמא דאסתלקת
 שכינתא מניה וכולי אינון אמרו כמה דלית בלבך אלא אחד, דאנת ברזא
 דעלמא עלאה ואיהו אחד • אוף אנן דאנן ברזא דעלמא תתאה
 איהו אחד • ועל דא אדכרו תרי לבכות, רזא דעלמא עלאה דאיהו
 לבא דיעקב, ורזא דעלמא תתאה דאיהו לבא דבנוי, כדן אעיל לה
 בלחישו • וכמה דאינון אתיחדו רזא דעלמא עלאה באחד, ורזא דעלמא
 תתאה באחד, אוף הכי אנן צריכין ליחדא עלמא עלאה באחד, וליחדא
 עלמא תתאה ברזא דאחד, דא בשית סטרין ורזא בשית סטרין, ובגין כך שית

תיבין הכא כרזא דשית סטרוין, ושית תיבין הכא כרזא דשית סטרוין (וכלי"ו) תי
אחד ושמו אחד, וכאן עד ביה וחולקה מאן דישוי רעותיה להאי בעלמא דין
ובעלמא דאתי. רב המנוגא סבא אמר הכי, דא אתערותא דיתודא
שפיר איהו, ורזא דברידא דמלתא הא אוקימנא. ומלין אלין זמנין
לאתעתדא קמי עתיק יומין בלא כסופא כלל. פתח ואמר.

רעיא מהימנא

פקידא ללמוד תורה ככל יומא דאיהו רזא
דמהימנותא עלאה, למנדע ארחיה
דקדשא בריך הוא דכל מאן דאשתדל
באורייתא וכי בהאי עלמא וכו' בעלמא דאתי
ואשתויב מכל קטרונין כישין, כגין דאורייתא
רזא דמהימנותא איהו דמאן דיתעסק בה
אתעסק במהימנותא עלאה, וקדשא בריך הוא
אשרי שכניתיה בגייה דלא תעדי כניה. מאן
דידעמלה דאורייתא, אצטריך למרדף אבתרה
ולאולפא ההיא מלה כניה. לקיימא רזא
דכתיב מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו
את תרומתי, אורייתא אילנא דחיי איהו
למייב חיון לכלא. מאן דאתתקף באורייתא
איתתקף באילנא דחיי כמה דאת
אמר (מעי"ב) עין חיים היא למחויקים
בה. וכמה רזין עלאין אוקימנא כמאן
דאשתדל באורייתא. דוכי לאתקשרא
באורייתא דלעילא. בהאי עלמא לא שכיף
וקא שכיף בעלמא דאתי, ואפילו נקברא
שפוותיה מרחשן אורייתא כמה דאת אמר
(סיר"ו) דובב שפתי ישנים: ע"כ

ויקחו לי תרומה הכא איהו יחודא
בכללא חדא עילא ותתא.
ויקחו תרומה לא כתיב, אלא ויקחו
לי תרומה, עילא ותתא בכללא.
חדא בלא פרודא כלל. מאת כל
איש אשר ידבנו לבו תקחו את
תרומתי. האי קרא הכי אצטריך
ליה למימר, כל איש אשר ידבנו
לבו יקחו את תרומתי. מלי
מאת כל איש, אלא רזא הכי
לאינון מרי מדין. זכאין אינון
צדיקיא דידעי לשוואה רעותא
דלבהון לגבי מלכא עלאה קדישא,
וכל רעותא דלבהון לאו איהו
לגבי עלמא דא ובכסופא בטלה
דיליה. אלא ידעי ומשתדלי
לשוואה רעותיהון ולא תדבקא
לעילא, כגין לאמשכא רעותא
(דילהון) דמאריהון לגבייהו מעילא
לתתא. ומאן אתר נטלי ההוא

וסיס כען שחול וכו' עד כאן קיים ומגיש כו' יומס וליבם ומכאן
תלך ויקרא רס"ב א' שמע ישראל

רעותא דמאריהון לאמשכא ליה לגבייהו. נטלין ליה מאתר חד עלאה
קדישא, דמניה נפקין כל רעותין קדישין. ומאן איהו. כל איש דא
(מ"ב כ) צדיק דאתקרי כל כמה דאת אמר (קבלת ס') ויתרון ארץ בכל
היא, (תהלים קי"ט) על כן כל פקודי כל ישרתי, איש, כמה דאת אמר איש
צדיק. דא איהו צדיק מאריה דביתא, דרעותיה תריר לגבי מטרוניתא,

כבעלה

לאשרא

כבעלה דרחים לאתתיה תדיר • ידבנו לבו, איהו רחים לה ולבו דאיהי מטרוניתא דיליה, ידבנו לאתרפקא ביה • ואף על גב דרחימו סגי דא בדא דלא (כרש"י ו' ב') מתפרשן לעלמין • מההוא כל איש, מאריה דביתא, מאריה דמטרוניתא, מניה תקחו את תרומתי • ארחה דעלמא, מאן (דקל"ס ע"ב) דבעי לנסבא אתתיה דבר ניש מניה, איהו קפיד ולא שביק לה • אבל קדשא בריך הוא לאו הכי, כתיב וזאת התרומה, זו כנסת ישראל, אף על גב דכל רחימו דילה לגפיה ורחימו דיליה לגבה, מניה נטלין לה ישראל^ו בנייהו מההוא אתר עלאה דכל רחימו דאתתא ובעלה שרייא, מתמן תקחו את תרומתי, ופאה חולקיהון דישראל וזכאין כלהו דזכו להאי :

וזאת התרומה אשר תקחו מאתם • ואי תימא אי הכי אשר תקחו מאתו מבעי ליה, מאי מאתם • מאת תרין שמיהן (כ"ב דרגין) אלין • חו רב יבא סבא אמר, מאתם, מאת ס' דאיהו רזא דעלמא עלאה, אתר מדוריה דהאי צדיק דאיהו אתעטר מאת ס', ומתמן נטיל (קכ"ז ב') חיון לאחזנא לעלמין כלהו • וכלא מלה חדא רזא לחכימין אתייהיבת ופאה חולקיהון • דאף על גב דאינון נטלין לה, (הכא) לא יקלין לנטלא לה אלא ברשו דבעלה וברעו דיליה, ולמעבר פולחנא דרחימו לגביה, וכדין ברחימו דיליה תקחו את תרומתי • וכל דה באינון פולחני דצלותא, ותקונא וסדורא דישראל כסדרין ככל יומא • דבר אחר מאתם, מכללא דשית סטרין עלאין וכלא חד • דבר אחר מאתם, באינון זמני ושבתי וכלא רזא חדא • זהב וכסף ונחושת ותכלת וארגמן ותולעת שני • זהב • ברזא דיומא דראש השנה דאיהו יומא דזהב יומא דדינא ושלטא ההוא סטרא כמה דאת אמר (חייב ל"ו) מצפון זהב יאתה • וכסף • דא יום הנפורים, דמתלבנן חוכיהון דישראל כתלנא כמה דאת אמר (ישעיה ס') אם יהיו חטאיכם כשנים בשלג ילבינו • וכתיב (ויקרא ט"ו) כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם • ונחושת, יומי דקרבנין דחג, דאינון רתיבי דעמין עובדי עבודה זרה, ואינון אקרין רזא דהרי נחשת • ובגין כך מתמעטין ככל יומא ואולין • ותכלת • דא פסח שולטנו דרזא דמהימנותא, רזא דגוונא תכלא • ובגין דהיא תכלא, לא שלטא עד דשציאת וקטילת כל בוכרי דמצראי

כמה דאת אמר (שמות י"ב) ועבר יי לנגף את מצרים • בגין כך כר
 (קל"ט ט"ו) גוונין טבין בחלמא בר מן תכלא • וארגמן • דא שבועות רזא
 דארגוונא, דתורה שבכתב דאתייהבת ביה כלילא מתרין סטרין
 מימינא ומשמאלא כמה דאת אמר (דברים ל"ג) מימינו אש דת למודא
 איהו ארגמן • ותולעת שני, דא איהו חמישה עשר באב, דבנות ישראל
 הוו נפקי במאני מלת כמה דאת אמר (איכה ד') האמונים עלי תולע •
 עד הכא שית סטרין, מכאן ולהלאה רזא דעשרת ימי תשובה • ושש
 ועוים • ועורות אילים מאדמים • ועורות תחשים • ועצי שטים • ושמן
 לפאור • ובשמים לשמן המשחה • ולקטורת הסמים • ואבני שוהם •
 ואבני מלואים • עד הכא תשעה לקבל תשעה יומין, ויום הכפורים
 אשלים לעשרה • ומכל אלין אנן נטלין תרומת יי בכל זמנא וזמנא,
 כגין לאשראה עלן • בראש השנה אנן נטלין תרומת יי, ואיהו רזא
 דראש השנה דאתיאי מסטרא דזהב • ביום הכפורים, אנן נטלין לה,
 ואיהו יום הכפורים (אמור ק"ט) דירתא כרתא לאימא • בפסכות אנן נטלין
 לה, ואיהי סכה סוככת ואגינת עלן ובתיב (כמדכר כ"ט) ביום השמיני
 עצרת תהיה לכם, ודא איהי תרומת יי • בפסח אוף הכי אנן נטלין לה,
 ואיהי פסח והא אוקימנא רזא דגוון תכלא • בשבועות אנן נטלין לה,
 ואיהי שתי הלחם ובתיב (שמות כ') וידבר אלהים את כל הדברים האלה
 לאמר, ואנן נטלין מתורה שבכתב תורה שבעל פה • חמישה עשר
 באב, איהי קיימא בחדוה על בנות ישראל • כל שאר יומין אינון
 לתקונא דילה ועל דא אשר תקחו מאתם כתיב • כגוונא דאינון
 מתיחדין לעילא באחד, אוף הכי איהי אתיחדת לתתא ברזא
 דאחד, למהוי עמהון לעילא חד לקבל חד • קדשה בריך הוא
 אחד לעילא לא יתיב על כרסיי דיקריה, עד דאיהי אתעכידת
 ברזא דאחד כגוונא דיליה, למהוי אחד באחד, והא (קל"ד ט"ו) אוקימנא
 רזא דיי אחד ושמו אחד • רזא דשבת, איהי שבת דאתאחדא
 (קל"ט ט"ו) ברזא דאחד, למשרי עלה רזא דאחד • צלותא דמעלי שבתא
 דהא אתאחדא כורסיי יקירא קדישא ברזא דאחד, ואתתקנת למשרי
 עלה מלפא קדישא עלאה • כד עייל שבתא איהי אתיחדת ואתפרשת
 מסטרא אחרא, וכל דינין מתעברין מינה, ואיהי אשתארת ביחודא

ד'תורה

דנהירו קדישא, ואתעטרת בכמה עטרין לגבי מלכא קדישא, וכל שולטני
 רוגזין ומארי דדינא כלהו ערקין, (ר"ס) ואתעברו מינה) ולית שולטנו
 אחרא בכלהו עלמין. ואנפיה גהירין בנהירו עלאה, ואתעטרא לתתא
 בעמא קדישא, וכלהו מתעטרין בנשמתין חדתיין. כדן שירותא דצלוחא
 לברכא לה בחדוה בנהירו דאנפין ולומר, ברכו את " המבורך. את
 " דייקא, בגין למפתח לגבה בברכה. ואסיר לעמה קדישא (ס) למפתח
 לגבה בפסוקא דדינא כגון והוא רחום וגומר. בגין דהא אתפרשת
 מרזא דסטרא אחרא. וכל מארי דדינין אתפרשו ואתעברו מינה.
 ומאן דאתער האי לתתא גרים לאתערא הכי לעילא. וכורסייא קדישא
 לא יכלא לאתעטרא בעטרא דקדושה, דכל זמנא דמתערי לתתא
 אינון מאריהון דדינא, דהוו מתעברין והוו אזלי כלהו לאתטמרא גו
 ניקבא דעפרא דתהומא רבא, כלהו תייבין לאשראה כדוכתיירו
 ואתרחקת בהו אתר קדישא, דבעת נייחא. ולא תימא דדא איהו
 בלחודו, אלא לית אתערותא לעילא לאתערא, עד דישראל מתערי
 לתתא כמה דאוקימנא דכתיב (תהלים פ"א) בכסא ליום חגנו. ליום חג
 לא כתיב, אלא ליום חגנו. ועל דא אסיר לעמא קדישא, דקא מתעטריין
 בעטריין קדישין דנשמתין בגין לאתערא נייחא, דאינון יתערוין דינא,
 אלא כלהו ברעו ורחימו סגי דיתערוין ברכאן עילא ותתא כחדא. ברכו את
 " , את דייקא בדקאמרן, דא (בכסות ס"ב) שבת דמעלי שבתא. ברוך
 " המבורך, דא אפיקו דברכאן ממקורא דחי, ואתר דנפיק מניה כל
 שקיו לאשקאה לכלא. ובגין דאיהו מקורא ברזא דאת קיימא, קרינן
 ליה המבורך, איהו מבועא דבירא, וכיון דמטו תמן, הא ודאי בירא
 אתמלייא דלא פסקין מימיו לעלמין. ועל דא לא אמרינן ברוך את
 " המבורך, אלא ברוך " דאלמלא לא מטי התם נביעו ממקורא
 עלאה, לא אתמלייא בירא ועל דא המבורך, אמאי איהו המבורך.
 בגין דאיהו אשלים ואשקי לעולם ועד. עולם ועד, דא איהו שבת
 דמעלי שבתא, ואנן תקעין ברכאן באתר דאקרי מבורך. וכיון דמטאן
 התם כלהו לעולם ועד, ודא איהו ברוך " המבורך. עד הכא מטו
 ברכאן מעלמא עלאה, וכלהו לעולם ועד, לאתברכא ולאשקאה

ל"ה

ורמיהו

(ס) דייק למפתח כהפלת ערכי: לך אכל כומרוה. שרי וכחש' דף ק"ל וככ' חוין לרכני קדישא וכמ'ל כמ'ל מ'ל'ן :

ק עינת

ולמהוי שלים כדקא יאות מלייא מכל סטריין ברוך, דא (עקב רע"ב ס"ו) מקורא
 עלאה דכל ברבאן נפקין מניה. וכד סיהרא אשתלים, קרינן לה הכי
 לגבי תתאי, אבל ברוך מקורא עלאה כדקאמרן. " דא אמצעו דכל
 סטריין עלאין. המבורך דא שלמא דביתא, מבוועא דבירא לא שלמא
 ולא שקאה כלא. לעולם ועד, דא עלמא תתאה דאצטריך לאתברכא.
 ומשחא ורכו דברוך. " והמבורך, כלא איהו לעולם ועד. (מכורך כמה
 דאת אמר (בראשית מ"ט) בן פורת) ועל דא, כרכה דא אצטריכו כל עמא
 לכרכא כמעלי שבתא, ברעו דלבא ובחדוה, ובעו למשרי בשירותא
 בכרכה דא, לאתברכא האי שבת דמעלי שבתא (ליליא) מעמא
 קדישא כדקא יאות. בהאי ברכה (ס"ו ברכו) כד שראן ישראל
 לברכא קלא אזלא בכלהו רקיעין דמרתקדשי בקדושה דמעלי
 שבתא. זכאין אתון עמא קדישא. דאתון מברכי ומקדשי
 לתתא, כגון דירתברכו וירתקדשון לעילא כמה משריין עלאין
 (דק"ו ע"ב) קדישין, זכאין אינון בהאי עלמא זכאין אינון בעלמא דאתי.
 ולא מברכי ישראל ברכה דא עד דמתעטרן בעטריין דנשמתין קדישין
 כדקאמרן. זכאה עמא דזכי לון בעלמא דין למזכי לון לעלמא
 דאתי. בהאי ליליא (ב) שמושא דחכימין באלין נשמתין קדישין
 דמתעטרן בהו, ואף על גב דהא אוקימנא וכלא חד. ובכל אתר
 דתשבח לחכימין בהאי מלה, בסטרא דא ולומנין בסטרא דא כלא
 איהו חד, והני מלי הא אוקימנא. אבל בזמנא דא דמתעטרן בלהו
 בנשמתין ורוחין חדתין יתירין קדישין, כדן איהו זמנא דשמושא דלהו
 בגין דליהו נגידו לההוא שמושא בנגידו דקדושה בניחא עלאה
 ויפקון בנייהו קדישין כדקא חזי, רזא דא לחכימין אתייהיבת. בשעתא
 דאתפליג ליליא כליליא דא, וקדשא בריך הוא בעי לאעלא כגנתא
 דלעילא. ורזא דא ביומי (ויקרא מ"ט ב) דחול קדשא בריך הוא עאל
 כגנתא דערן דלתתא, לאשתעשעא עם צדיקיא דשראן תמו. ובשבת
 בההוא ליליא דשבתא, קדשא בריך הוא עאל כגנתא דלעילא ברזא
 דמקורא עלאה. כגין דביומי דחול, כל נשמתין דצדיקיא בלהו כגנתא
 די בארעא שריין. וכד אתקדש יומא כמעלי שבתא, כל אינון משריין

דמלאכין

דמלאבין קדישין די ממנן גו גנתא דלתתא, כלהו סלקין להני נשמתין
 דשריין גו גנתא דלתתא, ולאעלא לגבי יהוא רקיעא דקיימא על
 גנתא, ומתמן אדרמנן רתיבין קדישין דסחראן כורסי יקרא דמלכא,
 וסלקין לון לכל אינון נשמתין בגנתא דלעילא. כיון דאלין רוחין סלקין
 כדן רוחין (כ"ב) אחרנין קדישין נחתין, לאתעטרא בהו עמא קדישא.
 אלין סלקין ואלין נחתין. ואי תימא הא גנתא דבארעא ביומא דשבתא
 יתבא בריקנייא כלא נשמתין דצדיקייא. לאו הכי. אלא נשמתין
 אזלין ונשמתין אתיין. (6) נשמתין סלקין ונשמתין נחתין. נשמתין אזלין
 מגו גנתא, ונשמתין אתיין לנו גנתא. כל אינון נשמתין דצדיקייא
 דמתלבנן ביומי דחול ועד לא עאלו לנו גנתא, בשעתא דאלין נפקין
 אלין עאלין, ונגתא לא (כ"ג) אשתאר בריקנייא, (כ) ברזא דלחם הפנים
 ביום הללקחו. ואי תימא כד אתהדרו ביומי דחול. כמה אתמשכן
 דוכתי לארכא ופותיא ורומא בגנתא, ולא אתיידע, כגוונא דרזא דארץ
 הצבי, דהוה אתמשך לכל סטרין ולא אתיידע. כגוונא דצבי דכל מה
 דאתרבי, משכיה אתרבי לכל סטר ולא אתיידע. ואית נשמתין דכיון
 דסלקין תו לא נחתין, נשמתין סלקין ונשמתין נחתין לאעטרא בהו
 עמא קדישא. ובמעלי שבתא גלגולא דנשמתין איהו, אלין אזלין ואלין
 אתיין, אלין סלקין ואלין נחתין. מאוחמי כמה רתיבין קדישין די משטמי
 לבאן ולכאן. כלהו בחדוה כלהו ברעו כאלין נשמתין, לאעטרא
 לעמא קדישא, לאעטרא לכמה צדיקייא בגנתא דעדן לתתא, עד
 שעתא דכרוזא קאים וקארי מקודש מקודש. כדן נייחא שכית
 ושכיבו לכלא. וחיבי גיהנם כלהו (ג) משתכבי בדוכתייהו. ואית לון
 נייחא. ונשמתין כלהו מתעטרן אלין לעילא ואלין לתתא. זכא
 עמא דחולקא דא להון. בפלגות ליליא דמעלי שבתא דחכימין מתעטרין
 לשמושא דילהון, יהוא רוחא עלאה דמתעטרן ביה בר יומא אתקדש
 בשעתא דאינון ניימי בערסייהו, ונשמתין אחרנין דילהון בעאן לסלקא
 למחמי ביקרא דמלכא, כדן יהוא רוחא עלאה דנתית במעלי
 שבתא, נטיל ההיא נשמתא וסלקין לעילא, ואתסחייא נשמתא אחרא

כבוסמין

(f) ויקבל רוח' ע"א: (כ) הנשמות הם כסוד לחם ספכים כמו שזכרנו במקדש לא הם ספכי מלחם ספכים ומיד שזכרנו ממנו לחם יסן כוח
 לחם הם כמקומי שלה יעמידו השלחן ריקם ממנו רגע א' אף כן הנ"ע אינו עומד ריקם רגע א' מהנשמות קרויות לו יוללות וזו נכנסות:
 (ג) יצאקיים מדין ועושה חגיגתם

כבוסמין דגנתא דערן, ותמן חמי מה דחמי. ובר נחתא לאשדאה
 בדוכתאה בפלגות ליליא, ההיא נשמתא חבת לדוכתאה. ובעי לאינון
 (וקליו ע"כ) חבימין לומר חד פסוקא דאתערותא דההוא רוחא עלאה
 קדישא דעטרא דשבתא, כגון (ישעיהו ס"ב) רוח "אלהים עלי יען משח
 " אותי לבשר ענוים ונומר. (יחזקאל ס"ב) בלכתם ירכו ובעמדם יעמדו
 ובהנשאם מעל הארץ וגימר על אשר יהיה שמא הרוח ללכת ילכו
 ונומר בגין דמתעטרן בההוא רוחא באתערותא דילהון בחרוה דשמושא,
 ויהי נגידו דההוא רוחא עלאה דשבתא כההוא שמושא דמצוה. רב
 הפנונא סבא כד הוה (כ"ד ב) סליק מנהרא במעלי שבתא, הוה יתיב
 רגעא חדא וזקיף עינוי והוה חדי, והוה אמר דהוה יתיב למחמי חרוה
 דמלאכי עלאי. אלין סלקין ואלין נחתין, ובכל מעלי שבתא יתיב כד
 נש בעולם הנשמות. זכאה איהו מאן דידע ברזין דמאריה. כד נהיר
 יממא ביומא דשבתא, סליקו דחרוה סליק (כראשית ס"ב) בכלהו עלמין
 בנייחא בחרוה כדון (תהלים י"ט) השמים מספרים כבוד אל ומעשה ידיו מגיד
 הרקיע. מאן שמים, אלין שמים דשמא עלאה אתחזי בהו, דשמא קדישא
 אחרשים בהו. מספרים, מאי מספרים, אי תימא כמאן דמשתעי ספור
 דברים. לאו הכי. אלא (ב) דנהרין ונציצין בנציצו דנהורא עלאה,
 וסלקין בשמא דכליל בנהירו דשלימו עלאה, ומאן איהו, ספור. דנציצי
 בנהירו דשלימו דספור עלאה, ובגין כך סלקין בשמא שלים, ונהרין
 בנהירו שלים, ונציצי בנציצו שלים. אינהו מנציצי ונהרי בנרמיהו מגו
 נהירו דנציצו דספור עלאה, ונציצי ונהרי לכל סטר וסטר (כ"ב) לכל כבוד
 (וכבוד) דמתדבקן ביה, דהא מנייהו מההוא ספירו ונהירו, נהיר כל עוקא
 ועוקא ונציץ בנציצו. בגין דבהאי יומא מתעטרן שמיא וסלקין בשמא
 קדישא, יתיר משאר יומין. ומעשה ידיו, ההוא מלא עלאה דנהיר
 מכל סטרין גניזין, דאיהו מעשה ידיו ותקונא דיליה, דמתתקנא ביומא
 דא מכל שאר יומין. מגיד הרקיע. מאי מגיד, משיך ונגיד לתתא
 מרישא דמלכא מלייא מכל סטרוי. הרקיע, ההוא רקיע דאיהו מכוועא
 דבירא. ודא איהו ההוא נהר דנפיק מעדן, ודא איהו דנגיד ומשיך
 לתתא נגידו דמלא עלאה, דנהיר ונציץ בנציצו מכל סטרין. ודא רקיע
 אנגיד ליה במשיכו דרחימו ותיאובתא, לאשקאה שקיו דחדותא למעלי

שבתא • וכד נגיד ומשיך ההוא טלא דבחולחא, כלא (נגיד) מליינ
 ושלים באתווי קדישין, בכל אינון שבילין קדישין • פיון דכלא אתחבר
 ביה, אתעביד ביה ארחא לאשקאה ולברכא לתתא • יום ליום, יומא
 ליומא ועיקא לעוקא • השתא משתעי קרא בארה פרט, היך שמים
 מכפרים ומתקנין בספירו ובנציצו עלאה להאי כבוד • והיך נגיד ומשיך
 ההוא רקיעא נגידו דטלא עלאה • ואמר יום ליום יביע אומר • יומא
 ליומא ודרגא לדרגא יחיה, (כ"ה אוהו) לאתכללא דא כדא, ולא תנהרא
 דא מן דא מההוא ספירו דמנציצו ומנהרי שמים להאי כבוד • (ה) יביע
 כמה דאת אמר מבע אתעביד (ב) וגומר אוהו לאנהרא דא מן דא
 ולא תנציצא דא מן דא, מההוא ספירו ונציצו, אמר, כללא דאתון
 ושבילין דנפקין מאבא ואימא, וההוא רישא דנפיק מנייהו דאיהו
 ברא בוכרא. אלף, אבא וכד איהו סליק ונחית, אתחברת מ' בהרי א'
 והא איהו אם, ר' רישא (קע"ח כ) בוכרא, כד מתחברן אתון כלרו
 אמר • דא נהירו דאבא ואימא וכרא בוכרא, ונהיר דא ברא בחבורא
 חדא ושלטא ביומא דשבתא • ועל דא כלא אתכליל דא כדא בגין
 למהוי חר • ובגין כך אוהו דא כדא. ההוא אמר שליטו עלאה למהוי
 כלא חר • וכד כל האי אתנגיד ואתמשך להאי רקיע, כדן איהו
 אשקי ואנהיר לתתא להאי כבוד אל, למעבר תולדין כדיוקנא דאינון
 (וקלו ע"ה) שמים דנהרין לההוא כבוד אל. (ודא הוא דכתיב) ולילה
 ללילה יחיה דעת, רתיבין דילה (דא לדא) דאינון גופא דכורסיא וכלהו
 אקרון לילות כמה דאת אמר (קהלים י"ז) אף לילות יסרוני כליותי •
 רתיבא עלאה אתקרי ימים. יום ליום • רתיבא תתאה אקרי לילות,
 לילה ללילה • יחיה דעת, יחיה יחיה • יחיה תולדין דאינון שמים •
 ואי תימא יחיה לאו איהו יחיה • תא חזי כתיב (כראשית ג') ויקרא האדם
 שם אשתו חיה כי היא היתה אם כל חי • (כ) חיה וחיה במלה חדא
 סלקין • ועל דא אסתלק י' ועיל ו' דאיהו ברקא יאות, דהא ו' איהו
 חין ודאי • ועל דא חיה וחיה, י' זעירא נטלא חין מן ו' • אוף הכא

ס' פ' ממהרים יחיה

(א) סוף כבוד יום רכמינת רוח ססס י סקודות סכאית מחכונס סכ' נקודס עללס וכפ סיד סקודות ססן סאידות כ' ס רכמינת ככפ
 סס' סאודיות וע כף' עו ח' ועיד ע כתי' כ' ס' ס' ס' (כ) וחס עתידות למו חרנומו ומכע דעחד וכו' ח' ס' • וסאריך ויס להסיכ
 על סא' דכרו וסכמ'ל • סאין' : (ג) ונודי סארי' כתכו כלקוטי חו' דחיס סיס לר' לקרוסס וסמ'נ' ברס סנקדל' חוס וסרס נלגול חוס
 וסקסס וסכ'ן כדילת : דרי כיר' עכ'ד וספ' סס רמיו סמלכ'יס כלומ'יס כעח ח'ס סנקקסס ורלוי'ס לקרוס ח'ס ולסרס כן ססוף וכל'יס
 סקקסס כמ'ס כילקוט חרס ססס סווסר וכלקוטי סאכתי' • סאין' :

יחיה יחיה • דעת, איהו רזא דשמיא • מה שמיא שית סטרין אוף הכא
 שית סטרין באינון תולדין דמא יחיה, כגוונא דיליה, ועל דא יום ליום
 אתכליל בדרגא עלאה אמר • ולילה לילה, כרזא דכורא דקא נהיר
 לה דאיהו שמיא דעת • ובגין דהאי אמר רזא עלאה איהו ולא כשאר
 אמירן, אהרר קרא עליה ואמר אין אמר ואין דברים כשאר אמירן
 דעלמא • אלא האי אמר רזא עלאה איהו בדרגין דלית תמן אמירן
 ודברים, ולא אשתמעו כשאר דרגין דאינון רזא דמהימנותא דאינון
 קלא דאשתמע, אבל הני לא (כרסית כ' כ') אשתמעו לעלמין והיינו
 דכתיב בלי נשמע קולם, אבל בכל הארץ יצא קום • אף על גב דאינון
 טמירין עלאין דלא אתידעו לעלמין, נגידו ומשיכו דילהון אתמשך
 ואחנגיד לתתא • ובגין ההוא משיכו אית לן מהימנותא שלימתא כהאי
 עלמא, וכל בני עלמא משתעו רזא דמהימנותא דקדשא בריך הוה
 באינון דרגין, כאילו אתגליין ולא הוו טמירין וגניזין, והיינו ובקצה תכל
 מליהם, מרישא דעלמא עד סייפי עלמא משתעאן אינון חכימי לבא
 באינון דרגין גניזין, אף על גב דלא אתידעו • אבל במה אשתמודען
 בגין דלשמש שם אהל בהם, כגין שמישא קדישא דאיהו משכנא
 מאינון דרגין עלאין קדישין, ואיהו נהורא דנטיל כל נהורין גניזין וההוא
 משיכו דילהון, ובגיניה אתחזי מהימנותא בכל עלמא • מאן דנטיל
 לשמשא כמאן דנטיל לכלהו דרגין • בגין דשמשא איהו אהל דאתכליל
 בהון ונטיל כלא, ואיהו נהיר לכל אינון גווני נהורין דלתתא • ועל דא
 והוא כחתן יוצא מחפתו, כנהירו ונציצו דכל נהורין גניזין, דכלרהו
 בתיאובתא ברעותא שלים, יהבי ליה רעותייהו ונהירו דילהון, במה
 דלחתן אית רעו ותיאובתא לכלה (כ"ג דכלהו) למיהב לה נכזבון ומתנגן
 ועל דא והוא כחתן יוצא מחפתו, מאן חפתו • דא ערן • ורזא ד
 (כרסית כ') ונהר יוצא מערן • ערן דא איהו חפה דחפיא על כלא, שיש
 כגבור • שיש מסטרא דאור קדמאה דלא אשתכח ביה דינא כלל,
 כגבור מסטרא דגבורה • ואף על גב דגבורה איהו דינא שלים, כגבור
 כתיב ולא גבור, כגין דאמתיק דינא כחסד, ונטיל כלא כחרא בתיאובתא
 ורעותא שלים, וכל דא לרוץ ארח כמה דאת אמר (סעיפ מ"ג) הנורתן
 בים דרך, לאשקאה ולא שלמא נהירו דסיהרא בכל סטרין, (דט"ו f)

עלאין

ולמפתח כה (ה) ארח לאנהרא לתחא • מקצה השמים מוצאן, מסייפי
 אלין שמים עלאין דקאמרן איהו אפיק, בגין דכסוימא דגופא איהו
 אפיק, ובהוא אתר אשתמודע בין דכר לנוקבא • ודא הוא דכתיב
 (דברים י') ולמקצה השמים ועד קצה השמים • קצה השמים דה (י"ב)
 עלמא עלאה • ולמקצה השמים דא (מלכא, ד) שלמא דיליה • כמה
 דהאי גטיל כל נהורין וכלהו ביה • אוף הכי האי גטיל כל נהורין
 וכלהו ביה, ואיהו נפיק מקצה השמים • ותקופתו, דסחדא בכל אינון
 סטרין (י"ג ספירין) קדישין, דאתחווין (דקל"ז ע"ב) לאתנהרא ולא תשקאה
 ולנצצא מניה • ואין נסתר, לית מאן דמתחפייא מההוא נהירו, דהא
 לכלהו אנהיד בכללא חרא, לכל חר וחר כמה דאתחוי ליה • וכד
 בלהו אשתלימו ואתנהירו מגו שמשא, כרין סיהרא מתעטרא כגוונא
 דאימא עלאה, שלימא בחמשין תרעין, ודא איהו דכתיב תורת י'
 תמימה, דהא כרין איהי (שלימא) תמימה מכל סטרין ברוא דחמש
 דרגין, כגוונא דאימא עלאה, דאינון חמש רוא דחמשין • ובגין כך איהי
 אתייה בחמש חמש תיבין, בגין לא שלמא לרוא דחמשין • תורת י'
 תמימה משיבת נפש, הא חמש • עדות י' נאמנה מחכימת פתי, הא
 חמש • פקודי י' ישרים משמחי לב, הא חמש • מצות י' ברה מאירת
 עינים, הא חמש • יראת י' טהורה עמדת לעד, הא חמש • משפטי י'
 אמת צדקו יחדו, הא חמש • וכלהו אתיין בחמש חמש לאתכללא
 כגוונא דאימא עלאה, ועל דא יהוה יהוה שית זמנין, לקבל שית סטרין
 עלאין דאינון רוא דשמא עלאה, (י"ד דשמים עלאין) ועל דא סיהרא
 אתמלייא ואשתלים בסדורא עלאה כדקא יאות, ודא איהו ביומא
 דשבתא, דכלא אשתלים כדקא יאות ברוא דשבתא, עילא ותתא •
 ועל דא ביומא דא אתוסף נהירו בכלא כדקאמרן. שמים גטילי ממקורא
 דחי בקדמיתא, ואינון מנהרי ומתקני לכבוד עלאה מרוא (כראשית ל"ג ב')
 דספר עלאה אבא דכלא, ומרוא דספר אימא עלאה ואיהו מרוא דספור,
 ובגין כך מספרים כדקאמרן ברוא דתלת שמהן אלין, דשלטין ביומא
 דשבתא על כל שאר יומין • ובגין כך תושבחתא דה קאמר רוד
 ברוח

(ה) סיווג ארח נק' כשנכתב מחדש ליחידים וחסר שנכתב לכל עובדים ושבים נק' דרך כמ"א סי"ב. גם כשנאמרים כמ' שהיא נס כ"ן
 כ"ג. גם ס' מ' ו' ק' א' ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט' י' י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט כ' כ"א כ"ב כ"ג כ"ד כ"ה כ"ו כ"ז כ"ח כ"ט

ברוח קודשא על נהירו ונציצו ושולטנו (ס"א ושליו) דיומא רשבתא
על כל שאר יומין. (ס"ב) ותיקונא דליה דאתתקן ביומא דא מכל שאר
יומין בגין רזא דשמשא עלאה דקא נהיר בנהירו ונציץ בנציצו ואשתלים
בשלימו עילא ותתא. וכדן תורת יי תמימה שבת דמעלי שבתא
(גיליון) (ס"ג) רזא דשמור כבוד לילה דהא היא תורת ה' תמימה תורה
שבועל פה משה קבל תורה מסיני, והא אתערו על תורה שבועל פה,
דאילו תורה שבכתב הא כתיב ויצו משה את הלויים וגומר לקוח את
ספר התורה. ודא ללויא אחזי, להאי דאחיד בשמשא ומלכא
דאטייא מיניה, משה נהיר לישראל ארבעין שנין שמשא ביומו, ותורת
יי דא מעלי שבתא) ברזא חדא כדקאמרן. ואתקיננו חברייא (ס"ד) אנשי
בנסת הגדולה סידורא @ שירותא דתושבחתא מאינון תושבחן דרוד,
מזא דא השמים, דאיהו נטיל ברישא ונהיר לכל שאר. ולכתרההוא
נהר דנפיק מערן ודא איהו רזא (תפלים ל"ג) רננו צדיקים ביי. בגין דהאי
נהר כניש ונטיל כלא מזא דשמים, ברזא עלאה ומקורא דחיי, כלא
כדקא יאות ביומא דא, ושמשא אתקין לאנהרא כדקא יאות ביומא
דא. ולכתר סיהרא דקא מתפרשת מסטרא אחרא ביומא דא, בגין
לאתנהרא מן שמשא ודא איהו לרוד בשנותו את טעמו וגומר. ולכתר
דאתפרשת מיניה הא אתחברא בשמשא, ותושבחתא דא בתרין ועשרין
אתון דאעיל בה שמשא בסיהרא, ותושבחתא דא פרישו דסיהרא
מסטרא אחרא, ותושבחתא דתרין ועשרין אתון בנהירו דשמשא,
ולכתר אתחברותא וסליקו דמטרוניתא עם בעלה ודא איהו (ס"ה) (ס'
תפלה למשה איש האלהים. אתחברותא ואתדבקותא דאתתא
בבעלה, לפרשא ימינא ושמאלא לקבלא לה ולמהוי כחדא בחבורא
חדא (למהוי חד ברזא חד. וכל אלין שמים מספרים לון ומתקנין לון
מכאן ולהלאה תושבחן אחרנין דחדוהו ותיאובתא שלימתא. אבל הני
אינון תקינא שלימתא עלאה ברזא דשמשא קדישא כדקא יאות ותושבחן
אלין אתקיננו בתקונא דשבתא דאיהו סליק ואתעטר בעטרוי כדקא
יאות, וסלקין ברזא דשמשא קדישא למהוי חד ברזא דכבוד אל דשמים
מספרים ליה וזהרין ליה כדקאמרן) ודא איהו :

אתחברותא

מזמור שירו ליי שיר חדש תושבחתא דא הא (ס"ה) אוקימנא אבל אף על

גב דאתערנא ביה, אתערו דחברי"א דקא אתערו שפיר איהו, דהנהו
 (דקל"ח ע"ב) פרות עלות, כד הוו נטלי ארונא אתערו בהאי תושבחתא
 כמה דאת אמר (שמואל ב' ו') וישרנה הפרות בדרך, ומה שירה הוו אמרי
 מזמור שירו ל"י שיר חדש כי נפלאות עשה, רזא דא איהו כגוונא
 דלעילא • בשעתא דאינון חיות נטלי (ארונא) כורסייא לארמא, ליה
 לעלא, אינון אמרי תושבחתא דא, ואי תימא אמאי כתיב הכא חדש,
 והא תדיר קאמרי תושבחתא¹⁰ אלא ודאי חדש איהו וחדש לא אקרי אלא
 באתחרותא דסיהרא כד אתנהירת מן שמשא, כדן איהו חדש ודא
 איהו שיר חדש • הושיעה לו ימינו וזרוע קדשו, הא אתערותא דימינא
 ושמאלא לקבלא לה, ותושבחתא דא כד נטלי ארונא קא משבחן לה,
 כד סלקין לבית שמש, כגוונא דעגלות סלקין לבית שמש, ובלא ברזא
 חד סליק • בגין בשבת איהו סליקו דכורסייא לסלקא לעילא, תקונא
 דתושבחתא דא בשבת, אלן תושבחן כלהו אתקינו בשבת לשבחא
 ליה עמא יחידא בעלמא :

(תהלים נ"ב) מזמור שיר ליום השבת תושבחתא דא אדם הראשון קאמר
 לה בשעתא דאתתרך מגנתא דעדן, ואתא שבת
 ואגין עליה ואוקמוה חברי"א • תושבחתא דא עלמא תתאה קא משבח
 לגבי עלמא עלאה • יומא (דכלא ביה) איהו כלו שבת, מלכא דשלמא
 דיליה, ודא איהו מזמור שיר ולא כתיב מאן קאמר ליה כמה דאוקימנא •
 ליום השבת, יומא עלאה שבת עלאה • דא שבת ודא שבת, מה בין
 האי להאי • אלא שבת סתם דא שבת דמעלי שבתא, יום השבת דא
 שבת דלעילא • דא יום ודא לילה • (שמות ל"ב) ושמרו בני ישראל את
 השבת, הא לילה רזא דנוקבא • (ס"ב) זכור את יום השבת הא יום
 רזא דדכורא, ובגין כד מזמור שיר ליום השבת • ואשבחן בכמה אתר
 דעלמא תתאה לא סליק בשמא, ואתי"א (וי"ד ק"ב) סתם, כגון האי וכגון
 ויקרא אל משה, וכגון (שמות כ"ד) ואל (קל"ב ה') משה אמר עלה אל יי, כלהו
 סתים שמא ולא סליק ביה (אלא) (ס"א וכלא) • בגין דאית ביה דרגא
 עלאה, ולגבי דרגא עלאה איהו לא סליק בשמא • נהורא דשרגא, לא
 סליק ביממא בנהורא דשמשא, ועל דא לא סליק בשמא • וכל אלן
 תושבחן דשבת דאיהו כבוד יום, איהו תושבחתא עלאה על כל שאר

יומין • (ס"ח) וכל אלין תושבחו אתקינו בתיקונא דשבתא, דאיהו סליק
 ואתערער בעטרין עלאין, עטרין קדישין על כל שאר יומין :
 נשמת כל חי, הא חבריא אתעררו (ר"ס) ביה מלין דקשוט • אבל אית
 לן לאדברא, האי נשמתא דפרחא מההוא חי העולמים, ובגין
 דאיהו דיליה, דמיניה נפקן כל ברכאן ושרין ביה, והוא אשקי ומברך
 לתתא, האי נשמתא דנפקא מניה, אית לה רשו לברכא להאי אתר, ועל
 דא פרחין נשמתין מההוא חי במעלי שבתא • אינון נשמתין דאינון פרחאן
 ממש מברכין להאי אתר, דאקרי שם מתתא • והוא אתר דנפקי
 מניה מברך ליה לעילא, והאי שם מקבלא ברכאן מתתא ומעילא,
 ואתכלילת מכל סטרין ביומי דחול איהו מקבלא ברכאן משד
 נשמתין דקא מברכין לה מתתא • ביומא דשבת איהו מקבלא ברכאן
 מאינון נשמתין עלאין, דקא מברכאן לה בארבעין וחמש תיבין כחושבן
 מ"ה (מנשמת כל חי עד (ה) והאחרונים) (ס"ח) וברזא דחמשין תיבין
 כחושבן מ"י כמה (סקדמס כ"ח) דאוקימנא ברזא מ"ה וברזא מ"י, דא
 עלמא עלאה ודא עלמא תתאה, נשמת כל חי עד והאחרונים מ"ה •
 מן ואילו פינו מלא שירה עד ומלפנים, סלקא תושבחתא אחרא חמשין
 תיבין, ואף על גב דלא קיימא תמן מלה כחושבנא, סלקא חושבנא
 רזא מ"י, ומתמן ולהלאה סלקא תושבחתא אחרא לחושבן (מ"ה) מאה
 תיבין תשלומא דכלא, וחד רתיבא על מה דשריא דאיהו תשלומא,
 (הק"ס ע"ב) (ס"ח) ההוא שלימא עילאה) וכל שבחא דא וכל מלין אלין
 כלהו שייפין ידיען כחושבנא לתשלומא דשבת, ולאשתלמא מנייהו
 כדקא חזי • זכאה עמא דידעי לסדרא שבחא דמריהון כדקא יאות •
 מכאן ולהלאה סדורא דצלותא • כמה דאתתקנת • כתיב (תסליס כ"ב)
 ואתה יי אל תרחק אילותי לעזרתי חושרה • דוד מלכא אמר דא
 בשעתא דהוה מתקן ומסדר תושבחתא דמלכא, בגין לחברא שמשא
 בסיהרא • כיון דהוה מתקן ומסדר שבחין דיליה לאתחברא אמר
 ואתה יי אל תרחק • ואתה יי, רזא (ר"ל ח' קמ"א קמ"ט כ') דחברותא חדא
 בלא פרודא • אל תרחק, כיון דאיהו סלקא לאתערטרא כבעלה, וכלא

בערמא

(ח) ומלאתי ככתב מסס סריס סחזרד מסר"ח גאלנטי ו"ל חלמיר דרמ"ק סחזרד עד רזילו פינו יסרוחו ח"כ מ"ס מעס ס"ס כ"א
 כמנ"כ דף ל"ו מ"ל"ן :

בְּעֵלְמָא עֵלְמָא, וּמִתְמַן כְּעֵי לְסַלְקָא לְאִין סוּף לְאִתְקַשְׂרָא כְּלָא לְעֵילָא לְעֵילָא
 וּבְגִין כֵּךְ אַל תִּרְחַק לְאִסְתַּלְקָא מִיֵּן לְשַׁבְקָא לֵן • וּבְגִין כֵּךְ כְּגוֹ סְדוּרָא
 דְּתוֹשֵׁבֵי חַתָּא, בְּעָאן יִשְׂרָאֵל לְאִתְכַלְלָא תְּמַן, וְלֹא תִרְדַּבְקָא בְּהַדְרֵיהּ מִתְתָּא,
 דְּאֵלְמָא יְבַעֵי לְאִסְתַּלְקָא הָאֵי כְבוֹד, הָא יִשְׂרָאֵל לְתַתָּא אֲחִידֵן בֵּיהּ
 וְתִקְפִין בֵּיהּ, דְּלֹא שְׂבָקֵי לִיהּ לְאַתְרִתְקָא מְנַיְהוּ • וְעַל דָּא צְלוּתָא בְּלַחֲשׁ
 כְּמָאן דְּמַלִּיל בְּרוּזָא עִם מַלְפָּא • וּבְעוֹד דְּאִיהוּ בְּרוּזָא עֲמִיהּ לֹא אִתְרַחַק'
 מִנִּיהּ כָּלל • אֵילוּתֵי, מַה אֵיל וְצָבִי בְּשַׁעֲתָא דְּאִזְלֵי וּמְרַחֲקֵי, מִיַּד אֲתִדְרוּ
 לְהָהוּא אֲתֵר דְּשַׁבְקֵי • אוּף קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אוּף עַל גַּב דְּאִסְתַּלְק
 לְעֵילָא לְעֵילָא כְּאִין סוּף, מִיַּד אֲתִדְרוּ לְאִתְרִיהּ • מַאי טַעמָה • בְּגִין
 דִּישְׂרָאֵל לְתַתָּא אִתְאַחַדֵן בֵּיהּ, וְלֹא שְׂבָקֵן לִיהּ לְאַחַנְשֵׁי (מְנִיה)
 וְלֹא תִרְחַקָא מְנַיְהוּ • וְעַל דָּא אֵילוּתֵי לְעוֹרְתֵי חוֹשָׁה • וּבְגִין כֵּךְ כְּעִינֵן
 לְאַתְאַחַדָּא בֵּיהּ כְּקְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְלֹא אֲתִדְרָא בֵּיהּ, כְּמָאן דְּאִמְשִׁיד מְעֵילָא
 לְתַתָּא, דְּלֹא יִשְׂתַּבַּק בְּרֵשׁ מְנִיהּ אֲפִילוּ שַׁעֲתָא חֲדָא • וְעַל דָּא כֵּד
 סְמִיךְ גְּאוּלָּה לְתַפְלָה, בְּעֵי לְאַחַדָּא בֵּיהּ וְלֹא שַׁתְעֵי בְּהַדְרֵיהּ כְּלַחֲשׁוּ, בְּרוּזָא
 דְּלֹא יִתְרַחַק מִיֵּן וְלֹא יִשְׂתַּבַּק מִיֵּן וְעַל דָּא כְּתִיב (דְּכִרִים ד') וְאַתֶּם הַדְּבָקִים
 בִּי אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כְּלַכֶּם הַיּוֹם • (סְפָרִים קמ"ה) אֲשֶׁרֵי הָעַם שִׁכְבָה לוֹ אֲשֶׁרֵי
 הָעַם שֵׁי אֱלֹהֵיו • בְּהֵימָא שַׁעֲתָא קַם רַבִּי שְׁמַעוֹן, וְחִבְרֵיִיא אוּף הַכִּי
 קָמוּ וְאִזְלוּ • אֲמַר רַבִּי אֲלֵעָזַר לְרַבִּי שְׁמַעוֹן אָבוּי • אָבָא עַר הִכָּא הוּינָא
 יִתְבִי בְּצֵלָא דְּאֵילְנָא דְּחַיִּי בְּגִנְתָּא דְּעַדָן • מִכָּאן וְלַהֲלָא דְּאִנֵּן אִזְלוּן,
 אֲצִטְרִיךְ לֵן לְמִיָּהַךְ בְּאַרְחֵי דְּנִטְרָן אֵילְנָא דָּא • אֲמַר לִיהּ (ב) אַנְתָּ תִּשְׂרִי
 בְּשִׁירוּתָא לְמַפְתַּח בְּאַרְחָא • פִּתַח וְאָמַר :

וְיִקְחוּ לִי תְרוּמָה כְּמָה דְּאַתְמַר, כְּמָא אִיהוּ תְרוּמָה, כְּרוּזָא דְּזוֹהַב • דְּהָא
 מִתְמַן אֲתוּנָת בְּקַדְמִיתָא, בְּגִין דְּאִיהוּ גְבוּרָה תַתָּא דְּאַתֵּיִיא
 מִסְטְרָא דְּזוֹהַב, וְאוּף עַל גַּב דְּאַתֵּיִיא מִסְטְרָא דְּזוֹהַב, כֵּל עֵיקַר לֹא אֲשַׁתְּאֲר'
 אֲלָא בְּסְטְרָא דְּכֶסֶף דְּאִיהוּ יְמִינָא, וְרוּזָא דָּא (סְקוּמָה ס' ס') כּוֹס שֶׁל בְּרֻכָּה
 דְּאֲצִטְרִיךְ לְקַבְלָא לִיהּ בִּימִינָא וּבְשַׁמְאֵל, וְכֵל עֵיקַר לֹא אֲשַׁתְּאֲר אֲלָא
 בִּימִינָא, וּשְׁמָאֵל אֲתַעַר יְמִינָא וְלֹא אֲתִרְבַּק בֵּיהּ, בְּגִין דְּאִיהוּ אֲתֵיִיב
 בִּין יְמִינָא וּשְׁמָאֵל, וּשְׁמָאֵל אֲתִתְחַדֵּן תְּחוּתֵיהּ, וְיְמִינָא אֲתִתְחַדֵּן בֵּיהּ
 לְעֵילָא כְּמָה דְּאַתְ אָמַר (טו"ז) שְׁמָאלוּ תַחַת לְרֵאשֵׁי וְיְמִינוּ תַחְבִּקֵנִי •

וְהַכִּי

(א) אַתְּ סַמְכִיל כְּתוּבָה לְפָנֶיךָ דְּכִרֵי פִתּוּם :

אמאי איהו קטין

זהב וכסף, כמה דאת אמר (מני כ) לי הכסף ולי הזהב והא אתמר ונחושת, דא איהו גוון כגוונא דזריב, כגין דאצטבע מגוון זהב ומגוון דכסף, ועל דא מזבח הנחשת קטן כמה דאת אמר (מלכים ב' ח) כי מזבח הנחשת אשר לפני יי קטן מהכיל את העולה וגומר. כמה דאת אמר ודוד הוא הקטן, ואף על גב דאיהו קטן כלא אתאחיד בגויה ואי תימא מזבח אחרא אקרי קטן, לאו הכי דלאו קטן בר האי דכתיב (כרשית ב) את המאזר הגדול לממשלת היום ואת המאזר הקטן לממשלת הלילה, ודא איהו המאזר הקטן, המאזר הגדול דא מזבח הפנימי דאיהו מזבח הזהב. (דקל"ט ע' ב) ותכלת דא איהו תכלת דציצית. תכלא דא איהו כורסייא, רוא דתפלה דיד, תכלת דא איהו כורסייא דדיינין ביה דיני נפשות, בגין דאית כורסייא דדיינין בית דיני ממונות, ואית כורסייא דדיינין ביה דיני נפשות. ועל דא כל גוונין (קל"ט ב' רכ"ב ב' כרשית כ"א כ) טבין לחלמא בר גוון תכלא, כגין דינדע דהא נשמתי סלקא כדינא וכד נשמתי סלקא כדינא, גופא אתרן לאשתצאה, ואצטרין ההוא חלמא לרחמין סגיין, ותכלת דא איהו כורסייא דכתיב ביה כמראה אבן ספיר דמות כסא, וכתיב (ואש מתלקחת) (יחזקאל ב) ונגה לו סביב בגין דעכדין ביה כריכים לציצית. וכד נגה לו, אתהדר לגוון ירוק כגוון כרתי. מההיא שעתא ואילך אשתרי זמנא דקרית שמע, דהא אשתני גוון תכלא מכמה דהוה, ובגין כך אסיר למידן דיני נפשות בלילה, כגין דשלטא ההוא גוון תכלא כההוא זמנא, ואתייהיב רשו למחטה נפשה כלא משפט, דהוא משפט לא שרטה בההוא זמנא. כד אתי צפרא ואתער ימינא דלעילא, נפיק ההוא נהורא ומטי עד האי תכלא, ואשתני מכמה דהוה, וכדין שלטא עליה ואתדבק ביה כורסייא אחרא קדישא. מההיא שעתא ואילך זמנא דקרית שמע. וארגמן, דא כנופיא דכללא כל גוונין כחדא. ותולעת שני, כתיב שני וכתיב שנים דכתיב (משלי ב' א) כי כל ביתה לכוש שנים. אלא האי איהו גוון דאקרי שני, דנטיל כל גוונין ביה, וכלא איהו חד שני ושנים. שנים, כד כלהו כלילן ביה כחדא. שני, דנפק מפורסייא עלאה דשלטא על תכלת מסטרא דימינא, ודא איהו אפטרופוסא דישראל דכתיב ביה (דניאל י) מיכאל שרכם. תולעת, דחיליה כפומיה כתולעה דמתבר

פלא ועקר פלא • תולעת שני וששתרין גוונין כחרא דימינא ושמלא חיוור
 וסומק • ושש בוצא איהו דשית חוטיין מתחברין ודא איהו דכתיב (סג)
 וגיתו כתר שישיו באלין תרין כלילין תרין אחרנין ועוים גבוראן תתאי דלכר
 לחפייא על פנימאי וכלא אצטריך • ואצטריך למיהב דוכתא לכלא
 דהא מסטרא דדהבא קאתיין ועורות אליס מאדמים, משיכו דחרין
 סטרין דימינא ושמאלא, לחפייא בדוכתא אחרא • ועורות תחשים,
 סטרא חדא אית דרבינו סטרא אחרא בחורבא ולא בישובא אשתכת,
 ודא איהו סטר דכיו ואקרי תחש • בספרא דשלמה מלכא אית גו
 האי מזבח הנחשת דקאמרן רזין עלאין דהיה מזבח אדמה כרתיב,
 (שמות כ') מזבח אדמה תעשה לי וגומר. ודא איהו רזא כדקא יאות •
 נחשת • כד שלטין טורין אחרנין ואיהו צריכא למיזן לון, אצטבע בהאי
 גוון למיזן לון, ואינן אקרון הרי נחשא ואינן (ר"ס ט') הרי נחשת אתמישך
 מנייהו רוחא חדא מגו האי מזבח • וכד האי מזבח אסתלק בסליקו
 אחרא • כדון אסתלק ארת נ דאיהו מזבח קדישא, ואשתאר רוחא
 דאלין טורי נחשת, וכד ההוא רוחא אסתליק בקיומיה אקרי תחש, דהא
 אסתלק מניה את ג. והאי אתפרש לכמה רוחין אחרנין ואקרון אוף
 הכי • ועל דא אקרי ההוא עמא (חר) תחש כמה דאת אמר (בראשית כ"ב)
 ואת (קמ"ז כ') תחש ואת מעבה, ואינן הוו ידעי בהאי חיה דמשכנא
 דאקרי על שמיהון • ועצי שטים, אלין אינן רזין קדישין דאינן לוחי
 משכנא, ואינן ברזא דילהון כדכתיב עצי שטים עומדים וכתיב (ישעיה ו')
 שרפים עומדים. מכאן ולהלאה שמן למאור, משיכו דמשח רבות קדשא
 לאמשכא עליהו • אבני שהם ואבני מלואים, אלין אבני קדשא יסודי
 דמקדשא, כרתיבין קדישין אלין אודמנן בלחודייהו ליקר ולשבח
 פלבוש יקר, לעינא כהנה בהו חמן ולאדכרא ולכריכא תריסר
 שבטין • ועל דה תריסר אבנין כמה דאתמר • תליסר זינין אינן,
 בר תריסר אבנין יקירין אלין, וכלהו סלקין לחמשה ועשרין אתון,
 (דק"ט ע"ב) ברזא עלאה דיחודא • ולקבל אלין גליף ואתקין משה חמשא
 ועשרין אתון ברזא דפסוקא דיחודא דכתיב (דברים ו') שמע ישראל
 יהוה אלהינו יהוה אחד, ואינן חמשה ועשרין אתון גליפן מחקקן
 ברזא דלעילא • יעקב בעא לאתקנא לתתא ברזא דיחודא, ואתקין

לא עלייהו

אקרון

בארבעא ועשרין אתוון ואינון ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד,
 ולא אשלים לחמשה ועשרין אתוון, בגין דעד לא אתתקן משכנא *
 כיון דאתתקן משכנא ואשתלים, מלה קדמאה דהוה נפיק מגיה כד
 אשתלים, לא מליל אלא בחמשה ועשרין אתוון, לאחזאה דהא אשתלים
 דא כנונא דלעילא דכתיב (ויקרא פ') וידבר יי אליו מאהל מועד לאמר,
 הא חמשה ועשרין אתוון ועל דא חמשה ועשרין זיגין לאשלמא תקנתא
 דמקדשה * (ס"ט דמשכנא) וכל הני אתוון אוקימנא באינון
 אתוון גליפן דאוליפנא ממר * ובגין דמשכנא אשתלים ברוין
 אלין אקרי כ"ן ביחודא דשלימו דמשכנא, ועל דא (תסליס קמ"ט)
 וחסידיך יברכוכה כתיב, רזא דשלימו דכל משכנא ותיקונא דליה *
 כ"ה לקבל תרין ועשרין אתוון, ואורייתא ונביאים וכתובים, דאינון כללא
 חדא ורזא חדא * בשעתא דישאל קא מייחדי יחודא בהאי קרא ברזא
 דחמשא ועשרין אתוון, דאינון שמע ישראל יי אלהינו יי אחר, וברוך שם
 כבוד מלכותו לעולם ועד, דאינון ארבעא ועשרין זיכוון כל חד ברהו
 כלהו אתוון מתחברן כחדא וסלקין בחבורא חד (ס"ט כרין אתפתחו)
 תשעה וארבעין תרעין, ברזא דיוכלא, וכרין אצטריך לסלקא עד ולא
 יתיר * וכרין אחפתחן תרעין, וחשיב קדשא בריך הוא לההוא בר נש
 כאילו קיים אורייתא כולה, דאיהי אתייה כתשעה וארבעין פנים
 (בכלא) ועל דא אצטריך לכוונא לבא ורעותא בחמשא ועשרין, ובארבעא
 ועשרין, ולסלקא לון ברעותא דלבא לתשעה וארבעין תרעין דקאמרן *
 כיון דאחכוון בהאי יתכוון בההוא יחודא דאמר מר שמע ישראל
 וברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד, כללא דכל אורייתא כלה *
 זכאה חולקיה מאן דיתכוון בהו, דודאי כללא איהו דכל אורייתא
 דעילא ותתא * ודא איהו רזא דאדם שלימא דרכר ונוקבא, ורזא דכל
 מהימנותא ומחלוקת דשמאי וחלל בקימה ובשכיבה דכתיב (דברים י')
 ובשכבך ובקומך, דשמאי סבר, בערב דקא כלילא נוקבא בשולטנא,
 אצטריך לגבי נוקבא דקא יטו ויקראו * בבקר דקא שלטא דכורא
 בשולטנו דעלמא עלאה, אצטריך למיקס קמיה דכורא, כמה דאצטריך
 בתפלה מעומד ובכל אתר דכורא אתייה * ובית הלל סבר, אלמלא
 אשתכת דא לחוד ודא לחוד הכי אצטריך * אבל כיון דאנן מחברן

אחזין

לון כחדא, בחבורא כתשעה וארבעין פנים, ובתשעה וארבעין תרעין,
 לא אצטריכנא לאפרשא דא לחוד ודא לחוד, אלא לאשנחא דכלא איהו
 חד בלא פרודא, וכמה דאזדמן ליה לבר נש הכי י"מא, דהא תרווייהו
 בחבורא חדא כמה דמיחא לון, והכי אצטריך לאחזאה, ועל דא דכורא
 בשית סטרין בקרא דשמע ישראל דאינון שית תיבין, ונוקבא בשית
 סטרין ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד, דאינון שית תיבין אחרנין
 וסלקין בחבורא חדא ברוא דתשעה וארבעין תרעין, והלכה כבית
 הלל בכל אתר. רבי שמעון אריס ידוי וכריך לרבי אלעזר בריה.
 פתח ואמר (ישעיה מ"ב) מי העיר מזרח וגומר. האי קרא אוקימנא ואתמה
 אבל רוא דחכמתא איהו, מ"י רוא דעלמא עלאה איהו, דהא מתמן
 נפקא שירותא לאתגלייא רוא דמהימנותא, והא (כפדמס כ"ב) אוקימנא
 תו (ב) מ"י, טמירא דכל טמירין דלא אתיידע ולא אתגלייא כלל, גלי
 יקריה לאשתמודעא מההוא אתר דאקרי (ג) מזרח, דהא מתמן שירותא
 דכל רוא דמהימנותא, ונהורא לאתגלייא. ולבתר צדק יקראהו לרגלו,
 דהא (ג) צדק גלי גבורתא עלאה ושולטניה דקדשא בריך הוה,
 ולהאי צדק שלטיה על עלמין כלהו לדברא לון ולאחקנא
 לון בדקא יאות. ועל דא יתן לפניו גוים ומלכים יד,
 (דק"מ ע"ב) דהא כל מלכין דעלמא ברשותא דהאי צדק קיימין כמה
 דאת אמר (תהלים ט) והוא ישפוט תבל בצדק. תו צדק יקראהו לרגלו,
 מאן קארי למאן. אלא צדק איהו קארי תדיר לרגלוי דלא אתעדי מתמן וקארי
 ולא שביך לעלמין, וצדק קאים תדיר לרגלוי דלא אתעדי מתמן וקארי
 ולא שביך דהא הוא דכתיב (ע"ב ע"ג) אלהים אל דמי לך אל תחרש
 ואל תשקט אל. והשתא קדשא בריך הוא אנהר לן ארתא דא בגיגון,
 ורבי אלעזר ברי קרי לנהורא עלאה ולהי שביך. זכאה חולקיהון
 דצדיקייא בעלמא דין ובעלמא דאתי. (ס"ב) והשתא אלעזר ברי קרי
 לנהורא עלאה ולא שביך, וקדשא בריך הוה אנהר לן ארתא דא
 בגיגניה, זכאה חולקי וזכאה חולקיהון דצדיקייא. רבי אבא פתח קרא
 ואמר (ע"ב ע"ג) מזמור לדוד בהיותו במדבר יהודה. מאי שנא בכך
 שאר תושבתין, דלא קאמר באן אתר שבח לון דוד מלכא, ומאי שנא

הכא

(א) כינס דע"י: (ב) כחמל עלאס חסר ע"י: (ג) חכמתא כתיב גבורתו רע"י שבה מקור בלילית דקודיניחא חלמ' :

ס' ספסד

הַבָּא דְקָאָמַר בְּהִיּוֹתוֹ בְּמַדְבַּר יְהוּדָה • אֵלֵּא לֹא דָא בְּלַחְדוּיָּי דְהָיָא
 אוּף הַכִּי נָמִי (ס"ז) בְּשָׁנוֹתוֹ אֵת טַעְמוֹ לִפְנֵי אַבְיִמֶלֶךְ • כִּכָּא הַזִּיפִּים
 וּבִן כְּלָהּוֹ • לְאַחְזָאָה לְכָל בְּנֵי עַלְמָא שְׁבַחִיה דְדוּד, דְאַף עַל גַּב דְבַצְעָדָא
 הוּוֹ וְהוּוֹ רַדְפֵי אַבְתְּרִיה, הוּוֹ מִשְׁתַּדְּל לומר שִׁירִין וְתוֹשְׁבַחְן לְקוּדְשָׁא
 כְּרִיךְ הוּא, וְאַף עַל גַּב דְכָרוּחַ קוּדְשָׁא הוּוֹ אָמַר, רוּחַ קוּדְשָׁא לֹא הוּוֹ
 שְׂאֵרֵי עֵלּוּי עַד דְאִיהוּ אֲשַׁתְּדַל לְמִשְׁרֵי עֵלּוּי • וּבִן כְּכָל אֲתֵר לֹא שְׂרִיָּא
 רוּחַ קוּדְשָׁא דְלַעֲרָא עַד דִּיתַעַר עֲלֵיהּ בְּרַנְשְׁמִלְחַתָּא • וְדוּד אָף עַל גַּב
 דְקָא רַדְפֵי אַבְתְּרִיה וְהוּוֹ כְּצַעְרִיה, לֹא הוּוֹ שְׁבִיק שִׁירִין וְתוֹשְׁבַחְן
 מִפּוּמִיָּה, וּלְשַׁבְחָא לְמֵאֲרִיה עַל כִּלְאֵ • וְאִי תִימָא הָא דְתַנְיִן (כְּרִיָּיִת
 ט"ז כ' ס"ז) מִזְמוֹר לְדוּד, אוּ לְדוּד מִזְמוֹר, וְהָכָא שְׂרַת עֲלֵיהּ רוּחַ קוּדְשָׁא
 בְּקַדְמִיתָא כְּגִין דְאָמַר מִזְמוֹר לְדוּד • אֵלֵּא אִי אִיהוּ לֹא מְכוּיִן גְּרַמִּיָּה
 בְּקַדְמִיתָא לֹא שְׂרַת עֲלֵיהּ רוּחַ קוּדְשָׁא, (ב' ה' ו' ז' ח' ט' י' י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט כ') מִזְמוֹר דָּא רוּחַ
 קוּדְשָׁא, אֲמַאי אַקְרִי הַכִּי כְּגִין דְאִיהִי מִשְׁבַּחַת תְּדִיר לְמַלְכָּא עֲלֵאָה,
 דְכָל זְמַנָּא הוּוֹת קָא מִשְׁבַּחָא וּמִזְמוֹרָא וְלֹא שְׁכִיךְ • כְּגִין דְאֲתָא דוּד
 אֲשַׁבַּח (ק"ג כ') גּוֹפָא מִתְּתַקְנָא בְּדָקָא יְאוּת וְשְׂרַת עֲלֵיהּ, וְהוּוֹ מְגַלְרָה
 כְּהֵאֵי עַלְמָא לְשַׁבְחָא וּלְזַמְרָא לְמַלְכָּא, וְכִלְאֵ כְּגִין דִּיתְתַקֵּן הָאֵי עַלְמָא
 כְּגוּוֹנָא דְלַעֲלֵא • לְדוּד גְּבַר שְׁלִים כְּתַקּוּנוּיָּי, גְּבַר מִתְּתַקְנָא, גְּבַר זְכָאָה, (ס"ח) דוּד
 וְדָאֵי דְלֹא אֲשַׁתְּנִי לְעַלְמִינִי בְּהִיּוֹתוֹ בְּמַדְבַּר יְהוּדָה, דָּא שְׁבַחָא דְדוּד אָף
 עַל גַּב דְבַצְעָרִיה הוּוֹ, וְאַף עַל גַּב דְהוּוֹ רַדְפֵי אַבְתְּרִיה • וְמַאי תוֹשְׁבַּחַתָּא
 קָאָמַר, תוֹשְׁבַּחַתָּא דְאִיהוּ רַב, וְיִקְרָא • וְשַׁבְחָא דִּילֵיהּ מַאי אִיהִי (מַסְלִים ס"ג)
 אֱלֹהִים אֵלֵי אַתָּה אֲשַׁחֲרֶךָ • אֱלֹהִים סַתְּס, כְּגִין דְאָמַר אֱלֹהִים אֲמַאי
 אֵלֵי • אֵלֵּא הוּוֹת הָאֵי דְרַגְנָא דִּילֵיהּ • תְּלַת דְרַגְנִין הָכָא • אֱלֹהִים, אֵלֵי
 אַתָּה, וְאַף עַל גַּב דְאִינוּן תְּלַת שְׁמַהּ, הֵד דְרַגְנָא אִיהוּ בְּרוּזָא דְאֱלֹהִים
 חַיִּים, אֱלֹהִים לַעֲלֵא אֱלֹהִים חַיִּים • אֵלֵי, קַצָּה (כְּרִאשִׁית ז' כ') הַשְּׁמַיִם עַד
 קַצָּה הַשְּׁמַיִם, (ק"ל כ') אַתָּה, דְרַגְנָא דִּילֵיהּ • וְאַף עַל גַּב דְכִלְאֵ חַד וּכְשָׁמָא
 חַד סְלִיק • אֲשַׁחֲרֶךָ, אִי כְּמִשְׁמַעוּ דִּילֵיהּ שְׁפִיר • אֲבַל אֲשַׁחֲרֶךָ, אַתְּקִין
 נְהוּרָא דְנְהִיר בְּשַׁחְרוּתָא, דְהָא נְהוּרָא דְקִיָּימָא בְּשַׁחְרוּתָא לֹא נְהִיר עַד
 דִּיתְתַקֵּן לֵיהּ לְתַתָּא, וְמֵאֵן דְאֲתַקֵּן נְהוּרָא דְשַׁחְרָא דָּא, אָף עַל גַּב דְרֵאִיהִי

אכמא

(ק) חֲסֵדוֹ דְלַסְכִּי כִּיִּסְר וְלַמְּרַע סוּף דוּד דְלֹא אֲשַׁחֲרֵי יוֹשֵׁ לְרַחֵם כִּסֵּס קַדְוִים סַל דוּד וְלֵי' רַחֵם מַלְכוּת מִתְּחַלְתֵּי עֵס דוּד וְע"י
 ד' סַחֲרִין דְרֵאִי' וְדְכַרְבֵי הַיָּמִים כְּחִיב דוּד מַלְא יוֹד לְרַחֵם כִּסֵּס לְחַמְחַם כְּסוּד חֲסוּפִי כַּת אֲכִי כִּמְסֵ כוּסַר קַדְוִים וְעַמְסֵ כַּח'ל סוּף דף
 ל'ט וְיֵשׁ שִׁירֵי מֵאֵין :

אֲכַמָּא • זְכִי (כְּרֵאשִׁית כ"ח ב') לְנִהוּרָא חוּרָא דְנִהוּרָא וְדָא אִיהוּ נְהוּרָא
 אֲסַפְקֵרֵיִיא דְנִהּרָא, וְדָא אִיהוּ בַר נֶשׁ דְּזִכִּי לְעַלְמָא דְאֲתִי • וְרִזָּא דָא
 (מַשְׁלִי ב') וּמִשְׁחָרִי יִמְצְאוּנִי, וּמִשְׁחָרִי דִמְתַּקְנִי נְהוּרָא מִשְׁחָרָא אֲכַמָּא •
 יִמְצְאוּנִי יִמְצְאוּנִי לֹא כְּתִיב אֵלָּא יִמְצְאוּנִי רִזְכִּי לְחַרִּין נְהוּרִין לְנִהוּרָא
 דְּשְׁחָרָא אֲכַמָּא וּלְנִהוּרָא חוּרָא דְנִהּרָא • זְכִי לְאֲסַפְקֵרֵיִיא דְלֹא נִהוּרָא
 וְלֹאֲסַפְקֵרֵיִיא דְנִהוּרָא וְדָא אִיהוּ יִמְצְאוּנִי • וְעַל דָּא אָמַר דּוּד אֲשְׁחַרְךָ
 אֲתַקִּין נְהוּרָא דְשְׁחָרָא אֲכַמָּא לְנִהּרָא עֲלִיהּ נְהוּרָא חוּרָא דְנִהּרָא (מַהֲלִיס ב"ג)
 צִמְאָה לָךְ נַפְשִׁי כִּמְהַ לָךְ בְּשָׂרִי כִּמְאֵן דְּכַפִּין לְמִיכְלוּ וְצַחִי לְמִשְׁתִּי כִּי אֶרֶץ צִיָּה
 וְעֵיף בְּלִי מִיָּם, בְּגִין דְּאִיהוּ מְדַבֵּר וְלֹא אִיהוּ אֲתֵר דִּישׁוּבָא וְלֹא אִיהוּ אֲתֵר
 דְּקִדְשָׁא, (דְּק"מ ע"ב) וּבְגִין כֵּךְ אִיהוּ אֲתֵר בְּלִי מִיָּם • וּכְמָה דְאֵנָן כְּפִין
 וְצַחֵאן לְגַבְךָ בְּאֲתֵר דָּא • כֵּן בְּקִדְשׁ חַיִּיתִךָ יְגוּמַר • וְאֵנָן כִּמְהַ דְאֵנָן
 צַחֵאן לְגַבִּי דְמַר, לְמִשְׁתִּי בְּצַחֻתָא מְלוּי בְּאֲתֵר דָּא, אִוְף הִכִּי צַחִינָן
 לְמִשְׁתִּי בְּצַחֻתָא מְלוּי בְּבִי מְקִדְשָׁא, אֲתֵר דְאִקְרִי קִדְשׁ • אָמַר רַבִּי
 שְׁמַעוֹן לְרַבִּי אַבָּא מֵאֵן דְּשֹׁאֲרֵי מְלַה הִשְׁתָּא יִימָא • פִּתַּח רַבִּי אַבָּא וְאָמַר:
 וְיִקְחוּ לִי תְרוּמָה מֵאֵת כָּל אִישׁ וְגוּמַר • מִשֶּׁה בְּשַׁעֲתָא דְקִדְשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא אַחֲמִי לִיה עוֹבְדָא דְמִשְׁכְּנָא, הוּהוּ קִשָּׁה קָמִיה וְלֹא יְכִיר
 לְמִיקָם בֵּיה, וְהָא אוֹקְמוּהִי • וְהִשְׁתָּא אִית לִן לְמַקְשֵׁי הִכָּא, אִי תְרוּמָה
 דָּא יְהִבֵּה קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמִשֶּׁה בְּלַחֲדוּי, הִיךְ יְהִבֵּה לְאַחֲרָא וְאָמַר
 דְּלַבְנֵי יִשְׂרָאֵל יִקְחוּ הָאִי תְרוּמָה • אֵלָּא וְדָאִי לְמִשְׁרֵי יְהִבֵּה וְלֹא יְהִבֵּה
 לְאַחֲרָא • לְמַלְכָּא דְהוּהוּ בְּגוּ עֲמִיה, וְלֹא הוּת מְטְרוֹנִיתָא עֲמִיה דְּמַלְכָּא •
 כָּל זְמַנָּא דְּמְטְרוֹנִיתָא לֹא הוּת עֲמִיה דְּמַלְכָּא, לֹא מִתִּיַּאשִׁי עֲמָא בֵּיה,
 וְאִינּוּן לֹא יְתַבִּין לְרַחֲצִין • כִּיּוֹן דְּאֲתַת מְטְרוֹנִיתָא, כָּל עֲמָא חֲרָאן וְיַתְבִּי
 בְּרוּחֲצֵנוּ • כֵּךְ בְּקִדְמִיתָא אַף עַל גַּב דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עַבְד לִוּן נֶסֶן
 וְאֲתִין עַל יְדֵי דְּמִשֶּׁה לֹא מִתִּיַּאשִׁי עֲמָא • כִּיּוֹן דְּאָמַר קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 וְיִקְחוּ לִי תְרוּמָה • וְנִתְתִי מִשְׁכְּנֵי בְּתוֹכְכֶם, מִיַּד אֲתִיַּאשׁוּ כְּלֵהוּ וְחָדוּ
 בְּפּוֹלְחָנָא דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא הָדָא הוּא דְכְּתִיב (כְּמִדְבָר ו') וַיְהִי כַּיּוֹם
 כָּלֵת מִשֶּׁה, דְּנִחַתַּת כָּלֵת מִשֶּׁה לְאַרְעָא • וְאִי תִימָא וַיְהִי בְּכָל אֲתֵר
 לֹא אִיהוּ אֵלָּא לִישְׁנָא דְצַעֲרָא, וְהִכָּא כְּתִיב וַיְהִי כַּיּוֹם • אֵלָּא בְּהוּא
 יוֹמָא דְשִׁכְנִיתָא נִחַתַּת לְאַרְעָא, אֲשַׁתְּכַח מְקַטְרְגָא לְגַבֵּה, וְחַפִּיָּא הוּא
 חֲשִׁיד קַבֵּל לְגַבֵּה, בְּגִין דְּלֹא תִיחֻת • וְתִנְיִן אֶלְף (ה) וְחֲמִשׁ מֵאָה רַבּוּא

מלאכין מקטרגין (ה) אשתכחו לגבה בגין דלא תיחות • ובההוא זמנא
 אשתכחו כל כנופייא דמלאכי עלאי קמי קדשא בריך הוא, אמרו
 קמיה מארי דעלמא, כל זיוא וכל נהורא דילן בשכינת יקרך איהו,
 והשתא תיחות לגבי תתאי בההיא שעתא אתתקפת שכינתא ותכרת
 ההוא חשוך קבל, כמאן דמתבר (כ) גזיזין תקיפין ונחתת לארעא •
 פיון דחמו בלהו כך • פתחו ואמרו (תהלים ח) " אדנינו מה אדיר שמך
 בכל הארץ, אדיר ודאי, דחברת כמה גזיזין וחילין תקיפין ונחתת לארעא
 ושליטת בכלא • ועל דא כתיב ויהי צערא דקבילו כמה חילין ומשיריין
 ביזמא דכלת משה נחתת לארעא, וכגין כך ויקחו לי תרומה וגומר •
 ויקחו לי ותרומה לא כתיב, אלא ויקחו לי תרומה, לאתזאה דכלא חד
 בלא פרורא • ועובדא דמשכנא כגוונא דלעילא, דא לקבל דא
 לאתכללא שכינתא מכל סטרין עילאותתא, הכא בהאי עלמא, עובדא
 דיליה בעובדא דגופא, לאתכללא רוחא בגויה, ודא איהי שכינתא
 דאתכלילת לעילא ותתא, ואיהי רוח קדשא. ולעולם אתמשבת ועאלת
 גו רזא דגופא, לאשראה מוחא גו קליפא כולא כמה דאתחזי • האי
 רוחא דקדשא אתעביד כגופא, לאתכללא בגויה רוח אחרא עלאה
 דקיק ונהיר, וכלא הכי אתאחיד ואתכליל דא בדא, ועאל דא בדא,
 עד דאתאחיד בהאי עלמא דאיהו קליפא בתראה דלבר • (ג) קליפא
 תקיפא איהי לגו מקליפא דהאי עלמא • כגוונא דאגווא, דהאי קליפא
 דלבר לאו איהי תקיפא • קליפא דאיהי לגו מינה איהי קליפא תקיפא •
 אוף הכי לעילא, קליפא תקיפא איהי רוחא אחרא דשלטא כגופא •
 לגו מינה איהי קליפא קלישא • לגו מינה מוחא • בארעא קדישא
 מתתקנא כלא כגוונא אחרא, דהא קליפה תקיפא אתברת מההוא
 אתר, ולא שלטא (קע"ג ה) ביה כלל • קליפה תקיפא אתברת תביד
 (ר"ג מההוא אתר תריר) ואתפתחת מהאי סטרא (פ"ג) עד דאתאחיד כרזא
 דמשכנא • בהאי עלמא קליפא בתראה איהי לבר, קליפא תקיפא
 איהי לגו, כגוונא דא אוף הכא לעילא, קליפא תקיפא איהי לבר, לגו

מיניה

(א) כ"ל שעתא כסור ס"ג ס"פ אלטיס כמילוי יודין עולה למכוון סרמ"ו : (ב) חתיכות קליפות חוקים וסוף מל' גויוו דכרדל שמי חתיכות
 כרד : (ג) כר' שמוכ כמ"ש כתי' כמרכבה יחוקאל ספ"ד וז"ל קלי' גונם היא משכא דחוי"א כי חיי קי"א סקלי' פחילינס שכלן כעדר סכחש
 טרכוק עם חקדוש וקלי' רוח שערס היא סיותר פנימית כחש וסע"ט נחון כחור סכחש ולכן מחתא לעילא מחתיל רוח פערס וכו' כמל"א
 שערס סמוך לקלי' סכחו סקסס ובעלנים היא סיווקס כעורס לחס ולינה כ"כ קסס וזו לגבי דירן נקל' חילינס אכל לגבי סקדו' סמקסס
 היא פנימית ודרי' ועמ"ש כפ' ויקרא כ"ט א' סרמ"ו :

מניה איה קליפא קלישא ולא שלטא ביה כלל, ואתפתחת מהאי סטרא
 (כ"ט"ב) ומהאי סטרא וההוא פתיחו הוה בארעא קדישא, בכל זמנא
 דפלחין פולחנא (דקמ"א ע"ב) כדקא יאות. בין דגרמו חובין אמשיכו
 ההוא פתיחו להאי סטרא ולהאי סטרא, עד דאתקרב קליפא כלא
 כתר. בין דאסתים קליפא למוחא, כדין שלטא (ר"ג ס"ב) ההיא קליפא
 עליהו, ודחה לון לבר מההוא דוכתא. ועס כל דא אף על גב דדחה
 לון לבר, לא יכיל ההיא קליפא תקיפא לשלטאה בההוא דוכתא
 קדישא, דלאו אתריה איהו. ואי תימא אי הכי הואיל ולא יכיל ההיא
 קליפא תקיפא לשלטאה בההוא דוכתא קדישא, אמאי קיימא חרוב,
 דהא חרבה לא הוי בעלמא, אלא מסטרא דההיא קליפה תקיפא. אלא
 ודאי כד אתחרכ, לא אתחרכ אלא מההוא סטרא בשעתא דאסתים
 למוחא. וקדשא כריך הוא עבר דלא תשלוט ההיא קליפא תקיפא
 על ההוא דוכתא. וכד דחה לון לישראל מניה, ההיא קליפא אתהדרת
 ואתפתחת כמלקדמין. ובגין (כ"ט"ב) דעמא קדישא לא הוו תמן,
 תפיא על ההוא פתיחו חופאה קדישא דפרוכתא קלישא, לנטרא
 ההוא אתר דלא יסתום ליה ההיא קליפא תקיפא ואחיד בכל סטרו.
 למהוי רבות קדשא על ארעא כמלקדמין לא יכיל, דהא ההוא חופאה
 קלישא אחיד דלא יחות לחתא, דהא עמא קדישא לאו תמן, ועל דא
 לא אתבני חרבן מיומא דאתחריבו. לשלטאה ההיא קליפא תקיפא
 לא יכלא, דהא ההוא חופאה קלישא אחיד ביה בכל סטרו בההוא
 פתיחו, דלא תשלוט תמן ולא תסתים מוחא, בההוא (ס"ב) חופאה דפרוכתא
 קלישא, דאיהו מגו משיכו דפרוכתא קדישא דלעילא דנשיר ההוא
 אחר. ובגין כך כל אינון נשמתין דשאר עמין דדיירין בארעא, כד
 נפקין מהאי עלמא לא מקבלא לון ודחי לון לבר, ואזלין ושטאן ומתגלגלין
 בכמה גלגולין, עד דנפקי מכל ארעא קדישא, וסחרין (לסיחרייהו) לסטרייהו
 במסאכו דילהון. וכל אינון נשמתין דישראל דנפקין תמן סלקין, וההוא
 חופאה קלישא מקבלא לון ועאלין לקדושה עלאה, בגין דכל זיגא
 אזלא לזיגיה. ונשמתיהון דישראל דנפקי לבר מארעא, ברשותא דההיא
 קליפא תקיפא, אזלא וסחרא ומתגלגלא, עד דתכת לדוכתאה ועצת לאתר

דאתחזי

דאתחזי לה • זכאה חולקיה מאן דנשמתייה נפקא ברשו קדישא בההוא
 פתיחו דארעא קדישא • מאן דנשמתייה נפקת בארעא קדישא
 אי אתקבר בההוא יומא לא שלטא עליה רוחא מסאבא כלל • ועל
 דא כתיב בצליבא (דכ"ס כ"ה) כי קבור תקברנו כיום ההוא ולא תטמא
 את אדמתך, בגין דבלייא אתייהיב רשו לרוחא מסאבא למשטטא •
 ואף על גב דאתייהיב לון רשו לא עאלין בארעא קדישא, בר אי אשכחן
 תמן מנא לאעלא ביה • (ק"ג ס"ה) אברין ופדרין דמתאכלן בלייא לאתונא
 זינין אחרנין, לאו דעיילין בארעא, ולא לאמשבא לון בארעא, אלא
 בגין דלא תשלוט סטרא אחרא גו ארעא, ולא יתמשבא לאעלא תמן •
 ובגין כך תננא מנייהו הוה סליק (ס"ו) עקימא ומתגלגלא לבר, ואזיל
 (תקיף) בבחילו עד דעאל לנוקבא דצפון, דתמן מדורין דכל סטרין
 אחרנין, ותמן עאל תננא ובלהו אתונא תמן • תננא דיממא הוה סליק
 לדוכתייה בארעא מישר, ואתון מה דאתון • ומההוא פתיחו (ק"ט כ"ג) אתונא
 כל סטרי קליפא תקיפא, דאיהי לבר מארעא קדישא, ומההוא תננא
 גסה כמה דאוקימנא • גופיהון דצדיקייא, דלא אתמשכו בהאי עלמא
 בתר הנאין דההוא קליפא תקיפא, לא שלטא עלייהו רוחא מסאבא כלל,
 דהא לא אשתתפו אכתרייה כלום בהאי עלמא • וכמה דגופא דרשיעייא
 (כ"ה) גופיהון דצדיקייא דלא אתמשכו בתר הנאין ובסופין דהאי עלמא,
 ההוא קליפא תקיפא לא שלטא עלייהו, דהא לא אתמשכו אכתרייה בדאי
 עלמא, דהא כמה דגופא דרשיעייא) אתמשך בהאי עלמא, בתר ההוא
 קליפא תקיפא והנאין וענוגין דירייה ומרתיקין דירייה, דהכי
 אסתאב בתר דנפקת נשמתייה מניה, גופיהון דצדיקייא דלא מתענגי בהאי
 (דקמ"א ע"ב) עלמא, אלא מתענוגי דמצוה וסעודתי שבתין וחגין וזמנין •
 ההוא רוחא מסאבא לא יכיל לשלטאה עלייהו, דהא לא אתענגו
 מדיליה כלום • והואיל ולא נטלו מדירייה, לית ליה רשו עליהון כלל •
 זכאה איהו מאן דלא אתהני מדיליה כלום • מאן דנשמתייה נפקא
 לבר מארעא קדישא, וההוא גופא אסתאב בההוא רוחא מסאבא, ההוא
 רוחא מסאבא אשתאיב בגויה עד דתב ליה עפרא • (כ"ה) דאתכלי גופא
 בעפרא) ואי ההוא (ויקרא ע"כ כ"ג) גופא דאשתאיב ביה ההוא רוחא מסאבא,
 סלקין ליה לאתקברא גו ארעא קדישא, עליה כתיב (ירמיה כ"ג) ותבאו

ותטמאו את ארצי ונחלתי שמתם לתועבה • ארצי דלא שלטא עלה
 רוח מסאבו, בההוא גופא דילכון דאשתאיב ביה רוח מסאבו, דקא
 מייתין לקברא ליה בארצי, אתון מסאבין לה לאסתאבא ביה, אי לאו
 דעביר קדשא בריך הוא אסוותא לארעא, דהא כיון דאתכלי ההוא
 גופא, נשיב קדשא בריך הוא רוחא מלעילא ודחי ליה לההוא רוח
 מסאבא לבר, דהא איהו חס על ארעיה • יוסף לא שליט על גופיה
 רוח מסאבו לעלמין, אף על גב דנשמתיה נפקא ברשו אחרא • מאי
 טעמא, בגין דלא אתמשיך בחייו בתר רוח מסאבא • ועס כל דא
 לא בעא דגופיה יסלקון ליה לאתקברא בארעא קדישא, אלא אמר
 (בראשית כ') והעליתם את עצמותי ולא גופי • יעקב לא מית וגופיה אתקיים
 בקיומא תריר, ולא דחיל לסטרא אחרא, דהא ערסיה הוה שלים בשלימו
 דנהורא עלאה, בנהירו דתריסר שבטין ובשבעים נפש, בגין כך לא
 דחיל כסטרא אחרא דלא יכיל לשלטאה עליה • ותו דאיהו גופא
 דדיוקנא עלאה, דשפירו דיליה אחיד לכל סטרין, וכל אינון (6) שייפין
 דאדם קדמא הוו אחידן ביה ועל דא כתיב ביה (סס מ"ז) ושכבתי עם
 אבותי ונשאתני ממצרים, גופא שלים • ועל דא ויחנטו הרפאים את
 ישראל, דגופיה יהא קאים בקיומא והכי אצטריך • שאר בני ערמא
 דנפקת נשמתיהו בארעא קדישא, נפשא וגופא אשתויב ככלא • תלת
 שמהן אקרי נשמתא דבר נש, נפשא ורוחא ונשמתא • וכלהו כלילן
 דא כדא, (כ) ובתלת דוכתי אשתכח חיליהו • נפש דא אשתכחת גו
 קברא עד דגופא אתכלי בעפרא, וכדא מתגלגלא כהאי עלמא
 לאשתכחא גו חייא ולמנדע בצערא דילהון • ובשעתא די אצטריכו
 בעארתי רחמי עליהו • רוחא דא איהו דעאל כגנתא די בארעא,
 ואצטייר תמן בדיוקנא דגופא דהאי עלמא, בחד מלבושא דמתלבשא תמן,
 ודא אתהני תמן בהנאין וכסופין בזווא דכגנתא • ובשבתי וירחי זמני
 סלקא לעירא, (קל"ו א' כ"ט כ') ואתהני תמן ותב לאחריה • ועל דא כתיב
 (קהלת י"ב) והרוח תשוב אל האלהים אשר נתנה, תשוב ודאי כהני זמנין

דקאמרן

(א) מכלן כ' יעקב חקו חטא אדם סוף זמן • אים (א"ל) לרקוק מכלן כי בדבר מפורש כ"מ פ' כסר דק"א כ' וכצעד סגלגוליס לסת"י
 ול' אכזרס יחוק ייעקב חקנו ע"ז ב"ע ש"ד דאר"סר וא"כ יעקב סגלס סתקון • מאי"ן: (ב) כ' סמרל' ססס ג' מדורין סנו' כחארי
 מוח דף ע' כ' ו'א"ס כ' כל דר'ל סנשאס כמות וסריות כלכ וסכפס כככד :

דקאמרין • נשמה איהי סלקא מיד לאתרהא, לההוא אתר דנפקת מתמן ודא איהי דבגניה אתנהידת בוצינא לאנהרא לעילא • דא לא נחתת לתתא לעלמין, בדא אתכלילת מאן דאתכלילת מבל סטרין מעילא ומתתא, ועד דהאי לא סלקא לאתקשרא בכורס"א לא מתעטרא רוחבגנתא די בארעא, ונפש לא מתיישבא בדוכתהא • בין דאיהי סלקא כלהו אית להו נייחא • וכד אצטריך לבני עלמא כד אינון בצערא ואולי לבי קברי, האי נפש אחערת, ואיהי אזלא ומשטטא ואתערת לרוח, וההוא (ב) רוח אתער לגבי אבהו, וסליק ואתער לגבי נשמה, וכדין מדשא בריך הוא חיים על עלמא והא אוקימנא • ואף על גב דהא אתערו מלין אלין דנשמתא בגוונין אחרנין • כלהו סלקין במתקלא דא, ודא איהו ברירו דמלה וכלא חד • וכד נשמתא אתעכבא מלסלקא לדוכתהא, רוחא אזלא וק"מא בפתחא דגנתא רעדן ולא פתחין לה פתחא, (דקמ"ב ע"ב) ואזלא ומשטטא וליח מאן דישגח בה • נפש אזלא ומשטטא בעלמא, חמאת לגופא דסלקא תולעין ובההוא דינא דקברא, ומתאבלא עליה כמה דאוקמוה דכתיב • (איוב י"ב) אך בשרו עליו יבאב ונפשו עליו תאבל • וכלא איהו בעונשא, עד דנשמה אתקשרת בדוכתהא לעילא, וכדין כלהו מתקשרין בדוכתיהו, בגין דכל הני תלת קשוודא חדא אינון בגוונא דלעילא, כהוא דנפש רוח ונשמה דכלא אחד וקשוודא חד • נפש לית לה נהורא מגרמא כלום, ודא איהי דמשתתפא כהורא (ג) דגופא חד, לאענגא ולמיון ליה בכל מה דאצטריך כמה דהת אמר (משלי ל"ב) ותתן טרף לביתה וחק לגערותיה • ביתה דא איהו גופא דאיהי זנא ליה • (מ"ו ב) ונערותיה אלין אינון שייפין דהאי גופא • רוח דא איהו דרכיב על האי נפשו שליט עליה ונהיר לה בכל מה דאצטריך, ונפש איהי כורס"א להאי רוח • נשמה איהי דאפיקת להאי רוחא, ושליטת עליה ונהירת ליה בההוא נהורא דחין, וההוא רוח תליא

כהאי

(א) כס' ויחי רז"ל רכ"ס א' וכפרשא אחרי מוח דף ע"ב' לא סבר סתעוררות הרוח לבני אכסן • וכל דכפרשת ויחי איירי מניבואים ס'ת' לכ סק ורי ככת קדושטו וא"ל להעיר סאכוח • ונכס' אחרי איירי זיש לדיק גמור סהולך עם המתחכנים וסוי כס'ת' • וסכא איירי כסוד סיחודים שעושים סלריקים כמ"ס פאר' ו'ל ולו סהולך סרוח ומעורר סאכוח להחייחד עמהם ולקבל מהם כח ס'חיד כשרש כל סנסמת ססס סאכוח וכן סמלח כחתי סוף ד"ע כ' וריש ע"א א' סמרכר כחודר סעיסים לדיק ס והוכיר סיחוד עם סאכוח • ודייק אומר ל' אסער ססוף ססתעוררו וכן א' גס כח' מ גבי סיחוד מסא'כ לעיל מניה וגס לא כס ויחי חלל ל' סודעס וסוד סענין סככת סיחודים מורידים על אורות על כר'ן סל לדיקים וניעורים ממס ססוף סענין חמים כמו סוכר כסודות סיחודים • זיש כח כחודים לקשר כר'ן סל סלדיק סמזקט' עליו ולברום זיוב כר'ן כמו כסכתוק וי"ט • סרמ' : (ב) פ' סמכניס אוקס ככס גוף וו"ס עד זיכנו כל כסמת סצדוף • אכלל ל' דסאי גופא דקאמר סכא סיינו אכילס לכוסו סל סק'ס ככיכיל סניחן סלך ללכיס זס מכל ספירס וספי' וכל סיעור קימס ככיכיל סמלכס כו וסאי ג' מ' כוס ססיס עיכ' כעין רכ עליו וע' כס' סמגיר סל מין א' קא' על מט'ט ומרכבו סנקרילו גוף למ וסאי עיכ' א'ס :

בהאי נשמה ואתנהיר מינה בההוא נהורא דנהיר • ההוא נפש תליא בהאי
רוח ואתנהירת מניה ואתנת מניה, וכלא קשורא חד • ועד דהאי נשמה
עלאה, לא סלקא גו נביעו דעתיקא דעתיקין סתימא דכל סתימין ואתמלייא
מניה, כגין דלא פסיק • רוח דא לא עאל בגנתא דערן דאיהו נפש •
דלעולם רוח לא שרייא אלא בגנתא דערן, ונשמה לעילא • נפש דא
(ס"א לא) אתי שבא בדוכתהא גו גופא לתתא • כגוונא דא כלא לתתא
הכי מתפרשן בכר נש, ואף על גב דכלהו קשורא חדא • נשמה סלקא
לעילא גו נביעו דכירא • רוח עאל בגנתא דערן (ויקרא כ"ב) כגוונא
דלעילא, נפש אתי שבא גו קברא • ואי תימא נפש לעילא דאתי שבת
גו גופא בקברא, אן הוא קברא • אלא גו ההוא קליפא תקיפא • ועל
דא נפש כגוונא דא לתתא, וכלא דא כגוונא דא • ובגין כך תלת
דרגין מתפרשן, ואינון קשורא חדא ורזא חדא • ובכל זמנא דגרמי
אשתכחו גו קברא, האי נפש אשתכחת תמן • רזא הכא לאינון דידעי
ארח קשוט דחלי חטאה, בשעתא דנשמתא מתעטרא לעילא גו עטרא
קדישא, ורוחקאים בנהירו עלאה בשבתי וירחי וזמני, האי נפש בשעתא
דרוח נחתא מגו נהירו עלאה, לדירא בגנתא דערן נהיר ונציץ, איהי
(ר"א ל"ג כד) קיימא גו קברא, ואתגלימת בדיוקנא דהות גו גופא
בקדמיתא, וכל אינון גרמי בההוא דיוקנא סלקן ומשבחן ואודן לקדשא
ברוך הוא הדרא הוא דכתיב (תהלים ל"ה) כל עצמותי תאמרנה " מי כמוך,
אומרות לא כתיב, אלא תאמרנה, ואלמלא אתייהיב רשו לעינא למחמו
וחמי כליליא (ה) דעייל (כ"א דנפיק) שבתא ולילי ירחי וזמני, בדיוקנין
על גבי קברי, אודן ומשבחן לקדשא בריך הוא, אבל טפשו דבני נשא
קא מעכבא להו דלא ידעין ולא משגיחין על מה קיימין בהאי עלמא,
ולא חששין לאשגחא ביקרא דמלכא עלאה בהאי עלמא, כל שכן
לאשגחא ביקרא דההוא עלמא, ועל מה קיימא ואיך מתפרשן מלין •
ביומא דראש השנה דעלמא אתדן וכורסייא דדינא קיימא לגבי מלכא
עלאה למידן עלמא • כל נפש ונפש משטטן ובעאן רחמי על חי •

כליליא

(ה) כ"מ כווסר מוגס כלי' אכל לא ט' קן משער סכנאום ס' ד' כ' טכ סככל מ"ג כלי' נפשות סלדיקים להכריסם ומחלכשות כמוד
העגמוה ממש כלי' סס כחייסם לפי ששם לייחר אה כיראם וי"ם יעלמיחין יחליץ • וכן מייכח סמס שקרס סכיוס סכנח סריח מתקש
למעטל ועומר כנסדרו עללס וכשעתא דרוח נחתא מלא אור וזוחר או מאיר כנפשו וסיח מחללח ענמיח סניף כסחלבס כמלכוס שלח
סיח סוומר על סקר ספור חלוקת דרכין ויה דוקא כמ"א כי כסנח עימדוח סנספסוח כגן עדן ססחתין ומתעדרנו וספילו לעסתי סוד
סס לדיקים ססוא נוח לסס לא יועיל כסנח כנ"ו סס כשער סכנאום י"ח סרמ"ו

כדילי'א דנפקא יומא דדינא, אזלין וקא משטטין למשמע ולמנדע מאי
 הוא דינא דאתרין על עלמא, ולזמנין דקא מודיעין בחווא לחייא כמח
 דאת אמר (פ"ב ל"ג) בחלוס חזיון לילה בנפול תרדמה על אנשים ונומר
 אז יגלה און אנשים ובמסרם יחתום, מאי מסרם, דא נפש דאיהי
 קיימא וחתים לבני נשמה מלין לקבלא מוסר. (וי"ט ר"ט) כדילי'א
 בתראה דחגא דקא נפקן פתקין מבי מלכא, ודהוא צל אעדיאו
 מפני גרועו דהאי עלמא, ההוא נפש דקאמרן אזלא ומשטטא
 (קמ"ט ע"ב) וחד (דף קמ"ב ע"ב) ממנא סרבא, ברזא גליפא בעוקא
 בכתיב מפרש, ידומיעם, דפקיד בכתב דזיוא גליפא ובגו חזון עלאין.
 בההוא ליליא נחית, וכמה אלף אלפין ורבוא רבוון עפיה, ונטלין לההוא
 צל מפל חר וחד וסלקין ליה לעילא. וחהיה נפש דקאמרן אזלא
 ומשטטא ותמאת לההוא צל, ותב לאתריה גו קבריה, וקא מקרוזא
 לשאר מתייא, פלוני אתי לגבן פלוני אתי לגבן. אי זכאה סבא
 איהו כלהו חדאן, ואי לאו כלהו אמרי ווי. כד סלקין ההוא צל, סלקין
 ליה לגבי ההוא עבר מהימן דשמיה מטטר'ון, ונטיל ההוא צל לגביה
 וסלקין ליה לאתריה כמה דאת אמר (פ"ב ל"ג) כעבד ישאף צל ודאי.
 מההיא שעתא ואילך, מתתקנא דוכתא לההיא נשמה דההוא בר
 נש. ודוכתא לרוח בגנתא דעדן. ודוכתא לנפש לגיחא ולא אתהגא
 בשעתא דמשטטא ואזלא. בגין דאית (ויקרא קמ"ב כ') נפש דלית לה
 גיחא. ואית נפש דאשתציאת עם גופא. והאי איהי דלית לה גיחא,
 והאי איהי דכתיב בה (שמואל א' כ"ט) ואת נפש אויביך יקלענה בתוך בך
 הקלע. דדא איהי אזלא ומשטטא ומתגלגלא בכל עלמא, ולית לה
 גיחא כלל יממי ולילי, ודא איהו עונשא יתיר מכלא. והאי דתשתצי
 עם גופא (ההיא דכתיב בה (ויקרא י"ז) והכרתיו אותה מקרב עפיה ולהאי
 לית לה דוכרנו כלל. ואית נפשא דלא תשתצי עם גופא) ותשתצי
 מאתר אחרא, (ס"א עלאה) ההיא דכתיב בה (ס"א כ"ט) ונכרתה הנפש ההיא
 מלפני אני. מאי מלפני דלא שרייא עלה רוחא. וכד רוחא לא שרייא
 עלה, לית לה שותפו כלל כמה דלעילא, ולא ידעת מאינן מלין דההוא
 עלמא כלל, והאי נפש כבעירא. נפש דלית (ר"ט דאית) לה גיחא.
 האי איהי כד אזלא ומשטטא, אערעת בהאי ממנא ידומיעם ובאינן סרכין

אזלא צל

דלית

דיליה, ונטלין לה ועאלין לה בכל פתחי גן עדן, ואחוזין ליה יקרי
 דצדקייא ויקרא דהווא רוח דילה, ואיהי מתרבקא ביה בנייתא גו
 ההוא לבושא, וכדין ידעת באינון מלין דעלמא. וכר ההוא רוח
 סלקא לאתעטרא גו נשמה עלאה לעילא, והיא נפש מתקשרא בהווא
 רוח ואתנהירת מגיה, כסיהרא כדאתנהירת משמשא ורוח מתקשר גו
 ההיא נשמתא. וההיא נשמתא מתקשרא גו סוף מחשבה דאירו
 רוח דנפש דלעילא. וההיא נפש אתקשרת גו ההוא רוח
 עלאה. וההוא רוח אתקשר גו ההיא נשמה עלאה. וההיא
 נשמה אתקשרת באין סוף, וכדין איהו נייחא דכלא וקישורא דכלא
 עילא ותתא, כלא ברוא חדא וגוונא חדא. וכדין דא איהו נייחא דנפש
 דלתתא ועל דא כתיב (שמואל ב' כ"ה) והיתה נפש אדני צרורה בצרור
 החיים את יי אלהיך. בגוונא חדא וברוא חדא דהווא את, דא
 בגוונא דא. כר נחתא סיהרא רוא דנפש עלאה נהירא מכל סטרין,
 איהי נהרא לכל רתיבין ומשיריין, ועביד לון גופא חדא שלימא דנהיר
 בנהירו בזיוא עלאה. אוף הכי בגוונא דא, נחתא האי נפש תתאה
 נהירא מכל סטרין, מגו נהירו דנשמה ומגו נהירו דרוח, ונחתא ונהרא
 לכל אינון רתיבין ומשיריין דאינון שייפין ונרמין, ועביד לון גופא שלימא
 דנהיר בנהירו. הדא היא דכתיב (ישעיה כ"ח) והשביע בצחצחות נפשך,
 נפשך ממש. ולבחר ועצמותיך יחלין, דעביד מנייהו גופא שלימא
 ונהיר בנהירו, וקסואודי ומשבח לקדשא בריך הוא כמה דאתמר דכתיב
 (תהלים ל"ה) כל עצמותי תאמרנה יי מי כמוך ירא איהו נייחא דנפש ודא
 מכל סטרין, זכאין אינון צדיקייא דרחלין למאריהון בעלמא דיין, למזכי בתלת
 נייחי לעלמא דאתי. אתא רבי שמעון וברכיה לרבי אבהו. אמר
 רבי שמעון זכאין אתון בני, וזכארה אנא דעיני חמו בכך, פמרה
 (רקמ"ג ע"ב) דוכתיב עלאין מתקנן לן ונהירין לן לעלמא דאתי. פתח
 ואמר (תהלים קכ"ה) שיר המעלות הבושחים ביי פהר ציון לא ימוט לעולם
 ישב, האי קרא אוקמוה. אבל שיר המעלות, תושבחתא דקאמרי אינון
 דרגין קדישין עלאין, מסטרא דגבורין עלאין, ואינון בגוונא דלויאי לתתא,
 ואינון מעלות דרגין על דרגין, ופלחין ברוא דחמשין שנין, והאי איהו
 שיר המעלות הבושחים ביי. כהר ציון, דא אינון צדיקייא דאינון

מתרחצין ביה בעובדין דילהון כמה דאת אמר (משלי כ"ח) וצדיקים ככפיר
 יבטח • ואי תימא הא צדיקיא לא אתרחצין בעובדיהון כלל, ותדיר
 דחלין כאברהם דכתיב ביה (בראשית י"ב) ויהי באשר הקריב לבא מצרימה
 וגומר • כיצחק דכתיב ביה (ס"ו כ"ו) כי ירא לאמר אשתי • כיצקב
 דכתיב ביה (ס"ג ל"ג) ויירא יעקב מאד ויצר לו • ואי הני לא אתרחצין
 בעובדיהון כל שבן שאר צדיקי עלמא • ואת אמרת וצדיקים ככפיר
 יבטח • אלא ודאי ככפיר כתיב, דהא מכל אינון שמהן לא כתיב אלא
 כפיר, ולא כתיב לא אריה ולא שחל ולא שחץ, אלא כפיר, דאיהו
 חלשא וזעירא מכלהו, ולא אתרחיץ בחיליה אף על גב דאיהו תקיף •
 כך צדיקיא לא אתרחיצו בעובדיהון השתא, אלא ככפיר • אף על
 גב דידעין דתקיף חילא דעובדיהון, לא אתרחצין אלא ככפיר ולא יתיר,
 ובגניי כך הבוטחים ב"י כהר ציון וגומר • לא ככפיר ולא כאריה ולא
 ככלהו שמהן • אלא כהר ציון, ואוקמוה מה הר ציון איהו תקיף ולא
 ימוט תדיר, אוף הכי כההוא זמנא ליהו כהר ציון, ולא כהשתא דלא
 אתרחיצין אלא ככפיר, דדחיל ולא אתרחיץ בחיליה, ואתון בני קדישי
 עליונין, רחצנותא דילכון כהר ציון ודאי, זכאין אתון בעלמא דין ובעלמא
 דאתי • אזלו כד מטו למתא אתחשף ליליא • אמר רבי שמעון כמה
 דיומא דא אנהיר לן בהאי ארחא למזכי ביה בעלמא דאתי • אוף
 הכי האי ליליא ינהיר לן למזכי לן לעלמא דאתי, ולאעטרא מלין
 דיממא בליליא דא קמי עתיק יומין, דהא כיומא דא שלים לא ישתכח
 בכל דרין אחרנין, זכאה חולקנא בעלמא דין ובעלמא דאתי • עאלו
 לביתיה דרבי שמעון ורבי אלעזר ורבי אפא ורבי יוסי עמהון בתו עד
 דאתפלג ליליא • כיון דאתפלג ליליא אמר רבי שמעון לחברייא, עידן
 איהו לאעטרא רתיבא קדישא לעילא באשתדלותא דילן • אמר ליה
 לרבי יוסי, אנת דלא אשתמעו מילך בהאי יומא ביננא, אנת הוי שירותא
 לאנהרא ליליא, דהא השתא עידן רעותא איהו לאנהרא עילא ותתא
 פתח רבי יוסי ואמר שיר השירים אשר לשלמה • שירתא דא אתער
 לה שלמה מלכא בר אתבניי כי מקדשא ועלמין כלהו אשתלימו עילא
 ותתא באשלמותא חדא, ואף על גב דחברייא (f) פליגן בהאי מתי אתמר

אכל

אבל שירתא דא לא אתמר אלא בשלימו כד סיהרא אתמלייא בשלימו
 ובי מקדשא אתבני כגונא דלעילא • בשעתא דאתבני בי מקדשא
 לתתא, לא הוה חרוה קמי קדשא בריך הוא מיומא דאתברי עלמא
 כההוא יומא • משכן דעבר משה במדברא לנחתא שכינתא לארעא,
 בההוא יומא משכן אחרא אתקם עמיה לעילא כמה דאוקמוה דכתיב
 שמו"מ) היקם המשכן • המשכן, משכן אחרא (ק"ט ט"ו) דאתקם עמיה
 ודא משכן דנער מטטרוזן ולא יתיר • בית ראשון כד אתבני, בית
 ראשון אחרא אתבני עמיה ואתקיים בעלמין כלוהו, ואנהיר (ס"ו) בעלמא
 (ואנהיר) לכל עלמין ואחכסם עלמא, ואתפתחו כד משקופי עלאין
 לאנהירא, ולא הוה חרוה בכל עלמין כההוא יומא • כדן פתחו עלאי
 ותתאי ואמרו שירתא והיינו שיר השירים • שירתא דאינון מנגנין
 דמנגנין לקדשא בריך הוא, (דקמ"ג ע"ב) דוד מלכא אמר שיר המעלות •
 שלמה מלכא אמר שיר השירים, שיר מאינון מנגנין • מרה בין האי
 להאי, דהא אשתמע דכלא חד • אלא ודאי כלא חד • אבל ביומי
 דדוד מלכא לא הוו כל אינון מנגנין, מתחקנין בדוכתייהו לונגא כדקא
 יאות, ובי מקדשא לא אתבני, וכגין כד לא אתחקנו לעילא בדוכתייהו •
 דהא כמה דאית תקוני דמשמרות בארעא, אוף הכי ברקיעא וקיימין
 אלין לקבל אלין • וביומא דאתבני בי מקדשא אתחקנו כולוהו
 בדוכתייהו, ושרגא דלא נהרא שריאת לאנהרא • ושירתא דא אתחקנת
 לגבי מלכא עלאה מלכא דשלמא דיליה • וחושבחתא דא איהי
 קעלייא מכל תושבחן קדמאי • יומא דאתגלי תושבחתא דא בעלמא,
 ההוא יומא אשתכח שלימו בכלא ועל דא איהו קדש קדשים • כספרא
 דאדם קדמאה הוה כתיב כיה • ביומא דיתקם בי משכנא, (ר"ט) דיתבני
 בי מקדשא) יתערון אבהן שירתא עילא ותתא, וכגין כד אשכחנא
 שין מאתוון רברבן • ואלין אינון דקא אתערו • לאו דאינון מנגנין, אלא
 דאינון מתערי לגבי עלא (ר"ט ל"ג בבבבול) שיר דאינון שירין רברבן
 דממנין על עלמין כלוהו • ותנינן בההוא יומא קם יעקב שלימא ועאל
 בגנתא דערן בחידו על דוכתיה, כדן גנתא דערן שארי לונגא, וכל
 אינון כוסמין רגנתא • מאן גרים שירתא דא, ומאן אמר לה • הוי
 אימא דא יעקב, דאלמלא איהו לא עאל בגנתא דערן, לא אמר גנתא

שירתא • שירתא דא, שירתא דאיהי כללא דכל אורייתא, שירתא
דעלאי ותתאי מתערין לגבה • שירתא דאיהי כגוונא דעלמא דלעלא,
דאיהו שבת עלאה • שירתא דשמא קדישא עלאה אתער בנגינה •
ועל דא איהו קדש קדשים • מאי טעמא, בגין דכל מלוי ברחימו
ובחרוה • כלא בגין דכוס של ברכה אתייהיב בימינא, כיון דאתייהיב
בימינא, כדן כל חידו וכל רחימו אשתכח • ובגין כך ברחימו ובחרוה
כל מלוי • בזמנא דהאי ימינא אתהדר לאחורא כמה דאת אמר (א"כס"ג)
השיב אחור ימינו, כדן כוס של ברכה אתייהיב בשמאלא, כיון דאתייהיב
בשמאלא שריאו עלאי ותתאי למפתח עליה קניה יומאי קאמרי איבה • אי
כה, אי כוס של ברכה, דאתר עלאה דהוית יתבא בגויה, אתמנע
ואתגרע מינד, בגיני כך שיר השירים דהוה מסטרא דימינא, כל מלוי
רחימו וחרוה • איבה, דחסיר ימינא ואשתכח שמאלא, כל מלוי אינון
קנטורין וקינין • ואי תימא הא כל חידו וכל חרוה וכל שיר מסטרא
דשמאלא איהו, ועל דא לויאי מסטרא דשמאלא מנגני שירתא • אלא
כל חידו דאשתכח מסטרא דשמאלא, לא אשתכח אלא בזמנא דימינא
אתרבק בהדיה, (ה) ובזמנא דימינא אתער ואתרבק בהדיה, כדן ההוא
חרוה מימינא איהו, דקא אוטיב לרתחא • וכד רתחא אשתכח, וחרו
איהו מסטרא דימינא, כדן חרוה שלימתא ארתי מרהאי סטרא, וכד
ימינא לא אשתכח, רתחא דשמאלא נפיש ולא שכיך, ולא אוטיב ולא
חדי • כדן איבה • אי כה • (ו) כוס של ברכה מה חיה עליה דקא
יתבא בשמאלא, ורתחא נפיש ולא שכיך • ודאי קנטורין וקינין מתערין •
אבל שיר השירים, ודאי כוס של ברכה דאתייהיב בימינא, ואתמסר
בגויה, ועל דא כל רחימו וכל חידו אשתכח • ובגין כך כל מלוי
ברחימו ובחרוה, ולא אשתכח בשאר כל שירין דעלמא הכי • ובגין
דא מסטרא דאבהן אתער שירתא דא • יומא דאתגלי שירתא דא,
ההוא יומא נחתת שבינתא לארעא דכתיב (מלכ"ס ח' י') ולא יבלו
הכהנים לעמוד לשרת וגומר • מאי טעמא, בגין פי מלא כבוד
"את בית יי" • בההוא יומא ממש • אתגליאת תושבחתא
(דקמ"ד ע"ב) דא, ואמרה שלמה ברוח קדשא • תושבחתא דשירתא דא

איד

(ה) תרום קס"ב ע"ב: (כ) פי כ"ס כמילי סס כ"ף ט"ס סזילר ט"ס ט"ס כנ"ר גוס:

איהי כללא דכל אורייתא דכל עובדא דבראשית • כללא דרזא דאבהן
 כללא דגלותא דמצרים וכד נפקו ישראל ממצרים, ותושבתא דימא
 כללא דעשר אמירן וקיומא דהר סיני, וכד אלו ישראל במדברא עד
 דעאלו לארעא ואתבני בי מקדשא • כללא דעטורא דשמא קדישא
 עלאה ברחימו ובחרוה • כללא דגלותהון דישראל ביני עממיא ופורקנא
 דילהון • כללא דתחיית המתים עד יומא דאיהו שבת ליי • ומאי דהוה
 ומאי דהו, ומאי דזמין למהוי לבתר ביומא שביעאה, כד יהא שבת
 ליי, בלא איהו בשיר השירים • ועל דא תנינן כל מאן דאפיק פסוקא
 דשיר השירים ואמר ליה כבי משתייא, אורייתא איהי חגירת שק, וסלקא
 לגבי קדשא בריך הוא ואמרה קמיה, עברו לי בניה (ה) מחוך כבי
 משתייא • ודאי אורייתא סלקת וקאמרת רהבי • בגין דא אצטריך
 לנטרא ולסלקא עטרא על רישיה דבר נש, כל מלה ומלה דשיר השירים
 ואי תימא אמאי איהי בין הכתובים • הכי הוא ודאי, בגין דאיהו שיר
 תושבתא דכנסת ישראל דקא מתעטרא לעילא • ובגין כך כד
 תושבתא דעלמא, לא סלקא רעותא לגבי קדשא בריך הוא כתושבתא
 דא • הכי אוליפנא, שיר חד • השירים, תרין אשר תלרת • ורזא דא
 דאתייהיב כוס של ברכה ואתנטיל בין ימינא ושמאלא, וכלא אתער
 לגבי מלכא דשלמא דיליה • ובהאי אסתלק רעותא לעילא לעילא
 ברזא דאין סוף, רתיבא קדישא הבא אשתבח, דהא אבהן אינון
 רתיבא • דוד מלכא אחתבר עמהון ואינון ארבע (ו) רזא דרתיבא
 קדישא עלאה • ובגין כך ארבע תיבין כהאי קרא קרמאה רזא דרתיבא
 קדישא שלימתא • תו רזא דא, שיר דא רזא דדוד מלכא דאיהו רזא
 לסלקא בשיר • השירים, אלין אבהן רזא דממנן דברבן רתיבא שלימתא
 כדקא יאות • אשר לשלמה רזא למאן דרכיב על רתיבא שלימתא
 דא • ובהאי קרא אשתבח שלימו דרזא מן (ז) קב"ג כ) העולם ועד
 העולם • רזא דכל מהימנותא, וכלא איהו רתיבא שלימתא למאן דידע
 ולמאן דלא אתידע, (ח) ולית מאן דקאים למנדע ביה • ועל דא אתמר
 האי קרא בארבע תיבין, רזא דרתיבא שלימתא מכל סטרין • מכאן
 ולהלאה רזא לחכימין אתמסר • ותו אית ביה רזא פנימאה, דתנינן

מאן

(ה) וכן מי שחיל לפתח כחט : (ו) וכן מי שחיל לפתח כחט : (ז) וכן מי שחיל לפתח כחט : (ח) וכן מי שחיל לפתח כחט :

מאן רחמי ענבין בחלמיה, אי חוורין אינון טבין • אכמין, בזמןן טבין
 דלא בזמןן צריבין רחמי • מאי שנא חוורי ומאי שנא אכמי, ומאי שנא
 בזמןן, ומאי שנא דלא בזמןן • ותו תנינן אכלן לאינון אכמי, מוקטח
 ליה דהוא בן עלמא דאתי, אמאי, אלא תנינן אילנא דחב ביה אדם
 קדמאה ענבין דכתיב (דברים ל"ב) ענבימו ענבי ראש, ואלין אינון ענבין
 אכמין, בגין דאית ענבין אכמין ואית ענבין חוורין • חוורין טבין, דהא
 מסטרא דחיי אינון • אכמין צריבין רחמי, דהא מסטרא דמותא אינון,
 בזמןן טבין מאי טעמא, בגין דבזמנא דחוורי שלטן בלא אתבסס, דהיי
 בההוא זמנא בלא אצטריך לתקונא, וכלא איהו שפיר וכלא תקונא
 חדא אכמא וחורא • ובזמנא דחוורי לא שלטן ואכמי אתחזון, למנדע
 דהא בדינא דמותא סליק, ואצטריך רחמי, דהא אילנא דחב ביה אדם
 קדמאה וגרים מותא ליה ולכל עלמא חמא הכא אית לאסתכלא, וחי
 לאו דמר הכא לא אימא • תנינן דעלמא דא איהו כגוונא דעלמא
 דלעילא, ועלמא דלעילא כל מה דהוה בהאי עלמא דהכי איהו
 לעילא • אי נחש גרים מותא לאדם לתתא • לעילא אמאי,
 (דקמ"ד ע"ב) אי תימא עוד לאתתא (ס"ט לתתא) דבגין נחש אנדע נהורה
 דהא סיהרא גרע נהורה לומנין, ובההוא זמנא איהו מיתת • דכורא
 מאי • ואי נימא דסיהרא בעטין דהאי נחש מיתת, בגרעו דנהורא •
 הא תנינן דלא בגין נחש הוה • אלא דאמרה סיהרא קמי קרשא
 בריך הוא וכולי • הא לא הוה בגין נחש • ואי תימא דבעלה הכי
 הוא, חס ושלום דגרעו הוי לעילא, אלא כל דא סתרי אורייתא, ונחש
 בכלא אחקין גרעו • תא חזי והכי אוליפנא, כל מה דעבר קרשא בריך
 הוה עילא ותתא, בלא ברזא דדבר וניקבא איהו, וכמה דרגין אינון
 לעילא משניין אלין מאלין • ומדרגא עד דרגא רזא דאדם, ואינון דרגין
 דאינון זינא חדא, עבר לון קרשא בריך הוא דיוקנא דחד גופא, עד
 דסלקין ברזא דאדם • ותנינן ביומא תניינא דעובדא דבראשית
 דאתברי ביה גיהנם אתעביד חד גופא ברזא דאדם, ואינון שייפין
 ממנן דמתקרבין לאשא ומתין ומהדרן כמלקדמין • ודא בגין דאינון
 אתקריבו לגביה האי חויה, ואיהו אדם קדמאה דאתפתא גו משכנא
 בהאי חויה, ועל דא מית, וחויא גרים ליה מותא דאיהו קריב ליה •

חור

ובכל

וּכְבַל אֶתֶר אֲדָם דְּכַר וְנוֹקְבָא אִיהוּ, אֲבַל (וי"ט ע"ג כ') אֲדָם דְּאִיהוּ קְדִישָׁא
 עֲלֵאָה אִיהוּ שְׁלֵטָא עַל כְּלָא, דָּא יְהִיב מְזוּנָא וְחִיין לְכֵלָא. וְעַם כֹּל דָּא
 בְּכֵלָא מְנַע נְהוּרָא הָאֵי חוּיָא תְּקִיפָא, כְּדִ מְסַאִיב מְשַׁכְנָא נּוֹקְבָא דְהָהוּיָא
 אֲדָם בְּדִקְאֲמְרוּ מִיתָת, וּדְכֹרָא מִית, וְסֻלְקִין בְּמִלְקְדִמִין, וְעַל דָּא כְּלָא
 כְּגוּנָא דְרַעֲלֵא. אֲבַל אִינוּן עֲנַבִין אֲכַמִין, מוֹבְטַח לִיה דְהוּא בֶן עֲלֵמָא
 דָּאֲתִי, כְּגִין דְשִׁצִי וְשִׁלִּיט עַל הָהוּא אֲתֵר וְאֲתַעְבֵּר עֲלֵיהּ וְאֲהַדֵּק לִיה
 כְּמָה דָּאֲתֵר אֲמַר (רמ"ט ו') אֲכֵלָה וּמְדַקָּא. כִּיּוֹן דָּאֲעַפְרָה הָהִיא קְלִיפָא
 תְּקִיפָא, דָּא אֲתַקְרַב לְגַבִּי עֲלֵמָא דָּאֲתִי, וְלִית מָאן דְּמַחֵי בִידֵיהּ, וְעַל דָּא
 מָאן דְּחַמֵי בְּחֵלְמִיהּ דְּאִינוּן עֲנַבִין אֲכַמִין אֲכִיל וּמַהֲדֵק, מוֹבְטַח לִיה
 וְכוּלִי. כְּגוּנָא דָּא לֹא הוּי שִׁיר כְּבִיחָא דְדוּד, עַד דָּאֲתַעְבְּרוּ אִינוּן עֲנַבִין
 אֲכַמִין וְשִׁלֵּטָא עֲלֵיהוּ, וְכַרִין אֲתַמַר שִׁיר הַשִּׁירִים כְּמָה דָּאֲתַמַר, וְאֲפִילוּ
 בְּאֲתֵר דָּא אֲקָרִי עֲנַבִים כְּמָה דָּאֲתֵר אֲמַר (פ"ט ט') בְּעֲנַבִים בְּמַדְפֵּר
 וְגוּמַר. וְאֵלִין אִינוּן עֲנַבִין חוּרִין. שִׁירְתָּא דָּא אִיהִי מְעֵלֵיא עַל כֹּל שְׂאֵר
 שִׁירִין דְּקַדְמָאֵי. כֹּל שִׁירִין דְּקַדְמָאֵי אֲמַרוּ, לֹא סֻלְקוּ אֲלֵא גוּ שִׁירִין
 דְּמִלְאֲכֵי עֲלֵאֵי אֲמַרִי. וְאֲפִי עֲלֵגַב דְּהָא אֲוֹקְמוּהּ, אֲבַל כְּתִיב שִׁיר הַמַּעְלוֹת
 לְדוּד, שִׁיר הַמַּעְלוֹת שִׁיר דְּמִלְאֲכֵי עֲלֵאֵי אֲמַרִי. דְּאִינוּן מַעְלוֹת וְדַרְגִין
 אֲמַרִי לְמָאן לְדוּד לְבַקְשָׁא טְרַפָּא וּמְזוּנָא מְנִיָּה. תוּ שִׁיר הַמַּעְלוֹת
 כְּמָה דָּאֲתֵר אֲמַר (תְּהִלָּים מ"ו) עַל עֲלֻמוֹת שִׁיר, (סִיר 6) עַל כֵּן עֲלֻמוֹת אֲהַבּוּהּ.
 לְדוּד, בְּגִין דוּר מִלְכָּא עֲלֵאָה דְּאִיהוּ (וִיטִי ר"ל 6) מְשַׁבַּח תְּדִיר לְמִלְכָּא
 עֲלֵאָה. כִּיּוֹן דָּאֲתָא שְׁלֵמָה מִלְכָּא אֲמַר שִׁיר דְּאִיהוּ עֲלֵאָה לְעֵילָא, דְּרַבְרַבִּי
 עֲלֵמָא עֲלֵאִין. קָאֲמַרִי לְגַבִּי מִלְכָּא עֲלֵאָה דְּשִׁלְמָא כְּלָא דִילֵיהּ, כְּלָהוּ
 דְּאֲמַרִי שִׁירְתָּא, לֹא סֻלְקוּ בְּהָהִיא שִׁירְתָּא לּוּמַר, אֲלֵא הָהִיא שִׁירְתָּא
 דְּמִלְאֲכֵי עֲלֵאֵי קָאֲמַרִי. בַּר שְׁלֵמָה מִלְכָּא דְּסֻלְקִי בְּהָהִיא עֲשִׂירְתָּא לְמָה
 דְּרַבְרַבִּין עֲלֵאִין עֲמוּדֵי עֲלֵמָא קָאֲמַרִי. כֹּל בְּנֵי עֲלֵמָא בְּרַתִּיבִין תַּתְּאִין,
 שְׁלֵמָה מִלְכָּא בְּרַתִּיבִין עֲלֵאִין. וְאִי תִימָא מֶשֶׁה דְּסֻלְקִי בְּרַגְנָא דְּנִבְיָאָה,
 וּבְחַכִּיבּוֹ לְגַבִּי קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּיָא עַל כֹּל בְּנֵי עֲלֵמָא, הָהִיא שִׁירְתָּא
 דְּקָאֲמַר בְּרַתִּיבִין תַּתְּאִין הוּיָא, וְלֹא סֻלְקִי יִתִיר. תָּא חוּי שִׁירְתָּא דְּקָאֲמַר
 מֶשֶׁה סֻלְקִי דְּעֵילָא וְלֹא לְתַתָּא. אֲבַל לֹא אֲמַר שִׁירְתָּא כְּשִׁלְמָה מִלְכָּא וְלֹא
 הוּיָא בַּר נֶשֶׁד סֻלְקִי בְּשִׁירְתָּא כְּשִׁלְמָה. מֶשֶׁה סֻלְקִי בְּתוֹשְׁבַחְתֵּיהּ לְעֵילָא,
 וְתוֹשְׁבַחְתָּא דִילֵיהּ הוּיָא לְמִירְבָּה תוֹשְׁבַחָן וְהוּדְאִין לְמִלְכָּא

עלאה דשויב לון לישראל, ועבר לון נסין ונבודאן במצרים
ועל ימיה • אבל דוד מלכה ושלמה בריה אמרו שירתה
(רקמ"ס ע"ב) בנוגא אחרא • דוד אשתדל לאתקנא עולמתן ולקשטא
לון במטרוניתא, לאתחזאה מטרוניתא ועולמתהא בשפירו, ועל דא
אשתדל באינון שירין וחושבתן לנבייהו, עד דאתקין וקשיט כלהו
עולמתן ומטרוניתא • כיון דאתא שלמה אשכח למטרוניתא מתקשטא,
ועולמתהא בשפירו, אשתדל למיעאל לה לנבי חתן, ואעיל החתן לחפה
במטרוניתא, ואעיל מלין דרחימו בנייהו בגין לחברא לון כחדא, ולמהו
תרוייהו בשלימו חרא כחכיבו שלים • ועל דא שלמה סליק כתושבתהא
עלאה ער כל בני עלמא • משה זונג לה למטרוניתא כהאי עלמא
לתתא, למהו כהאי עלמא בזונגא שלים כתתאי • שלמה זונג לה
למטרוניתא בזונגא שלימא לעילא, ואעיל החתן לחפה בקדמיתא
ולכתר אעיל לתרווייהו כהאי עלמא, וזמין לון כחדוה כבי מקדשא
דאיהו בנה • ואי תימא היך עייל משה למטרוניתא כלתודאה כהאי
עלמא, דהא אתתו פרודא • תא חזי קדשא בריך הוא זונג לה כמשה
בקדמיתא, ואיהי הוות כלת משה כמה דאתמר • כיון דאודונגת ביה
כמשה, נחתת כהאי עלמא בזונגא דהאי עלמא^ו דלא הוות מקדמת
דנא, ולעורם לא הוות בפרודא • אבל לא הוה בר נש בעלמא מיומא
דאתברי אדם, דיעול רחימו וחכיבו ומלין דזונגא לעילא, בר שלמה
מלכא דאיהו אתקין זונגא דלעילא בקדמיתא, ולכתר זמין לון כחדא
כביתא דאתקין לון • זכאין אינון דוד ושלמה בריה דאינון אתקינו
זונגא דלעילא • מיומא דאמר לה קדשא בריך הוא לסיהרה זילי
ואזעירי גרמך, לא אודונגא בזונגא שלים בשמשא, בר כד אתא
(ה) שלמה מלכא • שיר השירים, הא הכא חמש דרגין לאתדבקא
בעלמא דאתי • שיר חד, השירים תרין, הא תלת • אשר, הא ארבעא •
לשלמה, הא חמשא • כחמישאה איהו • דהא יומא דחמשין הוא דיוכלא
איהו • תא חזי זונגא דלעילא לא יכיל שלמה לאתקנא, אלף בגין
דאשתכח זונגא לתתא מקדמת דנא • ומאן איהו, זונגא דמשה • דאי
לא הוי זונגא דנא לא אתקין זונגא דלעילא • וכלא כדזא עלאה

ואתקנת בהאי עלמא

איהו

(ה) וסינו מס עלמר כ"ק לסנטריון המענין ושלמנס אפיזכוס לחזליסס למ כלמח: מיסגי כסא ודרק מלין
6 משמע

איהו לחכימי לבא • כתיב (מלכים א' ה') וירכר שלשת אלפים משל ויהי שירו חמשה ואלף, האי קרא אוקמוה חברוייא, אבל וירכר שלשת אלפים משל • ודאי על כל מלה ומלה דאיהו הוה אמר הוה ביה תלת אלף משלי, כגון ספרא דקהלת דאיהו כרזא עלאה ואיהו בארע משל דלית ביה קרא דלאו איהו כחכמתא עלאה ובארע משל, אפילו קרא זעירא דכיה, דכר הוה מטי רב המנונא סכא (ה) קדמאה להאי קרא (קסלמ י"א) שמח בחור בילדותך ויטיבך לבך בימי בחורותיך הוה כבי ואמר, ודאי האי קרא יאות הוא ואיהו בארע משל • ומאן יכיל למעבד דרשא במשל דא • ואי איהו דרשא, לית ביה דרשא אלא כמה דחמינן בעינין • ואי חכמתא איהו מאן יכיל למנדע לה • מיד הוה תב ואמר, כתיב (כראשית ג') אלה תולדות יעקב בן שבע עשרה שנה וגומר, האי קרא דקהלת איהו משל לחכמתא דקרא דא דאורייתא ודא משל לדא • שמח בחור בילדותך • והוא נער • ויטיבך לבך • היה רעה את אחיו בצאן • בימי בחורותיך • את בני בלדה ואת בני זלפה נשי אביו • ורע כי על כל אלה • ויבא יוסף את דבתם רעה • יביאך אלהים במשפט • אלה תולדות יעקב יוסף • יוסף אתכליל ביעקב, ורזין דסתרי תורה מאן יכיל למנדע לון • והאי משל אתפשט לתלת אלף משלים, וכורהו (דקמ"ה ע"ב) בהאי משל • בשעתא דיוסף אתכליל ביעקב, (תלת אלף אינון באברהם יצחק ויעקב, דכלהו בהאי משל ברזא דחכמתא. (ג) ובאן כמה מטייעין אינון בשוענין דטמירו (ד) בהו דיירי תריסין דלית לון הושבנא לטמירין דחכמתא • ויהי שירו חמשה ואלף הכי אוקימנא ויהי שירו של משל וכלא חד, בין מאן דאמר ויהי שירו שלמה בין מאן דאמר ויהי שירו של משל, כלא איהו חד וכלא איהו קאמר, ויהי שירו דא שיר השירים • וכי חמשה ואלף איהו שיר השירים • ודאי הכי הוא, חמשה אינון תרעין ופתחין דמתפתחי במלכא דשלמא דיליה • ואינון חמש מאה שנין דאילנא דחי, חמשין שנין דויבלא • ואלף דא איהו אילנא דחי, חתן דנפיק מסטריה, ואיהו ירית כל אינון חמשה:

דמיתו

(א) מצאנו שהיה רב המנינה סכא אחד : א"ס : (ב) פי' שלשה מדינה פחד חסד ח"ח מדינת ג' אבות וכל אלו כדיל : י"ס על מעלת מור ימים ויומו של חקנ"ס הלף שנה כי שנה כני' ספי' א"ס : (ג) כעניני' ס' דית' א"ל : י"ס כמה וכמה גדולי עולם המהרמ"ס לחכמים כדשניין סומרים וסולכים וכיסועים חז"י סחכמים כע"סו שקין למס מספר כרי ש' כינו וישמעו מחכמי' הדין עניינים אלו כמי עייעז דמסכע"ס ג"ס א' וסס כמסלות ספורים עטנים : (ד) פי' כהם שוכנים מנינים יבלי מלחמתה של חורם כי הן מכה לכוונה טעונו' כחכמת ספורים ג' אלפים משל וכו' ואלף וכיוצא בהם כה"כ :

למית' לגבי כלה • יומיה דקדשא בריך הוא אלף שנין איהו, ודא איהו
 נהרא דנגיד ונפיק מערן • יוסף זכאה דאקרי צדיק על שמא דסיהרא,
 כמה דאתני בה קדשא בריך הוא, וכגין כך שיר השירים קדש קדשים •
 ולית לך קרא בשיר השירים דלא אית ביה רזא דחמשה ואלף ודאי •
 שיר השירים ודאי הכי הוא • חמש דרגין אינון בהאי קרא כמה
 דאתמר • ואי תימא האלף אמאי לא אדבר הכא • וראי ההוא אלף
 טמירא הוה וטמירא איהו, עד דאתחפרת אתתא בכעלה • ועל דא
 אשתדל שלמה למית' ההוא אלף לגבי כלה, בטמירו דגושפנקא
 דחכמתא עלאה • כיון דעבד קדש הקדשים לתתא גניז וטמיר, ואעיל
 רזא דקדש הקדשים לתמן, למעבד גניזו דשמושא שלים עילא ותתא,
 כדקא יאות • קדש (ק"ס"ט) הקדשים איהו לעילא, רזא דחכמתא עלאה
 ויובלא, כגוונא דא ירתין חתן וכלה ירותא דאבא • ואימא, ואתהדרו
 אחסנת ירותא כגוונא אחרא • ירותא דאבא ירתא בריתא, בסליקו
 דשמא קדישא דא, ואתקרי אוף הכי קדש • חכמה • ירותא דאימא
 ידית ברא, ואקרי קדשים, בגין דנטיל כל אינון קדשים עלאין, וכגיש
 לון לגביה • ובתר יהיב לון ואעיל לון לגבי כלה • ועל דא אמר שיר
 השירים • שיר, לגבי קדש • השירים, לגבי קדשים למהוי כלה קדש
 קדשים, כרוזא חדא כמה דאתחזי • אשר לשלמה, הנה אתמר
 למלכא דשלמא דיליה, ואי תימא שבחא דא דיליה הוא • לא תימא
 הכי, אלא שבחא באתר עלאה איהו סלקא • אבל הנא הוא רזא •
 כד מתתקנן דבר ונוקבא בחדא תחות מלכא עלאה, כדן ההוא
 מלכא אסתלק לעילא, ואתמלייא מכל קדושין ומכל ברכאן דנגדין
 לתתא, ואתמלי ואריק לתתא, ודא איהו תיאובתיה דמלכא עלאה, כד
 אתמלי קדושין וברכאן ואריק לתתא • ועל דא איהו צלותין ובעיתין
 דיתתקן, ואתמלייא ההוא מבועא עלאה דכיון דאיהו מתתקן כדקא יאות
 מחזיו דיליה ומחזיו דההוא תקונא, מתתקנא עלמא תתאה ועולמתהא •
 ולא אצטריך עלמא תתאה לאתתקנא, אלא מחזיו דעלמא עלאה •
 סיהרא לית לה חזיו מגרמא כלל בר כד אתתקן בשמשא ואנהירי •
 ומחזיו דשמשא ותקונא דיליה אתתקנת סיהרא ואתנהירת • מה
 דאצטריך צלותין ובעיתין, דיתנהיר ויתתקן ההוא אתר דנפקא מגיה

נהורא • דכין דההוא אתר מתקנא • מחיו דיליה אתתקן כל מאי
 דלתתא • ובגין כך תושבחתא דקאמר שלמה, לא אשתדל אלא בגין
 מלכא דשלמא דיליה דיתתקן • כין דאיהו אתתקן, מחיו דיליה כלא
 יתתקן • ואי איהו לא אתתקן, לית לה תקונא לסיהרא לעלמין, ובגין
 כך אשר לשלמה • דיתתקן ויתמלי כדקא יאות בקדמיתא, כמה דאתמר:
 (דקמ"ו ע"ב) ויקחו לי תרומה מאת כל איש וגומר. רזא דרזין לידעי
 חכמתא • כד אסתלק ברעותא דסתרא דכל סתרין
 למעבד יקרא ליקריה, אנשיב רוחא מנקודה עלאה דנגיד מלעילא
 לתתא, ושוי תקוניה לאתישבא בהאי עלמא • אמאי • בגין דאי לא
 יהא עיקרא ושרשא בהאי עלמא, לא יהא מאנא לארקא בהאי עלמא
 כלל • ואי לא יריק להאי עלמא, מיד אתאביד ולא יכיל לקיימא אפילו
 רגעא חדא • אבל בגין דתקוניה איהו מהאי עלמא, אתמלי מסטרא
 חדא לארקא להאי עלמא, ומסטרא אחרא לארקא למלאכי עלאי •
 וכלא אתגנו מניה כחדא • שלימו דתקונא דהאי רוחא, רוחיהון
 דצדיקייא בהאי עלמא • רוחא דא אשתלים בזמנא דחנוך וירר
 ומהללאל הוו בעלמא • וכד אסגיא חייבי עלמא, אעדו ההוא שלימו
 מניה • לבתר דאתאבידו, אחא (ה) נח ואשלים ליה • אתו דור הפלגה
 אעדו ההוא שלימו מניה • אתא אברהם ואשלים ליה • אתו אנשי
 סרום ואעדו ליה • אתא יצחק ואשלים ליה • אתו פלשתים וחייבי דרא
 ואעדו ליה מניה • אתא יעקב ובנוי ערסא שלימא ואשלימו ליה •
 נפקו מארעא קדישא ונחתו למצרים, ובגיניהו אתעבבת תמן • ובגין
 דאהדרו תמן ישראל לעובדין רמצרא, אתכפייא ואתעדי ההוא שלימו
 עד דנפקו ממצרים ואתו למעבד משכנא • אמר קדשא בריך הוה
 רעותי לדידא בנייכו, אבל לא יכילנא עד דתתקנון ההוא רוחא דילי
 דישרי בגווייכו הדא הוא דכתיב ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם •
 ודא איהו רזא דכתיב ויקחו לי תרומה • אמר משה לקדשא בריך
 הוא, מאן יכיל למיסב לה ולמעבד לה • אמר ליה משה לא כמה דאת
 חשיב, אלא מאת כל איש אשר ידבנו לבו וגומר. מההוא רעותא ורוחא
 דילהון תסבון לה ותשלימון לה, כד אתא שלמה אתקין לההוא רוחא

בשלימו

(ה) כל דספי דתיקן גם חזקו ראונום של חנוך מכללל יד שסיס בו נכלול חדס מנ' ר"ס תג יד מסכנאל בני' י"ח :

פ לפי

כשלימו דלעילא, דהא מן יומא דאשתלים לתתא ביומוי דמשה לא
 אעדיאו ההוא שלימו מניה, (ועד דאתא שלמה) כיון דאתא שלמה
 אשתדל לאשלמא ליה לעילא, ושאר ליתקנא חיוו דעלמא עלאה,
 לאתקנא מההוא חיוו עלמא תתאה, ודא איהו אשר לשלמה. (כ"א)

סידק מה שכתוף וס סחלק סימן ג)

וזאת התרומה הא אתמר דכד קדשא ברוך הוא אתגלי על טורא
 דסיני, כד אתייהבת אורייתא לישראל בעשר אמירן. כל אמירה
 ואמירה עבד קלא, וההוא קלא אתפרש (ב) לשבעין קלין, והווי כלהו
 נהירין ונצצין לעינייהו דישראל כלהו, והווי חמאן עיינין בעיינין זיוקרא
 דיליה דרא הוא דכתיב (טמות כ) וכל העם ראים את הקולת. רואים
 ודאי. וההוא קלא הוה אתרי ביה בכל חד וחד מישראל ואמר לון
 תקבלני עלך בכך וכך פקודין דבאורייתא, והווי אמרי הין. אהדר ליה
 על רישיה ומתנגלא עליה, והוה אתרי ביה ואמר ליה תקבלני עלך
 בכך עונשין דבאורייתא, והוה אמר הין. לבתר אהדר ההוא קלא
 ונשיק ליה בפומיה דרא הוא דכתיב (טי"ו) ישקני מנשיקות פיהו.
 וכדין כל מה דהווי חמאן ישראל בההוא זמנא, הווי חמאן גו חד נהורא דקביל
 כל אינון נהורין אחרנין, והווי תאבין למחמי, אמר לון קדשא ברוך הוא, ההוא
 נהורא דחמיתו בטיורא דסיני דקביל כל אינון גוויני נהורין, ותואובתא דילכון
 עליה, תקבלון לה ותסבון לה לגבייכו. ואינון גוויני דאיהי מקבלא אלין
 אינון, זהב וכסף ונחשת וגומר. דבר אחר ישקני מנשיקות פיהו. מאי
 קא חמא שלמה מלכא, דאיהו אעיל מילי דרחימו בין עלמא עלאה
 לעלמא תתאה, ושירותא דתושבתתא דרחימו דאעיל בינייהו ישקני
 איהו. אלא הא אוקמוה (קכ"ד כ) והכי איהו דלית רחימו דרביקות רוחא
 (רקמ"ז ע"ב) ברוחא בר (יג"ו כ) נשיקה. ונשיקה בפומא, דאיהי מכוועא
 דרוחא ומפקגו דיליה. וכד נשקין רא לדא מתרפקן רוחין אלין באלין
 והווי חר, וכדין איהו רחימו חר. בספרא רב המנונא סבא (כ) קדמאה.
 הוה אמר על האי קרא, נשיקה דרחימו אתפשט לארבע רוחין, וארבע
 רוחין מתרפקן כחדא, ואינון גו רזא דמהימנותא. וסלקין בארבע
 אחוון, ואינון אתוון דשמיא קדישא תלי כהו, ועלאין וחתאין

הליין

(א) לני תסבון וס סיו ח"ט קולית וזככי ולא יהיו לך ס"ה ת"כ סהוי סבא וז"ש כסכא נוחתא חויה וזככיך סקולת סכא ככל התי"א ח"ט:
 (ב) נס כלין סכמט דהווי רכ סמנונא סבא אהיא וע"ל קמ"א ח"ט:

תליין בהו, ותושבחתא דשיר השירים תלי בהו. ומאן איהו. אהבה
 ואינון רתיבא עלאה. ואינון חברותא ודבקותא ושלימו דכלא. אלן
 אתון ארבע רוחין אינון. ואינון רוחין דרחימו וחדוה דכל שייפי גופא
 בלא עציבו כלל. ארבע רוחין אינון בנשיקה, כל חד וחד כליל
 בחבריה. וכד האי רוחא כליל באחרא, והוא אחרא כליל בהאי
 אתעבידו תרין רוחין כחדא. וכרין מתחברן בדביקו חד אינון ארבע
 בשלימו. ונבעין דא בדא ואתכלילו דא בדא. וכד מתפרשן אתעביד
 מאינון ארבע רוחין חד איבא, ואיהו רוחא חדא דכליל מארבע רוחין
 ודא סליק ונקע רקיעין, עד (כ"ג כ"ד) דסליק ויתיב לגבי חד היכלא
 דאתקרי היכלא דאהבה, ואיהו היכלא דכל רחימו תליא ביה, והוא
 רוחא הכי אקרי אהבה. וכד האי רוחא סליק, אתער להווא היכלא
 לאתחברא לעילא. ארבע אתון אינון לגבי ארבע רוחין. ואינון
 אהבה. ואיבא דילהון אהבה. כד מתחברן דא בדא מיד אתער דא
 בסטר דא, ודא בסטר דא. א. מיד נפיק ה' ואתחבר בא' ומתרבק
 בדביקו ברחימו. ואתעבידו (כ"ה ואתער) תרין אתון אחרנין ב"ה
 ואתכלילו רוחין ברוחין בדביקו דרחימו, ופרחין אלן אתון מנייהו
 בהווא רוחא דסליק, ומתעטרן ביה כדקא יאות. כיון דאזיל וסליק
 הוא אהבה שלימא, כלילא בכל אינון ארבע רוחין, פגע בחד ממנא
 עלאה רברבא, די ממנא על אלף ותשע מאה ותשעין רקיעין, ואיהו
 ממנא על נגידו דתליסר נהרי אפרסמונא דכ"א, דנגרא מרזא דטלא
 דלעילא. והוא נגידו אתקרי מים רבים. כיון דפגע לגבי ההווא
 רב משיריין. קאים לנגביה ולא יכיל לאעקבא ליה, ואעבר בהו עד
 דאעיל לנגביה היכל אהבה, ועל דא אמר שלמה בסיום שבחיה (טי"ט)
 מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה. מים רבים, אלן מים עלאין
 דנגדין גו (ס"ה מגו) טלא עלאה. ונהרות לא ישטפוה, אלן אינון נהרי
 אפרסמונא דכ"א דאינון תליסר. והוא ממנא איהו מלאכא דשליח
 מן קדם יי, ודא איהו רב משיריין דקשיר פתרין למאריה, רזא אכתריאל,
 מעטר עטרין למאריה בשמא גליפא מחקקא יהו"ה, צבאות, כיון
 דאעיל לגבי היכל (כ"ה דאזיל וסליק ההוא) אהבה, אתער רחימו דנשיקין
 עלאין דכתיב (כרמית כ"ט) וישק יעקב לרחל, למהוי נשיקין דרחימו עלאה

כְּדָקָא יֵאוֹת, וְאֵינֹן נִשְׁקִין שִׁירוֹתָא דֵאֲתַעְרוּ דְכָל רַחֲמוֹ וְאֲתַדְבָּקוֹתָא
 וְקִשְׁיָא דְלַעֲלָא • וּבְגִין כַּךְ שִׁירוֹתָא דְתוֹשְׁבַחְתָּא דְשִׁירְתָּא דָא אִיהוּ
 יִשְׁקִי • מֵאֵן יִשְׁקִי, הֵהוּא דְסְתִים גּוֹ סְתִימוּ עֲלָאָה • וְאִי תִימָא סְתִימָא
 דְכָל סְתִימִין בִּיהַ תְּלִיין נִשְׁקִין, וְנִשְׁקִי לְתַתָּא • תָּא חֲזִי סְתִימָא דְכָל
 סְתִימִין לִית מֵאֵן דִּידַע לִיה, וְאִיהוּ גְלִי מְנִיה נְהִירוּ חַד דְקִיק סְתִים דְלֵא
 אֲתַגְלִי בַר בַּחַד שְׁבִיל דְקִיק דֵאֲתַפְּשֵׁט מְנִוּיָה, וְאִיהוּ נְהִירוּ דְנְהִיר לְכֵלָא,
 וְדָא אֲתַעְרוּ דְכָל רִזִין עֲלָאִין • וְאִיהוּ סְתִים • לִזְמַנִּין סְתִים לִזְמַנִּין אֲתַגְלִיא,
 וְאִף עַל גַּב דְלֵא אֲתַגְלִיא כָלִל, וְאֲתַעְרוּ דְסְלִיקוּ דְנִשְׁקִין בִּיהַ
 תְּלִיין • וּמְגוֹ דֵאִיהוּ סְתִים • שִׁירוֹתָא דְתוֹשְׁבַחְתָּא כְּאַרְחַ סְתִים
 אִיהוּ • וְאִי בִיהַ תְּלִיין מַרְה בְּעֵי יַעֲקֹב הַכֵּה, דְהָא בִיהַ תְּלִיין
 נִשְׁקִין, אֲלָא וְדָאִי רַבִּי הוּא • יִשְׁקִי הֵהוּא דְסְתִים לַעֲלָא, וּבְמַה •
 (דְקַמְיָו ע"ב) בְּהֵהוּא רַתִּיבָא (נ"ג כּוֹצִינָא) עֲלָאָה דְכָל גּוֹזִיין תְּלִיין וּמִתְחַבְרִין
 בִּיהַ • וְהָאִי אִיהוּ יַעֲקֹב, בְּמַה דֵאֲמַרִינִן דְבִיקוֹתָא לֵאֲתַדְבָּקָא מְלַכָּה
 בְּכַרָּא דִלִּיהַ הוּא • וְעַל דָּא כְּתִיב (ס"ח) מִנְשִׁיקוֹת פִּיהוּ • כִּי טוֹבִים
 דוֹדֶיךָ, אֲהַדְרֵךְ לְגַבִּי שְׁמֵשָׁא דֵאֲנַהִיר לֵה לְסִיְהַרָּה, מְגוֹ נְהִירוּ דֵאֵינֹן
 בּוֹצִינִין (כ"ט נִשְׁקִין) עֲלָאִין, וְאִיהוּ נְטִיל נְהוּרָא דְכֵלְהוּ וְאֲנַהִיר לְסִיְהַרָּא •
 וְאֵינֹן בּוֹצִינִין דְמִזְרוּגִין בִּיהַ, מֵאֵן אֲתַר נְהַרִין • הַדְר וְאֲמַר מִיָּן, מְהֵהוּא
 יִין דְמִנְטְרָא, מְהֵהוּא יִין דֵאִיהוּ חֲדוּה דְכָל חֲרוּן • וּמֵאֵן אִיהוּ הֵהוּא יִין
 דִּיהִיב חֲיִין וְחֲדוּה לְכֵלָא, דָּא (ס"ו) אֱלֹהִים חֲיִים, יִין דִּיהִיב חֲיִין וְחֲדוּה
 לְכֵלָא • תּוּ מִיָּן, מְהֵהוּא שְׁמָא דֵאֲקִרִי (ס"ז) יְהוָה, דָּא אִיהוּ יִין דְחֲדוּה
 דְרַחֲמוֹ דְרַחֲמִי, וּמֵן דָּא כֵלְהוּ נְהִירִין וְחֲדָאִין • אֲתּוּ חֲכַרְיָא וְנִשְׁקִי לִיהַ
 בְּרִישֵׁיהַ • (כ"ד מְטוּ לְגַבִּי דְרַבִּי שְׁמַעוֹן סְדְרוּ מִלִּין קְמִיָּה) כִּכְהַ דְבִי
 שְׁמַעוֹן וְאֲמַר יְדַעְנָא וְדָאִי דְרוּחָא קְרִישְׁתָּה עֲלָאָה קָא מְכַשְׁבֵּשָׁא (נ"ט)
 מְנַצְצָא) בְּכוּ • זְכָאָה דְרָא דָּא, דְהָא לֵא יְהֵא כְּדָרָא דָּא עַד זְמַנָּא דִּיִּתִי
 מְלַכָּא מְשִׁיחָא, (נ) דְהָא אֲוִרִיָּתָא אֲהַדְרַת לְעַתִּיקוֹתָהָ • זְכָאִין אֵינֹן
 צְדִיקָיָא בְּעַלְמָא דִין וּבְעַלְמָא דֵאֲתִי •

זוּת הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר תִּקְחוּ מֵאֲתַם, רַבִּי אֲלֵעָזַר אָמַר הָאִי קְרָא אֲוִקְמוּה
 וְרִזִין דִּלִּיהַ הָא אֲתַמַּר • אֲכַל (פְּשֻׁטָא) רִזָּא דְקָרָא הָבִי אֲוִלִּיפְנָא

וְקִשְׁיָא
 (א) פ"א אכרע'ם אסוף נ' ד'ת כי טובים דודך מ'ין ע'ם ו'יין ע'ם אכס' אוחיות ע'ם כמסופ' : (ב) פ"ו נקודותיו ס' י'ין י'נס י'ן
 ע'ם נקודותיו עולם אלמ'ים וס'ינו כליקוד י'ין ס'י'ר כפתח ול'ס סוף כקמ'ץ עולם ל'ו כ'ס סו'י'ם ו'ו כנקודת אלמ'ים • פ'ט'ו : (ג) אס'י
 סת'ים קיודת ל'י'אג'ס :

וקש"ן קראי, דאי אינון ברזא דלתתא קש"ן אהרדיי ואי ברזא דלעילא
 לאו אינון בנהירו, (אלא הכי איהו) דבר אל בני ישראל ויקחו לי
 תרומה שפיר. תקחו את תרומתי קשיא. וזאת התרומה אשר תקחו
 מאתם קשיא ודא כלא עילא ותתא כחדא. אלא הכי איהו ויקחו לי
 תרומה. מאן בני ישראל. מאת כל איש אליו מלאכין עלאין לעילא
 בגין דעליהון איהי תרומה ארמותא דאינון ארימו לה תדיר לגבי
 מלכא עלאה, דהא אינון סלקין לה תדיר לגבי מלכא עלאה. וכד
 ישראל זכאין אינון נטלין לה מנייהו ונחתי לה לתתא דדא הוא דכתיב
 מאת כל איש אשר ידבנו לבו. ומאן אינון. אינון ארבע דארימו
 לה לעילא. דההוא לב אחרעי כהו. וההיא תרומה איהו זקפא
 עליהו, ואף על גב דאיהי קיימא עליהו ומנחא על גביהו, תקחו תסכון
 לה מנייהו לנחתהא לתתא. ובמה בזמנא דאי. באינון עובדין דכשרן
 בצלותין ובכעותין למעבד פקודי אורייתא. כההוא זמנא, באינון
 גוונין דאתחזין לתתא כגוונא דלעילא, באינון פולחנין (אחרנין), ואינון
 גוונין אמשבן לתתא ההוא ארמותא, ונצחן גוונין דלתתא לאינון
 גוונין דלעילא, ומשבין לון גוונין אליו לגוונין עלאין, ועיילין אליו באלין
 ואתעבדו אליו גופא לאלין, ועל דא תקחו מאתם כתיב. זהב דאתכליל
 בגבריאל, זהב לעילא גבריאל אל נטיל ליה לתתא, (פ) ושבעה זני זהב
 אתפרשאן לתתא מן דא. וכסף לעילא ואתכליל במיכאל לתתא,
 ושרייה דא על דא. ונחשת לעילא ונפקא מן זהב, בגין דזהב ואשא
 ברזא חדא קיימין ואזלין. אשא אפיק נחשת. ומחילא ותוקפא דא
 אתברדן נחשים שרפים דנפקי מאשא, ועל דא נחשת איהו סומקא
 כאשא, ואתכליל באוריאל (כ"ט נוריאל) ואתעביד דא, גופא לגבי דא
 ותכלת שרייה בדא וברא, בנחשת ובוזהב, ובגין דאתתקף בתרין
 סטרין, תכלת איהו תקיפא, ולית מאן דשלטא (פ"ט ב) עליה לחיין
 דאיהו כורסייה דדינא לשרייה ביה דינא תקיפא. ודא איהו בו"א אל
 בו"אל דכתיב (תהלים ז') ואל זועם בכל יום. וכד אתהדרן בני נשא
 בתובתא שלימתא, (ר"ס כ"ר"י ב) אתהדר שמייה רפ"אל, דהא אסוותא
 אודמן להו מההוא דינא (דקמ"ז ע"ב) קשיא. וארגמן, דא זהב וכסף

דאתהדרן

דאתהדרן לאכללא כחדא מיכאל ונבריאל אתכלילו דא עם דא,
משלבן דא בדא ועל דא כתיב (איוב כ"ה) עושה שלום במרומוי וכונין
דאינון משלבן דא כדא אתעבירו גופא חר וותולעת שני לעלא,
ואתכליל באוריאל כמלקרמין, למהוי אחידו גו תכלת וכגו ארנמן.
ושש איהו לעלא, ואתכליל כמלקרמין ברזא דרפאל לאתאחדא
בכסף ובוהב, עד הכא רזא דשבעה עמודים לעלא גו שבעה עמודים
דלחתא, קליפא גו קליפה לנטורא. ועזים, הא אוקימנא דהא אלן
(6) שבעה, מוחא למוחא, ודא איהו קליפה למוחא :

ועורות אלס מארמים, אלן אינון מארי תריסין, עיינין מלהטין (ט) כטיסין
דנורא כמה דאת אמר (דניאל י') ועיניו כלפירי אש, ואקרונ
רקיעין לבר בגו קליפה :

ועורות תחשים, אלן אינון לגו בסטרא קדישא, ואתאחדן בקדושה
ולא אתאחדן כמה (קל"ט ב') דאמר (ראברהם הא אוליד באינתו
אחרא תחש כמה דאת אמר (ג) (כראשית כ"ב) ואת תחש, ואלן אינון
באימא דישמעאל, אחוהון דישמעאל. דכמה דאית דרגא בעשו, הכי
נמי אית דרגא בישמעאל. אימא דישמעאל אולידת לתחש, ומסטרא
דאברהם קאתא דהא נהורא קדמאה (ויקרא רל"ב כ') מצפין בשעתא
דנפק נהורין לכל סטרין. בין דאתבסס ההוא נהורא קדמאה, גניז
ליה קדשא בריך הוא, ולמאן גניז ליה, (סס ג"א כ') לצדיקיא. ומאן אינון.
צדיק וצדק, כגין למעבד בההוא נהורא קדמאה איבין לעלמא ואינון
איבין דומינין למיתי לעלמא. דהא אברהם ושרה עבדו (ס"א) ואברהם
ושרה מההוא נהורא עבדו) איבין ונפשין דכתיב (כראשית י"ב) ואת הנפש
אשר עשו בחרן. וכמה דעבדו נפשין בסטרא דקדושה, הכי
(שלח קס"ח א') נמי עבדו נפש בסטרא אחרא, דאלמלא ההוא אתערו
דאתער אברהם בסטרא אחרא, לא אשתכחו גיורין בעלמא כלל.)
ועצי שטים, הא אוקימנא דאינון שרפים עומדים כמה דאת אמר
(ישעיהו ו') שרפים עומדים ממעל לו. מאי ממעל לו. ממעל
להויא

(א) ורועות שטים סן א"ל ח"פ י"א ג"ל ע"ז סרמ"ו: (ב) כעלי מניכוס עיניס כלפיריס. ד"ש כ (וכשלמוכי אש): (ג) רכיס אלט דכפ"כ
ככ"י"ל וסלגשו ושמת רלומס וכו' ולין ספק דער'ס ולר'ו סן קיל ויחלרו חכמי סמיע זכני קטורס כס מקליפת כינס סנקרא חקש וכן
חקש סל רלומס סול מקלי כונס וכ"כ כסק"מ כ"ח סול דכורס דנוגס ות' נוקכיס וסכל חק' יכמ'ס כמאורי אור ועיין סס שרשו כ"א ד'
מפ"כ לעיל דף קל"ע וכטן חייס דרוז קליפת כונס. מל"ן:

לַהֵיחַיָּא קְלִיפָּה • וְאִי תִימָא הָאִי קֵרָא בְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲתָמֵר, וְהָאִי
 אֲתָמֵר וְאֵרְאֵה אֲתֵי יי, אֲתֵי דִיִּיקָא, כְּגֻוּנָא דָּא כְּתִיב בְּהָאִי קֵרָא דְכְּתִיב
 וְשׁוּלְיוֹ מְלָאִים אֲתֵי הֵיכַל, אֲתֵי דִיִּיקָא, לְאַסְגָּאָה הֵיחַיָּא קְלִיפָּה • כִּיּוֹן
 דְּאֲמֵר רְזָא דֵהֵיחַיָּא קְלִיפָּה, כְּתִיב שְׂרָפִים עֹמְדִים מִמַּעַל לֵו, מִמַּעַל
 לַהֵיחַיָּא קְלִיפָּה • שְׁמֵן לְמֵאֹר, דָּא מִשַׁח רְכוּת עֲלָאָה דֵאֲתִיָּא מִלְּעֵילָא •
 תְּרִין שְׁמֵן אֵינֹן • וְאֵינֹן תְּרִי, (ר"ט ח"ד) לְעֵילָא דְאֶקְרִי שְׁמֵן הַמֵּאֹר, וְחַד
 לְתַתָּא דְאֶקְרִי שְׁמֵן לְמֵאֹר • שְׁמֵן הַמֵּאֹר אִיהוּ עֲלָאָה דְקִיָּמָא בּוֹדָאִי,
 וְלֹא פָּסִיק לְעֵלְמִין, וְחַדִּיר מְלִיָּא רְבוּת קִדְשָׁא, וְכָל בְּרַכָּאֵן וְכָל נְהוּרִין
 וְכָל בּוֹצִינִין כְּלָאָה אֲתַבְּרַכָּאֵן וְאֲחַנְהֵרֵן מִתְּמֵן • שְׁמֵן לְמֵאֹר, לְזִמְנִין
 אֲתַמְלִיָּא וְלְזִמְנִין לָא • (פ) תּוֹהֵא תְּנִינָן כְּתִיב (כְּרֵאשִׁית מ"ב) וַעֲשֵׂה אֱלֹהִים
 אֲתֵי שְׁנֵי הַמֵּאֹרֹת הַגְּדוּלִים וְגֹמֵר וְאָף עַל גַּב דְּהָא אֹקְמוּהּ חֲבֵרִיָּא
 וְהִבִּי אִיהוּ, אֲבָל שְׁנֵי הַמֵּאֹרֹת הַגְּדוּלִים אֵלֶיךָ שְׁמֵן הַמֵּאֹר וְשְׁמֵן לְמֵאֹר
 עֲלָמָא עֲלָאָה וְעֲלָמָא תַתָּא, חַד דְּכֵר וְחַד נִיקְבָא, וְכָל זְמָנָא דְדְּכִינְרָא
 וְנִיקְבָא אֲתִיָּן בְּחַדָּא, (כְּרֵאשִׁית מ"ב) תְּרוּיָּהוּ אֲתַקְרִיין בְּלִישְׁנָא דְדְּכִינְרָא
 וְכִגִּין דְּעֲלָמָא עֲלָאָה אֶקְרִי גְדוּל, בְּנִינִיָּה עֲלָמָא תַתָּא דֵאֲתַחֲבֵר בְּהֵדִיָּה
 בְּכִלְלָא אֶקְרִי גְדוּל • כִּיּוֹן דֵאֲתַפְרֵשׁ דָּא מִן דָּא, אֲדַכְּרוּ בְּפִרְשׁ כָּל
 חַד וְחַד פְּדָקָא חַזִּי לִיָּה, דָּא אֶקְרִי גְדוּל וְדָא אֶקְרִי קֶטֶן, וְכִגִּין כִּךְ אֲמֵרוּ
 קְדָמָאִי דְלִיָּהוּ בְּרֵי גֵשׁ זְנָבָא לְאַרְיוּוֹתָא, וְלֹא רִישָׁא לְשׁוּעֵלִיָּא, דְכֵר אִיהוּ
 קִיָּמָא גּוֹ אֲרִיוּוֹתָא, אֶקְרִי כָּלָא כְּכִלְלָא דְאַרְיוּוֹתָא, זְנָבָא דְאַרְיָא, אֲרִיָּא
 אִיהוּ כָּלָא פִּירוּדָא • וְאִי כְּגוֹ שׁוּעֵלִים, אֲפִירוּ אִיהוּ (דְּקַמ"ח ע"ב) רִישָׁא •
 רִישָׁא דְשׁוּעֵל שׁוּעֵל אִיהוּ כָּלָא פִּירוּדָא, וְשׁוּעֵל אֶקְרִי • וְרְזָא דָּא הָאִי
 קֵרָא, דְהָא בְּקִדְמִיתָא כֵּד יַחֲבִין בְּחַדָּא, שְׁנֵי הַמֵּאֹרֹת הַגְּדוּלִים אֲתַקְרִין
 אָף עַל גַּב דְּדָא זְנָבָא לְגַבִּי דְעֲלָאָה • כִּיּוֹן דְּדָא אֲחַפְרֵשׁ מִעֲלָאָה כְּכִיכּוּל
 לְמַהוּי רִישָׁא לְשׁוּעֵלִים, כְּדִין אֶקְרִי קֶטֶן • וְעַל רְזָא דָּא שְׁמֵן הַמֵּאֹר דְּלֹא
 פָּסִיק לְעֵלְמִין, וְקִיָּמָא בְּסִלְקוּ עֲלָאָה לְמִשְׁלַט בִּימְמָא • שְׁמֵן לְמֵאֹר,
 פָּסִיק וְאֶקְרִי קֶטֶן וְשִׁלְטָא בְּלִילִיָּא, וְחִמְשׁ בּוֹסְמִין אֵינֹן לְגוֹ שְׁמֵן וְקִשְׁרָת,
 וְאָף עַל גַּב דְּאִיהוּ חַד, אֵינֹן חֲרִין וְכִלָּא חַד • אֲבִנִי שְׁהִם וְגֹמֵר כָּל
 הֵנִי חֲלִיסֵר אֵינֹן, וְאֵינֹן תְּקוּנָא דְמִשְׁכְּנָא • וְאֵהֲדַרְנָא לְמִלִּי קְדָמָאִי •
 (ג) זְהֵב הָא אֲתָמֵר, דְּשִׁבְעָה זִינִי זְהֵב אֵינֹן • וְאִי תִימָא דְזְהֵב אִירְוּ

דִּינָא

דינא, וכסף איהו רחמי, ואסתלק זהב לעילא מניה. לאו הכי, דודא
 זהב סליק יתיר איהו על פלא. אבל זהב בארץ סתם איהו, ודא
 זהב עלאה דאיהו שביעאה מכל אינון זיני זהב, ודא איהו זהב דנהיר
 ונציץ לעינין. ודא איהו דכד נפיק לעלמא, (ר"ס ל"ג נפיק) מאן דאתדבק
 ליה טמיר ליה בניה, ומתמן נפקי ואתמשכן כל זיני זהב. אימתי אקרי
 זהב, מאן דאקרי זהב כד איהו בנהירו ואסתלק ביקר דחילו, ואיהו
 בחדוה עלאה למחדר לתתאי. וכד איהו בדינא, כד אשתני מההוא
 גוון לגוון תבלא אכס וסומק, כדין איהו בדינא תקיפא. אבל זהב
 בחדוה איהו, ובסליקו דחילו דחדוה קיימא, ובאתערותא דחדוה.
 וכסף לתתא. רזא דרועא ימינא, דהא רישא עלאה זהב איהו דכתיב
 (דניאל ב') אנת הוא רישא דרבה, חדוהי ודרעוהי די כסף לתתא. וכד
 אשתלים כסף, כדין אתכליל בזהב, ורזא דא (משני כ"ד) תפוחי זהב
 במשכיות כסף, אשתבח דכסף אתהדר לזהב, וכדין אשתלים אתריה,
 ועל דא שבעה זיני זהב אינון, ונחשת נפקא מזהב, ואשתני לגרעונא
 דרועא שמאלא, ותכלת ירכא שמאלא. ותולעת שני ירכא ימינא,
 ואתכליל בשמאלא. ושש, דא נהר דנגיד ונפיק דאיהו נטיל כל שית
 סטרין, וכגוונא דא לתתא והא אוקמוה ואתמר. הא הכא שבעה
 דיוכלא, ואינון שבעה דשמיטה, ואף על גב דאינון שית, אינון תליסר
 בשביעאה דאיהו רישא עליהו, הא תליסר רישא דקיימא על כל גופא
 לתתא, רישא דקיימא על כל שייפי גופא איהו זהב. מה בין ה"י
 להאי. זהב עלאה איהו ברזא סתימא, ושמא דיליה איהו זהב סגור,
 סגור וסתים מכלא, ועל כן אקרי סגור, דאיהו סגור מעינא דלא שלטא
 ביה. זהב תתאה איהו באתגלייא יתיר, וצמא דיליה

אי קרי זהב ירקרק וכו'

אמרו המנוהים כך מלאנו ככל ההעתיקות אשר היו לפנינו ומהנשון נראה שחסר כאן. וכ ס מלאנו
 בספר הוהר של הרב ישראל בנימין ז"ל וז"ל והנה וימן ה' ית' לירי מה שחסר כאן ו נה הוא
 לפניך וכרי שלא לקור ממנין הדפים שמוס כסוף הספר ע"ש כפי' י' ומועתק מו"ס ס"ח א':

לשעתא הוה, דכתיב (ר"ס כ' כ"ב) ורוח אלהים לבשה את זכריה, ואם
 תאמר הא ירמיהו דכתיב ביה (ירמיה א') בטרם אצרך בכטן ידעתיך.
 והא אחרנין. אלא בלהו לא זכו לנבואה ולכהונה עלאה באהרן,
 דהא אהרן זכה בנבואה עלאה על כל שאר כהני, וזכה בכהונה על

כלהו

שמות

בְּלִדּוֹ • מִשֶּׁה זָכָה בְּנִבּוּאָה וְשִׁמְשׁ בְּפִהוֹנָה עֲלָאָה • שְׁמוּאֵל זָכָר
 בְּתַתִּייהוּ, מַה מִּשֶּׁה הָיָה קָרִי וְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲתִיב לִיה מִיד • אוֹף
 שְׁמוּאֵל כְּתִיב בֵּיה (שְׁמוּאֵל ח' י"ד) הֲלֵא קֶצֶיר חֲטִים הַיּוֹם אֶקְרָא אֶל יְיָ וַיִּתֵּן
 קוֹלוֹת וְגוֹמַר. (ה) אֲבָל לֹא סָלִיק לְדַרְגָּא עֲלָאָה כַּמְשָׁה, מַה אַהֲרֹן הָיָה
 מְשַׁמֵּשׁ בְּפִהוֹנָה גְבִי קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אוֹף שְׁמוּאֵל הָיָה מְשַׁמֵּשׁ קָמִי
 קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אֲבָל לֹא סָלִיק בְּשִׁמוּשָׁא עֲלָאָה כְּאַהֲרֹן • וּמְלָה הָכִי
 הוּא, תְּלַתָּא אֵינּוֹן דְּהוּוּ נְבִיאֵי מְהִימְנֵי וְשִׁמְשׁוּ בְּפִהוֹנָה, חַד מִשֶּׁה וְחַד
 אַהֲרֹן וְחַד (ג) שְׁמוּאֵל • וְאִי תִּימָא שְׁמוּאֵל לֹא שִׁמְשׁ בְּפִהוֹנָה, אֲלֵא
 אַחֲרָא הָיָה דְשִׁמְשׁ בְּפִהוֹנָה וּמִנּוּ (דְקַמ"ח ע"ב) יִרְמִיָּהוּ • לֹאוּ הָכִי, דְרַהָא
 כְּתִיב (יִרְמִיָּהוּ ה') מִן הַכְּהֹנִים אֲשֶׁר (וַיְחִי רמ"ט כ"ב) בְּעִנְתוֹת • מִן הַכְּהֹנִים הָיָה
 אֲבָל לֹא שִׁמְשׁ, וְשְׁמוּאֵל בְּיוֹמֵי דְעֵלֵי שִׁמְשׁ • וּמִשֶּׁה שִׁמְשׁ זְמַנָּא חֲדָא כָּל
 אֵינּוֹן שְׁבַעַת יְמֵי מְלוּאִים • שְׁמוּאֵל זָכָה לְנַעַר דְכְּתִיב (שְׁמוּאֵל ח' ה') וַהֲנַעַר
 נָעַר (סג כ') וְשְׁמוּאֵל מִשְׁרַת, וּבְגִין דְקִיָּמָא בְּהָאֵי דְרַגָּא, וְדָאֵי אִיהוּ כַּמְשָׁה
 וְאַהֲרֹן • מֵאֵן דְנִטִּיל לְהָאֵי נָעַר וְזָכִי בֵּיה, זָכִי בְּאֵינּוֹן דְרַגִּין עֲלָאֵן דְקִיָּמִין
 בְּהוּ מִשֶּׁה וְאַהֲרֹן • כְּרוּבִים אֵינּוֹן זֶהָב, כְּמָה דְאוּקְמוּהָ בְּגִין דְנַפְקִי
 מִסְטָרָא דְזֶהָב, וְלֹא אֲתַעֲרֵב בְּהוּ כֶּסֶף וְלֹא גּוֹזֵן אַחֲרָא, וְדָא אִיהוּ גּוֹזֵן
 זֶהָב יִרְקַק • בְּמִשְׁכַּן מִתְעַרְבִין גּוֹזֵנִין, זֶהָב וְכֶסֶף לְמִיָּהָךְ כְּחֲדָא, לְמַהוּ
 דְזָא דְלַעֲוִלָא כְּחַד • תּוּ נַחֲשֶׁת לְמַהוּ בְּחַדִּייהוּ, וְלְמִזֹּל בִּינִייהוּ כָּל
 סְטָרִין לְאַשְׁתַּכְּחָא שְׁלִימוּ כִּכְלָא כְּחֲדָא דְכְּתִיב זֶהָב וְכֶסֶף וּנְחֹשֶׁת •
 דְבַר אַחַר זֶהָב וְכֶסֶף • זֶהָב דְאַתְהֵרֵר לְכֶסֶף וְכֶסֶף לְזֶהָב, וְכִלְאֵי אֲתַכְּלִיל
 כְּחֲדָא וְכְדוּכְתָא חֲדָא בְּתַלְתָּא גּוֹזֵנִין אֲתַהֲרֵר • כִּד אֲצַטְרִיךְ לְחַדוּתָא
 וְלֹא דִינָא, זֶהָב • כִּד אֲצַטְרִיךְ לְרַחֲמֵי, כֶּסֶף • כִּד אֲצַטְרִיךְ תּוּקֶפְא
 דְרִינָא, נְחֹשֶׁת • וְעַל דָּא אֲסַתְּבַל מִשֶּׁה בְּעוּבְרָא דְנַחֲשֶׁת הַנְּחֹשֶׁת דְכְּתִיב
 (כַּמְדַּכְר כ"ה) וַיַּעַשׂ מִשֶּׁה נַחֲשׁ נְחֹשֶׁת, וְהוּא יָדַע אֲתֵר דְהַתּוּכָא דְזֶהָב

בה א

(א) אֲעִיב שְׁמוּאֵל שְׂקוּל לְאַחֵן מִ'מַּלַּח עַלְמָה כַּמְשָׁה סְטִיבִים עֲלִיבִים עֲלִיבִים כַּמְשָׁה אֲעִיבִי שְׂקוּל
 נִאֲסִין: (ב) ק' דְשְׁמוּאֵל לִי סִיט וְח' קִרְמִיק דְשִׁימוּשׁ וּס סִיט מוֹתֵר כּוּר וּ' וְהַנְעַר שְׁמוּאֵל מִשְׁרַת וְגו' אֲלִי אֲתֵרָא לְמַד' ד' וְגו' כַּמְשָׁה
 ע"כ • רַחֲמֵן כַּלִּי לְכִיטֵי כַּאֲסִרוּ סְכַמִּית וְי' דְכַסְכְּלוּ לְנוּכ אִז חֲזִירוּ כַּמְשָׁה לְהַתִּי אֲךְ דוּחַק לְאוּקוּמֵי כַּכְּרַת יִתֵּד סְמַחִיר וְגו' יִס וְכִל
 דְסו' עַח שְׁעָה סִיחָה ע"פ הַרְצֵר מִכְּנִי גוֹדֵל חֲשִׁיבִיתוּ סִיט דוּחֵי שֶׁל קִין וְנַחֲתוּן כּוּר וְלַגְבִי דִירֵיהֵן כַּמְדַּרְגַּת לְעַתְלָא כְּסוּד וְכַכְּכִים יִס אֲלִי
 שְׁעִיר גְּבוּלָתוּ סִיט מְסַרְקָא קִדְמָאס דִּנְלַח דוּ' מִסְפִּיטִים שְׁלוּ וְסוּדֵר כִּכְלָל כּוּר • וְכִיּוֹן שְׁעִירֵי שְׁמַחֲקַת שְׁמֵי (מ') וְסוּל כִּס' כִּי' וְכִי' כַּחֲנִיזֵת
 מ'ס סִיח'וּ מִשֶּׁה וְאַסְרֵן מִכְּנִי אִיר שֶׁל חַמְסָה וְעו' מִשֶּׁה וְאַסְרֵן כַּכְּסִיזֵי אֲכַל שְׁמוּאֵל מִמְקוֹם שְׁמַחֲקַת שְׁמֵי (מ') וְסוּל כִּס' כִּי' וְכִי' כַּחֲנִיזֵת
 חֲסִידִים אֲעִיבִי אִז וַיִּמֵן וְהָאֵל וּמִלֵּן אִז ס'ס שְׁמוּאֵל קָרִי כִּיִּם שְׁמַל שְׁמֵת מֵאִיר סְכַל סוּל אִיר חַמְסָה סִיט סוּל וְעו' שִׁמְשׁוּ כַּכְּסִיזֵת
 ע"כ • וּמ'ס שְׁכַל סוּל אִיר חַמְסָה סִיט כְּסִיד סַחֲכִלוֹת אֲכַל כְּלִיטִים אֲבָיִי הַס חֲסִידִים דְרִימָאס אֲסוּרִים מִיִּס וְלִכֵּן כַּנְעַם מִיד כְּמִיִּם
 שְׁכָן כִּן לַח הַהֲבֵר • קִרְמִי • וְכִי' קִאֲמוּר דְהַבֵּר אִז ס'ס וְשְׁמוּאֵל כְּקִירְתֵי שְׁמִי' אֲלִי כַּמ'ס אִל'ס כַּשְׁמוּאֵל אִז וְאֵל כִּי ס'ס כַּשְׁמַת ס'ס וְאֵל קַסֵּד
 וְי'ס כְּקִירְתֵי שְׁמִי' וְאִל'ס דְרִאֲכֵי כַּהֵן כִּיִּם גְּבוּלוֹ • מֵאִיר :

בההוא נחשת, בגין דנחש בלישנא דיליה הוא, ואתריה הוה ידע. דהא
 קדשא בריך הוא לא אמר ליה אלא עשה לך שרף, ואיהו אתא ועבד
 נחש נחשת דכתיב ויעש משה נחש נחשת. מאי טעמא, אלא אתר
 הוה ידע, ועיקרא דמלתא הוה, דהא בקדמיתא כתיב וישלח יי בעם
 את הנחשים השרפים וכתיב נחש שרף. עיקרא דילהון נחש איהו,
 ובגין דמשה הוה ידע עיקרא ושרשא ויסודא מההוא אתר, עבד נחש
 ואסתמיך עליה. מאי טעמא, בגין דישראל חטאו בלישניהון דכתיב
 (ס) וידבר העם באלהים ובמשה, ועל דא וישלח יי בעם את הנחשים
 השרפים. ומשה לא אזל אלא בתר עיקרא, ועבד נחש נחשת בההוא
 גוונא דאצטריך ליה, דהא אתריה נחשת איהו, וקדשא בריך הוא לא
 אמר ליה ממה יתעביד, ומשה אסתבר ועבד ליה מנחשת כמרה
 דאצטריך לאתריה, מנלן דכתיב ויעש משה נחש נחשת וישימהו על הנס.
 מאי על הנס, על ההוא רשימו דאיהו לעילא. והא תנינן בכל אתר
 האי נחש אזלא בתר רוא דאשת חיל, ובכע"א אשת זנונים לאתתקנא
 גרמה כגוונא דילה ולא יכילת, אשת חיל ההוא רשימו ואת דילה
 איהו את ה', והכי אתחזי לה. אשת זנונים ההוא רשימו ואת דילה
 איהו כההוא גוונא דאצטריך, ולא אתתקן למהוי הכי, ואת דילה ק'
 (כ"ב ב) את דילה אתתקנת בתקונא דאת ה' (ס"א את ק' בההוא גוונא
 דה', ולא אתתקנא למהוי הכי, את דילה אתתקנא בתקונא דאת ה')
 (ב) כגוונא דקופא אצל בני נשא, דאזלא בתר בני נשא ולא אתתקן
 למעבד הכי. כגוונא דא עבד משה ההוא נחש על ההוא רשימו
 דאתחזי ליה, ותדיר אתתקן לאבאשא, ועליה חכ אדם ואתתריך מגנתא
 דערן, דהוה אתר דיוריה כגוונא דדירא דלעילא :

אמר המגיהים כהרבה העתקות ממלאות כתובות כאן השכעה הכוללת ושכעה מפורדת וכבר נרפסו
 כפרשת כראשית דף ל"ח כי שם כיתס :

כתיב (כראשית ב) ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור. אמר רבי יוסי ההוא
 אור אתגניז, ואיהו אודמן לגבי צדיקייא לעלמא דאתי, כמרה
 דאוקמוה דכתיב (תהלים ז') אור זרוע לצדיק, לצדיק ודאי סתם.
 וההוא

(א) ברשיון קוף שטוף אפי"ס בל"א שטוף רוצם לסרמות ככל ממשם לכני אדם ואינו יכול לתקדמות אף כן סקליפס כנגד פניו סס"א
 סקדוס"י תנ"ס ר"ב כ"ו וס"א עטס נחשת שלפעמים ממיח כסוד טרע ולפעמים סמ"ס כסוד טעוב וסאריך כפירושו ס"ס ס"ב :

ויהוא אור לא שימש בעלמא בר יומא קדמאה ולכתר אתגניז
 ולא שימש יתיר רבי יהודה אמר אלמלא אתגניז מכל
 (דקמ"ט ע"ב) וכל לא קאים עלמא אפילו רגעא חדא אלא אתגניז ואודרע
 פהאי זרעא דעביד תולדין זרעין ואיבין, ומניה אתקיים עלמא, ולית
 לקיומא דלא נפיק מניה בעלמא ומקיים בלא דכיה זן קדשא בריך
 הוא עלמא, ובכל אתר דלעאן כאורייתא כליליא חד חוטא נפיק מההוא
 אור גניז, ואתמשיך על אינון דלעאן בה הדא הוא דכתיב (תהלים מ"ב)
 יומם יצוה יי חסדו ובליילה שירה עמי והא אוקימנא יומא דאתקם
 משכנא לתתא מה כתיב (שמות מ) ולא יכלמשה לבא אל אהל מועד כי
 שכן עליו הענן מאי הענן חד חוטא הורה (כ"א עמודא דעגנא)
 מההוא סטרא דאור קדמאה, דנפק בחדוה בכלא (דכלה) בר עאלת
 למשכנא דלתתא ומההוא יומא (קדמאה) לא אתגלי, אבל שמונשא
 קא משמש בעלמא, ואיהו מחדש בכל יומא עובדא דבראשית רבי יוסי
 הוה לעי באורייתא והווי עמיה רבי יצחק ורבי חזקיה אמר רבי יצחק הא
 חמינן דעובדא דמשכנא כגוונא דעובדא דשמים וארץ, והא אמערו
 חברינא ברזין דילהון זעירו, דלא יכיל בר נש למיכל בפומיה ולמישט
 ידיה לגו פומיה ולמבלע אמר רבי יוסי מלין אלין נסלק לון לגו
 (כ"א לגביה) בוצינא קדישא, (ב) דאיהו מתקן תבשילין מתיקין כמרה
 דאתקין לון עתיקא קדישא סתימא דכל סתימין, ואיהו אתקין תבשילין
 דלית בהו אתר למיתי אחרא למשדי בהו מלחא ותו דיכיל בר נש
 למיכל ולמשתי ולאשלמא כרסוי מכל עדונין דעלמא ולאשתארא,
 וביה יתקיים (מלכים ב' ד) ויתן לפניהם ויאכלו ויותירו כדבר יי פתח
 ואמר (ס"א כ"ד) ויי נתן חכמה לשלמה כאשר דבר לו ויהי שלום בין
 חירם ובין שלמה ויכרתו ברית שניהם האי קרא הא אתמר בכמה
 דוכתי אבל ויי, אסתכמותא דלעילא ותתא כחדא, ויי איהו ובי
 דיניה נתן חכמה נתן (כ) כמאן דיהיב נכוביז ומתנה לרחימיה
 כאשר דבר לו, שלימו דחכמתא בעותרא ובשלם ובשולטנו הדא
 הוא דכתיב כאשר דבר לו ויהי שלום בין חירם ובין שלמה מאי

טעמא

(ב) ט"א יבול לייבכ דכרי חורס וסירוקס כעעמיס נכוכיס כענין הכיבול שכתבאל ויטענס כל מיני טעמים: (כ) כמו טעמי א"ת ומתקן לקוסטו:

טעמא • בגין דהוּ ידעי דא לרא סתימו דמלין דהוּ אמרי, ובני נשא
 אחרנין לא הוּ ידעי לאסתכלא ולמנדע בהו כלל, ובגנייהו אתהדר
 חירם לאודאה לשלמה בכל מלוי • שלמה מלכא אסתכל והוה חמי,
 דהא אפילו בהווא דרא דהוה שלים מכל דרין אחרנין, לא הוה
 רעותא דמלכא עלאה דיתגלי חכמה כל כך על ידיה, ולא יתגלי
 אורייתא דהוה סתימא בקדמיתא, ופתח לה פתחין • ואף על גב דפתח
 סתימין אינון, בר לאינון חכימין דזכו ומגמגמי בהו, ולא ידעי למפתח
 בהו פומא. ודרא דא דרבי שמעון שרייא בגויה, רעותא דקדשא בריך
 הוא בגיניה דרבי שמעון דיתגליין מלין סתימין על ידוי • אבל תוהנא
 על חכימי דרא היר שבקין אפילו רגשא דרא למיקס קמי דרבי שמעון
 למלעי באורייתא, בעוד דרבי שמעון קאים בעלמא, אבל בדרא דא
 לא יתנשי חכמתא מעלמא • ווי לדרא בר יסתלק איהו, וחכימין
 יתמעטון וחכמתא יתנשי מעלמא • אמר רבי יצחק ודאי הכי איהו
 דהא יומא חד הוּנא אזיל עמיה בארחה, ופתח פומיה באורייתא
 וחמינא עמודא דעננא געיץ מעילא לתתא, וחד זיהרא זהיר גו עמודא.
 דחילנא דחילו סני ואמינא, זכאה איהו בר נש דרהכי אודמן ליה
 בהאי עלמא • מה כתיב ביה במשה (שמות ל"ג) וראה כל העם את
 עמוד הענן עומד פתח האהל וקם כל העם והשתחוו איש פתח
 אהלו • יאות הוא למשה דאיהו נביאה מהימנא עלאה על כל גביאי
 עלמא, והווא דרא דקבילו אורייתא על טורא דסיני, וחמו כמה נסין
 וכמה גבוראן במצרים ועל ימא • אבל הכא בדרא דא זכותא עלאה
 דרבי שמעון קא עביר, לאתחזאה נסין על ידוי :

(דקמ"ט ע"ב) ותכלת, אמר רבי יצחק תכלת מהויה נונא (ב) דימא
 דגינוסר דאיהו בעדביה דזבולן • ואצטרך גונא
 דא לעוכדא דמשכנא לאתחזאה האי גוון • פתח ואמר (כראשית ב)
 ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים • האי
 רקיעא אתברי בשני, דעוכדא דא מסטרא דשמאלא איהו • וכיומא

תניינא

(א) של ים כנרת שסוף כנחלם ונודלו כנודע • מקשים דים גינוסר כחנק כספתי וסחלוין סים גדל כים סגדול סכחלק • זבולן • וסרמ"ק ח"י
 דלפי' כים סכשמיי איירי אן כשל מעלס וסוף סמ' ע"כ ולא ידעתי למס קראו ים גינוסר ולע"ד לא דייקי חיטוב דחלוין לז סים גדל כ"ס
 אף כים כנרת וסוף ים גינוסר כמ"ס סמחורגס כיוסע' י"כ ואע"ב דבקעת גיניסר לא ה סס כל זבולון ימח סל גינוסר סים סלו וכ"כ דכתיב
 לחוף ימים ימים טובא משמע ופי' כפ"ק דמנ"י סא' זבולון לי נתת ימים ונסרות וכו' וים כנרת גדול סיה סחרי עד מורחו מניע סחוק סל
 בר ססוף כח"ל ככחוב כיוסע' • וכ"כ סאד"י כפי' ס' דלניעוחא סחלוין גדל כים כנרת וסוף כחלק וכול כסוסוד ידך סמל סיר • סמל' :

תניינא דאיהו סטר שמאלא אתברי ביה גהינס, דאיהו נפיק מגו התובא
 דנורא דשמאלא, וכימא אצטבע כה גוון תכלא, דאיהו כורסייא דדינא.
 ונטיל האי יומא מים דהו מסטרא דימינא, ואינון מים דהו מסטרא
 דימינא לא אתגלו אלא ביום שני. ביומא דיליה לא אתגלי מים אלא
 אתחלה, בגין דיתכליל דא ברא ויתכסס דא בדא. אור דיומא קדמאה,
 נהירו קדמאה מכל שיתא נהורין איהו, והאי אור כסטרא דאשא הוה
 דכתיב (ישעיה'י) והיה אור ישרא לאש. וההוא אור דישרא מסטרא דימינא
 הוה, ואתכליל באשא. ויומא קדמאה מאינון שיתא יומין, מים איהו
 ולא שימש עובדא דמים, אלא עובדא דאור דאיהו כסטרא דאש
 דאיהו יום שני. לאחזאה דקדשא בריך הוא לא ברא עלמא אלא
 על שלום, ובארח שלום הוה כלא. יומא קדמאה כל מה דענד
 כסטרא דחבריה ענד. יומא תניינא כסטרא דיומא קדמאה ענד
 ההוא אומנא, ושימש בה, דכל חד שימש בעובדא דחבריה, לאחזאה
 דהא אתכלילו דא ברא. יומא תליתאה הוה כסטרא דתרווייהו, וביה
 הוה ארגמן ועל דא כתיב (ז) כי טוב כי טוב תרי זמני ביומא תליתאה.
 תכלת דא יומא תניינא, אצטבע בשני גוונין סומק ואכס. ותכלת,
 סומק איהו דיליה מיומא תניינא ממש כעין גוון אשא, ודא איהו אלהים,
 ורית גוון דדהבא דכלא גוונא חדא. תכלתא נפיק מגו ההוא גוון
 סומק, וכד נחית לתתא אתרחק גוון סומק, ועאל גו ההוא אתר דאיהו
 ימא, ואצטבע גוון תכלא. והוא סומקא עייל גו ימא, ואתחלש גוון
 דיליה, ואתהדר תכלא. ודא איהו אלהים אבל לאו איהו תקיפא
 כקדמאה. אכס, גוון דא נפיק (ח) מהתובא דסומקא, כד אתהרתך
 ואתחלש לתתא בהתובא דוזהמא, ונחית לתתא, ונפיק מההוא זוהמא
 גוון סומק מוזהמא תקיפא, ומגו זוהמא תקיפא אתהדר לאכס, וכלא מההוא
 סומקא קדמאה (ט) עלאה) אתהרתך. וכל דא אתברי בשני. והאי אקרי
 אלהים אחרים. האי אכס איהו חשוך יתיר, דלא אתחזי גוון דיליה
 מגו חשוכא. בוצינא קדישא הכי אמר, דהאי גוון אכס חשוך כאן
 אתר

(ז) עיין כפי' ס' דלעיווחא אל ספרי' זכ"ס: (כ) סאודס סוף סור כתיבס קו סרין וסעטרות מסרין: סכסך כיתך למעט מחוץ ללאי'
 דסייט כקליפס חילובית נכ' סת. כל דסומקא וסוף סחוכא סנעסס ווסס למעט מותרות סרין ולפי סהרין כקליפס סוף מותרות חוסס
 ססכ לכן נקלקל גוונט סאודס לסחור כארז' סחור סרוס סוף סלס סלקס ועיין כסרוס כסער סנחלד: (כ) סקליפס סוף ססיט סכנו'
 סוף סומקא ומחוקק סוסססל סקסרר לסוכס סחור ססכ ופי' סה' סה' כ:

אתר אצטבע · אלא כד ההוא סומקא אתהתך בגו תכלא ואתערבו
גוונין, אתהתך התוכא דוהמא לגו תהומי, ואתעכיד מתמן רפ"ש וטיט
כמה דאת אמר (ס"ט כ"ו) ויגרשו מימיו רפ"ש וטיט · ומגו ההוא טינא
דתהומי נפק ההוא חשוך דאיהו אכס, ולא אכס אלא חשוך יתיר הדרא
הוא דכתיב וחשך על פני תהום, אמאי אקרי חשך, בגין דגוון דיליה חשוך
ואחשיך אנפי ברין · ודא איהו סומק ואכס, ובגין דא לא כתיב כשני
כי טוב · ואי תימא ודא כתיב והנה טוב מאד דא מלאך המות,
והכא אמרת דלא אתמר בגיניה כי טוב · אלא רזא דרזין הקא, דהא
ודאי מלאך המות איהו טוב מאד · מאי טעמא · בגין דהא כל בני
עלמא ידעי דימותון ויתהדרון לעפרא, וסגי אין אינון דמתהדרין בתיובתא
למאריהון בגין דחילו דא, ורחלי למחטי קמיה · סגי אין דחלי מן מלכא
מגו דחלייא רצועה לקמיהו · כמה טבא היא רצועא לגבי בני נשא,
דעכדת לון טבין וקשטין, ומתקנין בארתייהו כדקא יאות · ועל דא
והנה טוב מאד · מאד ודאי · (דק"ג ע"ב) רזא דרזין דאוליפנא מגו בוצינא
קדישא, והנה טוב דא מלאך חיים · מאד, דא מלאך המות דאיהו
יתיר · אמאי מלאך המות איהו טוב מאד, אלא כד פרא קדשא בריך
הוא עלמא, כלא הוה מתקן עד לא ייתי אדם, דאיהו מלכא דהאי
עלמא · כיון דאתברי אדם, עבד ליה מתקן בארע קשוט הדרא הוא
דכתיב (קהלת ו') אשר עשה האלהים את האדם ישר והמה בקשו
חשבונות רבים · עבד ליה ישר, ולכתר סרח ואתטריד מגנתא דערן ·
גן ערן איהו בארעא, נטיע באינון נטיען דנטע ליה קדשא בריך הוא
כמה דאת אמר (כרחש"כ) ויטע יי אלהים גן בעדן מקדם, איהו נטע
ליה בשמא שלים כגוונא עלאה לעילא, וכל דיוקנין עלאין כלהו מרקמן
ומתצירין כהאי גן ערן דלתתא · ותמן אינון כרובים, לאו אינון גליפין
בגליפוי דבני נשא מדהבא או ממלה אחרא, אלא כלהו גהורין דלעילא
גליפין ומתצירין בציורא מרקמא, עובדי ידי אומנא דשמא שלים
דקדשא בריך הוא, וכלהו מתחקקן תמן · וכל דיוקנין וציורין דהאי
עלמא כלהו מתצירין תמן, וגליפין ומתחקקן תמן כלהו כגוונא דהאי
עלמא · ואתר דא איהו מדורא לרוחין קדישין, בין אינון דאתו להאי
עלמא, בין אינון דלא אתו להאי עלמא · ואינון דזמינן למירתי

להאי עלמא, כלהו רוחין מתלבשין בלבושין וגופין ופרצופין כגוונא
 דהאי עלמא, ומסתכלן תמן בזיו יקרא דמאריהון, עד דאתיין להאי
 עלמא • בשעתא דנפקי מתמן למיתרי להאי עלמא, מרחפשטין
 אינון רוחין מההוא גופא ולבושא דתמן, ומתלבשין בגופא ובלבושא
 דהאי עלמא, ועבדין דיוריהון כהאי עלמא בלבושא וגופא דא, דאיהו
 מטפה סרוחה. וכד מטי זמניה למיהך ולנפקא מהאי עלמא, לא נפיק
 עד דהאי מלאך המות אפשיט ליה לבושא דגופא דא • כיון דאתפשט
 האי גופא מההוא רוחא על ידי דההוא מלאך המות, אזלא ומתלבשא
 בההוא גופא אחרא דבגנתא דערן, דאתפשט כד אתי להאי עלמא.
 ולית חידו לרוחא בר בההוא גופא דתמן, וחרי על דאתפשט מהאי
 גופא דהאי עלמא, ואתלבש בלבושא אחרא שלים כגוונא דהאי (ר"ג)
 דההוא) עלמא • וביה יתיב ואזיל ואסתכל למנדע ברזין עלאין, מה
 דלא יכיל למנדע ולאסתכלא בהאי עלמא בגופא דא • וכד אתלבשת
 נשמתא בההוא לבושא דההוא עלמא, כמה עדונין כמה כסופין דילה
 תמן • מאן גרים לגופא דא לאתלבשא ביה רוחא • הוי אימא ההוא
 דאפשיט ליה לבושין אלין • וקדשא בריך הוא עכיד טיבו עם ברזין
 דלא אפשיט ליה לבר נש לבושין אלין, עד דאתקין ליה לבושין אחרנין
 יקדין וטבין מאלין • בר לאינון חייבי עלמא, דלא אהדרו בתשובתא
 שלימתא למאריהון, (6) דערטילאין אתו להאי עלמא וערטילאין יתובון
 תמן • ונשמתא אזלא בכסופא לגבי אחרנין, דלית לה לבושין בלר,
 ואתדנת בההוא גיהנם דבארעא, מגו ההוא אשא דלעילא • ואית
 מנהון דמצפצפי וסלקי, ואלין אינון חייבי עלמא דחשבו בלבייהו
 תשובה ומיתו, ולא יכירו למעבד לה, אלין אתדנו תמן בגיהנם ולבתר
 מצפצפי וסלקין • חמי כמה רחמנותא דקדשא בריך הוא עם בריוהי,
 דאפילו דאיהו חייבא יתיר, והרהר תשובה ולא (ויקרא ר"ז כ') יכיל למעבד
 תשובה ומית • האי בודאי מקבל עונשא על דאזיל בלא תשובה,
 ולבתר ההוא רעותא דשוני למעבד תשובה, לא אעדיאת מקמי מלכא
 עלאה, וקדשא בריך הוא אתקין לההוא חייבא דוכתא במדורא דשאל,
 ותמן מצפצפא תשובה • דהא ההוא רעותא נחית מקמי קדשא בריך

הוא

הוא, ותכר כל גזיון (פ"ה) לבתר דקביל עונשיה, ההוא רעותא טבא
 דשוי' ההוא חייבא למעבד תשובה, סלקא קמי' מלכא עילאה, ולי' ^א
 אעדיאת מתמן, עד דקדשא בריך הוא אתקין לההוא חייבא דוכתא
 במדורת שאול, וכדין ההוא רעותא נחתא מקמי' קדשא בריך הוא
 ותברת כל גזיון דתרעי' מדורי גיהנם, ומטי' לההוא אתר דההוא
 חייבא תמן. ובטש ביה ואתער ליה ההוא רעותא במלקדמין. וכדין
 מצפצפא (רק כ ע"ב) ההוא נשמתא לסלקא מגו מדורא דשאול, ולי' ^א
 רעותא טבא דיתאכיד מקמי' מלכא קרישא. וכגין כך זכאה איהו
 מאן דמהרהר הרהורין שבין לגבי מאריה, דאף על גב דלא יכיל
 למעבד לון, קדשא בריך הוא סליק ליה רעותיה כאילו עבד. דא
 לטב. אבל רעותיה לביש לא. בר הרהורא דעבודה זרה והא אוקמה
 חברייא. אינון דלא הרהרו תשובה נחתי לשאול, ולא סלקי מתמן
 לררי דרין עליהו כתיב (אויב ו) בלה ענן וילך בן יורד שאול לא יעלה.
 על קדמאי כתיב (שמאל א' ב') ממת ומחיה מוריד שאול ויעל. אמר
 רבי יהודה דינא דעונשי' דגיהנם, הא אוליפנא דאיהו למידן תמן
 לחייבייא. על מה אתדנו בנורא דגיהנם. אלא גיהנם איהו נור דליק
 יממי ולילי. כגוונא דחייבייא מתחממן בנורא דיצר הרע למעבד על
 פתגמי אורייתא, בכל חסומא וחמומא דאינון מתחממן ביצר הרע, הכי
 אתוקד נורא דגיהנם. (ה) זמנא חדא לא אשתכח יצר הרע בעלמא,
 דאעילו ליה גו גושפנקא דפרזלא בנוקבא (ו) דתהומא רבא, וכל
 ההוא זמנא כבה נורא דגיהנם ולא אתוקד כלל. אהדר יצר הרע
 לאתריה, שארו חייבי עלמא לאתחממא ביה, שארי נורא דגיהנם
 לאתוקדא, דהא גיהנם לא אתוקד אלא בחמימו דתוקפא דיצר הרע
 דחייבייא. וברהוא חמימו נורא דגיהנם אתוקד יממי ולילי ולא שכיך.
 (ג) שבעה פתחין אינון לגיהנם, ושבעה מדורין אינון תמן. שבעה זיני
 חייבין אינון. רע. בליעל. חוטא. רשע. משחית. לץ. יהיר. וכלהו
 לקבליהו אית מדורין לגיהנם, כל חד וחד כדקא חזי ליה. וכפום
 ההוא דרנא דחטא ביה ההוא חייבא, הכי יהבין ליה מדורא בגיהנם.

ובכל

פ' טבעת

(ה) עיין כ"ט כיומא דף ס"ט: (כ) סי' רכינו סארי' וז"ל דנוקבא דתהומא חיה מ' דקליפס ונוקבא דתהומא רבא חיה ה כל ו' פ"א
 כנגד לאס. מאין: (ג) עיין לקמן סוף פ' פקודי' ג' כפרום כשער סיכלי בתמורות:
 שמוח

ובכל מדורא ומדורא, אית מלאך ממנא על ההוא אתר תחות ידא
 דרומה, וכמה אלף ורבוא עמיה דדיינין לון לחייבייא, כל חד וחד כמה
 דאתחזי ליה בההוא מדורא דאיהו תמן • אשא דגיהנם לתתא, מטי
 מגו אשא דגיהנם דלעילא, ומטי להאי גיהנם דלתתא ואתנקד בההוא
 אתערו דחמימו דחייבייא, דקא מחממי גרמייהו גו יצר הרע, וכל אינון
 מדורין דליקין תמן • אתר אית בגיהנם, ודרגין תמן דאקרון (כ"כ ב' רס"ה
 כ' פתס ר"ס 6) צואה רותחת, ותמן איהו זוהמא דנשמתי, אינון דמתלכלכן
 מכל זוהמא דהאי עלמא • ומתלבנן וסלקין, ואשתארת ההיא זוהמא
 תמן, ואינון דרגין בישין דאתקרון צואה רותחת אתמן על ההוא
 זוהמא • ונורא דגיהנם שלטא בההוא זוהמא דאשתארת • ואית חייבין
 אינון דמתלכלכן בחובייהו תדיר, ולא אתלבנן מנייהו ומירו כללא
 תשובה, וחטו והחטיאו אחרנין, והוו קשי קדל תדיר ולא אתברו קמי
 מאריהון בהאי עלמא • אלין (ויסב ק"ז ב') אתדנו תמן בההוא זוהמא
 ובההיא צואה רותחת, דלא נפקין מתמן לעלמין • אינון דמחברין
 ארתייהו על ארעא, ולא חששו ליקרא דמאריהון בהאי עלמא, כל
 אינון אתדנו תמן לדרי דרין ולא נפקי מתמן • ובשבת ובירחי ובזמני
 ובחגי, בההוא אתר נורא אשתכך ולא אתדנו, אבל לא נפקי
 מתמן כשאר חייבין דאית להו נייחא • כל אינון דמחללי שבתות
 וזמני, ולא חיישי ליקרא דמאריהון כלל בגין למיטר לון, אלא מחללי
 בפרהסייא, כמה דאינון לא נטרי שבת וזמני בהאי עלמא, דכי
 נמי לא נטרין ליה בההוא עלמא ולית לון נייחא • אמר רבי יוסי לא
 תימא הכי, אלא נטרי שבת וזמני תמן בגיהנם בעל כרחיהו • אמר
 רבי יהודה אלין אינון גוים דלא אתפקדו דלא נטרי שבת בהאי עלמא,
 נטרי ליה תמן (6) בעל כרחיהו • בכל מעלי שבתא כד יומא אתקדש,
 כרוזין (דק"כ 6 ע"6) אזלין בכל אינון מדורין דגיהנם, סליקו דיני דחייבייא,
 דהא מלכא קדישא אתי'א ויומא אתקדש, ואיהו אגין על כלא • ומיד
 דינין אסתלקו וחייבייא אית לון נייחא • וכל אינון מחללי שבתות
 וזמני בפרהסייא דינין סלקין מנייהו) • (כ"6 ואפילו גוים דלא אתפקדו
 למיטר שבת וזמני, תמן נטרין בעל כרחס) אבל נורא דגיהנם לא

אשתכך

(6) ככ. גמור נ"י מרשא כ"ר פ' י"8 ויבין ככנסתין דף ס"8 מ"ד' :

אשתכך מעלייהו דלא נטרו שבת לעלמין, וכל חיבי גיהנם שארי עלייהו, מאי שנא אלין דלית לון נייחא מכל חיבין דהכא * (6) אינון מאריהון דדינא תייבין לון * אלין אינון חיבין דכפרו ביה בקדשא בריך הוא, ועברו על אורייתא כלה, בגין דלא נטרו שבת חמן, בגין כך לית להו נייחא לעלמין * ואינון חיבין כלהו נפקין מדוכתייהו, ואתייהיב לון רשולמהך למחמי בהו, ומלאך חד די שמייה סנטריאל, אזיל ואפיק לההוא גופא דילהון ועייל ליה לגיהנם לעיניהון דחיבייא, וחמן ליה דסלקא חולעין, ונשמתא לית לה נייחא כנורא דגיהנם, וכל אינון חיבייא דחמן סחרין לההוא גופא ומכריזי עליה, דא איהו פלנייא חיבא דלא חייש ליקרא דמאריה, כפר ביה בקדשא בריך הוא, וכפר בכל אורייתא כלהווי ליה * טב ליה דלא יתבריו ולא ייתי לדינא דא בכסופא דא דא הוא (י"ב ס"ו) דכתיב (טעיה ס"ו) ויצאו וראו בפגרי האנשים הפושעים בי כי תולעתם לא תמות ואשם לא תכבה והיו דראון לכל בשר * כי תולעתם לא תמות, מן גופא * ואשם לא תכבה, מן נשמתא, והיו דראון לכל בשר * והיו די ראון, עד דכל חיבין דגיהנם דחמן ימרון די ראייה דא * רבי יוסי אמר ודאי הכי הוא, בגין דשבת איהו לקבל אורייתא כלה, ואורייתא איהי אש, ובגין דעברו על אש דאורייתא, הא אש דגיהנם דליק דלא שביך מעלייהו לעלמין * אמר רבי יהודה לבתר כד נפיק שבתא, אתי ההוא מלאך ומתדר ההוא גופא לקבריה, ואתדנו חרווייהו דא לסטריה ודא לסטריה * וכל דא בעוד דגופא קיימא על בורייה * דהא כיון דגופא אתאכל, לית לגופא כל אלין דינין, וקדשא בריך הוא לא יעיר כל חמתו כתיב ביה * כל חיבין דעלמא בעוד דגופא שלים בכל (7) שייפוינו קברא, אתדנו גופא ורוחא כל חד דינא כדקא חזי ליה * כיון דגופא אתעכל דינא דרוחא אשתכך * ממן דאצטריך לנפקא נפיק, ומאן דאצטריך למהוי עלייהו נייחא אית לון נייחא * ומאן דאצטריך למהוי קטמא ועפרא תחות רגלי דצדיקייא, כל חד וחד כדקא חזי ליה אתעביד ליה * ועל דא כמה טב לון כיון לצדיקי בין לחיבי, למהוי גופא דילהון (י"ד כ') דביק בארעא, ולא תעכלא גו עפרא לחמן קדיב, ולא למהוי בקיומאכל ההוא זמנא סגי בגין לאתדנא

גוסא

(7) תחת כעני דייס סממויס על קוסס חוטמים מציבין לאפליס : (כ) סיכרו :

גופא ונפשא ורוחא תדיר, (בכל יומא) דהא לית לך כל צדיק וצדיק
 בעלמא, דלית ליה דינא דקברא • בגין דההוא מלאך דממנא על
 קברי, קאים על גופא ורין ליה בכל יומא ויומא • אם לצדיקי כד לחיביי
 על אחת כמה וכמה • ובזמנא דגופא אתעכל ואחבלי בעפרא, דה
 דינא אשחבך מכלא • בר מאינון חסדי קיימין בעלמא, דאינון
 אתחזאן לסלקא נשמתהון לההוא אתר עלאה דאתחזי לון, וועירין אינון
 בעלמא • כל אינון מתין בעלמא כלהו מתין על ידי דמלאכא
 מחבלא, בר אינון דמתין בארעא קדישא, (6) (בלהו מתין על ידי
 דמלאכא מחבלא דאיהו מלאך המות) • דכל אינון מתין
 די בארעא קדישא לא מתין על ידוי, אלא על ידי דמלאכא דרחמי
 דשליט בארעא • אמר רבי יצחק אי הכי מאי שבחא איהו למשרת
 ולאחרן ומרים דכתיב בהו על פי יי, דאלין לא מיתו על ידי דההוא
 מלאך מחבלא, ואת אמרת דכולי עלמא אינון דמתין בארעא דישראל
 לא מתין על ידוי דדא • אמר (דק"ט ע"ב) ליה הכי הוא ודאי, ושבחא
 דמשה אחרן ומרים, הוה יתיר מכל בני עלמא דאינון מיתו לבר מארעא
 קדישא • דמשה אחרן ומרים לבר מארעא קדישא מיתו, ובלהו מיתו
 על ידי דההוא מחבלא, בר אינון משה ואחרן ומרים, דלא מיתו אלא
 על ידי דקדשא כריך הוא • אבל אינון דמתין בארעא קדישא לא מתין
 על ידי דההוא מחבלא, דהא ארעא קדישא לא קיימא ברשו אחרא,
 אלא ברשו דקדשא כריך הוא בלחורוי • ועל דא כתיב (ישעיה כ"ו) יחיו
 מתיך נבלתי יקומון הקיצו ורגנו שוכני עפר וגומר יחיו מתיך, אלין
 דמתין בארעא קדישא, דאינון מתין דיליה ולא מאחרא, דלא שלטא
 תמן סטרא אחרא כלל, ועל דא כתיב מתיך • נבלתי יקומון, אינון
 דמיתו בארעא נוכראה אחרא, על ידי דההוא מחבלא, ועל דא אקרון
 נבלה, מה נבלה מטמאה כמשא, אוקף אינון דמתין לבר מארעא קדישא
 מטמאין במשא, ועל דא אינון נבלה • כל שחיטה דאיפסיל אקרי נבלה,
 הא איה מטמא אחרא ומיד דאיפסיל שרייא עלה סטרא אחרא • ובגין
 דאיהי דיליה ושרייא עלה, אקרי נבלה • ודא דא (שמואל ב' כ"ה) כשמו
 כן הוא נבל שמו ונבלה עמו, ועל דא בכל אתר דאיהו שרייא אקרי

נבלה

(6) א"ס ישע' וס מלשון אינו סבור לכל ירקטו בשלח כו יד:

נבלה • (ב) מנוול דא לא שר׳יא אלא כאתר פסילו, ועל דא שחיטה
 דאפסיל, הא דיליה הוא ואקרי על שמייה • ובגין כך מתין דאינון לבר
 מארעא קדישא, תחות רשו אחרא, ושר׳יא עלייהו סטרא אחרא אקרון
 נבלה. הקיצו ורננו שוכני עפר • שוכני ד׳ירין • (ג) דמיבין ולא מתין •
 ואינון דמיבין דחברון, דאינון לא מתין אלא דמיבין ועל דא כתיב בהו
 גויעה, כמאן דגווע ואית ביה קיימא לאנערא • אוף הכי אינון ארבעה
 זוגי דחברון, דמיבין אינון ולא מתין, וכלהו קיימי בקיימ׳יהו באינון גופין
 דילהון, וידעי סתרין גניזין יתיר משאר בני נשא, גניזין הוו תמן גו פתחא
 דגן עדן אינון גופין דילהון, ואלין אינון שוכני עפר • ועל דא כל אינון
 דנפקי נשמת׳יהו בארעא קדישא, לא נפיק על ידי דההוא מחבלא, ולא
 שלטא תמן, אלא על ידי דמלאכא דרחמי, דארעא קדישא קיימא בעדביה:
 (ג) אתר אית בישובא דלא שלטא ביה ההוא מחבלא, ולא אתי׳היב
 ליה רשו לאעלא תמן, וכל אינון דד׳ירי תמן לא מתין עד
 דנפקי לבר מקרתא • ולית לך בר נש מכל דד׳ירין תמן דלא מתין,
 וכלהו מתין כשאר בני נשא אבל לאו במתא • מאי טעמא, בגין דלא
 יכלין למיתב תדיר במתא, אלא אלין נפקין ואלין עאלין, ועל דא כלהו
 מתין • מאי טעמא לא שלטא תמן ההוא מלאך מחבלא • אי תימא
 דלא קיימא ברשותיה, הא ארעא קדישא דלא קיימא כרשו אחרא
 ומתין • בההוא אתר אמאי לא מתין • אי תימא בגין קדושה, לית
 אתר בקדושה ככל ישובא כגוונא דארץ ישראל • ואי תימא בגין
 ההוא נכרא דבני לה • כמה בני נשא הוו דזכותיהון יתיר מדיליה •
 אמר רבי יצחק אנא לא שמענא ולא אימא • אתו שאילו ליה לרבי
 שמעון אמר לון, ודאי ההוא אתר לא שלטא עליה מלאך המות, וקדשא
 בריך הוא לא בעי דבההוא אתר ימות בר נש לעלמין • ואי תימא
 דקדם לכן בההוא דוכתא עד לא אתבני, מיתו ביה בני נשא • לאו
 הכי, אלא מ׳ומא דאתברי עלמא אתתקן ההוא אתר לקיימא. וזא
 דרזין הכא לאינון דמסתכלי ברזא דחכמתא • כד ברזא קדשא בריך
 הוא עלמא ברזא ליה ברזא (מקז ר"ד ב') דאתון, ואתגלגלו אתון וברזא

ערכא

(א) כ"ג מנוול גר מ'אל עם סכולל • א"ס: (כ) ישינס כמו יסני חכרון: (ג) מקום א' י"ג כישוב סעילס סלין סמות סלע סס וסכ
 סרולס לסות יולס חזן לסיר וסול לוו כסודע:

עלמא בגלופי דשמא קדישא, אתגלגלו אתון ואסחרו עלמא בגלופי,
 וכד אתגלי ואחפשט עלמא ואתברי, והוון אתון סחרן למברי, אמר
 קדשא בריך הוא דיסתים ביוד, אשתארת את ט' (פ"א) יתגלגלו אתון
 ואסחרו עלמא בגלופי דשמא קדישא, וכד אתגלגלו אתון והוון סחרן
 למברי, אמר קדשא בריך הוא די יסתים ביוד, אשתארת את ט'
 בלחודא (ה) כהוא דוכתא (רקניב ע"ב) תלייא באורא [בין דאמר קדשא
 בריך הוא די יסתים ביוד, אשתארת את ט' בלחודא תלייא באורא,
 על גבי ההוא דוכתא] ט' ית איהו את דנהירו חין. בגין כך (ה) מאן
 דחמי ט' בלמיה סימנא טבא הוא ליה, וחין אתתקנו ליה. ועל
 דא בגין דהוה ט' תלייא על גבי ההוא אתר, לא שלטא ביה מותא.
 בר בעא קדשא בריך הוא לקיימא עלמא, זריק חר צרורא גו מיל.
 גליף ברזא דשבעין ושתיים (כ"א דכ"ב) אתון, ומתמן שארי למיהך ההוא
 צרורא, ולא אשפח אתר לאתקיימא ביה בר ארעא קדישא, (כ"א) בי
 מקדשא) ומי'א הוון אזלין אבתריה, עד דמטא ההוא צרורא תחות
 המזבת, ותמן אשתקע ואתקיים כל עלמא. ואי תימא אי הכי דכההוא
 אתר שריין חיים, אמאי לא אתבני תמן כי מקדשא למיהב חין
 ליתבהא. אלא דבא כהאי אתר אתקיים, בגין את חד דשרי'א עליה.
 בבי מקדשא כל אתון כלהו שראן ביה, וכהו אתברי איהו בלחודוי
 כנוונא דכל עלמא. ותו דארעא קדישא (כ"א) בי מקדשא) יהיב חין
 וכפרה ליתבהא כההוא עלמא. ואתר דא לאו הכי, יהיב חין לההוא
 אתר כהאי (כראשית ט' א) עלמא, ולהי בעלמא דארתי. ובי מקדשא
 בהפוכא מתמן, בגין דאית חולקא לישראל כההוא עלמא ולא בעלמא
 דא. ועל דא קיימא בי מקדשא לכפרא חובין, ולמזכי לון לישראל
 לעלמא דאתי. תא חוי ט' ית נהירו דחין בכל אתר, ועל דא פרתח
 בה קרא כי טוב דכתיב (כראשית ט' א) וירא אלהים את האור כי טוב.
 מהאי את (כ"א) ומאתר דא) עריק מלאכא מחבלא. לא תימא עריק
 אלא אתייהיב ליה רשו לאעלא תמן. את דא משנייא מאת ק'. ק'
 לא (כ) מתיישבא (כ"א) מאת ח', ח' לא מתיישבא) כלל בדוכתא בעלמא,
 וסימניך

(ה) כראשית ט' א: (כ) ט' לו אלא דכל ט' וחי' לו טל זה לעמיד ככאר א' יתי' וע"א כ' כראשית ח

וסימניך (6) (תהלים ק"מ) איש לשון כל יכון בארץ • את טית אתי שבא
 בכל דוכתא, ואתחנת לאתי שבא ברקא יאות • ובגין כך בכל דוכתא
 דאת ט' חמן, לית ישובא לאת ק' חמן לאתי שבא ביה • ועל דא אתר
 דא לא שלטא ביה כלל סטרא אחרא, ויהיב חיים דהא' עלמא ליתבי
 תחותיה דאת דא, ולא יפוק לבר, וכד נפיק לבר אית רשו לסטרא
 אחרא לשלטא ביה • כמה דאת דא שלטא באתר דא, דהכי נמי
 שלטא את אחרא באתר דגהינס, ומאן איהי (ק"פ ב) את ק' • ובספרא
 דרב המנונא סבא הכא אינון (כ) תרין אתוון ח', ט'. ועל דא (ג) לא
 הוו כתיבין גו אבני בורלא אבנין דאשלמותא ושכטין דישראל, תרין
 אתוון אלון אתמנעו מנייהו, בגין דלא יהא רשים בגווייהו ח' ט' • באתר
 דבי מקדשא חליין כל אתוון דאלפא ביתא, ברזין גליפן דשמהן קדישין
 קשירין מרקמן עליה, ובל עלמא דלעילא ותתא כלא ברזא דאתוון
 מתחממן (כ"ה ומתחממן) (ה) וגליפאן, ורזין דקדשא (ס"ה) דשמא קדישא
 עלאה עלייהו אתגליף • במשכנא אתגליפו ואתציירו אתוון ברקא
 חזי • דהא בצלאל הוה ידע חכמתא, לצרפא אתוון דאתבריוו כהו
 שמיא וארעא • ועל חכמתא דיליה (כ"ה דא) אתבני משכנא על ידיה,
 ואתבריר מכל עמא דישראל • ובמה דאיהו אתבריר לעילא, הכי בעא
 קדשא בריך הוא דיתבריר לתתא, לעילא כתיב (שמות ל"ה) ראה קראתי
 בשם בצלאל • לתתא (שס ל"ה) ראו קרא יי בשם בצלאל • ושמיא ברזא
 עלאה אקרי הכי בצלאל, בצל אל • ומאן איהו • דא צדיק דאיהו
 יתיב בצל אל, ההוא דאקרי אל לך לך ס"ו (ה) עליון • ואיהו יתיב בגוונא
 דההוא אל • ההוא אל נטיל שית סטרין, וההוא צדיק נטיל לון • אוף
 הכי ההוא אל אנהיר לעילא, האי צדיק אנהיר לתתא • ההוא אל
 כללא דכלהו שית סטרין • ההוא צדיק כללא דכלהו שית סטרין •
 בן אורי • בן אור קדמא דברא קדשא בריך הוא בעוכדא דבראשית •
 בן חור, בן חירו דכלא • דבר אחר בן חור, בן חור מכל גוונין • ודא
 אתמנא למטה יהודה כלא ברקא יאות • כל גוונין טבין לחלמא בר
 תכלא

(6) כל דרמו כפי' זכ' לס' מ' ספוא כנימע' ק' וסוף א"ס לשון • א"ס: (כ) עיין זכ' ג' כ"ס: (ג) סק' תרומה ל' סתים די סחסור אות ח' ובלא
 ט' סתיה אות טיבס ולא עי' • ז"ל דכיון דא"ל לומר ח' ע' כלי ט' וסוף סמוכס לו לכן נחשבת כח' ח' ו'ס' כלי' ית' פ' כראשית ג' ה'
 וסו דח' לקבלך וכו' ועוד לא זכר סימנ' ל' מ' לקמן דף ר"ל כ"ס סקסו קושייתו ומשני כדשניין • סימנ': (ד) נרא'ס ונתקקיס סכל
 כסוד ה'וי'ות וסוד טס הקדוש נתקק טלי'ס:

תכלא כמה (ק"ס ב) דאתמר, בגין דאיהו כרסייא למידן דינין דנשמתיין.
 והא האי דרנא (חדא) חורא איהו • אלא בשעתא דקיימא בדיני
 דנפשאן כדן איהו גוון תכלא, והא (דק"כ ע"כ) אוקימנא • בשעתא
 דחמי בר נש להאי גוון, אדבר בר נש למעבד פקודין דמאריה •
 כגוונא דנחש הנחשת, בשעתא דהו חמאן ליה הו דחלי מקמיה
 דקדשא בריך הו, ומנטרן גרמייהו מכל חובין, ובשעתא דההו
 דחילו דקדשא בריך הוא סלקא עליהו, מיד אפסיין • מאן גרים לון
 לדחלא מקמי קדשא בריך הוא, ההוא נחש, דהיא רצועה, דמסתכלן
 בה • אוף הכי תכלת (כמרכי ט"ו) וראיתם אותו וזכרתם את כל מצות
 " מההוא דחילו דיליה ועל דא תכלת במשכנא • אמר רבי יצחק
 האי דאמר מר תכלת כרסייא דדינא איהי, וכד איהי קיימא בגוונא
 דא כדן איהי כרסייא למידן דיני נפשאן • אימתי איהי ברחמי • אמר
 ליה בשעתא דכרוכים מהדרן אנפייהו דא עם דא, ומסתכלן אנפין
 באנפין • כיון דאינון כרוכים מסתכלן אנפין באנפין, כל גוונין מתתקנון
 ואתהפך גוון תכלא לגוון אחרא • מתהפך גוון ירוק לגוון זהב (חיוור)
 ועל דא בהפוכא דגוונין, אתהפך מדינא לרחמי וכן מרחמי לדינא,
 וכלא בהפוכא דגוונין • כמה דמסדרין ישראל תקינייהו לגבי קדשא
 בריך הוא, הכי קיימא כלא והכי אתסדר ועל דא כתיב (ישעיה מ"ט)
 ישראל אשר בכ אתפאר, באינון גוונין דכלילן דא כדא שפירו
 דכלהו : (כאן חסר)

ל"ו

ועשית שלחן עצי שטים וגומר • רבי יצחק פתח (דכ"ס ח) ואכלת
 ושבעת וברכת את " אלהיך וגומר • כמה זכאין אינון ישראל
 דקדשא בריך הוא אתרעי בהו וקריב לון לגביה מכל עמין, ובגיניהון
 דישראל יחיב מזונא ושבעא לכל עלמא, ואלמלא ישראל לא יחיב
 קדשא בריך הוא מזונא לעלמא • והשתא דישראל אינון בגלותא,
 על אחת כמה וכמה דנטלי מזונא על חר תרין • בזמנא דהו ישראל
 בארעא קדישא הוה נחית לון מזונא מאתר עלאה, ואינון יחיב חולק
 תמצית לעמין עובדי עבודה זרה, ועמין כלהו לא אתזנו אלא מתמצית,
 והשתא דישראל אינון בגלותא אתהפך כגוונא אחרא. מתל למלכא
 דאתקין סעודתא לכני ביתיה, כל זמנא דישראל שראן בארעא קדישא
 ועבדי

ועבדי רעותיה, אכלי סעודתא עם מלכא, (6) ויהיב לכלבי חולק גרמין למגרי. בשעתא דבני ביתיה לא עבדי רעותא דמלכא, מלכא יהיב כל סעודתא לכלבי, וסליק לון גרמי. כגוונא דא כל זמנא דישראל עבדי רעותא דמאריהון, הא על פתורא דמלכא אינון אכלי וכל סעודתא אתתקן להון. ואינון מההוא חדרה דילהון, יהבי גרמי דאיהו תמצית לעובדי עבודה זרה, וכל זמנא דישראל לא עבדי רעותא דמאריהון, אזלי בגרותא והא סעודתא לכלבי, ואסתלק לון תמצית (יתקאל) דכ ככה יאכלו בני ישראל את לחמם שמא בגוים, דהא תמצית דגעוליהון אכלי, (7) ווי לברא דמלכא דיתיב ומצפה לפתורא דעבדא, ומה דאשתאר מגו פתורא איהו אכיל. דוד מלכא אמר (תסלס כ"ג) תערך לפני שלחן נגד צררי דשנת בשמן ראשי כוסי רויה. תערך לפני שלחן, דא סעודתא דמלכא. נגד צררי, אינון בלבי דיתבי קמי פתורא מצפאן לחולק גרמין, ואיהו יתיב עם מלכא בענוגא דסעודתא בפתורא דשנת בשמן ראשי, דא רישא דסעודתא, דכל משחא ושמןונא ותקון סעודתא אתייהיב בקדמיתא לרחימא דמלכא, מה דאשתאר לבחר אתייהיב לכלבי, ולאינון פלחי פתורא. כוסי רויה, מלייא פסאקמי רחימא דמלכא חריר, דלא יצטרך למשאל ועל רזא דא הוו ישראל חריר עם שאר עמין. רבי חייא הוה אזיל לגביה דרבי שמעון לטבריא, והוו עמיה רבי יעקב בר אידי ורבי ייסא זעירא, עד דהוו אזלי אמר רבי ייסא לרבי חייא תימא מאי דכתיב (מלכס 6 כ') ולבני ברזלי הגלעדי תעשה חסד והיו באכלי שלחנך וגומר. אי הכי כל טיבו וקשוט למיכל על פתוריה ולא יתיר, מרקאמר הבא והיו באכלי שלחנך. ותו לאו יקרא דמלכא איהו למיכל גרנש (דקניג 6) אחרא על פתוריה דמלכא ולא אצטרך דא אלא מלכא בלחורוי, וכלהו רברבנוי סחרניה לתתא מניה. אמר רבי חייא לא שמענא כהאי מידי ולא אימא. אמר ליה לרבי יעקב בר אידי ואת שמעת כהאי מידי, אמר ליה אתון דינקין בכל יומא מרובשא דמשחא עלאה לא שמעתון כל שכן אנא. אמר ליה לרבי ייסא ואת שמעת מידי כהאי. אמר ליה אף על גב דאנא רביי

ומיומין
 (6) נוחן לכלבים חלק עולמית לגרם וסוף רמז אל חקליכות העוים ככלב וסוף נוחן לסס קמותרות מהסעט ותמליחו: (אמכס ל"ו) פאענו ירמזו לארס כמ"ז כתיקונים תקון ו' לוחין ככלבין וכו' ע"ג מאין: (כ) כל דו"ס גמ' כרכות ג' ט' אוי לסס לכניס שגלו מעל שלחן חכמים ממש: ח"ס

ומיומין זעדין אתינא לגבייכו, ולא זכינא מקדמת דנא, אנא שמענא
 פתח ואמר (תהלים קל"ו) נותן לחם לכל בשר כי לעולם חסדו • מאי קא
 חמא דוד דסיוס הללא רבאסיים הכי בהאי קרא • אלא תלת שליטין
 אינון לעילא, דקדשא בריך הוא אשתמודע בהו, ואינון רזא יקרא
 דיליה, ואלין אינון (ב) מוחא ולבא וכבדא • ואינון בהפוכא דהאי
 עלמא • לעילא (ג) מוחא נטיל ברישא ובתרא יהיב ללבא • ולבא
 נטיל ויהיב לכבדא • ולבתרא כבדא יהיב חולק לכל אינון מקורין
 דלתתא, כל חד וחד כדקא חזי ליה • לתתא כבדא נטיל ברישא,
 ולבתרא איהו מקרב כלא ללבא, ונטיל לבא שפירו דמיכלא • כיון
 דנטיל ואתתקף, מההוא תוקפא ורעו דקא נטיל, יהיב ואתער לגבי
 מוחא • ולבתרא אהדר כבדא ופליג מזונא לכל מקורין דגופא, וביומא
 דבר נש אתער בתעניתא, אתער לעילא כההוא גוונא ממש • וביומא
 דשבעא לאו הכי ביומא דתעניתא בר נש מקרב מיכלא ומשתייא
 לגבי כבדא עלאה • ומאי איהו מקרב, חלביה ודמיה ורעותיה • ההוא
 כבדא נטיל כלא ברעיותא • כיון דכלא איהו לגביה, נטיל ומקרב כלא
 לקמי לבא דאיהו רב ושליט עליה • כיון דלבא נטיל ואתתקף ברעא,
 מקרב כלא לגבי מוחא דאיהו שליטא עלאה על כל גופא, לבתרא
 אהדר כבדא ומפלג חולקין לכל אינון מקורין ושייפין דלתתא • בזמנא
 אחרא בר (ד"ב פולא) מוחא נטיל בקדמיתא, ולבתרא יהיב ללבא, ולבא
 יהיב לכבדא, וכבדא יהיב לכלהו מקורין ושייפין דלתתא, ולבתרא בר בעי
 לפלגא מזונא להאי עלמא, ברישא יהיב ללבא דאיהו מלכא די בארעא,
 ופתורא דמלכא אתער בקדמיתא מכל שאר בני עלמא • זכאה איהו מאן
 דהו בחושבנא דפתורא דמלכא, דהא אשתמודע לאוטבא ליה
 בההוא טיבו דלעילא • (וכגין פן) ורא איהו טיבו וקשוט דעבר דוד
 לבני ברזלי דכתיבוהו באכלי שלחנה • ואי תימא דבשלחנא דמלכא
 אכיל בר נש אחרא בר מגיה • לא • אלא מלכא אכיל ברישא ובתרא
 כל עמא • ואינון דאכלי עם מלכא בשעתא דאיהו אכיל, אינון
 דחביבין עליה מכלהו, ואינון אחמנון משלחנא דמלכא • ואי תימא
 דא כתיב על שלחן המלך תמיד הוא אוכל • בגין דכל מזונא דיליה

לא

(ב) כחש רכ"ו ט"ב • (ג) סימן מלך והוא כסוד תשרי כי כן ילאו סתותיות מכל וע' כפי' אר' תיר' רס"ס • סמ"ו

לא עביד חושבנא אחרא אלא על שלחן המלך, דמתמן הוה אתי
 מזונא ומיכלא דיליה, ודא איהו (שמאל כ' ט') על שלחן המלך תמיד
 הוא אוכל. אתא רבי חי'א ונשקיה על רישיה, אמר ליה רבי'א אנת
 וחכמתא עלאה שרי'א בלבך. אדהכי חמו ליה לרבי חזקיה דהוה
 אתי, אמר ליה רבי חי'א ודאי בחברותא דא קדשא בריך הוא יתחבר
 עלנא, דהא מלין חדתי' דאורייתא יתחדתון הכא. יתבו למיכל אמרו
 כל חד וחד לימא מילי דאורייתא בהאי סעודתא. אמר רבי י'סא
 סעודת עראי איהי, ועס כל דא סעודה אקרי, ולא עוד אלא דהאי
 אקרי סעודתא דקדשא בריך הוא אתהני מינה, ועל דא כתיב
 (יחזקאל מ"ב) זרה השלחן אשר לפניי, דהא מלין דאורייתא יסחרון
 להאי אתר:

פתח רבי חי'א ואמר (דברים ט') ואכלת ושבעת וברכת את יי אלהיך
 וגומר. וכי עד לא אכיל בר נש לשבעא ויתמלי כריסיה, לא
 יברך ליה לקדשא בריך הוא, (ד"ט ל"ג אי הכי) (דקל"ג ע"כ) במאי נוקים
 ואכלת ושבעת, ובתר וברכת. אלא אפילו לא יכול בר נש אלא
 כזית, ורעותיה איהו עליה, וישוי ליה ליהווא מיכלא עיקרא דמיכליה,
 שבעא אקרי דכתיב (תהלים קמ"ט) פותח את ידיך ומשביע לכל חי רצון.
 לכל חי אכילה לא כתיב, אלא רצון. ההוא רעותא דשוי על ההוא
 מיכלא שבעא אקרי, ואפילו דלית קמי דבר נש אלא ההוא זעיר
 ככזית ולא יתיר, הא רעותא דשבעא שוי עליה. ובגין כך ומשביע
 לכל חי רצון כתיב, ולא אכילה, ועל דא וברכת ודאי, ואתחייב בר נש
 לברכא ליה לקדשא בריך הוא בגין למיהב חדוה לעילא:

פתח רבי חזקיה בהאי קרא אבתריה ואמר ואכלת ושבעת, מהכא
 דשכור שרי ליה לברכא ברכתא דמזונא, (ויגס ר"ז כ') מה דלית
 הכי בצלותא. דצלותא לאו הכי, דהא צלותא מעלייא בלא אכילה
 איהי. מאי טעמא, בגין דצלותא סלקא לעילא לעילא אתר דלית ביה
 לא אכילה ולא שתיה. ועל דא תנינן עלמא דאתי לית ביה אכילה
 ושתיה וכולי, אבל שאר דרגין דלתתא אית. בברכת מזונא אשתכח
 גזונא אחרא ומעלייא, ההיא ברכתא דאשתכח בשבעא, בגין דברכת
 מזונא איהו באתר דאית ביה אכילה ושתיה, ומניה נפיק מזונא ושבעא
 לתתא

לתתא • ועל דא אצטריך לאחזאה קמיה שבעא וחדוה • (ובגין כך
 האי איהו אתר דאית ביה אכילה ושתייה, ומניה נפיק מזונא לתתא,
 ואצטריך לאחזאה קמיה שבעא וחדוה) באתר דצלוחא לאו הכי, דהא
 סלקא יתיר לעילא לעילא • ועל דא שכור לא יצלי צלותא • בכרכת
 מזונא שכור שרי ליה לברכא ברכת מזונא • משמע מהאי קרא
 דכתיב ואכלת ושבעת וברכת • ואכלת זו אכילה • ושבעת זו שתייה •
 דהא שבעא בחמרא איהו רוי • חמרא שבעא ודאי ודא איהו שכור,
 דכתיב וברכת את דייקא, דמשמע דברכת מזונא אצטריך חדוה
 ושבעא • על הארץ הטובה, מאי טובה, שבעא כמרה דאת אמר
 (ירמיה מ"ה) ונשבע לחם ונהיה טובים, בגין כך אצטריך חדוה ושבעא
 פתח רבי ייסא ואמר :

ועשית שלחן עצי שטים וגומר. שלחן דא איהו קיימא לנו במשכנא •
 וברכתא דלעילא שרייא עליה, ומניה נפיק מזונא לכל עלמא •
 ושלחן דא לא אצטריך למהוי בריקנייא אפילו רגעא חדא, אל •
 למהוי עליה מזונא • דהא ברכתא לא אשתכח על אתר ריקנייא •
 ובגין כך אצטריך למהוי עליה נהמא תדיר, דלהוי תדיר ברכתא
 עלאה משתכחא ביה, ומגו ההוא שלחן נפקי ברכאן ומזוני לכל שאר
 פתורי דעלמא, דאתברכאן בגיניה • שלחן דכל בר נש אצטריך למהוי
 הכי קמיה, בשעתא דקא מכרך ליה לקדשא בריך הוא, בגין דתשרי
 עליה ברכתא מלעילא ולא יתחוי בריקנייא, דהא ברכאן דלעילא לא
 שריין באתר ריקנייא דכתיב (מלכים ב' ד') הגידו לי מה יש לך בבית
 והא אוקמוה חברייא • שלחן דלא אתמר עליה מלי דאורייתא, ולא
 בריך על ההוא מזונא לקדשא בריך הוא עליה כתיב (ב) (ישעיה כ"ח) כי
 כל שלחנות מלאו קיא צואה בלי מקום • ואסיד לברכא על ההוא
 שלחן • מאי טעמא, בגין דאית שלחן ואית שלחן • שלחן איהו דקא מסדרא
 קמיה דקדשא בריך הוא לעילא, ואיהו קיימא תדיר לסדרא ביה
 פתנמי אורייתא, ולאכללא ביה אתון דמלי דאורייתא (דא הוא ברכתא
 דמזוני, דאית פסוקי ומילי דאורייתא, ואינון אתון דמילי אורייתא
 אתכלילו

(א) מכתב סורית טרכ סמ"ד בראשית חכמס דלן כמחשבים דכ"מ יולא י"ח ר"ח על סלחן ויש מי שחילק בין סוגר לכרו ובין כסמס
 ג' וכסחייט מו"ח אכל אינו כראס כמ"ז כפ"ט ע"כ • מאין

אתכלילן ביה בההוא שלחן ואיהו לקיש לון לגביה וכליל כלהו בגויה,
 ובהו אשתלים וחרי ואית ליה חרוה . ועל שלחן דא כתיב (יזקאל מ"ב)
 זה השלחן אשר לפני יי לפני יי ולא (ס"ב) מלפני יי . שלחן אחרא אית
 דלא אית ביה חולקא באורייתא, ולית ליה חולקא בקדושה.
 דאורייתא, וההוא שלחן אקרי קימא צואה, ודא איהו כלי מקום.
 (דק"ד ע"ב) מקום דלית ליה חולקא בסטרא דקדושא כלום . בגין כך
 שלחן דלא אחמר עליה מלי דאורייתא איהו שלחן דקיא צואה . איהו
 שלחן דטעוא אחרא . לית בההוא שלחן חולקא ברזא דאלהא עלאה .
 שלחן דמלי אורייתא אחמרו עליה, קדשא כריך הוא נטיל ההוא שלחן
 ושוי ליה לחולקיה, ולא עוד אלא (ר"ג כ' ר"ג ב') סורי'א רב ממנה
 נטיל כל אינון מלין, ושוי דיקנא דההוא שלחן קמי קדשא כריך הוא,
 וכל אינון מלין דאורייתא דאחמרו עליה סלקין על ההוא פתורא,
 ואתעטר (ס"א ואתעטר) קמי מלכא קדישא, ממשמע דכתיב זה השלחן
 אשר לפני יי, דאחעטר (ס"א דאתעטר) קמי קדשא כריך הוא . שלחן
 דבר נש, קיימא לדכאה ליה לבר נש מכל חובין, זכאה איהו מין
 דאלין תרין קיימן על פתוריה . (ב) מלי דאורייתא, וחולקא למסכנין
 מההוא שלחן. כך סלקין ההוא פתורא מקמי דבר נש, תרין מלאכין
 קדישין אורמנן תמן, חד מימינא וחד משמאלא . חד אמר דא איהו
 שלחן דמלכא קדישא דפלנייא קא מסדר קמיה, מסדר יהא תדיר
 פתורא דא בכרכאן עלאין ומשחא ורכו עלאה, קדשא כריך הוא
 ישרי עלוי . וחד אמר דא איהו שלחן דמלכא קדישא דפלנייא קא
 מסדר קמיה, דא פתורא די עלאי ותתאי יברכון ליה, מסדר יהא האי
 פתורא קמי עתיק יומין בהאי עלמא ובעלמא דאתי . רבי אבא כד
 הוה סלקין פתורא מקמיה, הוה חפי ליה והוה אמר, סליקו האי פתורא
 בצניעו דלא יהא ככסופא קמי שלוחי מלכא . שלחן דבר נש זכי
 ליה לעלמא דאתי, זכי ליה למזונא דהאי עלמא, זכי ליה לאשתמודעא
 לטב קמי עתיק יומין, זכי ליה לאתוספא חילא ורכו באתר דאצטריך .
 זכאה איהו חולקיה דההוא בר נש בהאי עלמא ובעלמא דאתי . רבי
 יעקב

(ה) כי שלחן ט"א מ' ועי' סקורס גורס יחוד עליון וכן עי' סקורס כנורע וכשקיים זו מסליף לעצמו לתתן שלחן מ' קדישא ועד ספסע
 כחבט כענינו כמ"ל מ"א ין :

יַעֲקֹב אָמַר כְּתִיב (שמואל ב' י') וַיְהִי כָּל יוֹדְעוֹ מֵאֲתָמוֹל שְׁלֹשׁ וּגּוֹמֵר הָגַם
 שְׂאוֹל בְּנֵי אִיִּים • וְכִי שְׂאוֹל בָּחַר "מִקְדַּמַּת דְּנָא הוּהוּ דְכְתִיב (סג)
 הִרְאִיתֶם אֲשֶׁר בָּחַר בּוֹ "אֲשֶׁר בּוֹחֵר בּוֹ לֹא כְתִיב, אֲלֵא אֲשֶׁר בָּחַר
 בּוֹ מִקְדַּמַּת דְּנָא • וּבִשְׁעֵתָא דְאַתָּא וְעָאֵל בֵּין נְבִיאִי וְאַתְנַבִּי בִּינֵיהוּ
 אֲמַאי תוּוּהוּ • אֲלֵא כִּד קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אַתְרַעִי בִּיה, לֵא אַתְרַעִי
 בִּיה אֲלֵא לְמַלְכוֹ אֲבָר לְנִבּוּאָה לֹא • דְהָא תְרִין אֲלִין לֵא אַתְמַסְרוּ
 בְּחֻדָּא קְבֵר נֶשׁ בְּעֵלְמָא, כִּר מִמְשָׁה מְהִימְנָא עֲלָאָה דְזָכָה לְנִבּוּאָה
 וּמַלְכוֹ בְּחֻדָּא וְלֹא אֲתִיְהִיב לְכִר נֶשׁ אַחְרָא תְרוּוִיְהוּ כְּחֻדָּא • וְאִי תִימָא
 הָא שְׂמוּאֵל, דְזָכָה לְתְרוּוִיְהוּ לְנִבּוּאָה וּמַלְכוֹ • לֹאוּ הָבִי • לְנִבּוּאָה זָכָה
 דְכְתִיב (סג) וַיִּרְעוּ כָּל יִשְׂרָאֵל מִדֶּן עַד בָּאֵר שְׁבַע כִּי נֶאֱמַן שְׂמוּאֵל
 לְנִבְיָא • לְנִבְיָא וְלֹא לְמֶלֶךְ • נְבִיא וְדִין הוּוּ, דְאִי מֶלֶךְ הוּוּ לֹא שְׂאֵלִי
 יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ • אֲבָל אִיהוּ לֹא הוּוּ אֲלֵא נְבִיאָה מְהִימְנָא, וְהוּוּ דְאִין
 דִּינֵיהוּן דִּישְׂרָאֵל דְכְתִיב (סג) וְשִׁפְטֵת אֶת יִשְׂרָאֵל • וְעַל דָּא כִּד הוּוּ
 שְׂאוֹל בְּנִבּוּאָה תוּוּהוּ עֲלֵיהּ • וְאִי תִימָא אֲמַאי שְׂרָא עֲלֵיהּ נְבּוּאָה הוּוּ אִיל
 זָכָה לְמַלְכוֹ, אֲלֵא תְרוּוִיְהוּ לֹא זָכָה כְּהוּ כְּחֻדָּא • (וּבְגִין דְנִבּוּאָה יִהִב
 לִיה קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא וְאוּדִי לִיה, עַד לֹא הוּוּ מֶלֶכָּא) וּבְגִין דְמַלְכוֹ
 אֲתִיְשִׁב עַל אַתְעֵרוּתָא דְרוּחַ קִדְשָׁא, הוּוּ בְּאַתְעֵרוֹ דְנִבּוּאָה קִדְשׁ לְכֹן
 אֲבָל כִּד סְלִיק לְמַלְכוֹ לֹא הוּוּ בִּיה נְבּוּאָה, אֲלֵא אַתְעֵרוֹ דְרוּחַ סְכַלְתָּנוּ
 לְמִידָן קְשׁוּט אַתְעֵר עֲלֵיהּ, דְהָבִי אַתְחִזִּי לְמֶלֶכָּא • וּבְעוֹד דְהוּוּ גּוֹ אִינוּן
 נְבִיאִי שְׂרָא עֲלֵיהּ נְבּוּאָה • לְכַתְרָא דְאַתְפְּרֵשׁ מְנִיְהוּ לֹא הוּוּ בִּיה נְבּוּאָה •
 זֶאנָא מָאן יְהִיב לִי אַתְעֵרוּתָא דְרוּחַ קִדְשָׁא, לְמַהוּי בְּגוֹ נְבִיאִי מְהִימְנִי
 תְלִמִידֵי דְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי דְעֲלִין וְתַתִּין זְעִין מְנִיָּה • כָּל שְׁכֵן
 אֲנָא לְמַהוּי בִּינֵיהוּ • פָּתַח וְאָמַר • וְעִשִׂיתְּ שְׁלַחַן וּגּוֹמֵר • שְׁלַחַן דְּ
 אִיהוּ לְתַתָּא לְשׁוּאָה עֲלֵיהּ לְחֵם דְאַפִּין • מָאן עֲדִיף דָּא מִן דָּא, לְחֵם
 אוֹ שְׁלַחַן • אִי תִימָא דְכִלָּא (דְקִיכ' ע"ב) אִיהוּ חֵד • הָא (ס"ג) אִי תִימָא
 לְחֵם עֲדִיף דְהָא) שְׁלַחַן מִתְסַדְרָא לְנְבִי הוּוּ לְחֵם • וְתוּ שְׁלַחַן לְתַתָּא
 וְלְחֵם עֲלֵיהּ • לֹאוּ הָבִי, אֲלֵא שְׁלַחַן אִיהוּ עִקְרָא בְּסִדְרָא דִּלְיָה לְקַבְלָא
 בְּרַכָּאן דְלַעֲיָלָא וּמְזוּנָא לְעֵלְמָא • וּמְרוּזָא דְהָאִי שְׁלַחַן נְפִיק מְזוּנָא
 לְעֵלְמָא, כְּמָה דְאַתִּיְהִיב בִּיה מְלַעֲיָלָא וְהוּוּ לְחֵם אִיהוּ אִיבָא וּמְזוּנָא
 דְקָא נְפִיק מְהָאִי שְׁלַחַן, לְאַחֲזָאָה דְהָא מְשַׁלְחַן דָּא נְפִיקֵי פִידִין וְאִיבִין

ומזונא לעלמא · דאי לא אשתכח כרם, ענבים דאינון איבא דנפקי
מניה לא יהון משתכחין · אי אילנא לא יהא, איבא לא ישתכח בעלמא ·
בגין כך שלחן איהו עיקרא · מזונא דנפיק כניה איהו ההוא לחם
הפנים · וכהני הוו לקטי איבא דשלחן מערב שבת לערב שבת,
(ר"ג משבת לשבת) לאחזאה דהא מזונא עלאה נפיק מגו ההוא שלחן,
וכגין ההוא לחם דהוו לקטי כהני, אתברכא כל מזונא ומזונא דאכלי
ושחאן, דלא לקטרגא כהו יצר הרע דהא יצר הרע לא אשתכח אלא
מגו מיכלא ומשתייא דהא הוא דכתיב (משלי ב') פן אשבע וכחשתי
וגומר. דמגו מיכלא ומשתייא יצר הרע מתרבי במעוי דבר נש · לחם
דא מזונא דקא נפיק מגו שלחן, מברך מזונא דכהני, דלא ישתכח בהו
מקטרגא לקטרגא לון, למפלה בלבא שלים לקדשא כריך הוא · ודא
אצטריך לכהני יתיר מכל עלמא · וכגין כך שלחן איהו עיקר, ואיבא
ומזונא דקא נפיק מניה איהו ההוא לחם · שלחן דא אצטריך סדורא
דיליה לאתקנא בסטרא דצפון דכתיב והשלחן תתן על צלע צפון ·
מאי טעמא · בגין דמתמן שירותא דחרוה · שמאלא נטיל מימינא
תדיר בקדמיתא, ולכתר איהו אתער לגבי נוקבא, ובתר קריב ליה
ימינא לגביה ואתרבקת ביה · מים אינון מימינא ואיהו חרוה, מיד יהיב
לשמאלא ואתרבקו ביה אינון מים וחדאן ליה, ובתר אתכליל איהו
לימינא, ואתער לנוקבא בההוא חרוה, וסימניך מאן דנטיל מיא בידיה
ימינא כמאנא, קדמאה לארקא מיא בשמאלא איהו, ולא משמאלא
לימינא, דהא מיא מימינא נטיל לון שמאלא, וכגין כך מיא לא אשתכחו
אלא מסטרא דשמאלא · כיון דנטילו מיא לגביה, הא אתערו לגבי
נוקבא באינון מים · ועל דא גבורות גשמים תנינו, וכגין כך והשלחן
תתן על צלע צפון דמההוא סטר איבין אשתכחו ביה יתיר מסטרא אחרא,
באתערו דחרוה דיליה בקדמיתא כמה דאת אמר (סו"ט) שמאלו
תחת לראש, לכתר וימינו חתבקני · שלחן דבר גש אצטריך לאשתכחא
בנקיותא דגופא, דלא יתקרב למיכל מזונא דיליה אלא בנקיותא
דגרמיה · ועל דא אצטריך בר גש (ה) לפנאה גרמיה בקדמיתא, עד

לא

(f) כ"י כמ"ג ח"ל שרומס לכו"ת ססיקוס ע"ג אפרס כי אפרס ס"ג לא עכיד פירי לכן לריך למקוה לית מס"ג נאכ"כ טתיי כמס"ל רס"ו
כ' דעפר קריש עכיד איבין וכתיב: ק"ע ח' אבק לא עכיד איבין וכ"י עשר כל איבין כפקי מיניו דקטיו סוד זס כמ"ג כר"מ דפנחס ר' רמ"ד
ח"ל רכנו דמתני' ואשריזין כל תלמודא רילסון על חוץ דאחרייתא סדרו לים וכרוש ד' רכ"ד סק"י (מארי קבלת אינון מארי תלמוד :

לא יכול מוֹנָא דשלחנא דכ"י"א • דהווא מוֹנָא דאתקין ליה ביה אתרעי
 קדשא בריה הוא, בגין דלא יתקרב על ההוא שלחן קיא צואה דאיהו
 ברזא דסטרא אחרא, וסטרא אחרא לא יקבל מההוא מוֹנָא דשלחן
 דא כלום • לבתר דאכיל בר נש ואחענג, אצטריך למיהב חולקא
 דתמצית ליהווא סטרא • ומאן איהו • מיס אחרונים, ההוא זוהמא דידן
 דאצטריך למיהב ליהווא סטרא חולקא דאצטריך ליה, ועל דא ודאי
 אינון חובה • חובה אינון ובאתר דחובה שריין, ואיהו חיובא על בר
 נש למיהב ליה חולקא דא • ועל דא לא אצטריך לכרכא כלל
 דהא ברכה לאו איהי בההוא סטרא • ובגין כך אצטריך בר נש דלא
 יהיב מוֹנָא דעל גבי פתוריה ליהווא קיא צואה, וכל שכן במעוי, וכל
 שכן דאיהו דכיו לבר נש, ובריא ותיקוּנָא דגופיה • ועל דא שלחן
 איהו למיכל ביה בדכיו כמה דאתמר • שלחן דא דקיימא בבי מקדשא, בגין
 לא שתכחא ביה מוֹנָא ולאפקא מניה מוֹנָא, ועל דא אפילו (דק"ס ע"ב) רגעא
 חדא לא (ק"ו ב) אצטריך לקיימא בריקני"א • שלחן אחרא איהו שלחן
 דריקני"א, ולא אצטריך למיהב ליה דוכתא באתר קדישא, ועל דא
 שלחן דמקדשא אפילו רגעא חדא לא יתיב בלא מוֹנָא, דאצטריך דלא
 ישתכח אתר גריעא, דהא ברכתא דלעילא לא משתכחא באתר גריעא,
 דא שלחן דקמיה דקדשא בריך הוא • שלחן דבר נש דקא מברך
 עליה לקדשא בריך הוא, אוף הכי לא אצטריך למהוי בריקני"א, דהא
 לית ברכתא באתר ריקני"א • נהמי דעל גבי שלחן דקדשא בריך הוא
 אינון תריסר, והא אוקימנא רזא דנהמי דאינון רזא דפנים, ועל דא
 אקרי לחס הפנים, דהא מוֹנָא וספוקא דעלמא מאינון פנים עלאין
 קאתי"א • ובגין כך לחס, דא איהו פנימאה דכלא, איהו ברזא עלאה
 כדקא יאות לחס הפנים מיכלא דאינון פנים, מוֹנָא וספוקא דנפיק
 לעלמא מניהו אתי, ושרי"א על ההוא פתורא • ובגין דשלחן דא
 מקבלא מוֹנָא וספוקא מאינון פנים דלעילא, ואיהי אפיקת מוֹנָא
 וספוקין מאינון פנים פנימאין • ומוֹנָא דאפיקת איהו ההוא לחס
 כדקאמרן • חוס הוה מתקרב וחוס הוה מתעדי מתמן והא אוקמוה
 דכתיב ביום הלקחו • ובגין שלחן דא אית לבר נש לנטרא רזין דשלחן
 דליה בכל אינון גוֹנִין כדקאמרן • רבי אלעזר פתח ואמר (קס"ג ט')

בכל עת יהיו בגדיך לבנים ושמן על ראשך אל יחסר • האי קרא
 אוקמוה ואתמר • אבל תא חזי קדשא בריך הוא ברא ליה לבר נש
 כרוא רחבמתא ועבד ליה באומנות סגי ונפח באפוי נשמתא דחיי
 למנדע ולאסתכלא ברזין רחבמתא למנדע ביקרא דמאריה כמר
 דאת אמר (יטעיס מ"ג) כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אף
 עשיתיו • ולכבודי בראתיו דייקא ורוא דא ולכבודי בראתיו
 אולפנא דהא כבוד דלתתא רוא דכרסיא קדישא לא (כ"ס כ"ט ב)
 אתתקן לעילא אלא מגו תקונא דבני עלמא כד אינון בני נשא
 זכאין וחסידין וירעי לתקנא תקוני הדא הוא דכתיב ולכבודי
 בראתיו בגין דהאי כבודי לתקנא ליה בעמודין תקיפין ולקשטא
 ליה בתקונא וקשוטא דלתתא בגין דהאי כבודי יסתלק (ביקרא)
 בזכו דצדיקיא די בארעא בגין כך בראתיו כגוונא דכבוד עלאה
 דתקונין אלין ביה (נ"ע ועיין ר"ס א' קל"ב ב) בריאה לסטר שמאלא יצירה
 בימינא כמה דאת אמר יוצר אור ובורא חשך עשיה באמצעיתא
 כמה דאת אמר אני י עושה כל וכתוב עושה שלום ובורא רעווכתיב
 עושה שלום במרומו ועל דא בראתיו יצרתיו אף עשיתיו כתקונא
 עלאה ועל דא הואיל ואדם איהו בארעא ואית ליה לתקנא ההוא
 כבודי עבדית ביה תקונין דכבוד עלאה דאית ביה אוף הכי בריאה
 ועל דא בראתיו בההוא כבוד עלאה אית ביה יצירה ועל דא יצרתיו
 תקונא דא יהבית ביה באדם למהוי איהו בארעא כגוונא דההוא
 כבוד עלאה • בההוא כבוד עלאה אית ביה עשיה ועל דא אוף הכי
 כבר נש כתיב עשיתיו למהוי איהו כגוונא דההוא כבוד עלאה דמתקן
 וכריך לכבוד תתאה • מנלן דההוא כבוד עלאה אית ביה תלת אלין
 דכתיב ביה (יטעיס מ"ה) יוצר אור ובורא חשך עושה שלום יוצר אור
 הא יצירה • ובורא חשך הא בריאה • עושה שלום הא עשיה • ודא
 איהו כבוד עלאה דקא מתקן וכריך וספיק בכל צרכיו לכבוד תתאה
 כגוונא דא ברא אדם בארעא דאיהו כגוונא דההוא כבוד עלאה
 לתקנא להאי כבוד ולאסתכלא מכל סטרין כבוד עלאה אית ביה תלת
 אלין • אדם לתתא אית ביה תלת אלין • ולאסתכלא ההוא כבוד
 תתאה מעילא ומתתא למהוי שלים בכל סטרין • זכאה איהו בר נש

דכ"י

דכ"י בעובדיו למהוי כגוונא דא ועל דא כתיב בכל עת יהיו בגדיך
 לבנים ושמן על ראשך אל יחסר • מה לכבוד עלאה, שהוא משחח
 רבות קדשא לא אתמנע מניה, מרזא דעלמא דאתי • אוף הכי לבר
 גש דעובדיו מתלבנן תדיר, ההוא (דקני' ע"ב) משח רבות קדשא לא
 יתמנע מניה תדיר • במאי זכי בר גש לאתעדנא כההוא עדונא עלאה,
 בשלחן דיליה, כמה דאיהו מערן על פתוריה נפשאן דמסכני דכתיב
 (ישעיהו כ"ח) ונפש גענה תשביע, מה כתיב בתריה אז תתענג על יי וגומר
 דאוף הכי קדשא בריך הוא רוי ליה, בכל אינון עדונין דמשח רבות
 קדשא עלאה, דנגיד ואתמשך תדיר ליהוא כבוד עלאה • כתיב ונפש
 גענה תשביע, מה כתיב בתריה אז תתענג על יי רבי יוסי ורבי חי'א
 הוו אזלי בארחא, והוה חד טייעא טעין אבתרייהו אמר רבי יוסי לרבי
 חי'א אית לן לאתעסקא ולאשתדלא במלי דאורייתא, דהא קדשא
 בריך הוא אזיל לקמן (כ"ט) דהא שכינתא אזלא קמן, דכתיב צדק לפניו
 יחדך ועל דא עידן הוא למעבר ליה (כ"ט) להו) תקונא בהדן בהאי
 ארחא • פתח רבי חי'א ואמר (תסליס קי"ט) עת (מיראזית קכ"ו ב') לעשות לוי
 הפרו תורתך • האי קרא אתמר ואוקמוה חברייא • אבל עת לעשות
 לוי, בכל זמנא דאורייתא מתקיימא בעלמא, ובני נשא משתדלן בה
 כב יכול קדשא בריך הוא חדי בעובדי ידיו, וחדי בעלמין כלהו, ושמיא
 וארעא קיימי בקיומיהו. ולא עוד אלא קדשא בריך הוא כניש כל
 פמרי'א דיליה, ואמר לון חמו עמא קדישא דאית לי בארעא, דאורייתי
 מתעטרא בניניהון • חמו עובדי ידי דאתון אמרתון (תסליס ח') מה אנוש
 בי תזכרנו • ואינון פד חמאן חדוה דמאריהון בעמיה מיד פתחי ואמרי
 (שמואל ב' ו') ומי בעמך כישראל גוי אחר בארץ • ובשעתא דישראל
 מתפטלי מאורייתא, פב יכול תשש חיליה דכתיב צור ילךך תשי, וכדין
 כתיב וכל צבא השמים עומדים עליו, ועל דא עת לעשות לוי • אינון
 (כני עלמא) צדיקייא דאשתארן, אית לון (ט) לחגרא חרצין ולמעבד
 עובדין דכשראן, בגין דקדשא בריך הוא יתקף בהו בצדיקייא
 ומשריין ואוכלוסין דיליה, מאי טעמא, בגין דהפרו תורתך ולא משתדלי
 בה בני עלמא בדקא יאורת, ההוא טייעא דהורה טעין אבתרייהו

אמר

(ח) לחגרי סתיים ולעשות מעשים טובים :

אמר ר' לון, במטו מנייכו שאלתא חדא בעינא למנדע . אמר רבי יוסי ודאי ארחא מתתקנא קמן שאיל שאלתך, אמר האי קנא אי כתיב יש לעשות, או נעשה, הוה אמינא הכי, מאי עת ותו לעשות ליי, לפניי " אצטריך, מאי לעשות ליי אמר רבי יוסי בכמה גוונין ארחא מתתקנא קמן . חד דהוינן תרין והשתא הא אנן תלתא, ושכינתא אתכלילת בהרן, וחד דחשיבנא דלא הוית אליה כאילנא יבשתא, ואנת רעננא כזיתא . וחד דיאות שאלת, והואיל ושרית מלה אימא . פתח ואמר עת לעשות ליי הפרו תורתך, עת לעשות ליי, אית עת ואית עת . (קס"ג ב) עת לאהב ועת לשנא, עת איהו לעילא, דההוא עת רזא דמהימנותא איהו, ודא אקרי עת רצון, והאי איהו דאתחייב בר נש למרחס ליי תדיר כמה דאת אמר (דכ"ו סו) ואהבת את יי אלהיך, ועל דא עת לאהב, דא איהו עת דאתחייב בר נש לאהב, ואית עת אחרא דאיהו רזא דאלהים אחרים, ואתחייב בר נש למשנא ליה ולא יתמשך לביה אבתריה, ועל דא עת לשנא, ובגין כך כתיב (ויקרא ט"ו) דבר אל אהרן אחיך ואל יבא בכל עת אל הקדש והבא בזמנא דישראל משתדלי באורייתא ובפקודי אורייתא, ההוא עת רזא דמהימנותא קדישא מתתקנא בתקונהא ומתקשטא בשלימותא בדקא יאות . ובזמנא דישראל מתכטלי מאורייתא, כב יכול ההוא עת לאו איהו בתקונא, ולא אשתכחת בשלימו ולא בנהורא וכרין לעשות ליי, מאי לעשות כמה דאת אמר (כ"ה ס"ג) אשר ברא אלהים לעשות, מאי לעשות, דאשתארו גופי דשידי, דאתקדש יומא ולא אתעבידו, ואשתארו לעשות רוחין בלא גופי, אוף הכא עת לעשות אשתארו בלא תקונא ובלא שלימו, מאי טעמא, משום דהפרו תורתך, בגין דאתכטלו ישראל לתתא מפתגמי אורייתא, בגין דההוא עת הכי קיימא, או סלקא, או נחתא, בגינייהו דישראל אתו רבי יוסי ורבי (דק"ו ע"ה) תי'א ונשקוהו כרישיה . אמר רבי יוסי ודאי לית אנת כדאי (ה) לטייעא אבתרן, וכאה ארחא דא דוכינן למשמע דא, וכאה דרא דרבי שמעון שארי בגויה, דאפילו בני טורייא חכמתא אשתכחת תמן . נחתו רבי יוסי ורבי תי'א ואולו תלתהון בארחה . פתח ההוא

עת

טייעא

(ה) לטע דרבי:

טייענא ואמר (תהלים ס"ט) ואני תפלתי לך יי עת רצון אלהים ברוך חסדך
 ענני באמת ישעך • תנינן אימתי אקרי עת רצון, בשעתא דצבור קא
 מצלאן • שפיר איהו והכי אירו ודאי • דהא כדן צבורא מסדרי
 ומתקני תקונא דהאי עת, וכדן אירו עת רצון, ואצטריך למשאל
 שאלתא דכתיב אלהים ברוך חסדך ענני באמת ישעך, דהא כדן
 אצטריך למשאל שאלתא • ואני תפלתי לך יי, הא הכא רזא ד'יחודא •
 ואני, דא דוד מלכא (אמור ג"כ ב) אתר דאקרי גאולה, תפלתי דא תפלה,
 והכא איהו סמיכא לגאולה דאיהו חר • כד איהו סמך גאולה לתפלה
 כדן איהו עת (י"ט) רצון • עת רצון אוף הכי כללא איהו כחדא, עת
 חר, רצון חר, אתפלילו דא כדא והו חר • ודוד מלכא בעא ליחדא
 בהאי קרא יחודא חרא • ואי תימא אמאי אתמני האי קרא בצלותא
 דמנחה דשבת • יאות איהו למהוי בשבת בההיא צלותא דמנחה,
 ולא בצלותא דחול, דודאי לאו צלותא דמנחה דשבת בחול • בגין
 דהא בחול בשעתא (ס"ט ב) דמנחה, תלייא דינא בעלמא, ולא איהו
 עת רצון, אבל בשבת דכל רוגזא אתעד, וכלא אתכליל כחדא, ואף
 על גב דדינא אתער, אתבסמותא איהו ועל דא אצטריך קרא ד'יחודא
 ליחדא כל דרגין, דכד הו יחודא, דינא אתחבר ואתכליל ברתמי
 ואתבסס כלא, וכדן עת רצון כתיב • עת רצון כליל כלא כחדא, ודינא
 אתבסס בההוא זמנא והו חרוה בכלא • משה אסתלק מעלמא בההיא
 שעתא דצלותא דמנחה דשבת, בשעתא דעת רצון אשתכח • וכההיא
 שעתא רעוא הוה לעילא וצערא לחתא, ועל דא נגעלו תרעין בשבת
 משעתא דמנחה ולעילא • מאן תרעין נגעלו, תרעין דבי מדרשא, בגין
 לאדכרא למשה רעיא מהימנא דאורייתא אתבטלא בגיגיה, בההוא
 זמנא בי מדרשא דמשה אתבטיל, כל שכן אחרנין, מאן חמי תרעין דבי
 מדרשא דמשה דנגעלו, דלא נגעלו אחרנין כלהו • אורייתא דמשה
 עציבא עליה, בההוא זמנא מאן לא עציב • בגין כך כל תרעי דבי
 מדרשי נגעלו, ואצטריכו כלא לצדקא ליה לקדשא כריך הוא בארז
 שבחא (6) והיינו (תהלים ל"ו) צדקתך כהררי אל, תלתא אינון דאסתלקו
 מעלמא בהאי זמנא וכלהו כלילין במשה • חד משה נביאה מהימנא

עראה

(6) זמי כנוסח סספרדים יסודו: כסודי קדש ועיין כרכי יוסף סי' רל"ב • ס"א:ן :

עלאה, וחד יוסף צדיקא, וחד דוד מלכא • בגין כך תלת צדוקי דיני
הכא, חד איהו דיוסף זכאה קדים לכל הני ודא איהו צדקתך כהררי
אל משפטיך תהום רבה וגומר דא יוסף דאיהו בלחודו כהררי אל
ככלהו טורין עלאין • וחד משה נביאה מהימנא ודא איהו דכתיב
(ס"ט ע"ה) וצדקתך אלהים עד מרום אשר עשית גדלות, בגין דאיהו
נטיל לכל סטרין ימינא ושמאלא • וחד איהו דוד מלכא ודא איהו
דכתיב (ס"ט ק"ט) צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת, לעולם דא דוד
מלכא • כדן אתכניש כלא בהאי זמנא תורה שבכתב ותורה שבעל
פה, ועל דא בהאי זמנא נגעלו תרעי דאורייתא, ונגעלו תרעי דכל
עלמא • בהאי זמנא בשעתא דמית יוסף צדיקא יבשו מקורין ומבוועין,
וכלהו שבטין נפלו בגלותא • פתחו עלאי ואמרו צדקתך כהררי אל
משפטיך תהום רבה וגומר • בשעתא דמית משה אתחשך שמשא
בטיהרא, ואנעלת תורה שבכתב נהוראה דאספקלרייא דנהרין •
בשעתא דמית דוד מלכא בנישת סיהרא נהוראה, (דקנו ע"כ) ואורייתא
דבעל פה בנישת נהוראה • ומההוא זמנא אתגניזו נהורין דאורייתא,
ואסגיאו מחלוקת על משנה, וחכימייא במחלוקת, וכלהו תקיפי לבא
בערבוביא, ועל דא חרוה דאורייתא לאו איהו כההוא זמנא בכל דרין
דעלמא • ודא אינון חומרי דתעניות דגזרו רבנן, כד מית פלוני גזרו
תענית, כד הוה כך גזרו כך, על דהנה כנישו יתיר דחדורה דתורה
דבכתב ותורה דבעל פה כההוא זמנא • על אחת כמה וכמה דאצטריך
למנעל תרעי דאורייתא כההוא זמנא, ובגין כך אמרינן הני צדוקי דינא
כמה דאתמר • חדו רבי יוסי ורבי חייא וגשקוהו ברישיה כמלקדמין
אמרו זכאה חולקנא בהאי ארחא • תו פתח ואמר (קבלת י) החכמה
תעז לחכם מעשרה שליטים אשר היו בעיר • החכמה תעז לחכם, דא
משה כד פליק לטורא דסיני לקבלא אורייתא, אודעו עו כל אינון
רקיעין וכל אינון משיריין עלאין, אמרו קמיה מארי דעלמא, ומה כל
טובא וכל חדוה דילן לאו איהו אלא באורייתא, ואת בעי לנחתא לה
בארעא • אחכנישו על משה לאוקדיה כנורא, אתתקף משה וכולי
כמה דאוקמוה חכרייא דקדשא בריך הוא אמר ליה למשה וכולי •
אבל החכמה תעז לחכם, כל מאן דאתעסק באורייתא ואשתדל בה

לשמה, אתתקף בה באורייתא בשעתא דאצטריך למהוי ליה תוקפא
 וחילא, לאגנא עליה בשעתא דאצטריך. והוא תוקפא וחילא (6) מאן
 אתר אתתקף. הדר ואמר מעשרה שליטים. אינון (מ"ה 6) עשר אמירן
 דכתיבין בה באורייתא, דאינון שליטין עלאין, דבר נש אתתקף בהו
 בהאי עלמא ובעלמא דאתי. כל רזין דעלמא וכל פקודין וכל
 חכמתא דעילא ותתא בהו תלייא, ובהו אתפליל בלא, וכלא איהו
 באורייתא זכאה חולקיה מאן דאשתדל באורייתא למרהוי מתתקף
 בתוקפא לעלמא דאתי. עשרה שליטין, עשר זיני חכמתא אינון בה
 באורייתא, בעשר שמרין גליפן, ואתכלירו בשמא חר דעשרין
 וחרין אתוון גליפן, רזין דעלמא דאתי. באינון זיהרין דלא
 שלטא עינא למחמי, ואפילו בסכלתנו למנדע ולאסתכלא בהוונא
 עדונא וכסופא, קדשא בריך הוא אחסין לון לצדיקיא לעלמא דאתי
 כמה דאת אמר (ישעיה ס"ד) עין לא ראתה אלהים זולתך. יעשה למחכה
 לו. פתורא דבר נש מזכי ליה למיכל על פתורא אחרא בעדונא
 דהוא עלמא כמה דאת אמר (שמואל ב' ט') כי על שלחן המלך תמיד
 הוא אוכל, ורוד מלכא הוה אמר תערך לפני שלחן נגד צררי, ודא
 איהו אתסדרותא דפתורא כהוא עלמא, דהא כדן איהו עדונא
 וכסופא, דנשמחא אתהני בהו בעלמא דאתי. וכי פתורא אית לון
 לנשמתינ כהוא עלמא. אין דהא מזונא וספוקא דעדונא אכלי
 בהוא עלמא כגזונא דמלאכי עלאי אכלי. וכי מלאכי עלאי אכלי.
 אין כגזונא דילהון אכלו ישראל במדברא. והוא מזונא, רזא איהו
 דטלא דנגיד ואתמשך מעילא מרזא דעלמא דאתי, ואיהו מזונא דנהירו
 משחר רבות קדשא ונשמתינון דצדיקיא אתונו מתמן כגנתא דערן ואתהנון
 תמן דהא תמן נשמתינון דצדיקיא מתלבשן בגנתא דערן דלתתא, כגזונא
 דהא עלמא. וכשבת' ובזמני מתפשטין וסלקין למחמי ביקרא דמאריהון
 ולא תעדנא בעדונא עלאה כדקא יאות דכתיב (ישעיה ס"ו) והיה מדי
 חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו יבא כל בשר להשתחות לפני אמר
 " וכי כל בשר יתי, לאו הכי הוה ליה למכתב, אלא כל רוח או כל
 נשמה. מרוו כל בשר. אלא קדשא בריך הוא עבד ליה

לבר

(6) מטיקן תחזוק ממש כל כך שמיס יכול ללחץ סמלתי ס :

לבר נש בהאי עלמא, כגוונא דיקרא דכבוד עלאה לעילא,
ההוא כבוד עלאה איהו רוח לרוח ונשמחא לנשמחא,
(דקנז ע"ב) ער דמטי לחד אתר לתתא דאקרי (ב) גוף, ובהאי עייל חד
רוח דמקורא דחיים דאקרי כל, בדא איהו כל טובא וכל מוונא וכל
ספוקא דההוא גוף, ורזא דא (קסלג ה) ויתרון ארץ בכל היא, מאי בכל
היא, האי כל איהו רוח לההוא גוף • כגוונא דא בר נש בהאי עלמא
איהו גוף, ורוח דשלטא ביה כגוונא דההוא רוח עלאה. (כ"א רוח
דשלטא על גופא) דאקרי כל, דשלטא על גופא לעילא, ודא הווא
דאקרי כל בשר, ועל דא כתיב יבא כל בשר להשתחוות לפני אמר •
על ההוא ערונא כתיב (ישעיה ס"ד) עין לא ראתה אלהים וזלתך יעשה
למחפה לו • חדו חבדייא בארחה • כד מטו לגו טורא חד, אמר רבי
חייא לההוא טייעא מה שמך אמר ליה חנן, אמר ליה קדשא כריך
הוא יחננה וישמע לקולך בשעתא דתצטריך ליה אמר רבי יוסי ודאי
הא נטי שמשא, והבא בתר טורא דא אית כפר חד על שמך דאקרי
כפר חנן, (כ) נבית תמן בגין יקרא דשמך • כד מטו להתם עאלו לבית
אושפיזייהו, וסדרו קמייהו פתורא בכמה זיגין למיכל • אמר רבי חייא
ודאי פתורא דא כגוונא דעלמא דאתי, ואית לן לסלקא האי פתורא
ולא עטרא ליה במלין דאורייתא • פתח רבי יוסי ואמר (דכ"ה ס') ואכלת
ושבעת וברכת את • אלהיך על הארץ הטובה אשר נתן לך • אי
בארעא דישראל מברכינן • לבר מארעא מגלן • דהא כגוונא דא לא
אצטריך • אלא קדשא כריך הוא כד ברא עלמא (ג) פליג ארעה •
ישובא איהו לסטר חד, וחרכא איהו לסטר אתרא • פליג ישובא
ואסחר עלמא סהרניה דנקודה חדי • ומאן איהו • דא ארעה
קדישא • ארעה קדישא אמצעייתא דעלמא • ובאמצעייתא דארעא
קדישא איהו ירושלם • אמצעייתא דירושלם איהו בית קדש הקדשים,
וכל טיבו וכל מוונא וכל ישובא תמן נחית מלעילא • ולית לך אתר

בכל

(א) סינו מלכות וסינו סוד עד שכלו כל נשמות סגוף ומנוחו גס לעול קמ"ב א' • א"ס : (ב) כלן סס : (ג) כתב סר"ו
ולס' בחילוק זס סוף סע"ס שהו מוכן להחייב כו הכריות לנר אחד וחרכא סוף גיטכ התחתי לנר אחר דסינו ללפון
סוף די חלק ליישוב זמ' ש לקמן סמדר סלכו כו י"ז סכונה סכלל מקום סס"א חרכ וק' לישו כ"א י"ז שליטה לחוסם החרכא סכוללת
סחוף גיטכס זס"א ולכן רייק סביביו אמר אסחר עלמא סחרכיס דנקודס חרז סס"א ק"מ אכל כחרכא לא א' כן סס"ס רמוכן ס"א סס"א
מלכ סחרכיס אלא דמסעינו שאלע"ז סחוף כלפון מ"מ י"ז לו שליטה כס כמקומות סוף"ז סחוממס כמדנרית יס"ל שליטה גדולס כחיסו
סחרכ סנדול נקס סוף וערקוב י"ז שלעו כו כל עור שלז גרס סחשא ע"כ • וכן מוכח מסיניות סעיה לאין גרס שהו כ"א אלא שלי
סחי ליישוב חרס שולע עליו סס"א וכ"מ מכ' חרס קס"ד כ' ע"א ס"מ"ז :

בכל ישובא דלא אתון מתמן • פליג חרבא • ולא אשתבח חרבא
 תקיפא בכל עלמא, בר ההוא מדבר דתברו (קס"ד) חיליה ותוקפיה
 ישראל ארבעים שנה כמה דאת אמר (דברים ט') המוליכך במדבר
 הגדול והנורא • בההוא מדברא שלטא סטרא אחרא, ובעל כרחיה
 אזלו ישראל עליה ותברו חיליה (6) ארבעין שנין • ואי ישראל ישתכחו
 זכאין באינון ארבעין שנין, הוה מתעברא ההוא סטרא אחרא מעלמא
 ומדקא ארגיזו ליה לקדשא בריך הוא כל אינון זמנין, אתתקף ההוא
 סטרא אחרא ונפלו כולהו תמן תחות רשותיה • ואי תימא והא משה
 דסליק על כל בני עלמא היך מית תמן • לאו הכי, דהא משה
 מהימנא לא הוה כרשותיה, אלא כהר העברים • מאי העברים, פלוגתא
 דאתפלגו עליה שליטין עלאין דלעילא, ולא אתמסר בידא דממנא
 ושליטא אחרא, ואשתאר הכי עד דאתא משה עבדא מהימנא ושליט
 עליה, ואתקבר תמן, ולא אתעסק ביה בקבורתיה בר קדשא בריך הוא
 בלחודוי דכתיב (ס"ג ל"ד) ויקבר אתו בני • ויקבר אתו, מאן • ההוא
 דכתיב ביה בארז סתים (שמות כ"ד) ואל (ויירא ק"כ ב') משה אמר, ולא
 כתיב מאן איהו • ויקרא אל משה, ולא כתיב מאן איהו • אוף הכא
 ויקבר אתו, ולא כתיב מאן איהו • אלא ודאי האי אתר ידיעא איהו
 לגבי חברייה • ועל דא בההוא טורא לא שליט עליה בר משה
 בלחודוי, ואיהו אתקבר תמן • ובנין למנדע לכל דרין אחרנין דעלמא
 דאינון מתי מדבר יקומון, ההוא רעיה דילהון אשרי ליה בגווייהו
 למחוי כלהו באתערותא דקיומא לעלמא דאתי • ואי תימא אי
 הכי דההוא מדברא איהו תוקפא דסטרא אחרא, היך פקיד קרשא
 בריך הוא על ההוא שעיר לשדרא ליה לטורא אחרא דאקרי עזאזל •
 הוה לון (דקנ"ז ע"ב) לשדרא ליה לההוא טורא דאזלו ישראל במדברא
 ביה • אלא כיון דהא אזלו ביה ישראל ארבעין שנין, הוה איתבר
 תוקפיה • ותוקפיה אתתקף באתר דלא עבד ביה גבר תמן לעלמין •
 ובההוא טורא הא הוה דיוריהון דישראל תמן ארבעין שנין • אבל
 בהאי שעיר, ההוא אתר איהו טינרא תקיפא עלאה, ותחות עמקא
 דההוא טינרא דבר נש לא עייל תמן, איהו שליטי תיר למיכל טרפיה,

בנין

בגין דיתעבר מעלייהו דישראל, ולא ישתכח בהו מקטרגא עלייהו
 בישובא • שולטנותיה דרזא דמהימנותא, גו אמצעיתא דנקודה דכל
 (עלמא) ארעא קדישא בבית קדש הקדשים • ואף על גב דהשתא לאו
 איהו בקיומא, בזכותיה כל עלמא אתון, ומזונא וספוקא מתמן נפקא
 לכלא בכל אתר סטרא דישובא • ובגין כך אף על גב דישראל
 השתא לבר מארעא קדישא, עם כל דא מחילא וזכותא דארעא
 אשתכח מזונא וספוקא לכל עלמא • ועל דא כתיב (דכריס ס') וברכת
 את יי אלהיך על הארץ הטובה אשר נתן לך • על הארץ הטובה
 וראו, דהא בגינה מזונא וספוקא אשתכח בעלמא • מאן דאתעדן על
 פתוריה ומתענג באינון מיכלין, אית ליה לאדכרא ולדאגא על קדושא
 דארעא קדישא, ועל היכלא דמלכא דקא אתחריב • ובגין ההוא
 עציבו דאיהו קא מתעצב על פתוריה, כההוא חדוה ומשתייא דתמן
 קדשא בריך הוא חשיב עליה כאילו בנה ביתיה, ובנה כל אינון חרבי
 דבי מקדשא זבאה חילקיה • כוס של ברכה לא הוי אלא בתלתא •
 בגין דהא מרזא דתלת אבהן קא מתברכא, ועל דא לא אצטריך כוס
 אלא בתלתא • כוס של ברכה אצטריך למיהב ליה בימינא ובשמאלא,
 ולקבלא ליה בין תרווייהו, בגין דאיתיהיב בין ימינא ושמאלא, ולבתר
 ישתביק ליה בימינא, דהא מתמן אתברכא • עשרה דברים נאמרו
 בכוס של ברכה, וכלהו הוו כדקא יאות, בגין דתקוני דכוס של ברכה
 עשרה אינון והא אוקמוה חברייא • כוס של ברכה אצטריך לאשגחא
 ביה בעינא בגין דכתיב (סס י"ה) עיני יי אלהיך בהולא אצטריך לאתנשי
 מעינא, אלא לאשגחא ביה. כוס של ברכה אתברך בההיא ברכתא
 דקא מברך בר נש עליה לקדשא בריך הוא, בגין דאיהו רזא דמהימנותא,
 ואצטריך לנשרא ליה בנשירו עלאה, כמאן דאיהו חשיבותא דמלכא,
 דהא בגיניה אתברך פתוריה, בשעתא דברכת מזונא דההוא בר נש
 מברך, פתוריה אצטריך דלא יהא בריקנייא, דהא לית ברכתא משתכחא
 על פתורא ריקנייא כמה דאוקמוה דכתיב (מלכס ב' ד') הגידו לי מה יש
 לך בבית וגומר. ועל דא פתורא לא אצטריך לאתחזא בריקניא, דהא
 ברכאן עלאין לא שריין אלא באתר שלים, ורזא דא ובלב כל חכס
 לב נתתי חכמה וכתיב (הניאל ב') יהב חכמתא לחכימין, ועל רזא דנא

שלחן דלחם הפנים דכתיב (סמות כ"ח) ונתת על השלחן לחם פנים
לפני תמיד :

רעיא מהימנא

תנאין ואמוראין אתבנשו כולכונ דהא קא מטי שעתא לתקנא ביה
מאני מלכא, לאנהרא ולאמתקנא קמיה דאינון מאני משכנא,
מנרתא פתורא מדבחא כיוור וכנו ארון וכפרת וכרובים וכלא בשקל •
ובגין דא מאני לישראל זה יתנו • קס תנא חדא ואמר (ודאי) רעיא
מהימנא ודאי הכי הוא, ולך מני למעבד כלהו דהא הוא דכתיב ועשית
מנורה ועשית שלחן • והכי בכלא וראה ועשה, ומכלא לא אתקשי
לך למעבד אלא תלת מלין דרשימין באתוון דשמך, (ה) מנורה שקלים
ה'חדש, אמאי אתקשי לך • אמר ליה סבא סבא אתון מפיקין
(דקכ"ח ע"ב) קושיא דא דאתקשי לי, מן מקשה תיעשה המנורה, (כ) ודאי
מאנא דקדשא בריך הוא איהי שבינתא, דאיהי מאנא לשמשא לבעלה,
איהי מנרתא דיליה דאתמר ביה (תהלים ק"ט) שבע ביום הללתיך, דאינון
הגדולה והגבורה והתפארת והנצח וההודו יסוד ומלכות • שבע כלילא
משבע דרגין אלין, שלשה קני מנורה מצדה האחר, גופא וחרין דרועי
דמלכא איהו גר מצוה לאנהרא בהון • ושלשה קני מנורה מצדה
השנית, אינון תרין שוקין וברית, ואיהו גר מערבית לאנהרא בהון •
מנרתא דמלכא אתקריאת, ואיהו גר לאנהרא ביה מצוה דאתמר ביה
(שס"ט) מצות יי ברה מאירת עינים • ומאן רישא דמנרתא, בינרה ה'
עלאה, דאית לה תלת קנין בדיוקנא דא ה'תלת וויין דאינון תלת,
דאינון תלת אבהן • ה'תניינא תלתא קנים תניינין בדיוקנא דא ה'תלת
וויין דאינון נצח יהוד יסוד, ו'מנרתא דאמצעיתא, בן יה, על שמיא
אתקרי בינא, איהו כליל ששה קנין לתתא בחושבן ששה, וששה קנין
דיליה, י' (משלי י"ב) אשת חיל עטרת בעלה, תנא דספר תורה כצורת ז'
מסטרא (ט) דעלמא דאתי לאו איהי מאנא לגביה, ולאן משמשא
לגביה, אלא עטרה על רישיה, אבל בעלמא דין איהי כגונגא דא

ד"ר. נ"א. 0

הוה"י

(6) עיין בספר הנויכות וגם תמלא כס"ח שקל ס החדש מניכס ס"ח טמס " הרמ"ו : (ב) עיין בספרם מהרמ"ק אשר יד כ' ג' :
(ג) פי' דויווג דקכ"ס ובאינתיס היינו כס' בינו המוחין מלה הכא כמ"ס ר"ש כס' ד' וגם אהנהק אחי"ת כח הכי ה"א אך לז כת חמי סס"ח
כנים עממ"ל דחמי ושיכ דחמי כס' וס' היקוע פי' דחכ בדיקוע יל' כלפני ע"ט היע"ט י' מ"א :

הוה"י, איהי מאנא תחותיה שמושא דיליה בכל ספירה דיליה,
 בכל אבר דיליה בכל מדרה דיליה • ובגין דא י' דא, לזמנין
 איהי תחותיה, לזמנין על רישיה, לזמנין באמצעיתה • על
 רישיה יהוה (תהלים קי"ט) אכן מאסו הבונים היתה לראש פגרה, ודא
 (ויקרא כ"ד) להעלות גר תמיד דאיהו י' על הוה מסטרא דמגרתא •
 באמצעיתה, מחצית השקל הדא הוא דכתיב (שמות ל') זה יתנו כגוונא
 דא הו"ה • בסופא במשכנא כגוונא דא הוה"י • חמש אמות ארך
 מסטרא דה' עלאה • וחמש אמות רחב מסטרא דה' תתאה • ואמה
 ו' • וחצי האמה י' • וכלא אתרמיז באת ו' • ודא איהו רוא (ישעיה מ"ד)
 אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלהים, דאתרמיז בהאי שמיא
 יו"ד ה"י וא"ו ה"י • וכל שם דשליט ה' על י', נוקבא איהו מסטרא
 דשמאלא, ואף על גב דמסטרא דאת י' איהי כרישא • כתר דבתרין
 הה"ן איהי בסופא כגוונא דא ה"י ה', אתרין לרוכ ונוקבא איהו •
 אלא י' על ה' (כ"ו ו') תגא, תחות ה' שמוש, כל שכן תחות ו', ובגין דלא
 עבידנא קצוץ ופרוד ביהודא דלעילא דכלא יהודא חד, נתקשה לוי
 למעבד או תגא, או אמצעי, או שמושא, וקדשא כריך הוא דידע כל
 מחשבתין אמר, כתר דדא לטוב אתכוון דלא למעבד קצוץ ופרוד,
 (שמות כ"ה) ת"עשה (ה) המנ"ורה, תיעשה מעצמה כגוונא דשכינתא
 תיעשה מעצמו דקדשא כריך הוא בלא פרודא • שאר מאנין דבהון
 איהי שכינתא שמושא (ס"ג ל') ויעש בצלאל • ובכל אתר דשכינתא
 תתאה איהי עטרה דעמודא דאמצעיתה, כד נטילת מן בינה דאיהו
 עלמא דאתי, וראי לית ידיעא לבר נש בקדשא כריך הוא, ולא בכל
 מדות דיליה, עד דיעול בהאי תרעא דאתמר עלה (תהלים קי"ט) זה השער
 ל"י באות ל' דאיהי (כ"י י'), איהי כלילא מכל ספירה ומכל ארחון
 דשמהן מפורשים ונסתרים • איהי נקודה בכל את ואת, שמושא תחות
 בעלה, ואיהי עטרה על רישיה, מסטרא דלה דטעמי • כגון סגור
 נקודה תחות ירכי מלכא (ישעיה ס"ו) והארץ הרום רגלי • ואיהי באמצעיתה
 עמיה, מחצית השקל בשורק • ואיהי עטרה על רישיה מסטרא
 דסגולתא • זרקא מקף • שופר הולך • סגולתא • כההוא זמנא איהי

כתר

(ה) ס"ג הי"כ י"א מחיכות אלו י"ס מקיעבב ו"ס התנודס : (כ) ב"י ורין ס"כ"כ

כְּתִיב עַל רִישָׁא דְּמַלְכָּא כְּתִיב יִתְּנוּ לָךְ יי אֱלֹהֵינוּ • אִיהִי יִדְעֵת הַהוּא
 דְּאִתְּמַר בִּיה בְּמוֹפְלָא מִמְךָ אֵל תְּדַרְוּשׁ וּבְמִכּוּסָה מִמְךָ אֵל תְּחַקֹּר,
 דְּבַה אֲשַׁתְּמוּדַע דְּאִיהוּ רֵאשׁוֹן לְעֵילָא כְּתָנָא דְּהֵינּוּ סְגוּלְתָא • וְאִיהוּ
 אַחְרוֹן בְּסִגּוּל, וּמְבַלְעֵרֵיו אֵין אֱלֹהִים בְּשׁוּרְק • וְכִלְיָ בַה אֲשַׁתְּמוּדַע
 (לְתַתָּא) • מָאן דְּאִתְּדַבֵּק בַּה לְתַתָּא אִיהִי מְסַלְקָא לִיה לְעֵילָא • וּמָאן
 דְּבַעֵי לְאִסְתַּלְקָא עֲלֵה לְאִדְבַקָּא לְעֵילָא מִינָה, אִיהִי מְשַׁפִּילְתּוּ לְתַתָּא
 מִינָה, וְלִירֵת לִיה חוּלְקָא בַּה • וּבְגִין דִּיעֻקְבֵי אֲשַׁתְּמוּדַע בַּה אוֹרִיף
 (דְּקִלָּס ע"כ) לַה לְבִנּוּי, וּמִנִּי דְלֵא יִבְקֶשׁוּן לְסַלְקָא לְדִרְגָּא לְעֵילָא מִינָה •
 דְּאִיהִי כִלְיָ עֵילָא וְתַתָּא וְאִמְצַעִיתָא הִדְא הוּא דְכִתְיִב (כְּרִלְטִיָּת מ"ט) וְזֹאת
 אֲשֶׁר דִּבֶּר לְהֵם אֲבִיהֶם נְבִיא דְהוּא אֲשַׁתְּמוּדַע בַּה צְוּחַ וְאִמַר לְמַאֲרֵי
 תּוֹרָה, חֲכָמִים בְּאוֹרֵייתָא, וְעֵתִירִין בַּה וְשִׁמְחִים בְּחֻלְקָם • צְוּחַ לְגַבִּיִּיהוּ
 וְאִמַר (יִרְמִיָּה ט') כַּה אָמַר יי אֵל יִתְהַלֵּל וְגוֹמַר. כִּי אִם בּוֹזֵאת יִתְהַלֵּל
 הַמִּתְהַלֵּל הַשְּׂכַל וְיִדַע אוֹתִי • דוּד דְהוּא יִדַע בַּה אָמַר (תְּהִלָּס כ"ו) אִם
 תִּחְנַה עֲלֵי מַחְנָה וְגוֹמַר בּוֹזֵאת אֲנִי בּוֹטַח • וְיִרְמִיָּה חִזָּא גְלוּתָא אַרְיָה,
 וּסְמִ"אֵל (כ"ט אֲתָא) וְנַחֲשׁ וְכֹל מִמְנָן דְּשַׁבְעִין אוֹמִין בְּרַבּוֹן רִנְחַתִּי
 עַל יִשְׂרָאֵל, וְחִזָּא הָאִי קִרָּא דְאִמַר קִדְשָׁא כְּרִיךְ הוּא (וּיְקִרָּא כ"ו) וְאָף גַּם
 זֹאת בְּהִיּוֹתֶם בְּאַרְץ אוֹיְבֵיהֶם וְגוֹמַר. אָמַר נְבִיא (אִיכָּה ג') זֹאת אִישִׁיב אֵל
 לְבִי עַל כֵּן אוֹחִיל, וְאֲשֶׁר לֹא שֵׁת לְכוּ גַם לְזֹאת עֲלִיהָ אִתְּמַר (תְּהִלָּס ג"כ)
 וּבְסִיר לֹא יִבִּין אֵת זֹאת • (דְּכִרִיס ל"ג) וְזֹאת לִיהוּדָה וְיִאמַר שְׁמַע יי קוֹל
 יְהוּדָה, בְּגִין דְּנָטִיר מָאִי דְּמִנִּי לִיה אֲבוּי זְכָרָה לְמַלְכוּ • וְדוּד כְּגִינָה
 אִסְתַּלְק לְמַלְכוּ, דְּטַרַח כֹּל יוֹמוֹי עֲלֵה • אָמַר בּוֹצִינָא קִדְשָׁא עֲלֵה
 אִתְּמַר (ס"ד) וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שֵׁם מֹשֶׁה וְגוֹמַר • כַּה אוֹהַרְתָּ לְיִשְׂרָאֵל
 בְּשַׁעַת מִיתַתְךָ, בַּה בְּרַכְתָּ יִשְׂרָאֵל כְּכֹל שִׁבְטֵי וְשִׁבְטֵי הִדְא הוּא דְכִתְיִב
 (ס"ג) וְזֹאת הַכְּרֵכְהָ אֲשֶׁר כְּרַךְ מֹשֶׁה וְגוֹמַר • וּבְגִין דְּאֵ אִוְקַמּוּדָה
 חֲבֵרִיָּא מַאֲרִי מִתְנִיתִין דְכִתְיִב (כְּמַדְבָּר י"ט) זֹאת הַתּוֹרָה אֲדָם כִּי יָמוּת
 בְּאֵהָל, וְאִמְרוּ עֲלֵה מָאִי כִי יָמוּת בְּאֵהָל, אֵלָּא אֵין הַתּוֹרָה מִתְקַיִּמַת
 אֵלָּא בְּמִי שְׁמַמִּית עֲצָמוֹ עֲלֵיהָ, וְלִית מִיתָה אֵלָּא עוֹנִי, דְּעֵנִי חֲשׁוּב כְּמַת,
 דְּאִיהוּ קִרְבֵּן עוֹלָה וְיוֹרֵד, מְסַטְרָא דְעֵשִׂיר עוֹלָה וְדָאִי, דְאִסְתַּלְק עֲלֵיהָ •
 דְּכֹל עֵתִירִין כֹּל טִיבוֹ דְעַבְדִּין, רִיבָא דִּילְהוֹן לִזְכָּאָה לְהוֹן לְעֵלְמָא דְאִתִּי,
 וְתָמַז אִיהִי תְּגָא עַל רִישֵׁיהוּ • בִּינּוּנִי דְפִלַח לְמִזְכֵּי בְתִרִין עֲלִמִין, אִיהוּ

מחצית השקל עמיה בעלמא דאתי, כגון מצה דאתפליג חציה תחת
 המפה לאפיקומן בתר סעודה, וחציה למצות קדם סעודה, ומסטרא
 דא נאמר באסתר (אסתר ט') מה שאלתך ונתן לך ומרה בקשתך עד
 חצי המלכות ותעש. אבל מאן דאירו עני דממיר גרמיה בגינה
 כגונא דילך רעיא מהימנא, איהו קרבן יורד תחותך, ואמאי, בגין דמאן
 ראשפיל גרמיה בגין שכינתיה דקדשא בריך הוא, איהו נחית עליה.
 והאי הוא דאמר דוד (תהלים קל"ח) כי רם יי ושפל יראה, והנביא אמר
 (ישעיה כ"ג) כי כה אמר רם ונשא שוכן עד וקדוש שמו וגומר, ואת דכא
 ושפל רוח, דאף על גב דאנא מרום וקדוש אשכון, בגין ההוא דאתעביד
 דכא ושפל רוח בגין שכינתי, לסלקא ליה משפלותא דילה עטרה
 לרישיה, אנא נחית לדירא עמיה. ובתר דבעלה דשכינתא נחית על
 בר נש, איהי נחיתת מעל רישיה, ויהיבת אתרא דרישא לבעלה, ונחיתת
 לרגלוי דמלכא. ורוא דמלה (ס"ב ס"א) השמים כסאי והארץ הדום רגלי.
 דמיומא דירית בר נש נשמתא כלילא מקדשא בריך הוא ושכינתיה,
 מהאי שעתא (כ"ב ס"ב) יתקרי בן אמר חד תנא וכי מההוא יומא דירית
 בר נש נשמתא כלילא מקדשא בריך הוא ושכינתיה, יתקרי בריה.
 קנא לן. אמר ליה מהאי קרא דאמר דוד בספר תהלים (תהלים כ') אספרה
 אל חק יי אמר אלי בני אתה אני היום ילדתיך. אמר ליה בוצינא
 קדישא. רעיא מהימנא מאי היום ילדתיך. אלא בגינך אמר דוד
 ברוח קדשא אני היום ילדתיך, הן עוד היום גדול כההוא דאתמר
 ביה (דברים ל"ד) ולא קם נביא עוד בישראל כמשה, אנת קיימת בשכינתא
 ואהבת את יי אלהיך ככל לבבך, דהיינו גופא. וככל נפשך, דהיינו
 נשמתא. דחמש שמהן אית לה. נשמה. רוח. נפש. חיה. יחידה.
 וככל מאדך, ככל ממונא דילך, קדשא בריך הוא ושכינתיה לא יזו
 מינך בכל אלין. אנת חשבת דאפילו הוו כל עלמין תחות רשותך,
 הוית יהיב לון לאקמא לשכינתא כקדשא בריך הוא, ולאמלכא ליה
 בשכינתיה על כל ממנן דאומין דעלמא, ולבתר לסלקא ליה ושכינתיה,
 בדיוקנא דילך כלילא מכל מדות טבין. וככל עלמין ובמשידיין עלאין
 וחתאין ועל כל ישראל. מחשבה (דק"ט ע"ב) טובה הקדוש ברוך הוא
 מצרפה למעשה, בתר דאנת בריה על כל מה דחשבת למרך יקיים

על ירך, ולא תזון מניה לעלמין אלא תהא בדיוקניה בכלא . ויאנה
בגלותא גניז מבני נשא . ואנא מעלמא דא שליחא דקדשא בריך
הוא למימר מלין אלין קדמך, ואנא מצווה מניה דלא למיזון מינד ככל
עתושתא דאנת בעי אנא וכל תנאין ואמוראין דמתיבתאן, קום אשלים
פקודין דמרך . פתח ואמר :

ועשו ארון עצי שטים . ספר תורה עמורא דאמצעיתא, ארון דיליה
שכינתא . מבית ומחוץ תצפנו לקדשא בריך הוא בשכינתיה,
מלכר ומלגו (דיליה) וכלא חד . מה דלאו הכי בארון דהאי עלמא,
דאורייתא מלגו מין אחד, וארון מין אחרא, דא ככתיבת דיו, ודא עין
מצפה זרב . דודאי אורייתא חביבה מכלא הרגה הוא דכתיב
(וייב כ"ח) לא יערכנה זרב וזכוכית . ומסטרין אחרא אפילו בהאי
עלמא אחוי דכלא חד, דיו ועין (דדיו) מתפוחים דאתעכידו מעץ אינון,
(וכל מלין דדיו עין אינון) ועוד דיו אפס מלכר, וחזור מלגו, הכי אינון
חכמים מארי תורה וחכמים . אפמין בהאי עלמא דאיהו לבר, שפירין
בההוא עלמא דאתי דאיהו מלגו, ובגין דא דיו לישנא דיו לעכד
להיות כרכו, דיו יוד יוד, חכמה ותכונה ודעת דכתב בר נש בירו
בדיו . עד כאן למ' (כנסס רמ"כ ח' פקודא דח' להקריב מנחה) פתח רבי יוסי ואמר
באינון רזין עלאין דמשכנא כתיב :

וראה . ועשה כתבניתם וגומר . וכתיב והקמת את המשכן כמשפטו .
אוליפנא דאמר ליה קדשא בריך הוא למשה, כל תקונין
וכל דיוקנין דמשכנא כל חד וחד כדקא חזי ליה, דחמא ליה למטטרוין
דקא משמש לכהנא רבא לגו . ואי תימא והא לא אתקם משכנא
לעילא, עד יומא דאתקם משכנא לתתא, ולא (קמ"ג ח') שימש ההוא
נער דלעילא, עד יומא דשימשו לתתא כהאי משכנא אחרא . אלא
ודאי הכי הוא, דהא משכנא לא אתקם לעילא עד דאתקם משכנא
לתתא, אבל חמא משה חזיו דכל משכנא, ולא הוה מתסדר בקיומיה
עד דאתקם משכנא לתתא, וחמא ליה למטטרוין משמש לבתר, לאו
דהוה איהו משמש, אלא דהוה משמש לבתר, ולא כההוא זמנא .
אמר ליה קדשא בריך הוא למשה, חמי משכנא וחמי נער, כלא
מתעכב עד דיתקם הכא לתתא . ואי תימא אי הכי מטטרוין איהו

דקא משמש • (6) אלא ודאי משכנא דיליה איהו, ומיכאל כהנא רבא
 איהו דקא משמש גו ההוא משכנא דמטטרוין, כגוונא דמשמש כהנא
 רבא עלאה לעילא גו משכנא אחרא סתימא דלא אתגלייא ברזא
 דעלמא דאתי • תרין משכנין אינון • חד איהו סתימא עלאה • וחד
 האי משכנא דמטטרוין, תרין כהני אינון, חד אור קדמאה, וחד מיכאל
 כהנא רבא לתתא • מכאן רזין סתימין דבי משכנא מפומא דכוזינא •
 משכנא עלאה אתכני על תריסר מרגליטין שייפין עלאין, מינא ושמאלא
 שמאלא וימינא, תלת שמהן אינון כלילן כחדא, ודא עייל בדא ודא
 עייל בדא. א"ל קדמאה ואתסדר כימינא, א' איהו קדמאה דאיהו
 (ויקרא ב' 6) ימינא, ואגלים ואתציר ברזא דימינא, וכד עייל וקא משמש
 לגו, אתאחד בהדיה ל' ואקרי ברזא דיליה א"ל, דהא ל' מרזא
 דלעילא גו קדש הקדשים נפק, לאו דתמן אגלים, אלא ודאי כד נפק
 אגלים כשאר אתוון, דכד נפקו מרזא דעלמא דאתי אגלימו ואתצירין,
 אוף הכי האי ל' אף על גב דאיהו רזא דלעילא, לא אגלים עד דנפק
 לבר, וכדין א"ל • ודא רזא דימינא • שמאלא כליל כגויה לימינא,
 ונטיל האי שמא לגביה ואתכליל בהדיה, וכד אתכליל (דק"ט ע"כ) בהדיה
 אקרי איהו אלהים • ואי תימא הא אקדים שמאלא ברזא דעלמא
 דאתי, ודאי הכי הוא • אלא כד נפקו דרגין ברזא דאתוון מגו עלמא
 דאתי, בעא שמא דא לאתחואה ולאיתכני, לאחואה על ההוא אתר
 דנפיק מתמן, ואתכני שמא דא כגוונא דא • א"ל בקדמיתא כסטרא
 דימינא אתכליל גו שמאלא, ונטיל ליה שמאלא ואקרי אלהים, ודא
 איהו רזא דימינא א"ל בשמא דאלהים, ועל רזא דא ככל אתר דאיהו
 דינא, תמן איהו רחמי, דהא כליל איהו דינא, והא אתכני ואתחזי •
 ההוא דנפק מתמן, אמצעיתא נטיל לתרווייהו ואשתלים ואקרי אלהינו,
 הא הבא שלימו דאתחזי מרזא דעלמא עלאה, וכלא אתכליל דא
 בדא • כיון דהאי אמצעיתא אשתלים, שרא עליה שמא קדישא מפתחא
 דכלא דאקרי יהוה, וכדין נטיל לכל סטרין, עילא ותתא ימינא ושמאלא
 ולכל סטרין אתרנין, ועל דא כד אשתלים מרזא דתרין סטרין מימינא
 ושמאלא

(ה) וע"ב לי מקדש ובכני כהוקס ר"ח כ"י (וע"ב ח"מ) וביס ח"ס אומר וע"ב כל כהנא דקלי המלכים שחקני מקדש
 בעינין ותח"כ חזר וכן מע"ז ל' ש"ח).

ושמאלא אקרי אלהינו, הא הבא ימינא ושמאלא ואמצעיתא ככללא
 דשמא דא, ודא אתחזי ואתבני . רזא דאתון נפקו מתמן, כגוונא דא
 אתבני ואתחזי כל חד וחד, הא אתכליל ימינא בשמאלא, ונטיל שמאלא
 שמא דימינא . ימינא אן כליל בגויה שמאלא, למדוי נטיל ימינא
 רזא דשמאלא, אלא בד אתכליל ימינא בשמאלא, ונטיל שמאלא שמא
 רזא דימינא, ימינא כליל בגויה שמאלא שמא א' ל' ואיהו הי"ם . אמאי
 הכי . אלא בשעתא דאתבני ההוא אתר הנפקו מתמן, נטיל שמאלא
 תרין אתון, וימינא נטיל חד מרזא דעלמא דאתי . שמאלא תרין ואיהו
 הי" כרין ימינא כליל בגויה לשמאלא ונטיל לאת בתראה ס', ונטיל י'
 דהוה בשמאלא, ס' איהו בשלימו מ'ס, ואתבני הכי מים כההוא י'
 דנטיל יתיר . כרין ימינא כליל ליה לשמאלא בגויה . לכתר אתבנון
 אתון, א' דהוה בקדמיתא בסטרא דימינא, אוליד ואפיק את ש' כליל
 בתלת סטרין . ואשתתף כאת א' ואתעביד אש' תו אעדו אתון אלן
 גו בטישו דתרין סטרין אלן, ואתקריבו כחדא במחלוקת, ומגו מחלוקת
 דא דמים באש ואש במים, אולידו אתון ואפיקו את ר' ואת ח'
 ואתעבידו רוח, ועאל בין תרין סטרין, וכרין אתיישבו אתון קדמאי
 כדוכתייהו כל חד וחד בשלימו . תו אתון אעדו ואתגלגלו כחדא,
 אפיק מ' דאיהו מסטרא דיליה בימינא דהא בימינא אתיישב, מ' אפיק
 ש' בגין דהא מ' כלילא איהי, בקדמיתא הוה משמאלא ואתכליל
 לבתר בימינא, ואשתלים בתרין סטרין, כיון דאשתלים, אעדו ואולידו
 כחדא ואתכלילו בתרין סטרין . ואתתקפו אתון אמ' ש' תלת
 אלן, ואעדו ואולידו תלת אחרנין גו גלגולא, מ' אתתקף ואעדי ואוליד
 ר' . א' אעדי ואוליד ו' . ש' אעדי ואוליד ח' ואשתכלל כלא . תו אעדו
 אתון אלן רזא אמ' ש', ואתגלגלו במלקדמין, א' אעדי ואוליד ואפיק
 את ב' בסטרא דמערב, כרין אתיישב איהו דרום . מ' אעדי ואוליד
 ואפיק את ד' בסטרא דצפון, כרין אסתלק איהו בין צפון ודרום ותלייא
 באוירא . ש' אעדי ואוליד ואפיק את ג' ואתיישב בסטרא דמזרח, ואיהו
 אסתלק בין מערב ומזרח ותלייא באוירא . אשתכחו תרין אתון מ' ש'
 תליין באוירא, א' דאשתתף אסתלק בדוכתיה וסליק לעלא .
 ואתעטר ביה י' ה' . כאלן ארתתקף ואעדי ואוליד הי', וקאים

דמערב

פרוכתייה כרין ארעטר ואנהיר ופשיט נהירו ואוליר נהירו,
 ואפיק את ט' בטישו דקא כטש ונהיר רזא דעלמא עלאה
 (דק ס ע"ב) בנהירו כרין אסתלק א' ונטיל מגו אוירא מ'ש ואתחברו
 בהדיה והו אמ'ש במלקדמין, ואתיישב א' כסטרא דרום, ש' בסטרא
 דמזרח, מ' כסטרא דצפון. סלקא ג' דהיה כסטרא דמזרח, ואעדוי
 ואוליר צ"ת. אתא ב' דהיה בסטר מערב וסליק ואתחבר בין צ"ת,
 סליקו א' ו' דא מסטר מערב (כ"ב דרום) ודא מסטר מזרח, ואתחברו
 תרווייהו בהדי ב' בין צ"ת, ואנהיר שמא צבאות. כד אתנהיר שמא דא
 גו משכנא, אעדו אתוון ואולירו ז.כ.נ. (כ"ב כ"ג) סליקו אמ'ש במלקדמין
 ואעדו ואולירו ס' ע"פ. אשתאר ק' יחידאי, וסלקא ונחתא קיימא גו
 נוקבא דתהומא רבא, חמא ליה קדשא כריך הוא, דקא מתערכבא
 בלא גופא ולא ציורא, ולא עייל למשכנא. עבד ליה חופאה למשכנא,
 ומאי ניהו, יריעות עזים לאהל על המשכן כמרה דאת אמר ועשית
 יריעות עזים לאהל על המשכן, לאהל ולא אהל, קו"ף ולא אדם. תו
 אתגלגלו אתוון כמלקדמין גו עוכדא דמשכנא, אמ'ש, ש' אתגלגלא
 ואתיישבא בסטר מזרח, ואשתאר ג' תלייא באוירא. מ' אתגלגלא
 ואתיישבא בסטר צפון, ונפק ד' ואתחברו גו ש' בההוא סטרא, א' אתגלגל
 ואתיישב וסליק לגבי י' וסלקא ואתתקפא בהדיה, ונטיל ליה, ואתחבר
 גו בחבורא חדא שד"י. כד שמא דא אתתקן גו משכנא, כרין קיימא
 וקיימא איהו מגו משכנא דלחתא. תו אתוון. אתגלגלו כמלקדמין
 לאתיישבא משכנא, סליקו אתוון א' כרישאת לכתר א' ת"ב כרישא ש'
 לכתר, אתחלפו אתוון אב"ג ית"ץ אתגלגלו כגלופיקודשא אק, א' אפיק ק'
 לנטרא משכנא. ק' אפיק ר' ר' אפיק ע. קר"ע. רזא דא ואת עורות
 גדיי העזים הלבישה על ידיו ועל חלקת צואריו. כגוונא דא ועשית
 יריעות עזים לאהל על המשכן. דהא חולקא דא אצטריך לאחזאה
 לבר לנטרא ההיא דלגאן ועל רזא דא אלבישה ליה לעקב לבר.
 קר"ע שט"ן, אינון אתוון רשימו לבר בגין נטורא דמשכנא, דאיהו רזא
 דברית קדישא, ואתפרעא ערלה לכתר בחופאה דא. תו אתגלגלו
 אתוון ואפיק א' ת, ב"ש, שקוצ"ית, כראשית ברא אלהים את השמים
 ואת הארץ והארץ היתה תהו וגומר. בגלגולא דא והארץ היתה תהו.

וכהו באחון קרע שטין וחשך על פני תהום ג' אפיק ל' ד' ק' ק' עד
 הכא אחון אתגלגלו ובטישו דא כדא לתקנא גו משכנא אינון
 אמ'ש אפיקו תולדין ה' צוף אתון דתליין גו אורא, ובטישו באינון
 אחרנין ואפיקו ציורא דמשכנא ז' ע' עד הכא קיימא וחשך על פני
 תהום, ח' כלהו בסטרוי, אתה ס' ואתחבר בהדיה כדין יהי אור ויהי
 אור • אתגלגלו אתון כמלקדמין, אכ' ג' ית'ן אעדו ואולידו ואפיקו
 ציורא גו רזין דמשכנא בכללא חדא, ברוא א' ל' ב' ס' דהא את א'
 אעדי ואוליד כרוא דחילא ותוקפא את ל' אתגבר בתוקפיה ואסתלק
 ביקריה ואוליד את ב' כדין אעדיאו ואולידו אתון ואתחברו אחרנין
 אלין. א' אתחבר בגלופיה באת ב' כדין ט' ר' פתכורא ט' ת למהוי אתון
 סלקין באחרייהו גו צרופא דרוא דמשכנא • את הכיור ואת כנו • יהי
 לקיע בתוך המים דהא מיין סליקו ונחתו כרוא דאתון א' ל' א' אפיקו
 אפיק ק' את ל' סליק. ואתגליפו אתון בגלופייהו בחבורא חדא קול י'
 על המים א' ל' וגומר • אלין אתון אל דהא אלין אעדו ואולידו ואפיקו
 אתון גו ציורין דמשכנא, אמ'ש אעדו ואולידו ואתגליפו בגלופי רזין
 דאתון לאפקא ציורין דמשכנא, א' אפיק ג' ש' (דק' ס' ע"ב) אפיקין לחברא
 גו את ג' ברוא גו. תרשא הארץ דשא עשב וגומר • אתגלגלו אתון
 כמלקדמין אמ'ש ברוא ב'ס, באלין כנישו מיא לאתר חד דכתיב יקוו
 המים מתחת השמים אל מקום אחד. עד כאן מצאנו בהעתק
 רבי חייא ורבי יוסי הוו אזלי בארחה עד דהוו אזלי אמר רבי יוסי
 נפתח בעדונין (כ"א בעירין או בעידנין) ונימא מלי דאורייתא •
 פתח רבי יוסי במלי דקריית שמע ואמר כתיב (דברים ו') שמע ישראל י'
 אלהינו י' אחר • וכתיב (ס"ז) שמע ישראל היום הזה נהיית לעם,
 ובתיב (ס"ט) שמע ישראל אתה עבר היום את הירדן, כל הני שמע
 שמע דקאמר משה אמאי, דהא שמע ישראל דיחודא יאות, (דהא י'
 לדרשא קאתי) הני אחרנין אמאי, אלא כלהו לדרשא קאתו, שמע
 ישראל דיחודא ודאי האי לדרשא קא אתיאי • והכא רמזי ואתחזי
 יחודא דחכמתא עלאה, שמע ע' מאתון רברבן אידי אמאי, אלא רמז
 קא רמזי בכללא חדא, לאכללא עלא ותתא כחדא ביחודא חדא.
 (ל' ו' ס') שמע • שם ע' הכא אתכליל האי שם באינון ע' (ק' ס' ס') שמעין

עלאין לאכללא לון דהא שם אתברכא מנייהו ואתכליל בהו •
 ואצטריך לאכללא לון כחדא ביחודא חד, ולשוואה רעיתיה בהו •
 דהא ודאי שבעין שמיהן אינון ברזא דרתיכא עלאה, ומתאי רתיכא
 עלאה אתברכא האי שם ואתכליל כגווייהו, ולכתר ישראל בכלל •
 אבל הא תנינן דא ישראל סבא, למהוי ישראל בכללא חדא, והוא
 אתר דבקיותא דכלא, ועל דא שמע ישראל, השתא אתדבקת אתתא
 בכעלה והוי כלא בכללא חדא, ודא שמע ישראל דיחודא (ישראל)
 לכתר קא מיחד תלת סטרין " אלהינו " אחר, למהוי כלא חד. שמע
 ישראל דכלהו שאר לאו אינון כהאי גוונא, אבל כלהו אחרנין לדרשא
 קאתו, וכלהו באתר אחרא אתדבקו. שמע ישראל אתה עבר היום, שמע
 ישראל היום הזה נהיית לעם, וכלהו בדרגא תתאה אתדבקו. שמע
 ישראל היום הזה נהיית לעם, שמע ישראל יאות, היום הזה
 נהיית לעם מהו • היית מבעי ליה, מאי נהיית, אלא ככל אתר עם, כד
 אתברו לבייהו לפולחנא כמה דאת אמר (דמחל ט) נהיית ונחלתי • ודא
 הוא דכתיב (ד"ס ט' כ"ט) שמעוני אחי ועמי, אי אחי למה עמי, ואי עמי
 למה אחי • אלא אמר דוד, אי ברעותא, אתון אחי, ואי לאו, אתון עמי
 לתברא לבייכו לפולחני, כך היום הזה נהיית לעם, תכרת לבך לפולחנא
 דקדשא כריך הוא. שמע ישראל אתה עבר היום את הירדן, כלא
 בדרגא תתאה איהו, ושמע ישראל דיחודא הוא דרגא עלאה, מה בין
 האי להאי, אלא ההוא שמע ישראל דיחודא לא הוי בכלהו כהאי
 גוונא, דהא איהו הוי רזא דעילא ותתא (כדקא יאות), ואיהו רזא לקבלא
 עליהו עול מלכות שמים בכל סטרין, בגין דיצטריך ליה לכר נש
 למהוי (ט) זמן (בההוא שמע) בההיא שעתא, ליחדא שמא דקדשא
 כריך הוא ולקבלא עליה עול מלכות שמים • ובשעתא דאתי בר נש
 לקבלא עליה עול מלכות שמים, כדין שכינתא אתייה ושרייה ער
 רישיה, וקאים עליה כסהיד לסהרא סהדותא קמי מלכא קדישא, דהאי
 איהו דקא מיחד שמייה תרי זמני ביומא ושמיה אתיחד עילא ותתא
 כדקא יאות, ועל דא ע' משמע ישראל מאתון רברבן וד' נמי
 מאתון רברבן, למהוי עד קמי מלכא קדישא והאי אוקמוה יהוה

אלהינו

(ט) מסת' לישאל משמע שקדוש שמחיל כריך לסבין עמאי לקדושא דהז ולמסור ככסו וניכו ומאורו ט' ס :

אלהינו יהוה, דא הוא רזא דיחודא בתלת סטרין כמה דאוקמייה
 בוצינא קדישא, ואתער ביה בכמה דוכתי ולית לן רשו לאתערא ביה
 יתיר. ודאי האי ברנש דקא מייחד שמא (דקס"א ע"ב) דקדשא כריך הוא
 עילא ותתא בדקא יאות, שכינתא אתייתא ושרייתא על רישיה, ומכרך
 ליה בשבע ברכאן וקרי עליה יסעיה מ"ט) ויאמר (פ) לי עבדי ישראל
 אשר כך אתפאר. רבי חייא פתח אבתריה ויאמר (דברים ד) אתה
 הראת לדעת כי יי הוא האלהים וגומר. האי קרא אית לאסתכלא ביה
 אתה הראת. מאי הראת. אלא כד נפקו ישראל ממצרים לא הוו
 ידעי ברזא דמהימנותא דקדשא כריך הוא כלום, בגין דבלהו דהוו
 פלחי פולחנא נוכראה בגלותא, ואנשו כל עיקרא דמהימנותא דהוה
 בהו בקדמיתא דיריתו כל אינון תריסר שבטין מאבוהון יעקב. וכד
 אתא משה אולף לון דאית אלהא עלאה בעלמא כמה דאוקמוה. לבתר
 חמו כל אינון נסין וגבורין דעל ימא, וכל נסין וגבורין דעבד להו במצרים,
 לבתר חמו כמה גבורין במנא ובמייא, ואתייהב לון אורייתא ואולופו
 ארתי דקדשא כריך הוא, עד דמטו לעירנא דא. אמר לון משה עד
 השתא אצטריבנא למירף לכו כמה דילפיין לרבייא. (מכאן ולהלאה)
 ודא הוא אתה הראת לדעת ואוליפת עד הכא לדעת למנדע
 ולאסתכלא ולמיעל ברזא דמהימנותא. ומאי אירו. כי יי הוא
 האלהים. אי תימא מלה זעירא היא למנדע, הא כתיב וידעת היום
 והשבות אל לבבך כי יי הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מחת
 אין עוד. הכא תלייא כל רזא דמהימנותא למנדע רזא דכל רזין מגו
 דא, למנדע סתימו רזא דכל סתימין. יהוה אלהים (פ) שם מלא וכלא
 חד. אתה הראת לדעת, הכא רזא דרזין לאינון ידעי מדין, זכאין אינון
 כל אינון דמשתדלי באורייתא. בגין דכד ברא קדשא כריך הוה
 עלמא אסתכל בה באורייתא וברא עלמא, ובאורייתא אתברי עלמא
 כמה דאוקמוה דכתיב (משלי ח) ואהיה אצלו אמון, אל תקרי אמון אלא
 אומן, וכי אורייתא אומנא הוה. אין למלא דבעי למעבד פלטרין,
 אי לא שוי לגביה אומנא לא יכיל למעבד פלטרין. כיון דפלטרין

אתעבידו

(ה) כל דרמו כו' חכום שכתובים הם מייחמד ואלך דכל חכמה רמי ברכה מ' ברכות : (פ) כל כי יי' כתיב כתיב כו' ודאי כף ל' מלא
 כים סופי ה' חכום כו' הוה כתיב אלהים הוה רמי כים יתיר מלא כים ס' אלהים וס' כי כ' סוף סלטים : א' ס'

אתעבדו, לא סליק שמא אלא דמרבא, אלן פלטרין דעבר מלכא .
 מלכא שוי באינון פלטרין מחשבה . כך קדשא בריך הוא בעא
 למכרי עלמא אסתכל באומנא, ואף על גב דאומנא עבר פלטרין לא
 סליק שמא אלא דמרבא, אלן פלטרין דעבר מלכא, ודאי מלכא בנה
 פלטרין, אורייתא צווחת ואהיה אצלו אמון, בי ברא קדשא בריך הוא
 עלמא . דעד לא אתברי עלמא אקדימת אורייתא תרין אלפי שנין
 לעלמא . וכד בעא קדשא בריך הוא למכרי עלמא, הוה מסתכל בה
 באורייתא בכל מלה ומלה, ועבר לקבלה אומנותא דעלמא . בגין
 דכל מלין ועובדין דכל עלמין באורייתא אינון . ועל דא קדשא
 בריך הוא הוה מסתכל בה וכרה עלמא . לחו דאורייתא
 ברא עלמא, אלא קדשא בריך הוא באסתכלותא דאורייתא
 ברא עלמא . אשתכח דקדשא בריך הוא איהו אומנא, ואורייתא
 לקבלה ולגביה אומנא דכתיב ואהיה אצלו אמון, ואהיה
 אמון לא כתיב, אלא אצלו, הואיל וקדשא בריך הוא אסתכל בה
 אצלו הוה אומנא . ואי תימא מאן יכיל למהוי אומנא לגביה . אלא
 אסתכלותא דקדשא בריך הוא בגוונא דא . (ר"פ אתעבד כלא בלא
 עמל ויגיעה דכתיב בדבר יי שמים נעשו וגומר בגוונא דא באסתכלותא
 דיליה היא אומנא) באורייתא כתיב בה (בראשית ה) בראשית ברא אלהים
 את השמים ואת הארץ . אסתכל בהאי מלה וכרא את השמים .
 באורייתא כתיב בה ויאמר אלהים יהי אור, אסתכל בהאי מלה וכרא
 את האור . וכן בכל מלה ומלה דכתיב בה באורייתא אסתכל קדשא
 בריך הוא ועבר ההיא מלה, ועל דא כתיב ואהיה אצלו אמון בגוונא
 דא כל עלמא אתברי . כיון דאתברי עלמא כל מלה ומלה לא הוה
 מתקיים, עד דסליק ברעותיה למכרי אדם דיהוי משתדל באורייתא,
 ובגיניה אתקיים עלמא . השתא (דקס"א ע"ב) כל מאן דאסתכל בה
 באורייתא ואשתדל בה, כפיכול הוא מקיים כל עלמא . קדשא
 בריך הוא אסתכל באורייתא וכרא עלמא . בר נש מסתכל בה
 באורייתא ומקיים עלמא . אשתכח דעובדא וקיומא דכל עלמא
 אורייתא איהי . בגין כך זבאה איהו בר נש דאשתדל באורייתא, דהא
 איהו מקיים עלמא . בשעתא דסליק ברעותא דקדשא בריך הוא

למכרי אדם, קאים קמיה בדיוקניה וקיומיה כמה דאיהו בהאי עלמא
 ואפילו כל אינון בני עלמא, עד לא יתון בהאי עלמא, כלדו קיימין
 בקיומיהו ובתקונייהו כגוונא דקיימין בהאי עלמא. בחד אוצר דתמן
 כל נשמתין דעלמא מתלבשן בדיוקנייהו, ובשעתא דזמינין לנחתא
 בהאי עלמא, קרי קדשא בריך הוא לחד ממנא, די מני קדשא בריך
 הוא כרשותיה כל נשמתין דזמינין לנחתא להאי עלמא. ואמר ליה
 זיל אייתי לי רוח פלוני. בההיא שעתא אתייה ההיא נשמתא
 מתלבשא בדיוקנא דהאי עלמא, וההוא ממנא אחוי לה קמי מלכא
 קדישא, וקדשא בריך הוא אמר לה ואומי לה דכד תיחורת להאי
 עלמא דתשתדל באורייתא, למנדע ליה ולמנדע ברזא דמהימנותא.
 דכל מאן דהוי בהאי עלמא ולא אשתדל למנדע ליה, טב ליה דלא
 אתברי. בגין כך אתחוי קמי מלכא קדישא, למנדע בהאי עלמא
 ולאשתדלא ביה בקדשא בריך הוא ברזא דמהימנותא דהא הוא
 דכתיב (דברים ד') אתה הראת לדעת, אתחזיאת על ידא דההוא ממנא
 קמיה קדשא בריך הוא. לרעת למנדע ולאסתכלא בהאי עלמא,
 ברזא דמהימנותא ברזא דאורייתא, וכל מאן דהוה בהאי עלמא ולא
 אשתדל באורייתא למנדע ליה, טב ליה דלא אתברי, דהא בגין דא
 אייתי ליה קדשא בריך הוא לבר נש בהאי עלמא. לרעת כי"י הוא
 האלהים. דא איהו כללא דכל רזא דמהימנותא דכל אורייתא. כללא
 דעילא ותתא, ורזא דא איהו כללא דכל רזא דמהימנותא והכי הוא
 ודאי. כללא דכל אורייתא דא איהו רזא דתורה שבכתב, ודא איהו רזא
 דתורה שבעל פה וכלא חד. כללא דרזא דמהימנותא, בגין דאיהו
 שם מלא דאיהו רזא דמהימנותא, (ב) ומאן איהו. יי אחר ושמו אהר,
 יי אחר, שמע ישראל יי אלהינו יי אהר, דא איהו (ג) יחודא חד ושמו
 אהר פרוק שם כבוד מלכותו לעולם ועד, הא יחודא אחרא למדווי
 שמה חד. ורזא דא יי הוא האלהים, דא כתיב כד אינון ביחודא
 חדא. ואי תימא אי הכי כגוונא דכתיב (דברים י"ד) יי אחר ושמו אהר,
 לאו איהו יי הוא האלהים, דאי כתיב יי אחר ושמו הוא אהר, הוה

אמינא

(א) כל מו"ק בקרה ה' אהר ודבר' נק' סמו ויחסס כלהדות ה' גמור משוככים סרי כ' כני' ל' ז'ס' ורזא דה' ח' הוה סאלמיס כי סאלמיס
 כני' ל' ל' למדווי יחודא כגדול כני' ל' ס' ח' ג' כ' כני' ל' ח' ס' : (ב) לשון ז'ס כנינו קלח סוכב כ'אחמקן וס' ד' ח' ז'ס מפרש ע"ע כספר
 מק"מ סרש כ' יכ"כ הו"מ :

אמינא הכי • אבל לא כתיב אלא " אחד ושמו אחד, ואצטריך למימר כגוונא דא " הוא האלהים הוא, ואתחזי " אחד ושמו אחד • אלא כלא חד, דכד מת"חדו תרין שמהן אלין דא ביחודא חד ודא ביחודא חד, כדן תרין שמהן אלין אתעבידו חד, ואתכלילו דא בדא והוי כלא שמה שלים ביחודא חדא, ובכך " הוא האלהים, דהא כדן אתכליל כלא בדא למהוי חד • ועד דאתי"חדו כל חד דא בלחודוי ודא בלחודוי, לא אתכלילו דא בדא למהוי כלא חד • כללא דכל אורייתא הכי איהו ודא, דהא אורייתא איהי תורה שבכתב ואיהי תורה שבעל פה, תורה שבכתב דא איהו דכתיב " תורה דכעל פה דא הוא דכתיב האלהים • ובגין דאורייתא איהו דא דשמה קדישא, אקרי הכי תורה שבכתב ותורה שבעל פה, דא כלל ודא פרט • כלל אצטריך לפרט, ופרט אצטריך לכלל, ואתי"חדו דא בדא למהוי כלא חד, ועל דא כללא דאורייתא איהו כללא דעילא ותתא, בגין דשמה דא לעילא ושמה דא לתתא, דא דא דעלמא עלאה ודא דא דעלמא תתאה ועד דא כתיב אתה הראת לדעת כי " הוא (דקס"ב ע"ב) האלהים, דא איהו כללא דכלא, ודא אצטריך בר נש למנדע בהאי עלמא • ואי תימא פקודי אורייתא אן אינון הכא בכללא דא • אלא דא איהו זכור ודא איהו שמור, וכל (ב) פקודי אורייתא בהני כלילן ברזא דזכור וברזא דשמור, וכלא איהו חד • פתח רבי יוסי ואמר הא דתנינן דצלותא דערבית חובה • חובה איהי ודא, בגין דקרית שמע דערבית חובה, וקרשא בריך הוא אתי"חד בלילה כמה דאתי"חד ביממא, ומרת ליליא אתכליל ביממא, ומרת יממא אתכליל בליליא ואתעביד יחודא חדא • ומאן דאמר רשות, בגין אמורין ופדרין דמתאכלי בליליא (ק"ב) והא אוקימנא • כתיב (דברים ו) ואהבת את " אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך וגומר. האי קרא אוקימנא ליה ואוקמוה חבריא • אבל אית לשאלא, אי בהאי יחודא דשמע ישראל אתכליל כלא ימינא ושמאלא, אמאי (כתיב) לבתר ואהבת (ס"ג) והיה אם שמוע, דהא ביחודא אתכלילו • אבל התם בכלל והכא בפרט, והכי

(6) אמר כי טעמן סס בחסודים בחי' זכור ולאגין כגבורות בחי' שמור כמו שכתב רבינו סוף ז"ל בריש ספר המלות אמנם סס מכילך כפיריות ע"כ כהר"ם יאורי'ם רחמי ירי'ם ע"ר

וְהָיָה אֲצִטְרִיךְ, וּבְרִזָּא דִּיחֻדְרָא דָא אֲתַעְרַנְנָא כִּיָּהּ • יְחֻדְרָא דָא אִיהוּ
 כְּגֹוֹנָא דְתַפְלִין דְרִישָׁא וְתַפְלִין דְדְרוּעָא, בְּתַפְלִין דְרִישָׁא, אַרְבַּע פְּרִשְׁיִין
 וְהָא אֲתַמַּר, וְהִכָּא תַלְתִּי שְׁמַהֲן אִינּוּן • הַתּם בְּתַפְלִין דְרִישָׁא אַרְבַּע
 פְּרִשְׁיִין, כָּל חֵד וְחֵד בְּלַחֲדוּי, וְהִכָּא תַלְתִּי שְׁמַהֲן, מַה בֵּין הָאִי לְהָאִי •
 אֲלָא אִינּוּן אַרְבַּע פְּרִשְׁיִין הָא אֲתַעְרוּ בְּהוּ, (פ') חֵד נְקוּדָה קְדַמָּאֵה
 עֲלָאָה, וְחֵד רִזָּא דְעֲלָמָא דָאֲתִי, וְחֵד יְמִינָא • וְחֵד שְׁמַאלָא • אֲלִין רִזָּא
 דְתַפְלִין דְרִישָׁא • וְהִכָּא בְרִזָּא דִּיחֻדְרָא דָא תַלְתִּי שְׁמַהֲן, וְאִינּוּן כְּגֹוֹנָא
 דְאִינּוּן אַרְבַּע פְּרִשְׁיִין • " (ט' פ') קְדַמָּאֵה, דָא נְקוּדָא עֲלָאָה רִאשִׁיתָא
 דְכֻלָּא • אֱלֹהֵינוּ, רִזָּא דְעֲלָמָא דָאֲתִי • " בְּתַרְזָא, כֻלָּא דִימִינָא וּשְׁמַאלָא
 כְּחֵרָא בְּכֻלָּא חֵרָא, וְאֲלִין אִינּוּן תַפְלִין דְרִישָׁא, וְדָא אִיהוּ יְחֻדְרָא
 קְדַמָּאֵה • תַפְלִין דְדְרוּעָא כֻלָּא דְכָל הַנִּי כְּחֵרָא, וְדָא אִיהוּ רִזָּא
 בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד, הִכָּא כֻלָּא דְאִינּוּן תַפְלִין דְרִישָׁא
 דְאֲתַכְלִילוּ גּוּ תַפְלִין דְדְרוּעָא, וְרִזָּא דָא (ק"ל ס"ב) בְּרוּךְ, דָא רִזָּא דְנְקוּדָא
 עֲלָאָה דְאִיהוּ בְּרוּךְ, דְכָל בְּרַכָּאֵן גְּבַעִין מִתְמַן • וְאִי תִימָא עֲלָמָא דָאֲתִי
 אֲקַרִי בְּרוּךְ • לָאוּ הִכִּי, דְהָא נְקוּדָה עֲלָאָה אִיהוּ דְכַר, עֲלָמָא דָאֲתִי
 נּוֹקְבָא • אִיהוּ בְּרוּךְ, וְאִיהוּ בְּרַכָּה • בְּרוּךְ דְכַר • בְּרַכָּה נּוֹקְבָא • וְעַד
 דָא בְּרוּךְ אִיהוּ נְקוּדָה עֲלָאָה • (ל' פ') שֵׁם, דָא עֲלָמָא דָאֲתִי דְאִיהוּ שֵׁם
 גְּדוֹל כְּמַה דָאֲתִי אָמַר (יְסוּשַׁע ז') וּמַה תַּעֲשֶׂה לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל • כְּבוֹד, דָא
 כְּבוֹד עֲלָאָה דְאִיהוּ יְמִינָא וּשְׁמַאלָא, וּכְלֵהוּ כְּלִין כְּהָאִי תַפְלָה שֶׁל יָד,
 דְאִיהוּ מַלְכוּתוֹ, וְנִטִּיל כֻלָּא בְּגוּיָהּ, וּכְהָאִי מַלְכוּתוֹ אֲתַכְלִילִין כִּיָּהּ
 עֲלִמִי אֲכֻלְהוּ, לְמִיזִין לֹון וְלִסְפָקָא לֹון כְּכֹל מַה דְאֲצִטְרִיכוּ, וְעַל דָא לְעוֹלָם וָעֶד •
 וְדָא אִיהוּ יְחֻדְרָא דְתַפְלִין דְרִישָׁא וְתַפְלִין דְדְרוּעָא, וּכְגֹוֹנָא דְרִזָּא
 דִּיחֻדְרָא דְתַפְלִין, הִכִּי אִיהוּ יְחֻדְרָא דְכֻלָּא וְדָא אִיהוּ כְרִידָא דְמִלָּה • וְהָא
 סְדְרָנָא יְחֻדְרָא דָא קָמִי בּוֹצִינָא קְדִישָׁא וְאָמַר לִי, דְהָא בְּאַרְבַּע גֹּוֹנִין
 אֲתַסְדֵּר יְחֻדְרָא, וְדָא כְרִידָא מְכֻלְהוּ, וְהִכִּי אִיהוּ וְדָא, וּכְלֵהוּ רִזָּא
 דְמַהֲיִמְנוּתָא, אֲבַל סְדוּרָא דְתַפְלִין דָא אִיהוּ יְחֻדְרָא עֲלָאָה בְּדָקָא יְאוּת,
 וּמִגּוּ דְאֲתַכְלִילוּ יְמִינָא וּשְׁמַאלָא בְרִזָּא דְשְׁמָא קְדִישָׁא בְּאַרְחַ כֻלָּל
 אֲצִטְרִיךְ לְבַתֵּר לְאַפְקָא לֹון בְּאַרְחַ פְּרִט, אֲבַל לָאוּ בְּאַרְחַ יְחֻדְרָא, דְהָא
 יְחֻדְרָא בְּקָרָא קְדַמָּאֵה אִיהוּ, לְמַהוּ יְהוּיָהּ אַחַד בְּתַפְלִין דְרִישָׁא, וְשְׁמוּ

אחד

אַחַד בַּתְּפִלִּין דְּרֵוּעָא וְהוּי כְּלָא חָד • כִּיּוֹן דִּיחֻדָּא אַתְסָדֵר כְּלָא
 בְּכֻלָּא מְרִישָׁא דְנִקְוָדָא עֲלָאָה, (ס"ב דא"הו רֵאשִׁיתָא דְכְּלָא) אַצְטְרִיךְ
 לְבַתֵּר לְאַתְעֵרָא מְרִישָׁא (ס"ב מְרֵזָא) דְנִהוּרָא קְדַמָּאָה דֵאִיהוּ רִישָׁא
 דְכְּלָא • וְאַהֲבַת, דָּא רֵאשִׁיתָא דִימִנָא לְמַרְחָס לִיה לְקַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא
 בְּרַחֲמֵי דֵאֲתַדְבְּקוּתָא דִילִיה • וּמָאן אִיהוּ רַחֲמֵי דֵאֲתַעֵר יְמִינָא • מָאן
 דְרַחֲסִים לִיה לְקַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אִיהוּ אַתְעֵר יְמִינָא דִילִיה לְגַבִּיה, וּמִקְבֵּל
 לִיה (דקס"ב ע"ב) בְּרַחֲמֵי, כָּל מַלְיָן דְעֲלָמָא לָא תַלְיִין אֲלָא בְרַעוּתָא •
 רוּחַ אֲמֻשִׁיק רוּחַ וְאִיִּיתִי רוּחַ וּסִימָנָא דָּא (פּוּיכ ל"ד) אִם יֵשִׁים אֵלָיו לְבוֹ
 רוּחוֹ וְנִשְׁמָתוֹ אֵלָיו יֵאֲסוּף • כִּד אַתְעֵר בֵּר נִשְׁ רַחֲמֵי לְגַבִּי קַדְשָׁא
 בְרִיךְ הוּא, אַתְעֵרוּתָא דִימִנָא לָא אַתְעֵר אֲלָא בַתְּלַת גּוּוֹנִין כְּמָה
 דָּאֵת אָמֵר (דכּוּס ו') בְּכַל לְכַבֵּךְ • וּבְכַל נַפְשֶׁךְ • וּבְכַל מְאוּרְךָ • הָא
 תַּלְת גּוּוֹנִין הֵכָא • דָּלָא תִימָא אוֹ הָאֵי אוֹ הָאֵי, דְהָא לָא כְּתִיב אוֹ
 בְּכַל לְכַבֵּךְ אוֹ בְּכַל נַפְשֶׁךְ אוֹ בְּכַל מְאוּרְךָ • אֲלָא כְּלָהוּ אַצְטְרִיךְ
 (ס) לְבָא וּנְפִשָׁא וּמִמּוּנָא • וּכְדִין קַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אַתְעֵר יְמִינֵיה
 לְגַבִּיה, וּפְשִׁיט לִיה לְקַבְלִיה וּמִקְבֵּל לִיה • וְעַל דָּא כְּתִיב (תְּהִלִּים ק"ו) נָאִם
 " לֵאדְנִי שֶׁב לִימִינִי, וְרוּז דְהָאֵי קְרָא הָא אַתְעֵרנָא בֵּיה, דְדוּד מְלָכָא
 עַל דְרָגָא דִילִיה קָאמֵר כִּד אַתְקֻשֵׁר בִּימִינָא • תְּלִיסֵר פְּקוּדִין הֵכָא
 בִּימִינָא, וְאַהֲבַת אֵת " אֱלֹהֶיךָ הָא חֲדָא • בְּכַל לְכַבֵּךְ תְּרִין • וּבְכַל
 נַפְשֶׁךָ תַּלְת • וּבְכַל מְאוּרְךָ אַרְבַּע • וּשְׁנַנְתֶּם לְבַנְיָךְ הַמֶּשֶׁךְ וּדְבַרְתֶּם בָּם
 הָא שִׁיתָא • בְּשַׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ הָא שְׁבַעָה • וּבְלַכְתְּךָ בְּדֶרֶךְ הָא
 תִּמְנַיָּא • וּבְשַׁכְבְּךָ הָא תִּשְׁעָה, וּבְקוּמְךָ הָא עֶשְׂרֵה • וּקְשַׁרְתֶּם לְאוֹת עַל
 יָדְךָ הָא חֲדָא סָר • וְהִיוּ לְטַטְפַּת בֵּין עֵינַיִךָ הָא תְּרִיסֵר • וּכְתַבְתֶּם עַל
 מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעֲרֶיךָ הָא תְּלִיסֵר • תְּלִיסֵר פְּקוּדִין אֲלִין תַּלְיִין בִּימִינָא
 וּשְׁמַאלָא אַתְכְּלִיל בִּימִינָא וְהֵכִי אַצְטְרִיךְ, וּבְכַל זְמָנָא דְשְׁמַאלָא אַתְעֵר,
 יְמִינָא שְׁאֵרֵי בֵּיה כְּרִישָׁא • וּבְגִין דָּא אִם יִזְכּוֹן שְׁמַאלָא אַתְכְּלִיל בִּימִינָא,
 וְאִי לָאו יְמִינָא אַתְכְּלִיל בְּשְׁמַאלָא, וְשַׁלְטָא שְׁמַאלָא • וּסִימָנָא דָּא אִם
 כְּרִישָׁא, כְּגוֹן אִם בַּחֲקוּתֵי תַלְכוּ, וּבְכַל אֲתֵר שְׁמַאלָא אַתְעֵר בְּרַחֲמֵי
 בְּרֵזָא דִימִינָא, וּלְבַתֵּר אַתְתַּקֵּף דִּינִיה כְּמָה דְאַצְטְרִיךְ • וּבְךָ אַצְטְרִיךְ
 בְּכַל

(ב) משמע רלף כמסול כמסחים כ"ס א' ריש כך ארס שגופו חכיב עליו מממנו וכו' ומשמע רלף על ארס ס' קאי כלשו אלא על רלף
 חלוקות א"ס :

בכל אתר והא אתערו חברייה בהני מלין, אתא רבי תייה ונשקיה
 פתח ואמר :

ואת המשכן תעשה עשר ידעות וגומרהא הכא רזא (קל"ט ב') דיחודא
 דהא תקונא דמשכנא בכמה דרגין איהו דכתיב ביה והיה
 המשכן אחד • לאתחזאה דכל שייפין דגופא כלהו רזא דגופא חד •
 בכר נש אית ביה כמה שייפין עלאין ותתאין, אלין פנימאין לגו ואלין
 באתגלייא לבר, וכלהו אקרין גופא חדא, ואקרי בר נש חד בתבורא
 חדא • אוף הכי משכנא, כלהו שייפין כגוונא דלעילא, וכד אתחברו
 כלא כחדא כדין כתיב והיה המשכן אחד. (כ"ט כגוונא דאדם) פקודי
 אורייתא כלא שייפין ואברין ברזא דלעילא, וכד מתחברן כלהו כחד
 כדין כלהו סלקן לרזא חד • רזא דמשכנא, דאיהו אברין ושייפין, כלהו
 סלקין לרזא דאדם, כגוונא דפקודי אורייתא, דהא פקודי אורייתא כלהו
 ברזא דאדם דבר ונוקבא, דכד מתחברן כחדא, חד אינון רזא דאדם •
 מאן דגרע אפילו פקודא חדא דאורייתא, כאילו גרעדיוקנא דמהימנותא,
 דהא כלהו שייפין ואברין כדיוקנא דאדם, ובגין כך כלא סלקא ברזא
 דיחודא • ועל דא ישראל אינון גוי אחד דכתיב (יחזקאל ל"ד) ואתן צאני
 צאן מרעיתי אדם אתם וכתיב (שמואל ב' ו') ומי כעמך כישראל וגומר •
 רבי יצחק הורה שביח קמיה דרבי אלעזר אמר ליה, ודאי רחימו
 דקדשא בריך הוא דבר נש רחים ליה, לא אתער אלא מלבא, בגין
 דלבא איהו אתערותא לאתערא לגביה רחימו, (ורחמנא לבא בעי) •
 אי הכי אמאי כתיב בכל לבבך, ולבתר ובכל נפשך, דמשמע דתרין
 גוונין אינון, חד לבא וחד נפשא, אי לבא הוא עיקרא מאי בעי נפשא •
 אמר ליה ודאי לבא ונפשא תרין אינון ואתאחדן לחד • דהא לבא
 ונפשא וממונא כלהו אתאחדן דא ברא, ולבא איהו עיקרא ויסודא
 דכלא • והא דאתמר בכל לבבך, בתרין לבין איהו, דאינהו תרין יצדין
 חד יצרא טבא וחד יצרא בישא, ותרין אלין כל חד וחד אקרי לב, דא
 (רקס"ג ע"ב) אקרי לב טוב, ודא אקרי לב רע • ובגין כך איהו לבבך,
 דאינון תרין יצר הטוב ויצר הרע • ובכל נפשך, ובנפשך מבעי ליה
 מאי ובכל נפשך, האי ככל אמאי • אלא לאכללא נפש ורוח ונשמה •
 דא איהו ובכל נפשך, ככל מה דאחיד האי נפש • ובכל מאדך, אוף

הכי כמה זינין אינן דממונא • כלוהו משניין אלין מאלין, ועל דא כתיב
 ככל • רחימו דקדשא בריך הוא לממסר ליה כל דא, למרחם ליה
 ככל חר וחד • ואי תימא ביצר הרע היך יכיל בר נש למרחם ליה,
 דהא יצר הרע מקטרגא איהו, דלא יקרב בר נש לפולחנא דקדשא
 בריך הוא, והיך ירחים ליה ביה • אלא דא איהו פולחנא דקדשא
 בריך הוא יתיר, כד האי יצר הרע אתכפייא ליה, בגין רחימו דקדשא
 מרחם ליה לקדשא בריך הוא. דכד האי יצר הרע אתכפייא ותבר
 ליה ההוא בר נש, דא איהו רחימו דקדשא בריך הוא, בגין דינע
 לקרבא ליהווא יצר הרע לפולחנא דקדשא בריך הוא • הכא איהו
 רזא למארי מדין • כל מה דעבד קדשא בריך הוא עילא ותתא, כלא
 איהו בגין לאחזאה יקרא דיליה, וכלא איהו לפולחניה • וכי מאן חמי
 עבדא דליהו מקטרגא דמאריה, ובכל מה דרעותיה דמאריה אתעביד
 איהו מקטרגא • רעותיה דקדשא בריך הוא דיהון בני נשא תדיד
 בפולחניה, ויהכון בארע קשוט בגין למזכי לון בכמה טבין, הואיל
 ורעותיה דקדשא בריך הוא בהאי היך אתייא עבדא בישא ואשתבח
 מקטרגא מנו רעותיה דמאריה, ואסטי לכני נשא לארע ביש ואדחי
 לון מארע טב, ועביד לון דלא יעבדון רעותא דמאריהון, ואסטי לכני
 נשא לארע ביש • אלא ודאי רעותא דמאריה עביד • למלכא דהוה
 ליה בר יחידאי, והוה רחים ליה יתיר, ופקיד עליה כרחימו דלא יקרב
 גרמיה לאתתא בישא, בגין דכל מאן דיקרב לגבה, לאו כדאי איהו
 לאעלא גו פלטרין דמלכא • אודי ליה ההוא כרא למעבד רעותיה
 דאבוי כרחימו • בביתא דמלכא לבר הוות חדא זונה יאה בחיוו
 ושפירא בריוא • ליומין אמר מלכא בעינא למחמי רעותא דכרי
 לגבאי • קרא לה לההיא זונה ואמר לה זילי ותפתי לכרי, למחמי
 רעותא דכריה לגביה • ההיא זונה מה עבדת, אזלת אכתריה דכריה
 דמלכא, שראת לחבקא ליה ולנשקא ליה ולפתי ליה בכמה פתויין •
 אי ההוא כרא יאות ואצית לפקודא דאבוי גער כה ולא אצית לה
 ודחי לה מניה • כדין אבוי חדי בכריה, ואעיל ליה לגו פרגודא
 דהיכליה, ויהיב ליה מתנן ונכובזון ויקר סגיא • מאן גרים כל האי יקר
 להאי כרא הוי אימא ההיא זונה • וההיא זונה אית לה שכחא בהאי

או לא • ודאי שבחא אית לה מכל סטרין • חד דעברת פקודא
דמלכא • וחד דגרמת ליה לההוא ברא לכל ההוא טיבו לכל האי
דחימו דמלכא לגביה ועל דא כתיב (מלאכות 6) והנה טוב מאד • והנה
טוב, דא מלאך חיים • (ס"ח ב) מאד, דא מלאך המות • דאיהו ודאי
טוב מאד למאן דאצית פקודין דמאריה • ותא חזי אי לא יהא האי
מקטרגא, לא ירתון צדיקייא הני גנוייא עלאין, דזמינן לירתא לעלמא
דאתי • זכאין אינון דאערעו בהאי מקטרגא, וזכאין אינון דלא אערעו
ביה, זכאין אינון דאערעו ביה ואשתזיכו מיניה, דכגיניה ירתין כד
אינון טבין וכל אינון עדונין וכל אינון כסופין דעלמא דאתי דעליה
כתיב (ישעיה ס"ד) עין לא ראתה אלהים זולתך • וזכאין אינון דלא אערעו
ביה, כגיניה ירתין גיהנם ואתטרדו מארץ החיים, דהא אינון חייביא
דאערעו ביה והו צייתין ליה ואתמשכו אבתריה ועל דא אית
לצדיקייא למחוק ליה טבין, דהא כגיניה ירתין כל אינון טבאן ועדונין
וכסופין לעלמא דאתי • תועלתא דהאי מקטרגא כד חייביא צייתין
ליה (דקס"ג ע"ב) מאי איהו, אלא אף על גב דלית ליה תועלתא, פקודא
דמאריה איהו עכיד, ותו דהא אתתקף כגין האי, דהואיל ואיהו רע
אתתקף כד עכיד ביש • חייבא לא אתתקף עד דקטיל בר גיש • כיון
דקטיל בני גשא, כדן אתתקף ואתגבר בחיליה ואית ליה גיחא • כך
ההוא מקטרגא דאתקרי מלאך המות, לא אתגבר בחיליה עד דאסטי
לבני גשא ומקטרג לון וקטיל לון • כדן אית ליה גיחא ואתתקף ואתגבר
בחיליה, כמה דאתתקף סטרא דחיים, כד בני גשא טבין ויהכון בארחה מישר
אוף הכי האי מקטרגא אתתקף ואתגבר, כד חייביא צייתין ליה ושליט
עליהו רחמנא לישובין וזכאין אינון דזכאין לנצחא ליה ולאכפייא ליה למזבי
כגיניה לעלמא דאתי, ואתתקף בר גיש במלכא קדישא תדיר, על דא
ודאי אתמר (ספלים ס"ד) אשרי אדם עז לו כך מסלות בלבבם, זכאין
אינון בהאי עלמא ובעלמא דאתי • רבי יוסי ורבי יהודה ורבי חניא
הו אזלי בארחה פגע בהו רבי אלעזר, עד דחמו ליה נחתו מן חמרי
כלהו • אמר רבי אלעזר ודאי אנפי שכינתא חמינא, דהא כד חמי בר
גיש צדיקייא או זכאין די כדרא ואערעו בהו, ודאי אינון אנפי שכינתא •
ואמאי אקרון אנפי שכינתא, כגין דשכינתא אסתתרת בגווייהו, איהו

בסתימו ואינון באתגלייא • כגין דשכינתא, אינון דקריבין לה, אקרונ
 פנים דילה • ומאן אינון • אינון דאיהי אתתקנת בהדייהו לאתחזאר.
 לגבי מלכא עלאה • והואיל ואתון הכי, ודאי שכינתא אתתקנת
 עליכו ואתון פנים דילה. (פ"ה ואערע בהו ודאי חמי אנפי שכינתא, כגין
 דשכינתא אסתתרת בגווייהו, איהי בסתימו ואינון באתגלייא, (ה) ואיהי
 אתתקנת בהדייהו לאתחזאה קמי מלכא, והואיל ואתון הכי תלתא,
 ודאי שכינתא אתתקנת עליכו ושרייא בגוויכו) • פתח ואמר (כראשית ל"ג)
 קח נא את ברכתי אשר הובאת לך וגומר. כד חמא יעקב לסמ"אל
 מקטרגא בההוא ליליא, חמא ליה בההוא דיוקנא דעשו, ולא אשתמודע
 ביה עד דסליק צפריא • כיון דסליק צפריא ואשגח ביה, חמא ליה
 באנפין סתימין ואתגליין • אסתכל בההוא דיוקנא דהוה כדיוקנא דעשו,
 מיד אשגח וידע דהוה ממנא דעשו • אתקף ביה, מה כתיב (ס"ד) ויאמר
 שלחני כי עלה השחר, וחברייא אתערו דכגין דמטא זמניה לזמרא ולשבחא
 ליה לקדשא כריך הוא, ועל דא כי עלה השחר • והכי אית לאסתכלא,
 דנדאי שולטנותא דיליה, לאו איהו אלא בליליא גו חשוכא • ורזא דא
 מפחד בלילות, דא פחדא דגיהנם • ומה דאמר בלילות, רוצה לומר
 איהו ונוקביה, ובגני כך לא שליט אלא בליליא, ודא דאמר ויאמר
 שלחני כי עלה השחר • מאי כי עלה השחר • כגין דכד אתי צפריא
 ואתעבר שולטנו דחשוכא דליליא, כדן עאל איהו ואוכלוסיה בנוקבא
 דתהומא רבא דלסטר צפון עד דעאל ליליא (פ) ואשתרו כלבי ושלטי
 ומשטטי בליליא (ד"ה בעלמא) עד דאתי צפריא • ועל דא הוה דחיק
 לומר שלחני כי עלה השחר, דהא לא שליט ביממא • בגוונא דא
 גלותא דישראל דאיהו בליליא, ואקרי לילה • אדום חייבא שלטא
 עלייהו דישראל, עד דייתי צפריא דינהיר לון קדשא כריך הוא ויתעבר
 שולטנהו, ועל דא כי עלה השחר, דחיק הוה בידיה ותשש חיליה, דהא
 אתעבר ליליא, ועל דא אתתקף יעקב ביה, וחמא דיוקניה כדיוקנא
 דעשו, אבל לא באתגלייא כל כך • וכדן אודי ליה על ברכאן • מה
 כתיב לבתר (ס"ד) כי על כן ראיתי פניה כראת פני אלהים ותרצני •

דחמא

(ה) עיין מם צרמתי לעיל ח"א דף קפ"ט ע"ב ע"ג • מל"ן : (כ) פ"ר ככתחי ממאז"ס • סמ"ו ספ"ריס כיוס • וכלילם משוטעיסגור סב"ק
 סקור"ס למאז"ס • ס"ג כ :

דחמא באינון אנפין דעשו, כדיוקנא דאתחוי ליה סמ"אל ממש, דהא
 בכל אתר דבר נש אתקשר הכי אתחוי באנפוי • ואתון קדישי עליונין
 שכינתא בהדייכו, ואנפין דילכון כאינון אנפין דילה • זכאין אתון •
 אמר אי בארמא חדא הוינא אזיל בהדייכו הוינא יתיב עמכון, השתא
 דאתון לאררחייכו ואנא לארחי, אתפרש מנייכו במלי (דקס"ד ע"ב) דאורייתא
 פתח ואמר (תהלים קכ"ז) שיר המעלות (ויסלח קע"ב ב') לשלמה אם " לא
 יבנה בית שוא עמלו בוניו בו אם " לא ישמר עיר שוא שקד שומר,
 וכי שלמה אמר תושבחתא דא כד בנה בי מקדשא • לאו הכי, דהא
 דוד מלכא אמר ליה בגין שלמה מלכא בריה, כד אתא לגביה, ואמר
 ליה על שלמה דאיהו יבני בי מקדשא, ולבחר דוד מלכא אחוי לשלמה
 בריה דיוקנא דבי מקדשא • כיון דחמא דוד דיוקנא דבי מקדשא וכל
 תקונו, אמר שירתא על שלמה בריה ואמר אם " לא יבנה בית וגומר.
 דבר אחר שיר המעלות לשלמה, למלכא דשלמא דיריה • והאי
 שירתא איהו שירתא ותושבחתא על כל שאר שירתא, ושירתא דהא
 סלקא על בלהו • אם " לא יבנה בית, דחמא דוד מלכא כל אינון
 עמודין שבעה דהאי בית קאים עלייהו, דאינון קיימי שורין שורין למבני
 האי בית, לעילא מכלהו קיימא מאריה דביתא, דאזיל על גבייהו ויהיב
 לון חילא ותוקפא, לכל חד וחד כדקא יאות • ועל דא אמר דוד אי
 האי מלכא דשלמא בלא דיליה, דאיהו מאריה דביתא, לא בני להאי
 ביתא, שוא עמלו בוניו בו, אינון (פי' עמודין) קיימין דקיימין למבני על
 האי ביתא, אם " לא ישמר עיר, דא מלכא דשלמא בלא דיליה • שוא
 שקד שומר, דא איהו חד קיימא דעלמא אתתקן עליה, ומנו צדיק, דהא
 איהו נטיר לה להאי עיר • משכנא דעבד משה, יהושע הוה קאים תדיר
 ונטיר ליה, דהא לית נטירו דיליה כד ביה דאקרי נער דכתיב (שמות ל"ג)
 יהושע בן נון נער לא ימיש מתוך האהל • לבתר האי משכנא לא
 הוה נטיר, אלא בגין נער אחרא דכתיב (שמואל ב' ג') והנער שמואל משרת,
 (והיה מסדר תמו) בגין דלית נטירו דמשכנא אלא בנער • (אבל בי מקדשא
 לאו הכי, דלאו נטירו דיליה אלא בקדשא כריך הוא דכתיב אם " לא
 ישמר עיר שוא שקד שומר) ומאן איהו שומר (ק"ב ב') דא, ההוא
 דנטיר משכנא דאקרי הכי נער מטטר'ון, אבל אתון קדישי עליונין לאו

נטירו דלכוין כנטירו דמשכנא, אלא נטירו דלכוין כנטירו דכי מקדשא, קדשא בריך הוא בלחודוי דכתיב אם י לא ישמר עיר שויה שקד שומר, דהא בכל זמנא דצדיקיא אזלי בארחה קדשא בריך הוא נטיר לון תריר דכתיב י ישמר צאתך ובואך, אזלו אכתריה ואוזופוהו תלת מילין ואהדרו לארחייהו • קרו עליה (תלמיס ז"ל) כי מלאכיו (ויקרא רס"ב ח') יצוה לך לשמרך בכל דרכיך על כפים ישאונך וגומר (משלי כ"ג) ישמח אביך ואמך ותגל יולדתך :

ואת המשכן תעשה עשר יריעות וגומר, רבי יהודה פתח (ס"ד י"ד) ברכ עם הדרת מלך ובאפס לאם מחתת רוזן, ברכ עם הדרת מלך אלין אינון ישראל דכתיב בהו (דברים ז') כי עם קדוש אתה ליי אלהיך • ואינון עמא דסלקין לכמה אלפין ולכמה רבוון, וכד אינון סגיאיין בחושבניהון, יקרא דקדשא בריך הוא איהו, דהא עלאין ותתאין משבחן שמייה דמלכא עלאה, ומשבחן ליה בגין עמא קדישא דא דהא הויה דכתיב (ס"ד ז') רק עם חכם ונכון הגוי הגדול הזה • ואי תימא הא כתיב (ס"ו ז') כי אתם המעט מכל העמים, אלא מכל העמים וראי, אבל מעמא חד יתיר סגיאיין אינון, דהא לית עמא בכל עלמא רב וסגי כישראל ואי תימא הא בני ישמעאל, והא בני אדום, הא כמה אינון • וראי הכי סגיאיין אינון, אבל כל שאר עמין כלהו מתערבי אלין באלין, כגין אית לעם דא בעם דא, ולאלין כגין בעם אחרא, ולאלין באחרא, וכגין כך לית עמא בכל עלמא רב וסגי כישראל, עמא כיריא ויחידאה אלין באלין בלא ערכובייה אחרא כלל דכתיב כי עם קדוש אתה ליי אלהיך וכך בחר יי, ועל דא ברכ עם הדרת מלך, הדורא איהו דמלכא עלאה קדשא בריך הוא • תו בזמנא (דקס"ד ע"ב) דקדשא בריך הוא אתי לבי כנישתא, (דאיהו מקדש מעט) וכל עמא אתיין כחדא ומצלאין ואודן ומשבחן ליה לקדשא בריך הוא, הדורא דמלך איהו, דמלך סתם דא מלכא קדישא, (ר"ט משיחא) דאתתקן בשפירו ובתקונא לסלקא לעילא • ובאפס לאם מחתת רוזן, וכד איהו אקדים לבי כנישתא ועמא לא אתיין לצלאה ולשבחא ליה לקדשא בריך הוא, כדין כל ההוא שולסנותא דלעילא, וכל אינון ממנן ומשיריין עלאין, פלרוו אהברו (ס"ח א) אתעברו מההוא עלוייה דמתתקני בתקוני ההוא מלך • מאי טעמא

בגין

בגין דבההיא שעתא דישראל לתתא, קא מסדרי צלותהון וכעותהון ומשבחן למלכא עלאה, כל אינון משריין עלאין מסדרין שבחין, ומתתקנן בההוא תקונא קדישא, בגין דמשריין עלאין כלהו חברין אינון בישראל לתתא, לשבחא לקדשא כריך הוא כחדא, למהוי סלוקא דקדשא כריך הוא עילא ותתא כחדא. וכד אינון אזדמנן למהוי חברים בהו בישראל וישראל לתתא לא אתיין לסדרא צלותהון וכעותהון ולשבחא למאריהון, כלהו משריין קדישין שולטנותא עלאה, אהברו (ס"א אתעברו) מתקוניהון, דהא לא סלקין בסלוקא ולא יבלין לשבחא למאריהון בדקא יאות. בגין דשבחי דקדשא כריך הוא אצטריך למהוי כחדא עילא ותתא, עלאין ותתאין בשעתא חדא, ועל דא מחתת רוזן, ולא מחתת מלך. ואפילו דלא אסגיאנו כבי כנישתא אלא עשרה, באינון עשרה מזדמנן משריין עלאין למהוי עמהון חברים. מאי טעמא, בגין דכל תקוני דההוא מלך אינון בעשרה, ועל דא די בעשרה אי לאו אינון יתיר. תא חזי כפשטן מה כתיב. ואת המשכן תעשה עשר ידעות, עשר בגין דתקונא דמשבנא (כ"א דשכינתא) בעשרה איהו למהוי בדקא יאות, עשר, מאי טעמא עשר ולא עשרה. אלא עשר בכל אתר איהו בלא שכינתא, דלאו איהי בחושבנא, כגוונא דא עומד על שני עשר בקר שכינתא לאו איהי בחושבנא, דהא איהי קיימא לעילא דכתיב (מלכים א' ז') והים עליהם מלמעלה. ובאלין דוכתי דמיוזי לרזא דלעילא, דחסר מנהון, הא שכינתא יתיר על ההוא חושבנא, דלאו איהי בחושבנא. (רי"ב א' רל"ג ב' פנחס רכ"ט א') לסטרא אחרא יהי חושבנא יתיר, ואיהי במניינא בגריעו, (ר"א לא תימא חושבנא יתיר, אלא תוספת את, וחושבנא בגריעו) כגון עשתי, והא אוקמוה. ובכל אתר דאתון אתוספן כגוונא דא איהו לגריעותא, כגון האמינון אחיך, דסגיא אמנון. ובסטרא (ב) דקדושה גרע את, ואיהו תוספת. רבי חייא פתח ואמר (תהלים ק"ד) עטה אור כשלמה נוטה שמים כיריעה. האי קרא אוקמוה, דכד ברא קדשא כריך הוא עלמא (פנחס רמ"א א') אתעטף בההוא אור קדמאה וכרא ביה שמים. ותא חזי אור וחשך (ד"א לאו) כחדא הוו. אור מסטרא דימינא, וחשך מסטרא דשמאלא, מה עבד

קדשא

(א) ס' כגון עסי עבד טרי חסר אות א' מעשתי עבד וסוי אהת ופטר על עשתי עבד. א' ס':

קדשא בריך הוא, שיתף לון כחדא וכרא מנהון שמים • מאי שמים,
 אש ומים • שיתפן כחדא ועביר שלם בנייהו, וכד אתכלילו כחדא
 ומתח לון, כיריעה מתח לון, ועביר מנהון את ו, ורא אקרי יריעה •
 יריעות, דהא את דא אתפשיט מניה נהירו, ואתעבירו יריעות דהא
 הוא דכתיב ואת המשכן תעשה עשר יריעות • ושבע רקיעין אינון
 מתיחין, גניזין בגניזו עלאה כמה דאוקמוהו, וחד רקיעא דקיימא עלייהו •
 והוא רקיע לית ביה גזון, ולית ליה אחר באתגלייא, ולא קיימא
 לאסתכלא ביה אלא בסוכלתנו • והאי רקיע איהו גניז ונהיר לכלהו,
 ונטיל לון במטלניהון כל חד וחד ברקא חזי ליה • [אלא קיימא
 בסוכלתנו] מהאי רקיע ולמעלה לית מאן דידע וישגח, ואירת ליה
 לבר נשלמסתם פומיה ודלא למללא ולאסתכלא בסוכלתנו, מאן דיסתכל
 אהדר לאחורא, דלית מאן דיכיל למנדע • עשר יריעות אינון דאינון עשרה
 רקיעין • ומאן אינון יריעות דמשכנא דאינון עשר • וקיימן למנדע לחכימי
 לבא • מאן דינדע בהו אסתכל כחכמתא סגיא וכדוין דעלמא, ואסתכל
 (דקס"ה ע"ב) לעילא, בההוא אתר דכל חד וחד אתרבק ביה, בר תרין
 אינון דקיימן בימינא ובשמאלא • ואינון גניזין בהדי שכינתא רבי יוסי
 אמר (6) תשע רקיעין אינון, ושכינתא איהו עשיראה, דאי תימא בגין דכתיב
 עשר בר משכינתא איהו, אי הכי שכינתא חד סרי איהו דקיימא על
 עשר, אלא ודאי תשע אינון, ואינון תשע יומין שבין ראש השנה ליום
 הכפורים, ואיהו עשיראה, כגוונא דא משכן איהו עשר יריעות, אינון עשר
 רקיעין, וזא דרוין דלא אתמסר בר לאינון דעי חכמתא, וכלא איהו (7) ברזין
 דבוצינא קדישא, דאיהו גלי דזא דכל רקיעא ורקיעא, ואינון שמשין דמשמשי
 בכל חד וחד. שבע רקיעין אינון לעילא, שבע רקיעין אינון לתתא כגוונא
 דלעילא, שבע רקיעין אינון דבהו בוכבייא ומזלי, לאנהגא עלמא דא
 כפום ארחה, כמה דאצטריך ליה, בכלהו שביעאה עדיף • בר המינאה
 דקא (8) מדבר לכלהו וקיימא על כלהו. בתיב (תהלים כ"ח) סלו לרכב
 בערכות, מאן רכב בערכות, ומאן אינון ערכות • אלא ערכות רקיעא
 שביעאה, אמאי אתקרי ערכות, על דאיהו כליל מאשא ומיא כחדא,

מסטר

(6) סיון כפרים רמונים ממרמ"ק שער ר"כ י"א : (כ) בסודות סיסר דרשב"י ע"ם שיקדווסו חכמים ככל סוחר כולינא קרישא ור"ל כ"טו
 קדוש : (ג) שחול מנסיג לכלם עומר על כלם (וסר"ז כ"ט) בינח סס"ף רקיעא קמינאם סוף מנסבת כלם) :

מסטרך דדרוס ומסטרך דצפון ואיהו מעורב מתרין סטרין • ואי תימא
 אי הכי שתי ערכות דקא מתחברן בלולב, ותנינן ערכות דדא הוה
 דכתיב סלו לרכב בערכות • אי הכי מאן יהיב ירכין בגופא, או גופא
 בירכין, דהא דא עביד פירין ואיכין ודא לא עביד (קס"ט ב) פירין ואיכין, אלא
 ודאי כלא איהו רזא דערכות דבלולב • אינון ערכות דבלולב חד אש
 וחד מים, ברזא דא דכלהו, ואיהו שביעאה איהו אש ומים כליל פחדא
 ברזא חדא • וכגין דערכות איהו רזא כללא דכלהו שית אחרנין, איהו
 רזא דרתיבא עלאה וקדשא כריך הוא אתרעי כהאי רקיעא יתיר מכלהו
 רקיעין, ותיאובתיה תדיר לאתקנא ליהווא רקיעא בשפירו עלאה •
 ועל דא סלו לרכב בערכות, ליהווא דרכב בערכות • ומאן איהו
 ההוא רקיע טמיר וגניו דקיימא על גבי חיותא, דאיהי רכב בערכות •
 ועלוזו (ק"י ב) לפניו • מלפניו לא כתיב, אלא לפניו, דהא לית מאן דידיע
 ביה כלום • אבל לפניו, מאן דעייל לקמיה דהאי רקיעא, אצטריך למיעל
 בחדוה ולא בעציבו כלל, בגין דהאי רקיעא גרים דתמן לא שרייב
 עציבו ורוגזא כלל, דהא תמן בלא איהו בחדוה • ועל דא כהן גדול
 דקיימא לקמיה, לא היה עאל לבי קדשא בר בחדוה ולאחזאה חדוה,
 דהא אתרא גרים • ועל דא כתיב (תהלים ק) עבדו את יי בשמחה באו
 לפניו ברננה • דהא דלא לאחזאה בה עציבו • ואי תימא אי הכי
 דאי מאן דאיהו בצערא וכדוחקא, דלא יכיל למחדי לביה, ומגו דוחקיה
 אית ליה למתבע רחמין קמי מלכא עלאה • אי הכי לא יצלי צלותא
 כלל, ולא יעור בעציבו כלל, דהא לא יכיל למחדי לביה ולא עלאה
 קמיה בחדוה • מאי תקונא אית ליה להאי בר נש • אלא ודאי הוה
 תנינן כל תרעין נגעלו ואסגירו, ותרעין דרמעין לא אסגירו, ולית דמעה
 אלא מגו צערא ועציבו • וכל אינון דממנן על אינון תרעין, כלדו
 מתברין גזיון ומנעולין ועיילין אינון דמעין, וההיא צלותא עאלת
 קמי מלכא קדישא, כדן ההוא אתר אית ליה דוחקא מההוא עציבו
 ודוחקא דההוא בר נש כמה דאת אמר (ישעיה ס"ג) ככל צרתם לו
 צר • תיאובתיה דההוא עלמא עלאה לגבי האי אחר, כדכורא
 דתיאובתיה תדיר לגבה דנוקבא • בר מלכא עאל לגבי מטרוניתא
 אשכח לה בעציבו, כדן כל מה דאיהי בעאת בידהא אתמסר, וההוא

אצטריך

בר נש ויהיא צלותא לא אהדר בריקנייא, וקדשא בריך הוא, הים
 (דקס'ה ע'ב) עליה, זכאה חולקיה דההוא בר נש דאושיד דמעין קמי
 קדשא בריך הוא בצלותיה • כגוונא דא בשבת • מאן דתיב בתעניתא
 בשבת מגו צעריה, אחוי עציבו • ובשבת שלטא ההוא רקיעא עלאה,
 ההוא דאתחוי בחדוה, ואיהו חדוה וחדו לבלא • ההוא דתיב בעציבו,
 בגין דאיהו שלטא, אפיק לההוא בר נש מההוא עונשא דאתגור עליה
 והא אתמר • סלו, הבו יקר ורוממו לההוא דרוכב בערבות, דאירו
 חדוה וחדו כלא • רקיעא על גבי חיוותא (ה) ביה שמו ודאי, דהא
 בההוא אתר שמא דא אתכליל • ועלו לפניו, בגין דלא אצטריך
 לאחואה קמיה עציבו כמה דאתמר • רבי אלעזר אמר האי קרא הכי
 אצטריך למימר, סלו לרכב על ערכות, מהו בערבות • ביה שמו, ביה
 הוא מבעי ליה, מאי שמו • אלא האי קרא על סתימא דכל סתימין
 עתיקא דכל עתיקין אתמר, ההוא דלא אתגלייא ולא אתידע כלל,
 דאיהו רוכב בערבות • ואי תימא דאיהו אתייא ורכיב ביה, אי דהכי
 אף על גב דסתים הוא, באתר דא קיימא לאתגלייא • אלא סלו לרכב
 בערבות, דא איהו עתיקא דכל עתיקין סתימא דכל סתימין דלא ידע •
 ובמה איהו רוכב בערבות, ביה דאירו רזא קדמארה דנפיק קמיה
 (ד' מניה) ודא איהו שמייה, מההוא סתימא דלא ידע שמא (ויקרא כ"ט)
 דיליה הוא י'ה • לאו דאיהו הוא, אלא איהו הוא, בגין ההוא פרוכתא
 (סס קכ"ח) דאתפרסא ונפיק מקמיה • אבל האי פרוכתא איהו שמו, ודא
 איהו רתיבא דיליה • ולא אתידע כלל • ודא איהו שמו הגדול, בגין
 דאית שמא דלאו איהו כל כך גדול כהאי • אף על גב דאית ביה
 תוספת אחוון, דא איהו שמא רבא • ועל דא בהאי שמא אנן מפיקין
 אמן דאיהו מניה • בהאי אזלא (ו) אמן בכל זמנא, ובשמא אחרא
 לאו הכי • (ג) אמן יהא שמייה רבא מברך • דכד האי שמא אתתקן,
 כלא איהו בשלימו וכל עלמין חדאן בחידו • בהאי שמא כלילן
 עלאין ותתאין • בהאי שמא כלילן שית מאה ותליסר פקודי אורייתא,

דאינון

(א) כוונתו ה'א שבו כו' : (ב) ד'ל כשחמלש ס' י'ם כג' מילואים י'ס'א י'ס'ים כג' אמן ממש וע' כענין איש'ר מ'ש כסוף פרשת סלוינו
 ע'א א'ס : (ג) אחד הרוגם ככ' סרמ'ו סיכא כמק'מ ר' קל'כ ומס שפ'י אס' ד' קי'ח כענינו וראש דיש סמך קלח לפי' מחזור ויערי שדחו
 סתום דיש כרכות : אף אין ספ'י' כרעיש רכיבו שמחא ותתי'שכ קרשית סתום' ומפ'י' סרמ'ו מכואר עד סיבן רומו ס' י'ס מעלס מעלס
 ועמ'ש כמ'ן ומסרמ'ג נוכח שלמים ס'י' ק'ס ונתחוק דעת סר'מ' פ'ו מיסורי' סתורס ועיין לעיל דף ק'ס ע'א מפי' אתמר סתס על איש'ר
 ודו'ק סיב'ג : מאין :

דאינון כללא דכל רזין עלאין ותתאין, כללא דעלמא דדכורא לעילא,
 וכללא דעלמא דנוקבא לתתא, וכלהו פקודין כלהו שייפין ואברין,
 לאתחזאה ברו רזא דמהימנותא. מאן דלא ישגח ולא יסתכל ברזין
 דפקודי אורייתא, לא ידע ולא אסתכל היך מתתקנן שייפין ברזא
 עלאה. שייפין דגופא כלהו מתתקנן על רזא דפקודי אורייתא. ואף
 על גב דאית שייפין דאינון רברבין ועלאין. כלס זעירין ורברבין אי
 אתנטיל חד מנייהו אפילו זעירא, דבר נש אקרי מאריה דמומא, כל
 שכן וכל שכן הוא דגרע אפילו חד פקודא מאינון פקודי אורייתא,
 דאטיל מומא באתר דלא אצטריך. תא חזי מה כתוב (בראשית ב') ויקח
 יי אלהים את האדם ויניחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה. ותנינן לעבדה
 ולשמרה אלן קרבנין וכלא חד. אבל דא רזא דפקודי אורייתא.
 לעבדה, אלן מאתים ושמונה וארבעין שייפין עלאין. ולשמרה, אלן
 תלת מאה ושתין וחמש שייפין תתאין, אלן עלאין דזכור, ואלן תתאין
 דשמור וכלא חד. זכאה איהו מאן דזכי לאשלמה לזין פקודין
 דאורייתא גרים לבר נש לאשלמא רוחיה ונשמתייה בהאי עלמא
 ובעלמא דאתי, אורייתא מזכה לבר נש לאחסנא תרין עלמין, עלמא
 דא ועלמא דאתי. כל מאן דאשתדל באורייתא אשתדל בחיים. חיים
 בהאי עלמא וחיים בעלמא דאתי, אשתזיב מכל עונשין בישין, דלא
 יכלין לשלטאה עליה. אי באשתדלותיה הכי, כל שכן מאן דעביר עובדאי.
 (ב) רבי חייא ורבי יוסי שרו בבי אושפיזייהו, קמו בפלגורת ליליא
 (דקס"ו ע"ב) לאשתדלא באורייתא. ברתיה דאושפיזיא קמת ואנהירת לזן
 שרגא, ולבתר קיימת אבחריייהו למשמע מלין דאורייתא. פתח רבי
 יוסי ואמר (משלי ו') כי נר מצוה ותורה אור ודרך חיים תוכחות מוסר.
 כי נר מצוה, כל מאן דאשתדל בהאי עלמא באינון פקודין דאורייתא,
 אתסדר קמיה בכל פקודא ופקודא חד שרגא לאנהרא ליה בההוגא
 עלמא, ותורה אור, מאן דאתעסק באורייתא זכי לההוא נהורא עלאה
 דאדליקת שרגא מניה, דהא שרגא בלא גהורא לאו כלום. נהורא
 בלא שרגא אוף הכי לא יכיל לאנהרא. אשתכח דכלא דא לדא
 אצטריך. אצטריך עובדא לאתקנא שרגא. ואצטריך למלעי באורייתא

לאנהרא

(ב) מסוף סמ' בראש ערכי חייא ורבי יוסי סיו ולא ר' אבא ועיין בסוף דף קס"ח וגם כרף קס"ט ע"ב ווס ספודא סוף כמרש ריח כ"ב :

לאנהרא שרגא • זכאה איהו מאן דאתעסק בה בנהורא ובשרגא
 ודרך חיים תוכחות מוסר • ארת חיים לאעלא ביה לעלמא דאתי אינון
 תוכחות דמקבל בר נש, (א) לאעדארה גרמיה מארח ביש ולמיהך
 בארהא טבא • תו ודרך חיים, אינון תוכחות מוסר דאייתי קדשא
 בריך הוא עליה דבר נש, לרפאה ליה מחובו באינון תוכחות • זכאה
 איהו מאן דקביל להו ברעו דלבא • דבר אחר כי גר מצוה, (תקונא
 דשרגא) דא שרגא בוצינא דדוד, דאיהו גר מצוה אורייתא דבעל פה,
 דאצטריך לאתתקנא תרד, ואיהי לא נהרא אלא מגז תורה שבכתב,
 דהא אורייתא דבעל פה לית לה נהירו אלא מגז תורה שבכתב,
 דאיהי אור לאנהרא • אשגח אבתריה וחמא ברתיה דאושפיזא קיימת
 אבתרייהו, אמר כי גר מצוה, מאי גר, דא גר דאיהי מצוה דנשין זכאן
 ביה, ואיהו גר דשבת • דאף על גב דנשין לא זכאן באורייתא, דהא
 גוברין זכין באורייתא ונהרין להאי שרגא דנשין ממתקנן בהאי מצוה •
 נשין בתקונא דהאי גר • גוברין באורייתא לאנהרא להאי גר, תקונא
 דמצוה דנשין אתחייבו בהו • שמעת ההיא אתתא ובכאת, אדהכי קם
 אבוהא דאתתא דהורת תמן ועאל בנייהו וחמיה ברתיה קיימת
 אבתרייהו ובכאת, שאיל לה אבוהא סחת ליה (רבי אבא) עובדא •
 שארי אבוהא דאתתא אוף איהו ובכה • אמר ליה רבי יוסי דלמא
 חתנך בעלה דברתיך לא זכה באורייתא • אמר ליה וראי הכי הוא,
 ועל דא ודאי בכינן אנא וברתי תרד • וכגין דחמינא ליה יומא חד,
 דדליג מאיגרא חדא למשמע קדיש בהרי צבורא, סליק ברעותא דילי
 למיהב ליה ברתי, ותכף דנפקו צבורא מבי בנישתא יהיבנא ליה ברתי •
 (ב) דאמינא בדלוגא דא דאתא למשמע קדיש, גברא רבא איהו
 באורייתא, ואף על גב דאיהו רבייא ולא ידענא ביה מקרמת דנא •
 והשתא אפילו ברכת מזונא לא ידע, ולא יבילנא בהדיה למלעי בין
 חברייהו דיוליף קרית שמע או ברכת מזונא • אמר ליה אעבר ליה
 באחרא, או דילמא ברא יוליד דליהו גברא רבא. אדהכי קם איהו
 וירג

(א) סבא מפרש חוכמה מוסר ס"ר לו נאמר כמו סר מדע • וכדר מפרש מוסר לשון יסורין ומאנוע : (ב) רבינו סארי וז"ל ביצא סודו
 דבגלגול ראשון טעה כתיבוק סה"ס אמר דקדיש אירסנו"ס וכן עתה לתקן ולכן בטורח ומסירת נפשו סתפיל עלמו מן סגב לארץ לענוה
 אמר סיקן סוד סחיבוק וע"י סודות שרש לשם תקן נישוק ואו מדוונ עם אשתו וכאז קדברים כסודן עב"ד וחמיו אף שלא ידע שרעי
 טענין מ"ט כראותו שמער עלמו לענוה קדיש קביר ככללית חוקף סחיזותו וסיוס פשעו אלגו דבכרף רבא ליפיו • מאין :

וְדִלַּגְ עֲלֵיהוּ וַיִּתִּיב לְקַמְיֵיהוּ • אִסְתַּכַּל בֵּיהּ רַבִּי יוֹסִי אָמַר וּדְאֵי אָנָּא
 חֲמִינָא בְּהָאֵי רַבִּינָא, דְנִהוּרָא דְאוּרִייתָא יְפוּק לְעֵלְמָא מְנִיָּה, אוּ בְרָא
 דְיוֹקִים מְנִיָּה. חֲיִיךְ הָהוּא רַבִּינָא וְאָמַר, רַבּוּתִי אִימָא קַמְיִיכוּ חַד מְלָה •
 פִּתַּח וְאָמַר (פּוּיֹכ ל"ג) צְעִיר אָנִי לִימִים וְאַתֶּם יְשִׁישִׁים עַל כֵּן זַחְלְתִי וְאִירָא
 מַחּוֹת דְעֵי אַתְכֶם • הָאֵי קְרָא אַתְעֵרוּ בֵּיהּ עֲמוּדֵי עֵלְמָא • אַבְל אֱלִיהוּא
 דְכַתִּיב בֵּיהּ מִמְשַׁפַּחַת רַם אַתְעֵרוּ, דְהָא מִזְרַעָא דְאַבְרָהָם קָאֲתֵי
 וְשַׁפִּיר • אַבְל (פ) אֱלִיהוּא בְּהֵנָּא הוּא, וּמִזְרַעָא דְיַחְזְקָאֵל נְבִיאָהּ הוּא,
 כְּתִיב הֲכָא בֶן בְּרַכְאֵל הַכּוּזִי וְכַתִּיב הֵתֵם (יחזקאל ה') יַחְזְקָאֵל בֶּן בּוּזִי
 הַכְּהֵן • וְאִם תְּאָמַר בְּגִין דְכַתִּיב בּוּזִי, כּוּזִי מִשְׁפַּחַת הוּא • לֹאוּ הֲכִי •
 הָרַד וְאָמַר מִמְשַׁפַּחַת רַם, עֲלָאָה עַל כֻּלָּא • אֲמַאי אַקְרִי בּוּזִי, עַל דְהוּא
 מְבֻזָּה גְרַמִּיָּה לְגַבִּי (דקס'ו ע"ב) מֵאֵן דְגָדוּל מְנִיָּה, וְעַל דָּא סְלִיק בְּשֵׁמָא
 עֲלָאָה בּוּזִי, דָּא דְאַקְרִי אָדָם שְׁלִימָא בְּכֻלָּא, מַה דְלֹא אַקְרִי הֲכִי בְר
 נִשְׁאַחֲרָא הָדָא הוּא דְכַתִּיב וְאַתָּה בֶן אָדָם • וְעַל דְסְלִיק בְּשֵׁמָא דָּא, אַקְרִי
 רַם עֲלָאָה עַל כֻּלָּא, וְעַל דָּא אָמַר צְעִיר אָנִי לִימִים • לִימִים • מִימִים
 מְבַעֵי לִיָּה • מַאי לִימִים, אֵלָא אָמַר צְעִיר אָנִי, וְאִזְעִירְנָא גְרַמִּי לִימִים,
 לְגַבִּי בְרִנֵּשׁ דְאִית לִיָּה יוֹמִין סְגִיאִין • מַאי טַעֲמָא, בְּגִין דְאַמְרַתִּי דִימִים
 יִדְבְּרוּ, וְעַל דָּא צְעִיר אָנִי וְאִזְעִירְנָא גְרַמִּי לְגַבִּי יָמִים • וְאַתֶּם יְשִׁישִׁים
 חֲמִינָא לְכוּ יְשִׁישִׁים • עַל כֵּן זַחְלְתִי וְאִירָא מַחּוֹת דְעֵי אַתְכֶם • אוּף
 אָנָּא אֲמַרְתִּי יָמִים יִדְבְּרוּ וְרַב שָׁנִים יוֹדִיעוּ חֲכָמָה וּדְאֵי, אַכְּנִרוּחָהּ יֵאָבֵן
 וְנִשְׁמַת שְׂדֵי תְבִינִם • וְעַל דָּא בְּגִין דְאַנָּא רַבִּינָא, שְׁוִינָא בְרַעוּתִי דְלֹא
 לְמַלְלָא עַד דְאַשְׁלִימוּ שְׁנֵי יְדַחִין. וְיוֹמָא דָּא אֲשַׁתְּלִימוּ, וְהִשְׁתָּא דְאַתּוֹן
 הֲכָא אִית לְמַפְתַּח בְּאוּרִייתָא קַמְיִיכוּ פִּתַּח וְאָמַר (מַשְׁלִי ו') כִּי נִרְ מַצּוּהָ
 וְתוֹרָה אוּר וְדֶרֶךְ חַיִּים תּוֹכְחוֹת מוֹסֵר • כִּי נִרְ מַצּוּהָ, דָּא אִיְהִי מִשְׁנָה
 כְּמַה דְאַת אָמַר (שְׁמוֹת כ"ד) וְהַתּוֹרָה וְהַמַּצּוּהָ • וְהַתּוֹרָה זֹו תּוֹרָה שְׁבַכְתֶּב •
 וְהַמַּצּוּהָ זֹו מִשְׁנָה, דְאִיְהִי נִרְ שְׂרָגָא דְקִיּוּמָא לְאַדְלָקָא • נִרְ, אֲמַאי אַקְרִי
 נִרְ • אֵלָא כִּד מְקַבְּלָא מִבִּין תְּרִין דְרוּעִין, מְאַתִּים וְשְׁמוֹנָה וְאַרְבַּעִין
 שְׁיִפִּין עֲלֵאִין, וְאִיְהִי פִּתְחַת לְגַבִּיָּהּ תְּרִין דְרוּעִין דִּילָהּ, כְּדִין
 אַתְכְּלִירוּ אֵלִין תְּרִין דְרוּעִין בְּהוּ, וְאַקְרִי נִרְ • וְתוֹרָה אוּר, דְקָא

נהיר

(פ) סָא דְלֹא כְּדִלְעִיל דָּק ל' דְהִמַּר דְהִיב סִיס כִּינִי מַסָּא אֵלָא כְּמ' כְּסִ'ק דְכַמְרָא דָּק ט'וּ דְרִימִי אַחְשָׁרוּזִי סִיס • סִרְמִ'ו (וּלִי סְפִדוּט
 חֶ' דִּמִּ'ס מוֹרְטָא פִ' מַשְׁפַּחַתוּ וּכְ מוֹרְטָא רַחֲכִיס פִ' מַשְׁפַּחַת אַכְרִיס וְאֵל'ל רַפְלִי אַשְׁמֵל' דוּ'ק אֵלִין):

נהיר ליהוה נר, ואדליקת מניה מפטרא דאור קדמאה דאיהו
 ימינא, דהא אורייתא מההוא סטרא דימינא דאור קדמאה אתייהיבת
 דכתיב (דברים ל"ג) מימינו אש דת למו, מפטרא דימינא אתייהיבת, אף
 (פ"ד ה') על גב דאתכליל ביה שמאלא, דהא כדן איהו שלימו דכלא.
 אור דא אתכליל במאתן ושבעה עלמין, דאינון גניזין בפטרא דההוא
 אור ואחפשט בכלהו. תחות כרסייא עלאה טמירא, שריין אינון
 עולמות מפטרא דההוא (ה') ימינא, תלת מאה ועשר אינון מארתן
 ושבע אינון בפטרא דימינא, מאה ותלת אינון בפטרא דשמאלא, ואינון
 תלת מאה ועשר. ואלין אינון דקדשא כריך הוא מתקן תדיר לצדיקייא,
 ומאלין מתפשטן כמה וכמה אוצרי חמדה, וכלהו גניזין לאתעדנא
 מנהון צדיקייא לעלמא דאתי ועל אלין כתיב (משלי ח') להנחיל אוהבי
 יש ואוצרותיהם אמלא ועל אלין כתיב (ישעיה ס"ד) עין לא ראתה אלהים
 זולתך וגומר. ויש, אלין תלת מאה ועשר עולמות גניזין תחות עלמא
 דאתי. (ועל) אינון מאתן ושבע דאינון מפטרא דימינא, אקרון אור
 קדמאה. בגין דאפילו אור שמאלא אקרי אור. אבל אור קדמאה
 איהו זמין למעבד תולדין לעלמא דאתי. ואי תימא לעלמא דאתי
 ולא יתיר. אלא אפילו בכל יומא ויומא, דאי לא הוי האי אור עלמא
 לא יכיל למיקם דכתיב (תהלים פ"ט) אמרתי עולם חסד יבנה. (ס) האי
 אור זרע ליה קדשא כריך הוא בגנתא דעדנוי, ועבד ליה שורין שורין
 על ידי דהאי צדיק דאיהו גננא דגנתא, ונטיל להאי אור זרע ליה
 זרועא דקשוטי. ועבד ליה שורין שורין בגנתא ואוליד ואצמח ועבד פירין
 ומנייהו אתון עלמא דהא הוא דכתיב (סס ז') אור זרוע לצדיק וגומר.
 וכתיב (ישעיה ס"ה) וכגנה זרועיה תצמיח. מאן זרועיה, אלין זרועי דאור
 קדמאה דאיהו זרוע תדיר, השתא אוליד ועבד איבין, והשתא זרוע
 איהו כקדמיתא, עד לא ייכול עלמא איבא דא אוליד זרועא דא, ויהיב
 איבא ולא שכיך. ועל דא כל עלמין אתונו בספוקא דההוא גננא
 דאקרי צדיק, דלא שכיך ולא פסיק לעלמין, בר בזמנא דישראל
 (ג) בגלותא. ואי תימא בזמנא דגלותא כתיב (איוב י"ד) אזלו מים מגי

(ה) עיין בפרשם רמזים מספר ק שער ח פ' כ"ו: (ג) רמז למ"ג סכר ולמ"ג שמים שריכ
 (ה) כ"ל כי יש בעירוקין יצין שמאל. סמ"ז: (ב) עיין בפרשם רמזים מספר ק שער ח פ' כ"ו: (ג) רמז למ"ג סכר ולמ"ג שמים שריכ
 כ"ל לא יש כשמות חדשות כי אס ספחים ועיין כס' סדרושים:

ים ונהר יחרכ ויבש, היך עביד תולדין, אלא כתיב זרוע זרוע איהו
 תדיר ומיומא דאפטיק ההוא גהר • גנתא (ס"א בגנתא) לא עאל
 (דקס"ו ע"ב) בה ההוא גננא • ויהוא אור דאיהו זרוע תדיר עביד איבין
 ומניה ומגרימיה אודרע כקדמיתא ולא שכיך תדיר. כגנתא דעביד
 תולדין, ומההוא זרועא נפיל ביה באתריה, ומגרימיה עביד תולדין
 כדבבדמיתא • ואי תימא דאינון תולדין ואיבין הוו כמה דהוה בזמנא
 דגננא תמן, לאו הכי, אבל לא אתמנע זרועא דא לעלמין • כגוונא דא
 ותורה אור • אורייתא דאתייהיבת מסטרא דההוא אור קדמאה, הכי
 אודרע תדיר בעלמא ועביד תולדין ואיבין ולא שכיך לעלמין, ומההוא
 איבא דיליה אתון עלמא • ודרך חיים תוכחות מוסר, תרין ארחין אינון
 חד ארח חיים, וחד כהפוכא מניה • סימנא דארח חיים מאן איהו,
 תוכחות מוסר דכד בעא קדשא בריך הוא לנטרא להאי ארח חיים,
 שני עליה ההוא דאלקי ועביד תוכחות מוסר לבני עלמא • ומאן איהו,
 האי דכתיב (כרלשית ג) ואת להט החרב המתהפכת לשמר את דרך
 עץ החיים, ועל דא דרך חיים איהו תוכחות מוסר • ומאן דאית ביה
 תוכחות, ודאי דמתערי ליה למיהך בההוא ארח חיים, דשארי תמן
 תוכחות מוסר. האי קרא לאו רישיה סיפיה ולאן סיפיה רישיה • אלא
 כלא רזא דמהימנותא בהאי קרא • כי נר מצוה, דא רזא דשמור,
 ותורה אור, דא רזא דזכור • ודרך חיים תוכחות מוסר, אלן גזרין
 ועונשין דאורייתא, וכלא רזא דמהימנותא • ואצטריך דא לדא למהוי
 רזא דכלא כדקא יאות. ועל רזא דא דהאי אור דדליק ונהיר להאי
 נר, כתיב ביה באהרן (כמדבר ס') בהעלותך את הנרות, כגין דהוא אתי
 מסטרא דהאי אור • אור דא כתיב ביה (כרלשית ט') יהי אור ויהי אור •
 כיון דאמר יהי אור, אמאי כתיב ויהי אור, דהא בויהי כן סגיא • אלא
 יהי אור, דא אור קדמאה דאיהו ימינא, ואיהו לקץ הימין, ויהי אור,
 דמימינא נפיק שמאלא ומרזא דימינא נפיק שמאלא, ועל דא ויהי אור
 דא שמאלא • מבאן דויהי קדמאה דאורייתא כסטרא דשמאלא הוה,
 ובגין כך לאו איהו סימן ברכה. ומאי טעמיה, כגין דכיה (כ"א מניה)
 נפק ההוא חשך דאחשיך אנפי עלמא • וסימנא דא כד אתגלי רזא
 דעשו ועובדיו, כהאי ויהי הוה, דכתיב (סס כ"ה) ויהי עשו איש יודע ציד

אתקיים בויהי, איש יודע ציד לפתאה בני עלמא דלא יהכון בארח
 מישר. וירא אלהים את האור כי טוב, דא איהו עמודא דקאים
 באמצעיתא, וקאים ואחיד בסטרא דא ובסטרא דא, כד הוה שלימו
 דתלת סטרין כתיב ביה כי טוב, מה דלא הוה בהני אחרנין, ובגין דלא
 הוה שלימו עד אור תליתאה, דאשלים לכל סטרין, וכיון דאתא
 תליתאה דא, כדן אפריש מחלוקת דימינא ושמאלא דכתיב ויכדל
 אלהים בין האור ובין החשך. ועל דאינון (ב) חמש דרגין דאחפרשו
 ואתמשכו מהאי אור בקדמאה, כתיב (תל"א ר"ף ב') אור חמש זמנין, וכלהו
 הוה מסטרא דימינא ואתכלילו ביה, וכד אתכלילו בסטר שמאלא
 אתכלילו ברזא דמים דנטיל בימינא (ס"א מימינא). ובגין כך כתיב מים
 חמש זמנין, וכד אשתלימו ברזא דאמצעיתא כתיב רקיע חמש זמנין,
 ועל דא תלת אינון (ג) אור, מים, רקיע. לקבל תלת דרגין אלן דכלהו
 חמש דרגין אתכלילו בהו, ועל דא בכלהו כתיב חמש זמנין בכל חד
 וחד. הכא רזא דרוזין, באלן תלתא אתצייר ואתגליף בגלופי רזא
 דיוקנא דאדם. דאיהו אור בקדמיתא, לבתר מים, לבתר אתפשט
 בגווייהו רקיע דאיהו גלופא דגלופי דיוקנא דאדם. בגוונא דגליפו
 ציורא דדיוקנא דאדם בתולדתיה. דהא בתולדתא דבר נש.
 בקדמיתא זרע דאיהו אור, דהא נהירו דכל שייפי גופא איהו ההוא
 זרע, ובגין כך איהו אור, וההוא אור אקרי זרע דכתיב אור זרועההוא
 זרע כמש. לבתר ההוא זרע דאיהו אור, אתפשט וארעעביד
 (דקס"ז ע"ב) מים, בלחותא דיליה אגליף יתיר, ואתפשט פשיטו גו אינון
 מים פשיטו דגופא לכל סטרין, כיון דאתצייר ואתגליף ציורא ודיוקנא
 דגופא, אקריש ההוא פשיטו ואקרי רקיע ודא איהו רקיע בתוך המים.
 ולבחר דאקריש כתיב ויקרא אלהים לרקיע שמים, דהא אקריש ההוא
 לחותא (ר"א דאנגיד ואשתאר ההוא פסולת) דגופא, דהוה גו אינון
 מים. כיון דאתבריר גופא ואתנקי בנקיו, ההוא לחותא דאתנגיד
 ואשתאר, הוה פסולת דקא אתעבד גו התוכא, ואינון מים הרעים
 עבודין, ומנהוין אתעביד פסולת מקטרנא לכל עלמא דבר ונוקבא.
 לבתר

(א) כ"ל דסיינו בנקי. א"ס : (ב) עיין כפרים רמונים מסת"ק עבר ח' פ' כ' (כ"ל דליכא לרעו רעו קרא דטווב יוס ליוס יביע אובר
 סס סמיים פעלוינים שנקכו וסקוו מאמר ססוה נוערויקון אורימיי רקיע. א"ס) :
 ססוה

לבתר כד נחתו אינון מים עכורין, ואתהתכו לתתא כסטר שמאלא,
 נפקו (פ"ט) דאתנגיד ואשתאר, אתעביד פסולת מקטרגא לכל עלמא,
 דבר, ונוקבא, ואינון מים הרעים עכורין. לבתר כד נחתו אינון מים
 עכורין, אתהתכו לתתא כסטר שמאלא ונפקו לקטרגא כל עלמא.
 זכאה איהו מאן דאשתויב מנהון. כיון דנפיק מקטרגא כתיב יהי
 מארת חסר ו'. ואתמשבא אסכרא ברביי וחסר נהורא דסיהרא.
 לבתר והיו למאורות, בשלימו תרווייהו כחדא. במאן בההוי רקיע
 השמים, דהא כד סלקא ואתחברא בההוא רקיע השמים, כדן ורהו
 למאורות, נהורין שלמין תרווייהו כחדא דלא פגימי כלל. שארי חייך
 האי רביא וחדי. אמר לון האי דאמינא דאתכריר הכא רזא דאדם,
 באור דההוא (י"ט) דאיהו זרע ולבתר אתעביד מים, ומגו אינון מים
 אתפשט רקיע דיוקנא דאדם כמה דאתערנא. תינח כד אתעביד דא
 לגו מעוי דאתתא, דהא לא אתציר זרעא אלא בגו מעוי דנוקבא,
 לאתפשטא בה דיוקנא דאדם ורכא אי אלן חמש דרגין אינון דיוקנא
 דאדם, באן אתר אתציר ואתפשט האי דיוקנא בגו אינון מים. ו
 תימא גו נוקבא הוו דא עלמא דאתי, לאו הכי, דהא לא אתציר ציורא
 ודיוקנא עד דנפקו אחוון לבר, ולבתר אתגלימו. ותו דהא עלמא
 דאתי הוה אומנא דכתיב ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור, ויאמר אלהים
 יהי רקיע, הא אומנא הוה. אי תימא בנוקבא דלתתא, לאו הכי, דהא
 עד לא הוות, וכד נפק האי דיוקנא דאדם נוקביה נפקת בהדיה. הא
 לא אתציר דיוקנא דאדם בה. אי הכי באן אתר אתציר ואתגליף
 האי זרע, למהוי גליפו דיוקנא דאדם. אלא דא רזא עילאה, אדם
 קדמאה אתציר ואתגליף בלא נוקבא, אדם תנינא מחילא וזרעא דהאי
 אנליף ואתציר גו נוקבא. אדם קדמאה גליפו דציורא ודיוקנא דגופא
 לא הוה בנוקבא, ובלא ציורא כלל הוה, ואתציר ואתגליף לתתא.
 מעלמא דאתי בלא דכורא ובלא נוקבא. אינון (ה) אתוון אנלימו גו
 משחתא, ואתציר ואתגליף בהו רזא דאדם. ואתוון בארע מישר בסרוגא
 דילהון מרזא דאור קדמאה, שריאו לאתגלפא ולאצירא, (אתוון)

ואודרע

(ה) כיון דהוה חילא מספר תיבתא נעשו פירוש פנים דל' ו' נכלמו חוץ סמוכה אדם אערוך דל' כ' ו' ו' קב' חופפת עליהם סגל
 כנים וע' מק' סג' כ' :

ואודרע (6) האי אור כגויה גו משחתא כד מטא גו משחתא אתהדר
 מיא גו מיא, אתפשט רקיע ציורא דאדם דיוקנא כדקא חזי . לבתר
 דאתקשטת נוקבא לגביה ואתהדרו אנפין באנפין, האי דיוקנא דאדם
 עאל בתיאובתא לגבי נוקבא ותמן אנליף ואתציר כגוונא דיליה ועליה
 כתיב (בראשית ה') ויולד בדמותו כצלמו וגומר. האי אתציר גו נוקבא,
 מה דלא הוה ההוא קדמא, דאתציר (ד"ב ל"ג גו) ההוא קדמא כגויה
 במדידו גו משחתא כמה דאתמר. כגוונא דא לתתא, לתתא מה
 כתיב (ס"ד) והאדם ירע את חוה אשתו ותהר ותלד את קין, שריאת
 קוף לאולדא במערה בחילא וסיעא (ל"ב ס"ב) דאדם, לבתר דהא
 קבילת (קמ"ב כ') זוהמא מגו האי קוף . ועל דא לא כתיב הכא ויולד,
 אלא וירע ותהר ותלד, ונפק פסולת גו נוקבא, ותוסף ללדת את אחו
 את הבל, ובהאי גמי לא כתיב ויולד, ואיף על גב דמסטרין
 דרכורא הוה, אבל מקטרנא תשש ותכר חיליה, דהא כאת קוף
 (רקס"ח ע"ב) שריאו לאולדא . כיון דאתבריר פסולת, שריאו אתון
 לאולדא מרזא דאתון) ש"ת, תקונא דדכר ונוקבא באסתכמותא כחדא,
 וכדין כתיב ויולד בדמותו כצלמו ויקרא את שמו שת, ולא כתיב
 ויקרא . ויקרא איהו ולא איהי . איהו קרא שמייה שת, תקונא דדכר
 ונוקבא כחדא, דהו כבאסתכמותא חדא. תו אתגלגלו אתון ואתהדרו
 לאולדא, אלף דאדם ואינון אתון באתר דאיהו סיוס שמייה . ומיאן
 איהו (ו') נ'. ולבתר ו'. ולא ה'. דהא אתעריאת (כ"ב) אתיילדת) בהבל,
 בגין כך נטיל את אחרא אכתריה ו'. וסיים בשירותא דשת ש'. ואקרי
 אנוש . אנוש, מה בין שמא דא לשמא דאדם . אלא אנוש לאו איהו
 בתוקפא הוה, תקונא דקדמאי הוה (תהלים ח') מה אנוש כי תזכרנו .
 וכתיב (איוב ו') מה אנוש כי תגדלנו וגומר. ותפקדנו לבקרים לרגעים
 תבחננו, ועל דא כתיב (ישעיה כ"ג) וי' חפץ דכאו החלי, חבירו דגופא
 ותוקפא דנפשא אורית שת לאנוש, יותא דהוה ליה לקבלא . ואיהו
 אוף חבי אורית לבנוי . תו אתגלגלו אתון לאתקנא עקימא ואתהדרו
 לאולדא

אתון

(6) נמדירות ע'י סמדרם סמוך סוד אוח ו' קו סמדרם ועל ריש ה' כראשית : (כ) סתחילו סאותיות לסוליר מסוד אותיות למפרע לחזו
 סעולם מפנימקו סכפס ע'י קין כחכלב' ע"ל פ' כראשית דף כ"ו ע"ל : (ג) ע"י ש' מורה על חגי' רכורא וכ"כ במקמ' וח' אמרו
 כי"ס פ' חק דק"ס ע"כ פ' ר"כ מתוכרין ע"ש . וגם על פי סוקרוק שלא לככח מורה על כוק' מל' : (ד) פ' אחר מ' רלרס חל"כ
 דאנוש וסוף ס"ס לו לסיות ס' שאר ד' רלרס אלף סלקמו סכל' סמל' :

לאולדא. קינן, האי תקונא דקין, ואתתקן תחותיה, ואתהדרו אתון
 לבסמא עלמא מעקימו דהוה. מהללאל, מ' סופא דאתון דארס. ה'
 ו' תקונא דאתון דהבל, ובגין דלא הוה חיובא כקין, לא אתחלפו
 אתון משמיה בר חד. דבאתר ב', הוה א', למדוי תקונא יתיר, עד
 הבא אתבסס עלמא ואתתקן עקימא משירותא דאנוש, בר חובא
 דארס דלא אתבסס עד דקיימו ישראל בטורא דסיני. אבל תקונא
 דעקימו דקין והכל אתתקן ואתבסס. אבל עלמא הוה בצערא
 ועצבונא עד דאתא נח דכתיב (כרמית ה') זה ינחמנו ממעשנו ומעצבון
 ידינו מן האדמה אשר אררה. וחוכא דארס לא אתבסס עד דקיימו
 ישראל על טורא דסיני, וקבילו אורייתא, וכד ישראל קבילו אורייתא
 כרין גר ואור אתתקן כחדא. והשתא רבותי אנא מבבל וברא דרב
 ספרא אנא, ולא זכינא לאשתמודעא לאבא, ואטרידנא הבא ודחילנא,
 דהא יתבי ארעא דא אינון אריוון באורייתא, ושוניא עלי דלא אימא
 מלי דאורייתא קמי בר נש עד תרין ירחין, ויומא דא אשתלימו. זכאה
 חולקי דאתערעתון הבא. אריס רבי יוסי קליה ובכה וקמו בלהו
 ונשקוהו ברישיה. אמר רבי יוסי זכאה חולקנא דזכינא בהאי ארחא
 למשמע מלי דעתיק יומין מפומך, מה דלא זכינן למשמע עד השתא.
 יתבו בלהו אמר לון רבותי, מדחמינא צערא דהאי חמי וברתיה,
 דדחקי ומצטערי בנפשיהו דלא ידענא כרכת מזונא. אמינא לון
 דעד דאנדע ברכת מזונא, לא אתחבר באנתתי כארח כל בני עלמא,
 ואף על גב דיכילנא לשמשא בה בלא חובה, לא בעינא למעבר על
 דעתיהו, הואיל ולא הוינא יכיל למימר מידי עד תרין ירחין. חדו
 רבי יוסי ורבי חייא וחמוי וברתיה ובכו מסגיאו חדוה. אמר רבי יוסי
 כמטו מינך כיון דשריאת אנדיר לן יממא, זכאה חולקנא כארח דא.
 פתח ההוא רבייא בכרכת מזונא ואמר, כתוב אחד אומר (דכריס י"ד)
 ואכלת לפניי. אלהיה, וכתוב אחד אומר (ס"ו) ושמת לפניי.
 אלהיה. הני קראי בד ישראל הוו שראן בארעא קדישא, ואתחזון
 קמיה קדישא בריך הוא בבי מקדשא הוו מתקיימי. השתא דריך
 מתקיימי. מאן יכיל למיבל לפניי. ולמחדי לפניי. אלא ודאי הכי
 הוא, בקדמיתא בד יתיב בר נש על פתוריה למיבל, מברך על נהמא

המוציא • מאי טעמא המוציא ולא מוציא, דהא כתיב בורא השמים
 ולא כתיב הבורא • עושה ארץ ולא כתיב העושה ארץ • מאי טעמא
 הכא המוציא • אלא כל מלין דאינון מרזא דעלמא עלאה, סתירא
 אסתירא ה' מתמן, לאתחזאה דהא מעלמא גניזא וסתירא אידו,
 (דקס"ח ע"ב) וכל מלין דאינון מעלמא תתאה דאתגלייא יתיר, כתיב כה,
 דכתיב (ישעיה מ') המוציא במספר צבאם, (עמוס ט') הקורא למי הים, כלרו
 מרזא דעלמא תתאה איהו, ואי (רל"ב כ') אכתיב בשמא, איהו כה' כגון
 האל הגדול, והכא דאיהו, בארץ סתים, (כ"ל באתגלייא) מרזא דעלמא
 תתאה איהו, בין דמכרך בר נש שכינתא אתייתא קמיה • ומה דאמר
 ואכלת לפניי • אלהיך, הכא אתכליל למללא במלי דאורייתא דהכי
 אצטריך, הואיל וקדשא בריך הוא קמיה לקיימא דכתיב (ישעיה מ"ב) זה
 השלחן אשר לפניי • וכתיב (דברים י"ד) ואכלת שם לפניי • אלהיך •
 הואיל וקאים בר נש קמי מאריה, אצטריך נמי למיחן למסכני, למיתן
 לון כמה דאיהו היב ליה למיכל, ומאן דאכיל קמי מלכא קדישא, אצטריך
 דלא ישתבח בלען על פתוריה, דהא בלענו מסטרא אחרא הוי, ורזא
 דא (כרמית כ"ה) הלעיטני נא, ארץ בלענו. והכי אצטריך לסטרא אחרא
 וכתיב (משלי י"ג) ובטן רשעים תחסר, ועל דא ואכלת לפניי • אלהיך
 כתיב, ולא לפני סטרא אחרא • ואצטריך דלא יתעסק במלין בטלין,
 ובצרכי סעודה שפיר, ואצטריך לאתעסקא במלין דאורייתא, דהא כד
 מלין דאורייתא אתאמרו על פתורא יהיב ההוא בר נש תוקפא למאריה •
 ושמחת לפניי • אלהיך, דא איהו בכוס של ברכה • כד בריך בר נש
 בכוס של ברכה, אצטריך למחרי ולאחזאה חרוה ולא עציבו כלל •
 בין דנטיל בר נש כוס של ברכה, קדשא בריך הוא קאים על גביה,
 ואיהו אצטריך לאעטפא רישיה בחרוה • ולברכה על הכוס במותב
 תלתא נברך שאכלנו משלו ובטובו חיינו • דא אצטריך רעותא לעילא
 לגבי עתיקא דעתיקין, ועל דא איהו בארץ סתים • ובטובו, ולא מטובו
 (ה) ובטובו דא ימינא (ד"ט זינא) עלאה • ומטובו דא דרגא אחרא דאתי
 מסטרא דימינא, ואיהו דרגא לתתא מניה • כגין דבהוא טוב אתבני
 עלמא וביה אתון, אמאי אקרי טוב ואמאי אקרי חסד • טוב אידו

כד

(6) עין כפרום ומניס מה"מ ק שר ע ב ט

כד כָּלִיל כְּלָא בְּגוּיָה, וְלֹא אֲתַפְּשֵׁט לְנַחְתָּא לְתַתָּא • חֶסֶד, כִּד נַחְתָּא
 לְתַתָּא וְעֵבִיד טִיבּוּ בְּכָל בְּרִיָּין בְּצַדִּיקִי וּבְרִשְׁעִי וְלֹא חִיִּישׁ, וְאַף עַל גַּב
 דְּרַחֲמָא חֵד הוּא • מְנַלן, דְּכַתִּיב (תְּהִלִּים כ"ג) אֵךְ טוֹב וַחֲסֵד יִדְרֹפּוּנִי • אִי
 טוֹב לְמָה חֶסֶד, וְאִי חֶסֶד לְמָה טוֹב, דְּהָא כְּחֵד סָגִיא • אֲלֵא טוֹב כְּלִיל
 כְּלָא בְּגוּיָה וְלֹא אֲתַפְּשֵׁט לְתַתָּא • חֶסֶד נַחִית (ק"ע ב') וְאֲתַפְּשֵׁט לְתַתָּא
 וְזוּ כְּלָא צַדִּיקִי וְרִשְׁעִי כְּחֵדָא, וְהֵבֵא בִּין דְּאָמַר וּבְטוֹבוֹ חִינּוּ, הִדְר וְאָמַר
 הֵזֵן אֶת הָעוֹלָם כְּלוּ בְטוֹבוֹ כְּחֶסֶד, הִדְא הוּא דְכַתִּיב (תְּהִלִּים קל"ו) נוֹתֵן
 לֶחֶם לְכָל בֶּשֶׂר כִּי לְעוֹלָם חֶסְדּוֹ • וְעַל דָּא הֵזֵן אֶת הַכֹּל לְצַדִּיקִי וְלְרִשְׁעִי
 לְכָלֵא • דָּא אֶקְרִי בְּרַבַּת יָמִין • שְׂמַאל לֹאֵו אִיהוּ כְּבַרְכַת מְזוֹנָא • וּבְגִין
 כִּךְ שְׂמַאלָא לֹא תְסִיַע לִימִינָא, דְּכִיּוֹן דְּבִרִיךְ בְּרַבַּת יָמִין, (כ"ב ה"י) אֲצַטְרִיךְ
 לְדַבְּקָא אֶרֶץ הַחַיִּים כִּימִין, לְאַחְזָנָא מִתְּמָן וּלְפִרְנָסָא וּלְמִיָּהֵב מְזוֹנָא לְכָלֵא,
 וְעַל דָּא תְנִינָא בְּרַבַת הָאֶרֶץ, וְאֲצַטְרִיךְ לְאַדְכְּרָא בַּהּ בְּרִית וְתוֹרָה •
 עַל בְּרִיתְךָ שְׁחַתַּמְתָּ בְּכַשְׂרֵנוּ וְעַל תּוֹרַתְךָ שְׁלַמְדַתְנוּ, לְאַחְזָאָה דְּבַהּ הוּא
 טוֹב אֲתִזֵּן בְּרִית וְתוֹרָה, דְּאִיהוּ תְקוּנָא דְּהָאִי טוֹב • מִכָּאֵן אֲוִלִּיפְנֵי
 דְּנָשִׁים (ב') פְּטוּרוֹת מִבְּרַכַת מְזוֹנָא לְאַפְקָא יְדֵי חוֹבָה, דְּהָא לִית בְּרֵיו
 תּוֹרָה וּבְרִית, וְלַחְתּוּם עַל הָאֶרֶץ וְעַל הַמְּזוּן הָאֵל דְּבַקוּתָא כְּחֵדָא בְּחֶסֶד,
 עַל הָאֶרֶץ, דָּא אִיהִי אֶרֶץ הַחַיִּים. וְעַל הַמְּזוּן, דָּא אִיהוּ חֶסֶד. הָא כְּלִילוֹ
 דָּא בְּדָא בְּדַבְּיָקוּתָא חֵדָא • אֲתַפְּשֵׁטוּתָא (ג') דְּטוֹב אִירֵיו הוּדְאָה
 דְּאֶקְרִי חֶסֶד • וְעַל דָּא אִיהוּ אֲוִמַר נוֹרָה לֶךְ עַל כִּךְ וְעַל כִּךְ נִסְיָן וְאַתִּין
 דְּאַתְעֵבִידוּ מִסְטְרָא דְּטוֹב • וְאִי תִימָא וְהָא כְּרַתִּיב (ס"ט י"ו) נְעִימוּת
 (כְּרַתִּיב כ"ב ב') כִּימִינְךָ נְצַח, הָא אִיהוּ מִסְטְרָא דִימִין • לֹאֵו הִבִּי, אֲלֵא כָּל
 חֵד וְחֵד אַחְזִי עַל הָהוּא (ד') אֲתַר דְּנִפִּיק מְנִיָּה, וְאִי תִימָא נְצַח בִּימִין •
 הָא כְּרַתִּיב (ו') נְעִימוּת, וּכְתִיב (שְׁמַאל כ"ג ב') נְעִים זְמִירוֹת יִשְׂרָאֵל (ד"ג בִּימִינְךָ
 נְצַח) וְדָא שְׂמַאלָא, (דְּקַס"ט ע"ב) וְכָל שְׂמַאלָא אֲתַכְּלִיל בְּרֹזָא דִימִינָא, אֲבַל
 הוּדְאָה אֲוִדִי עַל יְמִינָא, לְאַחְזָאָה דְּהָא מְנִיָּה נִפְק • וְדָא פְּשִׁטוּ דְּטוֹב
 דְּאַתְפְּשֵׁט בְּאֶרֶץ הַחַיִּים • מֵאִי פְּעֵמָא לִית הֵבֵא שְׂמַאלָא, כְּגִין רְלִית
 חוֹלְקָא לְסְטְרָא אַחְרָא בְּמְזוֹנָא דִישְׂרָאֵל • וְאִי אֲתַעַר שְׂמַאלָא סְטְרָא
 אַחְרָא יִתְעַר עֲמִיָּה, וְהָא אִיהוּ זְכִין בְּכַרְזוּתִיָּה וְחוֹלְקִיָּה לְעַקְב אֲבוּנָא •

והא

(א) חֶסֶד דְּפִטְרוֹת מְדַרְשִׁיתָא וּסְ לַחֲמֵי יְדֵי חֵיבֵס דְּכִין רַעְדֵי מְדַלְחִיּוּתָא חֵיבֵס מוֹלִיחֵת חֵבֵס חִיבִית מְדַבְּרֵן יְכַסֵּה כְּרַתִּיב
 ד' כְּטִיף דְּלֵף אִיפְשִׁטֵּם מֵאִין : (ב) סֵם מְסַרְסֵק עַד י"ו כ' ר' (ג) כְּסַעֲלִיחַ רַחֲבֵי עַל כְּרַתִּיב מְסַמְכֵל : (ד) כִּי רִיבֵן נְעִימִיָּה
 כֵּס סִיר כְּלוּל כִּימִינְךָ סִיר : נֶחֱם עֲשׂוּ אֵת סְטוֹר וְזֵן מִסְתַּכֵּל כְּלוּל כְּכִין : ס' ע"ב :

(ויקרא כ"א ב') והא אגן יהיבנא ליה חולקיה ליהוה מקטרגא, כזוהמא
 דמיין בתראין. ואי לית זוהמא, הא חולקא דהווא מיכלא דקריבו
 ביה ידן. ועל דא לית ליה חולקא כהדן. והואיל ולית ליה חולקא
 כהדן דהא נטל חולקיה, לית לן לאתערא שמאלא כלל. דלא יתער
 מקטרגא ויטול תרין חולקין, חר לתתא וחד לעילא כבכור, דהא זבין
 ככרותיה לעקב אבונא. חולקיה איהו לתתא, ולית ליה לעילא כלום.
 ישראל נטלי לעילא ועשו נטיל לתתא, ועל דא לא יתקרב שמאלא
 כלל בכרכת מזונא. כיון דמתברכא האי ארץ החיים מסטרא דימינא,
 ומקבל מזונא, כדן בעינן רחמים על כלל. רחם יי אלהינו על ישראל
 עמד ועל ירושלם עירך וגומר. דהא מההוא מזונא וספוקא דארץ
 החיים נזכי בה אגן ובי מקרשא, דיתבני בית מקדשא לתתא באינון
 רחמים. ובשבת דלא אשתבח דינא, למהוי נצח והוד כלל חסדים,
 אומר רצה והחליצנו, למהוי (ויחי ר"ט ב') תרוייהו (ישעיה כ"ד) חסדי דוד
 הנאמנים, ועל דא אל תהי צרה ויגון וכולי, דהא רצה ומודים אינון
 חסדי דוד ושים שלום דקאמרן בצלותא בכרכת עושה שלום במרומי
 הוא ברחמי יעשה שלום עלינו. הטוב והמטיב, דכלל אתי מסטרא
 דימינא ולא מסטר שמאלא כלום. ומאן דמכרך ברכת מזונא איהו
 נטיל ברכאן בקדמיתא מכלהו, ומתברך בכלל ברכת מזונא, ועל דא
 אית ליה ארכא דחיין. מאן דנטיל כוס של ברכה וקא מברך, עליה
 כתיב (תהלים קי"ו) כוס (כראשית א' א' רכ"ג ב') ישועות אשא. מאן ישועות, דא
 ימינא דאיהו מושיע מכל מקטרגין דעלמא דכתיב ותושע לו ימינו
 וכתיב (תהלים ס') הושיעה ימינך וענני. אדהכי הוה נהיר יממא קמו
 כלהו ונשקוהו. אמר רבי יוסי ודאי הלולא איהו יומא דא, ולא נפוק
 מהבא עד דיתעביר הלולא בכל אנשי מתא, דא הוא הלולא דקדשא
 בריך הוא אתרעי ביה נטלו לה לאנתתיה ובריכו לה בכמה ברכאן.
 עכדו דאכונה יתקן ביתא אחרא לחדוה. כנישו כל אנשי מתא להגיא
 חרותא, וקראו לה כלה, וחדו עמהון כל ההוא יומא ואיהו חדי עמהון
 במלי דאורייתא: פתח איהו על פתורא ואמר:

ועשיח את הקרשים למשכן עצי שטים עומדים. כתיב הכא עומדים.
 וכתיב התם (ישעיה ו') שרפים עומדים, מה להלן שרפים אוף

הכא נמי שרפים. אלין קרשין קיימן בתקוני דכלה, וסחרן סחרנא
דחפה למשרי בההיא חפה רוח עלאה, (כ"א רוא עלאה) כגוונא דא
נלהלתתא, אצטריך לתקנא חפה, ולחפאה בתקוני שפירו ליקרא דכלה
אחרא, דאתיין למשרי תמן בחרוה דכלה תתאה. ובגין יקרא דההיא
כלה עלאה, אצטריך למעבד חפאה דשפירו בכל תקוני דשפירו, לזמנא
לכלה עלאה לההיא חרוה. כגוונא דא בכל גזירו דברית לתתא
אצטריך לאתקנא כסא אחרא בשפירו (סקדמס י"ג ב') למארי קנאה
דברית קיימא דאתי תמן. אוף הכא בכל חפה אצטריך תקוני שפירו,
לחפאה לחפה ליקרא דכלה סתם, דהא דא כגוונא דדא קיימא. דא
סלקא בשבע ברכאן, ודא סלקא בשבע ברכאן. וכד סלקא בשבע
ברכאן כדון אקרי כלה. ועל דא אסיר לשמשא בה עד דאתכלילת
באינון שבע ברכאן כגוונא עלאה. אינון שבע ברכאן ירתא בלה
מרוחא (כ"א מרוא) עלאה, (דקסט ע"ב) אתר דכל ברכאן נגדין מתמן.
שית ברכאן אינון דכלה אתברכא מנייהו, ואת אמרת דאינון שבע
אלא שביעאה איהו דקא מקיים כלא. רובא דברכאן על היין אמאי,
אלא דאיהו סטרא דחדו לכלא, על ההוא יין דאתנטיר בענכוי תדיר.
ובגין כך ברכה קדמאה דאינון שבע איהו רוא דין. יין עביר פירין
(ס"א חידו) בין לעילא בין לתתא. גפן נטיל כלא ואפיק איבא לערמא,
ואתערו דחרוה שמאלא איהו דכתיב (ז"ל כ) שמאלו תחרת לראשי
ולבתי וימינו תחכקניי ויהווא אילנא דחיי עביר פירין ואיבין (ס"א בההוא
גפן) באתערותא דא, ודא איהו ברכה קדמאה דכלא (בורא פרי הגפן).
תניינא, שהכל כרא לכבורו, רוא דברית קדישא, חרוה דחבורא, דנטיל
כל ברכאן מרוא דימינא, למעבד איבין בההוא גפן, דהא בקדמיתא
ההוא פרי (כ"א חידו) נחית מלעילא ארח שייפין, ונגיד לברית קדישא,
לנגדא ליה בההוא גפן ודא מסטרא דימינא, דהא לית איבא משתכחא
אלא בימינא. שמאלא אתער וימינא עביר. לבתר כליל שמאלא
בימינא, וימינא כשמאלא למהו רוא דאדם. ובגין כך תליתאה איהו
יוצר האדם. ועל דא יעקב דאיהו עמודא דאמצעיתא דיוקנא דאדם
הוה רביעאה, איהו עמודא חדא דירכא ימינא. חמישאה, שוש תשיש
ותגל עקרה דכיתא, בחרוה בקיבוץ וכנישו דבנהא מארבע סמרי

עלמא ורא רוא דירכא אחרת דאתחבר בירכא שמאלא, למיזר
 ולמכנש לכל סטרין, וכנישו דבנין ורחימו למיעל לון בין ברבין, ובאינון
 שנים דנביאים שריין בגווייהו, חדוה דעיקרא דביתא • מאי טעמא,
 בגין דהא שתי ערכות לא עבדין איבא ופירין, וכנישו דבנין לגבייהו
 אינון פירין ואיבין דילהון • ולא אתערו כנישו דכנהא לגבה בר
 בנביאים. שתייתאה שמח תשמח רעים אהובים, אתר דרעותא וחדוה
 ואחוה אשתכח עמודא דכל עלמא, דאקרי צדיק • וצדיק וצדק (6) רעים
 ואהובים אינון, דלא אתעדון דא מן דא • עד הכא שית ברכאן דכלה
 אתברכא מנייהו. שביעאה איהו מקיים כלא, ומהאי שביעאה מתברכאן
 כלא ודאי, ככללא דעשר אמירן, בגין דדא כליל עילא ותתא • ועל דא
 כליל בהאי, י זני דחדוה ששון שמחה (7) חתן וכלה אהבה אחורה
 גילה רנה דיצה חדוה שלום ורעות למיהו כלה שלימו דכלא • זכאין
 אינון ישראל דאינון זכו לתתא כגוונא דלעילא • עלייהו כתיב (שמאל כ' ו')
 ומי כעמך כישראל גוי אחד בארץ • חדו כלהו כל ההוא יומא במלין
 דאורייתא וכל בני מתא עבדו ליה רישא עלייהו • ליומא אחרא קמו
 רבי יוסי ורבי חייה וברכו לון ואזלו לארחייהו, בר מטו לגבי דרבי
 שמעון זקף עיניו וחמא לון • אמר לון מסתבל הוינא בכו יומא דא וחמינא
 לכו תרין יומין וחד ליליא דהויתון לגבי משכנא דהווא נער מטטרון
 והווא נער הוה אוליף לכו רזין עלאין בחדוה דאורייתא זכאה חולקיכון
 בני • סדרו מלין כלהו קמיה וסחו ליה עובדא, אמר לון זכאין אתון
 וזכאה חולקי, דהא אדכרנא יומא חד דהוה אזיל עמי בארחא רב
 ספרא אבוי, ובריבית ליה כד אתפרשמני דיהא ליה בר ארין באורייתא
 ולא בריבית ליה דאיהו יזכי ביה • זכאה חולקיכון בני עליינו כתיב
 (ישעיה כ"ד) וכל בניך למודי • דבר אחר וכל בניך למודי • וכי כל
 בנין דאינון דישראל, כלהו אוליף לון קדשא בריך הוה אורייתא •
 אין • דהא בשעתא דאינון ינוקי לעאן באורייתא, שכינתא אתייה
 ויהיב לון חילא ותוקפא למלעי באורייתא, דאלמלא סיעא דקדשא
 בריך

(6) מוכח דקאי על ז'ון וכי כמאנת חסידים ככונח חכמה ובריך להבין דריעס אהובים סס א'וא וחדים סס ז'ון כידוע וע' כייקרא
 ד' א' ויש לישב ס'ע • מא'ן : (ב) חתן וכלם גילם דילס אסכס ואחיס גלוס וריעית כלל וע' ס' • קסיד ח'א סימן מ'כ ואין לשנות ז' וז'
 כמ' כלם סוף מדרש רות וז' דף ח' פריש כל חד על קיומים ששון חד שמחס כ' חתן כ' וכי' דסא אינון נכנר' מאמרות וסור שנסע
 כרכות ע' ויקרא כ' מ' סס כסס סרמ'ו כאויר • קרש' כ' :

ברוך הוא לא יכלין אינון ינוקי למסבל רבי שמעון הוה שכיח יומא
 חד גבי פתחא דלוד ורבי חייה בהדיה, פגע ביה חד ינוקא אמר
 רבי שמעון ודאי דקדשא בריך הוא ארחעי (כ"א ארבעה) בעלמא
 השתא ליומין ועירין, גלגולא רבא למלכי ארעא אלן באלין.
 (רק"ע ע"ב) ודאי בעוד דאינון מקטרגין אלן על אלן, ישראל יהון גו
 דווחא אמר ההוא ינוקא והא כיומא דא שארי אתערותא דא, דהא
 בהאי יומא דמין סגיאין אושרין בעלמא אמר ליה רבי חייה מנא
 ליה להאי ינוקא אמר רבי שמעון לזמנין נבואה נפיל בפומם ינוקן
 ומתנבאי יתיר מחד נביאה אמר ההוא ינוקא וכי תוהא איהו בינוקי
 למהוי לון נבואה, והא קרא שלים איהו מנלן דכתיב וכל בניך
 למודי יי, אינון ודאי (כ"ב) למודי יי, ונבואה מנהון נפקא מה דלית הכי
 לכל עלמא, אלא לישראל בלחודי דכתיב בהו וכל בניך למודי יי
 וכגיני כך מנהון נפקא נבואה אתא רבי שמעון וגיסקיה אמר מיומאי
 לא שמענא דא בר השתא דא פקודא דקדשא בריך הוא למשה
 ועשית את הקרשים למשכן עצי שטים עומדים (כלא כגוונא עלאה)
 (ס"א ל"ג פתח רבי יצחק) וכתיב (ישעיהו ו) שרפים עומדים ממעל
 לו שש כנפים וגומר. עובדא דמשכנא באינון קדשים, כגוונא דאינון
 שרפים, (כהאי אתר) אלן עומדים ואלן עומדים, ואי תימא והא כל
 חיילי שמאי אינון עומדים בלהו כמה דאת אמר (זכריה ג) ונתתי לה
 מהלכים בין העומדים האלה וכתיב וכל צבא השמים עומדים עליו
 וגומר. דהא בלהו משיריין עלאין לית להו קפיצין ובלהו קיימי בקימה,
 אלא ודאי בלהו קיימין, ולזמנין אלן אקרון שרפים, ולזמנין סלקין בשמא
 אחרא, אבל אלן בלהו בחד שמא קיימי והאי קרא אוקמוה. (כ"ג) רבי
 יצחק פתח כתיב (תהלים כ"ג) מזמור לדוד ובין לדוד מזמור, והכא שכינתא
 (כ"ד) אתמר מה בין מזמור לדוד ובין לדוד מזמור, והכא שכינתא
 קדמא ואתייה ושראת עליה בקדמיתא יי רועי, וכי אמאי שכינתא
 קדמא הכא, והא דוד אצטריך לאקדמא (ס"א לאתערא) איהו בקדמיתא,
 הואיל ובעי מזוניה מעם קדשא בריך הוא אלא ודאי שכינתא קדמא

ואתייה

(כ) כי למודי ס חס נ"ס ומסס הכוונה ואמר קרא ככך למודי ס ופי' הכתוב ככך נ"ס וסימקא חידש דכך כפשוטו וסס למודי
 ס' ער לראיהו שכתב וז"ל כל אר"ל שכך יס"י ככ"ס טמסס סככות ינלח כבודע וידוע שסמנוי ער י"ג סכס ל"א י"ג ל"א כ"א סכס
 ססערה ורחל טכס טס כ"ן וז"ס וכל ככך ויקח ע"ה ודוק טעם כמ"ג וכדברי סמ"ג מ"ז

ואתייא ושראת עליה ואתערת ליה לשבחא למלכא שבחא דא, ולמכעי
 מזוני מקמי מלכא, דהא הכי אצטריך על מלח דמזוני. דבעיא איהי
 ורעותא דילה, רכל בני עלמא יבעון מזוני. בגין דכד קדשא בריך
 הוא בעי לנחתא מזוני לעלמא, איהי נטלא בקדמיתא ועלה נחתי מזוני
 לעלמין כלהו. ובניגי כך איהי אקדימת למלח דא דמזוני ושראת
 עליה דרוד. "רועי" רעיא דילי, כהאי רעיא (6) דמדבר עאנא דילה
 באתר דדשאין ועשבין, דלא מחסר ביה כל מדעס. אוף הכי קדשא בריך
 הוא איהו רעיא דילי למיזן, בכל מה דאנא אצטריך. דכר אחר "רועי"
 תנינן דקשין מזונותיו דבר נשקמי קדשא בריך הוא בקריעת ים סוף.
 הכא תרינ גזונין אינון, ותרוניהו בארע קשוט. חד בגין דקדשא בריך
 הוא כל עוברי דינא וקשוט, ועל דינא וקשוט אתקיים כל עלמא.
 ובכל יומא ויומא ובכל זמנא וזמנא דן כל עלמא בדינא, לצדיקי
 ולרשיעי ולכל בני עלמא כמה דאת אמר (תהלים י"א) כי צדיק יי צדקות
 אהב, וכד איהו דן בני נשא, וחמי בבני נשא כמה תיבין וכמה חטאין קמיה,
 כדן קשה בעינוי למיהב לון מזונא ככל זמנא, בגין דאית ליה למיזן
 חייבייא ולאינון דחטאין. ואיהו עביד עמהון לגו משורת דיין, וזן
 ומפרנס לון כפום חסד עלאה, דאתמשך (ז"ס כ') ואתנגיד על כל
 עמין ובני עלמא, וביה איהו זן ומפרנס לכלא לצדיקי ולחסידי ולרשיעי
 ולכל אינון בני עלמא, ולכל חיוון ובעירי חקלא ועופי שמיא מקרני
 ראמי עד ביצי (7) כלמי, ולא אשתאר בעלמא דאיהו לא זן ומפרנס
 לכלא, אף על גב דקשה קמיה לפום עובדין דבני עלמא בקריעת ים
 סוף. וכי קריעת ים סוף קשה קמיה והכתיב (כחוס 6) גוער בים ויבשהו
 (עמוס ט') הקורא למי הים וישפכם על פני הארץ, והיא כיון דסריק
 (דק"ע ע"ב) רעותא קמיה, בלא קמיה כאין הויה חשיב, ואת אמרת
 דקריעת ים סוף קשה קמיה. אלא בזמנא דישראל אעברו לגבי ימא,
 ובעא קדשא בריך הוא למקרע לון ימא דסוף, אתא רהב ההויה
 ממנא דעל מצרים ובעא דינא מקמי קדשא בריך הוא. אמר קמיה
 מאריה דעלמא, אמאי את בעי למעבר דינא על מצרים, ולמקרע ימא

לישראל

(6) ז"ס כ' : (כ) כ' י' : עכ"ל סוכא בכרכות ממסדורי מילי ומסמרטועי כלמי שפ' כיום ובחרגים יכ"ע כרסת וזרף קל"א
 וז"ל קלמחא וק' וב ק' יליות מחלמית : מז' :

לישראל, הא כלהו חייבין קמך, וכל ארחך בדינא וקשוט, אלן פלחי
 עבודה זרה ואלן פלחי עבודה זרה, אלן כגילוי עריות ואלן כגילוי
 עריות. אלן אושדי דמין ואלן אושדי דמין. כרהיה
 שעתא הוה קשה קמיה למעבר על ארח דינא. והא ישראל הוה
 נטלי על ימא דכתיב (שמות יד) ויאמר יי אל משה מה תצעק אלי
 דבר אל בני ישראל ויסעו, והוה קשה קמיה למעבר על דינא ולמקדע
 לון ימא דסוף, ואלמלא דאשגח קדשא בריך הוא בזכות אברהם,
 דאקדים בצפרא למעבר פקודא דמאריה ורעותא דיליה כדכתיב
 (בראשית כ"ב) וישכם אברהם בבקר, כלהו אתאבידו בימא, כגין דבכל
 ההוא ליליא בדינא הוה קדשא בריך הוא עלייהו דישראל. דתנינן
 מאי דכתיב ולא קרב זה אל זה כל הלילה. מלמד דאתו מלאכי
 עלאי לשבחא בהוה ליליא קמי קדשא בריך הוא אמר לון וכי
 (ס"א בני) עובדי ידי טבעין בימא ואתון משבחן קמאי, מיר ולא קרב זה
 אל זה כל הלילה. מה כתיב ויהי באשמורת הבקר, אשגח קדשא
 בריך הוא בזכותא דאברהם, דאקדים בצפרא למעבר רעותא דמאריה
 כדכתיב וישכם אברהם בבקר. כדן אהדר ימא וערקו מיין קמיהו
 דישראל דכתיב וישב היס לפנות בקר לאיתנו, ותנינן לאיתנו לתנאן,
 להוה תנאי דהתנה עמיה קדשא בריך הוא כד ברא ערמא. לאיתנו,
 כתיב הבא לאיתנו וכתיב התם (תהלים פ"ט) משכיל לאיתן האזרחי.
 ועל דא לפנות בקר, כהוהא זמנא דאקדים אברהם למעבר רעותא
 דמאריה, כדן אתקדע ימא, (הבא ויהם את מחנה מצרים) ועל דא
 קשה הוה קמיה קריעת ים סוף. כגזונא דא קשין זוגין קמי קדשא
 בריך הוא כקריעת ים סוף. מה קריעת ים סוף קטיל לאלן כהאי
 סטרא, וקיים לאלן כהאי סטרא, אוף הכי בזוגין כתיב (תהלים ס"ח) מוציא
 אסירים בכושרות, ותנינן כבי, ושירות, מיית האי ויהיב אתתיה להאי,
 ולזמנין לחייבא מזדמנא ליה אתתא מעלייא, אבל דזין סתימין אינון
 בכלא וכלא הוה בדינא, ומה דאתערו חברייא כהא ודאי הכי הוה.
 ומה דאתערו לפני, ולא (ק"ג ב) מלפני. לפני, ההוא דקאים לפני קמי
 דקדשא בריך הוא ושימש קמיה, ועל דא לא אמרו דקשין זוגין
 לקדשא בריך הוא. וכן קשין מזונותיו של אדם לקדשא בריך הוא.

אֵלָא לְפָנַי, וְלֹהֲאֵי (ב) קִשְׁיִין כָּל הַנִּי, דְּהָא לֹא בְרִשׁוּתֵיהּ קִימֵי, אָף עַל
 גַּב דְּאִיהוּ עֵבִיד . אֲבָר אָף עַל גַּב דְּאִיהוּ עֵבִיד, בְּרִשׁוּתָא אַחֲרָה
 עֵבִיד . כְּתִיב (ויקרא כ"ב) וּנְכַרְתָּהּ הַנֶּפֶשׁ הַהִיא מִלִּפְנֵי . מָאֵי מִלִּפְנֵי, אֵלָא
 דָּא עֲלָמָא דְאַתִּי, הֵהוּא דְכָל חַיִּין קִימִין תְּמַן . דְּבַר אַחַר דָּא צְנוּרָא
 עֲלָאָה, נְהַר דְּלָא פְּסָקִין מִימּוֹי לְעֲלָמִין וְכֹלָא חֵד . וְדָא אִיהוּ דְנִטְלִיל כָּל
 עֲדוּנִין דְּעֲלָמָא דְאַתִּי . וּמֵאִינוּן עֲדוּנִין עֲלָאִין תְּשַׁתְּצֵי הָאֵי נֶפֶשׁ, מֵאַתְר
 דְּהֵהוּא נֶעַם יי תְּמַן, וְדָא אִיהוּ (ג) מִלִּפְנֵי . וְאֵי תִימָא אֵי הָכִי הָא כְּתִיב
 (יחזקאל ה') וַיִּקָּם יוֹנָה לְבֵרַח תְּרִשִׁישָׁה מִלִּפְנֵי יי . כִּי יִדְעוּ הָאֲנָשִׁים כִּי
 מִלִּפְנֵי יי הוּא בְּרַח . וְתִנְיִן מָאֵי טַעְמָא אֲזִיל יוֹנָה וּבְרַח, וְכִי מָאֵן יְכִיל
 לְמַכְרַח מְקַמֵי קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא . אֵלָא הוּא אֲזִיל וּבְרַח לְנַפְקָא מֵאַרְעָא
 קִדְשָׁא, דְּהָא שְׂכִינְתָּא לֹא שְׂרִיָּא לְבַר מֵאַרְעָא דִּישְׂרָאֵל, וּבְגִין דְּלֹא תִשְׂרִי
 עֲלוּי שְׂכִינְתָּא הוּא בְּרַח מֵאַרְעָא קִדְשָׁא, דְּהָא שְׂכִינְתָּא אִיהִי שְׂרִיָּא תְּמַן
 כְּמָה דְאַתְּ אָמַר (תהלים קל"ח) אֲשַׁתְּךָ כַּגִּפֶן פּוֹרִיָּה בִירְכַתִּי בִיתְךָ . גִּפֶן פּוֹרִיָּה
 דָּא (ד) שְׂכִינְתָּא, מַה שְׂכִינְתָּא הוּא סְתִימָא לְגוּ בְּבֵית קִדְשׁ הַקִּדְשִׁים,
 (דק"ג ע"ב) אֹפֶק הָכִי אֲתַתָּא צְנִיעָא . לֹא נִפְקָא מֵאַרְעָא דְּבִיתָא לְבַר .
 וּבְגִינֵי כַךְ הוּא בְּרַח יוֹנָה לְבַר מֵאַרְעָא קִדְשָׁא, וְהָא הֵבֵא כְּתִיב מִלִּפְנֵי
 וְלֹא כְּתִיב לְפָנַי . אֵלָא וְדָאֵי הָכִי הוּא מִלִּפְנֵי, דְּהָא רוּחַ נְבוּאָה לֹא
 אֲתִיָּא מְגוּ שְׂכִינְתָּא אֵלָא (ה) מִלִּפְנֵי . אִינוּן תְּרִין דְּרָגִין דְּנִבְיָאִים דְּקָא
 שְׂרִיָּין עַל שְׂכִינְתָּא, וּמַהְהוּא אַתְר דְּחִיל לְמַהוּי תְּמַן בְּאַרְעָה קִדְשָׁא,
 וְעַל דָּהּ מִלִּפְנֵי . כִּי מִלִּפְנֵי יי הוּא בּוֹרַח, וְלֹא לְפָנַי יי, דְּהָא הוּא יִדְעַ
 דְּנְבוּאָה לֹא הוּא אֲתִי אֵלָא מִלִּפְנֵי . וּבְגִינֵי כַךְ קִשְׁיִין זְווגִין, קִשְׁיִין מְזוּנּוּתֵיהּ
 שְׁל אָדָם לְפָנַי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא . וְעַל דָּא דּוֹר מְלָכָא תְּלִי מְזוּנּוּתֵיהּ . לְעִילָא
 בְּגִין דְּלְעִילָא לֹא פְּסִיק לְעֲלָמִין . אֲבָר הֵבֵא פְּסִיק, דְּהָא לֹא תְּלִיין בִּיהּ
 מְזוּנּוּת, דְּלְעִילָא אִינוּן . וְעַל דָּא כְּתִיב (תהלים כ"ג) יי רוּעִי לֹא אֲחַסֵּר, לֹא
 יִפְסְקוּן מְזוּנּוּת מִנִּי לְעֲלָמִין, בְּגִין דְּהֵהוּא נְהַר דְּנִגִיד וְנִפְּיק מֵעֲרֵן לֹא
 פְּסִיק לְעֲלָמִין, וּבְגִין דָּא קִדְמָא שְׂכִינְתָּא עַל דָּא . תָּא חַזִּי בְּשַׁעְתָּא דְּהָא

אתר

(א) סידוש טל יסוד אימא דקא'ס קמי קדשא כרד טוה דולס לומר קודם ס'ת ולפניו ממעט למעטס דת'ס נקדח סק'ס ככודע . א"כ
 דלפני קלוי אכיכס וקאמר לפני ס' ד'ל קודם ס'ת ורשאון עיקר . א"ס : (ב) סידוש יסוד וק' דלעיל כסמוך אמר דא עלמא דאתי כינה
 ועיין מס שתי' טרכ בסער מק'מ' סרש'ב : (ג) כ'כ גפ'ן גי' חק'ל . מק'מ' . וכפי מ'ש כסקדמס סס . דכרי רכיני מסרת' וז'ל' . ולכן
 נראס דכונחו בספן גי' חק'ל כי בספן כס'א סדעת רומו גפן סודיס שס'א ססכינס וסחרי כחכי דאיתי סכ'כ כסאורי אור וספסר סורי'ס
 גי' א'ש כי סד'אש אוכלס . מל'י : (ד) חיעא טל לעיל קאמר מלפני דא עלמא דאתי . ויש לחלק בין מלפני וכן מלפני ס' וז'ע . (ועיין
 סידורן כס' מק'מ' סרש'ב) :

אַתּוּר מַקְבֵּלָא מִזּוֹנָא מַלְעִילָא, כִּלְהוּ דְמַקְדָּשֵׁי לְמַאֲרִיהוֹן, כִּלְהוּ מִתְעַדְנִין
 וּמִתְעַרִין וְסַלְקִין גְּדַפִּין, כַּד אֲתִיָּא שְׂכִינְתָא בְּהוּא מִזּוֹנָא, בְּגִין דְּלֹא
 יִסְתַּכְּלוּן בֵּהּ. וְאִינוּן תַּלְתּוּ מִשִּׁירֵין בְּסַלְקֵיהוּ חַד קְרָאן וְאִמְרֵי קְדוּשׁ, קְרָאן
 אַלִּין לְמִשִּׁירֵיתָא תְּנִינָא, וְסַלְקִין גְּדַפִּין אַלִּין קְרָמָאֵי וְאַלִּין תְּנִינֵי וְאִמְרֵי
 אַלִּין תְּנִינֵי קְדוּשׁ, קְרָאן אַלִּין לְמִשִּׁירֵיתָא תְּלִיתָא, וְסַלְקִין גְּדַפִּין תַּלְתּוּ
 מִשִּׁירֵין בְּחָדָא, וְכִלְהוּ אִמְרֵי קְדוּשׁ " צְבֹאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ " .
 וְעַל דָּא כִּלְהוּ מְשַׁלְבֵן דָּא בְּדָא, אַלִּין עֲאֵלִין לְגוּ אַלִּין וְאַלִּין עֲאֵלִין לְגוּ
 אַלִּין, מְשַׁלְבֵן דָּא בְּדָא כְּמָה דָּאֵת אִמְרֵי מְשַׁלְבוֹת אִשָּׁה אֵל אַחְתָּהּ כֵּן
 תַּעֲשֶׂה לְכָל קְדָשֵׁי הַמִּשְׁכָּן. קְדָשִׁים קִיָּמִי תְּדִיר בְּקִיּוּמֵיהוּ וְלֹא מִתְכַּפְּפִין,
 כְּגוֹנָא דְאִינוּן עוֹמְדִים דְּלֹא מִתְכַּפְּפִין דְּלִית לוֹן קְפִיצֵי, וְקִיָּמִי תְּדִיר בְּלֹא
 יִשְׁבֶּה וְעַל דָּא כְּתִיב בְּקְדָשִׁים עוֹמְדִים " מַה כְּתִיב שְׁתֵּי יְרוּת לְקְדָשׁ
 הָאֲחֵר, אוֹף הֵכִי בְּתֵרֵי גּוֹנֵי אִינוּן כְּלִילֵן כָּל חַד וְחַד מְנִייהוּ, הֵהוּא
 דִּילִיה וְדַחְבְּרִיה, וְדַחְבְּרִיה אוֹף הֵכִי בִּיה " . וְעַל דָּא מְשַׁלְבֵן דָּא עִם דָּא
 דָּא נְטִיל דִּילִיה וְדַחְבְּרִיה וְדָא נְטִיל דִּילִיה וְדַחְבְּרִיה " כְּגוֹנָא דָּא כְּתִיב
 בְּאוֹרֵיתָא (מְשֵׁי ג') כִּי טוֹב סַחֲרָה מִסַּחֲר כֶּסֶף וּמִחֲרוֹן תְּכוּנָתָהּ " . דָּא
 אוֹלִיף לְדָא וְדָא אוֹלִיף לְדָא, אֲתַעְבְּדוּ מְשַׁלְבֵן דָּא עִם דָּא, דָּא נְטִיל
 דִּילִיה וְדַחְבְּרִיה, וְדָא נְטִיל דִּילִיה וְדַחְבְּרִיה וּמְשַׁלְבֵן דָּא בְּדָא " כְּתִיב
 בְּנֵאוֹת דְּשָׂא יִרְבִּיצֵנִי עַל מֵי מְנוּחוֹת יְנַהֲלֵנִי " . נֵאוֹת דְּשָׂא, אַלִּין אִינוּן
 מְקוּרִין עֲלֵאִין דְּכָל מִזּוֹנָא וְסַפּוּקָא אֲתִיָּא מְנִייהוּ " . נֵאוֹת אַלִּין אֲקָרוּן
 נֵאוֹת יַעֲקֹב, נֵאוֹת דְּשָׂא, בְּגִין דָּאִית נֵאוֹת לְבָר, דְּאֲקָרוּן נֵאוֹת מְדַבֵּר, וְעַל
 דָּא בְּנֵאוֹת דְּשָׂא " וְאִי תִימָא הָא כְּתִיב תְּדָשׂא הָאָרֶץ דְּשָׂא דְּהָא אִיהוּ
 לְתַתָּא " . אֵלָּא דְּשָׂא מֵאִינוּן נֵאוֹת אֲתִיָּא, דְּאֲתִיִּילִיד וְאַצְמַח מְנִייהוּ וְעַל
 דָּא בְּנֵאוֹת דְּשָׂא יִרְבִּיצֵנִי " . עַל מֵי מְנוּחוֹת יְנַהֲלֵנִי אַלִּין מִיִּין דְּנִיִּיחָא
 דְּקָא נְגַדִין מֵהוּא אַתְרֵי דְּנִגִיד וְנִפְיָק מְעַדָּן, וְאִינוּן מִיִּין אֲקָרוּן מֵי מְנוּחוֹת,
 נִפְשֵׁי יְשׁוּבָב, דָּא הוּא נִפְשׁ דּוֹד, וְלֹא כְּעָא דּוֹד לְאַתְקָנָא אֵלָּא לְהַחְוָא
 דְּרָגָא דִּילִיה בְּדָקָא יְאוֹת, בְּאַלִּין מֵי מְנוּחוֹת זְמִינִין צְדִיקֵיא לְנִיִּיחָא
 לְעֵלְמָא דָּאֲתֵי דְּכְתִיב (יִשְׁעִיב כ"ח) וְנַחֲךָ " תְּמִיד וְגוֹמֵר :

וְעִשִׂיתָ קְרָסֵי נְחוֹשֶׁת חֲמִשִּׁים וְגוֹמֵר " רַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבִּי אֲבָא הוּוּ יִתְבִּי

לִילִיא חַד " בְּדִ רְמֵשׁ לִילִיא עֲאֵלוּ גוּ גְּנָא דְּעַל יְמָא דְּטַבְּרִיָּא "

אֲדַהְבֵי חָמוּ תְרִין פּוֹכְבֵיא דְּנְטִילֵי, דָּא מְהָבָא וְדָא מְהָבָא, וְאַעֲרֵעוּ דָּא

כדא ואטמרו • אמר רבי אבא כמה רכרכן עובדי דקדשא בריך הוא
 בשמיא מלעילא, ובארעא מרע • מאן יכיל למנדע באלין תרין
 כוכבייא דנפקו חד מהבא וחד מהבא, ואערעו דא כדא ואטמרו • אמר
 ליה רבי אלעזר וכי לא חמינא לון, הא אשגחנא בהו, ואשגחנא בכמה
 עובדין אחרנין (רקע"ב ע"ב) דקדשא בריך הוא עביד תריר פתח ואמר
 (תסליס קמ"ו) גדול אדנינו ורב כח וגומר גדול ורב ועלאה איהו קדשא
 בריך הוא וכי לא ידענא דקדשא בריך הוא גדול איהו ורב כח, מאי שבחא
 דדוד הכא • אלא ככל אחר איהו אמר (סס מ"ב) גדול יי, והבא אמר גדול
 אדנינו • מאי טעמא, אלא התם דאיהו אמר גדול יי ומהלל מאר •
 בדרגא עלאה קאמר • והכא דכתיב גדול אדנינו, בדרגא תתאה
 קאמר, דאיהו אדון כל הארץ, מה כתיב לעילא מהאי קרא מונה מספר
 לכוכבים לכלם שמות יקרא, אי כל בני עלמא מיומא דאתברי אדם,
 יתכנשוין לממני כוכבייא לא יכלין לממני כמה דאת אמר (כרלסית ט"ו)
 וספר הכוכבים אם תוכל לספר אתם, וקדשא בריך הוא מה כתיב
 ביה מונה מספר לכוכבים לכלם שמות יקרא • מאי טעמא, בגין דכתיב
 גדול אדנינו ורב כח וגומר • כמה דלית מספר לכוכביי שמיא בר
 מניה • אוף הכי איהו כתיב ביה לתבונתו אין מספר • תא חזי כתיב
 (ישעיה מ') המוציא במספר צבאם וגומה, כלהו חילין ומשיריין וכוכבייא,
 קדשא בריך הוא אפיק לון בשמא כל חד וחד, ולא גרע אפילו חד •
 בכל כוכבייא ומזלי דרקיעין, כלהו אתמנון נגידין ופקידין לשמשא
 עלמא, כל חד וחד בדקא חזי ליה • ולית לך עשבא זעירא בכל עלמא,
 דלא שלטא עליה כוכבא ומזלא ברקיעא, ועל ההוא כוכבא ממנה
 חד, דקא משמש קמיה דקדשא בריך הוא כל חד וחד בדקא חזי ליה •
 כל כוכבייא דברקיעין כלהו משמשי עד האי עלמא, וכלהו פקידן
 לשמשא כל מלה ומלה לאינון דבהאי עלמא, ולא צמחין ולא מגדלין
 עשבין ואילנין ודשאין ועשביי ברא, בר בחיוו דכוכבייא דקא קיימי
 עלייהו ואתחזון עלייהו אנפין באנפין, כל חד וחד כמה דאתחזי ליה •
 רוב משיריין דכוכבייא ומזלי, כלהו נפקין בראשיתא דליליא עד תלת
 שעתי חסר רביע • מתמן ולהלאה לא נפקין בר זעירין • ואינון כוכבייא
 כלהו לא משמשי לבטלה ולא אתחזון לבטלה • ואית כוכבייא דקא

משמשי

משמשי כל ליליא, בגין לאצמחא ולגדלא כל אינון מלין דאתפקדו עלייהו. ואית בוכביא דקא משמשי עד פלגות ליליא, וצמחין ומגדלין מראשיתא דליליא עד ההיא שעתא, כל אינון מלין דאתפקדו עלייהו. ואית בוכביא דקא משמשי זעיר מליליא, דכיון דאתחזי בהדי ההוא עשבא או ההוא דשאה, מיד אשלים שמושיה ולא אצטריך יתיר בההוא ליליא. והא אינון לא קיימין לבטרה, ביון דאשלימו שמושייהו ליה אתחזון יתיר בהאי עלמא, ועיילין לאחרייהו. בספרא דחכמתא עלאה דבני קדם, אמרי על כל אינון בוכביא (ויחי רכ"ג פ' ויקרא רל"ב כ) דשרביטא, דקא משרדי שרביטא ברקיעא, אמרי דעשבין אינון בארעא, מאינון דאקרון סמי רחי, ואבנין יקידן אית בארעא, וזהב שחוט, (ה) דמגדלא גו טורי רמאי בזעיר מיין דחפיא עליה ולא חפיא, אלא דנגיד עליה, ושלטאן על כל אלן, אינון בוכביא דשרביטא. ומגדלי אלן בגינייהו, וכל תקונא וגדולה דילהון, לאו איהו אלא כחיו ונגהא דההוא שרביטא, דקא משרד ההוא בוכביא גו רקיעא, וכדין אתתקנן ומתגדלן כל אינון מלין (י) מרעין אית בבני נשא כגון ירוקין וקסטירין, דאסוהא דילהון לא תלי אלא בחד מראה דפרזלא קליל נציץ לעיינין, ואית ליה למאריה דמרעא לאסתכלא ביה. ולא סגי (ס"א אתסי) בהאי עד דאעבר ההוא מראה לסטרא דא ולסטרא דא, כגוונא דשרביטא דיושיט נציצו דברק לאנפוי, ובההוא אושיטו דברק דקא נציץ לעיינין, אתי ליה אסותא. אוף הכי כל אינון דשלטי עלייהו אינון בוכביא, לית לון תקונא וגדולה במרה דאתחזי, בר בההוא פשיטו דשרביטא, ובהאי מתתקני כחיון (רקע"ב ע"ה) בגוון, בחילא, כמה דאתחזי ושפיר איהו דהא כגוונא דא רמיו בספרא דשלמה מלכא בחכמתא דאבנין יקירין, דאי חסר מנהון נגהא דנציצו ולהיטו דכוכביא ירען, לא מגדלין ולא מתקני לון לעלמין. וכלא אתקין קדשא בריך הוא לתקונא דעלמא כמה דאת אמר (בראשית א') להאיר על הארץ ככל מה דאצטריך בהאי עלמא לתקנא ליה. כתיב ועשית קרסי נחשת חמשים וכתיב ועשית חמשים קרסי זהב, ותנינן

סאן

(א) גדלים בין סרס גדלים וחוקים: (ב) יש חולי בכי אדם כענין חולי ירוקים וקסטורים דפייני חולי מקמח איוס דוחות אוי רפאחו חולס טיראס סחולס כמרחס סכרול סנקרא כל"א עם אל סמוכחר אשר טוה כמרחס מולק ווטו שקוראו כאן דמחולק קליל כענין מחוש קלל אף כי יש כרול קליל סמתטנן. (דורלס לומר יעביר סמרחס דמחולק נגר עיי. סחולס וכוון אודס דברק כמני סחולס וכוס יתירסאן. סרס"ג):

מאן דלא חמא אינון קרסים במשכנא, לא חמא נהירו דכוכביא ברקיעא, בגין דכהווא חיזו וכהווא גוונא דמיין, לכל מאן דאסתכל בהו • כוכביא אית ברקיעא, דאלין נפקי מהווא רקיעא דכל כוכביא אדוקין תמן • בהווא רקיעא אית מאה חלוגי משקופין, מנהון לסטר מזרח ומנהון לסטר דרום • ובכל חלונא וחלונא כוכבא חד • וכד שמשא אזיל באינון חלוגין ומשקופין די ברקיעא נציץ בנציעו • ואלין כוכביא נפקי לאתנצצא מהווא נציעו דשמשא ואצטבעו מנהון סומקין כגוונא דנחשת, ומנהון ירוקין כגוונא דזהב, ועל דה אלין סומקין ואלין ירוקין • חמשים אינון באינון חמשים חלוגין, וחמשים אינון באינון חלוגין אחרגין, דלסטר מזרח אינון ירוקין, דלסטר דרום אינון סומקין, בהו אתאחיד סיומא דמשכנא • בכל אינון כוכביא דנפקי מהווא רקיעא, מתערבי אינון כוכביא בליליא, ונצצי ומלהטי ושלטי בהאי עלמא • מנהון על נחשת, מנהון על זהב ירקרק, ואתתקנו ומגדלן על חילא דילהון • אלין כוכביא שלטי בחמשה ועשרין נקודין ופלגא דליליא, דאינון רגעי שעתא, ואינון דמגדלי נחשת אינון סומקי ולהטי ונצצי • וכד אושיטו תלת זמנין נציעו לסטרא דמזרח, או חמש ז' שבע, מלכי עמין יתון על ההוא סטרא, וכל עותרא ודהכא יסתלק מהווא סטרא • ואי נציעו חד, תרין, ארבע, שית, דא בתר דא, אימתא ופחדא יפולו וישרי על ההוא סטרא • בטישנציעו ושכך, בטישנציעו ושכך, יתערו קרבי ולא יתעבירו, (ר"ל בעלמא בהווא סטרא) דהא בהווא זמנא אתערותא הוא לעילא קמי קדשא בריך הוא באינון ממנן דעלמא דשלטין על שאר עמין, וכן כגוונא דא בסטרא אחרא • פתח ואמר (דניאל ב') להוי שמיה די אלהא מכרך מן עלמא ועד עלמא, די חכמתא וגבורתא דיליה היא • והוא מהשנא עדניא וזמניא וכלא איהו ברשותיה, ואפיק לעמיה קדישא מחילא ורשותא דכוכביא ומזלי, בגין דאינון טעוון אחרן, ולא באלין חולקא דיעקב כי אם ביוצר הכל הוא • רקיע אית לעילא על כל אלין רקיעין, ואיהו טמיר ונגיז, וחותרמא דנושפנקא דמשכנא שלטא על האי רקיע, והאי רקיע אקרי (ג) אידרא דמשכנא, ובהאי רקיע כל אינון חלוגין מסטרא דא ומסטרא דא, ואחיד כל

אינון

(ה) מיכ סטרא רחט סילדס - ק"ל

א כלאס

סעוד

אינון סדורין דמשפנא שית (כלק קפ"ג ב) חלונין אינון רכרכין על כלהו וחד
 סתים דשלטא עלייהו • חלונא חדא אקרי חלון וחדא, וביה נפקא
 כוכבא חדא דאקרי לחכימי, ודא איהו התוכא דקא מהתך לתתא
 בשולטנותא דיהודה, לאו דאית ליה חולקא ביה, דהא לית לשבטין
 דישראל חולקא ואחסנא בהו, אלא שבטא דיהודה שלטא על האי
 ולא איהו עליה • וכד אסטו בני יהודה ארתייהו מבחר קדשא בריך
 הוא אלו למנדע בתר חלונא דה ויהאי כוכבא • דאמרו דהאי
 דה דקא מנצח לשאר עמין דכתיב ביה (כרמית מ"ט) ידך
 בערף אויבך, ואזלו אבתריה ועברו ליה שמושא ופולחנא ועל
 דה כתיב (מלכים ב' י"ד) ויעש יהודה הרע בעיני יי • האי
 כוכבא כד נפיק, פשיט חר ידבחמש אצבען נהיר ונציץ בהווא חלון
 (דקע"כ ע"ב) מאריהון דקוסמין וחרשין דחלי מהאי אתר, בגין דבשעתא
 דהאי שלטא, כלהו קסמין וחרשין מתבלכלי ולא אצלה בידייהו, ואי
 תימא הואיל והאי רקיע איהו טמירא, היך ידעי ליה • אלא סימנא אית
 לון לבר, וידעי דהא שלטא כוכבא דא ודחלי תדיר מינה, ולא אצלה
 בידיהון אינון קסמין וחרשין • ועל דה אית זמנין דאצלחו ביה בני
 נשא, ואית זמנין דלה אצלחו ביה • ובגין דה אינון מארי קוסמין
 וחרשין מתמעטי מעלמא, בגין דלא ידעין עיקרא בד חמאן דהא אצלה
 בידייהו • ועל דה אינון קדמאי הוו ידעי ומסתכלן לבר, בהווא סימנא
 דקא ידעי • חלונא תניינא אקרי חלון טופרא, בגין דאיהו כגוונא
 דטופרא, וביה נפקא כוכבא חד דאקרי לחכימי, צפעון, דהא דא שלטא
 בשולטנו תקיף בדינא • כרישא ונבא אית ליה בצפעון כמין לקטלא •
 מהווא חלון נפקי שית מאה אלף רבוא רותין, דשלטין על אינון
 טופרי דבני נשא, בד אזרקו באחגלייא, בהאי עבדי חרשין וקסמין
 כל אינון דידעי לון • בההיא שעתא דהאי כוכבא שלטא, כל אינון
 דזקי טופרי א עבדי חרשין בהון, גרמי מותא לכל עלמא, וסליק
 חרשין בידייהו דאינון דעבדי לון • חלונא תליתאה אקרי חלון חושנא,
 וביה נפקא כוכבא חדא דאקרי נגהא דבוסינא, (כ"ט דכוציני) דהאי
 איהו נציצו דנציץ וקיימא על כל רוחא ונייחא ושיזכותא (כ"ט וטיבותא)
 ביה • לית ביה קטרוגא כלל, כד איהו שלטא כל גיחא וכל נהירו

שְׁלֵמָא בְּעַלְמָא, שְׁלוּה שְׁבַעָא, וּכְלָא שְׁלִיט בְּעַלְמָא • חֲלוּנָא דְבִיעָאָה
 אִיהוּ חֲלוּן דְאֶקְרִי גְבִיעַ, וְבִיה נִפְקָא כּוּכְבָא חַד דְאֶקְרִי לְחַפְיָמִין אֲשָׁכּוּל
 חֲכַפְר, בְּגִין דְהָכִי נִפִיק בְּאֲשָׁכּוּל, נְצִיצִין נְצִיצִין בְּעַנְבִין בְּכּוּפְרָא, בְּהָאִי
 אֲתַעְרוּ דְרַחֲמֵי אֲתַעַר בְּעַלְמָא, מִרְחִיק וּמְקַרִיב, חוֹלְדִין סְגִיאִין אֲסַגִּיאִין
 בְּעַלְמָא • וּבְנֵי עַלְמָא לֹא קִפְרֵי בַר אֲצַטְרִיכוּ דָא לְדָא, שְׁלֵמָא. וְחֲדוּה
 אֲתַעַר בְּעַלְמָא • חֲלוּנָא חֲמִישָׁאָה אִיהוּ חֲלוּן דְאֶקְרִי בְּאֵר, עַל דִּי כּוּכְבָא
 דְנִפִיק בִּיה, עֵאל וְנִפִיק שְׂאִיב בְּדִלִי לֹא שְׂכִיךְ לְעַלְמִין, בְּהָאִי חֲפִימֵי
 לְבָא לֹא יְכַלִין לְמִיקָם בְּאֵרַח קְשׁוּט בְּגִין דְלֹא קָאִים בְּקִיּוּמָא וְלֹא שְׂכִיךְ
 לְעַלְמִין • וְעַל דָּא אֲתַדְחַקֵן נְרַמִייהוּ לְעֵינָא בְּהָאִי אֲחַד וּלְמִדָּן דִּינָא •
 חֲלוּנָא שְׁתִיתָאָה אִיהוּ חֲלוּן דְאֶקְרִי נְגָהָא, וְנִפְקָא בִיה כּוּכְבָא חַד דְאֶקְרִי
 גְזֵרִין, בְּגִין דְכַד הָאִי שְׁלֵטָא עַלְמָא קָאִים בְּדִינָא בְּכַמָּה גְזֵרִין וְכַמָּה עוֹנָשִׁין,
 וּבְכַל יוּמָא וְיוּמָא מִתְחַדְשֵׁן גְזֵרִין עַל עַלְמָא, וְעַד לֹא יִסְיָמוּן אֵלִין הָא
 אֲחַרְגִין מִתְחַדְשֵׁן, וְהָאִי לֹא שְׁלֵטָא כָּל כֶּךָ בְּעַלְמָא • אֲבָל סְמוּךְ לְיוּמֵי
 מְשִיחָא יְשׁוּט הָאִי חֲלוּנָא בְּהָאִי כּוּכְבָא עַל עַלְמָא • וְעַל דָּא יְשֻׁלְטוּן
 חִיּוּן וּמִרְעִין בִּישִׁין עַל עַלְמָא, וְיִתְחַדְתוּן זִיגִין בִּישִׁין דָּא כְּתֵר דָּא וְיִשְׂרָאֵל
 יִהוּן בְּעַקּוּ • וְכַד יִתְדַחְקוּן גּוֹ חֲשׁוּכָא דְגְלוּתָא, כְּדִין יִגְהִיר לֹון קְדָשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא נְהִירוּ דִימָמָא, וְיִקְבְּלוּן מַלְכוּתָא קְדִישִׁי עַל־יּוֹגִין, וְיִתְבַטְּלוּ
 מַלְכוּתָא מִיָּדָא דְעַמּוּמִין, וְיִשְׁלְטוּן עַל־יְהוּ וְיִשְׂרָאֵל וְיִתְקִיִים וְהִירָה אֹדוּ
 הַלְבָנָה וְגוּמֵר וּכְדִין חֲלוּנָא שְׁבִיעָאָה יִתְפַתַח בְּכַל עַלְמָא, וּכּוּכְבָא
 דִּילִיה אִיהוּ כּוּכְבָא דִיעֶקֶב, וְהָאִי אִיהוּ דְקָאמֵר בְּלַעַם דְרַךְ כּוּכְבַּ מִיעֶקֶב,
 וּכּוּכְבָא דָּא יְהֵא נְהִיר (ס' 6) אַרְבַּע יוּמִין וְאַרְבַּע לַיְלִין • וְכַד יִתְגַלִּי
 מַלְכָא מְשִיחָא, וְיִתְכַנְשׁוּן לְגַבֵי מַלְכָא מְשִיחָא כָּל עַמּוּן דְעַלְמָא, כְּדִין
 יִתְקִיִים קְרָא דְכְּתִיב (ס' ע"ג) שְׂרֵשׁ יֵשִׁי אֲשֶׁר עִמָּד לְגַם עַמִּים אֲדִיּוֹ
 גּוֹיִם יִרְדְּשׁוּ וְהִיָּתָה מְנַחְתּוֹ כְּכּוֹד • פֶּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר (ס' כ"ג) וְלֹא
 אָמַר אִיהָ אֱלֹוִה עוֹשֵׂי נוֹתָן זְמִירוֹת בְּלִילָה • הָאִי קְרָא אֲוִקְמוּה וְאֲתַמְר •
 אֲבָל עוֹשֵׂי, עוֹשֵׂי מְכַעֵי לִיה, מֵאֵן עוֹשֵׂי • אֱלֹוִה שְׁמָא (כ"ו כ) דְאֱלֹוִה
 שְׁמָא כְּלִיל אִיהוּ • דְאֲתַחְזִי הוּא וּבִי דִינִיה • דָּא שְׁמָא שְׁלִים אִיהוּ דְכְּלִיל
 דְכַר וְנִקְבָא, א"ל, וְהָ וּבְגִינֵי כֶךָ עוֹשֵׂי • נוֹתָן זְמִירוֹת בְּלִילָה, בְּגִין דְדָא
 אִיהִי דְקָא (ק"מ 6) מְשַׁבְּחַת תְּדִיד לְגַבֵי מַלְכָא דְשְׁלֵמָא דִּילִיה, כְּגוּוּנָא
 דְכוּצִינָא דְלֹא שְׂכִיךְ תְּדִיר, בְּגִין לְקַבְּלָא נְהוּרָא חֲדוּהָ, עַלְמָא, מְסַגִּיאִוֹת

(רקע"ג ע"ב) חרונה דיליה ועל דא נותן זמירות בלילה כל אינון כוכבייא דקא מנהרין ברקיעא, כלהו אודאן ומשבחן לקדשא בריך הוא, בכל ההוא זמנא דאתחזון ברקיעא, בגין דמלאכי עלאי כלהו אודאן ומשבחן אשמורות אשמורות, בתלת פלגי דהוי ליליא • כליליא אתפלגן כמה סטרין. בראשיתא דליליא כד רמיש ליליא ואתחשך, כל אינון רוחין בישין וזיגין בישין, כלהו מתבדרן ומשטטי בכל עלמא, ואתפרשא סטרא אחרא, וחבעי ארחי דבי מלכא מכל אינון סטרין קדישין • כיון דההוא סטרא אחרא אתער, כל בני עלמא טעמי טעמא דמותא, דשינה חד מששים דמותא, ושלטא עלייהו. כדן כיון דמסאבו אתפרשא מלעילא, ושלטא ונחתא לתתא, כדן אתפרשן תלת משידין לשבחה ליה לקדשא בריך הוא בתלת סטרין (כ"ב מטרין) דליליא, כמה דאתערו בהאי חכרייא • בעוד דאינון משבחין לקדשא בריך הוא, סטרא אחרא אולא ומשטטא לתתא בכל סטרי עלמא • ועד דסטרא אחרא לא אתעבר מתמן, לא יכלין אינון לאתתיחרא במאריהון, וזא לחכימין מלאכי עליונין וישרא לתתא כלהו דחקי בההוא סטרא אחרא, מלאכין עלאין כד בעאן לאתתיחרא במאריהון לא יכלין עד דרחיין לה לבר • מה עבדין נחתין (ה) שיתין רבוא דמלאכי קדישי, ומפילין שינתא על כל בני עלמא, כיון דאיהי נחתא דקא רחיין לה לבר, ויהבי לה כל עלמא דא בההיא שינתא, כדן איהי שלטא עלייהו ומקבלין מסאבו מינה • בר בארעא דישראל בלחודהא דלא (ק"מ כ') שלטא תמן, כיון דאיהי אתפרשא מנייהו, עאלין לקמי מאריהון ומשבחן ואודאן קמיה. כגוונא דא ישראל לתתא, לא יכלין לאתתיחרא במאריהון, עד (כ) דרחיין לההוא סטרא אחרא מנייהו, ויהבי לה חולקא כמה דאתעסקת • ולבתר אינון מתקרבי לגבי מאריהון, ולא אשתבח מקטרגא עילא ותתא • ואי תימא תינח לתתא, אבל לעילא מאי קטרוגא תמן • אלא לעילא בגין דההוא רוח מסאבא, ואינון רוחין קדישין עד דמשרדי רוחא מסאבא מבינייהו, לא יכלין לקרבא לגבי מאריהון, דהא קודשא גו מסאבא לא מתערב לעלמין • וכן כגוונא דא ישראל לתתא לא מתערבין באומין דעלמא • וחרין סטרין עלאין ותתאין, כד בעיין

לקרבא

(א) נראה ששעם ס' מכבר שכלית דרשי כמות ירחל ס' ס' ע"ל שכלית לא יז' לעיר אלף יק' נגלית ואל' כ' מסתקום ממנו ואל' נשאר לי כל' יק' דיניקה • כרמ'ו: (ב) ס' דקורס שמחלל ל'יד לכפות עלמו כמז'ל ארחן כנקיון כפ' וגו' וסו חלק של ס'א כו'הכ נותנין לי חלק שער' ס' חסלה לעוקל וחסר כד' לס' (דהחברה חיי קיום חקייב) א"ס :

לקרבא לגבי מלכא קדישא דחיי'ן לה לבר • ועל דא בר עייל ליליא
 ומלאכין קדישין עלאין בר מתסדרין שורין שורין לקרבא (כ"ה לשבחה) לגבי
 מאריהון דחיי'ן ליה לההוא סטרא לבר בקדמיתא, ולבתר עלאין
 בקודשא (כ"ה) ועל דא בר עייל ליליא, כל רוחי בישין וויגין בישין ורוחי
 מסאכי, אתדחין לבר, ושמש מלכא עיילין לגו קודשא • למלכא
 דהו ליה אבגין יקירן בחד תיבותא (ה) מתגלפא בקוסטרוי • וההוא
 מלכא הוה חכים, בגין דלא יתקרב פל מאן דבעי לגבי ההוא תיבותא
 דאבגין יקירן ומרגלן דתמן נטל בחכמתיה חד חויא תקיפא, וכריך
 ליה סחרגיה דההוא תיבותא • כל מאן דבעי לאושטא יריה לגבי
 תיבותא, הא (ו) חויא דליג עליה וקטיל ליה • חד רחימא הוה ליה
 למלכא אמר ליה מלכא, כל זמנא דאת בעי לאעלא ולאשתמשא
 בתיבותא, תעביד כך וכך לגבי ההוא חויא, ותפתח תיבותא ותשמש
 בגניזין דילי • כך קדשא בריך הוא כריך חויא סחרגיה דקודשא, אתאן
 מלאכין עלאין לאעלא גו קודשא, הא חויא תמן ודחלי לאסתאבא
 ביה • ויא תימא הא כלהו אשא, ואשא לא מקבלא מסאבו • תא חוי
 כתיב (ספלוס ק"ה) עשה מלאכיו רוחות משרתיו אש להט, עשה מלאכיו
 רוחות, אלין מלאכין דקיימן לבר • משרתיו אש להט, אלין מלאכין
 דקיימין לגו • איהו רוחא מסאבו, ואיגון רוחי רוח ברוח לא עייל דא
 בדא • רוח מסאבו ברוח קודשא, לא (דקע"ג ע"ב) מתערבי דא בדא •
 ובגין כך אינו דאקרון רוח, לא יכלין לאעלא לגו, בגין ההוא רוח
 מסאבו • אינו דלגו אינו אשוההוא אש דחילההוא מסאבו דלא עייל
 לגו • ובגין כך פלא (ג) דחיי'ן ליה לבר למסאבו דלא יתערב בהדיהו.
 ועל דא מלאכי עלאי קא משבחין ליה לקדשא בריך הוא, בתר דדחין
 ליה למסאבו לבר • תלת אשמורות אינון בליליא, לקבליהון תלת
 משירין דקא מתפלגי לשבחה לקדשא בריך הוא כמה דאתמר, ועל
 דא האי רבון דכלהו, איהו כגור דדוד דלא שביך לעלמין, אלא תריר
 אורי ומשבח ליה למלכא עלאה ועל דא (איוכ ל"ה) נותן זמירות בלילה
 דבר אחר ולא אמר איה אלוה עושי כמה דאתמר, בגין דהא מעילא

ס'נא ז'ר

ומתחא

(ה) חקוק כטיכלו ומטבל טור מכוזר: (כ) עיין כא'י שטור טוד קלי' כונם וסדמ'ל דאשמיטיותים סטוד ססיה תמם כמם אגראס
 מפשעות סמאמר שטעומאס למניס מסקדוסס: ס'מ'ו: (ג) כ'י' שסקימייס כחס יפס לרוחות סס'ל דלס עייל לגו אכל סמלנת ססיס סכ"ל
 ס'ל לסנת סמלגריס דלג' רכוס כמלס כל כחי סקלי' נדחס: ס'מ'ו:

ומתתא אתפליל בר נש ואתעביד, כמה דאיהו גופא מתרין סטרין
מגו דבר ונוקבא, אויף הכי רוחא • רוח איהו כליל מגו דבר ונוקבא,
ועל רזא דנא אתתקן בר נש בגליפוי בגופא ורוחא • ובגין דאיהו
כליל ברזא דא ובעוכרא דא כמה דאתמר, על דא כתיב (בראשית 6)
ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו והא אתמר • כליליא הא
אמרת, דהא בראשיתא דליליא כל אינון זינין ורוחין בישין מתערי
בעלמא, היך איהו יכיל למהוי, דאי הכי, הא תנינן דמסטרא דצפון
נפקי כל הני זינין בישין, ואת אמרת דבר אתער רוח צפון בפלגות
ליליא, דהא כדן כל אינון רוחין בישין וסטרין בישין אתכנשו מעלמא,
ועאלין גו נוקבא דתהומא רבא • אי הכי הא כסטרא דדרום דאיהו
ימינא, אמאי משטטי אינון זינין בישין כריש ליליא דקא עלמא
רוח דרום • אלא ודאי, אלמלא ההוא סטרא דדרום דקא מעכב
ודחייא לההוא סטרא בישא, הוה מטשטש כולי עלמא, ולא יכיל עלמא
למסבל • אבל כד אתער ההוא סטרא אחרא, לא אתער אלא בסטר
רוח (6) מערב דקא שלטא כריש ליליא, ועלמא איהו כלה כניש •
ועל דא קדשא בריך הוא אקדים אסיותא לעלמא, בגוונא דא כסה
דאתמר • זכאין אינון ישראל בהאי עלמא ובעלמא דאתי, דקדשא
ברוך הוא אתרעי בהו מכל שאר עמין דעלמא • עאלו לביתא רבי
אלעזר ורבי אבא • כד אתפלג ליליא קמו למלעי באורייתא אמר רבי
אבא השתא ודאי איהו עידן רעותא לקדשא בריך הוא, והא זמנין
סניאין אתערנא בהאי, דקדשא בריך הוא בשעתא דאתפלג ליליא
עאל גו אינון צדיקיא כגנתא דערן ואשתעשע בהו • זכאה איהו
מאן דאשתדל באורייתא כההוא זמנא • אמר רבי אלעזר האי
דאשתעשע קדשא בריך הוא גו צדיקיא כגנתא דערן, היך אשתעשע •
אלא כההוא זמנא דאתפלג ליליא, קדשא בריך הוא אתער כרחימו
דשמאלא לגבי כנסת ישראל, דהא לית רחימו אלא מסטרא דשמאלא •
וכנסת ישראל לית לה דורונא למקרב לגבי מלבא, או חשיבו מעלייא,
אלא באינון רוחין דצדיקיא, דקדשא בריך הוא חמי לון מתעטרן
בכמה עוכדין טבין, ובכמה זכין דעברו כההוא יומא, וקדשא בריך

הוא

(6) כל דלכך ימנו ככרבות דה דלייחמקו על קדש כן למין לרוחם סוףיל וכהני אפרי לא סליע סח ככנס • א"ס •
6 סומ"ק

הוא נחא ליה מכל קרבנין ועלוון, דקדשא בריך הוא ארח בהו ריח
 ניהח דקא עבדי ישראל כדון נהירו אתנהיר, וכל אילנין דגנתא דערן
 אמרי שירתא וצדיקייא מתעטרן תמן באינון עדונין דעלמא דאתי.
 כד אתער בר נש בההיא שעתא למלעי באורייתא, נטיל חולקיה
 עמהון דצדיקייא די בנו גנתא: חד שמא גליפא (6) דתלתין ורתרין
 אתוון, (כ) אתעטר בהו תמן ואיהו גו רזין דצדיקייא. פתח רבי אלעזר
 ואמר (תסליס ק"ב) הללויה אודה " בכל לבב וגומר הללויה הא אתמר
 ואתערו ביה חברייא והכי איהו דדא איהו (ג) שבחא דקא סלקא על כל
 אינון שירין ותושבחן דאמר דוד. בעשר זיני תושבחן דאיהו אמר, בגין
 דאיהו כליל שמא (וישלת קע"ב ח) ושבחא כחד ואיהו כללא דשמא קדישא
 עלאה. אודה " בכל לבב, בכל אתר דאמר דוד מלכא רזא דאלפא
 (קע"ד ע"ה) ביתא, איהו רזא דאתוון גליפן דנפקין בגלופי דתלתין ורתרין
 שבילין. ואית אתוון עלאין מרזא דעלמא עלאה, ואית אתוון אתרנין
 דאינון אתוון (סקדמס ג' ח) זעירין. והכא איהו רזא דאלפא ביתא
 דעלמא (ס"ה עלאה יהיב לעלמא) תתאה. אודה " בכל לבב, ביצרא
 טבא וביצרא בישא דאיהו שרי בגויה, דהא על כלא אית לאודאה ליה
 לקדשא בריך הוא ביצרא טבא וביצרא בישא. דהא מסטרא דיצרא טבא
 אתי טוב לבר נש, ואית לברכא ליה לקדשא בריך הוא הטוב והמטיב.
 ובסטרא דיצרא בישא אתי קטרוגא לבר נש, ואית לאודאה לקדשא
 בריך הוא (ביצרא טבא וביצרא בישא) בכל מה דאתי על בר נש,
 מסטרא דא ומסטרא דא. כסוד ישרים ועדה. כסוד ישרים, באינון
 (ס"ה מלאכין עלאין קדישין) דרזא דקדשא בריך הוא אינון ידעי, דהא
 כל רזין דקדשא בריך הוא אינון ידעי, ואינון רזא דיליה, ועל דא כסוד
 ישרים. ועדה, אלין אינון ישראל כד מתכנשי בעשרה לאודאה ליה
 לקדשא בריך הוא, ובגין כך אית לאודאה ליה לקדשא בריך הוא
 על טב ועל ביש, ולפרסמא קמי כלא. דאי תימא הא איהו ידעי, אמאי
 אצטריך

(א) סימ' ק"ז' כ' סוף י' אותיות דמי' אסי' וי' דמי' סוי' וי"ב דמי' תרנות משולכות יחד. וכתבא ל' לפי קבלתנו מן סוכ' ז'ל' שיהא
 סוד שם משולגו כחלות לילס דריש פ' שלח ספורו מנלפ' סוי' אסי' כמ' בס' סכ' וכמילואס סס ל'כ' אותיות ונס שס כל'ך וכו'
 כמילואי סוף ל'כ' אותיות סרמ'ז: (ב) וז'ס כבוד וסדר תעטרסו כבוד כגו' ל'כ' וקא' מיר תעטרסו: (ג) ל'כ' דר'ל' סללויס שז שכת
 דום עולם על כל שכתות אחרות דכמלת סללויס איכא כ' שמות כלוליס שס סלל גו' ארבי' ושס יסו' שטוף עיקר שס סוי'ס דס אחרונס
 כשולס א'ס' וכמ' ס' כחכתי סלל מ' ר' ק'ס י'ס סוכ' סא'ין:

אצטריך לפרסמא • אלא כדא אתיקר קדשא כריך הוא בעלמא
 לפרסמא נסא ועל דא קדשא כריך הוא כתיב ביה (יחזקאל ל"ח) והתגדלתי
 והתקדשתי וגומר • רבי יהודה פתח ואמר (תהלים ק"ו) כל הנשמה תהלל
 יה • תנא כל נשמתין אתו מהאי גופא קדישא, ואתערו בכני נשא •
 ומאן אתר • מההוא אתר דאקרי יד (ס"ו יה) • מאן אתר דא • אמר
 רבי יהודה דכתיב (ס"ו ק"ד) מה רבו מעשיך יי בלם בחכמה עשית •
 תנא מהאי חכמתא דמבועוי נפקין לתלתין ותרין שבילין, אשתכלל
 בלא וכל מה דאית לעילא ותתא • והוא אתקרי רוחא קדישא דכל
 רוחין אשתכללו ביה אמר רבי יצחק ביומא דהוה רבי שמעון פריש
 מלה דא עינוי נבעין מיא והוא אמר, כל גנוזיא דמלכא עלאה אתמסרן
 בחד מפתחא, (ו) ואתגלייא (ז) בקזפיטן דקורדיטי גליפין עלאין • אלא
 הכי תאנא מאן יכיל לאשתמורעא ולא תכללא מה דגניז כדא מבועא •
 דהא משה לא גלי דא ביומוי, כד הוה גלי דא עמיקתא לישראל •
 ואף על גב דכולא הוה מתגלייא על ידוי • אלא בההי שעתא דבעא
 קדשא כריך הוא לסלקא ליה למתיבתא קדישא עלאה ולטמרא ליה
 מכני נשא דכתיב (דברים ל"ו) בן מאה ועשרים שנה אנכי היום • היום
 ממש • דההוא יומא אשתלימו יומוי לאתקרבא לאתר דא דכתיב
 (ט) הן קרבו ימיה, קרבו ממש • דתניא אמר רבי שמעון משה לא
 מית • ואי תימא והא כתיב (ט"ו ל"ח) וימת שם משה • כך בכל אתר
 לצדיקיא קרי בהו מיתה • מאי מיתה • מסטרא דילן אקרי הכי •
 דתניא אמר רבי שמעון וכן תנא, דמאן דאיהו בשלימותא דמהימנותא
 קדישא תלייא ביה • לא תלייא ביה מיתה ולא מית, כמה דהוה בעקב
 דמהימנותא שלימתא הוה ביה • דאמר רבי שמעון (בראשית ל"ח) לא
 יקרא שמך עוד יעקב כי אם ישראל יהיה שמך ויקרא את שמו ישראל •
 מאי ישראל, שלימותא דכלא דכתיב (ירמיה מ"ו) ואתה אל תירא עבדי
 יעקב ואל תחת ישראל כי הנני מושיעה מרחוק ואת זרעה מארץ
 שבים וגומר • אמר רבי יהודה מהכא, כי אתך אני דייקא, זכארה
 חולקיה דמאריה אמר ליה בן • כי אתי אתה לא כתיב • אלא כי
 אתך

(ב) כסיכלות המזוירים חקיקות עליונים כאורות בעלמים כסוד סאלילות • (ט) יסוד ממגלס כחורי נחשים
 כסיכלי מלך חקיקות עליונים ודומס ליסוד כינס ומלכות • (ד) ומ"כ כליורין סנעשים מלחס • סמ"ז :

אתך אני, דמאריה אתי לאתחברא עמיה. אמר רבי שמעון שפיר
 קאמר רבי אבא דאמר, (ס"ט) ושב יעקב ושקט ושאנן ואין מחריד. ושב
 יעקב, לאתקרי בשמא אחרא דכתיב לא יקרא שמך עוד יעקב כי אם
 ישראל. דבר אחר ושב יעקב, לאתר דאתנסיב מתמן. ושקט בעולם
 הוה ושאנן בעולם הבא. ואין מחריד ממלאך המות. דמשמע דכולא
 הוה ביה. רבי יצחק אמר חברי'א הא איקמוה דכתיב ואת זרעה
 מארץ שבים. מה זרעו בחיים אף הוא בחיים:

(דקע"ד ע"ב) ותברית התיכן בחוך הקרשים מבדית מן הקצה אל הקצה.
 רבי יהודה פתח (קהלת י') (נ"ט) אשריך ארץ שמלכך
 בן חורין ושריך בעת יאכלו. וכתיב אי לך ארץ שמלכך גער ושריך
 בבקר יאכלו. (במאי אוקימנא הני קראי) ווי לעלמא דלא משגחן
 בפולחנא דמאריהון, דהא מאריהון אשגח בגיניהון לאוטבא ליה,
 דאנח קמיהון פתגמי אורייתא ולא משגחן. דתנינן תלת מלין בעי
 בר נש למעפד לבריה מילה, ופדיון, ולנסבא ליה אנתו, וכלא עכיד
 קדשא בריך הוא לישראל. מילה, דכתיב (יהושע כ') ושוב מול את בני
 ישראל שנית. ופתיב (כראשית י') וכן שמונת ימים ימול לכם כל זכר.
 פדיון, דכתיב (דברים ז') ויפדה מבית עבדים מיד פרעה מלך מצרים.
 לנסבא ליה אנתו, דכתיב (כראשית ב') זכר ונקבה ברא אותם וכתיב
 ויברך אותם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו. תו אמיל ליהו
 כהאי נשרא דאטיל לבנוי על גרפוי דכתיב (שמות י"ט) ואשא אתכם על
 כנפי נשרים. אמר רבי יוסי כלא הוא יאות, אבל אורייתא דאהדר
 קמיהו דישראל ואוליף לון יתיר מכלא. תא חזי לית שבחא דבר נש
 בהאי עלמא ובעלמא דאתי, כשבחא דאורייתא דכתיב ביה (משלי ח') בי
 מלכים ימלכו. (מדרש הנעלם הו"א) דהא תנינן פר סליק רב (ב) הונא להתם,
 אשבח רבנן דהוו עסקי בהאי קרא דכתיב (ירמיה כ"ה) ופקדתי על כל בבל
 והוצאתי את בלעו מפיו ולא יגהרו אליו עוד גוים. ורב הונא לא הוו
 משגיחין ביה, דהא לא אשתמודען ליה בקדמיתא כגין דהוה זעיר. ע"ל לבי
 מדרשא ואשבח רבנן דהוו אמרי, האי קרא אית לאסתכלא ביה, אי

טענותיה

(א) כח סד'ו אום רב סונא טסיס כימי רבי וכמ"ל חוס' שזני רב סונא סוו רמ'ו (ועיין ע"ג לני סול כפ"ע סוף קדושין ודוק סדעב
 ועמ"ג טיס' נייען דף י"ג מ"ו):

טענותיה ודחלתיה דנבו בדנצד הוה שמייה בל, הא כתיב ביה (ויאל ר) ועד אחרין על קדמי דניאל הי שמייה בלטשאצר כשם אלהי, ועוד מאי והוצאתי את בלעו מפיו. קס רב הונא בני קימי דעמודי ואמר, אילו הוינא באחרי דרישנא ליה להאי פסוקא, לא אשגחו ביה. קס תניינות ואמר מלה דא. אתא רבי יודאי בר רב ואותביה קמיה. אמר ליה אימא ברי אימא, דמלי אורייתא כתיב בהו (משלי ב) בראש הומיות תקרא וגומר. פתח ואמר הכי תנינן, ביומי קדמאי עד לא אתא יעקב, הוה בר נש שלו בביתיה, מטא זמניה מית בלא מרעין. כיון דאתא יעקב בעא קמיה דקדשא בריך הוא, אמר ליה מארי דעלמא אי ניהא קמך דלנפול בר נש בבי מרעיה תרין או תלת יומין, ולבתר יתכנש לעמיה ופקדו ויתוב מחובוי. אמר ליה שפיר, את תהא סימנא בעלמא. תא חזי מה כתיב ביה (כראשית מ"ח) ויהי אחר הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה אביך חולה. חלה כתיב, מה דלא הוה לבר נש מן קדמת דנא. בתר דשכיב, לא הוה בר נש דהוה ליה (ב) מרעין דלא מית, עד דאתא (ג) חזקיה מה כתיב ביה (ישעיה ל"ח) בימים ההם חלה חזקיהו למות וגומר. תא חזי מה כתיב ויסב חזקיהו פניו אל הקיר ויתפלל אל יי, אמר ליה אי ניהא קמך דיתסון בני נשא מבי מרעהון, וידון שמך וישתמודעון, ויתובון לבתר כתיובתא שלימתא, וישתכחון בני עלמא זכאין קדמך. אמר ליה קדשא בריך הוא יאות הוא, את תהא סימנא בעלמא, וכך הוה, מה דלא הוה מקדמת דנא. הדא הוא דכתיב (ס) מכתב לחזקיהו מלך יהודה בחלותו וחי מחליו. ותאנא ההוא יומא אתחזר שמשא עשר דרגין, ותאנא מרודך בלאדן הוה אכיל כל יומא בארבע שעותי, ונאים עד תשע שעותי, וההוא יומא נאים עד תשע שעותי, בר אתער חמא שמשא דקאים בארבע שעותי. (ז) אמר מאי האי, בקטולא דקונטרס קונטרסו אנקטרתון. אמרו (רקע"ס ע"א) ליה למה. אמר דנאימנא יומא חד ותלתות יומא.

ת"ת

אמרו

(ב) ומצ"ל שב' חילאים חלם אלישע כחכמי כדדושי' פ' וישלח ופי"ל שב' חילאים ראשונים לא סיי' תחלו' מות גמור כ"ה ח' י"ס סכודך טבע ישראלי וז"ל רבן ירכעס ורחמיים כן אחאב וכן סדר מלך א"ס ששלחו לדרוש ס' חיוו' חס לא ור"ל קס סים חולי שלכס מחלת מוח חכל מס סוד חוקים סוד אפי' חולי של מוח גמור וס' יוסף ימים על ימיו וכמו שהיה לו כן כרמ' (וע' מ"ג סחוספתי, פ"ק דכתוב' ר"ף ע"ב כ') : (כ) סכי גחמיר כי מדרשא כ"ר פ' ס' אמנס כחלמורין כסנסדרין דק' אמרו עד אלישע לא סוס איניס דחליס ומתמס וע' כ"ג רלא זכר כ"ר מא"ן : (ג) אמר לשריי מס וס סקאר סקנעו וסכע' קונטרסו אנקטרתון ר"ל כקאר סקנעו' קשרסם אותי למס סח כסס אותי כסיס כ"כ סמא' לסכע' סיי' נכחונסס (ויסר"כ ע' כסרינת סדעכ נסיעלסס על' לכן סכחסם אותי לסי' וסן רב סאלסל כרעכ) :

פסח הוא ליי • אמר רבי שמעון בן יוחאי וכי לא אמינא דמלוי דשלמה
 מלכא, דכלהו בגו לגו היכלא קדישא הוו • והאי דאמריתו כלא שפיר הוה,
 ולדרשא הוא דאתא, אבל האי קרא לעילא בהיכלא קדישא הוא •
 תאנא אשריך ארץ שמלכך בן חורין • מאי ארץ, ארץ סתם • דתניא •
 מאי דנתי (אויבס ב) השליך משמים ארץ תפארת ישראל • אלא האי
 ארץ, היא דזא בגו כחרי מלכא קדישא דכתיב ביה (כראשית ב) ביום
 עשות יי אלהים ארץ ושמים, והאי ארץ, כל מה דיניק ואתון מההוא
 אתר דאקרי שמים הוא, ולא אתונת ארעא דלא אלא משלומות •
 קדישא דאקרי שמים, ובשעתא דבעא קדישא פריך הוא לאחריב •
 ביתיה דלתתא, וארעא קדישא דלתתא, אעבר להאי ארעא קדישא
 דלעילא בקדמיתא, ונחית ליה מההוא דרגא דהוה ינקא משמים
 קדישא, ולבחר חריב להאי דלתתא דזא הוא דכתיב השליך משמים
 ארץ בקדמיתא, ולבחר ולא זכר הדום דגלוי • דתניא כך ארחוי
 דקדשא בריך הוא פד פעי למידן עלמא, בקדמיתא עביר דינא לעילא,
 ולבחר אתקיים לתתא דכתיב (ישעיה כ"ד) יפקוד יי על צבא המרום
 במרום בקדמיתא, ולבחר על מלכי האדמה על האדמה • אמר רבי
 שמעון אשריך ארץ שמלכך בן חורין, דין לך בסגיאנותא דכלא בלא
 דחילו דאחרא • ומההוא מלכא עלאה אתון כלא • ושריך בעת
 יאכלו כמה דאת אמר (כמדבר כ"ג) בעת יאמר ליעקב ולישראל מה
 פעל אל • אי לך ארץ שמלכך גער כמה דאת אמר (ישעיה ג) ונתתי
 גערים שריהם, דווי לארעא בד ינקא משמאלא • ושריך בבקר יאכלו,
 בההוא (דקע"ס ע"ב) (ב) קדרותא ועד לא נהיר, ולא שלטא מה דשלטא •
 תנא אמר רבי שמעון :

והברית התיבן בתוך הקרשים מברית מן הקצה אל הקצה, דא הוא
 יעקב קדישא שלימא כמה דאוקימנא דכתיב (כראשית כ"ה)
 ויעקב איש תם ישב אהלים, יושב אהלים, יושב אהל לא כתיב, אלא
 ישב אהלים תרי, דאחיד להאי ואחיד להאי • אוף הכא כתיב והברית
 התיבן בתוך הקרשים מברית מן הקצה אל הקצה, דאחיד להאי ואחיד
 להאי • דתנינן מאי איש תם, כתרנומו שלים, שלים מכלא שלים לתרין

סטרין

(ה) שחרית :

ס סטריין

סלאילמא

סטרוין, לעתיקא קדישא ולועיר אנפין. שלים לחסד עלאה ולגבורה
עלאה, ואשלים להאי ולהאי. אמר רבי שמעון חמינא דהא חכמתא
כלל כלא. וחסד עלאה נפקא מחכמה. גבורה דהוא דינא תקיפא
נפקא מבינה. יעקב אשלים לתרין סטרוין. ואבהן כלל כלא, ויעקב
כלל אבהתא. תאנא בטש חכמה בשבילוי, וכניף ברוחא למינא
ואתכנפו מיא לאתר חד, ואתפתחו חמשין תרעין דבינה, מאלין שבילין
נפקי עשרה כתרין בקניטי זרירין, ואשתארו עשרין ותרין שבילין,
בטש ההוא רוחא באינון שבילין, ואתפתחו חמשין תרעין דבינה,
ואתגליפו עשרין ותרין בחמשין תרעין דיובלא, ואתעצמו בשבעין ותרין
אתוון דשמא קדישא, אלין אחפתחו לסטרוי ואתעצמו עשרין ותרין
כתרין דרחמי דקלילן בעתיק יומין דגהיר לון כל חד בסטרוי. אתעצמו
חמשין גליפין בארבעין ותרין אתוון קדישין דשמא קדישא, דכרוון
אתברי שמיא וארעא. ואתגלפו בגלופיהון תמינא תרעין, דאינון
המינא אתוון דרחמי דכתיב (שמו"ב ל"ד) "אל רחום וחנון דנפקא
מעתיקא קדישא ולועיר, ומתחברן באלין כתרין קדישין חכמה וכינה
עלאין דסלקין. נפקא חסד עלאה מהאי סטרא, ודינא דגבורה מהאי
סטרא. אתא זכותיה דיעקב ואשלים אתרווייהו ואחד לון דהא
הוא שלימותא עלאה. תאנא אמר רבי שמעון בגין כה ישראל אתקרי
דתאנא יעקב תתאה ישראל עלאה. יעקב לאו שלימותא, ישראל
שלימותא דכלא. וכן תאנא נאם דוד בן ישי, דוד, לאו שלימותא
דהא בתראה הוא, ישי יסוד עלאה הוא ושלימותא, והיינו דתנינן לא
גלו ישראל מארצם עד שכפרו בקרשא כריך הוא ובמלכותא דבית
דוד דכתיב (שמו"ב כ') אין לנו חלק כדוד ולא נחלה בבן ישי איש לאהליו
ישראל מאי איש לאהליו, אתר דעבודה זרה שרייא בגווייהו, והיינו
לאלהו. אמר רבי יהודה (פ) כד שרייא חכמתא לגלפא גליפין בכלהו
כתרין, מאן כתרא שארי, מההוא דאתקרי בינה. כבינה אתכליל כלא
ובגין כך אתפתחו בן חמשין תרעין, ואשתכח דכלא בחכמה אתגלפו
הדא הוא דכתיב (תהלים ק"ד) כלם בחכמה עשית. תאנא כתיב
(ישעיה מ') מי מדר בשעלו מים וגומר. בשעלו מים. מאן מים, דא הוא

בינה

(פ) בספחיל סבכמס לקוקס חקיקות סזלילוח סכד זיס סכריס מתיס סכד וסמס סססיל :

בניה • רבי אלעזר מתני הכי, דא חסד • אמר ליה רבי שמעון (ה) בלא
 בחד מתקלא סלקא, (פ"ה מתתקן) ושמים בורת תבן • מלן שמים
 תפארת דכתיב תפארת ישראל • וכל בשליש עפר הארץ, דא הוא
 גבורה • ושקל בפלס הרים, אלן אינון שאר כתרין דאקרון טורי
 אפרסמונא דכ"יא • ונבעות במאונים, אלן שאר רתיבין תתהין
 מנייהו • תא חזי בשעלו מים, דא ריוו חכמתא, דהכי תנינן (פ) שעלו
 דקיטרי בקיזפא שקיען • ושמים בורת תבן • מאן זרת • אלן אינון
 (חמשין) תרעין דאתפתחו ואתפזרו, לכל סטרין כמה דאת אמר (מלאכי ב')
 וזרתי פרש על פניכם וגומר • וכל בשליש • מלן שלישי, רחמי,
 שלימותא דכלא • ושקל בפלס • מאי פרס • אמר רבי שמעון
 דכתיב מאוני צדק אבני צדק • תו אמר רבי שמעון הני מלי בשיעורא
 (דקע"ו ע"ה) דיוצר בלא אוקימנא אמר רבי אלעזר שמע מינה דיעקב
 מגו דינא קשיא נפק, דהא יצחק דינא קשיא אחיד לחולקיה • אמר ליה
 רבי שמעון ודא הוא בלחודוי, והא יצחק מגו חסד נפקא, והכי בלהו,
 דינא מגו רחמי נפקא, ורחמי מדינא • אברהם ירית אחסנא דחסד, נפק
 יצחק בדינא מגו חסד, יעקב נפק ברחמי מגו דינא קשיא • וכך הוא
 לעילא דא מן דא, וינקא דא מן דא, עד דאשתמודע בלא דהוא חד,
 ומחד תליין בלהו וכלא אשתכח חד בריך שמייה לעלם ולעלמי עלמין
 אמר רבי אלעזר אשתמודע דרית שלימותא אלא כד אחיד דא מן
 דא, וחד אחיד בתרווייהו, לשכללא בלא כגון יעקב והיינו דכתיב
 מברית מן הקצה אל הקצה תאנא כולי האי לא אתקרי אלא מסטרא
 דילן, ומסטרא דילן אשתמודע בלא, דהא כהאי לעילא בלא בחד
 מתקלא סלקא, לא שני ולא ישתני כמה דכתיב (מלאכי ג') אני יי לא
 שנית • אמר רבי יהודה כלהון בוצינין נהורין מחד ומחד תליין, ובוציני
 אינהו בלא חד, דהא לא בעי לאתפרשא, ומאן דפריש לון כאילו
 אתפרש מן חיי עלמא • אמר רבי יצחק כתיב (ישעיה ג') ונתתי נערים
 שריהם ותערולים ימשלו בסריינו דכתיב (שמות כ"ה) ועשית שנים כרובים
 זהב

דא
 א
 א
 א

(ה) סכל עולם אל משקל אחד וכיוצא א' : (כ) דריש סביקע וספסעוית ממסלח סקזר כסלילית כקזמא שטוא זיקת סביין סחיא
 מסודר י' סכממס סס סוא סקוע ומלח קיפא סיא מלזון קיפוע'א דמשא' • וסרס'כ פירש חבורת סקפרים ססס ס' סעי' ככלי סעורס
 סקועים • וכאספס ורימו לכינס סקכלס מים סחסרס מחכמת כס'כ וכס כמדרו סעי' ז'א סנקר'א ססס וטורס מו סחסרס סליו כי זרס
 לזון פ'זור וי' ערס ור'ל פיזור חסד ונכורס למין וסמאל' • רל'יז רחמי סוא פ'ס כ'א' גע ופלס סס כ'ל' ס' ספירוס :

זהב בתיב (שמאל כ' ו') יושב הכרובים • ובתיב (סס כ"ט) וירכב על כרוב
 ויעף • יושב הכרובים, כד שרי"א לאתיישבא בשלימותא כתיב יושב
 הכרובים • (ס"ח כד אשתבח בשלימותא) וכד לא שרי"א ולא אתי"שבא
 מלכא בכרסי"א, כתיב וירכב על כרוב חד, דלא אתי"שבא מלכא
 בכורסי"א • יושב הכרובים, תרי. אמר רבי יוסי ווי לעלמא כד חד כרוב
 אהדר אנפי מחבריה, דהא כתיב ופניהם איש אל אחיו, כד הוי שלמא
 בעלמא • אמר רבי יצחק הא תנינן (ויקרא י"ט) ערות אביך וערות אמך
 לא תגלה, ווי למאן דגלי ערייתיהון. כגוונא דא כתיב פיעקב מכריח
 מן הקצה אל הקצה • זכאה חולקיהון דישראל דקדשא בריך הוא
 משתבח בתושבחתיהו כגוונא דלעילא דכתיב (ישעיה מ"ט) ישראל
 אשר כך אתפאר תאנא אמר רבי יצחק ביומי קדמאי הוה בר נש
 אמר לחבריה, אימא לי מלה חדא דאורייתא וטול מנה כסף, השתא
 אמר בר נש לחבריה טול מנה כסף ואשתדל באורייתא, ולית מאן
 דישיגח ולית מאן (ה) דירכין אודניה, בר אינון זעירין (כ"א זריעין) קדישי
 עליונין דקדשא בריך הוא משתבח בהו דכתיב (סס ס) ועמך כלם
 צדיקים לעולם יירשו ארץ נצר מטעי מעשה ידי להתפאר :

ווי העמודים וחשקיהם כסף • רבי יצחק אמר ווי העמודים, הא אמינא
 (כ) כל אינון דמתאחרן מקטרי קיימין עלאין, אקרון ווי העמודים,
 וכל אינון דלתתא תליין מאינון וויים, מאן וויים, שיתא בנו שיתא,
 ומתאחרן ומתשקין מחוטא דשררה דקאים עלייהו • ובספרא דצניעותא
 תאנא וויים לעילא וויים לתתא, וכלהו במתקלא חד סלקין, מאן צניעותא
 דספרא אמר רבי שמעון חמשה פרקין אינון דכלילן בהיכל רב, ומרלין
 כל ארעא • אמר רבי יהודה אי כלילן הני, מכלהו עדיפי • אמר רבי
 שמעון הכי הוא למאן דעאל ונפק, ולמאן דלא עאל ונפק לאו הכי.
 מתלא לבר נש דהוה דיוריה (ג) ביני טורין ולא ידע בדיורי מתא, זרע
 חטין ואכל חטי כגופייהו • יומא חד עאל למתא אקריבו ליה גהמא
 טבא • אמר ההוא בר נש דנא למה • אמרו גהמא הוא למיכל • אבל
 וטעם לחדא לחביה • אמר וממה אתעביד דא • אמרו מחטין • לבתר
 אקריבו

(ה) שטעם אינו לשמוע: (כ) כל אינון דמתאחרן מקטרי עמודים עליונים כאלילות נקראים וויין כי סס כסוד אית ר' שמש יתום
 (פירוש מסקרים טעלוינים שסס חנ"ת יונקיס'ס שסס וויין • ועיין מקדש מלך • טר"ט): (ג) כין סלעים:

אקריבו ליה גריצין דלישין במשחא · טעם מנייהו, אמר ואלין ממרה
 אתעבירו · אמרו מחטין · לבתר אקריבו ליה (ה) טריקי מלכין דלישין
 בדובשא ומשחא, אמר ואלין ממה אתעבירו · אמרו מחטין · אמר ודאי
 אנא מארי דכל אלין, דאנא אכיל עיקרא דכל אלין דאיהו חטה, ובגין
 (דקע"ו ע"ב) ההוא דעתא, מעדוני עלמא לא ידע ואתאבירו מניה, בך
 מאן דנקיט כללא ולא ידע בכלהו ערוגין דמהניין דנפקין מההוא כללא :

ספרא דצניעותא

פרקא קדמאה. תאנא (ה) ספרא דצניעותא, ספרא (ג) דשקיל (דכ"ה א')
 במתקלא, תנא דעד לא הוה מתקלא, לא הוה משגיחין אפין
 באפין, (ה) ומלכין קדמאין מיתו, (ו) וזיוניהון לא אשתכחו וארעא אתבטלת
 עד דרישא דכסופא דכל כסופין, לבושין דיקר, אתקין ואחסין · האי
 מתקלא תלי באתר דלגה הוה · אתקלו ביה אינון דלא אשתכחו ·
 מתקלא קאים בגופיה · לא אתאחד ולא אתחזי · ביה סליקו · וביה
 סלקין דלא הוו והוו ויהוין · סתרא גו סתרא אתתקן ואזדמן (א) (ד"ר
 קכ"ח ב') (ו) בחד גולגלתא, (כ) מלייא (וכא"ז רפ"ח א') טלא דבדולחא, (ג) (אססס)
 קרומא דאורא אודכך וסתים, (ד) אינון (ו) עמר נקי תליין בשיקולא, (ה)
 (ס) רעוא (א"ר קכ"ט א' סס) דרעוין אתגלייא בצלותא דתתאי, (ו) אשגחא
 פקחא דלא גאים, ונטיר תדירא · אשגחותא דתתא באשגחותא
 דנהירו דעלאה, (דביה) (ז) תרין (ט) נוקבין דפרדשקא דאתער רוחא
 לכלאיבראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ שיתא. בראשית
 (ברא שיר) עלייהו בלהו לתתא ותליין משבעה דגולגלת' עד יקירו
 דיקירותא, והארץ תניינא לאו בחושבן והא אתמר. ומההיא דאחלטייא
 נפקא דבתיב מן האדמה אשר אררה "היתה תהו ובהו והשך ער
 פני תהום ורוח אלהים מרחפת על פני המים · תליסר תליין בתליסר
 יקירו דיקירותא. שיתא אלפי שנין תליין (י) בשיתא קדמאי · שביעאה

עלייהו

(א) מאכלי תלבים שמערכי' יחד רכש ושמן וקמח וסוח כענין אהר"כ כשכח וכמקרא: בסודי סודי עירוביב : (ב) ס' סגנון ומלגנע :
 (ג) כשקל כמסקל עיין כפי' ספר' זלם'ס' · (ד) מד'ל כשכ תכין מד'מ'ס' א' ורולם לומר דתמן אמר דזכר ונוקבא אקרי מתקלא סרס'ז' :
 (ה) עיין כפרשא כשא קמ"כ ע"א : (ו) כ' סרמ'ל' שארם כסותם מתדגמי ויונס וזס תכין כמ"ס כחפרונות סתיקי' ל"ג ד' סאלוניקי וכו' :
 א' כד' ינייליא דכוס לעילא חסרונא דמוניא · סרמ'ז' : (י) זוזא שפע טעליון ועיין פירשח כשא קמ"כ ע"ב : (ז) למד : (ח) רלחן של כל
 סרנויות מתגלם ע"י כספליח כחוקיב'ס שבס'ט : (ט) נקניי חלון שעל יום נושכ רוח סתיים כעולם וזס סוד שני נקניי סתי' ששס
 יבוס' וזס מפרשים נוקבין דפרדשקא שני חלונות של פירשקא שסוף סקיר יאמענס גרול וחשוב וזסו על סתפארית סתפארית סתפאר' ולו
 שני חלונות סתפאר'ס כפי' סא' : (י) פ"י כ"י סיבות של ס' כראשית ותיכס' ז' שסס סיא עולם על כללם :

עלייהו דאתתקף בלחודוין ואיתחריב כלא בתריסר שעתו דכתיב היתה
 תהו ובהו וגומר (א) תליסר יקיס לון ברחמי ומתחדשן בקדמיתא, וקמו
 (ס"י קמו) כל אינון שיתא בגין דכתיב ברא, ולכתר כתיב היתה, דהא
 הות ודאי, ולבסוף תהו ובהו וחשך, (ישעיה כ') ונשגב יי לבדו ביום ההוא.
 (ב) גלופי דגליפין, פחיוו דחויא אריה ומתפשט לכאן ולכאן * ונקבא
 ברישא * רישא (אחורא) אחיד אכתפין אעבר וועים נטיר וגניו * חד
 (ג) לארף יומין זעירין אתגלייא (כ"א אתמלייא) קולטרא בקטרוי, סנפירא
 בעדבוי, אתבר רישיה במיין דימא רבא דכתיב (תהלים ע"ד) שברת ראשי
 תנינים על המים * תרין הוו חר אתחורו, (ל"ד כ') תנינים כתיב חסר *
 ראשי כמה דאת אמר (יחזקאל א') ודמות על ראשי החיה רקיעו. ויאמר אלהים
 יהי אור ויהי אור, היינו דכתיב (תהלים ל"ג) כי הוא אמר ויהי, הוא בלחודוין *
 לכתר אתחורו חד יהו"י יהו"י, וי' (כ"א יהו"י) בתראה שכינתא לתתא *
 כמה דה' שכינתא אשתבח, ובחר מתקלא אתקלו * והחיות רצוה
 ושוב דכתיב וירא אלהים את האור כי טוב, (ישעיה ג') אמרו צדיק כי
 טוב, האי במתקליה סלקא קדמאה בלחודוין, וכלא לחד אתחורו אחתא
 ומודעתא כלילן דא כדא כיו"ד הא, (ה) פרתין רחימן דמתחבקן.
 שיתא נפקין מענפא דשרשא דגופא * לישן ממלל רברבן * לישן דא
 סתים בין יוד והא דכתיב (ס"א מ"ד) זה יאמר ל"י אני, וזה יקרא בשם
 יעקב, וזה יכתוב ידו ל"י ובשם ישראל יבנה ממש * זה יאמר ל"י אני,
 אחתא, וכלא אתמר ביהו * כלא כלילן בלישן סתים לאימא, דהא
 אתפתחת ליה דנפיק מינה. אבא יתיב ברישא, אימא באמצעיתא,
 ומתכסייא מכאן ומכאן ווי למאן דגלי ערייתהוין ויאמר אלהים יהי מארת
 ברקיע השמים, שליט דבר בנוקבא (ס"י שלימו דבר ונוקבא)
 דכתיב (משלי י') וצדיק יסוד עולם, נהיר יוד בתרין, ונהיר
 ומעבר לנוקבא. אתיחד יוד בלחודוין, (ובתר בן) סליק בדרגוי
 לעילא לעילא * אחחשכא נוקבא, ואתנהירת אימא ומתפתחא
 (דקע"ז ע"א) בתרעוין * אתא מפתחא דכליל בשית ומכסייא פתחא, ואחיד
 לתתא

(א) כראש דס"א חוכה ראשונה של סתים כבוד וסיפא לה' סמלכות * א"ס : (ב) תקינס של כל סתקיות שחקק סא' בתנלם ססס מראס
 ודמיון של נחש ח"וד שמתפשט בלאן ולכאן כאומרו כחיו דחיות וכו' : (ג) אחר לאלף יומין זעירין מתנלם קליטח אחת וסיינו חסס
 בקדרי סנפיריו כחכל נחלתו וחספסס זו סוף סנבורת כח סנכ"ש סנוכר וסוף סלשון רז'ל כמ' שכת קולט ארס מן סמחילס ספי' חוטף
 כידו וסוסס ע"ש * וענין קטיפסס זו נרמו כסכא דמספטיס ע"ש : (ד) כזני אוסכיס סמתחכקין זס עס זס :
 שטוח

לתתא להאי ולהאי ווי למאן דגלי פתחא : פרקא הננינא • דיקנא
 (א"ר מן דף קל"א עד קל"ב) דמהימנותא לא אדבר בגין דהיא יקירותא דכלא
 מאודנין נפקת. (ב) בסחרנהא דבסיטא סליק ונחית חוטא חורא בתליסר
 מתפרשי ביקרא דביקירותא (כ) ההיא כתיב (ירמיה כ') לא עבר בה איש
 ולא ישב אדם שם • אדם (ויקרא מ"ח) לבר הוא אדם לא כליל הכא •
 כל שכן איש • בתליסר נביעין מבוועין מתפרשן • ארבע בלחודו
 אסתמרו • תשעה אשקיון לגופא (כ"א לגנתא) (תקנא קדמא) מקמי
 פתחא דאודנין שארי יקירו לאתתקן • (תניינא) נחית בשפירו ברישא
 דשפון מהאי רישא להאי רישא קאים (תליתאה) ארחא דנפיק תחות
 תרין נוקבין דפרדשקא (ג) לאעברא חובה דכתיב (משלי י"ט) ותפארתו
 עכור על פשע • (רביעאה) תחות שפון אסחר שערא לרישא אחרא •
 (חמישא) ארחא אחרא נפיק תחותוי (שתיאתא) הפי תקרובתא
 דבוסמא לרישא דלעילא • (שביעאה) תרין תפוחין אתחזון לאנהרא
 בוצינין • (תמינאה) מזלא דכלא תלייא עד לבא ביה תליין עלאין
 ותתאין • (תשיעאה) אינון דתליין לא נפקין דא מן דא • (עשיראה)
 חפין זעירין על גרונא • (חד סר) דיקירו דברבין מתשערין בשיעורא
 שלים • (תריסר) וכד) שפון אתפנון מכל סטרין זכאה למאן דנשיק
 מאינון נשיקין • (תליסר) בההוא מזלא דכלא נגדין תליסר משיחין
 דאפרסמונא דכייא • כלא כהאי מזלא שביח וסתיים • (ד) בזמנא דמטא
 תשרי ירחי שביעאה, משתכחי (ירחי) אלין תריסר (ס"א תליסר)
 בעלמא עלאה ומתפתחי תריסר (ס"א תליסר) תרעי דרחמי •
 בההוא זמנא (ישעיה כ"ט) דרשו יי בהמצאו כתיב • (בראשית א') ויאמר
 אלהים תרשא הארץ רשא עשב מזרע זרע עץ פרי וגומר היינו דכתיב
 (ויקרא כ"ג) ועניתם את נפשותיכם בתשעה לחדש בערב (פהאי זמנא) •
 אדני יהוה (דכריס נ') אתה החלות להראות את עבדך את גרדך •
 יהוה שלים בסטרוי • והכא ברחישותא דא דארעא לא שלים יהי לא
 כתיב קרינן יוד עלאה יוד תתאה • וייצר עלאה י תתאה (יהי) עלאה י
 תתאה • ה' בנוויהו בללא דשלימו שלים ולא לכל סטר • ארתעקר

מהאי

(ב) סכיב מילי סגריס : (כ) כל כסוד מלכות עפיק ומינס דיקי • ח"מ' : (ג) פדחתי לעיל כמסוד : (ד) כל דזמנו ליסוד וזלנט
 של כפתחין סגרי • (ענדש סגרי) :

א כפתוכיקי

ס פיל החוטם

מהאי אתר שמא דא ואשתיל באחרא . כתיב ויטע יי אלהים, ה' בין
 יוד ליוזר דיהי . נשבא דפרדשקא דעתיקא לועירא דאנפין . בלא
 רוחא לא אתקיים . בה"א אשתכלל . ה"א עלאה ה"א תתאה דכתיב
 (ירמיהו ה') אהה ארני אלהים : (ב) בקטפוי דקטפין (ציריא) ברוחא
 דמתקלין יהו . י' עלאה דאתעטר (כ) בקטרא (ס"ב) בעטרא דעתיקא
 היא קרומא עלאה דאודכך וסתים . ה"א עלאה דאתעטר ברוחא
 דנוקבין דפרדשקא דנפיק לאחייא . ו' עלאה (ג) בוצינא דקרדינותא
 דאתעטר בסטרוי (ס"ב) בעטרוי מתפשטן אתון לבתר ואתכללו בועירא
 דאנפין . כמה דשרייא בגולגולתא, אשתכחו מתפשטן בכל גופא
 לשכללא בלא . בעמר נקא . כד תלי תליין אלין אתון . כד אתגלי
 לועירא מתישבן ביה אלין אתון ואתקרי בהון . יוד דעתיקא סתים
 בעטרוי, בגין שמא לא אשתכח . ה"א אתפתח באחרא ואינקיב בתרין
 נוקבין, ואשתכח בתקונין . ו' אתפתח באחרא דכתיב (סיד ו') הורך
 לדודי למישרים, בכוצינא דקרדינותא למכסייא פתחא . ו' לעילא
 ו' לתתא . ה' לעילא ה' לתתא . י' לעילא בה לא אשתתף אחרא ולא
 סליק בהדה, כד רמיזא דרמיו כד אתגליין תרין (באורייתא) ומתחברן
 בחד דרגא חד רגשא בגין לאתפרשא . ו' כלין ביוד ווי כד אסתלק
 האי ואתגליין, (ד) אינון בוסים דטיפסא שריקין לא עברי לא מתעכבי
 בדוכתא . והחיות רצוא ושוב . ברח לך אל מקומך . אם תגביה
 כנשר ואם בין כוכבים שים קנך משם אורידך . ותוצא הארץ
 (רקעז ע"ב) דשא . אימתי כד שמא אתנטע . וכדין אורא נפיק . ונצוצא
 אזדמן . (תיקונא קדמאה דרישא) חד גולגלתא אתפשט בסטרוי .
 טלא מלי עלה דתרי גווי . (תניינא) תלת חללין דאתון רשימין
 אתגליין ביה . (תליתאה) אכמין בערבאה תליין על נוקבין עטיקין, דלא
 יביל למשמע ימינא ושמאלא הכא חד ארחא לעילא דקיק . (רביעאה)
 מצחא דלא נהיר, קטטותא דעלמא . בר כד רעויא אשגח ביה .
 (חמישאה) עיינין דתלת גווי (ו) למרתת קמייהו אתסחן בחלבא דנהיר .

נא עמלא

נא דעברי

נא עלא נא עקרימין

כתיב

(א) כמתרבות סריכות של לרור פמשקלות נתיסד סכל וסוף מל' מקטף מיא כמ' כרם שפי' ריכוק וסנס לרור פמשקלות סס כ' פסין שנס
 יסר'ס ועיקר פמשקל שלס סיא י' מסט וסו'ס ועיין ר"ס כ' תשא : (ב) אי' דגרסי' כקולרף ופי' מל' קיעור . סרמ'ז : (ג) פי' לניל ט'ו ח' :
 (ד) איתן ראשי ססיר סמלטיירין לפעול רין כעילס ואז שריקין לף עכרי אפילו פפתוחס סבעלי ריני יס סרמשים כחדמישעת כלס אן
 לסס או סקע אלף פועל'ס פעולת חוקק סרין סרמסן יליכו וסמל שריקין פירוש דקיס וסוחוס כי כן חרומו סל אכסיס דקיס נכמין
 סריקין : (ס) לככות זנא'ס וספלידיס לישראל :

פיל ניצוצ קעז

(ס"א בגינהון) על האי (ס"א על האי מאן דחוי בחלמיה דיקנא) חלמא
 דאחיר דיקנא דבר נש עלאה בידיה, או דאוישט ידיה ליה ינדעדשלים
 במאריה • שנאין תחותי' יכנעון • כל שפן דיקנא עלאה דנהירא
 בתתאה, דעלאה רב חסד אקרי, בוערא חס' ד סתם פד אצטריך נהירו
 אנהרא ואקרי רב חסד • (ס"א בידיה, הא מתרחין דהא בשלם עם
 מאריה, ושנאוי יכנעון תחותי, ודין הוא כדיל דחוא בחלמיה, כל
 שפן אם זכרה לאודעא מה היא דיקנא עלאה דהוא נהיר לתתאה
 אריה עלאה רב בחסד אקרי, בוערא חסד סתם) •

כתיב ויאמר אלהים ישרצו המים פֶּרֶץ נִפְשׁ חַיָּה כְּלוֹמַר (ח"י, ליה) יה
 אתפשט נהירו דרא כדא, כלא
 אתרחשון בזמנא דרא מיין טבאן
 מיין בישן, בגין דאמר ישרצו
 אתבללו דא כדא • חיה עלאה •
 חיה תתאה • חיה (דקע"ח ע"ב) טבא
 חיה בישא ויאמר אלהים נעשה אדם
 האדם לא כתיב, אלא אדם סתם
 לאפקא אדם דלעילא דאתעביד
 בשמא שלים • פד אשתלים דא •
 אשתלים דא • אשתלים דבר
 ונוקבא לאשלמא כלא • יהוה
 סטרה דדבר • אלהים סטרה
 דנוקבא • אתפשט דבורא ואתתקן
 בתקונוי פאימא בפומיה דאמה •
 מלפין דאתבטלו דבא אתקיימו •
 דינין (קמ"ב כ') דדבורא תקיפין
 ברישא בסופא גיחין • דנוקבא
 באיפקא וי"ה (ס"א) קנטורין דקיטורא
 בעטפוי

(ס"א) קיטור סקור כתיקו שקושים ר"ל כי אות ס' רומז על סוד סתקום מושפעת ואתו י' סוד סתמיים כתיק' שקונו רסינו י' סתם ס"א
 לרמוז אף שתחילתם דין מ"מ סופם רחם ס ומלת כעטפוי פי' כתיקו כי כן תרגום כתיק' כעטפוי :

בעטפוי שקיעין • י זעירא בגוואה
 אשתבח • אי אתבסמו דינין בעא
 עתיקא • אתא חו"א על נוקבא
 וקינא דוזהמא ארתקן בגוואה
 למעבד מדורא בישא • דכתיב
 ותהר ותלד את קין קינא דמדורא
 דרוחין בישין (6) ועלעולין וקטפורין
 אתקין ביה כדאי אדם כרתין
 בכלל ופרט • אתכללו כפרט
 ובכלל שוקין ודרועין ימינא
 ושמאלא • דא אתפלג בסטרוי •
 אתתקן דבר ונוקבא יה"ו • י דבר
 ה' נוקבא • ו' כתיב זכר ונקבה
 בראם ויברך אותם ויקרא את
 שמים אדם דיוקנא ופרצופא דאדם
 יתיב על בורסיא וכתיב (יחוקק 6)
 ועל דמות הבסא דמות כמראה
 אדם עליו מלמעלה :
 פרקא רביעאה • עתיקא טמיר
 וסתים • זעירא דאנפין
 אתגלייא ולא אתגלייא דאתגלייא
 באתון כתיב • דאתכסייא סתים
 באתון דלא מתיישבן בארתוין
 בגין דאיהו לא אתיישבו ביה
 עלאין ותתאין • ויאמר אלהים
 תוצא הארץ נפש חיה למינה
 בהמה ורמש וגומר היינו דכתיב
 (תקלים 3) אדם ובהמה תושיע יי •

חד

אכבר

(6) טיפס ופעס : (כ) כראה שלכן לא סייק חסד האל וז"ל בלא כשירי סקדמוטיס שנתסרו ערה סרמ"ו אח"י ועוד טעם אחר שמי
 כלא ירע ער"ס טלשון כל יכון כח"ש ולא ירעו סייכ"ס סייכ"ס סניא וכ"כ מסרתי ו"ל • מא"ו :

חר בכללא דאחרא משתכחא •
 בהמה בכללא דאדם, (ויקרא 6) אדם
 כי יקריב מכס קרבן ל" מן הבהמה
 משום דאתכלל בכללא דאדם •
 כד נחת אדם דלתתא בדיוקנא
 (דקע"ס ע"ב) עלאה, אשתכחו תרין
 (תוריע מ"ס כ') רוחין מתרין סטרין
 דימינא ושמאלא כליד אדם
 בימינא נשמתא קדישא בשמאלא
 נפש חיה • הב אדם ארפשט
 שמאלא, וארפשטו אינון כלא גופא
 כד מתדבקין דא כדא אתיילדן
 כהאי חיה דאולידא סניאין בקטרא
 חדא • ועשרין ותרין אתוון סתימין
 ועשרין ותרין אתוון אחגליין יסתיס
 י גלייא • סתיס וגלייא (6) במתקלא
 דטפסין אתקרו • י נפקין מגיה
 דכר ונוקבא וד • כהאי אחר ו'
 דכר ד' נוקבא • כגין דא ד' תרין •
 ד'ו דכר ונוקבא • ד'ו (פ) תרין
 קפלין תרין • י בלחודוי דכר •
 ה' נוקבא • ה' ד' הרת בקדמיחא, (ק"פ כ'). ומדאתעברת כי
 בנזה (אולידת) אפיקת ו', (הרי כי בה' אית ד' וכו' אית ה' הרי יהו)
 אתחזי יוד בחזויה כללא דיהו • מדאפיקת יוד דהוא דכר ונוקבא,
 אתיישבת לבתר ומכסייא לאימא • (בראשית ו') ויראו בני האלהים את
 בנות האדם היינו דכתיב (יושע כ') שנים אנשים מרגלים חרש לאמר •
 מאי בנות האדם, דכתיב (מלכים א' ג') אז תבאנה שתיס נשים זונות אל
 המלך • כגניהון כתיב כי ראו פי חכמת אלהים בקרבו וגומר • אז

תבאנה

(6) כמסקנות מסויכות המכריע בין מסחנים סס כקלו וסיינו כסור אית ו' משס יסו'ס וסות סמכריע : (כ) סני גליי'ס מססמלס
 אל סגילוי סרמיוס כחוסיות וד' מסמל י' יסייכו ד'ו סרטיכיס כסודע זסי לפי גירסת קלעין ולגירסת קפליון ר' ל' סני עמודיס חוקיס
 כלסון דל' כס' ססטינס אלף קפל וכו' :

תאריך יציאת ישראל לארץ

תְּבִאָנָה וְלֹא בְקִדְמִיתָא • (ה) בְּקִיסְטָרָא דְקִישׁוּרֵי דְפִינְאָן • (ו) תְּרִין
 מִתְחַבְּקֵן הוּוּ לְעֵילָא • נָחְתוּ לְתַתָּא יִרְתוּ עֶפְרָא, אֲכַדְוּ חוּלְקָא טְבָא
 דְהוּוּ בְהוּ • עֶפְרָא דְבוּמְלָא, (ס"ח דְחַמְלָה) וְאַתְעַטְרוּ בְּקוּסְטָא דְעִנְבָא •
 (טמט"ה) וַיֹּאמֶר יי אֵל מֹשֶׁה מַה תַּצְעַק אֵלַי • אֵלַי דִּיקָא • דְבַר אֵל
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּסְעוּ • (ג) וַיִּסְעוּ דִּיקָא • (ד) בְּמוֹלָא הוּוּ תְלֵי דְבַעָא לְאוּקִיר
 דִּיקְנִיָּה • (ס ט"ו) וְהַיִּשָּׁר בְּעֵינֵי תַעֲשֶׂה וְהַאֲזִינָה לְמִצְוֹתָיו וְשִׁמְרָתָן כָּל
 חֻקָּיו עַד בָּאֵן • כִּי אֲנִי יי רִפְאֵךְ לְהֵאֵי דִיקָא :

פְּרָקָא חֲמִישָׁאָה • (ישעי' ס') הוּוּ גוֹי חוֹטָא עִם כְּבֹד עוֹן זֶרַע מְרַעִים
 בְּנִים וְגוֹמֵר • שְׁבַעָה דְרַגְזִין יוֹד הִזְה וְהָ הִי, וְזוֹ אֲפִיק ד' הִזְה
 הוּוּ, הִזְה אֲפִיק וְזוֹ, דְרוֹ לְכַר, אֲסַתִּיר אֲדָם דְכַר וְנוֹקְבָא דְאִינוּן דְרוֹ
 דְכַתִּיב בְּנִים מִשְׁחִיתִים • בְּרֵאשִׁית בְּרָא • בְּרֵאשִׁית מְאֹמֵר • בְּרָא חֲצִי
 מְאֹמֵר • אֵב וּבֶן • סְתִים וְגַלְיָא • עַדן עֲלָאָה דְסְתִים וְגַנְזִי • עַדן תַּתָּאָה
 נְפִיק לְמַטְלְטְלֵי (ס"ח לְמַטְלְנוֹז) וְאַתְנַלְיָא יְהוָה יְהִי אֱלֹהִים • אֵת, אֲדַנִּי
 אֱהִיָּה יְמִינָא וְשִׁמְאֵלָא בְּחַדְוָא אֲשַׁתְּתַּפוּ • הַשְּׁמַיִם וְאֶרֶץ • דְכַתִּיב
 (ד"ס ח' כ"ט) וְהַתְּפָאֲרֵת וְהַנְּצַח • אִינוּן כְּחַדָּא אֲשַׁתְּתַּפוּ • הָאָרֶץ • דְכַתִּיב
 (תְּסֵלֵם ח') מַה אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל הָאָרֶץ, (ישעי' ו') מֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ •
 יְהִי רְקִיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם לְהַכְרִיד בֵּין הַקֹּדֶשׁ וּבֵין קֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים • עֵתִיקָא
 לְזַעֲרָא אֲתַפְּרֵשׁ וְאַתְדַּבֵּק, לֹא אֲתַפְּרֵשׁ מִמֶּשׁ פּוּמָא מְמַלְל רְבִרְבָן,
 (ס) אֲנַתִּיק וְאַתְעַטֵּר בְּכַתְרִין וְעִירִין בְּחַמְשָׁה זִיגְנֵי מַיִם, וְכַתִּיב (כְּמַדְכֵר י"ט)
 וְנָתַן עָלָיו מַיִם חַיִּים אֵל בְּלִי • (ירמִיָּה ו') הוּוּ אֱלֹהִים חַיִּים וּמְלַךְ עוֹלָם,
 (תְּסֵלֵם קי"ו) אֲתַהֲלֵךְ לִפְנֵי יי בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים • (שְׁמוּאֵל ח' כ"ה) וְהִיתָה נֶפֶשׁ
 אֲדַנִּי צְרוּרָה וְגוֹמֵר וְעַץ הַחַיִּים בְּתוֹךְ הַגֵּן יְהִי יוֹד הָאֵ אֱהִיָּי בֵּין מַיִם
 לַמַּיִם • מַיִם שְׁלִימִין וּמַיִם דְּלֹא שְׁלִימִין, רַחֲמִין שְׁלִימִין רַחֲמִין דְּלֹא שְׁלִימִין:
 וַיֹּאמֶר יי לֹא יִדּוֹן רוּחִי בְּאָדָם לְעוֹלָם בְּשֶׁגֶם הוּוּ בִשָּׂר • וַיֹּאמֶר יי בְּד
 אֲתִישָׁבָא בְּזַעֲרָא, מִכָּאֵן לּוֹמֵר דְכַר בְּשֵׁם אוֹמְרוֹ • דַעֲתִיקָא
 סְתִים קְאָמֵר, לֹא יִדּוֹן רוּחִי בְּאָדָם דְלַעֲלֵא, מִשּׁוּם דְבַהֲהוּא רוּחָא

דִּאֲתַנְשָׁבָא

(א) סוף לשון ממאנס ור"ל כממלכת סקאר לחסכר אוי דמיגאן ר"ל לעקת ישועס כי עת וזמן לשמוע אל סרינס ואל סמלס וז"ל פריש' כ'
 פירוש כסידס סקארס כמלך שלמס ככערו לו כ' גש' סקליטוק או ולק קודס ופי' דמיגאן סתחכנו לו מל' ספינוכי כליס' • פ"ס:
 (ב) שני חוכקים וסס עו"א ועו"אל שפלו מקדושתן כמ"ג סנפיליס סיו כלזין וגו' וכסס סיס עטרס של חמלס וכפלו למטס וכקטעורו כמר'
 של עלכיס ססס חוקף סרין: (ג) יובן עס מ' ס כספר סכוונות כסיד קי"ס ססועיר סוף מלכיס לעתיקא לכס' סלו וזו סתעורולסעתיקא
 לסאיר כזעיר עכ"ל וידוע שכני ישראל סס ככס' כמ"ג כשער א"ל ס' ז' י' כ' וז"ל דכר אל כני ישראל ססס סססור ועיר סמלכיס נח' יריר
 ויסעו כרנלסס דייקא לסאיר רגלי עתיקא: (ד) כחכ סרמר'ל וסו סארז'ל קסיס סוונותיו על אדס כק"ס סרמר': (ס) עסק כמ'
 סספינס ולק אק סלכתיק וכאן ר"ל סמטסק לסקטער כמדרגות סתחטונות ססס כתיבן סתחזין:

דאתנשכא מתרין נוקבין דפרדשקא (ה) משיך לתתאי • ובגין כך כתיב
 והיו ימיו מאה ועשרים שנה • יו"ד שלים ולא שלים • בלחודו
 מאה, תרין אתוון תרין זמנין מאה ועשרים שנה, " בלחודו
 (דקע"ט) בד אתגלייא בזעירא אתמשך בעשר אלפין שנין, מכאן כתיב
 (תהלים קל"ט) ותשת עלי כפכה • הנפילים היו בארץ • היינו דכתיב ומשם
 יפרד והיה לארכעה ראשים • מאתר דאתפרש גנתא, אקרו הנפילים
 דכתיב ומשם יפרד • היו בארץ, בימים ההם ולא לבתר זמנא • עד
 דאתא יהושע, ובני האלהים אתשמרו עד דאתא שלמה וכנות האדם
 אתכללו הדא הוא דכתיב (קס"ג ב') ותענגות תענגות קרי, תענגות
 לא קרי • בני האדם דאתלמיו מהאי רוחין אחרנין, דלא אתכללו
 בחכמה עלאה דכתיב (מלכים ב' ס') וי"י נתן חכמה לשלמה • וכתיב (ס)
 ויחכם מכל האדם, משום דהני לא אתכללו באדם וי"י נתן חכמה, ה'
 עלאה • ויחכם מכל האדם, דמינה אתחכם לתתא • המה הגבורים
 אשר מעולם • עולם דרעלא, אנשי השם דאתנהגן בשמא, מאי
 שמא, שמא קדישא דאתנהגן ביה דלא קדישין לתתא, ולא אתנהגן
 אלא בשמא • אנשי השם סתם ולא אנשי יהוה, לאו מסתים סתימא,
 אלא גריעותא ולא גריעותא • אנשי השם סתם, מכללא דאדם נפקו
 כתיב (תהלים מ"ט) ואדם ביקר כל ילין, אדם ביקר ביקירו דמלכא • כל
 ילין כלא רוחא • תליסר מלכי קרבא בשבעה, שבעה מלכין בארעא
 אתחזיאו נצחי קרבא • תשעא דסלקין בדרגין דרהטין ברעותהון, ולית
 דימחי בידיהון, חמשה מלכין קיימין בכהילו, לקמי ארבע לא יכלין
 למיקם • ארבע מלכין נפקין לקדמות ארבע, בהון תליין בענבין
 באתבלא, צדין כהו שבעה (ט) רהטין, סהדין סהדותא ולא קיימין
 בדוכתייהו • אילנא דמכסס יתיב בגו • בענפוי אחרין ומקננן צפרין
 תחותי תמלל חיותא דשליטא בהווא אילנא (י) בתרי כבישין למיהך
 בשבעה סמכין סחרני, בארבע חיוון מתגלגלין בארבע סטרין, חויייהו
 דרהיט בשלש מאות ושבעין דלוגין, דלוג על טורין מקפץ על גבעתא
 דכתיב (ס"ד ב') מדלג על ההרים מקפץ על הגבעות • זנביה בפומיה
 בשני

גא דאחרת ליה

(ה) ביארתיו לעיל בסמוך: (כ) רלים ועיין כפ' שלח לך קע"ט ע"א: (ג) כ"ב נתיבות אלכסוניים שכן תרגום כמס' למ נעלם ככ"ט א:

בְּשֵׁנוּי נָקִיב (ה) בְּתָרִין גִּיסִין • בְּד נָטִיל גִּיסְטְרָא אֲתַעְכִּיד לְתַלְתּ לְרוּחִין
 כְּתִיב וַיִּתְהַלֵּךְ חֲנוּךְ אֶת הָאֱלֹהִים • וּכְתִיב (מַשְׁלֵי כ"ב) חֲנוּךְ לְנַעַר עַל פִּי
 דְּרָבו • לְנַעַר הַיְדוּע • אֶת הָאֱלֹהִים וְלֹא אֶת יי • וְאִינְנוּ בְּשֵׁם זֶה • כִּי
 לָקַח אֹתוֹ אֱלֹהִים לְהַקְרֹא בְּשֵׁמוֹ • תַּלְתּ בְּתֵי דִינִין, אַרְבַּע אִינְוִן
 אַרְבַּע בְּתֵי דִינִין דְּלַעֲלֵא, אַרְבַּע לְתַתָּא דְכְּתִיב (וִיקְרָא י"ט) לֹא תַעֲשׂוּ
 עוֹל בְּמִשְׁפָּט בְּמִדָּה בְּמִשְׁקָל וּבְמִשׁוּרָה • דִּינָא קִשְׂיָא דִּינָא דִּלָּא קִשְׂיָא
 דִּינָא בְּשִׁקְלָא דִּינָא דִּלָּא בְּשִׁקּוּלָא • דִּינָא רַפִּיָּא • דֹּאפִּילוּ לֹא הָאֵי וְלֹא
 הָאֵי • וַיְהִי כִּי הִחַל הָאָדָם לִרְבֹּעַ עַל פְּנֵי הָאָדָמָה • הִחַל הָאָדָם לִרְבֹּעַ •
 הִינְוִן דְכְּתִיב בְּשֵׁם הָאָדָם דְּלַעֲלֵא • וּכְתִיב עַל פְּנֵי הָאָדָמָה (שְׁמוֹת ל"ד)
 וּמִשָּׁה לֹא יָדַע כִּי קָרַן עוֹד פְּנִי, הִינְוִן דְכְּתִיב בְּתַנּוּת עוֹד • קָרַן דְכְּתִיב
 (שְׁמוֹת ל"ו) וַיִּקַּח שְׂמוּאֵל אֶת קָרַן הַשֶּׁמֶן • לִית מְשִׁיחָא אֲלֵא בְּקָרְן (תְּהִלִּים ע"ט)
 וּבְשִׁמְךָ תִּרוּם קִרְנֵנוּ, (ס"ס קל"ב) שֶׁם אֲצֻמִּיחַ קָרַן לְדוֹד • הִינְוִן עֲשִׂירָאָה
 דְּמַלְכָּא • וְאַתִּיא מִן יוֹבְלָא דְהִיא אִימָא דְכְּתִיב • (יִסְחָשֶׁע ו') וְהָיָה בְּמִשׁוֹךְ
 (כ) בְּקָרַן הַיּוֹבֵל, קָרַן כִּיּוֹבְלָא אֲתַעֲטֵר, עֲשִׂירָאָה בְּאִימָא • קָרַן דְנָטִיל קָרַן
 וְרוּיַח לְאַתְבָּא רוּחִיה לִיה • וְהָאֵי קָרַן דִּיּוֹבְלָא הוּא • וַיּוֹבֵל ה' • וְהִ'
 גְּשִׁיבָא דְרוּחָא לְכָלֵּא וְכָלֵּא תִּיבִין לְאַתְרֵיהּ דְכְּתִיב (יִרְמִיָּה ו') אֲהֵה יי
 אֱלֹהִים, כִּד אֲתַחֲזִי ה' לֵה' יי אֱלֹהִים אֲתַקְרִי, שֶׁם מְלֵא וּכְתִיב (שְׁעִים כ')
 וְנִשְׁגַּב יי לְבַדּוֹ כִּיּוֹם הַהוּא (פ"ה) כִּד אֲתַחֲזִי ה' לְהוֹאֲסֵתְךָ יי פּוֹרְעָנוֹתָא
 אֲתִי לְעַלְמָא וְאִי לֹאֵו בְּשִׁכִּיל אֲדָם יְהוּה לֹא אֲתַקִּיִּים עַלְמָא וְכָלֵּא
 אֲתַחֲרִבּוּעַל דֵּא כְּתִיב וְנִשְׁגַּב וְגוֹמֵר) עַד כְּאֵן סְתִים וְאַתְעֲטֵר צְנִיעוּתָא
 דְּמַלְכָּא דְהִינְוִן סְפָרָא דְצְנִיעוּתָא וְכֹאָה לְמָאן דְּעָאֵל וְנִפְקִי וַיְדַע שְׁבִילוֹ
 וְאַרְחֵי בְרוּךְ יי לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן :

אֲרִי
 אֲרִי

פְּרִשְׁת וְאַתָּה תַּצוּה

וְאַתָּה תַּצוּה אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְגוֹמֵר • וְאַתָּה הִקְרַב אֵלַיךְ אֶת אֲהֲרֹן
 אַחִיךָ וְגוֹמֵר אֲמַר רַבִּי חֵיִיא מָאִי שְׁנָא הִבָּא וּבְכָל אֲתֵר דְכְּתִיב
 וְאַתָּה הִקְרַב אֵלַיךְ • וְאַתָּה תְּדַבֵּר אֵר כָּל חֲכָמֵי לֵב • וְאַתָּה תַּצוּרָה
 אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל (שְׁמוֹת ל') וְאַתָּה קַח לָךְ בְּשָׂמִים רֵאשׁ מִרְדוֹר • אֲלֵא
 כִּלָּא בְּרֹזָא עֲלָאָה אִיהוּ, לְאַכְלֵלָא שְׁבִינְתָא בְּהַרְדִּיה • אֲמַר רַבִּי יִצְחָק

בְּהוֹרָא

(ה) מְלִיךָ לְשִׁיבָא רַ' עֲדִי נִסִּי שִׁי לְדוֹדִים וּכְסִיּוֹת סַמְכִיּוֹת כְּתִיבִים אֲתַעֲכִיד לְפָנֵי הַחַיִּים : (כ) קָרַן כִּי כִ' ט"ו :

אֲתַעֲכִיד

נהורא עלאה ונהורא תתאה כליל פחדא אקרי (קל"ט כ) ואתה כמה דאת אמר (נחמ"ט ט) ואתה מחיה את כלם ועל דא לא כתיב והקרבת את אהרן אחיך וצוית את בני ישראל, ודברת אל כל חכמי לב בגין דההוא זמנא שרייא שמשא בסיהרא ואשתתף כלא כחדא לשרייא על אומנותא דעובדא אמר רבי אלעזר מהבא (שמע"ט ל"ו) אשר נתן חכמה ותבונה בהמה רבי שמעון אמר מהבא ואתה תדבר אל כל חכמי לב אשר מלאותיו רוח חכמה אשר מלאותם מבעי ליה אלא אשר מלאותיו לההוא לבא מלאותיו רוח חכמה כמה דאת אמר (ישעי"ה י"ד) ונתה עליו רוח רוח חכמה וגומר ועל דא אצטריך אשר מלאותיו רוח חכמה, דשרייא שמשא בסיהרא באשלמותא דכלא ועל דא אתרשים כלא ככל אתר אמר רבי אלעזר אי הכי הני ואתה ואתה היך מתיישבן בקראי אמר ליה כלהו מתיישבן ניעהו ואתה הקרב אליך ליחדא בהדיה ולקרבא בהדיה הוא דשמא קדישא בדקא יאות ואתה תדבר אל כל חכמי לב בגין דכלהו לא אתיין למעבד עבידתא עד דרוח קודשא ממלא בגווייהו ולחש לון ברחישו וכדין עבדי עבידתא ואתה תצוה את בני ישראל, רוח קודשא פקדא עליהו ואנהיר עליהו למעבד עובדא ברעיתא שלים ואתה קח לה כמה דאוקימנא דכתיב ואתה הקרב אליך והני כלהו הבא בעובדא דמשכנא, דכלא אתעביד כהוא דא פתח רבי שמעון ואמר (תהלים כ"ב) ואתה אל תרחק אילותי לעזרת חושה ואתה בלא חד אל תרחק (ה) לאסתלקא מינן למהוי סליק נהורא עלאה מתתאה, דהא כד אסתלק נהורא עלאה מתתאה, כדין אתחשך כל נהורא ולא אשתבח כלל בעלמא ועל דא אתחרכ בי מקדשא ביומו דירמיהו ואף על גב דאתבני לבתר, לא אהדר נהורא לאתריה בדקא יאות ועל דא דא שמא דההוא נביאה דאתנבי על דא ירמיהו, אסתלקותא דנהורא עלאה, דאסתלק לעלא לעלא ולא אהדר לאנהרא לבתר בדקא יאות (ט) ירמיהו, אסתלק ולא אהדר לאתריה ואתחרכ בי מקדשא ואתחשכו נהורין אבל ישעיהו, שמא גרים לפורקנא ולא הדרא נהורא עלאה

לאתריה

(6) סמפורד כיקס לכל יסאלק בני סרחמים למעלם שאו קולי יתעורר ח'ו דין סקסס ע"י ססרת פני סרחמים כסוד אסתירוס פני וכו' :
 (כ) ככל זכ כח לרמז עור מס אסתירוסים שם לוסו ללזא מירוסלם כדי שלג ינן זכותו לעכב ססורענות סרימ' (ועוד רסו מ"ג)
 כסוד כ'י רינדריכי פרוטיכי י' סכיי' זיכנס לירוסלם סריש' לירימוסו לסלי כל סיוס למי שרולס ולס כמלס ולס יכול לכס ע"ס סיוס מל' :
 פ סירוס

לאַתְרִיהּ • (ישעיהו, לאַנְהֵרָא הוּא נְהוּרָא עֵלְאָה וּלְמַעְבַּד פּוֹרְקָנָא)
 וּלְמַבְנֵי בֵי מַקְדְּשָׁא, וְכֹל טְבִין וְכֹל נְהוּרִין יְהִדְרוּן כְּדַבְקֵרְמִיתָא, וְעַל דָּא
 שְׁמֵהּ דְתַרִין נְבִיאִין אֵלִין קִיִּמִין דָּא לְקַבֵּל דָּא, כְּגִין דְשִׂמָּא גְרִים וְצִרּוּפָא
 דְאַתּוּן דָּא בְרָא גְרָמִין עוֹכְדָא הֵן לְטַב הֵן לְבִישׁוּעַל רְזָא דָּא צִרּוּפָא
 דְאַתּוּן דְשִׁמְהֵן קְדִישׁוֹכֵן אַתּוּן בְּגְרַמִּיָּהוּ, גְרָמִין לְאַתְחֻזָּא רְזִין עֵלְאִין
 כְּגוּנָא (א) דְשִׂמָּא קְדִישָׁא, דְאַתּוּן בְּגְרַמִּיָּהוּ גְרָמִין רְזִין עֵלְאִין קְדִישִׁין
 לְאַתְחֻזָּא בְּהוּ • (ב) רְזָא קְדַמָּא יוֹד, נְקוּדָה קְדַמָּא דְקִיִּמָּא
 (ק"פ ע"ה) עַל תְּשַׁע סַמְכִין דְסַמְכִין לְהוֹאִינוּן קִיִּמִין לְאַרְבַּע סַטְרֵי עֵלְמָא,
 כְּמָה דְסוּפָא דְמַחְשְׁבָה נְקוּדָה בְּתַרְאָה קִיִּמָּא לְאַרְבַּע סַטְרֵי עֵלְמָא
 בְּר דְהָאִי (ג) דְכַר וְאִיהִי נּוֹקְבָא • וְהָאִי קִיִּמָּא בְּלָא גּוּפָא, וְכַד קִיִּמָּא
 בְּלָבוּשָׁא דְאַתְלַבֵּשׁ בְּהוּ, אִיהִי קִיִּמָּא עַל תְּשַׁע סַמְכִין בְּרִזָּא דָּאֵת ס'
 בְּלָא עֵגוּלָא וְאִיהִי עַל גַּב דָּאֵת ס' אִיהִי בְּעֵגוּלָא וְקִיִּמָּא בְּעֵגוּלָא, אֲבַל בְּרִזָּא
 דְאַתּוּן חִקִּין גּוּוֹיָהּ נְקוּדֵי טְהִירִין לְעֵילָא אֲנוּן בְּרַבּוּעָא דְלַתְתָּא אִיהוּ בְּעֵגוּלָא,
 הָאִי בְּרַבּוּעָא אִיהִי קִיִּמָּא בְּשִׁיעוּרָא דְתְּשַׁע נְקוּדִין תְּלַת תְּלַת לְכָל סַטְרָא,
 וְאִינוּן בְּשִׁיעוּרָא דְחֻשְׁבָּנָא תְּמַנְיָא נְקוּדִין, וְאִינוּן תְּשַׁע וְאַלִין אִינוּן דְקִיִּמִין
 מְרִזָּא דְבוּצִינָא, בְּרַבּוּעָא בְּסַמְכִין תְּשַׁע לְאַת יוֹד נְקוּדָה חֲדָא, אִינוּן
 תְּשַׁע אִינוּן תְּמַנְיָא בְּרִזָּא דָּאֵת ס' בְּרַבּוּעָא, כְּגוּנָא דָּא • • •
 תְּלַת תְּלַת לְכָל סַטְרָא, וְדָא אִיהוּ רְזָא דָּאֵת יוֹד נְקוּדָה חֲדָא, וְאַף • • •
 עַל גַּב דְאִיהִי נְקוּדָה חֲדָא, דְיוֹקְנָא דִילָהּ רִישָׁא לְעֵילָא וְקוּצָא • • •
 לְתַתָּא, וְשִׁיעוּרָא דִילָהּ תְּלַת נְקוּדִין כְּגוּנָא דָּא, וְעַל דָּא אַחַפְּשׁוּתָא
 לְאַרְבַּע סַטְרִין, תְּלַת תְּלַת לְכָל סַטְרָא, אִיהִי תְּשַׁע וְאִיהִי תְּמַנְיָא, וְאַלִין
 אִינוּן סַמְכִין דְנַפְקִין מְרִזָּא דְבוּצִינָא, לְמַהוּ סַמְכִין לְאַת (א) יוֹד, וְאַלִין
 אֲקִרוּן רְתִיבָא דִילָהּ, וְלָא קִיִּמִין בְּשִׂמָּא בְּרַזָּא (א) דְרַתְּשַׁע נְקוּדִין
 דְאִוְרִיתָא • וְכַרְזָּא דְסַפְרָא דָּאֵדָם אַחַפְּלָנוּ אֵלִין תְּשַׁע דְאִינוּן תְּמַנְיָא,
 בְּצִרּוּפָא דְאַתּוּן דְשִׂמָּא קְדִישָׁא, לְצִרְפָּא לֹון וְלִיחְדָּא לֹון בְּכָל אִינוּן

גוּנִין

(א) פִּירוּשׁ שֶׁמֶכֶל אוֹת וּפְתוּחַ נִמְשָׁכוֹ אֲזוּרוֹת רַבִּים לְגַלּוֹת אִיר הַלּוֹת סְעוּקֵיהּ וְזוּסוֹ סוּר כְּגַרְמִיָּיו גְרָמִין סִי כְּלֵי סְטֵרְטוֹת לְאוֹת אֲתַרְתָּ סַס
 כְּעַלְמַס מַסּוּים סִירוֹת וְאִזְקוֹת קְרוּשׁוֹת וְשִׁמָּא קְדִישָׁא וְזוּסוֹ הוּא סִיִּים סַפְכִימִית סַל כְּתִיבָה נִשְׁמַע לְנִשְׁמַע סַל סַמ' וְסִיָּא מְאִירָס לְכִיִּרַע וְכּוּס
 חֲכִין מ'ס כְּרִפּ מַכְפֵּטִים ל'ד כ' סְטוּבִים לְנִשְׁמַע דָּאִיָּא אֲחַלְטִים כִּים סִיִּים דוּק וְתַשְׁכַּח : (ב) סַפְרֵי וְל' פִּי שְׁמַמְרָא וְסוֹרֵי שֶׁ כִּין
 וְכַסְפִּירֵי אֲזוּרִיתוֹת ו'ת דף א' כ' וד' וְשׁ פַּתַּח לְהַכִּין סוּר מְאִמְרָא וְזוּסוֹ כְּדִירוּשִׁי אֲכִיִּיעַ מִפְרַשׁוֹ כְּכּוּר סַס כִּין עִכ' סִרְמָא : (ג) פִּי כְּסַחְלֵב
 סִימּוֹד יִאֲסֵדוּנֵה' סִרִי נְקוּדָס מַחְלָס וְנְקוּדָס כְּסוּף רַק סִרְפָּאִין זְכַר מַסּוּים וְסַחְרִין יִנְקַס מְאִדְנִי תִּס' : (ד) חוּךְ נְקוּדוֹת סִירוֹת
 עֲלִיבִים וְעִינִין מוֹס כְּרַשְׁתָּ כְּחַס ר'ן עִיא (וְסֵרְשׁ' סִי) נְקוּדוֹת אֲזוּרוֹת סְטִסִירוֹ מְרֻבְעוֹת ג' לְכָל לָד וְסַס ת' מְלוּיִירִים כְּסַמּוּךְ וְי' חֲקַמ
 סִי (סֵבֶל) : (ה) לֹא תִנִּים חֲרִב כְּכָאן נְקוּדָס חֲדָא כְּמוֹ סַטְנִים לְמַעַלָּא וְעַטְמִי כִי כַחְלִילָס דְכַר כְּכַקוּצִין סַל סִי פְּשׁוּעַס אֲתַכ' כְּעוֹ טִינְלָאִים
 מְלוּיִירֵי יוֹד וְכּוּס יִכָּא עַל נְכּוּן בַּס עִינִין חִי'כ סִאמְרָא אֲתַכ' דוּק : (ו) סְכַקוּדִין דְאִוְרִיתָא סַס ע' וְסוּר כַּל סְכַקוּדִים כְּחַמְתָּ דְאִסוֹ י' רַבִּים
 קִיִּמִי סַכָּא וְכַע נְקוּדוֹת יִש' יוֹדִין וְכ' וִינִין עֲטִילִים קִל'כ וְיָן סִיר יוֹד' כִּים יִפִּי וְסִי דִפִּי סִרְמָא :

גוונין • פד גטלין אלץ תמניא דאינון תשע נהרין בנהירו דאת ס' ברבועא ואפיק נהורין תמניא אתחזון, ואתון תשעה אתפלגן לתתא לנטלא כל משכנא • ואינון צרופא דשמא קדישא ברזא דשבעין ותרין אתון מחקקן, דנפקי מרזא דתלת גוונין ימינא ושמאלא ואמצעיתא • וכלא מרזא דתלת נקודין שיעורא דאת יוד, דאיהי לארבע • • • סטרין, ואינון תמניא נקודין ואינון תשע נקודין, ואינון תריסר • • • נקודין עלאין, תלת תלת לכל סטר וסטר, ומחבא נחתין • • • לתתא בתריסר לשית סטרין, וכד אתחקקן תריסר אלץ בשית סטרין, אינון שבעין ותרין שמהן רזא דשמא קדישא דשבעין ותרין, דאינון שמא דא קדישא, וכלא איהו סליק ברעותא דסמיכו דמחשבה באינון סמבין דאת יוד, ועל דא אתון בצרופייהו תלת תלת בכל צרופא דיליה, בגין לסלקא ברעותא דאת י' דתלת נקודין כמה דאתמר, ועל דא לא אסתליק בסליקו דצרופא, אלא מעיקרא ושרשא דרזא דאלץ סמבין, דסמבין לאת י' רזא דאת ס' ברבועא, תשעה נקודין, תמניא נקודין, תריסר נקודין, שבעין ותרין נקודין • אשתבח דכל רזא דשמא קדישא קיימא באת י' וכלא רזא חדא, וקיימא ברזא דבוצינא כמה דאתמר למעבד סמיכו לכל את ואת • ואינון סמבין אינון דתיבא דילהון דכל את ואת כמה דאתמר • רזא תניינא את ה' דקיימא על חמשה סמבין דסמבין לה, דנפקין מרזא דבוצינא, פד אחבנש לאסתלקא לעילא מרזא (ר"ד פ') דמשחתא • את דא היכלא קדישא אקרי • לגו נקודה דקאמרן, וכלא איהו ברזא דקאמרן, דאת ס' ברבועא • אבל הכא לא אתרשים בר את ה', ורתיבא דילה חמשה סמבין דקאמרן. דכד בטש נהירו דבוצינא באת י' אתנהיר, ומההוא (פ) בטישותא אתעבירו אינון תשע (פכחס רע"ג כ') סמבין דקאמרן • ומגו נהירו דאתנהר את י' אתפשטו תלת נקודין די' • תרין לעילא דאינון רישא, וחד לתתא דאיהו קוצא די' בגוונא דא °° דקאמרן פד אתפשטו תרין אתעבירו תלת • חד אתעביד תרין • ואתפשטו ואתעביד חד היכלא דא היכלא לבתר דאתעביד היכלא לחד נקודה קדמא, אתעביד (ק"פ ע"ב) בגניזו טמיר רזא דאת דא, וקיימא על חמש אחרנין •

ארבעא

ארבעה גניזין אינון בחד נקודה דקיימא לנו באמצעייתא, אינון חמש •
 ואיהי ה' • כמה דה"א דלתתא קיימא על ארבע, ואיהי נקודה על
 ארבע דקיימא בגו אמצעייתא • אוף הכא גמי האי, ומה דקיימא על
 חמשה סמכין הכי הוא ודאי, בגין דהאי נקודה עלאה איהי על תרין
 גוונין, חד בלחודו וחד בטמירו • ובספרא דרזין דחנוך דה' ודאי
 קיימא על חמש סמכין דנפקין מגו בוצינא • וכדין אפיק חמש קיימין
 אחרנין, ואשתכחא האי דה' כרזא דעשרה • וכד אתפרשת קיימא
 דה' דא על סמכין, ואינון הוו תליסר מכילן דדחמי, בחד דרנא
 דאתוסף עלייהו, ואלין אינון (ק"ג) תריסר דקיימין בשית • זמנין אינון
 ארבעין ותריין • זמנין שבעין ותריין הוו • אבל (קל"ט) נחתין לתתא ודכא
 אתפרשו שבילין לכל סטר דאינון תלתין ותריין • אשתארו ארבעין •
 ותריין אודנין ימינא ושמאלא הא ארבעין ותריין • אלין תריין וארבעין
 אתוון עלאין, דאינון אתוון רברבן דאורייתא • בגין (בסקדמס ג' כ') דאית
 אתוון רברבין ואית אתוון זעירין • אתוון רברבין אינון לעילא • אתוון
 זעירין לרתתא, וכלא לרתתא כגוונא דלעילא • בגין דאית שמהן
 (ה) קדישין עלאין דקיימין ברעו דרוחא ולבא, בלא מלולא כלל • ואית
 שמהן קדישין תתאין, דקיימין במלה ובמשיכו דמחשבה ורעו עלייהו •
 ואית שמהן אחרנין לתתא, דאינון מההוא סטרא אחרא דאיהו מסטרא
 דמסאבא, ואלין לא קיימין אלא ברעו דעובדא לתתא, לסלקא רעו
 דההוא עובדא דלתתא לגביה • בגין דאיהו סטרא אחרא לאו איהו
 אלא בעובדין דהאי עלמא, לאסתאבא בהון. כגוונא דבלעס ואינון
 בני קדם, וכל אינון דמתעסקי בההוא סטרא אחרא • ואלין לא קיימי
 בארתוון רשימין מן תרין ועשרין דאורייתא, בר תרין, ואלין ח' וק'
 וסמכין לון בסמיכו (כראשית כ' א') אתוון דשקר • אבל אלין אינון אשתמודעאן
 לגבייהו יתיר • ועל דא כתהלה לרוד (ט) בכלהו כתיב ו' בכל את

ואת

(א) סס שעת פתיליים רוקא כמזככס וכן כמה יחודים שמש תרכ שאין לסוכורס כפס כלל ולפתוקי מתקביריס לשונות אל חפלה כחודי
 סיוון וסודין וכו' ואלו כלל מלולא כלל • סמ"א: (ב) כקונטרס זכסוף שער סגלגוליס ספידר מסר'ג ויטאל קקסס דסדי כתיב כח
 ו' סנון ויחוס וכו' כתיב ואל שועתס עכ"ד ולק"מ רבת כסוף ספ' אחרי טעס האתנת לא כתיב ו' אלל ארד אפיס וכסאר יס' ו' וכן בק'
 כתיב לכל אשר יקראו ומה סק' דכתיב ואל שועתס דאלס דנסחתו ואלין ר' וק' וע' כתיב מ"ג וס' שכן סוף כרסוס מנעוכס •
 וביסחטנו ככונס ח' וק' ומ' וסמכין אתוון דשקר על אחו ק' קלי' אחרי כתיב רחמי לפרמי' ש' וז' ר"ל כסאר פסוקיס יס' ו' כין
 אח לאות ד"מ כין ח' דרדומתך לכ' דככל יוס יס' ו' של ואכרסם שמך שכפי' סח' וכן כין כ' דככל יוס לב' דגדול ס' יס' ו' של ואפללס
 שמך וכן כין ח' רחמו ויחוס לט' דטוב ס' לכל יס' ו' של וגדל חסד וכן ככל סמומור לכד אלכ' כ' של ק דקרוכ ח' דרזון שלט יס' כייסס
 ו' דסל כתיב לכל ולא נח' ולכל ווס כלע"ד חמת • ועוד האריך • ואני כעניי' או' רש' דתוק מארומ' דיש' ו' כח' אתר סתתנה לא יס
 ו' וכסחתנו אמ' יחית וכי' מסר'ס כחש"ך סימן רכ"ו וסרכ' של' ואכמ"ל • מאין •

ואת בר מאלין תרין דלא כתיב ו' דהא ו' (6) שמא דקדשא כריך הוא
 איהו • ובגין כך אינון ארבעין ותרין אתוון דעלמא דא אתברי בהו •
 אשתכח האי ה' עלאה, לסלקא לתשעין ותרין, תשעין הוו, בר תרין
 אורגין ימינא ושמאלא, ורוא דא (ס"א וסימניך) (כראשית י"ו) ואם שרה הבת
 תשעים שנה תלד • אבל הא איהו בחושבנא תשעין ותרין, וכד אתוסף
 דרגא דרוא דכרית, דאיהו רקיעא תמינאה, וקיימא לתמינא יומין, הא
 מאה, ואלין ודאי מאה ברכאן בכל יומא דאצטריכא כנסת ישראל
 לאתעטרא בהו • וכלא ברוא דה' • האי ה' איה דיוקנא דילה בתרין
 נוגין, רוא דמאה, ואינון חמש סמכין רתיבין דנפקי מנו כוצינא, ואינון
 חמש אחרנין דנפקי מינה, ועל דא דיוקנאה כגוונא דא ון • תרין נוגין
 ונקודה דקיימא באמצעיתא • ועל דא ו' קיימא בנייהו תדיר כגוונא
 דא (ל"ט כ) נון • כגין דהכא איהו אתריה לאתעטרא • ואף על גב
 דרזין אחרנין אינון ברוא דה' • אבל דא איהו ברזין דספרא דחנוך
 והכי הוא ודאי • וכד אתתקנא באינון חמשין בלחודיהו, איהי נקודה
 חדא דקיימא ברוא דנ' כגוונא דא(ה) נון, וחד נקודה באמצעיתא
 דאיהי שלטא עלייהו, וכלא רוא חדא • זכאין אינון הידעי ארחוי
 דאורייתא למיהך בארתי קשוט • זכאין אינון בהאי עלמא וזכאין
 אינון בעלמא דאתי • רוא תליתאה את ו', האי את דיוקנא דרוא
 דאדם כמה דאתמר • והא אוקימנא דהאי את קיימא על תריסר
 רתיבין • וכד מתפרשאן • אינון ארבעא ועשרין רתיבין, דכלילן בהאי
 את, פשיטו דיוקנא דבר גש לקכל דרועין וירכין וגופא, (דקפ"ט ע"ב) שייפין
 דילהון ארבעא ועשרין, אינון דדרועין וירכין וגופא ודהא אתמר • אבל
 כלהו סתימין בגופא, וגופא קיימא בכלהו ארבעא ועשרין, וכלהו רתיבין
 כלילן ביה בגופא • ובגין דכלילן בלהו ביה קיימא ו' • פשיטו חד
 גופא חד כליל בארבעא ועשרין רתיבין ואלין אינון • רישא בשית •
 גופא בשמונה עשר • ואף על גב דכל רתיבין אינון שנים עשר
 לכל סטר וסטר, בכלא קיימא גופא • אבל עשרין וארבע אינון, שית
 דרישא דאינון שייפין (כ) לאעלאה רישא • תמיני סרי חולין דקיימא

ו נא יח

(א) כראשית י"ו • ועוד סליך כרמיים אמנם סס כפי סמנח דלעיל ולי ספריוט אמר ר"ב סנה"ס שוכר"ת • מל"ן : (כ) פירוט לכבוד ולהשיבות
 כו סמ"ז • אכריס לסמנין סניף ומס שני אכריס כ' עינים וקוועט ומס שס עש"א חולין' ניק סהרס סס כ"ד וע' תק"מ ע"י סכל סרס"כ
 וסרס"כ • אכריס לסמנין סניף ומס שני אכריס כ' עינים וקוועט ומס שס עש"א חולין' ניק סהרס סס כ"ד וע' תק"מ ע"י סכל סרס"כ

רישא, וסמכא גופא עליהו, וכלהו פשיטו חד ברישא וגופא, ואינון
 שיתין כלהו כליל לון דאיהו רזא דשית. ועל דא שיעורא דאת ו'
 רישא שיעורא בשית נקודין ממש, גופא בתמני סרי. כגוונא דא
 כל אלין רזין מתפרשין לאכללא לון בגופא, בגין דרוועין וירכין כלהו
 בגניזו, ועל דא כלא אתכליל ברזא דאת ו' ודיוקנא דילה. וכד שלימו
 דאת דא אתחזי, כדן כל סטרין בישין אסתחמו ואתפרשין מסיהרא
 ולא אתחפייא בגין דאיהו מבקע כל משקופין דרקיעין ואנהיר לה, ולא
 יכלא מקטרגא לאבאשא כרר. וכד האי אסתלק, כדן סליק ואסטי
 ומפתי ויכיל לקטרגא על כל בני עלמא, בגין דאיהו מלך זקן וכסיל
 וקא אוקימנא. ו' איהו נהורא דנהיר לסיהרא. ואף על גב דנהורין סגיאין
 אתכלילין ביה, נהורא דנהיר לסיהרא איהו חד פשיטו למליא לה.
 ואיהו רזא דאלף רשימא בכל אינון רזין. וכד נהיר לסיהרא ברזא
 דו' נהיר לה. ובספרא דאדם קדמאה בדיוקנין דאתון. ו' חד נקודה
 לעילא וחמש נקודין דלתתא, וכן שיעורא דילה כגוונא דא. וכל
 נקודה קיימא ברזא דעשר, בגין דלית לך נקודה דלא אשלים לעשר.
 דכל נקודה אית ביה תשע סמכין רתיבין, וההיא נקודה אשלים לעשר.
 נקודה דימינא תשע סמכין רתיבין לה, ואיהי עשרה. וכן לשמאלא.
 וכן לכל סטרין. ועל דא כלהו נקודין אינון כל חד וחד כללא דעשר
 איהו ורתיבוי. וכלהו כלילן ברהוא פשיטו דאת ו', ובגין כך כולא
 איהו בדיוקנא ברזא דאת ו', וכד עייל שמשא בסיהרא (סיהרא) נפק מהאי ו'
 חד פשיטו רזא דברית כגוונא דא ג', ודא איהו לאעלא בנוקבא. וכד
 אתפריל כלא בהאי פשיטו דאת ו', כדן קיימא לשמשא בנוקבא, ורזא
 דא דכתיב ואתה הקרב אליך את אהרן אחיך, ארת לאתכללא
 (וילך רפ"ג כ' קט"ז ג') דרוועא בגופא. ואת בניו אתו. אלין כל אינון רתיבין
 וסמכין דיליה. דרוועא שמאלא לגביה דכתיב קח את הלויים,
 לאשתכחא ו' דכליל כלא בחד פשיטו למהוי חד. ועל דא אשתכח
 יחודא בהאי. ימינא ושמאלא ואמצעיתא כלא איהו חד, ועל דא
 אתעביד חד פשיטו ואקרי אחד, ולא תשכח בר פשיטו חד בלחודוי
 ודא הוא חד. ה' בתראה אתעביד חד גופא כההיא נקודה דאמצעיתא.
 ואעיל בה ו' ואשתכח ו' בין ב' נקודין, חד לעילא וחד לתתא. וכדן

אתאחיר עלמא עלאה בעלמא תתאה ואיהו חד ואוקימנא • אתא רבי אלעזר ורבי אבא ונשקו ידוי • ככהרבי אבא ואמר ווי לעלמא כד יתכניש שמשא ויתחשך עלמא • אמר רבי אלעזר ירכין לתתא ברזא דאת ו, מנא לן דאתפלילו בהאי את • אמר ליה דכתיב (מלאכי ג') זכרו תורת משה עבדי ולא כתיב נביאי, לאתחזאה דכלא אתכליל ברזא דו, ואת ו אקרי חד ואיררו חד בלחודאה ופשיטו חד והא אתמר :

ואתה הקרב אליך וגומר • אמר רבי שמעון לא שימש משה דאיהו שמשא בסיהרא, עד דאתכליל בכל סטרין ברזא דו, כמה דאוקימנא • תא חזי מה כתיב מתוך בני ישראל לכהנו לי • לכהן לי לא כתיב • אלא לכהנו לי, לשמושא דיליה, לשמושא דאת דא, לשמושא דיליה ודאי • לי, דא את ה' לאעלא ולשמשא ו' כה, למהוי כלא חד • זכאין אינון (דקפ"א ע"ב) ישראל דעאלו ונפקו וידעי ברזי דארחי דאורייתא למיהך בארח קשוט • מתוך בני ישראל, אמאי מתוך בני ישראל, אלא כלא לא אתקריב למהוי חד ברקא יאות, אלא מתוך בני ישראל דהא בני ישראל קיימין לתתא, לאפתחא ארחין ולאנהרא שבידין ולאדלקא בוציגין, ולקריבא כלא מתתא לעלא למהוי כלא חד, וכגיגי כך כתיב (דברים ד') ואתם הדבקים ביי וגומר • אמר רבי שמעון כלא איהו קריבה למאן דידיע ליחדא יחידא ולמפלח למאריה, דהא בזמנא דאשתכח קרבנא ברקא יאות כדן אתקריב כלא כחדא, ונהירו דאנפין אשתכח בעלמא כבי מקדשא, ואתכפייא ואתכסייא סטרא אחרא, ושליט סטרא דקדושה בנהירו וחידו • וכד קרבנא לא אשתכח ברקא יאות, או יחידא לא הוי ברקא יאות, כדן אנפין עציבין ונהירו ליה אשתכח, ואתכסייא סיהרא ושלטא סטרא אחרא בעלמא • (כ"א דלא אתהרב ביי מקדשא אלא) בגין דלא אית מאן דידיע ליחדא שמיא קדישא ברקא יאות אמר רבי שמעון (פ' כה לר"א ה') קדשא כריך הוא לא נסי לאיוב, ולא אתא עמיה בנסיונא כנסיונא דשאר צדיקייא, דהא לא כתיב ביה והאלהים נסה את איוב, כמה דכתיב באברהם והאלהים נסה את אברהם, דאיהו בידיה אקריב לכריה יחידא לגביה • ואיוב לא יחב ליה ולא מסר ליה כלום ולא אתמר ליה • אבל אתמסר בידיה

דמקטרגא כדניא דקדשא בריך הוא • דאיהו אתער לההוא מקטרגא
 לגביה, מה דאיהו לא בעא דהא בכל זמנא ארתי ההוא מקטרגא
 לאתערא על בני נשא • והבא קדשא בריך הוא אתער לגביה דכתיב
 (פיוכ ב') השמת לבך על עבדי איוב • אבל (ב) רזא עמיקא אירי •
 פתח ואמר (בראשית ד') ויהי מקץ ימים ויבא קין מפרי האדמה מנחה
 לוי • (ג) ויהי מקץ ימים רזא איהו מקץ ימים, ולא מקץ (ק"ד ב') ימין דחה
 לקץ ימין וקריב לקץ ימים • והא אוקימנא דכתיב (דניאל י"ב) ואתה לך
 לקץ • אמר קדשא בריך הוא לדניאל ואתה לך לקץ • אמר ליה לאן
 קץ לקץ הימים או לקץ הימין, עד דאמר ליה לקץ הימין • ועל דא
 דחיל דוד דכתיב (תהלים ט"ז) הודיעני יי קצי, או לקץ הימים או לקץ
 הימין • והבא מה פתיב ויהי מקץ ימים, ולא מקץ ימין • ובגניי כד לא
 אתקבל קרבניה, דהא מסטרא אחרא הוה כלא • תא חזי מה פתיב
 (בראשית ד') והבל הביא גם הוא • מאי גם הוא, לאסגאה כלא דא בדא •
 אבל קרבנא דהבל ועיקרא דיליה הוה לקדשא בריך הוא, ויריב
 חולקיה לסטרא אחרא כמה דאת אמר ומחלביהו • וקין עיקרא עבד
 מקץ ימים, ויריב חולקא לקדשא בריך הוא, ועל דא אתדחא איהו
 וקרבניה • באיוב מה פתיב (פיוכ ב') והלכו בניו ועשו משתה וגומר •
 ובתיב ויהי כי הקיפו ימי המשתה • ובתיב ושלחו וקראו לשלש
 אחיותיהם לאכול ולשתות עמהם, דדא איהו עיקרא לסטרא אחרא
 ולבחר אקריב עולות • ועולה איהו דכר ולא נוקבא, וסלקא לעילא
 וקרבנא לא קריב לאכללא ליה כדקא'אות • ותא חזי אלמלא חולקא
 יהב לכלא, מקטרגא לא יכיל ליה לבתר • ואי תימא אמאי אבאיש
 ליה קדשא בריך הוא • אלא בגין דגרים לכסייא נהורא ולא תחפייא,
 ואיהו לא קריב קרבנא אחרא לאתזנא ביה אחרנין, אלא עולה דסלקא
 לעילא ועל דא כתיב ככה יעשה איוב כל הימים • דאלמלא סטרא
 אחרא אתזנת בחולקאה, אתעבר מעל מקדשא ואסתלק מניה, וסטרא
 דקדושא הוה סליק לעילא לעילא • אבל איהו לא בעא דיתהני אחרא
 מקרבניה ואעדי גרמיה מניה • מנא לן דכתיב וסר מרעי ועל דא קריב

הדיר

(ב) כדמפרט ואוליורכינו חזרי זל' כח דאיוב סיס נבלול חרח ומשו ס ס"ז כל חסו סרפתי דערו עליה ומסרתי זל' כח דיושי
 כ' כח דאחר שזימול אכרסס חע"ס סוליא כמש איוב מנימסס לכביאו כבלגול וסיינו דכתיב אחר סמילס וירא אליו ס' כאלגור' ר'ס
 איוב עכ"ד מאי' : (כ) נח ס'כ ע"כ בראשית יד ע"א :

תדיר עולה דהא עולה לא אתהני מניה סטרא אחרא לעלמין • ובגין כך
 כל מה דנטיל לבתר מדידיה נטיל • ועל דא איוב גרים לחפייא
 ערלה על ברית קיימא דלא הוה אעדי מניה • ובגין כך קדשא בריך
 הוא אתער לההוא מקטרנא דכתיב השמת לבך על עבדי איוב • תא
 חזי כד בעא (דקפ"ב ע"ב) קדשא בריך הוא לאתאחדא כהו בישראל
 במצרים, לא קיימא שעתא, בגין דערלה חפייא נהורא, עד זמנא דההוא
 מקטרנא הוה נטיל דיליה מאיוב, ועל דא פקיד ליה קדשא בריך הוא
 למיכליה לההוא פסח בבחילו, עד דההוא סטרא אחרא אשתדל ביה
 באיוב, ופקיד לאתעברא ערלה מנייהו, וכרין אתאחד קדשא בריך הוא
 בישראל, וההוא סטרא אחרא אתפרשמן קודשא, ואשתדל ביה באיוב
 ונטיל מדיליה, וכדין (שמע"ב י"ב) פסח הוא ליי ודאי • דער השתא לא
 הוה פסח ליי, זכאין אינון דיבעי ומיחרי יחורא דמאריהון ברקא יאות •
 כתיב (ס"ג ל"ה) אלהי מסכה לא תעשה לך, וכתיב בתריה את חג המצות
 תשמר • מאי (עב"ד) האי לגבי האי • אלא הכי אוקמוה, מאן דאכיל
 חמץ בפסח (ל"ג כ"ג) כאילו עביד עבודה זרה למפלה לגרמיה, דהא רזא
 הכי הוא דחמץ בפסח) כמאן דפלה לעבודה זרה איהו • תא חזי
 כד נפקו ישראל ממצרים, נפקו מרשו דילהון, מרשו אחרא מההוא
 רשו דאקרי חמץ, נהמא בישא, ועל דא אקרי עבודה זרה הכי, ודאי
 איהו רזא דיצר הרע, פולחנא נוכראה דאקרי אוף הכי שאור • ודא
 איהו יצר רע, דהכי איהו יצר הרע כבר נש כחמיר בעיסה, עאל במעוי
 דבר נש זעיר זעיר, ולבחר אסגי ביה עד דכל גופא אתערב בהדיה •
 ודא איהו עבודה זרה ועל דא כתיב (תהלים פ"ב) לא יהיה בך אל זר •
 אל זר ודאי • את חג המצות תשמור רבי יהודה פתח (ישע"ב כ') חדרו
 לכם מן האדם אשר נשמה באפו כי במה נחשב הוא • האי קרא
 אוקמוה, אבל מאי חדרו לכם מן האדם, וכי אזרח ליה לבר נש
 לאתמנעא משאר בני נשא, אוף אינון נמי לגביה, וישתכחון בני נשא
 דלא יקרבו אליו בארץ לעלמין • אלא הא אוקמוה כמאן דאשפים
 לפתחא דחבריה למיהב ליה שלם, ואנא אוסימנא ליה בקרא אחרא
 דכתיב (משלי כ"ו) מברך רעהו בקול (ר"כ"ו כ') גדול בכקר השכם קללה
 תחשב לו • ואף על גב דכלא שפיר, אבל מאי חדרו לכם מן האדם

אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאִפּוֹ • הִכָּא פְּקִיד קְדִישָׁא כְּרִיךְ הוּנָה לְבַר נֶשׁ וְאִזְהִיד
 לִיה, לְאַסְתְּמָרָא מְאִינוֹן בְּנֵי נֶשָׂא (א) דְּאַסְטוֹ אֲרִיחִיהוּ מְאַרְחָ טַב לְאַרְחָ
 בִּישׁ, וּמְסַאֲבֵי נַפְשֵׁיהוּ בְּהֵוּא מְסַאֲבוֹ אַחְרָא • (ב) דְּהֵנָּה בְּרַבְרָא
 קְדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא לְבַר נֶשׁ עֵבֶד לִיה בְּדִוּקְנָא עֲלָאָה, וְנִפְחָ בִּיה רִוְחָא
 (כ"א נִשְׁמָתָא) קְדִישָׁא דְכָלִיל בְּתֵלַת, כְּמָה דְּאוּקִימְנָא דְאִית בִּיה נֶפֶשׁ
 רוּחַ וְנִשְׁמָה, וְעֵלָא מְכֻלָּא נִשְׁמָה, דְּאִיהִי חִילָא עֲלָאָה לְמַנְדַּע וְלִמְיֹטֵר
 פְּקוּדוֹי דְּקְדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא • וְאִי הֵהִיא נִשְׁמָתָא קְדִישָׁא אֲעִיל לָהּ
 בְּפּוֹלְחָנָא אַחְרָא, הָאִי אִיהוּ מְסַאֲבֵי לָהּ וְנִפְיָק מְפּוֹלְחָנָא דְּמְאַרְיָה •
 בְּגִין דְּתֵלַת חִילִין אֵלִין כְּלָהּוּ חַד, נֶפֶשׁ רוּחַ וְנִשְׁמָה מִשְׁתַּתְּפִי כְּחַדָּא
 וְהוּוּ חַד, וְכֻלָּא כְּגוֹזְנָא דְּרוּא עֲלָאָה (על דא נאמר (משלי י"ג) הוֹלֵךְ אֵת
 חֲכָמִים (וְגוֹמֵר) וְאִי חוֹזֵן לְהָאִי בְּרַבְרָא בְּנֶשׁ דְּהוּוּ בִּיה אֵלִין דְּרַגִּין כְּלָהּוּ • עַד
 לָא קִימָא בְּקִיּוּמִיה (ג) לְמַנְדַּע מָאן אִיהוּ, בְּמָאִי אֲתִיִּידַע (ד) לְקַרְבָּא
 בְּרַבְרָא בְּהֵדִיָּה, אוֹ לְאַתְמַנְעָא מְנִיָּה (ס"א בְּרַבְרָא בְּנֶשׁ דְּאִית בִּיה דְּרַגִּין אֵלִין
 כְּלָהּוּ וְקִימָא בְּקִיּוּמִיה, דָּא אִיהוּ גְבַר שְׁלִים עֲבָדָא מְהִימְנָא דְּמְאַרְיָה,
 וְכַעֲי לְאַשְׁתַּתְּפָא בִּיה וְלְאַתְחַבְרָא בְּהֵדִיָּה לְמִיָּקָף אוֹרְחוֹ מְנִיָּה • וּבְמָאִי
 אֲתִיִּידַע בְּרַבְרָא בְּנֶשׁ לְמַנְדַּע מָאן אִיהוּ לְקַרְבָּא בְּהֵדִיָּה, אוֹ לְאַתְמַנְעָא מְנִיָּה) •
 בְּרוּגְזִיָּה מְמַשׁ, יָדַע לִיה בְּרַבְרָא בְּנֶשׁ וְאַשְׁתַּמּוּדַע מָאן אִיהוּ • אִי הֵהִיא נִשְׁמָתָא
 קְדִישָׁא נְטֵר בְּשַׁעְתָּא דְּרוּגְזִיָּה אֲתִי עֲלֵיה, וְלָא יַעֲקֹר לָהּ מְאַתְרָהָא,
 בְּגִין לְמִשְׁרֵי תְּחוּתָה הֵהוּא אֵל זֶר, דָּא אִיהוּ בְּרַבְרָא בְּנֶשׁ כְּדָקָא יָאוּת • דָּא
 אִיהוּ עֲבָדָא דְּמְאַרְיָה, דָּא אִיהוּ גְבַר שְׁלִים • וְאִי הֵהוּא בְּרַבְרָא בְּנֶשׁ לְ
 נְטֵר לָהּ, וְאִיהוּ עֲקֹר קְדוּשָׁה דָּא עֲלָאָה מְאַתְרָהָא, לְמִשְׁרֵי בְּאַתְרָהָא •
 סְטְרָא אַחְרָא • וְדָאִי דָּא אִיהוּ בְּרַבְרָא בְּנֶשׁ דְּמִרִיד בְּמְאַרְיָה, וְאַסִּיר לְקַרְבָּא
 בְּהֵדִיָּה וְלְאַתְחַבְרָא עֲמִיָּה, וְדָא אִיהוּ טוֹרֵף נֶפֶשׁוֹ בְּאִפּוֹ • (ה) אִיהוּ טְרִיף
 וְעֲקֹר נֶפֶשִׁיה בְּגִין רוּגְזִיָּה, וְאַשְׁרֵי בְּגוּיָה אֵל זֶר • וְעַל דָּא כְּתִיב חֲדָלוּ
 לְכֶם מִן הָאָדָם אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאִפּוֹ, דְּהֵהִיא נִשְׁמָתָא קְדִישָׁא טְרִיף לָהּ
 וְסַאֲבֵי לָהּ בְּגִין אִפּוֹ, אֲשֶׁר נִשְׁמָה (דְּקַפ"ב ע"ב) אַחְלָף בְּאִפּוֹ • כִּי בְּמָה

נחשב

(א) סס סכעסניס דמסאכי כפשייסו לא לכד לחוד קליפות נונס אלא אל חוד ג' סאחרות סקזות ססס רוז ורעס ואס : (ב) סקדיס בדולק סארס כמעטת סכונחו ללמד סחיות סכעס כי חוק טול יוחר סכל סעוניז ססאחר פוגמיס ככפס וסכעס סוקדקס ממש מן סארס : (ג) ס' כי סוכס לקיים כסמחו גדול כחו לססיג ססגות עליונות לאסוקי סקפדן סאמר סרכ זלס'ס סאס' וס לי ס'ט סרכס לא ויכל לססיג סוס סאג : סרמ' : (ד) ס'י רכינו סארי וז'ל סעוסס אוזס סריוסס ממש וזין סקסס לכועס כי אף סיעסס סוכסס וירכס סודס ומ' ססקעסס סולכס סססו וכל לי ככס ססס'ל ואכד סכל ער ס'זמר עלא יסכעס כלל וא' יסוכ כססוכס : סא'ין :

נחשב הוא • עבודה זרה אתחשיב ההוא בר נש • (ה) ומאן דאתחבר
 עמיה ומאן דאשתעי (ס"ח דאשתתף) בהדיה, כמאן דאתחבר בעבודה
 זרה ממש • מאי טעמא, בגין דעבודה זרה ממש שארי בגויה • ולא
 עוד אלא דעקר קדושה עלאה מאתרה • ושאר באתרה עבודה זרה
 אל זר • מה אל זר כתיב ביה (ויקרא י"ב) אל תפנו אל האילים, בגוונא
 דא אסיר (כ) לאסתכלא באנפוי • ואסתאמר הא רוגזא דרבנן, רוגזא
 דרבנן טב איהו לכל סטרין, דהא תנינן דאורייתא אשא איהו ואורייתא
 קא מרתחא ליה דכתיב (ירמיה כ"ג) הלא כה דברי כאש נאם יי רוגזיה
 דרבנן במלי דאורייתא, רוגזיה דרבנן למיהב יקרא לאורייתא, וכלא
 לפולחנא דקדשא בריך הוא הוי לכך נאמר כי יי אלהיך אש אוכלה
 הוא אל קנא • אבל אי במלין אחרנין, לאו פולחנא דקדשא בריך
 הוא האי, בגין דבכל חטאים דקא עביר בר נש, לאו איהו עבודה זרה
 ממש כהאי, ואסיר לקרבא בהדיה דהאי • ואי תימא הא לשעתא
 הוה, דעבר והדר אהדר • לאו הכי, דבין דאעקר קדושה דנפשיה
 מגויה ומאתריה, וההוא אל זר מקפח ההוא אתר, אתתקף ביה ולא
 שביק ליה • בר כד אתדכי בר נש מכל וכל ועקר ליה לעלמין, ולכתר
 אשתדל לאתקדשא ולאמשכא קדושה עליה • כדן ולואי דיתקדש •
 (ג) אמר ליה רבי יוסי אתקדש ממש • (ס"ח אמאי והא אתדכי ואתקדש)
 אמר ליה תא חזי בשעתא דאיהו עקר קדושה דנפשיה, ושריגי
 באתריה ההוא אל זר דאקרי טמא, אסתאכ בר נש וסאיב למיין
 דקריב בהדיה, וההיא קדושה ערקת מגויה, וכיון דערקת מגויה זמנא
 חדא, כמה דיעביד בר נש עוד לא תיתוב לאתרהא • אמר ליה יי
 הכי כמה מסאבין אינון דמתדבאן • אמר ליה שאני מסאכו אחרא
 דלא יכיל למעפד יתיר • אבל דא שנייא מכלא דכל גופא סאיב מגו
 ומבר ונפשא, וכלא מסאיב • ושאר מסאכו דעלמא לאו איהו אל
 גופא לבר בלחודוי, ובגין כך כתיב חדלו לכם מן האדם אשר נשמה
 באפו, דאחלף קדושה דמאריה בגין אפן, דדא איהו מסאכו דמסאיב
 כלא • כי כמה נחשב הוא • כמה עבודה זרה ודאי נחשב איהו • תא

חזי

(ה) מכאן חוסרם לסתורל שכיחו לן חסידים כעסנית ודאי סוי כמתחבר לעז' ר"ל - מאין : (כ) פירוש כשעתא דרוגזים : (ג) פירוש רבי יוסי פליג עליה דר' דאמר ולואי וכו' כמסופק וסוף אמר שנתקדש ממש פיר וק"ל ר"ל ת"ס וכו' פ"י ולביק חזי כמסופק ח"ס :

חזי האי איהו רוגזא דאיהו עבודה זרה, סטרא אחרא כמה דאמרן
 דבעי בר נש לאסתמרא מניה ולא תפרשא מעלוי ועל דה כתיב
 (שמות ל"ד) אלהי מסכה לא תעשה לך • לך, בגין לאבאשא גרמך •
 וכתיב בתריה את חג המצות תשמר • תשמר, דא סטרא דקדושה
 דבעי בר נש לנטרא ליה, ולא יחלף ליה בגין סטרא אחרא • אז
 יחלף ליה, הא איהו מסאיב וסאיב לכל מאן דקריב בהדיה • את
 (ט) חג המצות תשמר, האי איהו אתר דאקרי שמור, ובגין כך כתיב
 את חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות כאשר צויתך •
 שבעת ימים אלין, לאו אינון כשבעת הימים דסכות, דאינון עלאין ואלין
 תתאין, ועל דא באינון הלל גמור, ובהני לאו הלל גמור • ועל דאינון
 לתתא שבעת ימים תאכל מצות • מצת כתיב חסר בלא ו, דעד לא
 שראן אינון יומין עלאין דזא דו' • ואי תימא בין דחג המצות אתקדש
 אמאי נחתא, דהא תנינן מעלין בקדש ולא מורידין אמאי נחתא לתתא
 באינון יומין תתאין • תא חזי כתיב (ויקרא ט"ז) וכפר בעדו ובעד ביתו
 וגומר מאן דיכפר, אצטריך לכפרא עליה בקדמיתא, ובתר על ביתיה,
 כגוונא דא האי דרגא שארי לאתקדשא, ולנפקא בקדושה לכפרא
 עליה, וכיון דאיהו אתקדש, בעי לכפרא על ביתיה ולקדשא לון, ועל
 דאנחת לתתא לקדשא ביתיה, ובמה מקדשלו, בישרא דלתתא בחושבנא
 דעומר, וביון דאלין מתקדשאן, בעינן לסלקא לה לעילא, דהא כד ביתא
 דמטרוניתא אתקדשת, כדן סלקת לעילא לאתקשרא באינון יומין עלאין
 (דקפ"ג א') לעילא ועל דא אגן עכדין (ט) חושבנא כקיימא, על קיימא קיימין,
 בגין דאינון יומין עלאין אינון, וכן בכל זמנא דעאל בר נש לאינון יומין
 עלאין, בין בצלותא בין בשבחא, אצטריך לקיימא על רגלוי, ירבין וגופא
 כחדא תמן ירבין וגופא לקיימא. כדכורא דקיימא בחיליה ולא כנוקבא
 דארתאקה למיתב, ועוד בגין שבחא דעלמא עלאה, ובגין דאיהו רזא דדכורא,
 נשים פטורות מחושבנא דא, ולא מתחייבין למימני בר דכורין לאתקשרא
 כל חד כדקא יאות • כגוונא דא יראה כל זכורך, דכורין ולא נשין

בגין

(ט) שייך לקרות ליה שבעות חסר סתיקין עד קפ"ג ט' עד ולרבעין אכפין : (כ) דייק כן ככתן משום דכמלות סספירם פריעי סספירם
 כמ"ש סר"ף וסר"א"ש כאלפי פסחים וז"ל וכו' מכרכינו מכרכים מעומד ות"ר מסחל חרמש כקמס ח"ט כקמס אלף בקומס • סרמ"ו (לח"י
 א"ז זס כדיתא וסוף אגרתא לשון סר"א"ש או תיבס ות"ר ט"ס וסר"ף לא כחכס גס כקמ"ס ליתא ומרן ככ"מ ס"ו דתמידין כחכ מסס סר"י
 ז' כ"ל מ קנלס מפי רבתינו ואסמכוס וכו' וק"ט על כ"י ס"י תפ"ט ומנחתא זס כפסיקתא וסאלארויס כעלס מסס זס וכמקומות אחרים
 סלכתי • מ"א"ן) :

בגין דרזא דכרית בדכורא איהו ולא בנוקבא, ובגין דקיימא רזא
 לעילא, נשין לא מתחייבין. ורזא אוליפנא הבא, דבכל שבועת יומין
 מאלין יומין עלאין, נטלא קדושה יומא חד דאלין תתא, והאי תתאה
 אקרי שבוע דאתקדש בשבועה יומין עלאין, וכן בכל שבועה ושבעה
 מאינון חמשין יומין, עד ולא עד בכלל, וכד אשתכחו ארבעים ותשע
 יומין עלאין, אשתכחו לתתא שבע יומין דאתקדשו בהו, וכל חד אקרי
 שבוע דעאל באינון שבע. ועל דא כתיב (ויקרא כ"ג) שבע שבתות
 תמימות תהיינה. בגין דאינון נוקבין, נקט קרא לישנא דנוקבין. וכד
 אתקדשו בהו, וביתא מתתקנא לאתחברא אתתא בבעלה, כדן אקרי
 חג שבועות מאינון נוקבי דשארן עליהו אינון יומין עלאין, דאתקדשו
 בהו. ובגין כך כתיב בשבועתיכם, אינון דילכון ולא כתיב בשבועות.
 בגין דהבי נמי מתקדשין ישראל לתתא עמהון. ועל דא כד מטון
 לתשע וארבעין יומין, ההוא יומא עלאה דעליהו דאיהו יומא דחמשין
 דשליט על תשעה וארבעין יומין, רזא דכללא דאורייתא בתשעה
 וארבעין אנפין. וכדן ההוא יומא עלאה יומא דחמשין, באתערוותא
 דלתתא, אפיק אורייתא כללא בתשעה וארבעין אנפין. רבי אלעזר
 פתח ואמר (ספרי ס"ו) גם צפור מצאה בית ודרור קן לה אשר שתה
 אפרוחיה את מזבחותיה וגומר גם צפור מצאה בית, אלין צפרי שמיא
 דמנהון שויין מדוריהון לבר, ומנהון שויין מדוריהון בביתא, כגון דרור
 דאיהו עופא דשני דיוריה בביתא דכל בר גש, ולא דחיל. אמאי.
 בגין דכלא קראן ליה דרור, מאי דרור, חירו כמה דאת אמר (ויקרא כ"ט)
 וקראתם דרור, ותרגומו חירו, ודא איהו צפור דרור, דהא מיומא דעביד
 קנא בביתא ואפיק בגין, מדוריה בביתא חמשין יומין ולבתר מתפרשן
 אלין מאלין, ודא איהו עופא דאקרי דרור חירו. תא חזי מה כתיב
 וקדשתם את שנת התמישים שנה וקראתם דרור פארץ, מהכא נפקא
 חירו לכלא, ובגין דנפקא מניה חירו, אורייתא דנפקת מניה אקרי חירו
 ועל דא כתיב (שמות ל"ב) חרות על הלח, אל תקרי חרות אלא חירות,
 ודא אורייתא דאתקרי חירות, דהא מה דאפיק יומא דא עלאה אקרי
 חירו, ואיהו חירו דכלא. והאי יומא איהו חירו עלאה, בגין דאית חירו
 תתאה וחירו עלאה, ה"א עלאה ה"א תתאה, חירו עלאה חירו תתאה,

שִׁמְטָה וְיֹבֵל כַּחֲדָא אֵינֻן • תְּרִין נְהָמֵי אֵכְלוּ יִשְׂרָאֵל, חֵד כַּד נִפְקוּ
 מִמִּצְרַיִם אֵכְלוּ מִצֶּה לֶחֶם עֹנִי, וְחֵד בְּמִדְבָּרָא לֶחֶם מִן הַשָּׁמַיִם (חֵד
 בְּפִסְחָא וְחֵד בְּשָׁבוּעוֹת) דְּכֹתִיב (ס"ט ט"ו) הִנְנִי מִמְשִׁיר לָכֶם לֶחֶם מִן הַשָּׁמַיִם,
 וְעַל דָּא קִרְבְּנָא דְיוֹמָא דָּא נְהָמָא אִיהוּ • וְעַל נְהָמָא אֲתִקְרִיבוּ כָל שְׂאֵר
 קִרְבְּנֵי • דְנְהָמָא אִיהוּ עֵיקַר דְּכֹתִיב (וּיקְרָא כ"ג) וְהִקְרַבְתֶּם עַל הַלֶּחֶם
 שִׁבְעָה כִבְשִׁים וְגוֹמַר וְכֹתִיב (ס"ט) מִמּוֹשְׁבוֹתֵיכֶם תִּבְיֹאוּ לֶחֶם תְּנוּפֶרֶת
 וְגוֹמַר דָּרָא אִיהוּ נְהָמָא דְאֲחִימוּ בֵיהּ יִשְׂרָאֵל חֲכֻמָּתָא עֲלָאָה דְאֹרִייתָא
 וְעָאֵלוּ בְאַרְחָאָה • הִשְׁתָּא אִית לֶן לְאַסְתַּכְלָא, בְּפִסְחָא נִפְקוּ יִשְׂרָאֵל
 מִנְהָמָא דְאֲתִקְרִי חֻמֵץ (שְׁמוֹת י"ג) וְלֹא יִרְאֶה לֶךָ חֻמֵץ וְכֹתִיב
 (ס"ט י"ב) כִּי כָל אוֹכֵל מִחֻמֶצֶת, (רַקפ"ג ע"ב) מֵאֵי טַעְמָא, כְּגִין יִקְרָא דְהָהוּא
 נְהָמָא דְאֲתִקְרִי מִצֶּה • הִשְׁתָּא דִּזְבוּ יִשְׂרָאֵל לְנְהָמָא עֲלָאָה יִתִּיר, לֹא
 יֵאוֹת הָוָה לְאַתְכַּטְלָא חֻמֵץ וְלֹא יִתְחַזֵּי כָלֵל • וְאַמַּאי קִרְבְּנָא דָּא חֻמֵץ
 הָוָה דְּכֹתִיב סֵלֶת תְּהִינָה חֻמֵץ תֵּאֲפִינָה. וְתוּ דְהִשְׁתָּא בְיוֹמָא דָּא
 אֲתַכְטַּל יֶצֶר הָרַע, וְאֹרִייתָא דְאֲתִקְרִי חִירוּ אֲשַׁתְּכַחַת. אֲלֵא לְמַלְכָּא
 דְהָוָה לִיהּ כַּד יְחִידָאֵי וְחַלְשֵׁי, יוֹמָא חֵד הָוָה תֵּאִיב לְמִיכָל • אֲמַרוּ יִיכּוֹל
 בְּרִיהּ דְּמַלְכָּא מִיכְלָא דְאַסּוּתָא דָּא, וְעַד דִּי יִכּוֹל לִיהּ לֹא יִשְׁתַּכַּח
 מִיכְלָא וּמְזוּנָא אַחְרָא בְּבֵיתָא, עֲבָדוּ הִכִּי • בֵּינֵן דְאֵכְל הֵהוּא אַסּוּתָא,
 אֲמַר מִכָּאֵן וְלִהְלָאָה יִיכּוֹל כָּל מַה דְאִיהוּ תֵּאִיב וְלֹא יִכִּיל לְנִזְקָא לִיהּ,
 כַּךְ כַּד נִפְקוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם לֹא הָווּ יְדַעֵי עֵיקְרָא וְהָוּא דְמַהִימְנוּתָא,
 אֲמַר קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא יִטַעְמוּן יִשְׂרָאֵל אַסּוּתָא, וְעַד דִּי יִכּוֹלֵן אַסּוּתָא
 דָּא לֹא יִתְחַזֵּי לְהוֹן מִיכְלָא אַחְרָא • בֵּינֵן דְאֵכְלוּ מִצֶּה, דְאִיהִי אַסּוּתָא
 לְמִיעַל וְלְמַנְדַּע בְּרִזָּא דְמַהִימְנוּתָא • אֲמַר קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא מִכָּאֵן
 וְלִהְלָאָה יִתְחַזֵּי לוֹן חֻמֵץ, וְיִכּוֹלֵן לִיהּ דְהָא לֹא יִכִּיל לְנִזְקָא לוֹן • וְכָל
 שְׂכָן דְבְיוֹמָא דְשָׁבוּעוֹת, אֲזַדְמֵן נְהָמָא עֲלָאָה דְאִיהוּ אַסּוּתָא דְכָלָא •
 וְעַל דָּא מְקַרְבִּין חֻמֵץ לְאַתּוּקְדָּא עַל מִדְבַּחָא, וּמְקַרְבִּין תְּרִין נְהָמֵין (6) אַחְרָנִין
 כַּחֲדָא, וְחֻמֵץ אֲתּוּקְדָּא בְּנוֹרָא דְמִדְבַּחָא, וְלֹא יִכִּיל לְשַׁלְטָאָה וְלְנִזְקָא
 לוֹן לְיִשְׂרָאֵל • וּבְגִינֵי כַךְ יִשְׂרָאֵל קִדְּשִׁין אֲתַדְבְּקוּ בֵיהּ בְּקִדְשָׁא בְרִיךְ

הווא

(ח) וס' ימים שחמתי עכ' סכ' של' מס' שבויע' דך' קכ"ח מס' חילע' יעקב שכ' כן • דסרי שני הלחם חיו חמץ כמפו ככתוב וסרמכ"ט
 פ"ח דתמידין ועל' ברעתי ל' דמלך קאי על מנחות סתמידין וסמוסין דסרי מלס וס' מ'ל' דחמץ ומלס קריכיס ע"ג סמוכ' ק' דכ'
 סלחם אינס קריכיס ע"ג המוכה ונאכלים לכהנים וכתיב קרבן ראשית חקריכו ואל סמוכה לא יעלי וז'ל דמייורי ככ' סלחם זס קיבור מ'ס
 על של' ס' ועתס רוחס איני ססס דכרי ססר סק' סן אסח ספס' סי כתיב' וס מללתי בקויל' שבוסי' ס' סגלגולי' סחמס על סוסר ועוד סמס על
 כסח' אסרס סס'ל כוסר ע"ס • ס'ר כמק' מ'סכ' ודדס רמזיס מו'ן' אי'ס עיין כמק' מ'ס סלכססי' סס מסס סגלו'ן כעל ססר כן יחזאי :

הוא באסוותא דאורייתא ביומא דא, ואלמלא הוּו נטרי ישראל תרין סטרין דנהמי אלין, לא הוּו עיילין בדינא לעלמין ביומא דראש השנה דאיהו יומא דדינא • (ובל יומא) דלאו איהו אלא לאינון דלא נטלו מיכלא דאסוותא, ושבקו לאסוותא דאורייתא, בגין מיכלא אחרא דאיהו חמין • דהא ביומא דא דראש השנה, ההוא חמין סלקא ומקטרגא עליה דבר נש ואלשין עליה, ואיהו קיימא ביומא דא מקטרגא על עלמא, וקדשא בריך הוא יתיב בדינא על כלא ודאין עלמא • וכגיגי כך כד יתב קדשא בריך הוא אורייתא לישראל, אטעים להו מההוא נהמא עלאה דההוא אתר, ומגו ההוא נהמא הוּו ידעין ומסתכלין ברוזי דאורייתא למיהק בארע מישר, והא אוקמוה מלה אינון חברייא ברזין אלין כדקאמרן • רבי שמעון ורבי אלעזר בריה הוּו אזלי בארעא, והוּו אזלי עמהון רבי אבא ורבי יוסי, עד דהוּו אזלי אערעו כחד סבא, והוּו אחיד בידיה חד ינוקא, זקף עינוי רבי שמעון וחמא ליה אמר ליה לרבי אבא ודאי מלין חדתין אית גבן בהאי סבא • כד מטו לגביה אמר רבי שמעון (6) במטול דקופטרך בגבך קא אתית, מאן אנת • אמר ליה יודאי אנא • אמר מלין חדתין ודאי יומא דא לגבך אמר ליה לאן הוא אדעך אמר ליה דיורי הוּו באינון פרישי מדברא, דהוינא משתדל באורייתא, והשתא אתינא לישובא למיתב בצלא דקדשא בריך הוא באלין יומי דירחא שביעארה דא, חדי רבי שמעון אמר נתיב, דודאי קדשא בריך הוא שדרך לגבן • אמר ליה חייך דנשמע מלה מפומך מאינון מלין חדתין עתיקין, דנטעתון תמן במדברא מהאי ירחא שביעאה, ואמאי אתפרשתון השתא ממדברא למיתי לישובא • אמר ליה ההוא סבא בשאלתא דא ידענא דחכמתא גבך, ומילך מטו לדיקעי דחכמתא (ס"א גטו לתקיעו דחכמתא) :

פתח ההוא סבא ואמר (דכריס 6) ובמדבר אשר ראית אשר נשאה יי אלהיה כאשר ישא איש את בנו וגומר • האי קרא הכי מבעי ליה, ובמדבר אשר נשאה, מהו ראית • אלא קדשא בריך הוא דבר לון לישראל במדברא, מדברא תקיפא כמה דכתיב נחש שרף ועקרב וגומר •
(ומדברא)

(כ) כמשל מלבושך סקטות מליך אחס כלח (רש"י) מי תתם • וסביב יסודי אני (ואין לי ספורים כלל משל מלבושי ליטכ כסוכס 666 דק"ס • סר"כ) :

ומדברא דאיהו תקיף משאר מדברין דעלמא • מאי טעמא, בגין דההיא
שעתא דנפקו (דקפ"ד ע"ב) ישראל ממצרים ואשתלימו לשירתין רבבן
אתתקף מלכותא קדישא ואסתליק על כלא, וסיהרא אתנהירת, וכדין
אתכפייא מלכו חייבא סטרא אחרא, ואפיק לון קדשא כריך הוה
למיהך במדברא תקיפא • דאיהו אתר ושולטנו דסמא ל חייבא, דאיהו
דיליה ממש • (קט"ו ס"ב) בגין לתברא תוקפיה וחיליה, ולבתתא רישיה
(ס"ב ולאחתא ליה) ולאכפייא ליה דלא ישלוט • ואלמלא דחאבו ישראל
בעא קדשא כריך הוא לאעברא ליה מעלמא, ועל דא אעבר לון
באחסנתיה ועדביה וחולקיה ממש • בין דחאבו בכמה זמנין, נשיך לון
חוייא וכדין אתקיים (בראשית ג') הוא ישופך ראש וגומר ישראל מחור רישיה
בקדמיתא, ולא ידעו לאסתמרא מניה, ולבתר איהו מחא כבתרייתא,
ונפלו כלהו במדברא ואתקיים ואתה תשופנו עקב • וארבעין שנין
לקו מניה, לקבל מלקות ארבעין דבי דינא • ועל דא כתיב אשר ראית,
דבעינייהו הוה חמאן לההוא מארי דמדברא אזיל כפית קמייהו, ונטלי
אחסנתיה ועדביה • מנלן • מדכתיב (שמות ט"ו) אז נבהלו אלופי אדום,
ואלין אינון נחש שרף ועקרב • ואנן אוף הכי אתפרשנא מישוכא
למדברא תקיפא, ולעיינא תמן באורייתא בגין לאכפייא לההוא סטרא •
ותו דלא מתיישבן מלי דאורייתא אלא תמן • דלית (ה) נהורא אלא
ההוא דנפיק מגו חשוכא, דכד אתכפייא סטרא דא, אסתלק קדשא
כריך הוא לעילא ואתיקר ביקריה • ולית פולחנא דקדשא כריך הוא
אלא מגו חשוכא, ולית טבא אלא מגו בישא, וכד עאל כר נש בארע
בישא ושביק לה, כדין אסתלק קדשא כריך הוא ביקריה, ועל דא
שלימו דכלא טוב ורע בחדא, ולאסתלקא לכתר בטוב, ולית טוב אלא
ההוא דנפיק מגו בישא • ובהאי טוב אסתלק יקריה ורא איהו פולחנא
שלים • ואנן עד השתא יתיבנא תמן כל יומי שתא, בגין לאכפייא
במדברא לההוא סטרא • השתא דמטא זמנא דפולחנא קדישא דסטרא
דקדושה, אהדרנא לישוכא דתמן איהו פולחנא דיליה • ותו דהשתא
כראש השנה מטא זמנא דההוא חוייא, למתבע דינא מקמי קדשא
כריך

(ה) פ' דע' תורה ונל' מדר נילוניו הקדוש מהחזן ססס סקל' ובי'קר לילך למקומס מדבר שמס ונכרר מסס נגול' סקדוסס ססס
חיותס וז' נקמעט חיותס ואסתלק קכ'ס לעילא שטעסס יחיד נדול ואתיקר ביקריס • מ'אין :

ברוך הוא ותמן איהו שליט, ובגין כך נפקנא מתמן ואתינא לישובא:
 פתח ההוא סבא ואמר (מסליס ע"ה) תקעו בחדש שופר בכסא ליום
 חגנו • השתא איהו זמנא לאתערנא דינא עלאה תקיפא, וכד
 איהו אתער סטרא אחרא אתתקף בהדיה, וכיון דאיהו אתתקף סליק
 וחפייא לסיהרא דלא נהיר נהורא, ואתמלייא מסטרא דדינא • כדן
 כל עלמא איהו בדינא, עלאין ותתאין, וכרוזא כרין בכלהו דקיעין
 אתקיננו כורסייא דדינא למאריה דכלא, דאיהו בעי למידן • ורוא הבא
 ואתנהיר לן כמדברא, אמאי אתער דינא עלאה ביומא דא • אלא כל
 רזין וכל קדושין יקירין כלהו תליין בשביעאה • וההוא שביעאה עילאה,
 (כי עלמא עלאה) דאקרי עלמא דאתי, מניה נהרין כל בוצינן וכל
 קדושין וכל כרכאן • וכד מטי זמנא לחרתותי ברכאן וקדושין לאנהרא,
 בעא לאשנחא בכל תקונא דעלמין כלהו, וכל אינון תקונין לאתקיימא
 כלהו סלקין מנו תתא, אי אינון בשראן • ואי לא בשראן כדן קיימאמלה
 דלא נהיר, עד דאתפרשן חיבין מנו זכאין, וכדן אתער דינא • ומההוא
 דינא אתתקן סטרא אחרא ואשתכח מקטרגא, בגין דינתנון ליה אינון
 חיבייא, בגין דעליה כתיב (ויוב כ"ט) ולכל תכלית הוא חוקר, וחפייא
 לסיהרא • אמאי לא מסרא לון בידי דמקטרגא, בגין דלית
 תיאובתיה דקדשא בריך הוא לאוכדא לעובדי דוי • וההוא סטרא
 אחרא קיימא קליפה תקיפא דלא יכיל לאתברא, בר בההוא עיטא
 דקדשא בריך הוא יהיב לישראל דכתיב תקעו בחדש שופר בכסא
 ליום חגנו • בגין לתברא ההוא כסא דאתחפייא סיהרא ולא נהיר •
 וכד מתערי ישראל לתתא בשופר, ההוא קלא דנפיק משופר בטש
 באורא ובקע רקיעין, עד דסלקא לגבי ההוא טיגרא תקיפא (כ"ה סטרא
 אחרא) דחפי לסיהרא • אשגח ואשבח אתערותא דרחמי, כדן ההוא
 (דקפ"ד ע"ה) דסליק וקיימא לעילא אתערבב, כדן ההוא קלא קיימא
 ואעבר ההוא דינא, וכיון דלתתא אתערו רחמי, הכי נמי לעילא אתער
 שופרא אחרא עלאה, ואפיק קלא דאיהו רחמי, ואתערעו קלא בקלא
 רחמי ברחמי, וכאתערותא דלתתא אתער הכי נמי לעילא • ואי תימא
 היך יכיל קלא דלתתא, או אתערותא דלתתא לאתערא הכי נמי •
 תא חזי עלמא תתאה קיימא לקבלה תדיר, והוא אקרי אבן טבא •

דקיימין דא על דא, כגוונא דתלת נקודין דאורייתא • תא חזי ההוא
 שעיר דמשדרין ישראל לעזאזל לההוא מדברא, כגין למיהב חולקא
 לההוא סטרא אחרא לאתעסקא בהדיה • ואי תימא תרין שעירין אמאי
 הכא, חד ליי וחד לההוא סטרא אחרא • תינח ההוא שעיר דסטרא
 אחרא • ליי אמאי • אלא למלכא דהוה ארגיז על בריה • קרא
 לסנטירא ההוא דעביד דינא בבני נשא תדיר, כגין דיודמן למעבד
 דינא בבריה • ההוא סנטירא חדי ועאל כבי מלכא למיכל תמן • כיון
 דאשגח ביה בריה, אמר ודאי לא עאל סנטירא דא כבי אבא אלה
 כגין דארגיז מלכא עלי • מה עבד, אזל ואחפייס בהדיה • כיון דאתפייס
 בהדיה, פקיד מלכא למעבד סעודתא עלאה ליה ולבריה, ופקיד דלא
 ינדע ביה ההוא סנטירא, לבתר עאל ההוא סנטירא • אמר מלכא
 השתא אי ינדע דא מסעודתא עלאה (דקפ"ה ע"ב) דאתקנית לי ולברי
 יתערכב פתורא • מה עבד, קרא לממנא על סעודתא אמר ליה אתקין
 מידי, ותשוי קמאי ותשוי קמיה דההוא סנטירא, כגין דיחשיב דסעוד
 קמאי מדילי, ולא ינדע בההיא סעודתא יקירא דחרה דילי ודברי, ויטול
 ההוא חולקא ויזיל ליה ויתפרש מחרה דסעודתא דילן • ואי לאו
 דמלכא עביד הכי, לא יתפרש ההוא סנטירא מבי מלכא • כך אמר
 קדישא בריך הוא לישראל, אזמינו תרין שעירין חד ליי וחד לההוא
 דלטורא, כגין דיחשיב דמסעודתא דילי קאכיל, ולא ינדע בסעודתא
 דחרה אחרא דילן, ויטול ההוא חולקא ויזיל לארחה ויתפרש מביתי •
 כיון דאימא עלאה עלמא דאתי, אתי למשרי (ק"ב) גו היכלא דעלמא
 תתאה, לאשכחא נהירו (כ"ב לאשגחא עלה בנהירו) דאנפין • דין הוא
 דלא ישתבח ההוא דלטורא ולא מארי דדיגין לקמיה, כד אפיק כל
 ברכאן ואנהיר לכלא וכל ההוא חידו ישתבח, וישראל נטלי מאינון
 ברכאן • דהא כד עלמא דאתי עאל להיכלא דעלמא תתאה,
 ואשכח דחדי עלמא תתאה עם בנוי בההיא סעודתא
 עלאה • ברין איהו בריך פתורא ועלמין בלהו מתברכין, וכל
 חידו וכל נהירו דאנפין אשתכחו תמן הרא הוא דכתיב (ויקרא ט"ו) לפני
 יי תטהרו • (קפ"ב) כתיב (ויקרא ט"ו) ונתן אהרן על שני השעירים גזרות
 גזרל אחד ליי וגזרל אחד לעזאזל • דא איהו ההוא חידו דההוא
 דלטורא

דלטורא, בגין דקדשא בריך הוא יטיל עמיה גורל וזמין ליה, ולא ידע
 דנור דליק אטיל על רישיה ועל עמא דיליה כמה דאת אמר (משנ"ב כ"ה)
 כי גחלים אתה חותה על ראשו • וסימניך (ספ"ה) אף לא הביאר
 אסתר המלכה עם המלך אל המשתה אשר עשתה בי אם אותי •
 ובתיב ניצא הזמן ביום ההוא שמח וטוב לב • בההוא חולקא דנטיל
 ואזיל ליה • ולבתר כד אתי מלכא עלאה לבי מטרוניתא, מטרוניתא
 תבעת עלה ועל בנהא ועל עמא מן מלכא • ואפילו בזמנא דישראל
 בגלותא וצלו צלותין בכל יומא, איהי סלקת ביומא דא לקמי מלכא
 עלאה ותבעת על בנהא • וכדין אתגזרו כל אינון נוקמין דזמין קדשא
 בריך הוא למעבר עם אדום, ואתגזר ה"ך זמין דלטורא דא לאתעבדא
 מעלמא כמה דאת אמר (ישע"ה כ"ט) בלע המות לנצח • וסימניך בזמנא
 דגלותא (ספ"ו) כי נמכרנו אני וגומר • כי אין הצר שוה בנזק המלך • מאי
 בנזק המלך כמה דאת אמר (ישע"ה) והכריתו את שמנו מן הארץ ומה תעשה
 לשמך הגדול, דהא שמא עלאה לא אתקיים בקיומיה ודא איהו בנזק
 המלך • וכדין והמן נבעת מלפני המלך והמלכה • כדין נהירו דאנפין
 וכל חידו אשתבח, וישראל נפקי לחירו בההוא יומא • כדין מההוא
 יומא ולהלאה חירו וחדוה באתגלייא לשלטאה עליהו, כדין בעי למחרי
 עמהון • מכאן ולהלאה כמה דיהבו ליה חולקא לאתפרשא מנהון,
 הכי נמי יהבין לשאר עמין לאתפרשא מנהון לתתא • תא חזי מה הוא
 דזא דקרבנא לקרבא שער (לקבל שער) ולא מלה אחרא • ואמאי
 שער בראש חדש והבא נמי שער, אלא אי תימא בגין דאיהו סטרא
 דיליה יאות, אמאי לא הוה עז • אלא מלה דא אצטריך ואיהי אשתכחת
 למאריהון דחרשין, דכל עובדייהו כמה דלא אתחבר (יהא) בנוקבא •
 ועל דא שער דלא אתחבר בנוקבא, בסטרין דיליה פלהו • עז כד
 אתחבר בנוקבא • ובגין דאיהו מלכא, יהבין ליה בגין יקרא דיליה
 האי דלא אתחבר בנוקבא ולא יהיב חיליה לאחרא, ודא אשתמודע
 לאינון חרשין דמשתמשין בהני עובדי • ובגיני כך שריין על ההוא
 שער כל אינון חטאיהון • ותא חזי אף על גב דאיהו חולקא לההוא
 סטרא אחרא, דזא הבא כל הני סטרין אחרנין דלתתא (ס"ה) דאקרו
 מצולות ים) פלהו מסאבין יתיר • וכל מה דנתתין דרגין תתאין הכי

מסאבו דילהון יתיר • ובגין כך בעו יתיר חולקיהון, בגין דשערא
 (דקפ"ה ע"ב) דיליה תלייא יתיר מבעירא אחרא, כמה דדינא דילהון תלי
 לתתא במסאבו • אבל האי מלכו חייבתא אחרא, מלכא דכלא בההוא
 סטרא, בריר איהו יתיר מסאבו דיליה • ולא מסאבו שלים כהני תתאי •
 ועל דא שעיר, דשערא דיליה לא תלייא ולא שעיע • לא שעיע בגין
 דההוא מסאבו דיליה, ולא תלייא בגין דלא יתתקף ביה מסאבו כהני
 תתאי, ועל דא ודאי שעיר ולא אחרא • כפור אמאי אקרי כפור, אלא
 בגין דמנקי כל מסאבו ואעבר ליה מקמיה בההוא יומא • ועל דא יום
 כפור, יומא דנקיותא והכי קרינא ליה • כתיב כי ביום הזה יכפר עליכם
 לטהר אתכם • כי היום הזה מכעי ליה, מאי כי ביום הזה • אלא בגין
 דאתדכי מקדשא לעילא ואתנקי (כ"ה) ואתנהיר) • כתיב כי ביום הזה
 יכפר עליכם, יכפר וינקי בקדמיתא ביום הזה בגין דיתדכי, ולברתר
 עליכם • תו יכפר ביום הזה וינקי ליה בקדמיתא, וכל דא עליכם, בגיניכון
 אצטריך לנקאה ליה ולרבהא ליה בקדמיתא • יכפר, מאן יכפר, אלא דא
 הוא עלמא עלאה דנהיר ונקי לכלא, ועל דא כלהו סטרין בישין דאקרון
 מצולות ים אתעברו • וכמה דאינון מצולות ים תליין הכי נמי תלייא
 שערא דיליה דהוא סטרא דילהון, ושערא דההוא סטרא לא שעיע •
 כגוונא דא כתיב (ויקרא ט"ו) וכפר על הקדש מטמאת בני ישראל
 ומפשעיהם לכל חטאתם, וכל חטאתם מבעי ליה, אלא להנאה להון
 מבאן ולהלאה • לכל חטאתם דלא יכיל מקטרגא לשלטאה עלייהו (ועל
 דא) ביומא דכפורי (6) דאיהו קנוחא דכל חובין ונקיו דילהון, בעאן ישראל
 לנקאה גרמיהו ולמיהך • יחפירגלין כמלאכי עלאין • חמש ענויין בגין
 לאסתיעא מחמש סטרין עלאין, דיומא דכפורי אפיק לון ואינון תרעין
 דיליה • ואי שתיה קא חשיב דאיהו מסטרא דיצחק, הא שית, ואף על
 גב דבכלל אכילה איהו, וכדין אינון שית וענויא בתראה תשמיש המטה
 איהו, ובדרגא שתיתאה שכיה, ולקבליה אנן עבדין ענויא דא • כתיב
 (כמדבר כ"ח) ובעשור לחדש השביעי הזה וכתוב (ויקרא כ"ג) אך בעשור
 לחדש • בעשור, בעשירי מבעי ליה • מאי בעשור • אלא בגין דהשתא
 ביומא דא כל דרגין עלאין אתיין על אלון למשרי על סיהרא ולאנהרא

אלון
 לה

(6) מלשון ספרים עניו וכו' :

לה, וכלהו ברזא דעשור עד דסלקא למאה • וכד קיימא ברזא דמאה,
 כדן כלא חר ואקרי יום הכפורים, ועל דא בעשור, כמה דאת אמר
 זכור שמור, דכלהו אתיין בגין לעשרא ולאנהרא ברזא דעשור •
 אהדר האי סבא רישיה לקבליה דרבי שמעון ואמר ליה (לרבי שמעון),
 תא ידענא דשאלתא תכעי בהאי בעשור לחדש השביעי אמר ליה
 רבי שמעון ודאי, דא בעשירי יאות הוא והכי הוא • אבל בעשור אמאי
 סליק למאה • והא מקרא לא אתחוי אלא דסליק לשבעין, משמע
 דכתיב בעשור לחדש השביעי, וכד מעשרי לשביעאה עשר זמנין הא
 ודאי סליק לשבעין • אמר ליה על דא אהדרנא רישא לגבך דהא
 ידענא דחכימא אנת • תא חזי תרין רזין הבא, חד דהא סיהרא חדש
 השביעי אקרי, ובגין כך אקרי חדש השביעי עשור, בגין דקא מנהרין
 לה עשר זמנין הא מאה • ותו האי מלה דקאמרת ודאי לשבעין סליקא
 בהאי יומא, (ובדרגא דשבעין איהו ובדרגא דמאה איהו • לדרגא
 דמאה לאשלמא ולאנהרא) ובהאי דרגא דשבעין, דהא ביומא דא
 נטיל לכל עמא דישראל למידן, וכלהו קיימין בנשמתא יתיר מגופא,
 דהא ביומא דא ענויא דנפשא איהו, ולא מגופא כמה דאת אמר
 ועניתם את נפשותיכם • כי כל הנפש אשר לא תענה • והאי יומא
 נטיל לכל נפשאן והוו ברשותיה, ואי לא קיימא ברזא (כ"ה ברשותיה)
 דשבעין, לית ליה רשו בנפשאן, דקיימא דנפשאן ברזא דשבעין
 (דקפ"ו ע"ב) כמה דאת אמר (מסילס ז') ימי שנותינו בהם שבעים
 שנה וגומר • ואי תימא נפשאן דרביי, דלא אשלימו לשבעין שנין לא
 שלטא בהו, ודאי שלטא בהו, אבל לא בשלימו כמאן דזכי יומין סגיאין
 לפקודי אורייתא, ועם כל דא בכלהו שבעין שנין אזלא • ועל דאתנינן
 אחר המרבה ואחד הממעט, מאן אחר, ביחודא דשבעין שנין, מאן
 דאסגי ומאן דאמעט, ועל דא ביומא דכפורי אעבר בכלהו שבעין
 ואשתלים האי דרגא בכלהו, וכל נשמתין סלקין קמיה ודאין לרוחן
 בדינא, וקדשא בריך הוא חייס עלייהו דישראל ביומא דא • מאן דלא
 אעבר טינא מרוחיה לכפרא עליה (ביומא דא), כד סליק צלותיה בהאי
 יומא, טבע בהווא אחר דאקרי רפש וטיט, ואיהו מצולותים, (סלמקס"ג כ')
 ולא סליק לאתעטרא ברישא דמלכא, ביומא דא לא אצטריך בר נש

(ויקרא רל"א ט"ו) לפרשא חטאי קמי אחרא, בגין דבמה אינון דנטלי ההיא מלה וסלקי לה לעילא, ואית סהדין בההיא מלה . ומה (מיכס ו') משוכבת חיקה שמזר פתחי פיה, כל שבן אינון דאולי ועייני לקטרגא לון וסהדי עליה . וכל שבן דחציפו איהו לקמי בלא, וחלול שמא דקדשא בריך הוא ועל דא כתיב (קס"ה) אל תתן את פיה לחטיא את בשרך (מכאן ולהלאה רזא בגוון אחרא) . פתח ואמר (שמות י"ב) החדש הזה לכם ראש חדשים וגומר, וכי כלהו זמנין וחדשין לאו אינון דקדשא בריך הוא, (אלא חדשיכם לא כתיב) אלא החדש הזה לכם, דילי איהו אבל אנא מסרית ליה לכון, דילכון איהו באתגלייא, אבל שביעאה דילי איהו . ועל דא איהו בכסה ולא באתגלייא . ירחא דילכון איהו (ט) בסדורא, בסדרא דאתוון אביב דאיהו אכ"ג, י"ב איהו רזא דב' ואיהו אכ"ג בסדרא דאתוון, אבל ירחא שביעאה דילי איהו מסופא דאתוון תשרי, מאי טעמא . אתון מתתא לעילא ואנא מעילא לתתא . האי דילי . ברישא דירחא אנא איהו באתכסייא . בעשרה דירחא אנא איהו . בגין דאנא בחמש קדמאי ובחמש אחרנין ובחמש תליתאי בקדמיתא דירחא אנא איהו, בגין חמשה יומין . בעשרה דירחא אנא איהו בגין חמש יומין אחרנין, בחמשה עשר דירחא אנא איהו בגין חמש תליתאי, מאי טעמא כולי האי . בגין דכל ירחא דא מעלמא עלאה איהו, ועלמא עלאה ברזא דחמש איהו בכל זמנא וזמנא, ובגני כך ירחא דא איהו בכסא ולא באתגלייא, בגין דעלמא עלאה בכסא איהו, וכל מלוי באתכסייא . וירחא דא דקדשא בריך הוא איהו בלחודו, כיון דמטא יומא דחמיסר כדן גללייא, איהו בחדותא דסיהרא וסיהרא אשתלימ' ואתנהירת מאימא עלאה, וקיימת לאנהרא לתתאי מגו נהורא דלעילא, ועל דא אקרי ראשון כמה דאת אמר (ויקרא כ"ג) ולקחתם לכם ביום הראשון, עד השתא קיימי כלהו יומין ברזא עלאה, מכאן נחתין לרזא תתאה תא חזי מיומא עלאה הוו אלן יומין קדמאין רזא דעלמא עלאה מאן דאין דינא דעלמא, דהא דינא לא אשתבח בהאי עלמא אלא מדינא תתאה רזא (ישעיה כ"ד) דאיהי כל הארץ יקרא דאי תימא דינא דעלמא דאין

וכלא

(ט) כירוש א"כ בסדר ואמר קד' עשיריות וכ' סוף שני עשיריות נמלך סכל בסדר סאותיות . וכן אכ"כ פתלם א"כ ואל"כ לירחי בניוס סרי ג' סרי א"כ מס' אלן כן חשדי סוף סתשכון למפרע ת' ס' ר' כי סאותיות סאללבו כיושר סס למעלם למפרע כדמיון החוקים ס' ס' ששור

דאין לעילא, אי הכי לא אתקרי עלמא דחירו עלמא דנהירו דכל עלמין
עלמא דכל חיון עלמא דכל חירו • ואיתומא מדינא דיצחק • אי איהו
אתער דינא לגבי האי עלמא, לא יכלין כל עלמא למסבל דההוי
אשא תקיפא עלאה לא אית מאן דסביל ליה, אלא אשא דלתתא •
דאיהו אשא דסביל אשא • אלא כמה דעלמא דא עלמא תתאה
דכלהו עלמין • הכי נמי כל דינוי מעלמא תתאה דאלהים שופט •
ודא אקרי דינא עלאה על האי עלמא • ובגין דאיהו דרגא שביעאה,
לא גזיר גזרה על בר נש אלא מעשרין שנין ולעילא • אשגח האי
סבא ברבי שמעון וחמא ליה דזלגין עינוי דמעין • אמר רבי שמעון
אי היא שביעאה, אמאי (דקפ"ו ע"ב) מעשרין שנין ולעילא אמר ליה
זבאה מאן דמליל על אודגין דשמעין תא חזי בי דינא דלתתא בארעא
לא גזרין דינא על בר נש עד תליסר שנין • מאי טעמא • בגין דשבקין
שבע שנין לשביעאה אלהי כל הארץ יקרא • ולית רשו לבר נש באינון
שבע • ואינון שבע לא שראן אלא על תליסר דלתתא, (בארעא) דאינון
כורסייא לגביה, ובגין כך כל גזרין וכל דינין דלתתא מאינון שבע שנין
דלתתא, כללא דעשרין שנין איהו • ודינא דעלמא בראש השנה על
יד דהאי דרגא איהו, ראינו ממש קיימא כדינא על בנוי בהאי עלמא, בגין
לאתדכאה לגבי עלמא עלאה, בגין דלית ליה סיוע לסלקא ולא תדכאה
אלא מגו תתאי • וכד ישראל אינון בתמיסר יומין, בדין נטיל לבנוי לפרשא
גדפוי עלייהו ולמחדיעמהון ועל דא כתיב ולקחתם לכם ביום הראשון פרי
דא איהו אילנא דאקרי עץ פרי, ואשתכח ביה פרי • עץ הדר כמה דאת
אמר (תקלים כ"ו) הוד והדר לפניו, מאי טעמא אקרי הדר, ומאן איהו
הדר, אלא דא צדיק • אמאי אקרי הדר, והא אתר טמירא איהו דלית
ליה גלויא, וצריכא לאתכסייא תדיר, ולית הדר אלא מאן דאתגלייא
ואתחזי • אלא אף על גב דאיהו דרגא טמירא, הדורא איהו דכל
גופא, ולא אשתכח הדורא לגופא אלא ביה • מאי טעמא ומאן דלית
עמיה האי דרגא, לית ביה הדורא למיעל בכני נשא • קלא לאו עמיה
כדכורא, והדורא (ג' ודכורא) דקלא אתפסק מניה • דיקנא והדורא
דדיקנא לאו עמיה, ואף על גב דאתכסייא ההוא דרגא, כל הדורא
דגופא ביה תלייא, ואתכסי ואתגלייא • ובגין כך עץ הדר איהו, עץ

דכל הדורא דגופא ביה תליא • ודא איהו (כראשית 6) עץ עושה פרי •
 כפת תמרים • הכא אתכלילת אתתא בבעלה בלא פרודא • כפת
 תמרים בחדא • וענף עץ עבות תלתא • ועלין דיליה דא בסטרא דא
 ודא בסטרא דא, וחד דשליט עליהו • וערבי נחל תרין, דלית להו
 ריחא ומעמא, כשוקין בכני נשא. (ובגין כך) לולב נטיל בלהו כחוטא
 דשדרה, קיימא דגופא • ומה דנפיק לבר טפח הכי הוא, בגין לאשלמא
 ולאפקא בלא ולשמשא כדקא חזי • (ובגין כך) כהני זיגין בעי בר נש
 לאתחזאה קמי קדשא בריך הוא • עלין וטרפין דהני תמרים, אינון
 כל שאר חילין דאתאחדן באינון כנויין, דקדשא בריך הוא אקרי בהון •
 בגין דבעינן (ס"ו לאתחדא) לתתא כגוונא דלעילא דלית לך מלה
 בעלמא דלא אית לה דוגמא לעילא, כגוונא דלעילא הכי אית
 לתתא, ובעו ישראל לאתאחדא ברזא דא דמהימנותא קמי קדשא
 בריך הוא • כתיב בספת תשבו שבעת ימים, דא הוא רזא
 דמהימנותא, והאי קרא על עלמא עלאה אתמר, והכי תנינן כד
 אתברי עלמא אתמר הואי קרא • כד שרא חכמה לנפקא
 מאתר דלא ידיע ולא אתחזי, כדן נפיק חר (6) משחתא ובטש, וההיא
 חכמתא עלאה, נציץ ואתפשט לכל סטרין ברזא דמשכנא עלאה,
 וההוא משכנא עלאה אפיק שית סטרין, וכדן ההוא נציצו דמשחתא
 נהיר לכלא ואמר בספת תשבו שבעת ימים • מאן סבת חסר ו' • דא
 משכנא תתאה דאיהו בעששיתא לאחזאה לכל נהורין וכדן אמר
 בספת תשבו שבעת ימים • מאן שבעת ימים, מעלמא עלאה לתתאה,
 דכלהו קיימי בקיומא לאנהרא להאי סבת • ומאן איהי • דא (עמוס ט)
 סבת דוד הנופלת סבת שלום • ובעו עמא קדישא למיתב תחות
 צלהא ברזא דמהימנותא, ומאן דיתב בצלא דא יתיב באינון יומין
 עלאין ועל דא כלהו בספת בספת וחד בסוכות שלים, חר שלים לאחזאה
 דמאן דיתב בצלא דא יתיב באינון יומין עלאין לעילא, דקיימין על
 האי תתאה לאנהרא ליה, לחפייא עליה, ולאגנא עליה, בשעתא
 דאצטריך • ותו בלהו אקרונ סבות בשלימו, וכד איהו חסר כתיב סבת,

דא

(6) ר"ל מוס אחת • ט"ו כינס כולגיה דקדריכותא וכינס נק' מסכנא עילאס • טוילס ו' ק' ומ' בקרס מסכנא ספאלס עיין סק"מ פירש כל
 ממלכד • סר"כ :

דא עלמא תתאה, דבעא בהני שבועה יומין (רקפ"ז ע"ב) קרישין למיזן
 לשאר ממנן רברבן דעמין, בעוד דאיהי נטלא חדוה בבעלה ולא
 יקטרגון חדוותא • ובגין דיתערבבון (ל"ג דיתעדנן) בההוא מזונא, קרבנין
 דילהון סגיאין יתיר משאר יומין • בגין דיתעסקון בהו ולא יתערבון
 לבתר בחדוה דישראל • ומאן חדוה דישראל, דא יומא תמינאה
 דעצרת • ותא חזי בעוד דאינון שאר ממנן חדאן ואכלין בההוא
 מזונא דמתקני לון ישראל • אינון מתקני כורסייא לקרשא בריך הוא
 מתתא, ולסלקא ליה לעילא באינון זינין ובחדוה ובהלולא, ולאקפא
 מדבתא • כדן איהי סלקא ונטלא ברכאן וחדוה בבעלה • ושאר חיוון
 רברבן ממנן דעמין אכלן ומדקן ורפסן ואתזנו • ואיהי נקטא נפשאן
 בענוגין לעילא כמה דאתמר • ביון דנחתא והיא נקטא כל ברכאן וכל
 קדושין וכל ענוגין, וישראל כל הני שבועה יומין הוו (ויקרא כ"ד ט) משכין
 לה באינון עובדין דקא עברין ומקרבין בהדה, כדן נחתא לקרבא בכנהא
 ולמחדרי לון יומא חד • ויהוא יומא איהו יומא תמינאה, בגין דכל
 שבועה יומין אחרנין בהדה, ועל דא איהו תמינאה ותמינא יומין כחדא •
 ובגין כך אקרי עצרת, כנישין • כנישין כלוהו בהאי יומא ואקרי שמיני
 ולית שמיני אלא מגו שבועה • כתיב (ויכ"ט) יהי שם יי מבורך, מאי
 מבורך (אלא כלא ידעי) אבל רזא חדא ידע חד מתברנא כמדברא,
 דאחזיאו ליה בחלמא ורבי יצחק כפתורא שמייה • מאי מבורך, שירותא
 קשה וסופיה רך • מ"ב קשה ודינא איהו ודאי, ולבתר רך •
 כגוונא דא יומא דראש השנה מ"ב • דהא בתרין וארבעין
 (וכרזא דתרין וארבעין) אתוון אתברי עלמא, ועל דא אתברי דינא •
 לבתר רך, ועל דא תנינן כל שירותין קשין, וסופא דילהון רכין •
 פ"ה דהא בתרין וארבעין וברזא דבתרין וארבעין אתוון אתברי עלמא
 ועל דא אתברי דינא • לבתר רך (כגוונא דא • ביומא דראש השנה
 מ"ב קשה כדינא • ביומא דעצרת רך בחדוה • תא חזי מה
 בין דינא עלאה להאי דינא • דינא עלאה שירותא וסופא קשה, ולית
 מאן דיקום ביה, וכל מה דאזיל אתתקף, ובתר דשארי לא סליק מניה
 עד דאכיל ושצי כלא, דלא אשתאר כלום • אבל דינא אחרא דלתתא,
 שירותא קשה, וכל מה דאזיל אתחלש עד דנהיר אנפין, כגוונא דא

דינא דנוקבא דחלש חילהא • אימתי אתער דינא דלעילא למשרי על
 עלמא, ביומא דטופנא • ועל דא לא אשתאר כלום בעלמא, בר ההוא
 תבותא דנח דאיהי כגוונא עלאה דסביל לההוא תוקפא • ואי לאו
 דומין קדשא בריך הוא ואשתבח ברחמי על עלמא, כל עלמא אתאביד
 דכתיב (תקלים כ"ט) " למבול ישב • ועל דא לא שרייא דינא דלעילא
 על עלמא, דלא יכיל עלמא למסבל ליה אפילו רגעא חדא • אדהכי
 הוה רבי שמעון כבי וחדרי • זקפו עיינין וחמו חמשה מאינון פירושים
 דהווי אזלי אבתריה למתבע ליה • קמו • אמר רבי שמעון מבאן ולהלאה
 מה שמך • אמר נהוראי סבא, בגין דנהוראי אחרא אית גבן • אזלו
 רבי שמעון ואינון חכרייא עמיה תלת מילין • אמר רבי שמעון לאינון
 אחרנין, ומה ארחא דא גביכו • אמרו • למתבע ליה להאי סבא
 דמימיו אנן שתאן במדברא • אתא רבי שמעון ונשקיה, אמר ליה
 נהוראי שמך ונהורא אנת ונהורא עמך שרי • פתח רבי שמעון ואמר
 (דמאלכ"ב) הוא גלא עמיקתא ומסתרתא ידע מה בחשוכא ונהורא עמיה
 שרא • הוא גלא עמיקתא ומסתרתא, קדשא בריך הוא גלי עמיקתא
 ומסתרתא, דכל עמיקין סתימין עלאין איהו גלי לון • ומאי טעמא גלי לון •
 בגין דידע מה בחשוכא, דאלמלא חשוכא לא אתיידע נהורא • ואיהו
 ידע מה בחשוכא, ובגין כך גלי עמיקתא ומסתרתא, דאי לאו חשוכא
 לא יתגליין עמיקין ומסתרתן • ונהורא עמיה שרא • מאן נהורא דא,
 נהורא (דקפ"ז ע"ב) דאתגלייא כגו חשוכא, ואנן מגו חשוכא דהורא
 במדברא, אתגלי לן נהורא דא, דחמנא ישרי עמך נהורא בעלמא דין
 ובעלמא דאתי • אזלו רבי שמעון וחכרייא אלין תלת מילין אבתריה,
 אמר ליה אמאי לא אזלו אלין עמך בקדמיתא • אמר ליה לא בעינא
 לאטרחא לבר נש עמי, השתא דאתו נויל כחדא • אזלו, ורבי שמעון
 אזל לארחה • אמר רבי אבא הא אנן ידענא שמיא ואיהו לא ידע
 שמיא דמר • (6) אמר ליה מניה ידענא דלא לאחזארה • פרוך "

לעולם אמן ואמן :

וידבר

(6) סמך טוה לא טאל שמי וע"י זס ירענו טלל לכניד ארס חס שמו כלי טאלס טישאלטו מס שמו :

כי תשא דקפז עב
פרשת כי תשא

וידבר יי אל משה לאמר • כי תשא את ראש בני ישראל לפקדיהם
 וגומר רבי אבא ורבי אחא ורבי יוסי הוו אזלי מטבריא לצפורי •
 עד דהוו אזלי חמו ליה לרבי אלעזר דהוה אתי ורבי חייה עמיה •
 אמר רבי אבא ודאי גשתתף בחדר שביתא • אוריכו להו עד דמטו
 לגבייהו • כיון דמטו גבייהו אמר רבי אלעזר ודאי פתיב עיני יי אל
 צדיקים ואזניו אל שועתם • האי קרא קשיא • וכולי (וה המחמד קמלאט
 כפרשת פקודי דף רכ"ה ע"ג כי ע"ס מקומו) תא חזי ה"א אוקמוה לית ברכתא
 דלעילא שרייא על מלה דאתמני ואי תימא ישראל היך אתמנון •
 אלא כופרא גטיל מנייהו והא אוקמוה וחושבנא לא הוי עד דאתכניש
 כל ההוא כופרא וסליק לחושבנא ובקדמיתא מברכין להו לישראל
 ולבתר מנין ההוא כופרא ולבתר אהדרן ומברכין לון לישראל •
 אשתכחו ישראל מתברכאן בקדמיתא ובסופא ולא סליק בהון מותנא
 מותנא אמאי סליק במניינא אלא בגין דברכתא לא שרייא במניינא כיון
 דאסתלק ברכתא סטרא אחרא שרייא עליה ויביל לנזקא בגין כך נטלין
 כופרא ופדוינא לסלקא עליה מניינא והא אוקמוה ואתמר :

רעיא מהימנא

פקודא (א) ליתן מחצית השקל בשקל הקדש • רעיא מהימנא מאן
 מחצית השקל, איהו כגון חצי ההין ודא ו' ממוצע בין שני
 ההין, אבנא למשקל בה דא י' עשרים גרה השקל דא יוד • העשיר
 לא ירבה דא עמודא דאמצעיתא, לא ירבה על י' • והכי אתמר
 בס"י עשר ספירות בלימה עשר ולא אחד עשר • והדל לא ימעיש •
 דא צדיק, לא ימעיש מעשר כמה דאת אמר עשר ולא תשע • ממחצית
 השקל דאיהו י' • (כ"א מחצית השקל עשר הוא) אמר ליה רעיא מהימנא
 מלאך (כ) אנת בשמים • (א) רחיס אנת ממארך, לית תוהא בכד
 אינון מלין יקירין דיפקון מפומך, דהא מאן דאיהו מלכא או ברא

דמלכא

(ח) עין כפרים שער י' כיפור מחמד זס : (כ) כד' ארש"י סים סמחיל ולאמר לר"מ מאן מחליל סקל ומגיד כל ססוד וקלסור ד"מ ואל
 לסחז כשמים שירוש סמדרנס רש"י סוף משל ווסו אנת כשמים • עור אפ' ארשז ססוף כעלס עד ססמים ססרשים סנעשים ע"י חירוש'
 סורוז ססורים כדליתח כס' כרלשית דף ר' סרמ"ו : (אח"י ופסגו' סכחו גדול כסמיתכח עיללס וכמו שכי"ר כס' סק קנס כפליגמח ר"ח
 כמגורו של טכנאי' ובכי רכס כ"כ כס' סרסנס לסער לבו כס"כ • מל"ו : (ג) כי רשכ"י כסוד סרסנס של סססורים כמ"ג ברש' א"ר חנן
 כרזיסוקק וכו' :

דמלכא לית תוהא דיפקון מרגלין בפתוריה, מליין סגולות מליין
 נהורין • לבר נש אחרא איהו תוהא • (ה) אמר ליה בדיך אנת רעיא
 מהימנא, מתמן ואילך אימא אנת דעלאין ותתאין נחתו למשמע מינך •
 אמר ליה אשלים מלוךך אמר ליה לא אית בען למימר יתיר, אימא
 אנת עד זמנא אחרא • פתח רעיא מהימנא פקודא בתר דא לקדש
 את החדש, בגין דסיהרא קדישא איהי כלה דמתקדשת (רקפ"ח ע"ב) על
 פי בית דין דאיהו גבורה, בגין דתמן ליואי דאתמר בהו וקדשת את
 הלויים, ולבתר דאתחזייא סיהרא (ו) דיאותו לאורה מכרך עליה •
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר במאמרו ברא שחקים וברוח
 פיו כל צבאם • ובמי מתקדשת ומתברכת, בתפארת, בגין דאיהי עטרת
 תפארת לעמוסי בטן • עד כאן (תנא דף ר"פ כ' כי ישכו אחיס יחדיו וכו') :

רבי יוסי ורבי חייא הוו אזלי בארחה עד דהוו אוליין רמש ליליא •
 יתבו • אדהוו יתבין שריאת צפרא לאנהרא אמרו (ג) קום וניהך
 קמו ואזלו אמר רבי חייא חמי אנפוי דמזרח דקא מנהרין • השתא
 כל אינון בני מדינחא דטורי נהורא, סגדין לגבי האי נהורא דנהיר
 באתר דשמשא עד לא יפוק, ופלחין ליה • דהא כיון דנפיק שמשא
 כמה אינון (ל"ה ב') דפלחין לשמשא, ואלין אינון דקא פלחין לנהורא דא,
 וקראן להאי נהורא אל"ה דמרגלא דנהיר • ואומאה דילהון באל"ה
 דמרגלא דנהיר • ואי תימא פולחנא דא למגנא הוא • מיומין עתיקין
 קדמאין חכמתא ידעו ביה • בזמנא דשמשא נהיר עד לא יפוק, ההוא
 מקנא דפקיד על שמשא נפיק, ואתוון (ק"ל כ') קדישין דשמא עלאה
 קדישא רשימן על רישיה, (דשמשא) ובחילא דאינון אתוון פתח לכל
 כפי שמיא ובטש בהו ועבר • וההוא ממנא עאל גו ההוא זיהרא דנהיר
 סחרניה דשמשא, ותמן שביח עד דנפק שמשא ואתפשט בעלמא,
 וההוא ממנא איהו פקידא על דהבא ועל מרגלן סומקן, ואינון פלחין
 לההוא דיוקנא דתמן, ובנקורין וסימנין דירתו מקדמאי מיומין עתיקין

אורי

(א) פי' משך נתנו לי וכרוך חסידים שכל שלי משך : (ב) כ כ מור"ס סי' תכ"ו ומש"ל ואגוד וכו' וכש"ס לא כוכר ככרכת סלכנס ש"איתו
 לאורם ועכר'י וגם דברי ר"מ סללו י"ש למשך לא ש"איתו ממש כמ"ג ככר'י לרעת מור"ס ודו"ק סי' ט"ב • מא"ן : (ג) שסיו פטורים פן סתפלוס
 סתורחס אומנחס כדאמרינן כגמ' סרמ' • אח'י מירו' נר' דרשכ'י לא עכיד עובדא כותים וסיס מפסיק • וסחוס' שכת דף י"א כתבו
 דמ"ג גבו רשכ'י מללו סיניו ק"ג י"ש ככל ז"ל אריכות דכריס ולכל סוכרות נר' דמכיו"י ר"ג סיו מתפללים כדמוכת ככמס וזכתי וכסרד
 אמרי כח"א דף קע"ח דרכי אלעזר סתפלל רשס דף רל"ג דר' יוסי ור' חיקים ור' יסודס סתפללו וי"ש לדחות קת עיין מס שכתתי כח"ג
 דף קפ"ו ע"א אנת ג' ועיין פ' תשא דף קע"ח כ' ופ' ויקסל ר"ד ח' י"ב בלק דף קפ"ו וספשוט סוף דלף סיס זמן קריאת שבע וסכלס
 וסכמ"ל • מא"ן :

אזלי וידעי נקודין דשמשא למשבח אתרין דדהבא ומרגלן • אמר רבי יוסי עד כמה יהון פולחנין סגיאין אלין בעלמא דהא שקרא לית ליה קיימין לקיימא • פתח אידך (ס"ח רבי חייא) ואמר (משלי י"ב) שפת אמת תכון לעד ועד ארגיעה לשון שקר • תא חזי אילו כל בני עלמא הון פלחין לשקרא הוה הכי, אבל האי נהורא ונהורא דנהיר ודאי קשוט איהו, כוכבי רומא דרקיעא קשוט אינון • אי בטפשו וחסרונא דרעתא דילהון אינון אמרי וקראן להו אלהא, לא בעי קדשא כריד הוה לשיצאה עובדוי מעלמא • אבל לזמנא דאתי לא ישתצון כוכביי • ונהורין דעלמא • אבל מאן ישתצי, אינון דפלחי לון • וקרא דא הכי הוא • שפת אמת תכון לעד אלין ישראל, דאינון (ב) שפת אמת • (רכיוס ו') "אלהינו " אחר • וכלא איהו אמת ורזא דאמת, ומסיימי " אלהיכם אמת • ודא איהו שפת אמת תכון לעד • ועד ארגיעה • ועד דגע (ג) מבעי ליה • (ג) מאי ארגיעה • אלא עד כמה יהא קיימא דילהון בעלמא • עד זמנא דייתי ויהא לי נייחא מפולחנא קשיא דעלי • ובזמנא דארגיעה, ישתצי לשון שקר, אינון דקראן אלהא למאן דלאו הוא אלהא • אבל ישראל דאינון שפת אמת כתיב בהו (ישעיה מ"ג) עם זו יצרתי לי תהלתי יספרו • אדכרנא חדא זמנא דהוינא אזיל בהרי רבי אלעזר פגע ביה הגמונא, אמר ליה לרבי אלעזר אנת ידעת מאורייתא דיהודאי • אמר ליה ידענא • אמר ליה לית אתון אמרין דמהימנותא דילכון קשוט ואורייתכון קשוט, ואנן דמהימנותא דילן שקר ואורייתא דילן שקר והא כתיב שפת אמת תכון לעד ועד ארגיעה לשון שקר • אנן מיומין דעלמא קיימין במלכותא, ולא אעדי מינן לעלמין דדא בחר דרא, תכון לעד ודאי • ואתון ועיר הוה לכו מלכותא ומיד אעדי מנכון וקרא אתקיים ככו דכתיב ועד ארגיעה לשון שקר • אמר ליה חמינא בך דאנת חכים באורייתא • תפת רוחיה (רקפ"ח ע"ב) דהוה גברא • אילו אמר קרא שפת אמת כוננת לעד הוה כדקאמרת, אבל לית כתיב אלא תכון • זמינא שפת אמת דתכון, מה דלאו הכי השתא,

דהשתא

(א) שלא נאמר אמת תכון רק שפה אמת וסס יש' שכפוס וכשפסס מכריזים ומודיעי' סאמת שכל טעולמות מיוחדים ככה ארון סידור : (ב) פי' אס סוף ל' רגע : (ג) חזר לו זה למעט פי' סדאכ' י' ורד'ק סוף ל' מרגוע ע"ש ולפי' רוסס סוף ל' ארגיעס מלרע וסס כשפסס אכל לפי פי' ר' חייא יכון שמרש סוף עומר וכמו וכנויים ססס לא ארגיע וסס דכרי כשכינס שכשחרינע מעכודקס ללקע, סקדושס סססין טעומאס אז כפרת לשון שקר וארגיעס גי' א' יקר על רע"ח שמרגוע ססכינס יקיס כשסרפ"ח כיוולת סססינס מיוחדות כשרסן סולס סידור ור"ק טעוב' סרמ"ז

דהשתא שפת שקר קיימא, ושפת אמת שכיב לעפרא, ובההוא זמנא
 דאמת יקום על קיומיה ומגו ארץ תצמת כרין שפת אמת תבון לעד וכולי.
 אמר ליה ההוא הגמון זכאה אנת וזכאה עמא דאורייתא דקשוט
 ירתין, בתר יומין שמענא דאתגיייר אזלו מטו חרד בי חקל וצלו צלותיהון,
 כיון דצלו צלותיהון אמרו מבאן ולהלאה נתחבר בשכינתא ונזיר
 ונתעסק באורייתא. פתח רבי יוסי ואמר (ישעיה מ"ב) הן יבושו ויכלמו
 כל הנחרים בך וגומר. זמין קדשא בריך הוא למעבד לישראל כל
 אינון טבאן דקאמר על ידי נביאי קשוט, וישראל סבלו עליהון כמה
 בישין בגלותיהון. ואלמלא כל אינון טבאן דקא מחבאן וחמאן כתיבין
 באורייתא, לא הוו יכלין למיקם ולמסבל גלותא, אבל אזלין לבי
 מדרשות, פתחין ספרין וחמאן כל אינון טבאן דקא מחבאן וחמאן
 כתיבין באורייתא, דאבטח לון קדשא בריך הוא עליהו, ומתנחמין
 בגלותיהון. ושאר עמן מחרפין ומגדפין לון ואמריין אן הוא אלהבון, אן אינון
 טבאן דאתון אמרין דזמינין לבון, וכי כל עמין דעלמא יכספון מנייכו
 דרא הוא דכתיב (י"ב ס"ב) שמעו דבר יי החרדים אל דברו אמרו אחיכם
 שונאיכם וגומר. מאי החרדים אל דברו. אינון דסבלו כמה בישין,
 כמה שמועות שמעיין על אלין, אלין בתר אלין וחרידו עליהון
 כמה דאת אמר (ירמיה ל') כי וגומר קול חרדה שמענו פחד ואין שלום
 וגומר. אינון חרדים תדיר אל דברו פד אתעביד דינא. אמרו
 אחיכם שונאיכם, אלין אינון אחובון בני עשו. מנדיכם, כמה דאת
 אמר (איכה ד') סורו טמא קראו למו. דלית עמא דקא מבזין לון באנפי
 ומרקקין באנפייהו לישראל כבני אדום, ואמרי דכלהו מכאבין, כנדה,
 ורא איהו מנדיכם. למען שמי יכבד יי, אגן דאמרין בנוי דאל חי. די
 בן יתיקר שמייה. אגן שלטנין על עלמא בגין ההוא דאקרי גדול.
 (בראשית כ"ו) עשו בנו הגדול. ובשמא דא אקרי קדשא בריך הוא
 גדול, (תהלים קמ"ט) גדול יי ומהלל מאד. אגן בני הגדול ואיהו גדול וראי
 למען (ה) שמי יכבד יי. אבל אתון זעירין מפלא יעקב בנה הקטן כתיב, אן
 הוא אלהבון, אן הוא אינון טבאן דיכספון כל עממייא מחרדה דילכון.
 מאן יתן ונראה בשמחתכם כמה דאתון אמרין והם יבושו (רוח הקדש

אומר

(ק) גם שם רבים אמר כללון יחיד לרמוז לטעו שסוף גדול וכיבד ויאמר אליו ארום לא תעבוד כי שיי שמדבר כללון יחיד סמ"א ש"ח

אומר והם יבושׁו) • כִּמְאֵן דְּתִלִּי קַלְלָתָא בְּאַחֲרָא בְּגִין דְּאָתוּן אִמְרִין
 דְּכַרְיִן יְבוּשׁוּ וְיִכְלְמוּ, וּבְגִין דָּא רוּחַ קוּדְשָׁא הוּהּ אָמַר מְלֵךְ הַכִּי, וְעַל
 דָּא הֵן יְבוּשׁוּ וְיִכְלְמוּ כָּל הַנְּחָרִים בְּךָ • מָאִי כָּל הַנְּחָרִים בְּךָ, דְּאִתְקִפּוּ
 גְּחִירָהוֹן בְּרוּגְזָא עֲלֶיךָ בְּגִלּוּתָא דָּא • בַּהֲוָא זְמַנָּא יְבוּשׁוּ וְיִכְלְמוּ מְכַל
 טְבִין דִּיחֲמוּן לַהוּן לְיִשְׂרָאֵל • אָמַר רַבִּי חֲיִיא הַכִּי הוּא וְדָאִי • אֲבָל
 חֲמִינָן וְהַכִּי חֲמוּ תְקִיפֵי עֲלֵמָא, דְּהָא גְּלוּתָא אֲתַמְשֵׁךְ וְעֵדִין בְּרִיהַ דְּרוּד
 לֹא אָתִי • אָמַר רַבִּי יוֹסִי וְכָל דָּא הַכִּי הוּא • אֲבָל מֵאֵן עֵבִיד דִּיִּסְבְּלוּן
 יִשְׂרָאֵל גְּלוּתָא דָּא, כָּל אֵינּוֹן הַבְּטָחוֹת דְּאֲכַטַּח לוֹן קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא •
 וְהָא אֲתַמַּר דְּעָאֲלִין לְבַתִּי כְּגִסְיוֹת וּלְבַתִּי מְדַרְשׁוֹת וְחֲמָאן כָּל אֵינּוֹן
 גְּחִמוֹת וְחֲדָאן בְּלַבִּייהוּ, לְמַסְבַּל כָּל מַה דִּיִּתִּי עֲלִייהוּ, וְאַלְמֵלֵא דָּא לֹא
 יִכְלִין לְמַסְבַּל • אָמַר רַבִּי חֲיִיא וְדָאִי הַכִּי אִיהוּ וְכֹלָא בְּתִשׁוּבָה תְּלִיָּא •
 וְאִי תִּימָא הֵיכְלִין הַשְׁתָּא לְאַתְעָרָא תְּשׁוּבָה כְּלָהוּ כְּחֲדָא • לֹא יִכְלִין •
 מָאִי טַעְמָא לֹא יִכְלִין • בְּגִין דְּכַתִּיב (יִכְרִיס ל) וְהָיָה כִּי יָבֹאוּ עֲלֶיךָ כָּל
 הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְגוֹמַר • וְכַתִּיב וְהִשְׁבֹּת אֶל לִבְכֶּךָ כָּל הַגּוֹיִם
 אֲשֶׁר הִדְחַקְתָּ וְגוֹמַר • וְכַתִּיב וְשָׁבַת עַד יִי אֱלֹהֶיךָ וְגוֹמַר • וְכַדִּין (ס) אִם
 יִהְיֶה גִדְחַק בְּקֶצֶה הַשָּׁמַיִם מִשָּׁם יִקְבְּצֶה וְגוֹמַר • יוֹעַד דְּכָל אֵינּוֹן מִלִּין
 לֹא יִתְקַיְּמוּן לֹא יִכְלִין (דְּקַפ"ט ע"ב) לְאַתְעָרָא תְּשׁוּבָה מְנִייהוּ • אָמַר רַבִּי
 יוֹסִי כְּמַה סַתְּמַת כָּל אֲרַחֲיָן וְשִׁבְלִין מְכַל בְּנֵי גְלוּתָא, וְלֹא שְׁבַקַת לוֹן
 פְּתַחוּן פֶּה • אִי הַכִּי לִיְהוּוּ כְּמַה דְּהוּוּ בְּכָל דְּרָא וְדָא, דְּלֹא יִסְבְּרִין
 גְּלוּתָא וְלֹא אַגְרָא, וְיִפְקוּן (ס"ב) אִי הַכִּי לִיְהוּוּ כְּמַה דְּלִיְהוּוּ בְּכָל דְּרָא
 וְדָרָא, יִסְבְּלוּן גְּלוּתָא וְלֹא יִפְקוּן מְדִינָא דְּאוּרִיִּיתָא, וְיִתְעַרְבוּן בְּשַׁחַר
 עֲמִין • פְּתַח וְאָמַר (יִשְׁעִים כ"ו) כְּמוֹ הַרְרָה תִּקְרִיב לְלִדְתָּ תַּחֲלִיל תוֹעֵק
 בְּחַבְלֶיהָ וְגוֹמַר • מָאִי כְּמוֹ הַרְרָה, אֲרַח אִיהוּ לְעוֹבְרָתָא לְאַעְבְּרָא עֲלֶיהָ
 תִּשְׁעֵי רַחֲיִין שְׁלֵמִין, וְאִית בְּעֲלֵמָא (ס"ג) כְּמַה וְכְמַה דְּלֹא עֵבֵר עֲלֶיהָ אֵלֹא
 יוֹמָא חָד אוֹ תְּרִין יוֹמִין מִתְּשִׁיעָאָה • (ס"ד) וְכָל צִירִין וְחַבְלִין דְּעוֹבְרָתָא
 בְּתִשְׁעָאָה אֵינּוֹן • וְאִף עַל גַּב דְּלֹא אֲעֵבֵר עֲלֶיהָ אֵלֹא יוֹמָא חָדָא, אֲתַחֲשִׁיב
 עֲלֶיהָ כְּאִילוּ עֵבֵרַת כָּל תִּשְׁעָאָה שְׁלִימָה • אוּף הַכִּי יִשְׂרָאֵל בֵּין
 (ג) דְּאֲטַעְמוּ טַעַם גְּלוּתָא, (ד) אִי יְהִירוּן בְּתִשׁוּבָה יִתְחַשֵּׁב עֲלִייהוּ כְּאִילוּ

אעברו

(א) ימים מדויק של ארבעים וסוף כ"ג על פסוקים כעלמא: (ב) כ"ו סולר נגמר וסוף ימים וסוף ימים מתעורר ללכת וסוף ימים
 ד"ו: (ג) שירי לחד סקליכות דסיני סגלות: (ד) אח"י ענין ר"ל ו' דורית מס' ו' ול' גילס סיוו סכססו כ"ע ס' פ' דע' מ' ל':

אֶעֱבְרוּ עֲלֵיהֶוּ כָּל אֵינֹן מַלְיָן דְּכַתְיִבִּין בְּאוּרֵייתָא, כָּל שְׂכָן וְכָל שְׂכָן
 דְּכַמְה וְכַמְה יִסּוּרִין אֶעֱבְרוּ עֲלֵיהֶוּ מִן יוֹמָא דְגָלוּתָא שְׂרִי • אֲבָל מָא
 דְּכַתְיִב (דְּכַרִּיס ד') בְּצַר לָךְ וּמִצְאוּךָ כָּל הַרְכָּרִיס הָאֵלֶּה בְּאַחֲרִית הַיָּמִים •
 תָּא חֲזִי כַמְה דְּחֻמְנוּתָא רַחִיס קַרְשָׁא כְּרִיךְ הוּא עֲלֵיהֶוּ דִּישְׂרָאֵל בְּמַלְהָ
 דָּא • לְמַלְכָּא דְהוּת לִיה בְּרָא יַחֲדָאָה, וְרַחִיס לִיה רַחִימוּ דְנַפְשָׁא, וּמְגוּ
 רַחִימוּ דִּילִיה יֵהֵב לִיה לְאַמִּיָּה מְטֻרֻנִיתָא, דְּתַרְבִּי לִיה וְתוּלִיף לִיה לִיה.
 אַרְחִין מִתְתַּקְנָן, זְמַנָּא חֲדָא לְגַבִּי אַבוּה, אַתָּא אַבוּה וְאַלְקִי לִיה, וְלִבְתָּר
 אֶעֱבַר עַל חוּבִיָּה • תָּב כְּמַלְקֻרְמִין וְחַב לְאַבוּה, וְאַפְקִיָּה אַבוּה מִבֵּיתִיה
 וְאַרְגִּין עֲלִיה • נֶפֶק הוּא בְּרָא מִבֵּיתִיה • וּבְאַתָּר דִּיהָךְ בְּאַרְח קְשׁוּט
 וְיֵהֵא זְבָאָה כְּרַקָּא יְאוּת, בְּגִין דִּישְׁמַע מַלְכָּא אַבוּה וְיֵהֵא תִיאוּבְתִיָּה
 עֲלִיה • מַה עֵבֵד, אָמַר הוּאִיל וְנִפְקֵנָא מֵהִיכְלָא דְאַפָּא, אֶעֱבִיד מְכָאן
 וְלִהְלָאָה כָּל מַה דְּאַנָּא בְּעִי • מַה עֵבֵד, אָוּל וְאַחְחַפְר בְּזוּנוֹת וְאַתְלַכְלַךְ
 כְּלַכְלוּכָא דְמִטְנֻפָּא בְּהַדִּיָּהוּ, וְלֹא הוּוּ מִשְׁתַּכַּח אֲלֵא בְּהַדִּיָּהוּ בְּחַפּוּרָא
 דִּילְהוֹן, מְטֻרֻנִיתָא אַמִּיָּה פְקַדַת בְּכָל יוֹמָא עַל הוּוּ בְּרָא, וְיַדְעַת
 דְּכַרְהָ בְּהַדִּי זִונוֹת אַתְחַפְר, וְכָל חַכְרוּתָא דִּידִיהָ בְּהַדִּיָּהוּ הוּוּ •
 שְׂרִיאַת לְמַכְבִּי וְלֹאֲתַמְרָרָא עַל בְּרָה • יוֹמָא חֲדָא עָאֵל מַלְכָּא לְגַבִּהָ
 חָמָא לָה דְאִיָּהי מַכְבָּה • שְׂאִיל לָה עַל מַה אַתְּ בְּכַאֲת • אָמְרָה וְלֹא
 אַכְבָּה דְהָא בְּרָנָא לְבַר מֵהִיכְלָא דְמַלְכָּא • וְלֹא דִי דְהוּא לֹא יִרְתִּיב
 בְּהִיכְלָא דְמַלְכָּא, אֲלֵא דְהוּא יִרְתִּיב בְּהַדִּי זִונוֹת • מַה יִּמְרוּן כָּל בְּנֵי
 עַלְמָא בְּרִיה דְּמַלְכָּא אִיָּהוּ דִּיתִיב בְּבִי זִונוֹת • שְׂרִיאַת לְמַכְבִּי
 וְלֹאֲתַחְנָנָא לְמַלְכָּא • אָמַר מַלְכָּא בְּגִינְךָ אֲהַרְר לִיה וְאַנְתָּ עַרְבָּאָה דִּילִיה,
 אָמַרְתָּ הָא וְדָאִי • אָמַר מַלְכָּא הוּאִיל וְכַךְ הוּא, לֹא אֶצְטְרִיךְ לֹאֲהַרְרָא
 לִיה בִּימְמָא בְּאַתְגַּלְיָא, דְּכַסּוּפָּא דִּילָן אִיָּהוּ לְמִיָּהךְ כְּגִינִיה לְבִי זִונוֹת •
 וְאִי לֹא הוּוּ כְּגִוּוֹנָא דָּא דְטִינְפָּה גְרַמִּיָּה חֲבִי וְחַלְל יִקְרִי הוּוֹינָא אֲנָא וְכָל חֲמִילִין
 דִּילִי אֲזוּלִין בְּגִינִיה, בְּכַמְה יִקְר בְּכַמְה בּוֹקִינְס קְמִיָּה, בְּכַמְה מְאַנִּי קְרַבָּא
 מִימִינִיה וּמִשְׂמָאלִיה, עַד דְּכָל בְּנֵי עַלְמָא יִזְדַּעְזְעוּן וְיִנְדַּעְזוּן כָּלָא דְכְּרָא
 דְּמַלְכָּא אִיָּהוּ • הַשְׁתָּא בִּינון דְּאִיָּהוּ טִינְפָּה גְרַמִּיָּה וְחַלְל יִקְרִי, אִיָּהוּ יִהְדַּר
 בְּטְמִירוּ דְלָא יִנְדַּעוּן בֵּיה • אֲהַרְר לְגַבִּי מַלְכָּא יֵהֵבִיה לְגַבִּי אַמִּיָּה •
 לְיוֹמִין סַרְח כְּמַלְקֻרְמִין • מַה עֵבֵד מַלְכָּא, אֶפִּיק לִיה וְלֹאֲמִיָּה בְּהַדִּיה
 מְגוּ הִיכְלָא • אָמַר תְּרוּוֹיִכוּ תְּהִכּוּן וְתִרְוּוֹיִכוּ תִסְכּוּן גְּלוּתָא וּמַלְקֻיּוּתָא,

° פִּי תוֹקְעֵי חֲצוֹצְרוֹת הַסֵּן

תָּמַן • כִּיּוֹן דַּתְרוּיִכוֹ תִסְכְּלוֹן כַּחֲלָא, כַּרְדִּין יִדְעֵנָא דְבְרֵי יִתּוּב כַּדְקָא חֲזִי •
 כִּךְ יִשְׂרָאֵל כְּנוֹי דְמַלְכָּא קַדִּישָׁא אֵינּוֹן • אַחִית לֹון לְמַצְרַיִם • וְאִי תִימָא
 בַּהֲוָא זְמַנָּא לֹא חֲאָבוּ, וְגִזְרָה דְגִזֹר קַדְשָׁא כַּרְדִּין הוּא בֵין הַבְּתָרִים
 הוּא אַתְחֹזִי לְמַהוּי קִיִּים • וְקַדְשָׁא כַּרְדִּין הוּא אֲשַׁנְחָ לְתַרְדִּין מְלִין, חַד
 בְּגִין הֵהִיא מְלָה דְאִמַר אַבְרָהָם (כַּרְלֵשִׁית ט"ז) בְּמָה אֲדַע כִּי אִירְשְׁנָהּ, דָּא הוּא
 (דְקַפ"ט ע"ב) סְכָה וְעִילָה • אַכְל עַד דְנַפְקוּ כְּמַצְרַיִם לֹא הוּוּ גִוִי וְלֹא
 אַתְחֹזִן כַּדְקָא יְאוּת • פִּתַח וְאִמַר (ט"ז כ) בְּשׁוֹשְׁנָה בֵין הַחֹחִים כִּן רַעִיתִי
 בֵין הַבְּנוֹת • בְּעָא קַדְשָׁא כַּרְדִּין הוּא לְמַעְבַּד לֹון לְיִשְׂרָאֵל כְּגִוּוֹנָה
 דְלַעִילָא, וְלְמַהוּי שׁוֹשְׁנָה חַדָּא בְּאַרְעָא כְּגִוּוֹנָא עֲלָאָה • וְשׁוֹשְׁנָה דְסַלְקָא
 רִיחָא וְאַתְבְּרִיר מְכַל שְׂאָר וּוְרִדִין דְעֵלְמָא, לֹא הוּוּ אֵלָא הֵהִיא דְסַלְקָא
 בֵין הַחֹחִים • וְדָא אַרְחַת כַּדְקָא יְאוּת • וְעַל דָּא זְרַע שְׁבַעִין זִגְגִין דְהוּוּ
 שְׁבַעִים נַפְשֵׁי, וְאַעִיל לֹון בֵין הַחֹחִים • וְאֵינּוֹן חֹחִים, מִיד דְהוּוּ אֵינּוֹן
 זִגְגִין תָּמַן, סְלִיקוּ עֲנַפִּין וְטַרְפִּין וְשִׁלְטִין עַל עֵלְמָא, וְכַרְדִּין פְּרַחַת שׁוֹשְׁנָה
 בִּינֵיהוּ • כִּיּוֹן דְכַעָא קַדְשָׁא כַּרְדִּין הוּא לְאַפְקָא שׁוֹשְׁנָה וְלִקִּיט לָהּ
 מְבִינֵיהוּ, כַּרְדִּין יְכַשׁוּ חֹחִים וְאַזְרִיקוּ וְאַשְׁתַּצִּיאוּ וְלֹא אַתְחַשְׁבוּ לְכֹלוּם •
 בְּשַׁעְתָּא דְאִזִּיל לְמַלְקֵט שׁוֹשְׁנָה דָּא לְאַפְקָא כְּרִיה בּוֹכְרִיה, בַּהֲוָה
 זְמַנָּא אֲזַל מַלְכָּא גִו כְּמָה חֲיִילִין רַבְרַבְנִין וְשִׁלְטִין, עַם דְגִלְגִין פְּרִישֵׁן
 וְאַפִּיק לְכְרִיה בּוֹכְרִיה בְּכְמָה גְבוּרָן, וְאַיִתִי לִיה לְהִיבְלִיה וְיִתִּיב סְגִי
 בְּכִי מַלְכָּא • כִּיּוֹן דְחַב לְגַבִּי אֲבוּה אֹוכַח לִיה וְאַלְקִי לִיה דְכַתִּיב וַיַּחַד
 אֶף יִי בְיִשְׂרָאֵל וַיִּתְּנִם בְּיַד שׁוֹסִים וְגֹומֵר • סַרְח כְּמַלְקֵדְמִין וּמַרְדַּב בְּאֲבוּה
 אַפְקִיה מְבִיתִיה • מַה עֲבַדוּ יִשְׂרָאֵל חֲמוּ דְהָא אַתְבְּדְרוּ לְכַבֵּל, אַתְעַרְבוּ
 בְּעַמְמֵיָא נְסִיבוּ נְשִׁין נְכַרִּיות וְאוֹלִידוּ בְּנִין מְנַהוּן • עַם כֹּל דָּא אִימָא
 קַדִּישָׁא הוּוּת אַפְטְרוֹפּוּסָא עֲלֵיהוּ • וְעַל דְעַבְדַּר הַכִּי קַדְשָׁא כַּרְדִּין הוּא
 אִמַר, הוּאִיל וְכַסּוּפָא אִיהוּ, לִיתִי בְרִי אִיהוּ מְגַרְמִיה דְהוּאִיל וְחַלְלִי יְקָרִי
 לֹא אַתְחֹזִי דְאָנָא אִיזִיל תָּמַן לְאַפְקָא לִיה וְלְמַעְבַּד לִיה נְסִין וְגִבְוִרָן
 כְּמַלְקֵדְמִין • תְּכוּ אֵינּוֹן בְּלֹא סִינְעָא דְאַתְחֹזִי לֹון בְּלֹא פְלִיאָן וְנְסִין, אֵלָא
 כְּלָהוּ מִתְבְּרִין כְּלָהוּ לֹאֲן כְּמַסְכְּנוּ, וְתְכוּ לְהִיבְלֹא דְמַלְכָּא כְּכַסּוּפָא
 וְאִימָא קַדִּישָׁא עַרְבַת לֹון • חֲאָבוּ כְּמַלְקֵדְמִין, מַה עַבְדַּר קַדְשָׁא כַּרְדִּין
 הוּא אִפִּיק לְהָאִי בְרָא כְּמַלְקֵדְמִין מְהִיבְלִיה וְאַמִּיה בַּהֲרִיה • אִמַר מְבָאֲן
 וְלְהֲלָאָה אִימָא וְכַרְדִּיה יִסְכְּלוֹן כְּמָה בִישִׁין פְּחַדָּא הָדָא הוּא דְכַתִּיב

(ישעיהו כ') ובפשעיכם שלחה אִמְכֶם • ועל דא כתיב (דברים ד') בצר לך
 ומצאוך כל הדברים האלה באחרית הימים • מאי באחרית הימים •
 אלא דא היא אימא קדישא דהיא אחרית הימים, ועמה סבלו כל מה
 דסבלו בגלותא • ואילו יהדרון בתיוכתא, אפילו חד ביש או חד צערא
 דיעבר עליהו אתחשב עליהו כאלו סבלו כלא • ואי לאו, סתים קיצה
 (ל"ג בישא) וכל דרין דיליה כמה דאמר בוצינא קדישא דכתיב
 (ויקרא כ"ה) לצמיתות לקונה אותו לדורותיו • וכל דא בתיוכתא תלייא
 מלתא • אמר רבי חי'א ודאי הכי הוא ועל דא גלותא אתמשך • אבל
 קדשא בריך הוא כל מה דמחא (כ"ה דלקא) לון לישראל בהאי אחרית
 הימים, ובהאי אחרית הימים יעביר לון נסין ונוקמין דכתיב (ישעיהו כ')
 והיה באחרית הימים נכון יהיה הר בית יי בראש ההרים • מאן ראש
 ההרים דא אברהם סכא כהנא רבא ראש דכלא • ובגין דאיהו ראש כוס
 דברכה יהיה נכון בראש ההרים, דא אברהם סכא קדמאה לשאר
 ההרים • כוס דברכה אצטריך למהוי מתקנא בימינא • ונשא (ק"כ כ')
 מגבעות • אצטריך למהוי זקיף מן פתורא • שיעורא דאיהו זרת לברכא
 לקדשא בריך הוא, ודא הוא ונשא מגבעות • מגבעות מאי הוא •
 אלא בינה ובין בתולות אחריה רעותיה שיעורא דזרת איהו, נשא כוס
 דברכא מגבעות ודאי • ועל דא טבא דיהא ליה להאי ברא בוכרא
 באחרית הימים איהו • אמר ליה שפיר קאמרת והאי קרא ודאי הכי
 הוא • בראש ההרים • דא ימינא אברהם סכא דאיהו ראש ההרים
 ודאי • ונשא מגבעות, משיעורא דגבעות דאינון רעותיה • ושפיר
 קאמרת • ונהרו אליו כל הגוים • מאי הוא • אמר ליה ואפילו נשים
 וקטנים ושמש דפלה על פתורא, אף על גב דאיהו לא אכל אצטריך
 למשמע ולמימר אמן • דלא יימא פר נש אנא לא אכלית, והואיל
 (ק"ז ע"ה) דלא אצטריכנא לזמן לא אשמע ולא אימא אמן • אלא
 הפל חייבין ביה • דבר אחר ונהרו אליו כל הגוים, אף על גב
 דנשים וקטנים פטורין מן המצות, בכוס דברכה הכל חייבין, ובלבד
 דינדעון למאן מכרבין • ודא הוא ונהרו אליו כל הגוים • אתא רבי
 יוסי ונשקיה • אמר כמה שפיר מלה דא ומתיקא לחבא • השתתף
 אית לדייקא, אי האי אחרית הימים איהי ממש, הר בית יי • הוה ליה

מהו

למכתב הכי, והיה אחרית הימים נכון יהיה בראש ההרים • מהו
 באחרית הימים נכון יהיה הר בית יי • אמר ליה אחרית הימים • איהו
 אילנא כלא מרישיה ועד סיפיה, דהוא אילנא דטוב ורע • ואתא קרא
 לבררא באחרית הימים, ואפיק הר בית יי • דא טוב בלא רעי הר בית
 יי ודאי, דלית תמן חולקא לסטרא אחרא, דהא אתבריר הר בית יי מגו
 אילנא דאיהו אחרית הימים • ודא איהו כוס דברכה, דאיהו נכון בראש
 ההרים • אמר רבי יוסי זכאה ארחא דא דזכינא להאי מלה • אמר
 ליה ממאן שמעת לה • אמר ליה יומא חדא הוינא אזיל בארחה
 ושמענא וחסנינא ליה לרב המנונא סבא, (כ"ה לרבי שמעון) דהנה
 דריש להאי קרא לרבי אחא, וכיין דשמענא חדינא ביה (כ"ו) ונטירנא
 ליה צריר בכנפא דלבושאי, דלא יתעדי מנאי לעלמין • אמר ליה ודאי
 מלה קדישא דא מנהירו דבוצינא קדישא אתנהיר • זכאה דרא
 דקיימי עלמא וסמכוי שריין בגויה, ואי אנת צרירת להאי מלה בקשרא
 חדא דלא יתעדי מינה, אנא אצרוור לה בתלתין או (כ"ז) בארבעין קשרין
 בכיסאי דלא יתעדי מנאי לעלמין • (כ"ח מסר) על ההיא מלה דאחמי
 קדשא בריך הוא למשה, בנין דאף על גב דישאל חבין קמיה בכל
 דרא ודרא, לא בעי מאן דיימא עליהו דלטורין • מנלן • מהוישע
 דכתיב (סו"ט ע"ב) תחלת דבר יי בהוישע • הא אוקמוה מלה • ועל דא
 והיה מספר בני ישראל כחול היס וגומר • וכנין דא בריך לון בכמה
 ברבאן, לאהדרא בתויבתא ולא תבא לון לגבי אבוהון דבשמיא, ולא
 אעדי מתמן עד דקדשא בריך הוא מחל על חוביהו ואתנקיאו קמיה •
 אליהו מה כתיב ביה (מלכים א' י"ט) ויבא וישב תחת רתם אחר וגומר
 אמר מאריה דעלמא, אתתא חדא שדרת לון לישראל ודבורה שמה
 דכתיב (זופטיוס ד') והיא יושבת תחת תמר דבורה, דא הוה רתם •
 ואהדרת לון למוטב דכתיב (ס"ה) עד שקמתי דבורה • ואנא עאלית
 בינייהו ואברזית קמיהו ולא יכילנא • עד דהוה יתיב אחגלי עליה
 קדשא בריך הוא, אמר ליה מה לך פה אליהו • בקדמיתא קא הוית
 מקטרנא ומקני על ברית • ומדחמינא בך דקניית עלי כההוא ברית גטלית
 ליה

(6) קספתי לרור ככפך לכוש דכריס אלו שלח יוסרו ממנו סדכרים לעולם : (כ) כיוולא כוס אמרו כס"ס סתף מיניס מ' ומנין וכו' יאפשר עטס למנין כוס כנגד מ' ויוס שניתנס חידס' גס כנגד ד' וירין דסס ע"כ שמועיל לזכירס' מאין :

ליה ברעו דמשה ויהיבנא לך, ער דמשה (י"כ ב') הוה אמר (כמדבר כ"ט)
 הנני נותן לו את בריתי שלום • השתא דאיהו דילך לא אתחזי לך
 לקטרגא עלוי, הוה לך למשבק קנויך לי, כמה בקדמיתא דהוה דילי,
 שבקנא ליה לידא אחרא ולא קטריגנא עלוי • מה לך פה • מאי פה •
 ברית קיימא פה • איהו • כיון דלא בעאת לשבקא לי פומך, יתברי
 באתר דההוא פומא • תנן בההיא שעתא אתעבר מניה ההוא נבזבזא
 דיהב ליה משה • רתנן מאי דכתיב (מלכים ב' ו"ט) וילך בכח האכילה
 ההיא וגומר עד הר האלהים חרבה • למתבע מתמן • וכי מתמן הוה
 בעי • אלא למתבע במלקדמין מההוא דירית כהר האלהים ברית דא
 פנחס הוא אליהו ודאי בדרגא חדא • אמר ליה משה לית אנת יכיל
 לקבלא מנאי, אלא זיל לינוקיייהו דישרף ומאינון תרווח ואינון יהבי לך וכך
 הוא עביר (סדר) כמה טיבו עביר קדשא בריך הוא בכל דרא ודרא לישרף
 תא חזי מה כתיב (מכס"ו) ואשלח לפניך את משה אהרן ומרים, והא
 כמה נביאי הוו לבתר משה, (רק"ז ע"ב) ואשלח לפניך את משה אהרן
 ואלעזר ופנחס יהושע ואליהו ואלישע וכמה שאר צדיקי וחסדי מבע
 ליה • אלין תלתא אמאי • אלא אמר קדשא בריך הוא עמי, בני אמאי
 לא תדברון לכל טבין דעבדית לכו, דשדרית לכו למשה אהרן ומרים •
 למלך בשר ודם דאית ליה מדינתא, ושדר לגבה גוכרין אפרכין רברבנין,
 דיהון מנהלי עמא ומעיינין בהו וכדינייהו, מאן אצטריך למהוי זקוק
 במזונייהו במלין דיצטריכון, לאו עמא דמדינתא בעל פרחיהו יצטרכו
 לעיינא בהו ולמיהב להו יקרא. שדרית למשה איהו אייתי קמייכו מן
 למיכל, ונהיל לכו ולבנייכו ולבעירייכו ואשתדל כדינייכו (ס"ח במזונייכו),
 ובכל מה דאצטריך לכו. שדרית לאהרן אייתי לכו ענני יקר לחפאה
 עלייכו במלכין • אסחי לכו בטלי יקר, דלא אתרקבו לבושיכון ומנעליכון,
 והו מתחדשי בכל יומא, שדרית למרים אייתאא בירא לאשקאה לכו,
 ושתיתון אתון ובעירכון, אינון יהבו לכו ומדיליהון אבלתון ושתיתון
 ויתיבתון בחופאה דיקר דילהון, ומדילכון לא יתבתון לון. ולא עוד אלא
 דאשתדלו עליכון ונטלו על צואריהון מטולכון והויתון מחרפין ומגדפין
 לון • אמר רבי יוסי לא הוה אבא רחמן על בנוי בקדשא בריך הוא, וקרא
 הוא דכתיב (מלכים ב' ח') לא נפל דבר אחד מכל דברו הטוב וגומר •

לא יתבר
 0

תא חזי רחמנו דיליה, אילו אמר לא נפל דבר אחר מכל דברו ולא יתיר
 נח לעלמא דלא אתברי, אכל מדאמר מכל דברו הטוב, אפיק ביש
 לאחורא, דהא מלה דביש לא בעי למעבר, ואף על גב דאגזים וארים
 רצועה, אתאת (ה) אימא ואתקפת בדרועא ימינא וקס רצועה בקיומיה
 ולא נחית לתתא ולא אתעביר, בגין דבעיטא חדא הוה תרווייהו, איהו
 דאגזים, ואיהו דאחירת בימיניה, ואי תימא מנלן, ממלה דאיהו
 באתגלייא דכתיב לך רד פי שחת עמך, שרי לארמא רצועה, ומשה
 דלא הוה ידע ארחא דאימא שתיק. בין דחמא קדשא בריך הוא
 כן, אנקיד ליה ובטש ביה ואמר, ועתה הניחה לי, מיד ארגיש משה
 ואחיד בדרועיה דקדשא בריך הוא, דכתיב זכור לאברהם, דא דרועא
 ימינא, ובגין כך לא נחית רצועה, ואי תימא אימא דאיהו דגילה
 לאחדא ברצועה דמלכא, אן הוות דשבקת מלה למשה. שאילנא
 ואמינא והא לא ידענא ברירא דמלה, עד דגהוי קמיה דכוזינא קדישא
 כד אתו לקמיה דרבי שמעון חמא באנפיייהו סימן. אמר עולו בני
 קדישין, עולו רחמיין דמלכא, עולו רחמיין דילי, עולו רחמיין אלין באלין
 דאמר רבי אבא כל אלין חברייא דלא רחמיין אלין לאלין, (ו) אסתלקו
 מעלמא עד לא מטא זמנייהו, כל חברייא ביומי דרבי שמעון רחמו
 דנפשא ורוחא הוה בינייהו, ובגין דא כדרא דרבי שמעון באתגלייא
 הוה, דהוה אמר רבי שמעון כל חברייא דלא רחמיין אלין לאלין, גרמין
 דלא ליהך בארעא מישר. ועוד דעבדין פגמו בה, דהא (ז) אורייתא
 דחימו ואחיה וקשוט אית בה. אברהם רחיס ליצחק, יצחק לאברהם
 מתחבין דא כדא יעקב תרווייהו אחידן ביה ברחימו ובאחיה. יהבין
 רוחיהו דא כדא. חברייא כההוא דונמא אצטריכו, ולת למעבר
 פגמו. בין דחמא סימן באנפיייהו ואמר לון הכי. אמרו ליה ודאי
 רוח נבואה שרא על בוצינא קדישא, והכי אצטריך לן למנדע בכה רבי
 שמעון ואמר, חד מלה מאינן מלין דלחישו לי. מגו ריש מתיבתא
 דגנתא דערן, דלא אמרו באתגלייא, מלה דא סתרה איהו

ואימא

(א) ר"ל כתיבול סכנים אחוס כיוען סק"ס דרצועה כדו שלף ילקס סכנים. א"ס: (ב) כדאמרינן ביומוס דף ס"ב כחלמינו ד' ע'
 אנפירו ממני שנאק חסס ומ' סרש"א סלוי כס' ברית סלוי כ"י אמתך מסס"א סקד"א חלס וסליריך ע"ש ווס סיכת חרין כית כ' ח' חסס
 במרתס כמ"ש כמ"א: (ג) פי' שסורס ס"א כמ"ס סס"א יעקב ואחיו כחסד. ויבגורס אכרסס וילחק ח"ש אכרסס חס"ס לילחק וכו' ועיין
 כע"כ ודו"ק מא"ן.

ואימא לכו בני רחמיא, בני רחמינ דנפשאי, מרה אעביד
 אמרו לי בלחישא ואנא אימא באתגלייא, ולומנא דנחמי אנפין באנפין
 (דק"ט ע"ב) כל אנפין יסתבמון בדיא • בני חובא דעברו עמא דלכר,
 ואשתתפו ביה עמא קדישא באימא חאבו דכתיב קום עשה לנו אלהים,
 אלהים, ודאי כבוד ישראל, דא איהו דשרייא עליהו כאימא על בגין
 ודא הוא רזא דכתיב (תהלים ס"ו) וימירו את כבודם בתבנית שור • דא
 כבודם דישראל אימא דילהון • ודא הוא דכתיב (שמואל ב' ד') גלה כבוד
 דגרמו לשכינתא דאתגלי בגלותא עמהון • ועל דא וימירו את כבודם •
 כמה בתבנית שור • הכא איהו רזא דמלה תא חזי לתתא (ב) נו שמרים
 דחמרא דורדיין בישין נפק חד ערעורא מקטרגא מיקא קדמאה ואיהו
 ברזא דדיוקנא דאדם, בד קריב לנו קודשא • כיון דאתער מתמן, ובגא
 לנחתא לתתא, בעא לאתלבשא בלבושא לנוקא עלמא ונחית הוה
 ורתיכו, ולבושא (ס"ג ב' ק"ט ס"ב) קדמאה דקא נקיש תבנית שור, דיוקנא
 דשור • וקדמאה לנזיקין מאינון ארבע, שור איהו, ואינון ארבע (ק"ט ס"ב)
 אבות לנוקא עלמא, ובלהו תלתא דאבות גזיקין, בר שור, בלהו דיליה ועל
 דא כתיב וימירו את כבודם בתבנית שור • מהו אוכל עשב • הא דרשינן
 ביה • אבל עיקרא דמלה, מתמצית דלחם ושבעה זיני דגן לית ליה בהו
 חילקא • וכגיגי כך אימא לא הוות תמן, ולא יאות לה למחוי תמן • ובגין
 דאבא הוה ידע דחמנו דאימא וארחא דילה, אמר למשה בני רחמיא,
 עיטא בתרווייהו בדא תדיר • ודא הוא דלחישו לי בלחישו דלא חזי
 לגלאה, דברא לא ינדע ויחמי דהא רצועה אתקנית וידחל תדיר, אבל
 תרווייהו בעיטא דא ובעיטא חדא תא חזי כתיב :

וירא העם כי בשש משה • מאן העם, אינון ערב רב, מאן ערב רב • וכי
 לודים וכושים וכפתורים ותוגרמים הוו דקראן לון ערב רב, והלא
 מצריים הוו וממצרים גטלו • ואלו הוו ערכוביא דעמין סגיאין הכי הוה
 ליה למכתב ערב רב עלו אתם לפי ערכוביא דילהון, אלא ערב רב
 עלה אתם, עמא חד הוה ולישן חד, אבל כל חרשי מצרים וכל חרטומי
 דילהון הוו דכתיב בהו • (שמות ז') ויעשו גם הם חרטמי מצרים דבעו
 למיקם

(א) פי תוך תפסוקות סקלי' אם סוד טולג סמקריב את סכל סוף יסוד דקליפס בו שצרים ריין סמכר וסוף תכנית סוד ראשון ללרנע
 סכות נזיקין ושיץ מק"מ • ס"ט"כ :

למיקם לקבל פליאן דקדשא בריך הוא. כיון דחמו נסין ופליאן דעבד
 משה במצרים (א) אהדרו לגבי משה, אמר ליה קדשא בריך הוא למשה
 לא תקבל לון. אמר משה מאריה דעלמא, כיון דחמו גבורתא דלך
 בעאן לאתגיירא. (ב) יחמון גבורתך בכל יומא וינדעון דלית אלהי
 בר מינדך. וקביל לון משה. אמאי קרא לון ערב רב, אלא כל חרשין

דמצרים הוו וברישיהון ינוס (כלק

אמרו המנוקים הוגי אלו הם יוחני וממרה
 שזכרו בשמות רכה פרשת ט' דף ע"ב
 ע"ג שורה ל"ח אמרו יוחני וממרה אל משה חבן
 אפק מכתוס לעפריים :

ק"ד א') וימברוס ובשעת דיומא הוו
 עבדי תדיר חרשייהו. כל אלין
 חרשין עלאין הוו מסתבלי מבי נטי

שמשא, משירותא דשית שעורת ומחצה, עד שירותא דתשע ומחצה
 דהיינו ערב רב רבא. כל אינון חרשין זעירין משירותא דתשע ומחצה
 עד פלגות ליליא. אינון עלאין דבהו הוו מסתבלי מבי נטי שמשא
 דהא כדן שראן תשע מאה ותשעין וחמש דרגין למשטטא על טורי
 חשוך. ורוחא דילהון הוה (סס ק"ו א') משטטא על כל אינון חרשין
 (כ"א דרגין) בחרשייהו. ואלין הוו עבדי כל מאי דאינון בעאן, עד דכל
 מצראי רחצנו דילהון באלין הוה. וקראן לון ערב רב, בגין דאית ערב
 זעירא, מתשע שעות (דק"א ע"ב) ומחצה ולתתא דא ערב זעירא. ותרי
 ערבי אינון ועל דא וגם ערב רב עלה אתסיוחכמתא דילהון הוה סגין ואינון
 אסתכלו בשעת דיומא ואסתכלו בדרגא דמשה וחמו דהא בכל סטרין
 בשש משה, בשש שעתי קדמאין דיומא דאינון לא יכלין לשלטאה בהו
 (ס"א בגין שית) בשית דרגין עלאין דאחידן ביה (כ"א דאחיד בהו). וככל
 סטרין בשית הוה, ובעטרין דאלין שית הוה זמין לרדת מן ההר דכתיב כי
 בשש משה לרדת מן ההר, מירויקהל העם על אהרן, (דהכי חניגן דבההיא
 שעתא דנחית משה וקביל אורייתא בלחודוי כללא דכל ישראל לקביל
 אורייתא בעלמא (ג) ואפילו מגלת אסתר דכתיב (אסתר ט') וקבל היהודים
 וקבלו היהודים מבעי ליה, מאי וקבל אלא דא משה דאיהו היהודים כללא
 דיהודאי. ויקהל העם על אהרן אמאי על אהרן, בגין לאתפללא בסטרא
 דימינא, דהא אינון שמאלא בעו מניה. ובגין דליהוי כליל בימינא

מאידך

אתכנשו

(א) ילא נסכ'ס אלא סיס נכס נכין : (ב) אף אעדיין אינס תהמינים ס'ס תגדל מקורו לכניעה : כי כוס מתוקר ש"ס כנו' כפרשת יציר
 ס'ט א' : (ג) קולאמרו כיון דכתיב ע"ס ונסכ' כעו כל מסיני : אלתוס וכן אמרו כירו' פ'ק דמנילס ודלא כפר' קרבן סעודס וכמ' א' כמ'ל' מע"ן :

אתבנשו על אהרן ויאמרו קום עשה לנו אלהים (אלהים ודאי בעו סטר שמאלא אשר ילכו אשר ילך מבעי ליה מאי אשר ילכו אלא אלהים שית דרגא אינון (ר"ס ששת ימי המעשה) כלהו בסטר שמאלא דאלהים שית אינון דאי תימא דהא שבע אינון ההוא אלהים עלאה לא עץ בכללא) תא חזי כל זמנא דהוה משה במצרים שמא דאלהים לא דכיר אלא שמא ד"י כגין דלא יהא תוקפא לדהווא סטרא אחרת ולא יתקפ בעלמא ועל דא קשיא ליה לפרעה השתא בעו ההיא מלה והיינו קום עשה לנו אלהים לנו דייקא דאנן צדיכין להאי מלה לתקפא סטרא דילן דהוה אתדחיא עד השתא אשר ילכו לפנינו מאי אמרו אלא הכי אמרו חמינן דאתון ישראל כל טב וכל יקר דעלמא לכו ואנן דחיינן לבר רילכון (שעת י"ג) ו"י הולך לפניהם יומם אוף הכי אלהים אשר ילכו לפנינו כמה דאזיל קמייכו דהא רשו אית לסטרא דילן למהך אוף הכי לקמנא אי נזמין ליה עובדא תא חזי כל ענני יקר דאזלו במדברא לא הוה חפיין אלא לבני ישראל לחוריייהו וההוא עננא דיקר דכתיב ו"י הולך לפניהם יומם אזלא לקמיייהו ואלין ערב רב וכל אינון בעירי עאנין ותורין הוה אזלי לבר ממשירייתא לבתרייתא ותא חזי כל אינון ארבעין שנין דקא אזלו ישראל במדברא שום לכלובא ומנופא לא הוה גו ענני לגו ועל דא עאני ותורי דהוה אכלי עשב לבר הוה וכל אינון דנטרי לון אמר רבי אלעזר אבא אי הכי אינון ערב רב לא הוה אכלי מן מנא אמר ליה ודאי הכי הוא אלא מה דיהבין לון ישראל כמאן דיהיב לעבדיה וממה הוה אכלי מתמצית מה דאשתאר מבתר ריחיא פסולת וקרא אברין ואמר (ס"ו ט"ו) ובני ישראל אכלו את המן ארבעים שנה בני ישראל ולא אחרא ויראו בני ישראל ויאמרו מן הוא ולא שאר ערב רב ועאני ותורי דהוה בינייהו עד השתא הוה אתכפיין אינון ערב רב והשתא קמו ובעו עובדא לאתקפא לסטרא אחרא אמרו או נהא כלנא עמא חדא ונהוי בכללא עמכון או יהא לן מאן דיהך קמנא כמה דיהך אלהבון קמיוכון אמר אהרן חס ושלום דאלין ישתתפון בעמא קדישא למהוי כלא כללא חדא ולא יתערבון עמא קדישא בעמא דא כללא חדא אלא טב איהו לאפרשא לון מגו עמא קדישא עד דייטי משה ואהרן לטב אתכפון אלא סגי אין הוה

מישראל דאשתתפו בהדייהו בלבא • ובגין כך פד אתא משה, אצטריך
 לברא וללבנא לעמא קדישא מההוא חוכרה, ואשקי לון שקוי עד
 דאתברירו כליו ולא אשתאר בהו פסולת כלל. אמר לון אהרן
 (דקצ"ב ע"ה) פרקו נזמי הזהב וכי לא דיה לון דהבא אחרא • (ה) אלא
 אמר אהרן בעוד דאית לון קטטה בכנייהו ובנשייהו
 יתעכבון, ובין כך ייתי משה • תא חוי חנינן קשין גרים לישראל כספחת
 בכשר החי, כל שכן אלין דלא הוו גרים ברקא יאות • אינון מה עבדו
 ויתפרקו כל העם את נזמי הזהב אשר באזניהם • כמה אלפי וריבון הוו
 מנזמיהון תמן • מה כתיב ויקח מידם ויצר אותם בחרט וגומר, אהרן
 לא אסתמר מאינון תרין חכימין דהוו ברישיהון דההוא ערב רב, חד
 מנייהו הוה קמיה, ואחרא הוה עביד בחרשוי • כיון דתרווייהו אתייעטו
 כחדא, נטלו ההוא דהבא (חד) תרין (ב) שלישי בידא דחרושליש בידא
 דאחרא, בגין דהכי אצטריך בההוא זינא דחרשא • בכה רבי שמעון
 ואמר אי חסידא קדישא אהרן משיחא דאלהא רבא, בחסידותך נפלו
 כמה מעמא קדישא • ואנת לא הוית ידע לאסתמרא • מה עכדו • כד
 מטו שירת שעתין ויומא הוה במתקלא, נטלו ההוא דהבא דפריקו
 מאודניהון • מאי טעמא, בגין דמאן דאצטריך למעבר חרשא לא בעי
 למיחס עינוי על ממונא • ואינון אמרו שעתא קיימא לן אי אגן לא
 מעכבין, לאו שעתא למיחס על דהבא, מיד ויתפרקו כל העם. מאי
 ויתפרקו כמה דאת אמר (מלכים א' י"ט) מפרק הרים ומשבר סלעים,
 דהכילו ותברו אודניהו, בכה כמלקדמין ואמר אי עמא קדישא אי
 עמא קדישא דקדשא בריך הוא :

פתח רבי שמעון בבבבא ואמר (שמות כ"ה) והגישו אדניו אל האלהים
 וגומר, הא אוקמוה חכרייא אין דשמע בסניי (ויקרא כ"ה) כי לי בני
 ישראל עבדים וגומר, ואיהו פריק עול מלכות שמים מעליה וזבין גרמיה
 לאחר, תרצע. ואלין חייביא רשיעין גוברין בישין בתיאובתא דילהון
 למהדר לסרחנייהו, לא בעו מנשיהון ובניהון, אלא חכילו אורחיהו
 (ס"ה אודניהו) ואתפרקו מעול שמים דפקיד להו משה, ותברו אודניהו,

דלית

(ה) ט"ו כמ"ג כפ' סתחם ר"ז א' שרכס מע"ר כאלו בשם משבט שמעון ולכן לא נחרלו לתת וסב לבעל ועכ"ל לא כעו מכשיכון כי חסד
 שלח מחול עוועאם על אוחו סוסכ שלח כיהי מתחלם לשמם וכ"ג דלחרשין כעו גרובות וכשים קמלכויות סן : (כ) ט"ו שלר לעשות דבר
 ונקבא שר וחסד כמ"ג לקמן בעבר כ י י ע שקור ס"א כ' שלישי סכ"ד ר"ס ומקובא שלי"ץ כסוד כס"י ושור קייכלכ"ס חסוד :

דלית לון חולקא בשמא קדישא ובעמא קדישא • מה עכדו פליגו
 תרווייהו ההוא דהבא, חד נטר תרין שלישי וחד שלישי, קמו לקבל
 שמשא בשית שעתין, עכדו חרשייהו ובלטו בלטיהון בחרשא דפומא,
 כיון דמטא שירותא דשבע ארימו תרווייהו דייהו על ידו דאהרן • (ומגלן
 דמירא דתרווייהו לך מכל חאנטל ולא יתיר) דכתיב ויקח מידם, תרווייהו
 הוו ולא יתיר • כיון דאיהו קביל מידם, (6) (תרי ולא ידיהם) קלא נפיק
 ואמר (משלי י"ב) יד ליד לא ינקה רע דכתיב כי ברע הוא, אייתי רע לעלמא.
 רזא דמלה • אינון רשעים חייבין חרשין, בנוי דבלעם חייבא, (7) בני
 בנוי דלכין רשיעא, חמו דכוס של ברכה בימין איהו, ומן ימינא אתתקף
 תדיר (8) יתיר, אמרו אי יהא כסטר דא ההוא רישא דימינא, הא
 חוקפא דילן כדקא יאות • כיון דמטא שבע שעתין דיומא, יחבו ליה
 לאהרן מיד • אי איהו הוה אמר לון שוו ליה בארעא בקדמיתא, ואנא
 אטול • לא הוו יכלין בחרשייהו כלום • אלא מידם נטל • וקרא מתרעם
 ואמר ויקח מידם, חמו מה עכד אהרן גבר נביאה גבר חכים לא ידע
 לאסתמרא • דאילו נטיל מארעא, כל חרשין דעלמא לא הוו יכלין
 לאצלחא, אבל במה אצלחו בעוכרא דא בגין דויקח מידם ולא מארעא •
 ויצר אותו בחרט • לא כמה דחשבין בני נשא דעכד ציורין במחונא
 או במלה אתרא • אלא אתא קרא לאוכחא מלה דאהרן לא ידע
 לאסתמרא, דאילו כד נטל מידיהון הוה שדי לארעא, ואף על גב
 דיטול ליה לבתר, לא הוה (דק"כ ע"ב) אצלח עוכרא בישא דא • אבל
 ככלא סיועא בישא הוה, דנקיט דהבא וטמריה מעינא, ביש בתר ביש •
 מאי ויצר אותו בחרט • דשווי כל דהבא כביסא חדא ואסתמר מעינא,
 כדן סליק כלא לעוכרא • כספרא דתנוך אשכחנא דהוה אמר הכי •
 ברא יחידאה יתייליד להווא רישא חוורא, וכד יתון מבשרא דחמרי
 יטעון ליה בהווא דעייל (כ"ה דנטיל) מרגלן כזוגין דדהבא בלא דעתא
 דליה, ודיוקנא יצייר בציורא בחרט • מאי בחרט • בחרט אנוש, דא
 קולמוסא דאנוש חייבא, דאטעי לכני נשא ודאי דא ברדא דמלה,
 דאנוש כד אטעי עלמא, בקולמוסא הוה רשים רשימין דכל דיוקנין
 ופולחנין

(א) עמ"ש ככ"ע טל חב נה ד' ב' וד"ק מ"ה"ן • (ב) כתיב כספר סגלג' לים אגלי סרעיס • חכילו כפס לכן כחיד סעגל ו"ל דמכ"י
 כ' נכ"ר זאו כזן וכדכרוס אד"ר כסכ זרלו לסעליח כפס לכן מלומח לכ"ח •

ופולחנין נוכדאין, בהווא קולמוסא רשים רשימו ועל דא כתיב בחרט,
 ההוא דאשתמודע למעבד הכי ודא הוא ברירו דמלה, ובלא הוה דודאי
 בכיסא ארמי דהבא וכסי ליה מעינא כמה דאמרו אינון חרשין, והכי
 אצטריך בויגי דחרשין אלין. ודא הוא עוכדא דחרשין אלין, מלה
 דאצטריך באחגלייא לאתגלאה לבתר; אצטריך טמירו ובסוייא
 בקדמיתא דיתכסי מעינא, ובתר יפוק אומנא לאומנוחיה ומלה דאצטריך
 בכסוייא לבתר, אצטריך באחגלייא בקדמיתא. השתא בני רחימאי
 רחימין דנפשאי. מה אעביד, ודאי אצטריכנא לגלאה, אציתו ואטמירו
 מלין. בסטר קדושה ההוא אלהים דקשוט, מלך על עלמא, בתלת
 (מלין) עלמין אתתקף (כרשית קע"ו) בכריאה. ביצירה. בעשיה. והא
 אתמר דזא דכל חרא וחרא הכא. לקבל בריאה ויקח מידם, מלה
 דלא הוה ביה עד בען בלוס. לקבל יצירה ויצר אותו בחרט. לקבל
 עשיה ויעשהו עגל מסכה. מאן חמא חרשין בכל עלמא כאלין.
 השתא אית למימר וכי לא כתיב ואשליכיהו באש ולא יתיר.
 וכדין ויצא העגל הזה, והשתא את אמרת ויעשהו עגל מסכה. אלא
 חס ושלום דאהרן עבד, וקרא אוכח דכתיב ויקח את העגל אשר עשו.
 אבל ממה דכתיב ויקח מידם, וכתיב ויצר אותו. מחילא דתרין אלין
 אתעביד ולא נפק לאומנותא. אבל מאן גרס דאתעביד, אינון תרין.
 (כב יכול ויעשהו איהו ודאי עשהו) דבעוד דאיהו לקח מידם, אינהו
 הוו עבדי חרשייהו ומלחשי בפומייהו, ומשכי רוחא לתתא מן סטרא
 אחרא, ומשכו תרין רוחין כחדא, חד מן דברוחד מן נוקבא. דבר אתלבש
 בדיוקנא דשור. נוקבא בדיוקנא דחמור, תרווייהו הוו כלילין כחדא.
 אמאי תרין אלין. אלא שור הא אתמר. חמור אמאי, בגין דחרשין
 אלין דמצראי כתיב בהו (יחזקאל כ"ג) אשר בשר חמורים בשרם. ועל
 דא כל אינון דישראל דמיתו אתחברו בהדייהו בלבהון, ובגין דהוו
 תרין דיוקנין כתיב אלה אלהיך ישראל, ולא כתיב (ה) זה. אלא אלה,
 תרין הוו כחדא. אשר העלוק מארץ מצרים. העלוק ולא
 העלך. כתיב

ויעשהו

(6) כתיב אמרין כנסדורין דף ס ז ושיקף ס דכתיב כנחמים ט' וס אלמדך לחד ססלך. מאין:

ויעשהו עגל מסכה ויאמרו ויאמר לא כתיב אלא ויאמרו דאהרן לא
 אמר מידי • תנינן (ויקרא ע"ט ב') מאה ועשרים וחמש קנטרין
 הוו ביה • היך כתיב ויקח מידם • וכי בידם הוו כל אלין קנטרין •
 אלא מכללא דאינון קנטרין נטלו מלי ידיהו • וההוא זעיר אסתלק
 על כלא, כאילו הוה כלא כידיהו תא חזי מה כתיב וירא אהרן ויבן
 מזבח לפניו, אי חסידא קדישא כמה רעותך הוה לטב ולא ידעת
 לאסתמרא, כיון דארמי ליה כנורא, אתקף חילא דסטרא אחרא תמן
 כנורא, ונפק (דקצ'ג ע"ב) דיוקנא דשור כמה דאתמר בתרין משיבין
 דסטרא אחרא • מיד וירא אהרן • מהו וירא אהרן, חמא דסטרא אחרא
 אתתקף, מיד ויבן מזבח לפניו, דאלמלא דאקדים ובגרה מזבח דא,
 עלמא אתהדר לחרבנא • ללסטים דהוה נפיק לקפחא ולקטלא בני
 נשא • חמא לגיונא דמלכא דההוא לסטים נפק בחילא תקיף • מה
 עבד ההוא לגיונא, אשתדל כהדי מלכא לנפקא בארחא, ומשיך ליה
 ההוא לגיונא כההוא ארחא, עד דאזיל ההוא לסטים כההוא ארחא
 חמא דיוקנא דמלכא קאים קמיה • כיון דחמא ליה למלכא דהורה
 אזיל קמיה בארחא, מיד נרתע ואתהדר לאחורא • כך וירא אהרן דסטרא
 אחרא אתקף • אחיד באסוותא ואתקף בסטר קדושה ושוי ליה קמיה,
 כיון דחמא סטרא בישא דיוקנא דמלכא דקאים קמיה, מיד אהדר
 לאחורא ואתחלש חוקפיה וחיליה דהוה אתתקף (מיד ויבן מזבח לפניו)
 ומזבח דא אתגבר, ואתחלש סטרא אחרא • תא חזי מה כתיב
 ויקרא אהרן ויאמר חג ליי מחר, חג ליי ולא לעגל • ולסטר קדושה
 עבד ולסטר קדושה קרא ואמר • ודא אסוותא אקדים, דאלמלא
 דעבד דא לא קאים עלמא על קיומיה • ועס כל דא לא שכיך רוגזיה
 מאהרן אף על גב דלא אתכוון לביש • אמר ליה קדשא כריך הוא
 אהרן, תרין חרשין אלין משכו לך למה דבעו • חייך תרין כנדן יפלו
 ועל חובא דא יתפסקון (ס"ב) ובחובא דא יתפסקון דדא הוא דכתיב
 (דברים ט') ובאהרן התאנף • מאד להשמירו • מאי להשמירו • אלין בניו
 כמה דאת אמר (עמוס ב') ואשמיד פרוי ממעל • דפריו דבר נש בניו
 אינון • תא חזי אהרן שוי ליה לההוא מזבח לפניו, ועגלא תב לאחורא •
 בניו שוו לסטר אחרא לפניו, וסטרא קדושה אהדר לאחורא •

דכתיב (ויקרא י') ויקריבו לפני יי' לפני יי' שוון • אתפסו בחוכא דא •
 אהרן חשב דבין כך ייתי משה • ועל דא ההוא מזבח לא סתיר ליה
 משה • דאילו הוה כמה דחשבין בני נשא • מלה קדמאה דאבעי
 למשה לנתצא לההוא מזבח אצטריך כמה דנבי ערו על מזבח דבית
 אל, ונבואתיה על ההוא מזבח הוה • אבל הכא מלה אחרא הוה כמה
 דאתמר • וכתיב ויקח את העגל אשר עשו ולא כתיב וינתץ את
 המזבח • תא חזי ויקרא אהרן • אכר"ז איהו בקלא ואמר • כתיב הכא
 ויקרא ויאמר, וכתיב ביונה ויקרא ויאמר • מה להלן כר"ז לדינא • אוף
 הכא כר"ז לדינא • חג ליי מחר • נבי נבואה ביהוה רוח דמזבח
 דזמין דינא לשרייא עליהו • חג ליי למעבד בכו דינא • ותלת דינין
 הוו, חר ויגוף יי' את העם • וחד בבני לוי • וחד דאשקי לבני ישראל
 והיינו חג, דבני לוי • ליי, דויגוף יי' • מחר, דאשקי לון משה • וכירתי
 ביהוה ליליא ולמחר אשתכחו נפיתין ומתין ואינון מיין הוו מכשכשין
 במעיהון כל ליליא ובצפרא אשתכחו מתין ועל דא חג ליי מחר • וכל
 אסויתא דעבד אהרן בגין דכתיב ויכן מזבח לפניו • תא חזי (ההוא
 מזבח דקדושה הוה) דכתיב וירא את העגל ומחולות, ואילו מזבח לא
 כתיב • דהא אהרן מנדע הוה ידע דכתיב (זמית כ"ט) זבח לאלהים
 יחרס בלתי ליי לבדו, ודאי אשתויב אהרן בעיטא טבא דדבר לנפשיה,
 וכלא ברעיתא שלים טב דלא אתכוון לביש • אמר ליה רבי אלעזר
 אבא ודאי הכי הוא וישראל לא הוו • אבל ירבעם דעבד עגלין הוה
 ישראל הוה, ועגל עבד • אמר ליה ודאי ואוקמוה • אבל ירבעם חטא
 והחטיא ולא כמה דאמרו • דודאי חוכא בישא עבד, ובמלכות חטא,
 אמר ירבעם, ודאי ירענא דהא סטר קדושה לא שרייא אלא בלבא
 דכל עלמא, ודא ירושלם • אנא לא יכילנא לאמשכא לההוא סטר
 הכא, מה אעביר • מיד (מלכים ב' י"ב) ויועץ המלך ויעש יגומר • נטר
 עיטא בישא, אמר הא (דקל"ג ע"ב) סטרא אחרא דאתמשכא מיד לכל
 אתר • וכל שכן בארעא דא דתיאובתיה לאשראה בנווה, אבל לא
 יכלא לאתלבשא אלא בדיוקנא דשור • תרין עגלים אמאי • אלא אמר
 ירבעם, במדברא הוו אינון תרשין דכתיב (יסוקל כ"ג) בשר חמורים
 בשרם • הכא אינון תרין רוחין בישין יתלבשו כדקא חזי לון, דכר

ונוקבא אינון דכר הוה בבית אל ונוקבא הות ברן • ומגו דכתיב
 נפת המפנה שפתי זרה, אתמשכו ישראל אבתריה יתיר דכתיב וילכו
 העם לפני האחר עד דן • ובגין כך תרין עגלין הוו, ומשיך לון ירבעם
 בארעא קדישא, והוה חובא עליה ועל ישראל • ומנע ברבאן מן עלמא
 ועליה כתיב (מסלי כ"ח) גוזל אביו ואמו וגומר • ועל דא הוו עגלין דהא
 לבושא קדמאה דמתלבש סטרא אחרא שור איהו כמה (קנ"ב ב) דאתמר •
 ואי תימא אמאי איהו עגל ולא שור, אלא ודאי כך אתחזי, וכן בכל
 סטרין שירותא דלבושא זוטא איהו, והא אוקימנא • ועל דא בני רחמאי
 כיון דאלהים בעי, ובסטרא דאלהים אתבני עוכדא, אלהים קדישא
 אימא דאחידת תדיר בדרועא דמלכא וסליקת רצועא, לא הות תמן •
 ואצטריך ליה למשה למהוי תמן באתראה, כיון דאנקיד ליה קדשא
 כריך הוא אסתכל • תלת זמנין (ק"ז ב) אנקיד ליה, אי משה רעיא מהימנא
 כמה חילך תקיף, כמה גבורתך רב • תלת זמנין אנקיד ליה דכתיב ועתה
 הניחה לי הא חר • ויחר אפי בהם ואכלם הא תרין • ואעשה אותך
 לגוי גדול הא תלת • חכמתא דמשה בתלית גקודין אלין • אחיד
 בדרועיה ימינא, לקבל הניחה לי • אחיד בדרועיה שמאלא לקבל
 ויחר אפי בהם ואכלם • אתחבק בגופא דמלכא לקבל ואעשה אותך
 לגוי גדול • וכד אתחבק בגופא, תרין דרועין מסטרא דא ומסטרא דא,
 לא יכיל לאתנענעא לסטרא בעלמא דא הוה חכמתא דמשה דמיני גקודין
 דמלכא ידע בכל חר מנייהו באן אתר יתתקף, ובחכמתא עבד • אתו
 רבי אלעזר וחברייה ונשקו ידוי • הוה תמן רבי אבא אמר אלמלא לא
 אתינא לעלמא אלא למשמע דא די לן • בכה ואמר ווי רבי בד תסתלק
 מעלמא, מאן יגהר ויגלי נהורין דאורייתא • מלה דא בחשובא אתטמר
 עד השתא דנפק מתמן, והא נהיר עד רום רקיעא • ובכורסייא דמלכא
 רשים, וקדשא כריך הוא חדי השתא בהאי מלה • וכמה חידו על
 חידו אתוסף מקמי מלכא קדישא, מאן יתער מלי דחכמתא בעלמא
 דין כוותך • תא חזי עד לא חטא אדם, הוה סליק וקאים (בראשית כ"ב ב)
 בחכמתא דנהירו עלאה, ולא הוה מתפרש מאילנא דחיי • כיון דאסגי
 תיאובתא למנדע ולנחתא לתתא, אתמשך אבתרייהו עד דאתפרש
 מאילנא דחיי, וידע רע ושבק טוב • ועל דא כתיב (תקלים ח) כי לא אל

חפץ רשע אתה לא יגורך רע מאן דאתמשך ברע לית ליה דיורא עם
 אילנא דחיי • ועד לא חטאו הוו שמעין קלא מלעילא, וידעין חכמתא
 עלאה ולא דחלי • בין דחטאו, אפילו קלא דלתתא לא הוו יכלין למיקם
 ביה • כגוונא דא עד לא חאבו ישראל • בשעתא דקיימו ישראל על
 טורא דסיני אתעבר מנייהו זוהמא דהאי חויא, דהא כדן ביטול יצר
 הדע הוה מעלמא ודחו ליה מנייהו, וכדן אתאחידו באילנא דחיי וסליקו
 לעילא ולא נחתו לתתא • כדן הוו ידעין והוו חמאן אספקלריין עלאין,
 ואתנהרן עינייהו וחדאן למנדע ולמשמע • וכדן חגר לון קדשא
 בריך הוא חגירין דאתון דשמא קדישא, דלא יכיל לשלטאה עלייהו
 האי חוייא ולא יסאב לון פדבקדמיתא • בין דחטו בעגלא, אתעברו
 מנייהו כל אינון דרגין ונהורין עלאין, ואתעבר מנייהו חגירו מזיינין
 דאתעטרו משמא קדישא עלאה • ואמשיכו עלייהו חויא בישא
 כמלקדמין, ונרימו מותא לכל עלמא • ולבתר מה כתיב וירא אהרן
 וכל בני ישראל את משה והנה (דקצ"ד ע"ב) קרן עור פניו ויראו מגשת
 אליו • תא חזי מה כתיב בקדמיתא • (שמות י"ד) וירא ישראל את ה'יד
 הגדולה, וכלהו חמאן זהרין עלאין, ואתנהרין באספקלרייא דנהרין
 דכתיב (סו סו) וכל העם ראים את הקולות • ועל ימא הוו חמאן ולא
 דחלין דכתיב זה אלי ואנוהו, לבתר דחטו פני הסרסור לא הוו יכלי
 למחמי מה כתיב ויראו מגשת אליו • ותא חזי מה כתיב בהו :

ויתנצלו בני ישראל את (ס"ג כ') עדים מהר תרב • דאתעברו מנייהו
 אינון מזיינין, דאתחברו בהו בטורא דסיני, כגין דלא ישלוט
 בהו ההוא חויא בישא • בין דאתעבר מנייהו מה כתיב ומשה (כל"ו)
 יקח את האהל ונטה לו מחוץ למחנה הרחק מן המחנה • אמר רבי
 אלעזר מאי קרא לגבי האי • אלא כיון דידע משה דאתעברו
 מנייהו דישראל אינון זיינין עלאין, אמר הא ודאי מכאן ולהלאה חוייא
 בישא יתי לדירא בינייהו, ואי יקום מקדשא הכא בינייהו
 יסתאב • מיר :

(ה) ומשה יקח את האהל ונטה לו מחוץ למחנה הרחק מן המחנה, כגין
 דחמא משה דהא כדן ישלוט חוייא בישא, מה דלא הוה מקדמת

דנא

דנא • וקרא לו אהל מועד • וכי לא הוה בקדמיתא אהל מועד, אלא
 בקדמיתא אהל סתם, השתא אהל מועד • מאי מועד רבי לעזר אמר לטב,
 רבי אבא אמר לבייש • רבי אלעזר אמר לטב • מה מועד דאיהו יום
 חרוה דסיהרא דאתוספא ביה קדושה, לא שלטא כה פגימותא, און
 הכא קרי לה בשמא דא, לאחזאה דהא אתרחיק מבינייהו ולא
 אתפגים • ועל דא וקרא לו אהל מועד כתיב • ורבי אבא אמר לבייש
 דהא בקדמיתא הוה אהל סתם כמה דאת אמר (יטעוס ל"ג) אהל כל
 יצען כל יסע יתדותיו לנצח • והשתא אהל מועד • בקדמיתא למיהב
 חיין ארוכין לעלמא, דלא ישלוט בהו מותא • מכאן ולהלאה אהל
 מועד כמה דאת אמר (מיוכ ל) ובית מועד לכל חי • השתא אתייהב
 ביה זמנא וחיין קצובין לעלמא, בקדמיתא לא אתפגים והשתא
 אתפגים • בקדמיתא חבדותא וזווגא לסיהרא בשמשא דלא יעדון •
 השתא אהל מועד, זווגא דילהון מזמן לזמן, ובגין כך וקרא לו אהל
 מועד מה דלא הוה קודם • רבי שמעון הוה יתיב ליליא דדא ולעי
 באורייתא, והוה יתבי קמיה רבי יהודה ורבי יצחק ורבי יוסי אמר רבי
 יהודה הא כתיב ויתנצלו בני ישראל את עדים מהר חרב, וקאמרינן
 דגרמו מותא, עלייהו מההוא זמנא ולעילא, ושלטי בהו ההוא חזייה
 בישא דאערי ליה מנייהו בקדמיתא • ישראל תינח • יהושע דלג
 חטא, אתערי מניה ההוא זינא עלאה דקביל עמהון בטורא דסיני או
 לא, אי תימא דלא אתערי מניה • אי הכי אמאי מית כשאר כל בני
 נשא • ואי תימא דאתערי מניה אמאי • והא לא חטא, דהא איהו
 עם משה הוה בשעתא דחבו ישראל • ואי תימא דלא קביל ההוא
 עטרא בטורא דסיני, כמה דקבילו ישראל אמאי • פתח רבי שמעון
 ואמר (תקלים י"ח) (ויקרא ט"ו) כי צדיק יי צדקות אהב ישר יחזו פנימו, האי
 קרא אמרו ביה חברייה מה דאמרו • אבל כי צדיק יי, צדיק הוה
 ושמיה צדיק, ובגין כך צדקות אהב • ישר ואיהו ישר כמה דאת אמר
 (דברים ל"ב) צדיק וישר, ועל דא יחזו פנימו כל בני עלמא, ויתקנון ארתייהו
 למיהך בארע מישר כדקא יאות • ותא חזי כד דאין קדשא ברין
 הוא עלמא, לא דן ליה אלא לפום רובן דבני נשא • ותא חזי כד חב
 אדם באילנא דאכל מניה, גרם לההוא אילנא דשרי ביה מותא לכל

עלמא ונרם פנימו לאפרשא אתתא מבעלה וקאים חובה דפנימו דא
 בסיהרא, עד דקיימו ישראל בטורא דסיני • בין דקיימו ישראל בטורא
 (דק"ד ע"ב) דסיני, אתעבר ההוא פנימו דסיהרא וקיימא לאנהרא תדיר,
 בין דתבו ישראל בעגלא, תבת סיהרא כמלקדמין לאתפגמא, ושלטא
 חוייא בישא, ואחיד בה ומשיך לה לגביה ואתפגימת, וכד ידע משה
 דתבו ישראל ואתעברו מנייהו אינון זיינין קדישין ידע ודאי דהא חוייא
 אחיד בה בסיהרא לאמשכא לה לגביה ואתפגימת • כדן אפיק ליה
 לבר, וכיון דקיימא לאתפגמא, אף על גב דיהושע קאים בעטרא דזיינין
 דילה • בין דפנימו שרייא בה, ואתהדרת כמה דאתפגימת בחובה
 דאדם, לא יביל בר נש לאתקיימא (6) בר משה דהוה שליט בה, ומוותיה
 הוה בסטר אחרא ועל דא לא הוה רשו בה לקיימא ליהושע תדיר
 ולא לאחרא • ועל דא אהל מועד קרי ליה, דהא שרייא ביה זמן קציב לכל
 עלמא • ועל דא רזא דמלה אית ימינא לעילא, ואית ימינא לתתא, אית
 שמאלא לעילא ואית שמאלא לתתא • אית ימינא לעילא בקדושה עלאה,
 ואית ימינא לתתא דאיהו בסטרא אחרא • אית שמאלא לעילא בקדושה
 עלאה, לאתערא דחימותא, לאתקשרא סיהרא באתר קדישא לעילא
 לאתנהרא • ואית שמאלא לתתא דאפריש רחימותא דלעילא, ואפריש
 לה מלאנהרא בשמשא ולא תקרבא בהריהודא הוא סטרא דחוייא בישא,
 דכד שמאלא דא דלתתא אתערת, כדן משיך לה לסיהרא ואפריש
 לה מלעילא, ואתחשכת נהוראה ואתדבקת בחוייא, וכדן שאיבת מותא
 לתתא לכלא דאתדבקת בחוייא ואתרחקת מאילנא דחי, ועל דא
 נדים מותא לכל עלמא, ודא הוא בר אסתאב מקדשא עד זמנא קציב,
 דאתתקנת סיהרא ותבת לאנהרא ודא הוא אוהל מועד • ועל דא יהושע
 לא סית אלא בעיטא דנחש דא, דקריב ופגים משכנא כדקדמיתא ודא
 הוא רזא דכתיב ויהושע בןנון נער • דאף על גב דאיהו נער לתתא
 לקבלא נהורא, לא ימיש מתוך האהל כמה דאתפגים דא הכי נמי
 אתפגים דא • אף על גב דזינא קדישא הוה ליה בין דאתפגים סיהרא,
 הכי הוא ודאי לא אשתויב בלחודוי מניה מההוא גוונא ממש והא אתמר

זכאין

(ה) ויטית כמגילת אחרי • קאי על משא וסי' כלוון אחר שמתקו של משא לא סיחם כח' כפי אדם כי גם שכל מיחם טיף מלך סמ' יטן ראיין מיחם כלא קטף יונק ממנס מלאך סמוט ומקבל כח למיחם אכל משא סוח אליו כס' ומשע כח סק' לניחום מלקבל ממנס :

זכאין אינון צדיקיייה דידעין רזין דאורייתא ומתדבקין בה באורייתא
 ומקיימין קרא דכתיב (יסוֹשֵׁעַ פ') והגית בו יומם ולילה וגומר. ובגניה יזכון
 לחיי עלמא דאתי דכתיב (דכריס ל) ביהוא חייך וארך ימך וגומר :

פרשת ויקהל

ויקהל משה את כל עדת בני ישראל וגומר. רבי חייא פתח (שמואל פ' ט"ו)
 ויאמר שאול אל הקיני לכו סורו וגומר. תא חזי מה כתיב
 בעמלק פקדתי את אשר עשה עמלק לישראל וגומר. וקדשא בריך
 הוא בכלהו קרבין דעבדו שאר עממין לגבייהו דישראל. מאי טעמא
 לא אקשי קמיה, כהאי קרבא דעבד עמלק לגבייהו. אלא ודאי קרבא
 דעמלק הוה בכל סטרין לעילא ותתא דהא כההוא זמנא אתתקף
 חזיא בישא לעילא, ואתתקף לתתא. מה חזיא בישא כמין על פרשת
 ארחין. אוף הכא נמי עמלק, חזייה בישא הוה לגבייהו דישראל
 דכמין לון (דקל"ס ע"פ) על פרשת ארחין דכתיב (שמואל פ' ט"ו) אשר שם לו
 בדרך בעלותו ממצרים. כמין הוה לעילא לסאבא מקדשא. וכמין
 הוה לתתא לסאבא לישראל. מנלן דכתיב (דכריס כ"ס) אשר קרך בדרך.
 כתיב הכא אשר קרך. וכתיב התם (ס"ג כ"ג) כי יהיה בך איש אשר
 לא יהיה טהור מקרה לילה. ועל דא כבלעם כתיב (כמדכר כ"ג) ויקר
 אלהים אל בלעם. ויקר לישנא דמסאבא נקט, ואי תימא הא כתיב
 אלהים. אלא קדשא בריך הוא אזמין ליה ההוא אתר דמסאבא
 לאסתאבא ביה, כההוא דרגא דאיהו אתדבק לאסתאבא ביה. מיה
 עבד בלעם, איהו חשיב כאינון קרבנין לסלקא לעילא, מיד זמין ליה
 קדשא בריך הוא ההוא אתר אמר ליה הוה מסאבא לגבך כמיה.
 דאתחזי לך, ועל דא ויקר אלהים אל בלעם. כגוונא דא אשר קרך
 בדרך וגומר. אזמין לגבך ההוא חזייה בישא לעילא, לסאבא לך בכל
 סטרין. ואלמלא דאתתקף משה לעילא ויהושע לתתא, לא יכילו ישראל
 ליה. ובגין כך נטיר קדשא בריך הוא ההוא דכבו לדרי דרין. מאי
 טעמא, בגין דחשיב לאעקרא את קיימא מאתריה. ובגין כך פקדתי
 בפקידה, דהא תמן (וינא קכ"ט כ') אתרמזי רזא דאת קיימא קדישא. תא
 חזי מה כתיב ויאמר שאול אל הקיני. מאן קיני, דא יתרו, וכי מנלן

יְהִיב בְּנֵי יִתְרוֹ הַבָּא לְמַהוּי דְיִוְרִיָּהוּן בְּעַמְלֵק • וְהָא בִּירְיָחוּ הוּוּ שְׂרִיין
 אֲלָא הָא כְּתִיב (שׁוֹפְטִים ב') וּבְנֵי קִנִּי חָתָן מִשָּׁה עָלוּ מְעִיר הַתְּמָרִים אֵת
 בְּנֵי יְהוּדָה מְדַבֵּר יְהוּדָה • וּמִתְמָן שָׂרוּ בַתְּחוּמָא דְעַמְלֵק, עַד הָהוּא
 זְמַנָּא דֵאֲתָא שְׂאוּל מֶלֶכָא דְכְּתִיב וַיִּסַּר קִנִּי מִתּוֹךְ עַמְלֵק • בְּגִין דְּהָא
 בְּזַמְנָא דְחֵיבִיָּא אֲשַׁתְּכַחוּ, (כ"א אֲתַעֲנִשוּ) אֵינוֹן חֲסִידֵי וּכְאִי דְמִשְׁתַּכְּחִין
 בִּיְנֵייהוּ מִתְּפָסֵן בְּחֻבִּיָּהוּן וְהָא אוּקְמוּהּ • פְּגוּנָא דָא אֲלִמְלָא הָהוּא
 (ב) עֲרֻבֻכִיא דֵאֲתַחְכְּרוּ בְּהוּ בִישְׂרָאֵל, לֹא אֲתַעֲנִשוּ יִשְׂרָאֵל עַל עֹבְדָא
 דְעַגְלָא • וְתָא חֲזִי מַה כְּתִיב (כ"ו רַב"ד ב') בְּקַדְמִיתָא (שְׁמוֹת כ"ה) מֵאֵת כָּל
 אִישׁ אֲשֶׁר יִרְכְּנוּ לָבוֹ, לֹאֲכַלְלָא כְּלָא, בְּגִין דְּבַעָא קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 לְמַעַבְדַּ עֹבְדָא דְמִשְׁכְּנָא מְכַל סְטְרִין בְּמוֹחָא וּקְלִיפָה • וּבְגִין דְּהוּוּ
 אֵינוֹן עֲרַב רַב בְּגוֹוִיָּהוּ, אֲתַמַּר מֵאֵת כָּל אִישׁ אֲשֶׁר יִרְכְּנוּ לָבוֹ, לֹאֲכַלְלָא
 לוֹן בִּיְנֵייהוּ דִישְׂרָאֵל, דֵאֵינוֹן מוֹחָא, וּכְלָהוּ אֲתַפְקְדוּ. לְבַתֵּר סְטָא זִינָא
 לְזִינָה, וְאֵתוּ אֵינוֹן עֲרַב רַב וְעַבְדוּ יִתְ עַגְלָא, וּסְטוּ אֲבַתְרִיָּהוּ אֵינוֹן
 דְמִיתוּ, וּגְרָמוּ לוֹן לִישְׂרָאֵל מוֹתָא וּקְטוּלָא • אֲמַר קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 מְכָאן וְלִהְלָאָה עֹבְדָא דְמִשְׁכְּנָא לֹא יְהִי אֲלָא (ק"ו ב') מִסְטְרָא דִישְׂרָאֵל
 בְּלַחֲוִדִיהוּן, מִדְּוִיקְהֵל מִשָּׁה אֵת כָּל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּגּוֹמְרֵי כְּתִיב בְּתַרִּיָּהוּ קַחוּ
 מֵאֲתַכֶּם תְּרוּמָה לִי • מֵאֲתַכֶּם וְדָא, לֹא כְּקַדְמִיתָא דְכְּתִיב מֵאֵת כָּל
 אִישׁ אֲשֶׁר יִרְכְּנוּ לָבוֹ • וִיקְהֵל מִשָּׁה וּגּוֹמַר. מֵאֵן אֲתַר פְּנִישׁ לוֹן, אֲלָא בְּגִין
 דְּהוּוּ אֵינוֹן עֲרַב רַב בִּיְנֵייהוּ, אֲצַטְרִיךְ מִשָּׁה לֹאֲכַנְשָׁא לוֹן וְלִיחְדָא לוֹן
 מִבִּיְנֵייהוּ :

וִיקְהֵל מִשָּׁה • רַבִּי אַבְא פִּתַח (דְּבָרִים ל"ב) הִקְהֵל אֵת הָעָם הָאֲנָשִׁים
 וְהַנָּשִׁים וְהַטָּף • מַה לְהֵלֵן כְּלָלָא דְכְּלָהוּ יִשְׂרָאֵל, אוֹף הָבָא
 כְּלָלָא דְכְּלָהוּ יִשְׂרָאֵל, וּמֵאֵן אֵינוֹן, שְׁתִּין רַבּוּא • רַבִּי אֲלֵעִזֵּר פִּתַח קָרָא
 בִישְׂרָאֵל כֹּד נַחִית מִשָּׁה מִן טוֹרָא דְסִינֵי דְכְּתִיב (שְׁמוֹת ל"ב) וַיִּשְׁמַע יְהוֹשֻׁעַ
 אֵת קוֹל הָעָם בְּרַעָה וַיֹּאמֶר מִשָּׁה קוֹל מִלְחָמָה בְּמַחְנֵה • וַיִּשְׁמַע יְהוֹשֻׁעַ
 וְכִי יְהוֹשֻׁעַ שָׁמַע וּמִשָּׁה לֹא שָׁמַע • אֲלָא וְדָא עַד הַשְּׁתָא יְהוֹשֻׁעַ לֹא
 הָוָה יָדַע, וּמִשָּׁה הָוָה יָדַע, אִי חֲבִי מְהוּ בְּרַעָה • אֲלָא בְּרַעָה בְּהַ כְּתִיב,
 דֵּהוּוּ

(א) מדלא קאמר חסוד ע"ר כדל' כסמוד כראס שביוון לג"ש כפ' קנחס רל"ז ח' שדכס מע"ר נשאו נש"ס משמעון וסכסס וככניסס כ"ח
 סמנכס כומן סעגל וכשעיס ו"ש ערכוכיא סכטערכו יחד י"ס וע"ר ו"א' מ"ס לא אסכטכו דק' ש"ס לא עשו אח סעגל אלא סע"ר ו"א' ס'כ'ל
 ס'כ'ל אלאמלא ססוה ערכוכיא לא יתעכד סעגל אכל למ"ס כ"חא ור"ל' סאלמלא ס"ו ישראל מעורכיס עמסס אע"פ' יטעשו ע"ר סעגל לא
 יתעכשו ישראל כעכורס אכל מאחר סכטככו לסכניסס כקתל ס' לכ"ו ז"ו כ"כ"כ"ל לסס ח' :

דההוא קלא בסטרא אחרא הוה • ויהושע דהורא אגפוי דסיהרנא,
 אסתבל כההוא קלא דהוה דסטרא דרעה מיד ויאמר אל משה קול
 מלחמה במתנה • בההיא שעתא אתברו תרין לוחי אבנא דהוה
 בקדמיתא • והא אוקימנא דאינון אתיקרו על ידוי (דקל"ט ע"ב) ונפלו
 ואתברו • מאי טעמא • בגין דפרחו אתון מגו לוחי אבנין • (פ"ה ט"ו)
 (ויקרא ע"ו) תא חזי בארבע תקופין דשתא קלא אתער בארבע סטרין דעלמא
 כההוא קלא אתערותא דסטרא אחרא אתער ביה • וההוא אתערותא
 דסטרא אחרא עאל בין קלא לקלא ואתחשך נהורא בקלא דלתתא,
 ובגין דלא מטא נהורא דקלא דלעילא לקלא דלתתא, כרין אקדים
 ההוא אתערותא ועאל בין דא לדא נחש דמפתי לאתתא, ונטיל נהורא,
 וההוא קלא הוא קול מלחמה קול רעה • ודא איהו ברעה • ועל דא
 שמע יהושע ולא משה, בגין דנטל ההוא רעה נהורא דסיהרא דהוה
 אחיד בה יהושע • ומשה דהוה אחיד בשמשא לא שמע, וישראל
 כלהו אתחשך נהורא דילהון בגין ההוא רעה דאתרבקת בהו • בין
 דמחל קדשא בריך הוא חוביהון, כרין ויקהל משה את כל ערת בני
 ישראל ויאמר אליהם אלה הדברים וגומר. דהיא ההוא ערכ רב
 אתעבר מנייהו • רבי אלעזר ורבי יוסי דהוה יתבי ליליא חד וקאי
 מתעסקי באורייתא עד לא אתפליג ליליא • אדהבי (ב) קרא נברא
 בריכו ברכתא • (אמר ליה רבי אלעזר השתא הוא זמנא דקדשא
 בריך הוא, עאל בגנתא דערן לאשתעשעא עם צדיקיא • אמר ליה
 רבי יוסי אמאי משתעשע קדשא בריך הוא) • בברה רבי אלעזר
 ואמר • תא חזי ער השתא קדשא בריך הוא זעזע (ג) תלת מאה
 ותשעין רקיעין ובטש בהו, ובכה על חרבן בי מקדשא, (ד) ואוריד תרין
 (ט"ב) דמעין לגו ימא רבא, ואדכר לבנוהי מגו כביה • בגין דלתלרת
 סטרין אתפלג ליליא בתריסר שעתו דהוה רשימין ביה, ואי אתוספן
 שעתו בליליא, אינון ישעתי (ו) דמתוספן דיממא אינון, ולא אתחשיבי

מליריא

(א) פ' סנותן לשכוי וכי' להכחין כז' יוס' פ"י כז' חלק לילס סמוך ליום וכין חלק סזיד לליגם וזס אמלעות סליגס כי חלק ראשון
 קרי' ליל וחלק כ' לילס ע"כ חלק ראשון שיד ליום סלמנו ולפי' אנו אומרים כין יוס' חחילס ואח"ך וכן לילס פ"ס • אח"י כהן מס' כרכדי
 סארי' זל' סיכול לכרך סנותן לשכוי כלילס ססר מ"ג מרן כש"ע פ"ס מ' ונתקשע סמנהב כסרי סארי' זל' • מאין' : (ב) סייכו כמנין
 שמים • פ"ס (אח"י וסוף כמנין סכויס כי שמים ח"ת וזס לער השמים על סכויס • מאין' : (ג) שנות י"ט ע"א : (ד) אח"י עמ"ג
 סארוניס ופ' פ"ס ומק"מ • וסרמ"ק מיג' דחשיכ' י"כ שעות אחר חלות יוה חזא חלות לילס כשמים וכנ"ע סארין ססוף חחת קו ססות
 ממש וקריד סיוס וסליגס סזיו ופין זס ענין לטען ק"ש וספלס וכן פ"י סרכ סכ' יעקב כחלקת סס' וכיון לרככו סרמ"ק זל' מאין' :
 פ' מתקס

מליליא, בר תריסר דאינון דילייה • ואינון תריסר אתפלגו לתלת סטריין, (ווקר רות כ"ו א') ונתלת משיריין דמלאכין קדישין אתפלגו (ס"א אתמנון) באינון תלת סטריין. (ב) משירייא קדמאה אתמנא בארבע שעתו קמיייתא דשירותא דליליא לשבחה למאריהון, ומאי קאמרי (תהלים כ"ד) ליי הארץ ומלואה וגומר, כי הוא על ימים יסדה וגומר • מי יעלה בהר יי וגומר. גקי כפים ובר לבב וגומר • מאי טעמא דא, כגין דבר ליליא פריש גרפוי על עלמא, כדן כל בני עלמא טעמין טעמא דמותא, ונפקי נשמתייהו לסלקא לעילא, ואינון מלאכין קיימין וקא אמרי מי יעלה בהר יי • הר יי דא הר הבית • מקום קדשו, דא עזרת ישראל • כגוונא דלעילא הכי נמי לתתא • כגין דבכל רקיעא ורקיעא כמה ממנן ובמה סרכין קיימין תמן • וכד נשמתיין נפקין בעאן לסלקא לעילא, ואי לא זכין אינון, דחייין לון לבר ואזלין ושאיין בעלמא, ונטלין לון כמה חבילי טהירין, ואודעיין לון מלין כדרכן, ולזמנין מלין דקשוט ממה דאתי לזמן (יכ"כ ב') קריב כמה דאוקמוה • ואינון נשמתיין דצדיקייא אזלין ושאיין לעילא, ופתחין לון פתחין, וסלקין לון לגו ההוא אתר דאקרי דהר יי • כגוונא דרזא דהר הבית לתתא • ומתמן עאלין לגו ההוא אתר דאקרי מקום קדשו • דתמן אתחזיין כל נשמתיין לקמיה מאריהון • כגוונא דא ההוא אתר דאתחזון ישראל קמי קדשא כריך הוא, אתר דאקרי עזרת ישראל. בשעתא דנשמתיין קיימין תמן, כדן חדוה דמאריהון לאתקנא בהו אתר דאקרי (יכ"כ ב') קדש הקדשים • ותמן רשימין כל עובדיהון וכוון דילהון :

משירייא חנינא, אתמנא בארבע שעתו אחרנין, ולא אמרי שירתא בר תרי שעתו, עד דאתפלג ליליא ועאל קדשא כריך הוא בגנתא דערן, ואלין אינון אבלי ציון, ואינון דבכו על חרבן בי מקדשא • ובשירותא דארבע שעתו אמצעיין, פתחין ואמרי (תהלים קל"ו) על נהרות כבל שם ישבנו גם בכינו וגומר. ואלין אינון דבכו על נהרות כבל עמהון דישראל, (דקל"ו ע"ב) ממשמע דכתיב גם בכינו • ומגדן דבכו תמן דכתיב הן אראלם צעקו חוצה • מהו חוצה, דא כבל, כגין (כ) דכלהו אוזפוה לשכינתא ער ככל ותמן ככו עמהון דישראל • ועל

דא

(ב) מחסם של מסגרת ראשונה מב' מסגרות : (כ) ש"טלס עשו ליום לימדאל עד ככל :

0 פ"ג

גידודי רוחות

דא פתחי כהאי • ומסיימי זכור יי לבני ארום וגומר. כדן ארתער
 קדשא בריך הוא בדרגוי ובטש ברקיעין כדאמרן, ואודעונו תריסר
 אלפי עלמין וגעי ובכי דכתיב (וימיו כ"ה) יי ממוס ישאג וממעון קדשו
 יתן קולו שאג ישאג על גוהו ואדבר לון לישראל ואחית תרין דמעין
 לגו ימא רבא • וכדן ארתער שלהוביתא חד, דכסטר צפון, ובטש
 רוחא חד דכסטר צפון, כההוא שלהוביתא, ואזלא ושאט בעלמא •
 וההיא שעתא אחפלג ליליא ושללהוביתא אזלא ובטש בגדפוי דתרגולא
 וקארי. כדן קדשא בריך הוא עאל כגנתא דערן • וקדשא בריך הוא
 לית ליה גיחא עד דעאל לגנתא דערן, לאשתעשעא בגשמיתיהון
 דצדיקיא • וסימן כי נמפרנו אני ועמי וגומר. (אסתר ז') ויאמר המלך מי
 הוא זה והמלך קם בחמתו ממשתה היין אל גנת הכיבתן וגומר •
 בשעתא דקדשא בריך הוא עאל כגנתא דערן, כדן כל אינון אילנין
 דגנתא, וכל אינון נשמתין דצדיקיא, פרתי ואמרי (תהלים כ"ד) שאנו
 שערים ראשיכם וגומר • מי זה מלך הכבוד וגומר • שאנו שערים
 ראשיכם • ובשעתא דנשמתהון דצדיקיא די בארעא אהדרו לגופיהון,
 כדן אחקיפו כהו כל אינון מלאכין ואמרי (סס קל"ד) הנה כרכו את יי
 כל עבדי יי • ואוליפנא דדא משירייתא תליתאה קא אמרי דא, בארבע
 שעתא בתרייתא, וקאמרי שירתא עד דסליק נהורא דצפון, וכדן
 משבחין למאריהון כל אינון כוכביא ומזלי, וכל אינון מלאכין עלאין
 די שולטניהון ביממא, כלהו משבחין למאריהון ואמרי שירתא דדא
 הוא דכתיב (איוב ל"ט) ברן יחד כוכבי בקר ויריעו כל בני אלהים •
 (א) בשעתא דשמשא נפיק ביממא ישראל נטלי שירתא לחתא ושמשא
 לעילא דכתיב ייראוך עם שמש • ובשעתא דנטיל שמשא בגלגלון,
 פתח קל נעימותא ואמר שירתא • ומאי שירתא קאמר (תהלים ק"ה) הודו
 ליי קראו בשמו וגומר • (סס) שירו לו זמרו לו וגומר • וישראל משבתן
 לקדשא בריך הוא ביממא עם שמשא הרא הוא דכתיב (סס ע"ב) ייראוך
 עם שמש, ואף על גב דהא אוקימנא להאי קרא • אמר רבי אלעזר
 אלמלא דבני עלמא אטימין לכא וסתמין עיינין, לא יכלין למיקם מקל
 נעימותא

(א) משמע של"ך לימר ומירית כשעתא אמתחיל שמשא לזרוח א"ס • אח"י עיין תנאי כית יוד א"ח ס' ל"י ומסא כתיב יתן ויחית

נעִמוֹתָא דגִלְגָלָא דשִׁמְשָׁא כּד נָטִיל וּמִשְׁבַּח קָמִי קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.
 אֲדַהְבִּי דִּאתְעַסְקוּ בְּאוֹרֵייתָא נְהַר יִמְמָא קָמוּ וְאֵתוּ לְקָמִיָּה דְרַבִּי שְׁמַעוֹן
 כִּיּוֹן דְּחָמָא לֹוֹן אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן אֲלֵעֹזֵר בְּרִי, אַנְתּוּ וְתַבְרִיָּיא (6) אֲסִתִּימוּ
 גְּרַמִּיכוּ אֲלֵין תַּלְתּוּ יוֹמִין דְּלֹא תַפְקִין לְבַר, בְּגִין דְּמִלְאךְ הַמּוֹת אֲשַׁתְּכַח
 בְּמֵתָא וְאִית לִיה רֶשׁוּ לְחַבְלָא וְכִיּוֹן דִּאתִּייהִיב לִיה רֶשׁוּ לְחַבְלָא יְכִיל
 לְחַבְלָא לְכָל מָאן דִּאתְחֹזִי קָמִיָּה, וְתוּ דְבַר נֶשׁ דִּאתְחֹזִי קָמִיָּה, סְלִיק
 וְאֲסִטִּי עֲלֵיהּ וְאֲדַכְּר חוֹבוֹי, וּבְעֵי דִינָא מְקָמִי קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְלֹא
 אֲתַעְרִי מִתְּמָן עַד דִּאתְדַן הָהוּא כּד נֶשׁ, וְאֲתִייהִיב לִיה רֶשׁוּ וְקָטִיל
 לִיה. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן הָאֱלֹהִים רוּכָא דְעֵלְמָא לֹא מִיתוּ עַד דְּמֵטָא
 זְמַנִּיהוּ, כּד דְּלֹא יִדְעִי לְאֲסַתְמַרָא גְּרַמִּיָּהוּ, דְּהָא בְּשַׁעְתָּא דְּמִיתָא אֲפָקִי
 לִיה מִבֵּיתִיהּ לְבִי קַבְרִי, מִלְּאךְ הַמּוֹת אֲשַׁתְּכַח בִּינֵי נָשִׁי. אֲמַאי בְּנֵי נָשִׁי
 דְּהָכִי (רַכ"ו) הוּא אוֹרְהוּי מִיּוֹמָא דְּפִתִּי לְחוּה, וּבְגִינֵיהּ גְּרִים מוֹתָא לְכָל
 עֵלְמָא. וְעַל דָּא כּד קָטִיל כּד נֶשׁ וְגוֹבְרֵי אֲשַׁתְּכַחוּ עִם מִיתָא, עָאֵל
 בִּינֵי נָשִׁי בְּאַרְחָא, וְאִית לִיה רֶשׁוּ לְמַקְטֵל בְּנֵי נָשָׁא, וְאֲסַתְכַל בְּאַנְפִּיָּהוּ
 בְּאַרְחָא דִּאתְחֹזִיאוּ קָמִיָּה, מִשְׁעַתָּא דְּמַפְקִי לִיה מִבֵּיתִיהּ לְבִי קַבְרִי, עַד
 דִּאתְדַרוּ לְבֵיתִיָּהוּ, וּבְגִינֵיהוֹן גְּרִים מוֹתָא לְכַמָּה גּוֹבְרִין בְּעֵלְמָא,
 (7) עַד לֹא מֵטָא זְמַנִּיהוּ. וְעַל דָּא כְּתִיב (מִשְׁלִי י"ג) וַיֵּשׁ נִסְפָּה בְּלֹא מִשְׁפָּט,
 בְּגִין דְּסָלִיק וְאֲסִטִּין וְאֲדַכְּר חוֹבוֹי דְּבַר נֶשׁ קָמִי קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
 וְאֲתְדַן עַל אֵינּוֹן חוֹבִין וְאֲסַתְלַק עַד לֹא מֵטָא זְמַנִּיהּ. מֵאי תְקַנְתִּיהּ,
 בְּשַׁעְתָּא דְּנָטִיל מִיתָא לְבִי קַבְרִי יְהִדֵּר כּד נֶשׁ (דְּקַל"ו ע"ב) אֲנַפּוּי וַיִּשְׁבּוּק
 לְנָשִׁי בְּתַר כְּתַפּוּי. וְאִי אֵינּוֹן מְקַדְמֵי יְהִךְ לְאַחוּרָא, בְּגִין דְּלֹא יִתְחֹזִי
 עִמְהוֹן אֲנַפּוּן בְּאַנְפִּין. וְלְכַתֵּר דְּמַהֲדְרֵי מִבֵּי קַבְרִי, לֹא יְהִדֵּר בְּהַחוּץ
 אֲרַחָא דְּנָשִׁי קִיּוּמָן, וְלֹא יִסְתְּכַל בְּהוּ כְּלָל, אֲלֵא יִסְטֵי בְּאַרְחָא אַחְרָא.
 וּבְגִין דְּכִנֵּי נָשָׁא לֹא יִדְעִין וְלֹא מִסְתְּכְלִין דָּא. רוּכָא דְּעֵלְמָא אֲתְדַנו
 כְּדִינָא, וְאֲסַתְלָקוּ עַד לֹא מֵטָא זְמַנִּיהוּ. אָמַר רַבִּי אֲלֵעֹזֵר אִי הָכִי טַב
 לִיה לְבַר נֶשׁ דְּלֹא יוֹזִיף לְמִיתָא אָמַר לִיה לֹא דְּהָא בְּרִי נֶשׁ דִּאֲסַתְמַר כְּהָא
 גּוֹנָא, אֲתְחֹזִי לְאַרְכָּא דִּיוֹמִין וְכָל שְׁכַן לְעֵלְמָא דִּאתִּי. תָּא חֹזִי לֹא לְמַגְנָא
 אֲתַקִּינוּ קְדָמָי שׁוֹפֵר, לְאַמְשַׁכָּא מִיתָא מִן בֵּיתָא לְבִי קַבְרִי. אִי תִימָא
 דְּעַל מִיתָא וְיַקְרָא דִּילִיהּ לְחוּד אִיהוּ. לֹא. אֲלֵא בְּגִין לְאַגְנָא עַל הִיא

דְּלֹא

(6) תְּעִלְמוּ עֲלֵמִיכִס שֶׁל לְלֹא חוֹלָה בִּי יִשׁוּס : (7) קוֹרֵס שְׁנֵי עֲשָׂרָה לְפִתּוֹס נִפְקָרִים מִהַטּוֹס :

6 קמי

דלא ישלוט עלייהו מלאך המות לאסטאה לעלא, ויסתמרון מניה •
 פתח ואמר (כמדבר י) וכי תבאו מלחמה בארצכם על הצר הצורך ^{הצורך}
 אתכם וגומר ודייקנא על הצר דא מלאך המות • הצורך תדיר וקטיל ^{מלאך}
 לבני נשא, (ואעיק לון לחייה) ובעי לקטלא אחרנין • מאי תקנתיה,
 והרעותם • אם בראש השנה דהוא יומא דדינא לעלא, האי מלאך
 המות נחית לתתא, בגין לאשנחא בעובדין דבני נשא ולסלקא לעלא
 לאסטאה לון • וישראל דידעי דהא מלאך המות נחית לתתא, וסליק
 לעלא בגין למהוי קטיגורא עלייהו, מקדמי בשופר ליבבא עליה דלא
 יביל לון, ולאנגא עלייהו • וכל שבן בשעתא דעביר דינא וקטיל
 בני נשא, ואשתכח לתתא • וכל שבן בשעתא דאזלי לבי קברי ואהדרו
 מבי קברי, דהא בשעתא דנשי נטלי דגלייהו עם מיתא, איהו נחית
 ואשתכח קמיהו דכתיב (משלי ט) רגליה יורדות מות, יורדות למאן
 ליהוא אתר דאקרי מות • ועל דא חוה גרמת מותא לכל עלמא •
 רחמנא לשובינן • תא חזי בתיב (ס"ג) בן דרך אשה מנאפת וגומר •
 והא אוקימנא • אבל בן דרך אשה מנאפת, דא הוא מלאך המות
 והכי הוא והכי אקרי, אכלה ומחתה פיה, אוקידת עלמא בשלהובו
 וקטלת בני נשא עד לא מטא זמנייהו • ואמרה לא פעלתי און • דהא
 דינא בעא עלייהו ואשתכחו כחובין • ובדינא קשוט מיתו • בשעתא
 דעבדו ישראל ית עגלא ומיתו כל אינון אוכלוסין, הוה מלאך המות
 משתכח ביני נשי בגו משירייתא דישראל • כיון דאסתכל משה דהא
 מלאך המות אשתכח ביני נשי, ומשירייתא דישראל בינייהו, מיר בניש
 לכל גוברין לחודייהו דהא הוא דכתיב ויקהל משה את כל ענת בני
 ישראל • אלין גוברין דכניש לון ואפריש לון לחודייהו • ומלאך המות
 לא הוה מתפרש מגו נשין, עד דאתוקס משכנא דכתיב ויקם משה
 את המשכן • ואפילו בשעתא דנשין הוו מתיין נדבה למשכנא, לא
 הוה מתעדי מבינייהו, עד דחמא משה ויהב לגוברין עיטא, דלא יתון
 בחבורא חדא עמהון, ולא יתחזון אנפין באנפין, אלא לבתר כתפייהו
 דהא הוא דכתיב ויבאו האנשים (ב) ויביאו לא כתיב אלא ויבאו •
 בארחה חדא לא הוו אזלין, אלא לבתר כתפייהו • בגין דמלאך המות

לא

(ב) אחי כל יוהני כונחיס דף ק"ב דר"ל ט"ב עליה ט"ז :

לא אתפרש מבינייהו עד דאתוקם משכנא . תא חזי לא אשתכח ביני
נשי פחות משבע נשים, ולא פחות מעשר . ובארחא באתגלייא בשבע
אשתכח, וכע"ד דינא . בעשר אסטי לקטלא . ובגין דאשתכח בינייהו
בארחא באתגלייא, כתיב ויבאו האנשים על הנשים . אסתמרו כל
ההוא יומא כלהו חברייה ואשתדלו באורייתא :

פתח רבי שמעון ואמר (בראשית ו') ויאמר " אל נח בא אתה וכל ביתך
אל התיבה . האי קרא אוקימנא . אבל תא חזי וכי לא יכיל
קדשנה בריך הוא לנטרה . ליה לנח, באתר חד בעלמא דיהא
(דקצ"ו ע"ב) מבול בכל עלמא, ולא יהא בההוא אתר כמרה דכתיב
בגדעון . (שופטים ו') ויהי חרב אל הגזה לכדה . או לנטרא ליה (ב) בארעא
דישראל דכתיב בה (יחזקאל כ"ב) לא גשמה ביום זעם, דלא נחתו עליה
מי טופנא . אלא כיון דמחבלא נחת לעלמא, מאן דלא סגיר גרמיה
ואשתכח קמיה באתגלייא, אתחייב כנפשיה דאיהו קטיל גרמיה .
מן לן מלוט דכתיב (בראשית י"ט) המלט על נפשך אל תביט אחריו .
מאי טעמא אל תביט אחריו . בגין דמחבלא אזיל בתר בתפוי, ואי
אחדר רישיה ואסתכל ביה אנפין באנפין יכיל לנזקא ליה . ועל דא
כתיב (ס"ו) ויסגור " בערו . דלא יתחו קמי מחבלא ולא ישלוט עליה
מלאך המות . ועד דהוו טמירין, מיתו תליסר גוברין במתא . אמר
רבי שמעון בריך רחמנא דלא אסתכל בדיוקנייכו מלאך המות :

ויקהל משה וגומר . (ב) (קצ"ה ב') . אהדר לון כמלקרמין עובדא דמשכנא
אמר רבי חייא . כלא כמה דאתמר , (ג) ועובדא דמשכנא לא
אתעביד אלא מישראל בלחודייהו, ולא מאינון ערב רב, בגין דאינון
ערב רב אמשיכו ליה למלאך המות לנחתא לעלמא . כיון דאסתכל
משה ביה, אשדי לאינון ערב רב לבר, וכניש לון לישראל בלחודייהו
הדא הוא דכתיב ויקהל משה וגומר . רבי שמעון פתח (ג) (משלי ה') מי עלה
שמים וירד מי אסה רוח בחפניו מי צרר מים בשמלה מי הקים כל
אפסי ארץ מה שמו ומה שם בנו כי תדע . האי קרא הא אוקימנא .

וכמה

(א) סבר דלחיי סמכין כפרס חרומס סיה קודם סענל יעכאיו לרפסניו ססיה אחר אירי כפעס סחורניס סן ססר או חור ללונס
כבחיילס כשעת סמעס : (ב) ירסס מ'ס לעיל קל'ס א' דכעא קב'ס למענד עיכלא דמסכלה מכל סטרין כמחא וקליסס וכי' וכן סט'ל
קל'ו סמפני סענל חורס ססיהס לעילס וסנחטרב עם סנסיס ולכן מסס כניס לכל גוברין לחודייהו וכיס ניחא מס סחור ולוס כשעת
מעסס וגס סנחטרו כני ישראל לעסוסי לאפיקי סערי זא'ס ויקסל מסס ססקילס סן סנסיס וסס עשו כך וכמס'ס ויכחו סלכסיס על
סנסיס וכנול : (ג) יחורו ע'ח'ע'כ :

וכמה סמכין אית ביה, וכלא כקדשא בריך הוא אתמר, דאיהו כלל. (ע"ט פ')
 ואתמר מה שמו ומה שם בנו כי תדע דא קדשא בריך הוא,
 מה שמו יהוה, ומה שם בנו ישראל דכתיב (שמות ד') בני בכרי ישראל
 והא אוקימנא מי עלה שמים. הא אוקמוה דא משה דכתיב
 (ס) ואל משה אמר עלה אל. דבר אחר מי עלה שמים, דא אליהו
 דכתיב ביה (מלכים ב' כ') ויעל אליהו בסערה השמים. וכי היך יכיל
 אליהו לסלקא לשמים. והא כלהו שמים לא יכלין למסבל אפילו
 גרעינא כחרדל מגופא דהאי עלמא, ואת אמרת ויעל איהו בסערה השמים,
 אלא כמה דאת אמר (שמות י"ט) וירד על הר סיני וכתיב (ס"ג כ"ד) ויבא
 משה בחוך הענן ויעל אל ההר. וכי קדשא בריך הוא דהוה בטורא
 דסיני דכתיב (ס) ומראה כבוד. כאש אוכלת בראש ההר, איך יכיל
 משה לסלקא לגביה, אלא במשה כתיב ויבא משה בתוך הענן ויעל אל
 ההר. דעאל גו ענגא כמאן דאתלבש בלבושא, הכי גמי אתלבש
 בענגא ועל כגויה. ובענגא אתקרב לגבי אשא ויכיל למקרב. אוף
 הכי אליהו דכתיב ויעל אליהו בסערה השמים, דעאל בהדיא סערה
 ואתלבש ביה בהדיא סערה, וסליק לעילא. ורזא אשכחנא בספרא
 דאדם קדמא, דאמר באינון תולדות דעלמא, רוחא דרא יהא דיות
 לעלמא בארעא ויתלבש בגופא ואליהו שמיה. ובההוא גופא יסתלק
 וישתליל מגופיה וישתאר בסערה, וגופא דנהורא אחרא יודמן ליה
 למהוי גו מלאכי. וכד יחות יתלבש בההוא גופא דישתאר בההוא
 עלמא, ובההוא גופא יתחזי לתתא. ובגופא אחרא יתחזי לעילא, ודא
 איהו רזא דמי עלה שמים וירד. לא הוה בר נש דסליק לשמייא רוחא
 דליה ונחית לבתר לתתא, בר אליהו דאיהו סליק לעילא ונחית לתתא.
 דבר אחר מי עלה שמים דא אליהו. וירד, דא יונה דנחת ליה גונא
 גו תהומי לעמקי ימא. יונה מחילא דאליהו קא אתא. אליהו סליק
 יונה נחית. דא שאיל נפשיה למימת ודא שאיל נפשיה למימת, וכגין
 כך אקרי בן אמת. וכתיב (מלכים א' ט"ו) ודבר בפיך אמת. מי צרד
 מים, דא אליהו דצריר צרודא דמיא בעלמא, ולא נחתו טלא ומטרא
 דשמייא בשמלה. דא אליהו דהוה מחי (דקצ"ז ע"ב) באדרתיה למעבד
 נסין. מי אסף רוח בחפניו. דא אליהו דאהדר רוחא דבר נש לגו

מעוי • (אסף, כמה דאתמר (מלכים ב' ה') ואסף המצורע) מי הקים כל
 אפסי ארץ • דא אליהו, דלכתר דצור מים ואומי על שמיא, לכתר
 אדרר בצלותיה ואוקים כל עלמא נחית מטרא, ואתייריב מזונא
 לכלא • מה שמו דא אליהו, ומה שם בנו דא אליהו • מה שמו בר
 סליק לעילא אליהו, ומה שם בנו בר נחית לתתא ואתעביד שליחא
 למעבר נסין, אליהו שמייה • דבר אחר מי עלה שמים, דא קדשה
 בריך הוא כמה דאוקימנא • ורזא דמלה מ' והא אוקימנא • והכתיב
 איהו רזא דרתיבא עלאה (כ"ג ב') ארבע סטרין דעלמא, דאינון יסודי
 קדמאי דכלא, וכלהו תליין בההוא אתר עלאה דאקרי מ' כמה
 דאתמר • תא חזי בר קיימא שעתא דרעותא קמי קדשא בריך הוא,
 ליחדא רתיבא עלאה (ס"ה ברתיקא תתאה) למחוי כלא חד • כדון
 קלא נפיק מההוא אתר עלאה קדישא דאקרי שמים, וכניש כל אלין
 קדישין דלתתא, וכל אינון דברבן קדישין ומשריין עלאין, למחוי כלהו
 זמינין בחדא הדא הוא דכתיב ויקהל (ו) משה, דא רזא דשמים • את
 כל עדת בני ישראל, אינון תריסר משריין עלאין קדישין, ויאמר אליהם,
 ומאי קאמר זה הדבר וגומר קחו מאתכם תרומה, אריתקנו כלכון
 לסלקא עלייכו ולמיטל עלייכו יקרא דכורסייא קדישא, לסלקא לעילא •
 אפרישו מנייכו אינון יקדיין, אינון דברבין עלאין, לסלקא לההיא תרומה
 רזא דכורסייא קדישא לאתחברא באבהן. (ס"ה בבעלה) דהא מטרוניתא
 לא אתחוייא למיתי לבעלה, אלא באינון בתולתן עולמתהא דיירתון
 עמה ומדברין לה, עד דמטת לבעלה כמה דאת אמר (מלכים ב' ה') בתולות
 אחריה רעותיה וגומר וכל כך למה למיתי לאתחברא בבעלה :
 כל נדיב לבו, אלין אינון ארבע משריין עלאין, דבכללא דילהון כרילון
 בר אינון שאר משריין, ואלין אינון דנפקי מאבהן עלאין דאקרון
 נדיבים כמה (ויקרא י"ט ב' כ"ו א' ק"ב ה') דאוקמוה דכתיב (כמדבר כ"ה) כדורה
 נדיבי העם, אלין אבהן • יביאה, יביאה לא כתיב אלא יביאה, ליחדא
 בלהו כחדא • וכן יביא לא כתיב, אלא יביאה, לסלקא לה לגפי בעלה
 ביקרא כמה דאצטריך • את תרומת יי • את לאסגאה כל אינון

משריין

(ס) כלאס לי טאס ארס ביקטוריא טמים וסיינו טס א'ס (דאדס ניימטוריא מ'ה) כסיד מ'ס טס כנו דרריס כ'כ טל טאס א' ס' :

משיריין עלאין אחרנין לאתחברא כלא כחדא, ואינון תריסר בכללא
 חדא, זהב • וכסף • ונחשת • ותכלת • וארגמן • ותולעת שני • ושש
 ועזים • וערת אלים מאדמים, וערת תחשים, ועצי שמים • ושמן למאור,
 ובשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים • אילין אינון תריסר משיריין
 עלאין, דכלילין בלהו כחדא בכללא דארבע דאקרון חיות הקדש כמה
 דאתמר • וכלהו אלין סלקין לכורסייא קדישא, לאעלא לה לעילא
 לאתחברא בכעלה בגין למהוי כלא חד, בגין דישתכח עמה ביקרא
 עלאה • כדון יתיב מלכא עלאה על כורסייא קדישא, ואתחברא אתתא
 בכעלה למהוי כלא חד, וכדין איהו חרותא דכלא • תא חזי הכא
 שארי לממני זהב בקדמיתא וכסף לכתר, בגין דהאי חושבנא מתתא •
 אבל כד אתי לממני מחושבנא דרתיכא דלעילא, שארי לממני ממינא
 בקדמיתא ולבחר מן שמאלא • מנלן דכתיב (מנ"ב) לי הפסך ולי
 הזהב • כסף בקדמיתא ולבחר הזהב, וכרתיכא דלתתא שארי
 משמאלא, ולבחר ממינא דכתיב זהב וכסף ונחשת, זהב בקדמיתא
 ולבחר כסף • וכל אינון רתיכין אקרון נדיב לב, כל לאכללא כל
 שאר רתיכין • לב • מאי לב, היינו רזא דכתיב (משנ"ט) וטוב לב משתה
 תמיד, ודא איהו לבא דכלא ודא כורסייא קדישא • ועל דא אקרון
 (דק"ס ע"ב) לב • כל נדיב לב, כמה דאוקימנא דארבע משיריין אלין,
 כללא דכלהו אקרון ברזא חדא נדיב לב • תרומת "דא כורסייא קדישא,
 ובגין דארימו לה לעילא, וסלקין לה לעילא אקרי תרומת "ועל דא
 כד חמא יחזקאל רזא דחיות דהו סלקין, לא חמא מהו דסלקין, בגין
 דאיהי סלקא לגבי מלכא עלאה בגניזו בטמירו ביקרא עלאה • וכל
 חכם לב בכס, אלין אינון שתין מקורין דאשקיין עלמא ומנהון אתשקי •
 יבאו, אמאי יבאו, אלא דייתון למנקט מעס גנזא דחיי • יבאו, ולבחר
 ויעשו, מה דקדשא בריך הוא פקיד לון לאהנאה עלמא :

קחו מאתכם תרומה ליי • רבי יהודה פתח (שע"כ כ"ט) הלא פרום
 לרעב לחמך וגומר • תא חזי זכאה חולקיה דבר נש בדמסכנא
 אערע לגביה • דההוא מסכנא דורונא דקדשא בריך הוא דהוי
 דשרר ליה • מאן דמקבל ליה לההוא דורונא בסכר אנפין זכאה חולקיה
 תא חזי מאן דחייס למסכנא ואתיב ליה נפשיה, קדשא בריך הוא

סליק עליה כאילו הוא ברא לנפשיה · ועל דא אברהם דהוה חיים
לכל בני עלמא, סליק עליה קדשא בריך הוא כאילו הוא ברא לון
דכתיב (בראשית י"ב) ואת הנפש אשר עשו בחרן ואף על גב דהוא
אוקימנא · הלא פרוס, מאי פרוס למפרס ליה מפה בנהמא ומזונא למיכל ·
דבר אחר הלא פרוס, כמה דאת אמר (דניאל ה') פרוס פריסת וכולי ·
דבעינן למפרס פריסין דנהמא קמיה בגין דלא לבסיף · ויפרוס קמיה
בעינא טבא · לחמך, לחס לא כתיב אלא לחמך · ההוא דילך מממונד
ולא דגזילו ולא דעשק ולא דגנבה · דאי הכי לאו זכותא הוא, אלא
ווי ליה דאתי לאדכרא חובוי · בגוונא דא קחו מאתכם תרומה,
לארמא כמה דילכון, ולא (ה) מעשק ולא מגזל ולא מגנבה והוא
אוקמוה · רבי חייא ורבי יצחק ורבי יוסי הוו אולי בארחא עד דהוו אזלי
פגע בהו רבי אבא · אמר רבי חייא וראי שכינתא בחרן · כד מטא
לגביהו אמר רבי אבא כתיב (מלכים ב' כ') מן היום אשר הוצאתי את
עמי את ישראל ממצרים לא בחרתי בעיר מכל שבטי ישראל ואבחר בדוד
וגומר לבנות בית להיות שמי שם · האי קרא לאורישיה סיפיה ולא סיפיה
רישיה דכתיב לא בחרתי בעיר, ואבחר בדוד, מאי האי עס האי, ואבחר
בירושלם מבעי ליה · אלא כד קדשא בריך הוא אית רעותא קמיה
למכני קרתא, אסתכל בקרמיתא בהווא רישא דנהיג עמא דקרתא,
ולכתר בני קרתא ואייתי לעמא ביה · הדא הוא דכתיב לא בחרתי
בעיר, עד דאסתכלנא בדוד למהוי רעיא על ישראל, בגין דמתא וכל
בני מתא כלהו קיימין כרעיא דנהיג לעמא · אי רעיא איהו טבא,
טב ליה טב למתא טב לעמא · ואי רעיא איהו בישא, ווי ליה ווי למתא
ווי לעמא · והשתא אסתכל קדשא בריך הוא בעלמא, וסליק ברעותיה
למכני ליה, ואוקים ברישא לדוד הדא הוא דכתיב ואבחר בדוד עברי
(כ"ג) ואוקים ברישא דדא לרבי שמעון וחכרייא, למיקם קמיה) מלתא
חדתא שמענא · פתח ואמר (תהלים קמ"ו) אשרי שאל יעקב בעזרו שברו
על יי אלהיו · וכי אל יעקב ולא אל אברהם ולא אל יצחק · אלא
אל יעקב בגין דיעקב לא אתרחיץ באבוי ולא באמיה, כד ערק קמי
אחוי ואזל יחידאי בלא ממונא כמה דאת אמר (בראשית ל"ב) כי במקלי

עברתי

ו

במטו

(ה) וס כוונת סתוב כדוקם תכונתי רחמי מעוק כמ"ג כמ"ב ורו"ק מ"ג

עברתי את הירדן הזה ואיהו אתרחיץ ביה בקדשא בריך הוא דכתיב
 (סס כ"ח) אם יהיה אלהים עמדי ושמרני וגומר • וכלא שאיל מקמיה
 דקדשא בריך הוא ויהב ליה • שכרו על " אלהיו • שכרו ולא אמר
 תקותו ולא בטחונו אלא שכרו • אל תקרי שכרו אלא שכרו, דניחא
 להו לצדיקייא לתברא גרמייהו, ולא תברא תכירו על תכירו, וכלא על
 " אלהיו כמה דאת אמר (תהלים ע"ה) כי עליך הורגנו כל (דקל"ס ע"ט) היום •
 כי עליך נשאנו חרפה • כגונא דיעקב דכתיב וירא יעקב כי יש שכר
 במצרים, דהא תכירו דגלותא חמא דהוה ליה במצרים, ושוי תוקפיה
 בקדשא בריך הוא • ובגוי דיעקב סבלו תכירו דגלותא, ולא אשתנו
 מגו רזא דמהיטנותא דאבהתרון, ושמה דקדשא בריך הוא הוה
 בגלותא בפומייהו • ועל דא כתיב במשה (שמות ג') ואמרו לי מה
 שמו מ"ה בגין דהוה ידעי ליה ולא אנשו ליה לעלמין, וסבלו תכירו
 דגלותא על קדשא בריך הוא • ובגין כך זכו לפורקנין ולנסין ולא תון
 סגיאין • ואתון קדישין עליונין דסבלין תכירו דגופא (6) מאתר לאתר
 על קדשא בריך הוא • על אחת כמה וכמה דזבאין אתון למעבד לכו
 נסין ופורקנין ותזכון לחיי עלמא דאתי • אזלו כלהו כחדא •
 פתח ואמר :

קחו מאתכם תרומה ליי כל נדיב לבו יביאה וגומר • תא חזי בשעתא
 דבר נש שוי רעותיה לגבי פולחנא דמאריה, ההוא רעותא סליק
 בקדמיתא על לבו, דאיהו קיומא ויסודא דכל גופא • לבתר סליק
 ההוא רעותא טבא על כל שייפי גופא, ורעותא דכל שייפי גופא
 ורעותא דלבא מתחבראן כחדא ואינן משכין עלייהו ויהרא דשכינתא
 לדיירא עמהון, וההוא בר נש איהו חולקא דקדשא בריך הוא דהו
 הרא הוא דכתיב קחו מאתכם תרומה • מאתכם הנה אמשכותא
 לקבלא עלייכו ההיא תרומה למהו חולקא ליי • ואי תימא דלאו
 ברשותיה דבר נש קיימא מלה • תא חזי מה כתיב כל נדיב לבו
 יביאה את תרומת " • כל נדיב לבו ודאי, מאן דאתרעי לביה ימשך
 לה לשכינתא לגביה • הרא הוא דכתיב יביאה, אף על גב דאיהו
 באסתלקותא לעילא, יביאה מאתר עלאה לאמשכא לדיירא עמיה •

וכד

ס' ב

(f) אסכ' רמזי מח' ג' לכוור ססכ' ססית כגלות כמ' ש' סמ' ו'ל כס' גרוזין מ'א' : שטוח

וכד תיתי לאשראה עמיה, כמה ברכאן וכמה עותרא תירתי עמה
 הדא הוא דכתיב זהב וכסף ונחשת, לא יחסר ליה כל עותרא דעלמא,
 דא לשאר בני עלמא • אבל אתון קרישין עליונין קחו מאתכם תרומה
 ליי • אמר רבי הייא מאן דשרי לארמא הוא ידים • פתח רבי אבא
 ואמר (יונה כ') ויאמר יי לדג, וכי (ה) באן אתר אמר ליה, אלא בשעתא
 דברא קדשא בריך הוא עלמא, בעוכרא דבראשית, ביומא חמישאה
 ברא נוני ימא • כדין פקיד ואמר דיהא זמין חד נונא למבלע ליונה,
 ויהא במעוי תלתא יומין ותלת לילוון, ולבתר דירמי ליה לבר • ולא
 דא בלחודוי, אלא כל מה דעבר קדשא בריך הוא בעוכרא דבראשית,
 בכלא אתני עמיה • ביומא קדמאה ברא שמיא, אתני עמהון דיסלקו
 לאליהו השמימה בגו סערה, וכן הוה דכתיב (כ) (מלכים כ' ב') ויעל אליהו
 בסערה השמים • (ג) בההוא יומא ברא נהורא, ואתני עמיה דיחשיך
 לשמשא במצרים תלתא יומין דכתיב (שמות י') ויהי חשך אפלה בכל
 ארץ מצרים שלשת ימים • ביומא תניינא ברא רקיעא, דיהא מפריש
 בין מיא למיא דכתיב (בראשית ה') ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים
 ויהי מבדיל בין מים למים • ואתני עמהון קדשא בריך הוא, דמיא
 יהון מפרישין לישראל בין טומאה לטהרה לאתדבא בהו וכך הוה •
 ביומא תליתאה אפיק ארעא מגו מיא, ואכניש למיא ועבר מההוא
 כנישו דאתפגשו לאתר חד ימא • ואתני בימא למעבר לישראל
 בגויה ביבשתא (ו) ולמטבע למצראי, וכך הוה דכתיב (שמות יד') וישב
 הים לפניו בקר לאיתנו • אל תקרי לאיתנו אלא לתנאו, למה דאתני
 עמיה קדשא בריך הוא בעוכרא דבראשית • תו אתני בארעא
 דתפתח ית פומהא במחלוקתא דקרת, ותבלע לקרת ולכל בנישתיה,
 וכך הוה דכתיב (במדבר ט"ו) ותפתח הארץ את פיה ותבלע אותם ואת
 קרת • ביומא רביעאה ברא שמשא וסיהרא דכתיב יהי מארת ברקיע
 השמים, ואתני עם שמשא למהוי קאים בפלגו שמיא ביומי דיהושע
 (דק"ט ע"ה) דכתיב (יחזקאל א') ויעמוד השמש בחצי השמים • אתני
 בכוכבייא למעבר קרבא כסיסרא דכתיב (סופטים ה') הכוכבים ממסלוחם

נלחמו

(ח) פי' דמרגל כתיב ויאמר ס' לרג סקא לת יונס כלאס וכבר קדמה סקמירס וע'ו טיאל באן אתר ותי דקדמס סתצירס בו' ימי כראשע :
 (כ) פי' מרגל קאמר ויעל ס' אה אליסו אלג יחסו לו כדבר טבעי ווס סוס מכח סתכתי : (ג) אח' עס'ד רכשטע וס מרכ' א' מא'ין :
 (ד) אח' יכוס כיתח לשיך ר'ל תתאים סתנס סק'ס ודוק' מא'ין :

גלחמו עם סימרא • ביומא חמישאה כרא נוני ימא ועופי לשמי"א
אתני בעופי למיזן עורבים לאליהו, בזמנא דעצר לשמי"א דכתיב
(מלכים ב' י"ז) ואת העורבים צויתי לכלכך, שם צויתי דייקא • וארני
בנוני ימא לאזמנא נונא חד למבלע ליה ליונה ולאשדאח ליה לבר •
ביומא שתיתאה כרא לאדם, ואתני עמיה דתפוק מניה אתתא דתיזון
לאליהו דכתיב הנה צויתי שם אשה אלמנה לכלכך • הנה צויתי,
מיומא דאתברי עלמא • וכן בכל עובדא ועובדא דאתחדש בעלמא,
קדשא בריך הוא פקיד ההוא עובדא מיומא דאתברי עלמא • אוף
הבא ויאמר יי לדג, ויאמר משיח יומין דכראשית קאמר ליה • הבא
אית לן סמך בעלמא, על עובדין דכני נשא בהאי עלמא • יונה דנחת
לספינה, דא איהי נשמתא דבר נש דנחתא להאי עלמא למהוי בנופא
דבר נש • אמאי אתקרי יונה • בגין דכין דאשתתפת בנופא, כדן
איהי יונה בהאי עלמא • כמה דאתמר (ויקהל כ"ט) ולא תונו איש את
עמיתו • וכדן בר נש אזיל בהאי עלמא, כספינה בנו ימא רבא דחשיבת
לאתברא כמה דאת אמר והאניה חשבה להשבר • ובר נש פד איהו
בהאי עלמא חטי, וחשיב דערק מקמי מאריה ולא אשגח בההוא עלמא •
וכדן אטיל קדשא בריך הוא רוח סערה תקיפא • דא איהו גזירת
דינא דקיימא תדיר קמי קדשא בריך הוא, ובעאר דינא דבר נש
מקמיה • ודא איהו דקא מטי לספינה, ואדבר חובוי דבר נש לאתפסא
ליה • דאתפס בר נש על ידא דההיא סערה בכי מרעיה מה פתיב
יונה ידר אל ירתי הספינה וישכב וירדם • אף על גב דבר נש בכי
מרעיה, נשמתא לא אתערת לאתבא קמי מאריה למפרע חובוי • מה
כתיב ויקרב אליו רב החבל • מאן רב החבל, דא יצר טוב דאירו
מנהיג בלא • ויאמר לו מה לך נדרם קום קרא אל אלהיך ונומר •
לאו שעתיא הוא למדמך, דהא סלקין לך לדינא על כל מה דעבדת
בהאי עלמא, תוב מחובך • אסתכל פמלין אלין ותוב למארך • מדי
מלאכתך, דאת עסקת בה בהאי עלמא, ואורי עלה קמיה מארך •
ומאין תבא, אסתכל מאין באת מטפה סרוחה ולא תתגאי קמיה • מה
ארצך, אסתכל דהא מארעא אתבריאת ולא רעא תיתוב • ואי מורה
עם אתה, אסתכל אי אית לך זכו ראבהן דיגין עלך • פיון דסלקין ליה

לדינא בבי דינא דלעילא, ההיא סערה דאיהי גזירת דינא דסעיר עליה
 דבר נש, תבעת מן מלכא למידן אינון תפיסין דמלכא, וכלהו אתיין
 חד חד קמיה • ביה שעתא אחקריכו בי דינא • אית מנהון דפתחי
 בזכות • ואית מנהון דפתחי בחובה • וגזרת דינא תבעת דינא • ואי
 הוא בר נש לא זכי בדינא מה כתיב ויחתרו האנשים להשיב אל
 היבשה ולא יכלו • משתדלין אינון דאורו זכותיה לאתבא ליה להאי
 עלמא, ולא יכלו • מאי טעמא, כי היס הולך וסער עליהם • גזרא דדינא
 אזיל וסעיר בחובוי דבר נש ואתגבר עלייהו • כדין נחתין עליה תלת
 שליחן ממנן • חד דכתיב כל זכוון וכל חובין דעבד בר נש בהאי
 עלמא • וחד דעכיד חושבן יומיו, וחד דהוה אזיל עמיה כד הוה במעי
 אמיה • והא אוקימנא דגזרת דינא לא שכיך, עד ההוא זמנא דכתיב
 וישאו את יונה • וישאו, כד נטלי ליה מביתיה לבי קברי, כדין מכריזין
 עלוי • אי איהו זכאה, מכריזי עליה ואמרי הבו יקר לדיוקנא דמלכא
 (יסעיה כ"ו) יבא שלום ינחו על משכבותם הולך נכחו, מנלן דכתיב
 (ס"ח) והלך לפניך צדקך (דקל"ט ע"ב) כבוד יי יאספק • ואי ח"בא איהו
 מכריזי עליה ואמרי ווי ליה לפלנייא טב ליה דלא יתברי • כדין מה
 כתיב ויטלהו אל היס ויעמד היס מועפו • כד עאלין ליה לבי קברי
 דאיהו אתר דדינא, כדין גזרת דינא דהוה סעיר שכיך מועפיה • ונונא
 דבלע ליה דא איהו קברא • מה כתיב ויהי יונה במעי הדג • מעוי
 דדג דא איהו בטן שאול • מנלן דכתיב מבטן שאול שועתי • ואיהו במעי
 דנונא הוה, וקרי ליה בטן שאול, שלשה ימים ושלשה לילות • אלן
 תלת יומין דבר נש בקברא ואתבקעו מעוי • לבתר תלתא יומין ההוא
 טנופא אתהפך על אנפוי, ואומר לו טול מה דיהבת בי, אכלת ושתיית
 כל יומא ולא יהבת למסכני, וכל יומך הוה כחגין וכמועדן, ומסכני הוה
 כפנין דלא אכלו בהרך, טול מה דיהבת בי הדא הוה דכתיב
 (מלאכי כ') וזריתי פרש על פניכם וגומר • והא אוקימנא לבתר דא מתלתא
 יומין ולהלאה, כדין אתדן בר נש מעינוי מידוי ומרגלוי, ואוקמוה עד
 תלתין יומין • כל אינון תלתין יומין אתדנו נפשא וגופא כחדא, ובגיני
 כך אשתבח נשמתא לתתא בארעא דלא סלקת לאתרה, כאתתא
 דיתבת לבר כל יומי מסאבותה • לבתר נשמתא סלקא וגופא אתכלי

בארעא, עד ההוא זמנא דיתער קדשא כריך הוא למיתייא • וזמינא
 קלא חדא לאתערא לבי קברי ויימא (ישעיה כ"ו) הקיצו ורננו שכני עפר,
 כי טל אורת טלך וארץ רפאים תפיל • אימתי יהא דא, בזמנא דיתעבר
 מלאך המות מעלמא דכתיב (סס כ"ה) בלע המות לנצח וגומר • כיון
 דבלע המות לנצח, לבתר ומחה " אלהים דמעיה מעל כל פנים וחרפת
 עמו יסיר מעל כל הארץ • כדון כתיב ויאמר " לדג ויקא את יונה אל
 היבשה • כיון דאתער ההוא קלא בכי קברי, כדון כל קברי יקיא
 לאינון מתייא דבהון לבר הדא הוא דכתיב וארץ רפאים תפיל • מאי
 תפיל דיקיא לון לבר • רפאים, מהו רפאים, דקבילו אסוותא כמלקדמן,
 ואתסיו גרמין בגרמין, ואלין אקרון רפאים • ואי תימא הא כתיב
 (בשאר עמין) רפאים כל יקומו • אלא ודאי כל עלמא יתסון גרמין בכי
 קברי, אבל מנהון יקומו ומנהון לא יקומו, ועל דא כתיב רפאים כל
 יקומו • זכאה חולקיהון דישראל דכתיב בהו נבלתי יקומו • ובהאי
 נונא אשכחנא מלין לאסוותא דכל עלמא • האי נונא כיון דבלע ליונה
 מית, וביה הוה יונה תלתא יומין, לבתר אתקיים כמלקדמן ואקי ליונה
 לבר, והא אוקמוה דכתיב ויתפלל יונה אל " אלהיו ממעי הדגה •
 ובתיב התם (שמות ו') והדגה אשר ביאור מתה והא אוקמוה • כגוונא
 דא זמינא ארעא דישראל לאתערא בקדמיתא, ולבתר וארץ רפאים
 תפיל • והא אוקימנא דשבעה דינין יחלפון עליה דבר נש כד נפיק
 מהאי עלמא • חד ההוא דינא עלאה כד נפיק רוחא מן גופא • תרין כד
 עובדוי ומלוי אזלין קמיה ומכריוזי עלוי • תלת כד עייר לקברא •
 ארבע דינא דקברא • חמש דינא דתולעתא • שש דינא דגיהנם •
 שבע דינא דרוחא דאזלא ושאטא בעלמא, ולא אשכח אתר נייחא
 עד רישתלים עובדוי • בגין דא בעי בר נש לאסתכלא תרין בעובדוי
 ויתוב קמי מריה • וכד אסתכל דוד מלכא כדינין אלין דבר נש,
 אקדים ואמר (תהלים ק"ד) ברכי נפשי את " עד לא תפוק מן עלמא
 בעוד דאנת אשתכחת עם גופא • וכל קרבי את שם קדשו, אינון שייפי
 גופא דמשתתפי כחדא כרוח השתא דתשתכחון עמה אקדימו לכרבא
 שמא קדישא עד לא ימטי זמנא דלא תיכלון לכרבא ולא תבא כתיובתא
 ועל דא אמר ברכי נפשי את " הללויה • אתו אינון חברי ונשקו

רישיה • רבי חייא פתח ואמר :

(ר"ר ע"ב) קחו מאתכם תרומה ליי • תא חזי קדשא בריך הוא כד ברא
 עלמא, לא ברא ליה אלא כגין דיייתון ישראל ויקבלון
 אורייתא • באורייתא אתברי עלמא ועל אורייתא קיימא • הדא הוא
 דכתיב (ירמיהו ל"ג) אם לא בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ לא
 שמתי, אורייתא איהי ארכא דחיי בהאי עלמא וארכא דחיי בעלמא
 דאתי • וכל מאן דאשתדל באורייתא, כאילו אשתדל (ב) בהיכליה
 דקדשא בריך הוא, דהיכלא עלאה דקדשא בריך הוא אורייתא איהי •
 וכד בר נש עסיק באורייתא, קדשא בריך הוא קאים תמן ואצית לקליה
 כמה דכתיב (מלכי ג') ויקשב יי וישמע וגומר • ואשתזיב בר נש מתלת
 דינין • מדינא דהאי עלמא ומדינא דמלאך המות דלא יכיל לשלטאה
 עליה, ומדינא דגיהנם • ויכתב ספר (מ' ב') זכרון מאי איהו • אלא אית
 ספר לעילא ואית ספר לתתא • זכרון אתר (כ"ב את) קיימא קדישא
 דנטיל וכניש לגביה כל חיי דלעילא • ספר זכרון תרין דרגין דאינון
 חד • ורזא דא שם יהו"ה, שם חד יהו"ה חד, וכלא מלה חדא • בגין
 דאית שם ואית שם, שם (קס"ב ב') לעילא דאיהו אתרשים (ס"ב אקרי
 שם) ממה דלא ידע ולא אתרמיז בידיעה כלל, ודא אקרי נקודה
 (ג"ג ב') עלאה • שם לתתא, דאקרי שם, (דכריס ד') מקצה השמים ועד קצה
 השמים, בגין דקצה השמים אקרי זכרון • והאי שם איהו נקודה דלתתא,
 דאיהו שם מההוא זכרון דאיהו קצה השמים, דנטיל כל חיי דלעילא,
 ודא איהו קצה השמים דלתתא • ושם דיליה איהו נקודה דלתתא •
 נקודה דא איהו ספר דקיימא בחושבנא, ודא הוא ולחושבי שמו, ספר
 דקאמרן ושם חד מלה הוא בכל סטרין. נקודה דא כגין דקיימא
 באמצעיתא, איהי עלאה על כל דאתאחדן בה, שית סטרין אתאחדן
 בספר (קל"ז ב') עלאה, ואיהו עלאה עלייהו. שית סטרין אתאחדן בספר
 תתאה, ואיהו עלאה עלייהו, ועל דא ספר עלאה ספר תתאה, וכלא
 אקרי תורה • מה בין האי להאי • אלא ספר עלאה איהו תורה שבכתב,
 בגין דאיהי (ר"ר ב' שמיני מ' ב') סתימא ולא קיימא אלא בכתיב, דתמן איהו

אתר

(א) אפס דתורם שבע'ס סיא כנדר מ סנק' סיכל' ב' ארלי' וז' וכל מאן דאשתדל באורייתא ר"ל אשתדל על סרוכ מורם שטוסק כסיון
 תמורם שבע'ס ועל ידי סלימוד גורם יחוד קכס' וז"כ הוא משתדל כסילכיס דקכ' ל' ימרח' עס דורס' מ'אלין :

מתתקנא איהי ועולמתהא, עד דמטו לגאל ישראל, כדן אצטריך
 למיקם כלא על קיומיהו. בגין דבד בר נש מטי לאמת ויצב וכלא
 אתתקן, עולמתהא נטלי לה, ואיהי נטילת גרמה לגבי מלכא עלאה.
 כיון דמטו לגאל ישראל, כדן מלכא קדישא (ה) עלאה נטיל בדרגוי
 ונפיק לקבלא לה. ואנן מקמי מלכא עלאה בעינן לקיימא על קיומנא
 באימתא ברעדה, דהא כדן אושיט ימיניה לגבה, ולכתר שמאליה
 דשני לה תחות רישה, ולכתר אתחבקו חרווייהו בחדא בנשיקין. ואלין
 אינון תלת קדמייתא. ובעי בר נש לשוואה לביה ורעותיה ולכוונא
 ככל הני תקונין וסדורין דצלוחא, פומיה ולביה ורעותיה כחדא השתא
 דמלכא עלאה ומטרוניתא אינון בתכורא בחדוה באינון נשיקין, מאן
 דאצטריך למשאל שאלתין ישאל, דהא כדן שעתא דרעותא איהו.
 כיון דשאל בר נש שאלתוי מקמי מלכא ומטרוניתא, כדן יתקין
 גרמיה ברעותיה ולביה לתלתא אחרנין, לאתערא חדוה דטמירו, דהא
 טאלין תלת אתכרכא בדבקותא אחרא, ויתקין בר נש גרמיה למיפק
 מקמייהו, ולאנתא לון בחדוה גניזא דאלין תלת. ועס כל דא דיהא
 רעותיה דיתברכון תתאי מאינון ברכאן דחדוה טמירא, וכדן אצטריך
 למנפל על אנפוי ולממסר נפשיה, בשעתא דאיהי נקטא נפשין ורוחין,
 כדן איהי שעתא לממסר נפשיה בגו אינון נפשין (ו) דאיהי נקטא,
 דהא כדן צרורא דחיי איהו כדקא יאות. מלה דא שמענא כדן
 דבוצינא קדישא, ולא אחייהיב לי רשו לגלאה בר לכו חסידי עליונין.
 דאי בההיא שעתא דאיהי נקטא נפשין ורוחין ברעו דדבקותא חדא
 איהו ישני לביה ורעותיה לרא, ויהיב נפשיה בדבקותא בההוא רעותא,
 לאכללא לה בההוא דבקותא. אי אתקבלת בההיא שעתא בההוא
 רעותא, דאינון רוחין נפשין ונשמתין דאיהי נקטא, האי איהו בר נש
 דאתצריך בצרורא דחיי כהאי עלמא ובעלמא דאתי ותו דבעייה.
 לאתכללא מכל סטרין מלכא ומטרוניתא מלעילא (קס"ט ה) ומתתא,
 ולאחעטרא בנשמתין בכל סטרין. אתעטרת בנשמתין מלעילא.
 ואתעטרת בנשמתין מלתתא. ואי בר נש יכוין לביה ורעותיה לכל

דא

(ה) עידוה יסוד חכמ סוף מחסין כידר כמסעיו חוד ו'א ונגאל ישראל כבר מתחיל לסכסם חוד רישא ד'א ונמסכס סארתו עד יסוד
 ו'א ומסכס סוף ד'א סכסכס ויעיין כספר סכונית כסוד חסלות לאל עליון ו'א ונפיק לקבלת פ'א נפיק אורו סיוולא לכרוחם :
 (כ) סוף לוקחח כסאות מלמעלם :

דא וימסור נפשיה מתתא כדבקותא ברעותא כמרה דאתמר, כד'ין
 קדשא בריך הוא קארי ליה שלום לתתא, כגוונא דההוא שלום דלעילא,
 ההוא דברוך לה למטרוניתא, ואכליל לה ואעטר לה בכל עטרין.
 אוף הכי האי בר נש קדשא בריך הוא קרי ליה שלום לתתא, כמה
 דאת אמר (סופטי"ו ו') ויקרא לו יי שלום. וכל יומוי הכי קראן ליה לעילא
 שלום, כגין דאכליל ואעטר למטרוניתא לתתא כגוונא דההוא שלום
 לעילא. וכד אסתלק ההוא בר נש מהאי עלמא, נשמתיה סלקא ובקעא
 בכל אינון רקיעין ולית מאן דימחי בידה. וקדשא בריך הוא קרי לה ואמר
 (ישעיה כ"ו) יבא שלום ושכינתא אמרת ינוחו על משכבותם וגומר ויפתחון לה
 (דר"ט ע"ב) תליסר טורי דאפרסמונא דכ"יא, ולא יהא מאן דימחי בידה.
 ועל דא זכאה איהו מאן דישוני לביה ורעותיה לדא, ועל דא כתיב כל
 נדיב לבו יביאה את תרומת יי לגבי מלכא עלאה כמה דאתמר. ארים
 רבי אבא קליה ואמר, ווי רבי שמעון אנת בחיין ואנא כבינא עלך. לא
 עלך כבינא, אלא כבינא על חברי'א ובבינא על עלמא. רבי שמעון
 כבוצינא דשרגא, דאדליק לעילא ואדליק לתתא. ובנהורא דאדליק
 לתתא נהירין כל בני עלמא. (כ"ט נהיר לעילא) ווי לעלמא כד יסתלק
 נהורא דלתתא כנהורא דלעילא. מאן ינהיר נהורא דאורייתא לעלמא
 קם רבי אבא ונשיק לרבי חייא. אמר ליה מלין אלין הוו תחות ידך
 ועל דא קדשא בריך הוא שדרני עד הכא לאתתברא עמכון זכאה
 חולקי. רבי יוסי פתח קרא אבתריה ואמר.

וכל חכם לב ככם יבאו ויעשו וגומר. האי קרא אוקמוה. אכל תא
 חזי בשעתא דאמר קדשא בריך הוא למשה (דברים 6) הכו לכם
 אנשים חכמים ונבונים, אשגח בכל ישראל ולא אשבח נבונים הדא
 הוא דכתיב ואקח את ראשי שבטיכם אנשים חכמים וידועים, ואילו
 נבונים לא כתיב, ואי תימא דנבון איהו דרגא עלאה מחכם, הכי איהו
 ודאי. מה בין האי להאי. חכם הא אוקמוה דאפילו תלמיד המחכים
 לרביה אקרי חכם. חכם דידע לגרמיה כל מה דאצטריך. נבון כמה
 דרגין אית ביה דאסתכל בכלא וידע בדיליה ובאחרנין, וסימניך (משלי י"ב)
 יודע צדיק נפש בהמתו, (שמואל ב' כ"ג) צדיק מושל יראת אלהים, והכא
 (6) חכם לב דייקא. כלב חכם ולא באתרא אחרא, כגין

דקיימא בלב • ונכון לעילא ותתא אסתכל בדליה ובאחרנין •
 פתח ואמר (ישעיהו מ"ט) ויאמר לי עבדי אתה וגומר הכא בצלותא דבעי
 בר נש לצלאה קמיה דקדשא בריך הוא, דאיהו פולחנא חדא רבא
 ויקרא מאינן פולחנין דמאריה • תא חזי אית פולחנא דקדשא בריך
 הוא דקיימא בעובדא, דאיהו פולחנא דקיימא בעובדא דגופא, ואיהו
 פולחנא ואית פולחנא דקדשא בריך הוא דאיהו פולחנא פנימאה יתיר,
 דאיהו עיקרא דכלא, וקיימא בהווא פולחנא פנימאה דאיהו עיקרא
 דכלא • בגופא אית (בראשית ט"ז ב') תריסר שייפין דקיימין בעובדא
 דגופא כמה דאוקימנא, ואינן שייפין דגופא, ופולחנא דקדשא בריך
 הוא דעובדא קיימא בהו • בגין דפולחנא דקדשא בריך הוא בתרין
 סטרין, בשייפין דגופא לבר • ואית (ט) תריסר שייפין אחרנין פנימאין
 לגו מן גופא, ואינן תקונין פנימאין לגו מן גופא, לאתתקנא בהו תקונא
 דרוחא, דאיהו פולחנא יקרא פנימאה דקדשא בריך הוא, כמה דאוקימנא
 גו רזין פנימאין דקאמר רבי שמעון, ואינן רזא דחכמתא עילאה
 ואתידיעו ביני חברייה זבאה חולקיהון • צלותא דבר נש איהו פולחנא
 דרוחא, ואיהו קיימא ברזין עלאין, ובני נשא לא ידעין, דהא צלותא דבר
 נש בקעא אוירין, בקעא רקיעין, פתחא פתחין וסלקא לעילא בשעתא
 דנהיר נהורא, ואתפרש נהורא מן השוכא, כדין כרוזא אזלא בכלהו
 דקיעין, אתתקנו מארי דפתחין מאריהון דהיכלין, כל חד וחד על
 מטריה • בגין דאינן דשולטניהון ביממא, לאו אינן דשולטניהון בליליא •
 וכד עץ ליליא אתעברו שולטנין דיממא, ואתמנון שולטנין אחרנין דשליטין
 בליליא, ואתחלפן אלין באלין • ורזא דא (בראשית ב') את המאור הגדול
 לממשלת היום וגומר • וממשלת היום וממשלת הלילה, שולטנין אינן די
 ממנן ביממא, ושולטנין אינן די ממנן בליליא • ואלין אקרון ממשלת היום
 ואלין אקרון ממשלת הלילה • כד עץ ליליא כרוזא נפקא אתתקנו שולטנין
 דליליא כל (דל"ב ע"ב) חד וחד לאתריה • וכד נהיר יממא כרוזא נפקא
 אתתקנו שולטנין דיממא כל חד וחד לאתריה. (כדין מתעברין שולטנין
 דליליא ואתפקדן שולטנין דיממא) וכד כרוזא אכרין, כדין כלהו כל חד
 וחד אתפקדן על ההוא אתר דאתחזי ליה • כדין שכינתא קדמא ונחתא

וישראל עאלין לכי בנישטא לשבחה למאריהון, פתחין בשירין ותושבחו •
 דבעי ליה לבר נש, (ויקרא ק"ד כ) כיון דאתקין גרמיה בפולחנא דעובדא
 בתקוני דמצוה וקדושה, ליחדא לביה בתקונא דפולחנא פנימארה
 דמאריה, ולשוואה לביה ורעותיה בההוא פולחנא דאינון מלין דקאמר,
 דהא מלה סלקא ואינון ממנן דקיימין באוירא אתמנון לארבע סטרי
 עלמא • לסטר מזרח אתמנא ממנא חד דקיימא באוירא לההוא
 סטרא, גזרדיא שמיה, ועמיה סרכין (ב) ממנן אחרנין דאינון מתכאן
 לההיא מלה דצלוחא, וסלקא באוירא בההוא סטרא, ונטיל לה האי
 ממנא • אי היא מלה בדקא יאות, הוא וכל אינון סרכין נשקין לההיא
 מלה, וסלקין עמה עד ההוא אוירא דרקיעא לעילא, דתמן ממנן סרכין
 אחרנין • בשעתא דנשקי לההיא מלה, פתחי ואמרי זכאין אחון ישראל
 דידיעתו לאעטרא למאריכון בעטרין קדישין • זכאה איהו פומא דמלה
 דעטרא דא נפקא מניה, כדין פרחין אתון דקיימין באוירא (ג) דבשמא
 קדישא דתריסר אתון, דההוא שמא (ד) שליט באוירא, והאי איהו
 (בראשית ט"ז ב) שמא דהוה טאס ביה אליהו עד דאסתלק לשמיא, והיינו
 דקאמר (ה) עובדיה לאליהו (מלכים א' י"ח) ורוח יי שאך, בגין דבשמא דא
 הוה אליהו טאס ביה באוירא, והאי איהו שמא דשליט באוירא, ואינון
 אתון פרחין וסלקין בההיא מלה, וההוא ממנא דמפתחין דאוירא בידיה,
 וכל אינון ממנן אחרנין, בלהו סלקין ביה עד רקיעא, ואתמסר בידיה
 דממנא אחרא לסלקא לעילא: לסטר דרום אית ממנא אחרא דשלטא
 באוירא לההוא סטר, וכמה ממנן אחרנין וסרכין עמיה, פסגנייה שמיה •
 וביה מתאחדן (ו) וליה אתמסרין) מפתחין דאוירא לההוא סטר • וכל
 אינון מארי דעקו, דצלאן צלוחא למאריהון מגו עקתא, מגו חבירו
 דלבא, אי ההיא מלה בדקא יאות, סלקא לאוירא בההוא סטרא, ונטיל
 לה האי ממנא ונשיק לה • (ז) בגין דסלקא בההוא סטרא) בד נשיק
 לה פתח ואמר קדשא בריך הוא יחוס לקבלך, ובגינתך (ח) ועלך) יתמלי
 רחמין • וסלקין עמה כל אינון ממנן קדישין, וכל אינון סרכין דההוא

סטרא

(ב) טריס עלינונים: (כ) כל סטרא טריס כנראשית ט"ז א' וע"ש • דרימו: (ג) ע' ס' חמ' דף ל' כ' דניסח סרכ כע"ה סליק באוירא
 וסינון סך סליק ושלטי באוירא וכל סוכר הרב כל אתון דשייכי ליסוד דאלילות ופסונו כי שם אסי' מסלם י"ב אתון כמ"ה נס ס"מ
 נס סוכרש כל התאחד: סרכ"ב: (ד) אחר דכינתי על לירובי י"ב אפיסות אלו של רוח ס יאך: א"ס:

סטרא • ופרחין אתון דשמא קדישא דאינון ארבע אתון דמרחעטין
 ושלטין בההוא סטרא דאורא, וסלקין בההוא סטרא דאורא עד ריקיעא,
 עד ההוא ממנא דרקייעא דשליט בההוא סטרא. לסטר צפון אית ממנא
 אחרא ועמיה כמה סרכין ממנן דשלטין באורא, וההוא ממנא פתחיה
 שמייה, והאי אתמנא באורא לההוא סטרא, וכל אינון דמצלאן צלותין
 על בעלי דבכו דעקין לון • וכד מלה דההיא צלותא סלקא לאורא
 בההוא סטרא, אי זבאה היא, נטיל לה האי ממנא ונשיק לה, כדן
 אתער רוחא חדא דנפקא מגו תהומא בסטרא דצפון, וההוא רוחא
 קארי בכל אינון אורין, ונטלי כלהו ההיא מלה וסלקין לה עד רקייעא
 ונשיקין לה • פתחי ואמרי (ב) מרד ירמי שנאך לקמך. ואזלא וסלקא
 ובקעא רקייעין • (ס"ט ואורין) עד דסלקין עמה לגבי רקייעא קדמאה.
 סלקת צלותא ומטאת לגבי חד ממנא דאתמנא לסטר מערב, ותמן
 קיימין תשעה פתחין, ובהו קיימין כמה סרכין וכמה ממנן, ועלייהו
 ממנא חד די שמייה זבוליא, ודא איהו דבעי לשמשא בהאי רקייעא
 ביממא, ולא אתייהיב ליה רשו עד דסליקנהורא דסיהרא, וכדן אפיק
 כל אינון חילין וכל אינון ממנן • וכד נהיר יממא, עאלין כלהו כפתחא
 חדא דאינון תשעה פתחין, ראייהו פתחא עלאה על כלהו • וכד צלותא
 סלקא (דר"ב ע"ב) עאלת בההוא פתחא, וכלהו סרכין וכלהו ממנן נפקין
 מההוא פתחא, ועליהון זבוליא, ודא איהו רב ממנא, ונפקי כלהו ונשיקי
 לה ומטאן עמה עד רקייעא תניינא • וכד סלקא צלותא עד ההוא
 רקייעא, אתפתחו תליסר תרעין דההוא רקייעא • ובההוא תרעא דתריסר
 קאים ממנא חד דשמייה ענאל, והאי ממנא על כמה חילין על כמה
 משיריין • וכד צלותא סלקא, קאים האי ממנא וכדן על כל אינון
 פתחין ואמר, (ישעיה כ"ו) פתחו שערים וגומר, וכלהו תרעין פתחין, ועאלת
 צלותא בכל אינון פתחין, כדן אתער חד ממנא סבא דיומין, דקאים
 לסטר דרום דשמייה עזריאל סבא, ולזמנן אתקרי מחניאל, כגין
 דאתמנא על שתין רבוא משיריין, וכלהו מארי דגדפין, מארי דמשיריין
 (ג) מליין עיינין, ולגבייהו קיימין אינון משיריין מאריהון דאודנין • ואקרון
 אודנין, כגין דאינון צייתין כל אינון דמצלאן צלותהון בלחישו ברענתא

דלכא

(ב) ארונך יסליך זבולך לסכך : (ג) מלא כילין אורח שמכילין ממנו :

דלכא דלא אשתמע ההיא צלותא לאחרא • האי צלותא סלקא וצ"תין
 להכל אינון דאקרון מארי דאודנין, ואי ההיא צלותא אשתמע לאודנין
 דבר נש, לית מאן דצית לה לעילא, ולא צייתין לה אחרנין, בר מאן
 דשמע בקרמיתא • כגין כך בעי לאסתמרא דלא ישמעון לההיא
 צלותא בני נשא • ותו דמלה דצלותא אתאחדא בעלמא עלאה •
 (כרמית ג' כ') ומלה דעלמא עלאה לא אצטרך למשמע • כגוונא דא
 מאן דקרי בספרא דאורייתא, חד קרי וחד לישתוק • (ו) ואי תרי קראן
 באורייתא, גרעי מהימנותא דלעילא, כגין דחד קלא ודיבור כלא חד •
 כד תרין קליוותרין דבורין איהו גרעותא דמהימנותא, אלא דיהא קלא
 ודבור חד כמה דאצטרך, כגין דיהא ההוא קלא וההוא דבור חד
 וההוא ממנא שמייה עזריאל סבא • כד ההיא צלותא סלקא בלתישו
 כל אינון שתין רבוא משריין, וכל אינון מארי דעיינין וכל אינון מארי
 דאודנין, בלהו נפקי ונשקי לההיא מלה דצלותא דסלקא הדא הוא
 דכתיב (ספלים ל"ד) עיניי אל צדיקים ואזניו אל שועתם • עיניי אל
 צדיקים, אלין מארי דעיינין דלתתא, כגין דאית (נ"א דלית) מארי
 דעיינין לעילא • ואזניו אל שועתם, אלין מאריהון דאודנין • רקיעא
 תליחא, ההיא צלותא סלקא ומטי לההוא רקיעא, ותמן ההוא ממנא
 דאקרי גרריה, ועמיה כמה סרכין וכמה ממנן • ואיהו משמש תלת זמנין
 כיומא, לקבל חד שרביטא דוזהרא דנפיק, סליק ונחית ולא קיימא
 באתר חד, והאי איהו שרביטא דנטיל תלת זמנין ואחגניו • וכד
 צלותא סלקא, נחית ההוא שרביטא וסגיד קמי ההיא צלותא, ואקרי
 האי רקיעא רקיעא דשרביטא • וכד סלקא ההיא צלותא, ההוא ממנא
 בתר דסגיד, בטש בההוא שרביטא בטיגרא תקיפא דזהיר, דאיהו קאים
 באמצעיתא דההוא רקיעא ונפקי מנו ההוא טיגרא תלת מאה ושבעין
 וחמש חילין, דאינון גניזין תמן מן יומא דאורייתא נחתת לארעא, כגין
 דאתתקפו לחברא (ס"א לסרכא) דלא תיחות לארעא • ואנזיף בהו
 קדשא בריך הוא, ועאלו גו ההוא טיגרא ולא נפקין, כד ההוא זמנא
 דצלותא סלקא • פתחי ואמרי (ס"ב) " אדנינו מה אדיר שמך וגומר •
 דא היא צלותא דסלקא על כל אינון רקיעין, כדן סגדן לגבה • מכאן

ולחלאה

(ב) סמ"ט מר"ן ככ"י ח"ט ס"י קמ"א וכס"ת וק"ן אס"ן ס"י ס' ע"כ מל"ן

ולהלאה צלותא מתעטרא בעטרין עלאין, וסלקא לגו רקיעא רביעאה •
 וכדין שמשא נפיק בדרגוי, ושמשא אל רב ממנא נפיק, ותלת מארה
 ושתינ וחמש משיריין סלקין עמיה לגו ההוא רקיעא, ואקרון ימות החמה
 וכלהו מעטרין לההיא צלותא בעטרין דבוסמין דגנתא דערן • ותמן
 אתעכבת צלותא, עד דכלהו משיריין סלקין עמה לגו ההוא רקיעא
 חמישאה, ותמן איהו ממנא חד נדריאל שמה, והוא מארי קרבין
 דשאר עמין • וכד צלותא סלקא, כרין אודעזע הוא וכל משיריין דיליה
 ואתבר (ד"כ ע"ב) חיליהו • ונפקי וסגדי ומעטרין לההיא צלותא, וסלקין
 עמה עד דמטו לגבי רקיעא שתיתאה, וכדין נפקין כמה חילין וכמה
 משיריין, ומקבלין לההיא צלותא, וסלקין בהדה עד דמטו לשבעין
 תרעין, ותמן קאים חד ממנא די שמה ענפיאל רב ממנא • ואירו
 מעטר לההיא צלותא בשבעין עטרין • וכין דמתעטרא צלותא בכל
 הני עטרין, כדין מחברין כל אינון חילין דכלהו רקיעין, וסלקין לההיא
 צלותא דמתעטרא בכל עטרין לגבי רקיעא שביעאה • וכדין עאלת
 צלותא וסנדלפון רב יקירא עלאה דכל מפתחן דמאריה בידיה, אעיל
 לההיא צלותא לגו שבעה היכלין :

תא חזי אמר רבי שמעון שבעה מדורין אינון וכו' : אמרו סמנייהו סכר נרפסו
 שבעה היכלין אלין אינון היכלין דמלכא, והאי כפרשת כהנא דמ"א ע"א

צלותא כד מתעטרא בכל הני עטרין, כד עאלת מחבר לון
 כחדא לאתעטרא לעילא, למהוי נלא חד כדקא יאות • ושמא דקדשא
 כריך הוא מתעטרא בכל סטרין עליא ותתא למהוי חד, וכדין (משלי י)
 ברכות לראש (כרשית כ"ו ה) צדיק כתיב • וקאה חולקיה דבר נש דירע
 לסדרא צלותיה כדקא יאות • בהאי צלותא דמתעטרא ביה, קדשא
 כריך הוא איהו מחכה עד דיסתיימון כל צלותהון דישראל, וכדין כלא
 איהו בשלימו כדקא יאות עליא ותתא • עד הכא מלין דצלותא
 למנדע רזין עלאין • מכאן ולהלאה אית פקודי אורייתא, דאינון קיימין
 במלה, כמה דקיימין בעובדא • ואינון שית פקודין, וקיימין יוה הכי
 בצלותא • חד (דכריס כ"ח) ליראה את השם הנכבד והנורא • תניינא
 לאהבה אותו • תליתאה לברכו • רביעאה ליחרו • חמישאה לברך
 כהנא ית עמא • שתיתאה למסור נשמתיה ליה • ואלין שית פקודין
 דקיימין

דקיימין בצלותא דמלך, בר אינון פקודין (ר"י ב') דקיימין בעובדי
 כגוונא דציצית ותפילין • ליראה את השם, פקודא דא קיימא באלין
 חושבחן דקאמר דוד מלכא, ובאינון קרבנן דאורייתא, דתמן בעי בר
 נש לרחלא מקמי מאריה • בגין דאינון שירין קיימין בדהויה אתר
 דאקרי (ב) יראה, ובל אינון (ג) הללויה דאינון רזא דיראה דקדשא
 בריך הוא, ובעי בר נש לשוואה רעותיה באינון שירין ביראה, ואוקמוה
 חבדייא כל אינון רזין דשירין ותושבחן, וכל אינון רזין דהללויה • כיון
 דמטי בר נש לישתבח, ישוי רעותיה לברכא ליה לקדשא בריך הוא,
 כגון יוצר אור, יוצר המאורות • לאהבה אותו כד מטי לאהבת עולם,
 (דברים ו) ואהבת את "אלהיך, דדא איהו רזא דרחימו דקדשא בריך
 הוא והא אוקמוה • ליחדא ליה, שמע ישראל "אלהינו " אחד, דהבא
 קיימא רזא דיחודא דקדשא בריך הוא, ליחדא שמיה ברעותא דלכא
 כדקא חזי • ומתמן ולהלאה אדכרותא דיציאת מצרים, דאיהו פקודא
 לאדכרא יציאת מצרים דכתיב (סס כ"ה) וזכרת כי עבד היית בארץ
 מצרים • לכרכא כהנא ית עמא, בגין לאכללא ישראל כחדא בשעתא
 דנטלין כרכאן לעילא, דהא כההיא שעתא נטלא כנסת ישראל כרכאן,
 ושעתא דרעותא היא • למסור נפשיה לגביה, ולמיהב ליה נשמתייה
 ברעותא דלכא, כד נפלין על אנפין ואמרין (תהלים כ"ה) אליך " נפשי
 אשא, דיכוין לביה ורעותיה לגביה למסר ליה נפשיה ברעותא שלים •
 ואלין אינון שית פקודין דקיימין בצלותא, דסלקין לגבי שירת מאה
 פקודין דאורייתא • ואי תימא תליסר אחרנין יתיר, אינון קיימין לאמשבא
 תליסר מכילן דרחמי, דכלא כלילן בהו • שירת פקודין אלין דצלותא
 מתעטרא בהו • זכאה חולקיה מאן דישיי לביה ורעותיה לרא, ולאשלמא
 (דר"ג ע"ב) לון בכל יומא • ובאלין תליין אחרנין סגיאין, אבל בר מטי
 בר נש לאתרון אלין, אצטריך ליה לכוונא לביה ורעותיה לאשלמא
 ההוא פקודא דקיימא בדהיא מלה • וכדן מכרזי עליה ואמרי
 (ישעיה מ"ט) ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר כך אתפאר • אתא רבי
 אבא ונשקיה • פתח רבי יצחק אבתריה ואמר :

ויקהל

למטן וסמך כבוד ולא ירוס מאין : (כ) כל סימנא כללויה כנימט' אלהים לרמוז על מד' סד שמוא ירחם : ה"ס :

ויקהל משה את כל עדת בני ישראל וגומר • אמאי כניש לון, כגין
 למסר לון שבת כמלקדמין, דהא בקדמיתא עד לא עבדו בני
 ישראל ית עגלא, מסר לון את השבת • ודא איהו דלא גטרי אינון
 ערכ רב • כיון דשמעו בני ובין בני ישראל, אמרו ואנון מלה דא
 אתמנע מינן מיד (שמות ל"ב) ויקהל העם על אהרן וגומר ואתמשבו
 סגיאין אבתרייהו לבתר דמיתו אינון דמיתו, כניש משה לבני ישראל
 בלחודייהו ויהב לון שבת כמלקדמין דהא הוא דכתיב ששת ימים
 תעשה מלאכה וגומר • לא תבערו אש ככל מושכותיכם, הכא אית
 דזא דרזין לאינון דידעי חכמתא עלאה • רזא דשבת הא אוקמוה
 חכרייא • אבל רזא דא אתמסר לחכימי עליונין, דהא שבת רזא עלאה
 הוא • תא חזי ביומא שתייתאה בשעתא דמטי זמנא דערב, כדן כוכבא
 חד מסטרא דצפון נהיר, ועמיה שבעין כוכבין אחרנין, ויהוה כוכבא
 בטיש כאינון כוכבין אחרנין, ואתפלרו כלרו כהווא כוכבא
 ואתעביר חד כלילא דשבעין • ויהוה כוכבא אתפשט
 ואתעביר כמדורא חדא להיטא ככל סטרין • כדן אתפשט
 דהוא מדורא סחרנייהו דאלף טורין, וקיימא כחד חוטא דסחרא ויהא
 מדורא דאשא משיך לגביה גוונין אחרנין דלגו מניה • גוון דמאה
 ירוקא, כיון דקיימא האי גוונא, סלקא ההוא מדורא דאשא, ודליג
 לעילא על ההוא גוון ירוקא, ועאל לגו מניה ושדי להווא גוון ירוקא
 לבר, וקיימא ירוקא לבר, ויהוה מדורא דאשא דכוכבא כלילא לגו.
 לבתר אמשיך אבתריה גוון אחרא תניינא חוורא, ויהוה חוורא עאל
 לגו • כיון דקיימא האי גוון, סלקא ההוא מדורא דאשא דהווא כוכבא
 ושדי להווא חוורא לבר, ועאל איהו לגו • וכן כל אינון גוונין עד דשדי
 לון לבר, ועייל איהו לגו, וקריב לגבי ההוא נקודא טמירא למיטל
 נהורא :

פתח ואמר (יחזקאל ב') וארא והנה רוח סערה באה מן הצפון וגומר.
 יחזקאל חמא להאי חיוז, בתקונא דלא קיימא בר בשעתא דשליט
 ההוא כוכבא כדקאמרן, אבל האי קרא אוקמוה, והנה רוח סערה
 אוקמוה דהוה אתי למכבש כל עלמא לקמיה דנבוכדנצר ח"יבא, אבל
 רוח סערה דא איהו ההוא כוכבא דקאמרן, דבלע שבעין כוכבין אחרנין

וְדָא אִיהוּ רוּחַ סְעֵרָה דְחַמָּא אֲלִיהוּ (מלכים א' י"ט) מְפָרֵק הַרִים וּמִשְׁבֵּר סְלָעִים,
 וְדָא דְקִיּוּמָא תְדִיר קָדָם כְּלָא, לְמִיטֵר הֵהוּא דְלִגְוּ בְקַלִּיפָא לְמוֹחָא,
 וְאִמְרֵי אֲקֵרִי סְעֵרָה, דְסָעִיר כְּלָא עֵילָא וְחַתָּא, כְּאֵה מִן הַצְּפוֹן, דְהָא מִן
 הֵהוּא סְטֵרָא קָא אֲתִיָּא אוֹסִימְנִיךְ (ירמיהו א') מְצַפּוֹן תְּפַתַּח הַרְעָה, דְהָא כְּמָה
 סְטֵרִין אַחֲרֵנִין אֲתֵאֲחֵרֵן בְּהֵהוּא רוּחַ סְעֵרָה, וּבְגִין כֵּךְ נִפְקָא מִן הַצְּפוֹן.
 עֲנֵן, בְּגִין דְאִיהִי (ב') סוּסְפִיתָא דְדַהֲבָא, וּמִסְטֵרָא דְצִפּוֹן אֲתֵאֲחֵרָא דָא •
 וְהָאִי אִיהִי נְקוּדָה (קפ"ד ב') אֲמַצְעֵיתָא דְקִיּוּמָא בְּחוּרְבָא • וּבְגִין דִּידַע
 לְמִפְתִּי, שְׁלִיט בְּגוֹנְקוּדָה דִּישׁוּבָא וּבְלִין מְלִין דִּישׁוּבָא, בְּרֵעָא דִישְׂרָאֵל
 כְּדִ שְׂאֲרֵן יִשְׂרָאֵל בְּגוּה, אִיהוּ לֹא שְׁלֵטָא עֲלֵיהוּ • וּלְבַתֵּר (קמ"א ב')
 דְחִבּוּ יִשְׂרָאֵל (ר"ה לא) שְׁלֵטָא עַל אֲרַעָא קְדִישָׁא בְּגִין דְכַתִּיב (איוב כ') הַשִּׁיב
 אַחֲוֹר יָמִינוּ מִפְּנֵי אוֹיֵב • עֲנֵן גְּדוּל, דָּא אִיהוּ עֲנָנָא דְחִשׁוּבָא דְאַחֲשִׁיךְ
 כָּל עַלְמָא • תֵּאֲחִזִּי מַה בֵּין עֲנָנָא לְעֲנָנָא • הֵהוּא עֲנָנָא (דר"ג ע"ב) דְכַתִּיב
 (כמדרכי') וְעֲנֵן יִי עֲלֵיהֶם יוֹמָם (עס"ד) וְעֲנַנְךָ עוֹמֵר עֲלֵיהֶם • הָאִי (ויקהל א"ב א' ב' כ')
 אִיהוּ עֲנָנָא דְנִהִיר וְזִהִיר, וְכָל נְהוּרִין אֲתַחְזוּן גּוֹ הֵהוּא עֲנָנָא • אֲבָר
 עֲנָנָא דָא, עֲנָנָא חֲשׁוּךְ דְלֹא נְהִיר כָּלֵל, אֲבָר מִנַּע כָּל נְהוּרִין דְלֹא
 יִכְלִין לְאַתְחַזְוָה קָמִיהּ • גְּדוּל, אִמְרֵי אֲקֵרִי גְּדוּל וְהָא זְעִיר אִיהוּ, אֲלֵא
 גְּדוּל אִיהוּ בִּין דְשְׁלִיט • דְכֵר אַחֲרֵ גְּדוּל, הֵהוּא חֲשׁוּבָא גְּדוּל בִּין
 דְכִסִּי כָּל נְהוּרִין וְלֹא אֲתַחְזוּן קָמִיהּ, וְאִיהוּ גְּדוּל (כ"א שְׁלִיט) עַל כָּל
 עוֹבְדֵין דְעַלְמָא • וְאִשׁ מִתְלַקַּחַת, דְהָא אִשָּׁא דְדִינָא קִשְׁיָא לֹא אֲעֵרִי
 מִינֵיהּ לְעַלְמִין, וְנִגְה לֹו סְבִיב, אַף עַל גַּב דְכָל הָאִי קִיּוּמָא בִּיהּ, נִגְה לֹו
 סְבִיב • מֵהֲכָא אוֹלִיפְנָא דְאַף עַל גַּב דְלִית סְטֵרָא דָא אֲלֵא סְטֵרָא
 (ס"ט ב') דְמִסְאֲבוּ, נִגְה לֹו סְבִיב, וְלֹא אֲצַטְרִיךְ לִיהּ לְכַר נִשׁ לְדַחֲיָא לִיהּ
 לְכַר, מְאִי טַעְמָא, בְּגִין דְנִגְה לֹו סְבִיב • סְטֵרָא דְקְדוּשָׁה דְמַהִימְנוּתָא
 אִית לִיהּ, וְלֹא אֲצַטְרִיךְ לְאַנְהַגָּא בִּיהּ קְלָנָא, וְעַל דָּא אֲצַטְרִיךְ לְמִיַּהֲב
 לִיהּ חוּלְקָא בְּסְטֵרָא דְקְדוּשָׁה דְמַהִימְנוּתָא • רַב הַמְּנוּנָא סְבָא הֲכִי
 אֲמַר, וְכִי נִגְה לֹו סְבִיב, וְאֲצַטְרִיךְ לְאַנְהַגָּא בִּיהּ קְלָנָא, הָאִי נִגְה לֹו לְגוֹ
 אִיהוּ וְלֹא קִיּוּמָא לְכַר • וּבְגִין דְקִיּוּמָא הֵהוּא נִגְה לֹו מְגוֹ כְּתִיב וּמִתּוֹכָהּ
 כְּעֵין הַחֲשֵׁמֶל מִתּוֹךְ הָאִשׁ • מִתּוֹכָהּ דְמָאן, מִתּוֹכָהּ דְהֵהוּא נִגְה • כְּעֵין

הַחֲשֵׁמֶל

החשמל, חש מל, היא אוקמוה חיוון דאשא (ע"פ כ') ממללא • אבל
 מבוצינא קדישא שמענא עלה רזא דרזין • כד ערלה שרי על קיימא
 קדישא לסאכא מקדשא, כרין ההוא מקדשא אתעכב מלגלאה רזא
 דאת קיימא מגו ערלה • וכד האי נגה עאל לגו ואפריש בין ערלה
 ובין מקדשא, כרין אקרי השמל חש ואתגלייא מל • מהו מל כמה
 דאת אמר (יכוסע ס') מל יהושע, רזא דאת קיימא דלא אתעכב
 מלאתגלאה מגו ערלה • ואית רזא אחרא, דהא נהורא דיליה אתחזי
 ולא אתחזי, וכד אתגלייא השמל אתעכב נהוריה • אבל רזא קדמאה
 איהו ברזא דקרא כדקא יאות, וכלא שפיר איהו ויאות הוא, כהאי נגה
 מפתי לאתתא לנטלא נהורא • ועל דא כתיב (משלי ח') וחלק משמן
 חכה, שני ההוא נהורא לקבליה דברית • ובגני כד מפתי לה ונטלא
 נהוריה • ודא איהו פתוייא דמפתי לאתתא דכתיב נפת תטפנה שפתי
 זרה וגומר • תא חזי ביומא שתיתאה כד מטא זמנא דערב, דליג לגו
 ההוא נהורא [מדורא] דאשא, וסלקא לעילא לאעלא גו גוונין • כרין
 מתתקנין ישראל לתתא, ומסדרין סעודתיין ומתקנין פתורין כל חד וחד
 פתוריה • כרין חד שלהובא נפיק ובטש בההוא מדורא • כיון דבטש
 ביה, מתגלגלן ההוא שלהובא וההוא מדורא, ועאלין בנוקבא דתהומא
 רבא ואתטמרן ויתבת תמן • וההוא שלהובא איהו מסטרא דימינא,
 ובגין דהוא מסטרא דימינא, אעכב לההוא מדורא ואעיל ליה לנוקבא
 דתהומא רבא, ויתב תמן עד דנפיק שבתא • כיון דנפק שבתא,
 אצטריך להו לעמא דישראל לכרבא על אשא ונפקא ההוא שלהובא
 בכרכתא דלתתא, ושליט על ההוא מדורא כל ההוא ליליא, ואתכפייא
 ההוא מדורא • תא חזי כיון דעאל שבתא ואתטמר ההוא מדורא, כל
 אשין דאשא קשייא אתטמרן ואתכפייין, ואפילו אשא דגיהנס, ותיבין
 דגיהנס אית לון נייחא • וכלא תתא ועילא אית להו נייחא • כד נפק
 שבתא ומכרכין ישראל על נורא, כרין נפקין כל אשין דמתטמרן כל
 חד וחד לאתריה, ובגין דלא לאתערא אשא אחרא כתיב לא תכערו
 אש בכל מושבותיכם ביום השבת והא אוקמוה • אשא דמדכתא
 זמאי • אלא כד עאל שבתא כדוזה קרי בכלהו וקיעין
 ארתקנו דתיבין ארתקנו משידיין לקדמות מאריכון • כרין

נפיק חר רוחא מסטרא דדרום, ורהווא רוחא ארזפרש
 (ה"ד ע"ב) על כל אינון חילין ומשיריין דלסטרא ימינא, ואתלבשן ביה.
 והווא רוחא אקרי לכושא דיקר דשבתא. כדן פתורי דהאי עלמא
 מתתקנן בחד היכלא. זכאה חולקיה דהווא בר נש דסדורא דפתוריה
 אתחזי תמן כדקא יאות, וקיימא כלא מתתקנא בלא כסופא, איניש כפוס
 חיליה. כד עאל שבתא, אצטריכו אינון עמא קדישא (ב) לאסתאה
 גרמיהו (ק"ו ב) משמושא דחול. מאי טעמא. בגין דבחול רוחא
 אחרא אולא ושטייא ושרא על עמא, וכד בעי בר נש לנפקא מן ההוא
 רוחא, ולאעלא ברוחא אחרא קדישא עלאה, בעי לאסתאה גרמיה
 למשרי עליה ההוא רוחא עלאה קדישא. תא חזי רוא עלאה דמלה.
 כל אינון שית יומין (קיימא מלה דכלא) אתאחדן ברוא דחר נקודה
 קדישא, וכלהו יומין אתאחדן ביה. ואית יומין אחרנין דקיימין לבר
 בסטרא אחרא. ואית שית יומין אחרנין דקיימין לגו (סקדמס ס' כ)
 מעגולא קדישא, ואתאחדן בנקודה קדישא וישראל קדישין, וכל אינון
 דמתעסקין בקרושה כל יומא דשבתא, אתאחדן כל אינון שית יומין
 באינון שית יומין דלגו, דאתאחדן בההיא נקודה, אתאחדן בהאי בגין
 לנטרא לון. וכל אינון שית יומין (ב) באינון שית יומין דלגאו) דשבתא,
 ההיא נקודה טמירא איהי. כיון דעאל שבתא, כדן סלקא ההיא
 נקודה ואתעטרא ואתאחדא לעילא, וכלהו טמירין בגוה. תא חזי אית
 ימים ואית ימים. ימי חול כמה דאתמר, ואלין קיימין לבר לעמין ימי
 השבת דאינון ימי השבוע קיימין לישראל. וכד סלקא האי נקודה
 כלא אתגניז ואיהי סלקא. כיון דאיהי סלקא אקרי שבת. מהו שבת.
 אי תימא בגין שביתה דכתיב כי בו שבת יאות הוא. אבל רוא דמלה
 כיון דסלקא האי נקודה ונהורא נהיר, כדן מתעטרא איהי באבהן.
 כיון דמתעטרא איהי באבהן, כדן אתחברת ואתאחדא בהו למהוי חר,
 ואקרי כלא שבת. שבת ש' בת. ש' הא אוקמיה רוא דתלת אבהן
 דמתאחדן בבת יחידה, ואיהי מתעטרא בהו ואינון בעלמא דארתי.
 וכלא איהו חר, ודא איהו ש' בת, למהוי כלא חר. ואי תימא שבת
 הגדול, ואיהו לעילא אמאי אקרי שבת. אלא ודאי הכי הוא. ורוא

עובד יצ"ו

דמלה

ליה בהאי יומא האי רוחא אתהנייא כל שיטא יומין מרוחא עלאה דעתיקא
 דכל עתיקין • וביומא דשבתא כיון דנחית ואתסחי כגנתא דעדן
 כליליא, אתענג מענוגא דגופא בסעודתי דמהימנותא, ואתעטר (כ"ה)
 ויתענג) האי רוחא מעילא ותתא, ואתרוי בכל סטרין כעטרא (כ"ה בענוגא)
 דלעילא ותתא • והואיל וקיימא עמיה דבר נש, אצטריך ליה לנטר
 ליה ועל דא כתיב ושמרו בני ישראל את השבת, שבת דא הוא האי
 נקודה תתאה • את השבת, דא הוא האי רוחא אחפשטותא דההיא
 נקודה • ההוא אתפשטותא, בר אתוסף קרושן וכרבאן מלעילא ער
 ההוא נקודא, אתנהיר כלא ואתעביד רוחא נהירא בכל סטרין, אתפלג
 לעילא ונהיר, ואתפלג לתתא ונהיר • ודא הוא דכתיב ביני ובין בני
 ישראל, חולקא ואחסנא אית לן בתרא • חולקא דלעילא, אתעטר בהאי
 יומא מענוגא עלאה קדישא, ואתהנימזיא עלאה דעתיקא דכל עתיקין •
 חולקא תתאה, אתעטר בהאי יומא מענוגא דלתתא, דאתהני ברהני
 סעודתי ועל דא בעי לענוגא ליה במיכלא ובמשת"א בלבושי יקר וכחדוה
 דכלא • וכד מתעטרא האי חולקא לתתא ואתנטיר כמה דאצטריך,
 סלקא לעילא ואתתברא בההוא חולקא אתרא • והאי נקודה נטיל
 כלא מעילא ותתא ואתבלילת מכל סטרין • ובגין דמתעטרא בשבת
 מעילא ומתתא כל שאר יומין יהיב חילא לכלא, ואתיהיב ליה
 שולטנו מעילא ומתתא • וכרוזין דספרא דשלמה מלכא אשתבח רזא
 דא, ואוקמיה בוצינא קדישא, זכאה חולקיהון דישראל • כתיב וינפש
 ואוקמוה (ה) ווי נפש דאבדת ושפיר איהו • אבל אי הכי ווי גופא
 אצטריך למימר, דמניה אבדת נפש • אכל רזא דמלה, בכר נש אית
 נפש דנטלא ומשיך לגבה להאי רוחא מערב שבת • וההוא רוחא
 שרייא בגווה דההיא נפש, ודיירא בה כל יומא דשבתא • וכדין ההוא
 נפש יתירא ברבונייא ותועלתא יתיר ממה דהוה • ועל דא תנינן כל
 נפשאן דישראל מתעטרין ביומא דשבתא, ועטרא דילהון דשרייא האי
 רוחא בגווייהו • כיון דנפק שבתא וההוא רוחא סלקא לעילא, כדין ווי
 לנפש דאבדת מה דאבדת • אבדת ההוא עטרא עלאה וההוא חילא

קדישא

פי' דכחשם יתירם טיב מחטרי זכרון למס ויחללו כפי ישראל את מדויס ומס יקח ומקויס כשכס ומסלקי כמלש ועשו ווי זלברכי
 סטרי כענל וטיכ מסחלק כמל' סטרי' זל' כפי' יסמח מסס עס כ מס'

קדישא דהוה בה, ודא הוא וינפש • ווי נפש דאכרת מה דאכרת •
 עונתן דחכימין דידעי רזין עלאין, מליליא דשבתא לליליא דשבתא
 ואוקמוה • אבל מלה דא שאילנא לכוצינא קדישא, דהא חזינן דהאי
 בתרא תתאה (ה) נקטא מה דנקטא ביממא • ובליליא יהיב מזונא
 לכל חיליה כמה דאוקמוה דכתיב (משלי ל"ה) ותקם בעוד לילה ותתן
 טרף לביתה וחק לנערותיה • נקטא ביממא ויהבה כליליא • והשתא
 אמר מר דזווגא אשתבח כהאי ליליא • אמר ודאי זווגא אשתבח
 בליליא דא • מאי טעמא, בגין דהאי ליליא אפרישת נשמתין לכל אינון
 (ד"ס ע"ה) חכימין דידעין רזין דחכמתא • וחבורא זווגא לא אשתבח
 ביומא אחרא, בכל חדוה בלא ערבוביא אחרא כגון דא, בגין דאינון
 נשמתין דפליגת, פליגת לון בחכימין בצרוקים בחסידין ברקא יאות •
 ותו בכל ליליא וריליא זווגא אשתבח ודאי • אימתי, בפלגות ליליא
 והא אוקימנא, (ו) אבל לא בכל סטרין כהאי זווגא, ובגין דא חכימין
 דידעין רזין בעיין לסדרא שמושא דילהון כהאי ליליא • מאי טעמא •
 בגין דכל יומי דשבתא אית לון רוחא אחרא דשרא על עלמא, וכהאי
 ליליא אית לון רוחא אחרא קדישא עלאה דנחתא לבני קדישין • וההוא
 רוחא נשיב מעתיקא (קדישא) דכל עתיקין, ונחתא לגו נקודה תתאה
 למיהב בה נייחא לכלא, ודא אתפליג לכל סטרין לעלא ותתא כמה
 דאת אמר בני ובין בני ישראל • וכד אינון חכימין יתבין בההוא רוחא
 קדישא רוחא עלאה, כעאן לשמשא ערסיהו, והאי רוחא אמשיך
 אכתריה לתתא כל אינון נשמתין קדישין, וידתין קדישי עליונין כהאי
 רוחא נשמתין קדישין לבניהון ברקא יאות • כיון דהאי רוחא שרא על
 עלמא, כל רוחין בישין וכל מקטרגין בישין אסתלקו מעלמא • ולא
 בעינן לצלאה על נטורא, כגין דישראל אינון נטורין בההוא רוחא, וסכת
 שלום (ז) פריסת גרפאה עלייהו, ואינון נטורין מפלא יואי תימא ה"ה
 תנינן, דלא יפוק בר נש יחידי לא כליליא רביעאה דשבתא, וליה
 כליליא דשבתא, וכעי בר נש לאסתמרא • והא אמרן דכליליא דשבתא
 נטורין בני נשא מכל מקטרגין דעלמא, ולא בעינן לצלאה על נטורא

הא

(ה) לוקח מר ס"א לוקח וסייג נשמת קדישית המעלה כידע כ"י וכמ"ל אחרות נשמקו לחכימין וכו' הנס סלילי סחיל
 לוקח כיום מספט ומחלקת איתו כלילס ט"ף לכיחם כ"ט הנס כליל סכח מחלקת נשמת קדישית שזין י' לר זילט כסס • כמ"ס קדישא
 דכמחא אילי • ה"ס כ' : (כ) עיין בירסת גמ' מק"א : (ג) ע' ס"ס ס"א ח' ויכאזית כח' ח' וכו' כסכ' מק"מ ע"ס ח"ס כ'
 ה' כ"י

תא חזי הכי הוא ודאי • ליליא רביעא דשבתא כענין לאסתמרא
 מנייהו • מאי טעמא, בגין דכתיב (בראשית ב') יהי מארת, מארת כתיב
 חסר והא אוקמוה • דבגין דהיא חסרה, כמה חבילי טהירין אתכלילין
 בהאי מארת, לווטין ומארת אינון בגרועותא דסיהרא, וכלהו שליטין
 בההוא ליליא • כליליא דשבתא, בין דכלהו מחבדרן לאעלא בנוקבא
 דעפרא, דלא יכלין לשלטאה, בעי בר נש יחידאי לאסתמרא • ורתו
 אף על גב דלא יכלין לשלטאה, אתחזיין לזמנין, ובר נש יחידאי בעי
 לאסתמרא • מלה דא הכי תנינן, ואי הכי גרועותא דנטורא איהו,
 אבל בשבתא נטירו אשתכח לעמא קדישא, וקדשא בריך הוא כד
 עאל שבתא, מעטר לכל חר וחד מישראל, ובעי דינטרון ליה לההוא
 עטרא קדישא דאתעטרו ביה. ואף על גב דאינון לא אשתכחו כישובא,
 לזמנין לבר נש יחידאי אתחזון ואתרע מזליה ואצטריך ליה לבר נש
 לאתעטרא בעטרא קדישא ולנטרא ליה. סוף סוף נטירו אשתכח בההוא
 ליליא לעמא קדישא, הואיל וסכת שלום פריסא על עמא, דהא תנינן
 בכל אתר דסכת שלום אשתכח, סטרא אחרא לא אשתכח תמן • ועל דא
 נטורא איהו נטורא שכיח יומא דשבתא חדוה איהו לכלא, וכלא אתנטר
 לעילא ותתא • ונהורא (כ"א ונקודה) תתאה נהרא לסלקא לעילא בשפירו
 דעטרין, שבעין חולקין יתיר, וסבא דכל סבין אתער • כדן כד סליק
 נהורא, עמא קדישא מקדמי לבי כנישתא בלבוש יקר בחדוה, מתעטרין
 בעטרא קדישא דלעילא, בההוא רוחא דקיימא עלייהו לתתא, משבחין
 בשירין ותושבחין, וסלקין תושבחין לעילא, ועילאין ותתאין כלהו בחדוה
 ומתעטרין כלהו בחדא • פתחי עלאי ואמרי זכאין אתון עמא קדישא
 בארעא, דמאריכון אתעטר עליכון, וכל חילין קדישין מתעטרין בניכון •
 האי יומא יומא דנשמתי איהו, ולאן יומא דגופא, בגין דשולטנו דצדורא
 דנשמתי איהו, וקיימן עלאין ותתאין כלהו בזווגא (דרי ע"ב) חדא,
 בעטרא דרוחא יתירא עלאה קדישא • צלותא דשבתא דעמא קדישא,
 תלת צלותין אשתכחו בהאי יומא לקבל תלת שבתין, ואוקמוה וכלהו
 חד • בין דעאלו עמא קדישא לבי כנישתא, אסיר לאשתדלא אפילו
 בצורך בי כנישתא, אלא במלי תושבחין וצלותא ואורייתא וכדקא חזי
 לון • ומאן (כ"ו ב' שמר ק"ה ב') דאשתדל במלין אחרנין ובמלין דעלמא

דא, איהו בר נש דקא מחלל שבתא לית ליה חולקא בעמא דישראל
 תרין מלאכין ממנן על דא כיומא דשבתא, ואינון שוין ידיון על רישיה
 ואמרי, ווי לפלגנייא דלית ליה חולקא בקדשא כריך הוא . ועל דא
 בעי לאשתדלא בצלותא ובשירין ובתושבחין דמאריהון ולאשתדלא
 באורייתא . האי יומא איהו יומא דנשמתין, דאתעטרא ההוא צדורא
 דנשמתין בתושבחין דמאריהון . כגין כך משבחי בתושבחין תושבחתא
 דנשמתא, והיינו (קל"ח) נשמת כל חי הכרך את שמך " אלהינו ורוח
 כל בשר וכולי, ולית תושבחתא אלא בסטרא דנשמתא ורוחא . והאי
 יומא קיימא ברוחא ונשמתא ולא דגופא . תושבחתא דדרגא אחרא
 עלאה רוא דיומא, שמשא קדישא דאיהו נהורא דיממא היינו יוצר
 אור . רוא דנהורא דנהיר, דמניה אמונן ונהרין כל אינון חילין דתיבין
 ובוכבייא ומולי, וכל אינון דשלטין על עלמא . תושבחתא דעלמא
 דאתי כיומא דא היינו אדון ותושבחתא דא איהו כרוא דעשרין ותרין
 אתוון עלאין קדישין, דמתעטרין באכהן וברתיבא עלאה קדישא, אתוון
 (סקדמס ב' ב) זעירין אינון עשרין ותרין אתוון, דאינון בעלמא תתארה .
 דאינון אל כרוך גדול דעה וכולי . ולא אית בין תיבה לתיבה רווחא
 אחרא, אלא (קל"ב) את רשימא בכל תיבה ותיבה . ובעלמא עלאה
 אית רווחא וסטרין קדישין בין את לאת . ודא איהו תושבחתא על
 תושבחתא, דאתוון עלאין דיומא שביעארה (כ"ד) קא משבח ואמר
 למלכא עלאה יוצר בראשית . כד תושבחתא דא סלקא לעלא, שיתין
 דתיבין עלאין דקאמרו, מזדמנין ונטלי להאי תושבחתא דא מעמא קדישא,
 וסלקי לה לאתעטרא בה בכמה דתיבין עלאין די ממנן, וכל אינון
 צדיקייא דבגנתא דעדן כלהו מתעטרין בתושבחתא וכל אינון דתיבין
 וכל אינון נשמתין דצדיקייא, כלהו סלקין בתושבחתא דא עד רוא
 דבורסייא . כד מטא לבורסייא קדישא תושבחתא דא דכל ישראל
 קיימא תמן עד זמנא דקאמרי קדושה עלאה דמוסף . ובדין סלוקא
 דלתתא לעלא, לאתאחדא בלא לעלא לעלא למהוי בלא חד . דא
 איהו תושבחתא דסלקא על כלהו תושבחין . מכאן ולהלאה סדורא

א
10

וי

דצלותא דשאר יומי^ו ישמח משה וכולי חרותא דדרגא עלאה עיקרא
 דאבהן, דחדי כההוא עדכא דיליה כד סליק כורסייא לגביה, ונטיל
 לה ומתחברן כהדא • ודא איהו חדוה דאורייתא דלעילא תורה
 שבכתב, דחדי באורייתא דלתתא תורה שבעל פה, ואתחברו דא
 בדא • כיון דאתחברו כחדא, בעי בר נש לאכללא כההוא חדוה
 לעמא קדישא ישמחו במלכותך שומרי שבת וכולי אלהינו ואלהי
 אבותינו רצה נא במנוחתנו: רזא דספר תורה ביומא דא הא אוקמוה •
 תנינן כתיב (נחמ"ס ח) ויקראו בספר בתורת האלהים מפורש ושום שכל
 ויבינו במקרא, והא אוקמוה רזא דאינון פסוקי, טעמי, ומסורת, וכל
 אינון דיוקין (כ"ט תקונין) ורזין עלאין, כלא אתמסר למשה מסיני, אי ככל
 הני דיוקין אתמסר אורייתא למשה, ספר תורה דאיהו ככל אינון קדושאן,
 אמאי איהו חסר מכל הני תקונין ורזין דאתמסרו ליה למשה באורייתא,
 אלא רזא דא, כד כורסייא קדישא מתעטרא ואתכלילת בתורה שבכתב,
 כל אינון דיוקין, וכל אינון טעמין ומסורות, בלהו עאלין בגניזו ואתרשימו
 (דר"ו ע"ט) בגו כורסייא קדישא, ואינון דיוקנין דאעיל אורייתא דבכתב
 באורייתא דבעל פה, וכהו מתעברא כאתתא דמתעברא מן דכורסייא,
 ואשתארו אתוון עלאין לחורייהו בקדושתיהו בדקא חזי, ולא תחזא
 בבי כנישתא, דהא אתברכת ואתעטרת כורסייא מרזא דתורה שבכתב,
 ותמן אעיל כל אינון דיוקנין, ואיהי אתקרשת מניה, ובעי לאתחזא
 באתוון לחורייהו בדקא יאות • וכדן כלא אתקדש בקדושה עלאה
 בדקא חזי, כל שכנ וכל שכנ כהאי יומא • כהאי יומא בעי לסלק
 שבעה גוברין לקבל שבעה קלין דאינון רזא דאורייתא, ובזמנין ובמועדין
 חמש, גו רזא דא • ביומא דכפורי שית, גו רזא עלאה דא • וכלא רזא
 חדא • חמש דאינון חמש דרגין לתתא, מדרגא דאור קדמא לתתא,
 ואינון רזא דאורייתא שית, דאינון שית סתרין וכלא רזא חדא • שבע
 אינון שבע קלין • וכלהו רזא חדא אלן ואלן • בראש חדש אתוסף
 חד על לתתא, בגין שמשא דנהיר כההוא זמנא לסיהרא, ואתוסף נהורא
 על סיהרא והיינו רזא (כרמ"ט י"ז 6) דמוסף • בספר תורה בעי דלישתמע
 חד קלא ודבור • סרורא לסדרא עמא קדישא ביומא דא, ובשאר
 יומין דספר תורה, בעי לסדרא ולתקנא תקונא כחד כורסייא דאקרי

תיבה

שמות

תיבה, והוא כורסי'א דלהוי בשית (י"ד כ' מ"ג ג' ס"ח קס"ד כ') דרגין לסלקא
 בהו ולא יתיר דכתיב (ר"ס כ' ט') שש מעלות לכסא. ודרגא חד לעילא
 לשוואה עליה ספר תורה ולאחזאה ליה לכלא. כד סליק ספר תורה
 לתמן, כדן בעאן כל עמא לסדרא גרמייהו לתתא באימתא בדחילו
 ברתת בזיע, ולכוונא לבייהו כמה דהשתא קיימין על טורא דסיני
 לקבלא אורייתא, ויהון צייתין וירכוון אודנייהו, ולית רשו לעמא למפתח
 פומיהון אפילו כמילי דאורייתא, וכל שבן במלה אחרא, אלא כלדו
 באימתא כמאן דלית ליה פומא והא אוקמוה דכתיב (כמייס"ס) וכפתחו עמרו
 כל העם (ס"ט) ואזני כל העם אל ספר התורה. אמר רבי שמעון (ס"ט) כד מפקין
 ספר תורה בצבורא למקרי ביה, מתפתחן תרעי שמיא דרחמי ומעוררין
 את האהבה לעילא, ואבעי ליה לבר נש למימר הכי. בריך שמיא
 דמארי עלמא, בריך כתרך ואתרך, יהא רעותך עם ישראל עמך לעלם
 ופורקן ימינך אחוי לעמך כבית מקדשך, ולאמטויי לגא מטוב גהורך
 ולקבלא צלותנא ברחמי. יהא רעוא קרמך דתוריק לן חיינ בטיבו
 ולהוי אנא עבדך פקיד בגו צדיקייא, למרחם עלי ולמנטר יתי וית כל די
 לי ודי לעמך ישראל. אנת הוא זן לכלא ומפרנס לכלא, אנת הויה
 שליט על כלא, אנת הוא דשליט על מלכייא ומלכותא דילך הייא.
 אנא עבדא דקודשא בריך הוא, דסגידנא קמיה ומקמי דיקר אורייתיה
 בכל עידן ועידן, לא על אניש רחיצנא ולא על בר אלהין סמיכנא, אלא
 באלהא דשמיא דהוא אלהא דקשוט ואורייתיה קשוט ונביאוהי קשוט
 ומסגי למעבד טבוון וקשוט, ביה אנא רחיץ ולשמיא יקירא קדישא אנא
 אימר תושבחן, יהא רעוא קרמך דתפתח לבי באורייתך. ותיב ליי
 בנין דכרין דעברין רעיתך. ותשלים משאלין דלבאי ולבא דכל עמך
 ישראל לטב ולחיין ולשלם אמן. ואסיר למקרי בספרא דאורייתא בר
 חד בלחודוי, וכלא צייתין ושתקין בנין דישמעון מלין מפומיה, כאילו
 קבילו לה ההיא שעתא מטורא דסיני. ומאן דקרי באורייתא ליהוי
 חד קאים עליה ושתיק, דלא ישתמע בר דבור חד בלחודוי ולא תרין
 דבורין. לשון קדש חר, וחד הוא ולא תרין דבורין. ואי תרין משתכחין

בספר

(6) פי' כסנח דעסיק בית וכן פי' סז"ר וז"ל וס' כמנחה סנה ודלג' כחזריני ומניני שמרסח אף כחול וקבלת רכיו סז"ר וז"ל
 מכרעט מח'ן.

בספר תורה, גריעותא דרזא דמהימנותא איהו, וגריעותא דיקרא
 דאורייתא אשתכח בספר תורה ובעי חד קלא, מתרגם חד ורזא
 דא קליפה ומוחא. (רזא דעלמא דא ורזא דעלמא דאתי) כלא שתקין
 וחד קארי דכתיב (שמות כ') וידבר אלהים את כל הדברים האלה לאמר,
 איהו לעילא וכל עמא לתתא דכתיב (דר"ו ע"ב) (שמות י"ט ע"ס) ויתיצבו
 בתחתית ההר וכתוב ומשה עלה אל האלהים ויהוה דקרי באורייתא
 ישוי לביה ורעותיה לאיגון מילין, וכי איהו שליחא דמאריה בסדורא
 דהני מילין למשמע לכל עמא, דהא איהו קאים כדוגמא עלאה בגין
 כך מאן דסליק למקרי באורייתא, סדר איגון מילין בקדמיתא בכיחיה,
 ואי לאו, לא יקרי באורייתא, מנלן מההוא דבור. עד לא ישמע אורייתא
 לעמא קדישא מה כתיב (איוב כ"ו) או ראה ויספרה הכינה וגם חקרה.
 ולבתר ויאמר לאדם הן יראת יי היא חכמה וגומר, אסיר ליה למאן
 דקרי באורייתא למפסק פרישתא או אפילו מלה חדא. אלא באתר
 דפסק משה פרישתא לעמא קדישא יפסיק ולא יפסיק מילין דפרישתא
 דשבתא דא, בפרישתא דשבתא אחרא. רזא דא, בשעתא דאפסיקו
 פרישין, כל חד וחד אתעטרא וקיימא קמי קדשא בריך הוא, בין
 דא שלימו למפסק הני פרישין דכל שתא, אתעטרו קמי קדשא בריך
 הוא ואמרי, אנא משבת פלוני, (ס"ה מצבורא פלוני) ואנא משבת פלוני
 מצבורא פלוני. בההיא שעתא קרא לויפי"אל רב ממנא (ה) ולחמשין ותלת
 רתיבין קדישין דתחות ידיה, דאתמנון בשמושא דאורייתא. וכל רתיבא
 ורתיבא מני ליה, להאי רתיבא על פרישתא פלונית דבשבת פלוני, ורתיבא
 פלוני על פרישתא דשבת פלוני, וכל חד וחד משמשא לאורייתא דההוא
 שבת דיליה. ואסיר לן לערבא אלין באלין, ולא לאעלא רתיבא ברתיבא
 דחבריה אפילו כמלא נימא, ואפילו בחד תיבה, או אפילו באת חד.
 אלא כל חד וחד כמה דפסיק לון קדשא בריך הוא, וכמה דמני לון
 באיגון פרישין כל חד וחד על מטריה ועל דא כד מתעטרא פרישתא
 דא, סלקא איגון מלין דההיא פרישתא דאשתלים בצבורא, ונטיל לון

ההוא

(א) בסוד גין פרישיות שכתורם ואלע"ג סגן כ"ד כר דנלכים ווילך חשיבי כח' מאוס סגס סמוכות ויקראות יחד יתה' מאחר פרישיות
 שאינן בקראו כח' אלא כשנס פשוט, ומוסר'ם אכובס גר'ו ח'י' שאלת סכרס אינס ככלל מאוס דאין שכת בפני עלמם ויפס כיון שכת'
 אחר כלן מרשחא כשכת וגם וכל לפיות כפי רשין שנלכים ווילך קדיש'ם א' וסר'אים שכלאר כפיר'ים נק' חלי כלכים. וסיד מספר גין
 סוף כנדר כ' אורייתא וסס סו'ס כסוד אורייתא וכלים וכסיד י'ד ס'ס ואל' ס'ס שסע'קר סוף אל סוכר וסמ'ליו לנקקס:
 סוף כנדר כ' אורייתא וסס סו'ס כסוד אורייתא וכלים וכסיד י'ד ס'ס ואל' ס'ס שסע'קר סוף אל סוכר וסמ'ליו לנקקס:
 פ' פי

ההוא רתיבא דממנא בההיא פרשתא, וסליק לון קמי קודשא בריה
הוא, ואינון מלין ממש קיימין קמיה ואמרין, אנן פרשתא פלניא דאשלימו
לי צבורא פלוני הכי והכי. אי אשתלים כדקא חזי ליה, סלקין אינון
מלין ומתעטרן על כורסייא קדישא. וההוא רתיבא משמשא קמיה
כל רתיבא ורתיבא פרשתא דכל שבתא ושבתא, וכלהו מתעטרן בגו
כורסייא קדישא. ובהו איהי סלקא לאתיחדא לעילא לעילא, ואתעביד
כלא כללא חדא. בגין כדזכאה חולקיה מאן דאשלים פרשתא דכל
שבתא ושבתא כדקא יאות, כמא דאפסיקו לעילא. חרי זמני קרינן
בספר תורה בשבתא, כמנחה בשעתא דרינא תלייא לעידן ערב, אריכין
לאכללא שמאלא בימינא, דהא אורייתא מתרין (פ"ד ט"ז) סטרין אתייהיבת
דכתיב (דברים ל"ג) מימינו אש דת למו ימינא ושמאלא. בגין כך ספר
תורה כמנחה די בעשרה פסוקין או יתיר, אבל לא שלימו דפרשתא,
דהא שלימו דפרשתא לא הוי אלא בימינא, וימינא תלייא עד שעתא
דמנחה והא אוקמוה. בשני בשבתא ובחמישי בשבתא, בגין דקא
נחתין דרגין לתתא, דאינון כללא דאורייתא. ואי תימא הא נביאין
מתפרשן לתתא. אלא הכי הוא וראי, אבל הני דלתתא כלהו כללא
דאורייתא, וכל חד וחד כליל לכל חד וחד. ורזא דמלה, אלן דרגין
עלאין אינון אקרון פרשתא חדא, ולבתר (כ) נפקין מנייהו תשע דרגין
דאתאחדן כחדא, ובגין כך השעה גוברין. תלת בשבתא כמנחה,
ותלת ביומא חניינא ותלת ביומא חמישאה, הא תשעה. ובספריא
דרכ יבא סבא, במנחה בשבתא הא אתער, הוא דשמאלא, ונקודה
(כ"ד ט"ז) תתאה בההוא סטרא דשמאלא מקבלא רזא דאורייתא, כדן
בההיא שעתא נטלא מסטרא דשמאלא, ומדיליה קרינן, דהא איהי
קיימא ברזא (ד"ז ע"ב) דתשע, (כ"ט ספירות) וקרינן תשע, ואינון שית דחול
ותלת בשעתא דאתער שמאלא בשבת ולא תכללא כלא כחדא, ואיהי
מתעטרא בהו בתלת סטרין, כגוונא דתלת סטרין עלאין, דאינון כללא
דפרשתא דשבתא. זכאה חולקיה מאן דזכי ליקרא דשבתא, זכאה
איהו בתרין עלמין בעלמא דין ובעלמא דאתי. כתיב (שמות ט"ו) אל

יצא

(ה) ע"כ כתיב חס דרגין עלאין ומנייסו כפקין כס' דסייבו נלח ממחר חכמס סיד מבינים מחר יסיד מנכורס חס' וכנס' לכל
ט' ב' סיקון כבורע סרי ט' א' ס' :

ס' לפרשת

יצא איש ממקומו ביום השביעי • מהו ממקומו, תנינן ממקומו מההוא
 אתר דאתחזי למיהך, ורזא דמלה דכתיב (ישוקאל ג') ברוך כבוד י'
 ממקומו, ודא איהו מקום, ודא איהו רזא דכתיב (שמות ג') כי המקום אשר
 אתה עומד עליו, אתר ידיעא איהו לעילא, וקרנין ליה מקום דאשתמודע
 ביה יקרא עלאה דלעילא, ובגין כך אוהרותא לבר נש דהא מתעטרא
 בעטרא קדישא דלעילא, דלא יפוק מיניה, דאי יפוק מיניה, (ס' מלולא
 דחול) קא מחלל שבתא • בידוי, בעבדתא כמה דאוקימנא • ברגלוי
 למיהך לבר מתרי אלפי אמין • כל אלין חלולא דשבתא איהו • אל
 יצא איש ממקומו, דא איהו אתר יקרא דקדושה דא, דהא מניה לבר
 אתר דאלהים אחרים איהו • ברוך כבוד י' ממקומו • כבוד י' (כרלשית
 כ"ס 6') דלעילא • ממקומו, דא כבוד דלתתא, ודא איהו רזא דעטרא
 דשבתא, בגין כך אל יצא איש ממקומו בריך הוא לעלם ולעלמי עלמין,
 כתיב (שמות ג') הנה מקום אתי • מקום אתי, ודאי דא איהו מקום טמיר
 ונגיז דלא אתיידע כלל, משמע דכתיב אתי, אתר דלא אתגלייא וקיימא
 טמירא, ודא איהו אתר עלאה לעילא לעילא, היכלא עלאה טמיר ונגיז,
 אבל דא איהו אתר לתתא כדקאמרן • ודא איהו מקום דאתפרש
 לעילא ואתפרש לתתא • ובגין כך אל יצא איש ממקומו ביום השביעי.
 (כמדכר ל"ס) ומדותם מחוץ לעיר את פאת קדמה (6) אלפים באמה
 וגומר, הא (ר"ט) אוקמוה באינון רזין עלאין • אבל אלפים באמה דירתא
 תרין (סקדמה ס' כ') סטרין לכל סטר, ואיהי מתעטרא תדיר בתרין סטרין
 בין לעילא בין לתתא • וסימניך שבינה לא שרייא לבר מתחומי
 דאתחזי לה • כד נפק שבתא, צריכין ישראל דלתתא לאתעכבא, דהא
 יומא רבא עלאה איהו, (ואצטריך לאתעכבא עליה) ובהאי יומא אושפיזא
 רבא ויקרא קא שרייא עליה, בגין כך בעי לאתעכבא לאחזאה דלא
 דחקין באושפיזא קדישא • כדין פתחי ישראל ואמרי (תפלים ע"ס) והוא
 רחום יכפר עון וכולי דתקונא שפירא איהו בהאי ליליא, בין דדינא
 אתהדר לאתריה, מה דלא אתחזי כד עייל שבתא, דדינא אסתלק
 ולא אשתכח בשעתא דפתחי ישראל ויהי נעם, וקדושתא דסדרא, כל

אינון

(6) פירוש סכרוא וו דאנטיס אלמס מן סקורס סיא דוקא לר"מ כש"ע ר"ע ורשכ"י סים תלמיד ר"ע ור"מ פליג אכלסו חנאי סס כעירובין
 דף ל"ס רסכיריא לטי דר"ע ורשכ"י פליג כ"כ מ"ל ור"כ קרא אסתמכתא כעלמא • סר"כ :

אינון תיביז דגיהנמ פתחין ואמרי זכאין אתון ישראל עמא קדישא •
 זכאין אתון צדיקיא דנטרי פקודי אורייתא • ווי לון לחיבייא דלא זכו
 למיטר אורייתא, כדון דזומה קדים וכדזומא אתער ואמר (ס"ט) ישונו
 רשעים לשאולה כל גוים שבחי אלהים, וכל אינון חבלי טהירין טרדין
 לון בגיהנמ, ולית מאן דמרחס עליהון • זכאין אינון כל נטרי שבחא
 בהאי עלמא, וקא מענני לההוא ענג דשרייה מלעילא ברקאמרן. האי
 מאן דשרי בתעניתא בשבחא, חרי מתערי עליה קמי מלכא קדישא,
 חר ההוא רוחא עלאה קדישא דאצטריך לאתענגא ולאה אתענג, וחד
 ההוא ממנא דקיימא על מאן דשאר בתעניתא וסנגרייה שמייה, וסלקין
 קמי מלכא קדישא ומתערי עליה, וההוא רוחא אסתלק גריע מדהוא
 אתהנותא דלתתא • וכד האי רוחא לא אשתלים לתתא, רוחא אחרא
 דלעילא לא אשתלים • בין דלא אשתלים לתתא ולעילא, כדון אתחוי
 ההוא בר נש לאתלטייא ולא תענשא, אלא בין דאשתלים ומנא אחרא
 וההוא ממנא דאתמנא על (דר"ז ע"ב) ענייא ותעניתא, אשתלים גו אינון
 ממנן אחרנין בענוגא דלעילא, קורעין ליה כל גזר דינא דאתגזר מאינון
 שבעין שנין עלאין • למלכא דחרי בהלולא דליה, וכל בני נשא חדאן
 עמיה, חמא חר בר נשיהיב בקולר, פקיד עלוי ושרייהו, בגין רישתכחון
 כלא בחדוה ולבחר מתהדרין אליו ממנן דענשין לבני נשא, ואתפרען
 מניה דבר נש על דאשתכח בגיניה גריעותא עילא ותתא • מאי
 תקנתיה, ליתבי תעניתא על תעניתא • מאי טעמא • דא בטיל ענוגא
 דשבחא, יבטל ענוגא דחול • ואי איהו מבטל ענוגא דשבחא וקא
 מתענג בחול, דמי כמאן דחשב למלה אחרא יתיר ממה דחשיב ליה
 לקדשא בריך הוא • רוחא עלאה קדישא דקודשין דשרייה עליה, לא
 עניג ובטיל ליה מניה, רוחא אחרא דחול דשרייה לבחר על עלמא
 חשיב וקא מענגא ליה, כדון מהדרין ומתפרעין מניה בהאי עלמא
 וכעלמא דאתי • בגין כך אצטריך תעניתא אחרניא ביומא קדמארה
 דחול, בזמנא דשרייה על עלמא ההוא רוחא דחול • ובהאי אית ליה
 אסנותא, בין דלא חשיב לרוחא דחול • וסימניך (ויקהל ס) והשיב את
 הגזלה אשר גזל וגומר גזלן לא חשיב לקדשא בריך הוא, לא חשיב
 לבני נשא, בגין כך לית ליה עונשא כגנב • גנב דחשיב לבני נשא

יתיר מקדשא כריך הוא אית ליה עונשא בהאי עלמא וב'עלמא דא תי' .
 זכאה איהו מאן דאשלים לתתא ליהווא ענג עלאה כדקא חזי יומא
 דא מתעטרא בשבעין עטרין . ושמא עלאה (ס"ס ס) קדישא אשתלים
 בכל סטרין, ואתנהירו כלהו דרגין, וכלא בחדוה דברכאן ובקרושה
 על קרושה ותוספת דקרושה, קידושא דמעלי שבתא דא איהי קרושה
 דשבת בראשית . דהא אתקדש מתלתין ותרין שבילין ותלת דרגין
 דתפוחין (ויחי רמ"ט כ) קדישין . ובעינן לאדכרא על האי קידושא כללא
 דעובדא דבראשית, ונייחא כדזא דתלתין ותרין שבילין, ותלת דרגין
 דאתכליל בהו רזא דסהדותא דעובדא דבראשית דהיינו (כראשית כ)
 ויכלו השמים והארץ וכל צבאם וגומר ויכל אלהים . ואית בסהדותא
 דא תלתין (סקדמס ס' כ) וחמש תיבין, תלתין ותרין שבילין ותלת דרגין
 דתפוחין קדישין . תלת דרגין ואינון שביעי שביעי . ואית ביה
 רזא דעלמא עלאה ורזא דעלמא תתאה ורזא דכל מהימנותא . תלת
 זמנין אלהים חר עלמא תתאה . וחד פחד יצחק . וחד עלמא עלאה
 קדישא קדש קידשין, ובעי בר נש למסחר סהדותא דא בחדוה ברעותא
 דלבא לאסהדא קמי מארי דמהימנותא, וכל מאן דיסהיד דא וישוי
 לביה ורעותיה לדא, מכפר על כל חובוי ברוך אתה יי אלהינו מן
 העולם אשר קדשנו במצותיו ורצה בנו וכולי האי קידושא איהו בחד
 מתקלא לקבל סהדותא דמהימנותא, ואינון תלתין וחמש תבין אחרנין
 כמה דאית בוכלו . כלא סלקין לשבעין תיבין (קל"כ) לאתעטרא בהו
 שבת דמעלי שבתא, זכאה חולקיה דבר נש דיבוון רעותיה למלין אלן
 ליקרא דמאריה קידושא דיומא הא אוקמוה בורא פריה גפן ולא יתיר .
 דהא יומא קאים לקדשא ליה, מה דלית הכי כליליא דאנן צריבין
 לקדשא ליה בהני מלין כמה דאוקימנא . ולא אתקדש האי ליליא
 אלא בעמא קדישא לתתא, כד שרייא עלייהו ההוא רוחא עלאה, ואנן
 בעינן לקדשא ליה ברעותא דלבא ולכוונא דעתא להאי . ויומא איהו
 קא מקדשא ליה, וישראל (מתקדשין) בצלותין ובעיותין ומתקדשין בקדושתיה
 בהאי יומא, זכאין ישראל עמא קדישא דאחסינו יומא דא אחסנת ירותא
 לעלמין. לבתר דנפיק שבתא, בעי בר נש לאפרשא בין קדש לחול אמאי
 דהא אתייהיב רשולממן דלתתא לשלטאה על עלמא, ובכל עובדין

דעלמא לאחזאה יחודא באתר קדישא בקרוי שא עלאה ולא פרשא לתתאי
מיחודא עלאה (יר"ם ע"ט) ולברכא עלנהורא דאשא בגין רכל אשין אחרנין
אחטמרו ואתגניזו ביומא דשבתא בראשא חד דקרושא עלאה דאתגלייא
ואתכליל בקרושה דשבתא. וכד האי אשא אתגלייא, כל אשין אחרנין
אחטמרו ואתגניזו קמיה. והאי אשא איהי דעקידה דיצחק דאתלהטא
על גבי מדבחה. בגין כך בעי לברכא על נהורא דאשא. והאי אשא
לא בעי אשא דחול אלא אשא דשבת. והאי אשא איהו אשא דנפיק
מהווא אשא דלעילא. ודא איהו אשא דסביל אשא. ובין דהאי
אשא דנפיק מאשא דלעילא אתברכא בברכה דנהורא, כדן כל שאר
אשין אחרנין נפקין, ואתמנן בדוכתייהו ואתיהיב לון רשותא לאנהרא.
בההיא שעתא דקא מברכן על אשא, אודמנן ארבעא רתיבין ארבע
משירין לתתא, לאנהרא מההיא אשא מברכא ואינן אקרונ מאורי האש
בגין כך בעינן לאכפייא ארבעא אצבעאן דידא דימינא, ולאנהרא לון
מגו ההוא נהורא דשרגא דמתברכא ואינן אצבעאן רמו לאינן מאורי
האש, דנהירי ושלטי מההוא נהורא דשרגא דמתברכא. ובגין דאינן
דרגין לתתא, כד אחזי בר נש אצבעאן קמי ההוא נהורא דשרגא
בעי לאכפייא לון קמיה, בגין דההוא נהורא שלטא עלייהו ואינן נהרין
מניה. בשאר ברכאן בעינן לזקפא לון לאצבעאן בגין לאחזאה קרושה
עלאה דרגין עלאין דשלטין על כלא, דשמא קדישא אתעטר בהו
ואתקדש בהו, ואתברכן כלהו דרגין כחדא ונהרין מגו בוצינא עלאה
דכלא, ובגין כך בעינן לזקפא לון לעילא והכא בעינן לאכפייא אצבעאן
קמי שרגא, בגין לאחזאה דרגין דלתתא דנהרין מגו בוצינא דלעילא,
ומהכא שלטין ונהרין מניה, ואינן מאורי האש. בכל יומא אנן מברכינן
מאורי אור, דאינן נהרין עלאין דמימן בההוא אור קדמאה, ואתברכן
כלהו דרגין ונהרין כלהו כחדא מגו בוצינא עלאה. והני אקרונ
מאורי האש. ובגין כך מברכין בורא מאורי האש. ואי תימא אמאי
בורא, ולא אמרי מאיר מאורי האש, הואיל וקא נהרין מההוא אש
מההוא בוצינא מברכא. אלא כיון דעאל שבתא, כל אינן דרגין
דלתתא, וכל אינן דנהרין ושלטין, כלהו עלאין ואתכלילו בהאי שרגא,
ואחטמרו ואתגניזו ואתנטרו ביה ולא יתחזון ביה, אלא ההיא נקודה

בלחודהא, וכלהו אתממין כגווה כל יומא דשבתא. כיון דנפק שבתא
 אפיק לון לכל חד וחד כאילו היהא שעתא אתבריא, ונפקו כלהו
 ואתבריא כמלקדמין, ואתמניאו על דוכתייהו לשלטאה. כדון אתברכא
 האי שרגא ואתכפין קמיה לאנהרא. כיון דנהרין כדון אתמנון כל
 חד וחד על דוכתייה. כגוונא דא אינון דרגין עלאין דאקרון מאורי
 אור, שלטין ביממא ונהרין מגו כוצינא עלאה. בשעתא דרמש לילא,
 ההוא כוצינא עלאה כגיש לון ואעיל לון בגויה עד דנהיר יממא. כיון
 דמברכין ישראל על נהורא ביממא, כדון אפיק לון בשלימו דנהורא, ועל
 דא מברכין יוצר המאורות ולא אמרי בורא, והכא בורא מאורי האש.
 כגון דאינון דרגין לתתא, וכלא איהו רזא דאצבעאן, בהו דמיו דרגין עלאין
 ודרגין תתאין. (סיקון י"ס פ"ו ב') דרגין עלאין אשתמודעאן בזקיפו
 דאצבעאן לעילא, ובזקיפו דאצבעאן אתברכן דרגין עלאין ודרגין
 תתאין כחדא. ובמאיכו דאצבעאן אתברכן לאנהרא דרגין תתאין
 לחודייהו. ורזא דא טופרי דאחורי אצבעאן. ואצבעאן לחודייהו
 לגו. טופרי דאחורי אצבעאן אינון אנפין אחרנין, דאצטריכו לאנהרא
 מגו ההוא שרגא, ואינון אנפין דאקרון (דר"ס ע"ב) אחריים. אצבעאן
 לגו כלא טופרין, אלין אינון אנפין פנימאין אתכסין ורזא דא (שמות ל"ג)
 וראית את אחורי אליון אחורי (כראשית ר"ב ב') אצבעאן לאחורא בטופריהון.
 ופני לא יראו, אלין אצבעאן לגו כלא טופרין, דאינון אנפין פנימאין.
 וכר מברכין על שרגא, בעי לאחזאה אחורי אצבעאן בטופרין
 לאתנהרא מגו ההוא שרגא. ופנימאי דאצבעאן לא אצטריכו לאכפייא
 (כ"א לאחזאה) לון לאתנהרא מגו ההוא שרגא, דהא אינון לא נהרין
 אלא מגו שרגא עלאה דלעילא לעילא, דאיהי טמירא וגניזא דלא
 אתגלייא כלל. ואינון לא נהרין מגו שרגא דאתגלייא כלל. כגון כד
 בעי לאחזאה אחורי אצבעאן בטופרין, ופנימאי דאצבעאן לא בעי
 לאחזאה קמי האי שרגא. טמירין אינון ובטמירו אתנהרין. פנימאין
 אינון ומפנימאה אתנהרין. עלאין אינון ומעילא אתנהרין. זכאין אינון
 ישראל בעלמא דין ובעלמא דאתי. ובעי לארחא בבוסמין כד נפיק
 שבתא על דאסתלק ההוא רוחא. ונפשא דבר נש (ב) אשתארת

בערטולא

(ח) נשאר כענין ערומה פ"ב ב' קט"ו ע"ב כגון כר וסגמס יק"פ סלכס ל"ז :
 שעות

ח ל"ז

בערטולא (ס"ו אשתנית בקרטופא) בגין ההוא סליקו דאסתלק רוחא
מניה והא אוקמוה • כתיב (בראשית כ"ו) וירח את ריח בגדיו ויברכהו
וגומר. האי קרא אוקמוה ואתמר • אבל תא חזי ריחא איהו קיומא
דנפשא, בגין דאיהו מלה דאעיל לנפשא ולא לגופא • תא חזי כתיב
וירח את ריח בגדיו, הא אוקמוה אינון לבושין דאדם קדמארה הון,
דיהב ליה קדשא בריך הוא לאלבשא לון • בגין דהא כד חב אדם
אתעדי מניה ההוא לבושא יקרא דאתלבש ביה בקדמיתא, כד אעיל
ליה כגנתא דערן • ולכתר רחב, אלביש ליה כלבושא אחרא • לבושא
קדמאה דאתלבש ביה אדם כגנתא דערן, איהו הוה (מאינון מלבושין)
מאינון רתיבין דאקרון אחוריים, ואינון לבושין דאקרון (6) לבושי טופרא,
וכד הוה כגנתא דערן, כל אינון רתיבין וכד אינון משריין קדישין,
פלהו סחרין ליה לאדם ואתנטיר מפלא, ולא הוה יכול מלה בישא
לאתקרבא בהדיה • כיון דחב ואתעדו מניה אינון לבושין, ואתלבש
בלבושין דחול, ממלין בישין ורוחין בישין, ואסתלקו מניה אינון משריין
קדישין, ולא אשתארו ביה אלא אינון ראשי טופרי דאצבעאן, דסחרין
לון לטופרין סחרנו דזוהמא אחרא • ובגין כך לא ליבעי ליה לכר נש
לרבאה אינון טופרין דזוהמא • דהא (ס) כמה דאסגיאן, הכי גמי אסגי
ליה קסטורא וידאג בכל יומא • ובעי לספרא לון, ולא ירמי לון דלא
יעביד קלנא בההוא אתר, דיכיל ההוא בר נש לאתזקא, וכלא כגזונא
עלאה • דהא לכלהו אחוריים סחרא סטרא אחרא, ולא אצטריך ליה
כאתר דעלמא • לכתר עבד ליה לאדם לבושין אחרנין, מטופי אילנין
דגנתא דערן דארעא • דהא בקדמיתא הון אינון לבושין מאינון
אחוריים דגנתא דערן דלעילא, והשתא מגנתא דארעא, ונפקי מגנתא •
ואינון לבושין הון סלקין ריחין ובוסמין דגנתא, דנפשא מתיישבא בהו
וחדו בהו • הדא הוא דכתיב וירח את ריח בגדיו ויברכהו, דהא
אתיישבא נפשיה ורוחיה דיצחק בההוא ריחא • בגין דהא כד נפיק
שבתא, כעי לארעא כבוסמין לאתיישבא נפשיה בההוא ריחא, על
ההוא ריחא עלאה קדישא דאסתלק מניה • וההוא ריחא מעלייא

ס' ד' ח' ט'

ס' ד' ח' ט'

רבוסמין

(f) לגוש של לפורנים : (כ) כמו אנליס סלפורנים כך מחיכה עליו שירת סרין מקספורים סה ספורים ממזים שלימי [טולס ויגה] לירי דלגס ככל יוס :

דבוסמין איהו הדס, דהא קיומא דאתר קדישא דנשמתינן (6) נפקין
מניה הדס איהו, ודא איהו קיומא דנפשא כגוונא דלעילא, לאתקיימא
(7) מההוא ערטולא דאשתארת. כד נפק שבתא אתלבש אדם
באינון לבושין דגנתא דערן דארעא, דסלקין ריחין ובוסמין לקיימא
נפשיה, על ההוא רוחא קדישא עלאה יקרא דאסתלק מניה. והדס
איהו קיומא דנפשא ודאי. כגוונא עלאה דאתקיימא קיומא דנפשא.
ההוא רוחא עלאה דנחית עליה דבר נש בחידו וחדי לנפשיה, כדין
קיימא נפשא דבר נש כגוונא דעלמא דאתי דזמין (דר"ט ע"6) לאתהנאה
מניה, כמה דבר נש אהני להאי רוחא בעלמא דא, הכי ההוא רוחא
אהני ליה לבר נש לעלמא דאתי דכתיב (שע"ס כ"ח) אז תתענג על יי
וגומר. וכתיב והשביע בצחצחות נפשך. כמה דבר נש רוי לההוא
ענונא ואהני ליה, הכי נמי איהו רוי ליה לעלמא דאתי. כדין כד בר
נש זכי ואשלים שלימו דיקרא דשבתא כדקאמרו, קדשא בריך הוא
קארי עליה ואמר (ס"ט מ"ט) ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר בך
אתפאר. קס רבי אבא ושאר חברייה ונשקו רישיה. בכו ואמרו
זכאה חולקנא דארחא דא זמין קדשא בריך הוא לקבלן. אמר רבי
אבא, לי זמין קדשא בריך הוא ארחא דא, כגין לאתחבריה עמכון.
זכאה איהו חולקי דזכינא לארחא דא. אמר להו אימא לכו מה
דחמינא, יומא דא נפקנא לארחא, וחמינא נהורא חדא ואתפלג לתלת
נהורין, ואזלו קמאי ואתטמרו. ואמינא ודאי שבינתא חמינא זכאה
חולקי. והשתא אינון תלת נהורין דחמינא אתון אינון, ודאי אתון נהורין
ובוצינין עלאין לאנהרא בעלמא דין ובעלמא דאתי. אמר רבי אבא
עד הכא לא ירענא דכל אלין מרגלן סתימין הוו תחות ידיכו. בין
דחמינא דהא ברעותא דפקודא דמאריכון אתאמרו מלין אלין, דענא
דכלהו מלין סלקין יומא דא לגו כורסייא עלאה, ונטיל לון ההוא מארי
דאנפין, ועביד מנייהו עטרין למאריה. ויומא דא מתעטרין שתין
(כ"ה שב"עין) רתיבין קדישין ליקרא דכורסייא, כאלין מלין דאתאמרו
הכא יומא דא, אדהכי זקף עינוי וחמא דאערב שמשיה. אמר רבי

אבא
(א) וסוף יסוד ומכלן טעם כיון שנמלך כסר ר"י דינע דידעם טעם סדסי' בין כרכיו חסר פטירו וכו' כוס לו אכיו: טי' חכ"ל דוער
ס"ס ג' פדסיס מסס כליס חכשמות לסיוד כמס' ממכי פריך כמלא וסאומר כריתו כקרו' יזום לעשות סרס כמיתחו כפטורחו כחכמי סס'
כד עכרי רכין שלמא כבייסי: סוס סרס אסא מעורויל לפטרייל: סרס' ג: (ב) מלוסו קיסור שנמסס עתס וח' דו ממכשמס יחירס:
פ סט"ו

דלעילא, אבל ארעא קדישא, לא שליט על ההוא רקיעא דעליה ממנא
 אחרא ולא חילא אחרא, אלא קדשא בריך הוא בלחודו, ואיהו פקיד
 לארעא קדישא בההוא רקיעא. ככל רקיעא ורקיעא אית פתחין ידען
 ושולטנו דכל ממנן מפתחא לפתחא רשימא, ומההוא פתחא ולהלן לא
 שלטא אפילו כמלא נימא, ולא עאל דא אפילו סכתחומא דפתחא דחבריה,
 בר כד אתייהיב ליה רשו לשלטאה חר על חכריה, כדן שלטין מלכין די
 בארעא חר על חכריה באמצעיתא דכלהו דרקיעין, אית פתחא חדא דאקרי
 (6) גבילון. ותחות האי פתחא אית שבעין פתחין אחרנין לתתא, ושבעין
 ממנן נטרין מרחיקתרי אפין אמין, דלא קרבין לגביה, ומההוא פתחא ארעא
 סליק לעילא לעילא, עד די מטא לגו כורסייא עלאה, ומההוא פתחא
 לכל סטרין דרקיעא, עד תרעא דפתחא דאקרי מגדון, (ס"א מגדון)
 דתמן איהו סוימא דרקיעא דתחומא דארעא דישראל. וכל אינון
 שבעין פתחין דרשימין גו ההוא פתחא דאקרי גבילון, כלהו רשימין
 בכורסייא קדישא, וכלהו קרינן לון שערי צדק, דליה שליט אחרא
 עליהו. וקדשא בריך הוא פקיד לארעא דישראל בההוא רקיעא
 מפתחא לפתחא בפקידו כמה דאצטריך. (רמ"א ט"ו) ומתמציתא דההוא
 פקידו נטלין אינון ממנן ויהבין לכלהו (6) ממנן אחרנין. (כאן סייך מה

עצמי

שכסוף הספר סימן ד') בגנתא דערן דלתתא, רקיעא דקיימא עליה, אית ביה
 רזין עלאין. כד עבד קדשא בריך הוא רקיעא, אייתי אש ומים מגו
 כורסייה יקריה, ושיתף לון כחדא ועבד מנהון רקיעא לתתא, ואתפשטו
 עד דמטו לההוא אתר דגנתא דערן ויתבו. מה עבד קדשא בריך
 הוא נטל משמים עלאין קדישין אש ומים אחרנין, דמשתכחין ולא
 משתכחין, דאתגליין ולא אתגליין, ומאינון אש ומים דאתנטלו משמים
 עלאין, עבד מנייהו מתיחו דרקיעא, ומתח ליה על האי גנתא דלתתא,
 ומתחבר גו רקיעא אחרא ארבע גונון בההוא מתיחו דרקיעא דעל
 גנתא, חוור וסומק ירוק ואוכס. לגבי הני גונון אית ארבע פתחין
 לתתא מההוא מתיחו דרקיעא, ואינון פתחין לארבע סטרין דרקיעא
 דעל גבי גנתא, כאינון אש ומים דאתעביד מנהון ההוא רקיעא.
 ומתפתחין בארבע פתחין ארבע נהורין. לכטר ימינא בההוא פתחא

מנו

(6) ע כס טיב חזין להין כתיב סלי מהמריה בהרנחם כתיב: (כ) טיין כליהים רח הגדול כענין עזית סין :

מגו מתיחו דסטר ימינא נהרין תרין נהרין באינון תרין פתחין • בפתחא דימינא, ובפתחא דאיהו לגו, נפקא נהורא ואידו לקבל אנפין, גו נהורא דנהיר לסטר ימינא, אתרשים אתר חד, נהיר ובליש (כ"ב ו' להיש) ונציין בנציצו מגו ההוא נהורא, ואיהי את מ' וקיימא באמצעייתה דההוא נהורא דפתחא • את דא סלקא ונחתאולא קאים באתר חד, ההוא נהורא נטיל לההוא את ואפיק להבגין כך לא קיימא באתר חד • גו נהורא דנהיר בסטרא דאיהו לקבל אנפין, אתרשים אתר חד דנהיר ובליש ונציין בנציצו גו ההוא נהורא, ואיהי אתר, ולזמנין אחחוי (כ"ב כ') כ' וקיימא באמצעייתה דההוא נהורא דפתחא, וסלקא ונחתא • לזמנין אתגלייא ולזמנין לא אתגלייא, ולא קיימא באתר חד • אלן תרין אתוון קיימין, וכד נשמתא דצריקייא עאלת בגנתא דערן, אלן תרין אתוון נפקין מגו ההוא נהורא, וקיימין על ההיא נשמתא, וסלקי ונחתי • כדן מאינון תרין פתחין, מקדמי ונחתי מעילא תרין רתיבין • רתיבא חדא עלאה דאיהי רתיבא דמיכ"אל רב סגנין • רתיבא תנינא דאיהי רתיבא מההוא רב ממנא דאקרי בו"אל • ודא איהו שמשא יקירא דאקרי (ד"י ע"ב) רפאל, ואלין נחתין וקיימין על נשמתא (מ"ו ס') ואמרין לה שלום בואך יבא שלום יבא שלום • כדן אינון תרין אתוון סלקין וקיימין באתרייהו, ואחגניזו גו ההוא נהורא דאינון פתחין. תרין פתחין אחרנין, תרין נהרין אחרנין קא מלהטין מנהירו דאשא באינון פתחין, חד לסטר שמאלא וחד לאחורא • תרין אתוון אחרנין מלהטין באינון נהרין ונציצין בגווייהו • את חד ג' ואת חד נ', וכד אתוון קדמאי מתהדרן לאתרייהו, אלן תרין אחרנין נציצין, סלקין ונחתין, נפקין מאינון נהרין וקיימין על נשמתא • כדן נחתין תרין רתיבין מאינון תרין פתחין, רתיבא חדא איהי רתיבא דנברי"אל רב ממנא ויקירא • רתיבא תנינא איהי רתיבא אחרא קדישא דנורי"אל רב ממנא, ונחתין מאינון פתחין וקיימין על נשמתא, ואתוון מתהדרן לאתרייהו • כדן אלן תרין רתיבין עאלין לגו היכלא חדא טמירא דגנתא דאקרי אדלו"ת, ותמן (ק"כ ס') תריסר זיני בוסטין גניזין דכתיב (ס"ד ד') נרד וכרכם קנה וקנמוז וגומר. ואינון תריסר זיני דבוסטין דלתתא • ותמן כל אינון לבושין דנשמתין דאתחזון לאתלבשא בהו, כל חד וחד כדקא חזי • כההוא לבושא

אתרשימו כל אינון עובדין טבין דעבד בר נש כהאי עלמא, וכלהו
 רשימין ביה, ומכריזי האי איהו לבושא דפלגיא, ונטלין לההוא לבושא
 ואתלבשת ביה ההיא נשמתא דצדיקא (ויסי רכ"ד כ') דבגנתא, בגוונא
 דדיקנא דהאי עלמא. והני מילי מתלתין יומין ואילך, דהא כל תלתין
 יומין לית לך נשמתא דלא תקבל עונשא, עד לא תיעול לגנתא דעדן,
 כיון דקבילת עונשא, עאלת לגנתא דעדן כמה דאוקמוה.
 לבתר דאתלבנת, אתלבשת. כיון דאתלבשת כהאי לבושא,
 יהבין לה אתר כמה דאתחזי לה. כדן כל אינון אתוון נחתין,
 וסלקין אינון רתיבין. ההוא רקיעא אהדר תרין זמנין בכל יומא כדהוא
 נטילו דהאי רקיעא אחרא דמתדבק ביה. והאי רקיעא לא נפיק לבר
 מגנתא. רקיעא דא מרקמא בכל זני גוונין, תרין ועשרין אתוון רשימין
 מחקקן כדהוא רקיעא, כל את ואת נטיף טלא ממנא (ס"א מטלא)
 דלעילא על גנתא. ומההוא טלא דאתוון אתסחיין אינון נשמתין
 ומתסיין, כתר דטבלו כנהר דינור לאתדכאה. וטלא לא נחית אלי.
 מגו אתוון דרשימין ומחקקן כדהוא רקיעא, כגין דאינון אתוון כללא
 דאורייתא, וההוא רקיעא רזא דאורייתא, דהא מאש ומיס דאורייתא
 אתעביד. ועל דא אינון נגדין טלא, על כל אינון דאשתדלו באורייתא
 לשמה כהאי עלמא. ואינון מלין רשימין בגנתא דעדן, וסלקין עד
 ההוא רקיעא ונטלין מאינון אתוון ההוא טלא, לאתונא ההיא נשמתא
 דהא הוא דכתיב (דכריס ל"ב) יערף כמטר לקחי חזר כטל אמרתי.
 באמצעיתא דהאי רקיעא קיימא פתחא חדא, לקבל פתחא דהיכלא
 דלעילא, דבההוא פתחא פרחין נשמתין מגנתא דלתתא לעילא, כחד
 עמודא דנעיץ (ויסי כ"ט ב') בגנתא עד ההוא פתחא. גו ההוא רקיעא
 (ס"א עמודא) כדהוא פתחא דאיהו באמצעיתא דרקיעא דבגנתא,
 עאלין בגווה תלת גוונין דנהורין כלילן כחדא, ונהרין לגוונין דההוא
 עמודא. וכדין רקיעא (ס"א עמודא) דא נציץ ואתלהיט בכמה גוונין
 (כ"א נהורין) דמתלהטן. בכל שעתא נהרין צדיקיא כדהוא זיויא
 עלאה. אבל בכל שבתא ושבתא ובכל ריש ירחא, אתגלייא שכינתא
 יחיד משאר זמני כהאי רקיעא, ואתין כלהו צדיקיא וסגדין לגביה.
 זכאה חולקיה מאן דזבי להני לבושין דקאמרו, דמתלבשן בהו צדיקיא

להאי נקודה, בר ההוא נהירו דאתפשט מניה, דסנדין לקמיה אינון
 צריקי'א דבגנתא דערן כמה דאתמר: והאי נקודה תתאה, איהי גנתא
 לגבי ערן עלאה, אתר דלא אתייהיב למנדע ולאסתכלא. על כל דא
 כתיב (ישעי' ס"ה) עין לא ראתה אלהים וולתך. שמא דא אתפרש
 אלהים וולתך דא נקודה תתאה קדישא, דאיהו ידע האי ערן דלתתא
 דטמיר בגנתא, ולית אחרא מאן דידע ליה. (כרמסית כ"ו ב) אלהים
 וולתך. דא ערן עלאה על כלא, דאיהו רוא דעלמא דאתי, דאיהו ידע
 לנקודה תתאה כחד צריק דנפיק מניה נהר דר"י ליה, ולית מאן דידע
 ליה בר איהו דכתיב אלהים וולתך דאיהו אחיד לעילא לעילא ער
 אין סוף. והאי נהר דנפיק מערן לתתא רוא איהו לחכימין ברוח
 דכתיב והשביע בצחצחות נפשך. ומלה דא אתפרש לעילא ותתא.
 נשמתא דנפקת מהאי עלמא דחשובא, איהי תאיבת למחמי בנהירו
 דעלמא עלאה, כהאי בר נש דתאיב למשתי בתאיבו למי'א, הכי כל
 חד וחד איהו צחצחות כמה דאת אמר (ישעי' ס) צחה צמא. צמא
 מאינון צחות דנהורין דגנתא, ורקיעא ותיכלין דגנתא, וההוא נהר דנפיק
 מערן. כל אינון נשמתי'ן בלבושי יקר יתבין על ההוא נהר, ואלמלא
 ההוא לבושא לא יכלין למסבל, וכדין מתיישבן ורוון באינון צחות
 ויכלי למסבל. וההוא נהר איהו תקונא דנשמתי'ן לאתיישבא ולא תזנא
 ולא תהנאה מאינון צחות, ונשמתי'ן אתהנן (כ"ב אתתקנן) על ההוא נהר
 ומתיישבן ביה. ההוא נהר דעילאה דלעילא אפיק נשמתי'ן, ופרחין מניה
 לגו גנתא. האי נהר דלתתא בגנתא דארעא, אתקין נשמתי'ן לאתתקנא
 לאתיישבא באינון (דר"ב ע"ב) צחות. בנוונא דא בהאי עלמא לבר
 בריחא דמי'א מתיישבא נפשא לאתנהרא, דהא מעיקרא בנוונא (ה) דא
 נפקא. וכגין דמתתקנין נשמתי'ן על ההוא נהר דנגיד ונפיק מערן
 יכלין לאתיישבא באינון צחות עלאין, ולסלקא לעילא בההוא פתחא
 דאמצעי'תא דרקיעא. וחד (ויסי ר"ט ב) עמודא דקאים באמצעות גנתא
 דקאמרן. בההוא עמודא סלקין לעילא בגו ההוא פתחא דרקיעא,
 וביה סחרניה אית ביה ענן ועשן ונגה, ואף על גב דאוקמוה ליהאי
 קרא. אבל ענן ועשן אלין מלבר. ונגה מלגו. ודא איהו לחפ"א על

אינון

(ה) מתי'ן מדרום וסי' ד מקיכר עטו כמ"ז כמלכס סליס קמ"ד כ' וכו' וי' ר"ט ב' ס"כ ז' שחות

אית רקיע ואית רקיע רקיע דלתתא איהו קיימא על גבי ארבע חיוון,
 ומתמן אתפשט ושאר דיוקנא דחד נוקבא דאחורי דכנרא, ודא איהו
 רזא דכתיב (שמות ל"ג) וראית את אחורי כמה דאת אמר (תהלים קל"ט)
 אחור וקדם צרתני וכתוב (כראשית כ) ויקח אחת מצלעותיו, רקיע דלעילא
 איהו קיימא על גבי חיוון עלאין, ומתמן אתפשט ושאר דיוקנא דחד
 דכנרא, דאיהו רזא עלאה ויהי תרין רקיעין חד אקרי קצה השמים,
 וחד אקרי מקצה השמים דכתיב (דברים ו) ולמקצה השמים ועד קצה
 השמים ראשי החיה דלתתא אינון ארבע חיוון, דאינון רשימין (כ"ג נהורין)
 עלאין על אינון ארבע אתון רשימין, די כגו אינון ארבע פרחין
 דכגנתא דערן, ויהי על גב דאמרן ערן דלתתא בארעא, דהכי
 הוה ודאי אכל כלל רזא עלאה איהו כמה דאתמר.
 (ד"ה ע"ב) דהאי נקודה דקאמרן כמה דאית לה חולקא לעילא, דהכי
 נמי אית לה חולקא לתתא בארעא, והאי גנתא לתתא, איהו חולקא
 דההיא נקודה לאשתעשעא ברוחי דצדיקייא בארעא, ואתהני בכל
 סטרין לעילא (וי"ט ק"ג כ"ב) ותתא לעילא כצדיק לתתא כההוא איבא דצדיק,
 ולא אשתבח שעשועא עילא ותתא אלא בצדיק ויהי גנתא איהו
 מההיא נקודה דאקרי ערן (נקודה דנטלא מאימא עלאה טמירא איהו
 גן ערן דארעא) אינון ראשי החיה, אלן ארבע רישי אנפין חד אריה
 דכתיב (יחזקאל ה) ופני אריה אל הימין, וחד שור דכתיב ופני שור
 מהשמאל, וחד נשר דכתיב ופני נשר לארבעתן, אדם כלל דכלל
 דכתיב ודמות פניהם פני אדם ואלן ארבע רישי נהרין דמטולהון
 (ס"ה חיוון דנטלין) לכורסייא קדישא, ומגו מטולה דילהון זעין ומההוא
 זיעא דמטולה דילהון אתעביד ההוא נהר די נור דכתיב (דניאל ו) נהר
 די נור נגיד ונפיק מן קדמוהי אלף אלפין ישמשוניה, ונשמתיין כד סלקין
 אתסתיין בההוא נהר די נור, וסלקין לקורבניה ולא אתוקרן אליה
 אתסתיין תא חזי כסלמנדרא דעכדין מינה לבושא, ומגו דאיהו
 מנורא לא אתסתייא ההוא לבושא אלא כנורא, אשא אכיל זוהמא
 דביה ואתסחי ההוא לבושא הכי נמי נשמתיא די נור דאתנטילת
 מגו כורסייא קדישא דכתיב בה (ס"ט) כרסיה שביבין די נור, כזמנא
 דבעיית לאתסתייא מההוא זוהמא דבה, אתעכרת כנורא ואתסתייא

דמטולהון
 דמטולהון
 דמטולהון

ונורא אכלא כל ההוא זוהמא די בנשמתא • ונשמתא אתסחייה
 ואתלבנת. ואי תימא אי הכי עונשא לית לה לנשמתא בהאי • תנ
 חזי ווי לנשמתא דסבלא אשא נוכראה, ואף על גב דאיהי מתלבנת •
 אבל כד זוהמא איהו סגי עליה, ווי לנשמתא דסבלת ההוא עונשא
 בגין דההוא זוהמא בתרי זמני אתלבנת בנורא • זמנא קדמאא כיון
 דקבילת עונשא בנופא, אזלא נשמתא זנטלי לה ואעלין לה כגו אתר
 חד דאקרי בן הנם • ואמאי אקרי בן הנם, אלא אתר חד איהו בגיהנם,
 דתמן אתצריפו נשמתין בצרופא לאתלבנא, עד לא עאלין בגנתא •
 דעדן • (ואי זכאין אינון נשמתין כד אעלין לון פההוא אתר) תרין
 מלאכין שליחן זמינין בגנתא דעדן וקיימין לתרעא, וצווחין לגבי אינון
 ממנן דבההוא אתר דגיהנם, בגין לקבלא ההיא נשמתא וההיא נשמתא
 עד לא אתלבנת בנורא, אינון שליחן צווחין לגבייהו (ואמרי הנם •
 ובזמנא דהיא אתלבנת, אינון ממנן נפקין עמה מההוא אתר, וזמיני לה
 לגבי פתחא דגנתא דעדן, דתמן אינון שליחן ואמרי לון הנם • ה
 אינון נשמתין דהא אתלבנו, כדן אעלין לההיא נשמתא בגנתא דעדן,
 וכמה איהי תבירא מגו ההוא תבירו דאתלבנתא דגיהנם, דההוא
 תבירו דאשא תתאה • ואף על גב דנחית מלעילא, (אבל) כיון דמטא
 לארעא לתתא איהו אשא דלא דקיק, ונשמתא אתענשת ביה ואתפרת,
 כדן קדשא בריך הוא אפיק שמשא דנהיר מאינון ארבע פתחין
 דנהרין ברקיעא דעל גנתא, ומטא לההיא נשמתא ואתסיאת • הדא
 הוא דכתיב (מלאכי ג') וזרחה לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא
 בכנפיה • זמנא תניינא, לבחר דיתבא בגנתא דעדן דלתתא כל ההוא
 זמנא דיתבא, ועד כען לא אתפרשת מאינון מלין דחיוו דהאי עלמא
 מכל וכל, דכד סלקין לה לעילא, אצטריך לאתפרשא מכל חיוו ומכל
 מלין דלתתא, ואעברי לה בההוא נהר די נור, כדן נשמתא אתלבנת
 ביה מכל וכל • ונפקת ואתחזיאת קמי מארי דעלמא בריכא (ר"ל כרירא)
 מכל סטרין • כיון דאסתכלת בההוא נהורא אתסיאת ואשתלימת מכלא,
 וכדן קיימין אינון נשמתין בלבושין, מתעטרין קמי מאריהון וזכאה חולקיהון
 (דר"ב ע"ב) דצדיקיא בעלמא דין ובעלמא דאתי • ואינון נשמתין דבגנתא
 דעדן דלתתא, שטאן ככל רישי ירחי ושבתי, וסלקין עד ההוא אתר

דאקרי חומות ירושלים, דתמן במה ממנן ורתיבין דנטרי אינון חומות
 דכתיב (ישעיה ס"ב) על חומותיך ירושלים הפקדתי שמרים, וסלקין עד
 ההוא אתר ולא עאלין לגו עד דאתלבנן. ויתמן סגדין וחדאן מההוא
 נהירו ותיבין לגו גנתא. נפקין מתמן ושטאן בעלמא, וחמאן באינון
 גופין רחיבייא בההוא עונשא דילהון (קכ"א ב') דכתיב (ישעיה ס"ו) ויצאו
 וראו בפגרי האנשים הפשעים בי כי תולעתם לאתמות ואשם לא
 תכבה והיו דראון לכל בשר. מאי לכל בשר, לאינון שחר גופין
 דבסחרנייהו והא אוקמוה. ולבתר משטמי ומסתכלן באינון מאריהון
 דכאבין ובני מרעין, ואינון דסבלין על יחודא דמאריהון, וחבין ואמרין
 ליה למשיחא. בשעתא דאמרין ליה למשיחא צערא דישראל בגלותהון
 ואינון חייבייא די כהון דלא מסתכלי למנדע למאריהון, אריס קלא
 ובכי על אינון חייבין דבהו הדא הוא דכתיב (ס"ג כ"ג) והוא מחולל
 מפשעינו מדכא מעונותינו. תייבין אינון נשמתין וקיימין באתרייהו.
 בגנתא דערן אית היבלא חדא דאקרי היבלא דבני סרעין. כדן משית
 עאל בההוא היבלא, וקרי לכל מרעין וכל כאבין כל יסוריהון דישראל
 דייתון עליה, וכלהו אתיין עליה. ואלמלא דאיהו אקיל מעלייהו
 דישראל ונטיל עליה, לא הווי בר נש דיכיל למסבל יסוריהון דישראל
 על עונשי דאורייתא הדא הוא דכתיב (ס"ד) אכן חליינו הוא נשא וגומר.
 כגזונא דא (ה) רבי אלעזר בארעא. בגין דלית חושבנא לאינון יסורין
 דקיימין עליה דבר נש בכל יומא על עונשי (ו) דאורייתא, וכלהו נחתו
 לעלמא בשעתא (ז) דאתייהבת אורייתא, וכד הוו ישראל בארעא
 קדישא, באינון פולחנין וקרבנין דהוו עכדי, הוו מסלקין כל אינון
 מרעין ויסורין מעלמא. השתא משיח מסלק לון מכני עלמא, עד דנפיק
 בר נש מהאי עלמא ומקבל עונשיה במה דאתמר. כד אינון חובין
 יתיר, דעילין לון לגו בגו גיהנם באינון מדורין תתאין אחרנין, ומקבלין
 עונשי סגי מסגיאות זוהמא די בגשמתא, כדן אדליקו נירא יתיר
 למיכל ההוא זוהמא. (ווי להיאי נשמתא דסבלת ההוא עונשיה.
 ועל דא אינון מלאכי חבלה דבגיהנם מטרדין לון בחוטרין דאשיה

לנערא

(ה) הים מקבל עליו יסורין ככ"מ פ' השוכר: (כ) ואחיא כמ"ט כחגו רבי אליעזר שכל יסורין על סודיה שאלו כפסע יעקב כל ימיו
 (ג) וסיניו רחוק כח קול יולדת מטר וכו' און לפס לכריות מעלכונס וכו' לרמיו דנחמי עיכזין כח"י כעת כתיבת חס"י מל"ו

לַנְעֲרָא הָהוּא זֹהֶמָא • וּוי לַנְשִׁמְתָא דְסַכְלַת הָהוּא עֹנֵשׁ • זְכַאִין אִינוּן
 דְנִטְרִי פְקוּדֵי אֹרִייתָא : הָהִיא נְקוּדָה קְדִישָׁא דְאִיהִי בְעֵיא לַאֲשַׁתְעֻשְׁעָא
 לְעֵילָא וּלְתַתָּא בְרוּחִיהוּן דְצְדִיקֵיָא כְּמָה (י"ט ב) דַּאֲחַמְר • כִּד הָהִיא
 נְקוּדָה בְעֵיא לַאֲשַׁתְעֻשְׁעָא לְתַתָּא בְרוּחִיהוּן דְצְדִיקֵיָא כְּאִמָּא דְחַדְדָּאֵרַת
 עַל בְּנֵהָא וְאֲשַׁתְעֻשְׁעָא בְהוּן, הִכִּי נִמִּי בְפַלְגוּת לִילֵיא אִיהִי נְחַתָּא
 וְאֲשַׁתְעֻשְׁעָא בְהוּ • רְקִיעַ דְקַאמְרָן דְקִימָא עַל גַּנְתָּא, אִיהִי קִימָא עַל
 אַרְבַּע רִישֵׁי חִיוּן, וְאִינוּן אַרְבַּע אַתּוּן (י"ט ב) דְקַאמְרָן, אִינוּן רִזָּא דְאַרְבַּע
 חִיוּן • וְהֵיא רְקִיעַא קִימָא לְחַתָּא (ס"ט ע"ג) כְּמָה דַּאֲחַמְר • רְקִיעַ
 דְהָהִיא נְקוּדָה, קִימָא לְעֵילָא עַל אִינוּן אַרְבַּע חִיוּן עַלְאִין דְקַאמְרָן
 וְהָהוּא רְקִיעַא (בְּגוּזְנָא דָא מִן דָּא) • אִיהִי אַחַרְקָם בְּגוּזְנִין קְדִישִׁין •
 בְּהֵיא רְקִיעַא אֲסַתְכַלֵּן אַרְבַּע חִיוּן וְכֹל אִינוּן חִילִין לְחַתָּא • כִּד הָהִיא
 רְקִיעַא אֲנַהִיר בְּגוּזְנֵי וְנִצִּיץ, כְּדִין יַדְעִין כֹּל אִינוּן רְתִיבִין וְכֹל אִינוּן חִילִין
 וּמְשִׁירִין, דְהֵיא טְרַפָּא דִילְהוּן אֲזַרְמִן • רְקִיעַא דָּא מְרַקְמָא בְּכֹל גּוּזְנִין
 קְדִישִׁין, בִּיהִי קִימִין אַרְבַּע פְּתַחִין רְשִׁמִין בְּאַרְבַּע אַתּוּן מְנַצְצִין • פְּתַחָא
 חַדָּא רְשִׁמָא לְסַטְרַ מוֹרַח, וּבִיהִי קִימָא בְּהָהוּא פְּתַחָא אֵת חַד, וְהָהוּא
 אֵת אִיהוּ א, וְדָא נְצִיץ וְסֻלִיק וְנַחִית בְּהֵיא פְּתַחָא • פְּתַחָא דָּא נְהִיר
 וְנְצִיץ מְנַצְצֵי עֵלְאָה : וְהֵיא אֵת נְצִיץ וּבְלִיט (ס"ט ע"ג) בְּגוּיָה, וְאִיהִי
 נְחַתָּא וְסֻלְקָא וְאַתְרָשִׁים בְּהָהוּא פְּתַחָא • פְּתַחָא תְּנִינָא רְשִׁמָא לְסַטְרַ
 צְפוֹן, וּבִיהִי קִימָא אֵת חַד וְאִיהִי אֵת ד', (דרי"ב ע"ב) וְדָא קִימָא וְנִצְצָה
 סֻלְקָא וְנַחֲתָא, וְלַהֲטָא בְּהָהוּא פְּתַחָא • לִזְמִינִין נְצִיץ בְּנִצְצֵי, וְלִזְמִינִין
 אַחַטְמַר הָהוּא נְהוּרָא וְלֵא נְהִיר • וְעַל דָּא אֵת דָּא לֵא קִימָא בְּקִימָא
 תְּרִיר, וְאֵת דָּא אַתְרָשִׁים בְּהָהוּא פְּתַחָא • פְּתַחָא תְּלִיתָאָה אִיהוּ פְּתַחָא
 דְקִימָא לְסַטְרַ מְעַרְב, וּבִיהִי קִימָא אֵת חַד דְאַתְרָשִׁים וְאַחַנְהִיר בְּהָהוּא
 פְּתַחָא, וְדָא אִיהוּ אֵת נ, וְהֵיא אֵת נְצִיץ בְּנִצְצֵי בְּהָהוּא פְּתַחָא • פְּתַחָא
 רְבִיעָאָה דָּא אִיהוּ פְּתַחָא דְקִימָא לְסַטְרַ דְרוּם, וּבִיהִי קִימָא רְשִׁמוּ דְחַד
 נְקוּדָה תְּתָאָה זְעִירָא, דְאַתְחִיז וְלֵא אַתְחִיז וְדָא אִיהִי אֵת י • וְאַלִין אַרְבַּע
 אַתּוּן לְאַרְבַּע סְטְרִין (כ"ט נְצִיץ) בְּהָהוּא רְקִיעַא בְּאִינוּן פְּתַחִין • בְּהֵיא
 רְקִיעַא רְשִׁמִין אַתּוּן אַחַרְנִין (כ"ט לְאַרְבַּע סְטְרִין) בְּכַתְרִין עַל רִישֵׁיהוּן, וְאִינוּן
 עֶשְׂרִין וְתָרִין אַתּוּן מִתְעַטְרִין בְּכַתְרִין • רְקִיעַא דָּא גְטִיל וְסַחְרָא עַל גְּבִי
 חִיוּן, כְּרְשִׁמוּ דְאַתּוּן רִזָּא דְחוּשְׁבִין דִּיחֻדָּא, כְּרִזָּא דְצְרוּפָא חַדָּא דְאַתּוּן

עילאין, ואינון א"ט ב"ח ג"ז ד"ז . אלן אתון סחרן ביהווא רקיע פרוא
 דאתון אחרנין דרתיכי עלאין קדישין סתימין . ואינון אתון אחרנין
 (ס"ה עילאין) סתימין סחרן להווא רקיע, וכדין אתחווין אלן ארתון
 בגלגולא (ס"ה דהאי רקיעא) דאינון א"ט ב"ח, ורשימין בהאי רקיעא .
 בשעתא דאתנהיר האי רקיעא, אתנהרן ביה ארבע רזין דשמהן קדישין
 ואינון צרופא בצרופין (ה) דתלתין ותרין שבילין . כדין נחית מלא
 מהאי רקיעא באינון אתון דרוא דשמא קדישא ואתונו כל אינון
 דתיכין וכל אינון חילין ומשיריין קדישין, ונטלי כלהו בחדות בשעתא
 דדינא חלייא, אלן אתון (ו) אתטמרו ואתגניזו ד' גו' ד, ואינון טחזו .
 בשעתא דאלן אתגניזו ואתטמרו, כדין קלא דסטר צפון אתער, וידעי
 דדינא שרייא על עלמא, ובהאי רקיעא אתרשים גוונא חדא דכליל
 כל גוונין . בד נטיל האי רקיעא מסטרא דמזרח, אינון ארבע רישין
 דקאמרן בארבע (אנפין) אתון, נטלין כלהו בטטלנין וסלקי בסלקין
 לעילא . וכד אינון נטלין וסלקין לעילא, אסתלקת מאן דאסתלקת,
 ואתון אתהדרו ואתחווין בשלימו כרוזא קדמארה א"ט ב"ח ג"ז ד"ז
 ואתרקס יהווא רקיעא, כדין אתנהיר בנהירו . וכד האי רקיעא אתנהיר
 כמלקדמין באלן אתון, כלהו אתהדרו ושאגו למטרף טרפא ומזונא .
 בין דאינון שאגו וסלקין קלא, יהווא קלא אשתמע לעילא לעילא,
 וכדין נטלא כרכאז וקדושן מאן דנטלא . סחרן אתון ומתגלגלן וסחרן
 יהווא רקיעא, וקיימן אינון אתון לסטר דרום, בין דקיימין אינון אתון
 לסטר דרום, סלקין ונצצן בנציצו ולהטין . כדין באמצעיתא דהווא
 רקיעא רשימו חד אתרשים, (ו) ויהווא רשימו איהו את חד ואיהו י'
 בין דאת דא אתרשים ואתחוייא, כדין להטין אבתריה תלת ארתון
 אחרנין ואינון הו"ה . אלן אתון מנצצן באמצעו דהאי רקיעא, סלקין
 ונחתין מלהטין בתליסר (כ"ה בתריסר) להטין . כדין לבתר דאלן תליסר
 ומנין מלהטין, נחתא מאן דנחתא, ואתכלילת באינון אתון ואתעטרת
 בהו ולא אתיידעת . כדין כלהו חילין וכלהו משיריין בחידו, וסלקין
 שירין וחושבתן, רקיעא דא נטלא תגנינות וסחרא ומתגלגלא . ואינון

אתון
 (א) טפורס כפ' סקודי רל' בע"א : (ב) טיבו כל אותיות ראשונות מן טעכ"ח גוד'ו ססס אכנ"ד : (ג) טי' דאות י' מתקבלס מכה לידוף
 סל'תיות ראטכ"ח גוד'ו סכל' סכל' אחר כנ"י וסרי אחר כל' י' סכל' מתקבלס אותיות סל'ס סכל' וסרי ר"כ נ' אותיות סל'ס מ"ס
 סקיל אחר ר"כ לידוף י' ססס טעכ"ח גוד'ו כנ"ל . סס' י"כ אותיות וסרי'ר סקיקריס טעל נכיסן סרי י"ב ודריק' . סל'ס :

אתון קדמאי דקאמרן דאינון א"ט ב"ח בלהו אתכלילו באינון אתון
 עלאין רזא דשמא קדישא דקאמרן, וסחרן ההוא רקיעא, וקיימין אינון
 אתון דהו באמצעיתא. רזא דשמא קדישא, בלהו אתרשימו לסטר
 צפון, ואתרשימו ולא אתרשימו. לית מאן דיסתכל בההוא סטרא, בלהו
 אתחפיין ואמרי בקל געימו ברוך כבוד יי ממקומו. אתחפיין מסטרא
 דצפון (דרי"ג ע"ב) (ס"א דאנפיין) ואמרין דא. אתחפיין מכל סטריין ואמרין
 דא. רקיעא דא סטרא במלקדמין ואתגלגלא מסטרא לסטרא. כדן
 קל געימו דמשייריין סגיאיין בסטרא דא, וקל געימו דמשייריין סגיאיין
 בסטרא דא וכן לארבע סטריין. בההיא שעתא ההוא רקיעא אתגהיד
 בנהירו אחרא יתיד מכמה דהוה, וקיימא בנהירו בגוון אחרא כלילא
 בכל גוונין. ואלין אתון דקאמרן סלקין לעלא בההוא רקיעא, ומקבלין
 לאת חר דאיהו עלאה, דקא מתחברא בשמא דא דאלין אתון. בגין
 דאף על גב דאלין אתון דשמא קדישא, האי איהו שמא דאתכליל
 לתתא, בגין דרזא דא אתכליל לעלא ואתכליל לתתא, ובר אתכליל
 לתתא, אלין אתון סלקין לקבלא לאת חר, (ר"ט י"ד) דהא מההוא את
 אתונו אלין אתון לתתא, וההוא את איהו ו, ונחירת ואתחברו אלין
 אתון בההוא את, וכדן בלהו בעטורא חדא ואתעביד שמא שלים.
 לתתא שמא שלים ולא שלים, שמא שלים בחמש אתון (ר"ט ולא שלים
 דתשע אתון, שמא שלים בחמש אתון) איהו (כ"ו כ) ויהוה רזא דבר
 וניקבא ברמיוז. שמא שלים בחשע אתון אינון יהוה אלהים, דא איהו
 שמא שלים מכלא. שמא אחרא איהו ברמיוז ואיהו בחמש כדקאמרן.
 אבל דא איהו שלים (כרסית מ"ס כ) ככלא. כיון דמתחברן אלין אתון,
 ההוא רקיעא אנהיר בתלתין וחרין נהורין, כדן כלא איהו בחדוה, כלא
 קאים ברזא חרא עלא ותתא. כל אינון רתיבין וכל אינון משייריין
 בלהו קיימין ברזא דשלימו, וכל דרגין מתקנן על אתרייהו כל חד וחד
 בדקא יאות. בהאי רקיעא קאים לסטר צפון, שלהובא נהיר דלג
 שביך תדיר, ואיהו רשים באתון אחרנין לימין, ואינון עשר שמחן וסלקין
 לשבעין שמחן, וכלהו רשימין בהאי רקיעא ונהרין בלהו כחרא. מהאי
 רקיעא נטלין כל אינון רקיעין דלתתא דלסטרא קדושה, עד דמטו לאינון
 רקיעין אחרנין דלסטרא אחרא, ואלין אקרין יריעות עזים כמה דלתתא

ליחדא אינון רקיעין עלאין פנימאין למהו כלהו חד, בהווא רקיעין
 עלאה דקיימא עלייהו • (ל"ט ב') (ב) ובעוד דפומיה ושפוותיה מרחשן
 לביה יכוון ורעותיה יסתלק לעילא לעילא, ליחדא כלא ברזא דרזין
 דתמן תקיעו דכל רעותין ומחשבין ברזא דקיימא באין סוף, ולכוונא
 בהאי בכל צלותא וצלותא בכל יומא ויומא, לאעטרא כל יומי ברזא
 דיומין עלאין בפולחניה • בליליא ישוי רעותיה דהא אתפטר מעלמא
 דא, ונשמתיה נפקת מניה ויהדר לה למארי דכלא, בגין דכל ליליא
 וליליא (ס"א) ההיא נקודה קיימא לאכללא בגוה אינון נשמתין דצדיקייא
 דזא דרזין למנדע לאינון חכימי לבא • רקיעא דא תתאה ברזא דההיא
 נקודה קיימא כמה דאמרן • ההוא רקיעא איהו כליל מעילא (וינא ק"ג כ')
 ומתתא, ויסודא דיליה לתתא, בהאי שרגא דסלקא נהורא אוכמא
 (בראשית כ"ב ב') לאתאחדא בנהורא חיורא, ויסודא דילה איהו לתתא
 בההיא פתילה במשחא • אוף ריבי לתתא ההיא נקודה ביממא
 אתכלילת מלעילא, ובליליא אתכלילת מתתא באינון נשמתין דצדיקייא
 וכל מלין דעלמא אהדרו כלהו לעקרא ויסודא ושרשא דנפקו מניה •
 וכמה לילון זמניו לנטלא כל חד וחד מה דאתחזי ליה כמה דאת אמר
 (תהלים י') אף לילות יסרוני כליותי • נפשא אזלת ושטאת ותבת להווא
 עקרא דאתחזי לה • גופא קאים שכ"ך פאבנא, ואהדר להווא אתר
 דאתחזי ליה למשרי עלוי, ובגין כך תב גופא לסטריה ונפשא לסטרה •
 גופא שרי עלוי דזא דסטרא אחרא, ובגין כך אסתאבו ידוי ובעי
 לאסתאדה לון כמה דאוקימנא דהא בליליא כלא תב לאתריה, ונשמתהון
 דצדיקייא סלקין ואתהדרן לאתרייהו, ואתעטרת בהו מאי דאתעטרת
 ואתכלילת מכל סטרין, כדן סלקא יקרא דקדשא בריך הוא ואתעטר
 מכלא • בליליא שלטאן ממנן דאתפקדו על אינון נשמתין דצדיקייא
 לסלקא לון לעילא, ולקרבא לון קרבן נייחא לגבי מאריהון • ההוא
 ממנא דאתפקד על כל אינון משריין (כ"ג ב' ק"ד ב') סורי'א שמייה רב
 ממנא, כיון דנשמתא סלקא בכל אינון רקיעין, כדן מקרבין לה לגביה
 וארח בה כמה דאת אמר (ישעיה י"א) והריחו ביראת יי • כמה דזמין
 מלכא משיחא למעבד בעלמא, ועל ידיה אעברו כלהו בפקדונא, על

דיה

(ב) משמע וכל עיקר סבתא כעודו רוחא כשמתו ומדבר בפיו סתמא ולא כשדיקס כלל • ס"א :

ידיה לאתקרבא להלאה • וכלהו נשמתין בד אתקריבו לההוא אתר
 דאתקריבו, ואתחזון תמן, דא איהו רזא, כלרוו נשמתין אתכלילו
 בההיא נקודה, ונטלא לון זמנא חדא כמאן דבלע בריעו דמלך,
 ואתעברא כאתתא דמתעברא • רזא דא למארי מדין • כד האי
 נקודה אתעברת באתתא דמתעברא, אתהני מההיא הנאותא
 דאתכלילת נשמתא מההיא עלמא, באינון עובדין ובההיא אורייתא
 דאשתדלת בה ביממא • ונטלא ההוא רעו דהאי עלמא, וביה אתהני
 בחדוה ואתכלילת מפל סטרין. לבתר אפיקת לון לבר, ואולידת לון
 כמלקדמין, ונשמתא איהי חדתא השתא כמלקדמין • (6) ורזא
 דא (פוקס נ') חדשים לבקרים • חדשים ודאי כמה דאתמר, מה טעם
 (דר"ד ע"6) אינון חדשים, בגין רזא דכתיב רפה אמונתך • רפה ודאי,
 (בראשית י"ט כ') דיכלא לאכללא לון ולאעלא לון לנווה, ואפיקת לון ואינון
 חדתין • ועל דא נקטא אחרנין מלעילא ביממא • זכאין אינון צדיקיא
 בעלמא דין ובעלמא דאתי • אדהכי נהר יממא • אמר רבי אבא נקום
 ונהך ונודה לרבון עלמא • קמו ואולו וצלו, ולכתר אהדרו חבריא
 לגביה אמרו ליה מאן דשרי לסיים שבחא זכאה חולקנא בארחא דא
 דכל האי זכינא לאעטרא ליה לקדשא בריך הוא ברזין דחכמתא •
 פתח רבי אבא ואמר :

ויעש בצלאל את הארון עצי שטים וגומר • הבא אף על גב דכל
 רזין דמשכנא הא אוקמוה חבריא באדרא קדישא • הבא אית
 לאסתכלא, דהא רזא דא מתעטרא בכמרה רזין למילף חכמתא •
 (ג) ארון דא איהו רזא למיעל תורה שבכתב, ואתגניז ביה בשית לוחין
 (ס"ה ואתגניזו ביה שית לוחין, ואינון שית מסחרין) מסחרין, ודא אקרי
 ארון • כד סחרן אינון שית למרוי כחדא, כרין איהו גופא חד לאעלא
 ביה רזא דאורייתא בשית סטרין וארון • לוחין אינון חמש ועאלין ביה
 חמש ספרים, ואינון חמש אינון שית בחד דרגא דאעיל בה בגניזו,
 דאקרי רזא דכלא והאי איהו רזא דברית • כד עאל דא גו אינון חמש
 לוחין, כרין קיימא ארונא ואורייתא כרזא דתשע דרגין, (רי"ג ס') דאינון
 תרין

(ה) אפטר לרמוז חדשים לבקרים יכס ר"ה רח"ל כמ"ט כסמך האכללא לין לניום ואפיקת לסין חזקין • מא"ן : (כ) פירוש כ"י כאליו
 ר' קרשים מר' לרדום וקרא תחתונים וגם הכ"סו סעליגוס סרי צמ"ה י"ח :

תרין שמהן יהו"ה אלהים • ולבית קיימא לוחא חדא רז"ה עלאה
 דחפי על בלא • והוא הו' רז"ה דהוא רקיעא דסחרא וחפי על בלא
 וכלהו קיימי בגניזו • הבא אית לן לאסתכלא ולמנדע רזין דארונא •
 אית ארון ואית ארון, דא לקבל דא • פתח ואמר (שמאל כ' כ"ד) הכל
 נתן ארונה המלך למלך וגומר • וכי ארונה מלך הוה, ואף על גב
 דחבר"א אוקמוה • אלא דוד דכתיב ביה (ס"ס ס') כל מכה יבוס יגיע
 בצנור וגומר ואיהו נטל ותפיש לירושלם ומדידיה הוה, אמאי קנה
 בכספא • ואי תימא אף על גב דהוה ירושלם דידיה דרוד, ההוא אתר
 אחסנתיה דארונה הוה, כמה דהוה (מלכים ו' כ"ב) בנבות היורעאלי, דאף
 על גב דשליט אחאב והוה מלכא, אצטריך למתבע לנכות ההוא
 כרס • אוף הכי דוד • אלא ודאי ארונא מלכא הוה, וההוא אתר
 ברשותיה הוה והוה שליט עלוי, וכד מטא זמנא לנפקא מתחות ידיה
 לא נפיק אלא בסגיאות דמא וקטולא בישראל • לבית קאים ההוא
 מלאכא מחבלא על ההוא אתר, ותמן כד הוה קטיל וקאים, בההוא
 אתר לא הוה יכיל ותשש חיליה • וההוא אתר דאתעקד ביה יצחק
 הוה, דתמן בנה אברהם מדבחא ועקד ליה ליצחק בריה • כיון דחמא
 קדשא כריך הוא ההוא אתר אתמלי רחמין דדא הוה דכתיב
 (ד"ס ו' כ"ב) ראה יי ויגחם וגומר מהו ראה יי, (ו') חמא עקידת יצחק
 בההוא אתר ותב וריחם עליהו, מיד (ויאמר למלאך המשחית רב
 עתה וגומר • מהו רב, הא אוקמוה טול הרב • אלא הכי הוא, כתיב
 הכא רב, וכתיב התם רב לכם שבת בהר הזה • אוף הכי גמי רב •
 רב לך למהוי האי אתר תחות ירך, שגין סגיאין הוה תחות ירך •
 מפאן ולהלאה רב, אהדר אחרא למאריה • ועם כל דא (בדמא)
 במותא וממונא נפק מתחות ידיה • אמאי אקרי ארונה • אלא כתיב
 ארונה וכתיב ארנן • בעוד דההוא אתר הוה תחות ידיה אקרי ארונה •
 ארון דסטרא אחרא • ועל דאתוספו ביה אתון יתיר, דהכי אצטריך
 (קס"ד כ') לאתוספא לההוא רע עין רז"ה דסטרא אחרא, וההוא תוספת
 איהו גריעוהא לגביה, בסטר קדושה גרעין ליה אתון ואתוסף קדושתיה •
 ודא רז"ה דכתיב (מלכים ו') על שני עשר בקר • גרע מ"ס, (דרי"ד ע"ב) דלא

כתיב

(f) כמזל דליצחק לא נאמרם וכיה דאפיו זכיר וכו' וזהו כעלם ראה סמ"ן:

כתיב שנים אלא שני • (קס"ד ב') ולסטרא אחרא יהבין ליה תוספת
 אתון דכתיב ויעש יריעת עזים לאהל על המשכן עשתי עשרה יריעת
 תוספת אתון ואיהו גריעותא • ובסטרא דקדושה שני עשר ולא יתיר •
 והכא עשתי עשרה • וכלא איהו גריעו לגביה, והכי אצטריך לההוא
 דע עין לאשלמא עיניה ואיהו בגריעו (בגוונא דא ארוגה תוספת
 אתון, ולא כתיב ארון) תא חזי סטרא דקדושה אקרי ארון הברית
 וההוא ארון הברית אחתו לגופא למיעל ביה דיוקנא דאדם, ועל רוא
 דא אינון חסידי קדישין כד הוו מפטרי מהאי עלמא, והוו עאלין
 לון בארון, דהא סטרא אחרא לא מתקן בגופא, ולאן איהו
 בכללא דגופא דאדם • ובגין דלא לא אתכרון גופי'א לההוא
 סטרא אחרא, בגין דלאן אינון (סקדמס ו' ב') בכללא דגופא
 דאדם • ביוסף מה כתיב (בראשית ב') וישם בארון תרין יודין אמתי •
 אלא דאתחבר ברית בברית, רזא דלתתא כרזא דלעילא ועאל
 בארונא • מאי טעמא • (פ"א תא חזי סטרא דקדושה אקרי ארון הברית
 וההוא ארון הברית אתתקן לאעלא ביה רזא דאורייתא, דאיהו רזא
 דיוקנא דגופא קדישא, בגוונא דא לתתא אתתקן ארונא לאעלא ביה
 דיוקנא דגופא רזא דאדם, ומאן איהו דקאים כרזא דאדם, מאן דנטיר
 את קיימא קדישא, ועל רזא דא אינון חסידי קדישין הוו מפטרי מהאי
 עלמא, הוו עאלין לון בארונא, בגין דלא אחתו למיעל בארונא, אלא
 מאן דנטיר להאי ברית את קיימא קדישא • ביוסף מה כתיב וישם
 בארון • בגין דנטיר ברית קדישא ואתקיים ביה, להכי אחתו לאעלא
 בארון וכלא כדקא חזי. ככה רבי אבא ואמר ווי לכני עלמא דלא
 ידעי לההוא בסופא • ווי לההוא עונשא דכל מאן דבעי עאל בארונא •
 בגין דלא אצטריך למיעל בארונא, בר צדיק דיבע בנפשיה ואשתמודע
 בגרמיה דלא חטא כההוא ברית את קיימא קדישא מעולמו, וקני
 נטיר ליה כדקא יאות ואי לאו לא אצטריך ליה למיעל בארונא
 ולמפגס ארונא • רזא, אצטריך לאתחברא באת קיימא קדישא, דאיהו
 רזא דאתחזי ליה ולא לאחרא • דהא ארון לא אתחבר אלא בצדיק
 דנטיר את קיימא קדישא • ומאן דפגים ברית ועאל בארונא, ווי ליה
 דפגס ליה בחייו • ווי ליה דפגים ליה במיתתיה • ווי ליה מדהוניה

עונשֵׁא • ווי ליה דפגים את וארון קיימא קדישא • ווי ליה לההונא
 כסופא, דנקמין מניה נקמת עלמין, נוקמא דעלמא דא ונוקמא דההוא
 פגיו • ורזא דא כתיב (תהלים קכ"ה) כי לא ינוח שבט הרשע על גורל
 הצדיקים • בשעתא דרײַנין ליה בההוא עלמא, מסתכלן בעובדוי, אי
 הוה פגים רזא דברית קדישא דחתים בבשריה • והשתא פגים ארונא
 דיליה בהאי • האי לית ליה חולקא בצדיקייא • מסתכלן ביה ודיינין
 ליה, ומפקי ליה לבר מכללא דאדם • כיון דאפקי ליה מכללא דאדם,
 אפקי ליה מכללא דכלהו אחרנין דאתעטרו לחי עלמא, ויהבי ליה
 לההוא (ארון) סטרא דלא אתכליל כרזא דגופא דאדם • כיון דאתמסר
 לההוא סטרא, ווי ליה דאעלין ליה כגהינם ולא נפיק מניה לעלמין •
 על דא כתיב (ישעיה ס"ו) ויצאו וראו בפגרי האנשים הפשעים בי וגומר •
 אינון דאשתארו מכללא דאדם • והני מילי כד לא עבר תיובתא
 שלימתא • תיובתא דאיהי אתחזייא לחפייא על כל עובדוי • ועם
 כל דא טב ליה דלא יעול בארונא, דהא כל זמנא דגופא קיים,
 גשמתא אתרנת ולא עאלת לאתרה, בר אינון חסידוי עליונין מדישין
 דאתחזון לסלקא בגופיהון, וכאח חולקיהון בעלמא דין ובעלמא דאתי •
 בגין דלית חובה דקשייא קמיה קדשא בריך הוא, כהאי מאן דמשקר
 ופגים להאי את קיימא קדישא • ודא לא חמי אנפי שבינתא, על חובה
 דא כתיב (כרחשית ל"ח) ויהי ער בכור יהודה רע בעיני יי וכתיב (תהלים ס)
 לא יגורך רע: מה כתיב הכא ויעש בצלאל את הארון • וכי אמאי
 לא עבדו אינון חפימין דעבדו משכנא, ית ארונא • אלא בצלאל
 סיומא דגופא, דאיהו (יס"ד ב) רזא דברית קדישא ונטר ליה, ואיהו קאים
 בערבא דחולקיה, איהו אשתדל בעובדא דיליה ולא אחרא • ארתו
 כלהו חכרייא ונשקו ליה, כד מטו לגבי דרבי שמעון וסדרו מלין אלין
 קמיה כל מה דאתמר בההוא ארחא • פתח ואמר (משלי ד) וארח
 צדיקים כאור נגה הולך ואור עד נכון היום, (דרט"ו ע"ב) האי קרא
 אתמר • אבל האי קרא אית לאסתכלא ביה • וארח צדיקים, הרהוא
 ארחא דצדיקייא אזלי ביה איהו ארח קשוט • ארחא דקדשא בריך
 הוא אתרעי ביה • ארחא דאיהו אזיל קמיהו, וכל אינון רתיבין אתיין
 למשמע מלין דאינון ממללן ואמרי בפומיהו • כאור נגה, דנהיר ואזיל

ולא אתחשך כארץ דאינון חייביא, דארץ דילהון אתחשך תדיר כמה
 דאת אמר דרך רשעים באפלה וגומר. דבר אחר וארץ צדיקים, מה
 בין ארץ לדרך הא אוקמוה. אבל (קל"ז ב' ויקרא פ"ט ס"ב) ארץ הוא דהשתא
 אתפתח ואתגלייא, ואתעביד בהווא אתר ארץ דלא כתישו ביה רגלין
 מקדמת דנא. דרך כמה דאת אמר (ישעיהו ס"ג) כדורך בנת דכתשין
 ביה רגלין כל מאן דבעי. ועל דא לצדיקייא קארי ארץ, דאינון הוו
 קדמאי למפתח ההוא אתר. ולא על כל אתר איהו, אלא אף על
 גב דאחרנין בני עלמא אזלי בההוא אתר, השתא דאזלין ביה צדיקייא
 איהו אתר חדתא, דהשתא חדתא איהו ההוא אתר, כמה דלא אזיל
 ביה בר נש אחרא לעלמין. בגין דצדיקייא עבדין חדתא לכל ההוא
 אתר, בכמה מלין עלאין דקדשא בריך הוא אתרעי בהון. ותו דשכינתא
 אזלא בההוא אתר מה דלא הוות מקדמת דנא, ובגין כך ארץ צדיקים
 אקרי, בגין דאתארץ ביה אושפיוא עלאה קדישא. דרך, איהו פתח
 לכלא וכתשין ביה כל מאן דבעי, אפילו אינון חייבין. דרך, דא דא
 (ס"ב מ"ג) הנותן בים דרך, בגין דדרך ביה סטרא אחרא דלא אצטרך,
 ושלטי לסאבא משכנא, ועל דא צדיקייא בלחודייהו קיימי ושלטי
 בההוא אתר דאקרי ארץ כמה דאוקימנא. דרך פתוח לכלא להאי
 סטרא ולהאי סטרא, ואתון קדישי עליונין ארץ (מדישא עילאה)
 אזדמן לגבייכו וארחתון ביה, ומלין מעליין עלאין (כ"ה אלין) אתסדרו
 קמי עתיק יומין זכאה חולקיכון. פתח רבי שמעון ואמר (דברים ל"ד)
 ויהושע בן נון מלא רוח חכמה כי סמך משה וגומר. בכמה ארטר
 תנינן דמשה אנפוי כאנפי שמשא, ויהושע כאנפי סיהרא. דלית
 נהורא לסיהרא, אלא נהורא דשמשא בד נהר לסיהרא, וסיהרא מגו
 שמשא אתמלייא, וכד אתמלייא כדין קיימא באשלמותא. אשתלמותא
 דסיהרא מאן איהו, דא דכלא דאקרי דמות, ברזא דשמשא עלאה יי
 דהא בשמא דא לא קאים בר בזמנא דקיימא באשלמותא, דהא כמה
 שמהן אינון דאחסנית ואתקרי בהו. וכפום שעתא דקיימא ביה, הכי
 אקרי בו, דא שמא ממש. וכד קיימא ברזא דאשלמותא, ואשתלימת
 מכל סטרין כדין אקרי יהוה, אשלמותא דילהא באשלמותא דלעילא.
 (ק"ב) דירתא בריתא לאימא. והיינו (ר"ב נהירו) בתמיסר יומין דכתיב

(ויקרא כ"ג) בחמשה עשר יום לחדש השביעי הזה וכתוב (סג) אך בעשור
 לחדש השביעי וכלא רזא חדא • כד קיימא עלמא דאתי ברזא דכל
 עשר אמירן על האי חדש, אקרי (קפ"ח ב) בעשור, וכד אתרשימת סיהרא
 באשלמותא חדא בנייהו אקרי בחמשה עשר, דהא ה' אתחברת
 ואתחקקת בנייהו • ורזא דא י"ה, וכד קיימא בשמא דא כדן אתחבר
 בה' ואיהי איתוספא (ר"ט לגבי תתא, למיזן לון ולמיהב לון טרפייהו
 ואיתוספא) איהי ברזא דאת ה' כמלקדמין • חדא לאתחקקא ולא אתחברא
 ברזא דלעילא • וחדא למיהב מזונא לתתא, וכדן קיימא סיהרא
 באשלמותא לכל סטרין עילא ותתא, כרזא דשמא דא, למחוי כלל
 רזא חדא ושלימו חד • יהושע דא איהו רזא דאשלמותא דסיהרא
 באלין אתון בן נון, נון ודאי, דהא נ' רזא דסיהרא איהי • מלא ברזא
 דאשלמותא דשמא קדישא, כדן איהו מלא רוח חכמה ודאי • כגין
 דנקודה עלאה דאיהי י' ארנפשט ואפיק רוח • ויהוי רוח עביד
 היכלא ויהוא רוח אתפשט ואתעביד שית סטרין • יהוא רוח אתפשט
 ברזא דכל אלין, ואמלי ועביד היכלא לתתא • ואתמלי כלא ואתעביד
 רזא (דרט"ו ע"ב) דשמא קדישא באשלמותא חדא • וכגין דא יהושע מלא
 רוח חכמה, כגין כי סמד משה את ידיו עליו, דאיהו י' אריק ברכין
 עליה ואתמלי בירא מניה • ואתון קדישי עליונין כל חד מנייכו אתמלי
 רוח חכמה, וקיימא באשלמותא כרוין דחכמתא, כגין דקדשא בריך הוא
 הוא אתרעי בכו ואסמך ידוי עלייכו • זכאה חולקי דעני חמו דא
 וחמו שלימו דרוח חכמתא בכו • פתח ואמר כתיב (ויקרא י"ט) לא
 תאכלו על הדם לא תנחשו ולא תעוננו • האי קרא אוקמוה, ורזא
 דמלה האי מאן דאכיל בלא צלותא, דיצלי (ר"ט קדם דאכיל) על דמיה,
 שקיל איהו כמנחש ומעונן • כגין דבליליא נשמתא סלקת (ואשתטחת)
 למחמי ברזא דיקרא עלאה, כל חד וחד כמה דאתחוי ליה, ואשתאר
 בר נש בהוא חילא דאשתתף (כ"ט דאתפשט) גו דמא, לאתקיימא
 גופא, ועם כל דא טעים טעמא דמותא, ויהוא חילא לא מתעתד
 לאתעדא גו ההוא חילא דנשמתא ולקבלא ליה, וכד אתעד בר נש
 לאו איהו דכי, והא אוקימנא דסטרא אחרא שליט על אתר דקיימא
 בלא נשמתא • כיון דאתרכי במיא, ואף על גב דאשתדר בר נש

דא י"ה

דא י"ה

באורייתא (כ"ה טעים טעמא דמותא, דסטרא אחרא שליט על אתר דקיימא בלא נשמתא, וכד אתער בר נש אף על גב דאשתדל באורייתא) ההיא נשמתא לא אתקימת באתרה, ולא שלטיה ביה בכרנש בר חילא דדמא כלחודוי דאקרי נפש, ההיא דאתפשטא בדמא תדיר והא אוקימנא • וכד יצלי בר נש צלותא דפולחנא דמאריה, כרין מתיישבא חילא דדמא באתריה, ואתגבר חילא דנשמתא ואתיישבא על ההוא אתר • וכרין בר נש אשתלים קמי מאריה כמה דאצטריך נפש לתתא, ורוא דמלה דנשמתא לעילא • ועל דא מאן דצלי צלותא עד לא ייכול, קאים גרמיה כמה דאצטריך, וסלקת נשמתא על אתר מותבא כמה דאצטריך • (6) ואי אכיל עד לא צלי צלותיה לאתיישבא דמא על אתריה, הא איהו כמנחש ומעונן, בגין דהא אירו ארתיה דמנחש, לסלקא לסטר אחרא, ולמאכא סטרא דקדושה • אמאי אקרי בר נש ההוא דאשתדל בההוא סטרא מנחש, על דאשתדל בההוא נחש לאתקפא חיליה ולא תגברא, ודא איהו כמאן דפלח לאלהים אחרים, וכן האי פלח לההוא חילא דדמא, ולא פלח ליה לקדשא בריך הוא לאתקפא סטרא דנשמתא סטרא דקדושה • מעונן, דאשתדל בחוכה ולא אשתדל בזכו • ואי תימא דא קיימא נ' באמצעייתא, הכי הוא ודאי, דהא לא יכלין לשלטאה בההוא סטרא אחרא, עד דאתערבי ביה ערובא דסטרא קדושה, בחוטא חר דקיק • מאן (סקרנס כ' כ') דבעי לקיימא שקרא, יערב בה מלה דקשוט בגין דיתקיים ההוא שקרא, ועל דא עון, מלה דשקר הוא, ובגין לקיימא ליה עאלין בה מלה דקשוט ודא איהו נ', בדא מקיימי לההוא שקר • ומאן דלא צלי צלותא לקמי קדשא בריך הוא עד לא ייכול על דמיה, כמנחש ומעונן • צלותא דבר נש כמה דאמרתון אתון קדישי עליונין זכאה חולקבון, דהא בצלותא מתתקן גופיה ונפשיה דבר נש ואתעביד שלים • צלותא איהי תקונין מתקנן דמתתקנן בחדא ואינון ארבע • תקונא קדמאה, תקונא דגרמיה לאשתלמא • תקונא תניינא, תקונא דהאי עלמא • תקונא תליתא, תקונא דעלמא לעילא בכל אינון חילי שמיא • תקונא רביעאה, תקונא

דשמא

(6) אפילו קס באשמורת לא לטעים מירי ומי שאמר על מחרתו שהיה טועם מחיקם באשמורת לין לבחך כלל אשמורת' ח'ו' רס"ז
 כהנך ויאמר איש פעם עשה שהים חילם ושמע הזומע וטעם וסמיו וכ"ח התיב קלכ' כלל ס' יקאר מאן
 שמוח

דשׁמא קדישא ברזא דרתיבין קדישין, וברזא דעלמין בלדו עילא
 ותתא בתקונא (דרזין דשׁמא קדישא) בדקא יאות • תקונא קדמאה
 תקונא דגרמיה, בגין דאצטריך לאתקנא גרמיה במצורה וקדושה,
 ולא תתקנא בקרבנין ועלוון לאתדבא תתקונא תניינא בתקונא דקיומא
 דהאי עלמא בעובדא דבראשית, לברכא לקדשא פריך הוא על כל
 עובדא ועובדא באינון הללויה (ספלים קמ"ט) הללוהו כל ככבי אור
 הללוהו שמי השמים וגומר לקיימא קיומא דהאי עלמא ועל דא בפרוך
 שאמר, ברוך ברוך על כלא • תקונא תליתאה דאיהו תקונא
 (ד"ט ו' ע"ב) לעלמא לעילא בכל אינון תיילי תיילין ומשיריין, וצד משרתים
 ואשר משרתיו וגומר. והאופנים וחיות הקדש • תקונא רביעאה תקונא
 דצלותא בתקונא דרזא דשׁמא קדישא בדקא אמרתון זכאה חולקיבון •
 והכא רזא דתיקונא דשׁמא שלים, זכאה חולקי עמכון בהאי עלמא
 ובעלמא דאתי • פקודי אורייתא (כ"ב כ') דאמרתון בצלותא ודאי הכי
 הוא פתח ואמר כתיב דברים י' את יי אלהיך תירא אתו תעבוד • וכתיב
 (ויקרא י"ט) ויראת מאלהיך • האי קרא אית למימר הכי, ויראת אלהיך,
 בגין דהא כתיב את יי אלהיך תירא, מהו מאלהיך • אלא רזא איהו
 מאלהיך ודאי, מההוא אתר דאתחבר וסחרא למוחא דלגו, ודא איהו
 מאלהיך, דחילו דא למדחל ליה דהא תמן שרייא דינא, ואיהו דינא
 דאשתאיב מגו דינא דלעילא בהאי אתר, (אית אשא ואית אשא) • תלת
 גונוי אשא הבא • אשא קדמאה איהו אשא דקביל אשא בחידו, וחדאן
 דא בדא ברחימו • אשא תניינא איהו אשא דכתיב ביה (יחזקאל ב') ונגה
 לאש, דאתחוי ביה נגה • ודא איהו אשא דקיימא גו אשא פנימאה
 בחידו כמה דאתמר • אשא תליתאה איהו אשא דסחרא לההוא נגה •
 ובהאי אשא שארי דחילו דדינא לאלקאה תייביא • ואף על גב דתנינן
 דארבעה גונוי אשא נינהו, ואינון ארבע דאינון חד, אבל הכא בההוא
 אשא דקאמרן, שארי דחילו דדינא, ועל דא כתיב ויראת מאלהיך,
 מההוא עונשא דיליה • ובההוא יראה בעי לשוואה רעותיה בדחילו
 ורחימו כחדא, למדחל בהאי סטרא ולמרחס בהאי סטרא • ובאינון
 גונוין דקאמרן, וההוא דחילו להו למדחל מעונשא • דמאן דעבר על
 פקודי אורייתא אתענש בההוא סטרא דכד שארי ההוא סטרא לאלקאה

לא שכיך עד דשצי ליה מהאי עלמא ומעלמא דאתי • וכגין כך בעי
למרחל מהאי אשא דרחילו שריינא ביה • ומניה אתפשט אשא לבר
דרחלא אחרא ועל דא כתיב לא (סופט"ו) תיראו את אלהי האמורי
דאסיר למרחל מניה • והאי אשא דרחילו דקאמרן איהו קדשואשתתף
בקדושה, והאי איהו דסחרא לההוא נגה דקאמרן • וההוא אשא
אחרא דלבר, איהו דאתחבר בהאי לזמנין • ולזמנין אתעבר מניה ולא
אתחבר בהדיה, וכד גרים דאתחבר בהאי, כדן הוא אשא דחשונך
ואחשיך ווכסי נהירו דאלין אחרנין • וסימניך ואש מתלקחת ולא דקיימא
תדיר והא אתמר • לכתר אהבה, כמה דאוקמוה דאהבה שרייא לכתר
יראה, ורוא דמלה כיון דשאר יראה על רישיה דבר נש, אתער לבתר
אהבה דאיהו ימינא • דמאן דפלא מגו אהבה, אתדבק באתר עלאה
לעילא, ואתדבק בקדושה דעלמא דאתי, כגין דהא סליק לאתעטרא
ולאתדבקה בסטר ימינא • ואי תימא דפולחנא דאיהו מסטרא דיראה
לאו איהו פולחנא • פולחנא יקירא איהו • אבל לא סליק לאתדבקה
לעילא, וכד פלח מאהבה סליק ואתעטר לעילא ואתדבק בעלמא דאתי
ודא איהו בר נש דאזדמן לעלמא דאתי זכאה חולקיה, דהא שליט
על אתר דיראה, דהא לית מאן דשליט על דרגא דיראה אלא אהבה
רוא דימינא • רוא דיחורא דאצטריך ליה לההוא דאתחזי לעלמא
דאתי לייחדא שמא דקודשא בריך הוא, ולייחדא שייפין ודרגין עלאין
ותתאין, לאכללא כלהו, לאעלאה באתר דאצטריך לקשרא קשרא •
ודא איהו רוא (דכריס י) שמע ישראל " אלהינו " אחד • ורוא (ק"ס ב)
דשמע, שם דסליק לשבעין שמהן, ודא כללא חדא • ישראל • ישראל
סבא, כגין דאית (מ"ג ב) זוטא דכתיב (סופט"ו) נער ישראל ואהבהו,
ודא איהו ישראל סבא, רוא חדא בכללא חדא, הכא אתכלילת אתתא
בבעלה, ולכתר דאתכלילו דא כדא בכללא חדא, כדן אצטריכו לייחדא
(דרש"ז ע"ב) שייפין, ולחברא תרין משכנין כחדא ככלהו שייפין, ברעו
דלבא, לאסתלקא בדבקותא דאין סוף, לאתדבקה כל תמן, למהוי
רעותא חדא עלאי ותתאי • ורוא דא יהיה, כמה דאת אמר יהיה " •
אחד, ברוא דיהיה • " לייחדא ולאתדבקה כה דאיהו היכלא פנימאה,
לאתר (כ"ח אתר) גניזו דהאי נקודה עלאה דאיהו י, ודא איהו רוא

שמע ישראל

(כ"ה ב') יהו"ה אלהינו • אלן תרין אתון (כ"ה שמהן) דאינון יה •
 ולאכללא כל שייפין בההוא אתר דנפקו מניה, דאיהו היכלא פנימאה,
 לאתבא מלין לאתריהון, לעיקרא ויסודה ושרשא דליהון עד ההוא
 אתר דשרשא דברית • ולבתר אינון תרין אתון אתרנין, (דאיהו יה)
 ליחדא ולאדבקא " בה, " ,איהו רוא דברית קדישא • והאי ה' איהו
 היכלא, אתר גניזו דהאי רוא דברית קדישא דאיהו " • ואף על גב
 דאוקימנא דאיהו ו תנינא • אבל " רוא דיליה ליחדא לון בחדא •
 אחר, ליחדא מתמן ולעילא כלא בחדא, ולסלקא רעותא לאתקשרא
 כלא (מתתא לעילא) בקשורא חד, לסלקא רעותיה בדחילו ורחימו
 לעילא לעילא עד אין סוף, ולא ישתבק רעותא מכל אינון דדנין ושייפין
 אלא בכלהו יסתלק רעותיה לאדבקא לון, ולמהוי כלא קשורא חדא
 באין סוף, ודא הוא יחודא דרב המנונא סבא דאולוף מאבוי ואבוי
 מרביה עד פומא דאליהו, ושפיר איהו ויחודא בתקונא • ואף על גב
 דאנן אוקימנא להאי בכמה רזין, כלהו רזין סלקין לחד • אבל רוא דא
 אשכחנא בספריה, (ב) ושפיר איהו ויחודא בתקונא • והא אנן ביחודא
 דרוא אחרא אתערנא מלין, ואיהו שפיר, ויחודא בדקא חזי והכי הוא •
 אבל יחודא דא יחודא בתקונא, ודא איהו יחודא דרב המנונא סבא •
 ותו הוה אמר, מאן דרעותיה לאכללא כל רזין דיחודא במילה דאחר,
 שפיר טפי • ולהכי אנן מאריבין באחד, לסלקא רעותיה מעילא לתתא,
 ומתתא לעילא למהוי כלא חד, אבל כרוא דא יהיה סימנא בעלמא
 איהו להאי • והא דתנינן אחד (למהוי ד) רוא עילא ותתא וארבע
 סטרין דעלמא הכי איהו ליחדא עילא ותתא כמה דאתמר, וארבע סטרין
 דעלמא אלן אינון רוא רתיבא עלאה, לאתכללא כלא בחדא בקשרא
 חדא ביחודא חדא עד אין סוף כמה דאוקימנא • רוא לאדכרא יציאת
 מצרים לבתר, כגין דהוות שכינתא בגלותא, ובזמנא דאיהי בגלותא,
 לאו איהו חבורא לאתחברא דא כדא עלמא תתא בעלמא עלאה,
 ולאחזאה חירויהא גאולה דהוות בכמה אתין בכמה נסין דעבד קודשא
 בריך הוא, ואצטריך ההוא פורקנא לאתדכרא ולאחזאה, דאף על גב
 דהוות בגלותא השתא חירו אית לה, מיומא דאינון קשרין במצרים

אשתריאו

אשתריאן ואינון אתין ונסין אתעבידו, ואצטריך לאחזאה חירו דילה
 בגין דאתחברא כבעלה, ובגין לאסמכא גאולה לתפלה למהוי כלא
 חד בלא פרודא, ולא לאחזאה תרוכין וסימניך ואשה גרושה מאישה
 לא יקחו. ואי תימא והא בגלותא איהי, והא אתתרכת. לאו הכי, אלא
 ודאי בגלותא איהי לדיירא עמהון דישראל ולאגנא עלייהו, אבל לא
 אתתרכת. והא שכינתא לא אתחזי בכית ראשון ובכית שני. עד
 דלא גלו ישראל סלקא לעילא, ולבתר איהי שויאת מדורא עמהון.
 אבל תרוכין לא הוות לעלמין, ובגין דא בעי לאחזאה פורקנא דאית
 בה ארבע גאולות ורזא הכא, בשעתא דנפקא שכינתא מגלותא דמצרים
 תבעא מקדשא בריך הוא דיפרוק לה השתא ארבע זמנין, דאינון
 ארבעא גאולות. לקבל ארבע גליות, בגין דתהא בת חורין ולא תהא
 מתרכא, ובההיא שעתא קיימא ואתפרקת ארבע גאולות כההיא
 יציאת מצרים, והשתא דאצטריכת בתקונהא לאתחברא כבעלה
 אצטריך לאחזאה ההיא גאולת מצרים דאית בה ארבע גאולות. ועל
 דא אית (דר"ז ע"ב) לאדכרא כההיא גאולה ארבע זמנין אמת אמת
 אמת אמת, עד עזרת אבותינו, דדא הוא עזרה וסמך לישראל פלהו.
 ומתמן ולהלאה ארבע זמנין אחרנין אמת אמת אמת, למהוי
 ארבע גאולות אלין בקיומא תקיף, בחותמא תקיף דגושפנמא דמלכא
 ארבע גאולות כפולין בקיומא, וכלהו בההיא יציאת מצרים. (ב) דאילו
 לא אשתכחו אינון ארבע גאולות כההיא יציאת מצרים, כל זמנין
 דליהוי גלותא לא אתחברת בתקונהא לאתיחדא שמא קדישא. ועל
 דא אית לאדכרא גאולה דמצרים תדיר, בכל קדושין דקדשא בריך
 הוא, בריך שמייה לעלם ולעלמי עלמיה. רזא דקדושה (רשמיה) הא
 אוקימנא, דהא בקדושה מתקדשי כלא עילא ותתא. וכל דרגין וכל
 רתיבין עלאין ותתאין, כלהו מתקדשי בקדושתא דא, ובקדושה דא
 אוקימנא רזין עלאין לאינון מארי רזין, דמסתכלין בקדושה דמאריהון
 זכאה חולקיהון. רזא לממסר נפשא למאריה, שפיר איהו דקא (ג) כ
 אמרתון חברייא, זכאה חולקיבון וזכאין עיני דחמו כך, דזכינא בחיי

דמתערין

פ' זבועת

(ב) מוס וממס'ל כסמין חביאר דגאילת ילמי יסיו מיסר לבגלות ובעזולם טחידם ואלכא ית רמו יאמרו גאול ס' אכר נתוס יכתי
 גמרו נטחור דלסי גאלס מד כר כדעה ס' ל ימארליס קכלס וכו' דריק מל'ו

דמתערין מלין קדישין אלין בהאי עלמא, בגין דכלהו כתיבי לעילא
קמי מלכא קדישא • פתח ואמר (מלכא ב') אז נדברו יראי " איש אל
רעהו ויקשב " וישמע ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי " ולחשבי שמו •
האי קרא אית לאסתכלא ביה • אז נדברו, אז דברו מבעי ליה, מאי נדברו •
אלא נדברו לעילא מכל אינון רתיבין קדישין, וכל אינון חילין קדישין
בגין דאינון מלין קדישין סלקין לעילא, ובמה אינון דמקדמי ונטלין לון
קמי מלכא קדישא, ומתעטרין בבמה עטרין באינון נהורין עלאין, וכלהו
נדברו מקמי מלכא עלאה. מאן חמי חרון, מאן חמי תושבחן דסלקין
בכל אינון רקיעין, בר סלקין מלין אלין (קמי מלכא קדישא). ומלכא
קדישא מסתכל בהו ואתעטר בהו, ואינון סלקין ונחתין יתבין על חיקיה
ומשתעשע בהו, ומתמן סלקין על רישיה והוו עטרה • ועל דא אמרה
אורייתא (משלי ס) ואהיה שעשועים יום יום • והייתי לא כתיב, אלא
ואהיה, בכל זמן ובכל עידן דמלין עלאין סלקין קמיה • תרי זמני כתיב
יראי " יראי " • אלא יראי " לעילא יראי " לתתא • יראי " קיימין
לתתא, ואינון מלין קיימין בדיוקניהון לעילא • ורוא דא אשכחנא
בספרא דחנוך, דכל מלין דצדיקייא די בארעא, אינון מתעטרין וקיימין
קמי מלכא, ואשתעשע בהו קדשא בריך הוא • ולבתר אינון נחתין
וקיימין קמיה בדיוקנא דההוא צדיק דקאמר לון, ואשתעשע קדשא
ברוך הוא בההוא דיוקנא • ולבתר אכתיבו בספר זכרון לפניו, לקיימא
קמיה בקיומא תדיר • ולחושבי שמו, מאי ולחושבי שמו הא אוקמורה
(אבל) כל אינון דמחשבי מלין דאורייתא, לאדבקא למאריהון ברוח
דשמא קדישא, בגין למנדע ליה ולאסתקנא חכמה דשמיה בלבייהון,
דכתיב ולחושבי שמו רהוא רוא דשמא קדישא • כתיב (יסקל 6) וממעל
לרקיע אשר על ראשם כמראה אבן ספיר דמות כסא, האי קרא הא
אוקמורה • אבל וממעל לרקיע, בההוא רקיע לתתא כמרה דאמרתון
חברייא, וכאה חולקי וזכאה חולקיבון. (בההוא רקיעא לתתא) דהא
ברקיעא דלעילא לית מאן דאסתכל ביה • ומלעילא מניה קיימא
ההוא אבן ספיר, דהא אתערנא ביה ברוח דההוא מרגלית טבא יקרא
כמה דאוקימנא • דמות כסא, ולא כתיב דמות הכסא • בגין דאית
כסא ואית כסא • הכסא עלאה טמירא גניזא דלא אתגלייא, ולית מאן

דקיימא ביה למנדע ולאסתכלא • ועל דא כתיב כסא סתמא, דא
 כסא דלתתא • דמות כמראה אדם, כיון דאמר דמות, אמאי כמראה
 דהא סגי ליה דמות אדם • אלא דמות אדם, דא איהו דא עלאה
 בההוא כבוד עלאה דיוקנא דאדם • אבל הא אתוסף כמראה, לאכללא
 אינון דיוקנין דמלין דחכמתא, ואינון רזין דחכמתא (דר"ז ע"ב) דסלקן
 ומתעטרן לעילא, ולבתר קיימין בדיוקנא דאדם, בההוא דיוקנא
 דצדיקיא דמעטרין לון, וככלהו אשתעשע קדשא בריך הוא בעטרוי •
 ואתון חבריא, הא קדשא בריך הוא אשתעשע השתא באינון מלין
 דקא אמריתו מתעטרן בההוא ארחא, והא קיימתון קמי מאריכון
 בדיוקניכו קדישין. דהא אנא בשעתא דחמינא לבו ואסתכלנא
 בדיוקניכו, חמינא בכו דאתון רשימין ברזא דאדם, וידענא דהא דיוקנא
 דילכון אתעתדא לעילא, והכי אודמנן צדיקיא לומנא דאתי לאשתמודעא
 לעיניהון דכלא, ולאחזאה פרצופא קדישא לקמי כל עלמא דדא הוא
 דכתיב (ישעיהו ס"ב) כל ראייהם יכירום כי הם זרע ברך • אדהכי חמא
 לרבי יוסי דהוה מהרהר במלי דעלמא, אמר ליה יוסי קום אשלים
 דיוקנך דאת חר חסר בך • קם רבי יוסי וחדי במלין דאורייתא וקם
 קמיה, אסתבל ביה רבי שמעון אמר ליה רבי יוסי השתא אנת שלים
 קמי עתיק זמין ודיוקנך שלים • פתח ואמר :

ויעש את ציץ נזר הקדש זהב טהור וגומר • אמאי אקרי ציץ, אסתכלותא
 לאסתכלא ביה, ובגין דהוה קיימא על אסתכלותא דבר נש
 אקרי ציץ, וכל מאן דאסתכל ביה בההוא ציץ, אשתמודעא ביה • בציץ
 הוה אתוון דשמא קדישא גליפן בגלופא ומחקקן ביה, ואי זכאה הוה
 ההוא דקיימא קמיה, אינון אתוון דמחקקן ביה גו דהבא, הוה בלטין
 מתתא לעילא, וסלקין מההוא גליפו כנהירו, והוה נהרין באנפין דההוא
 בר נש, נציץ נציצו ביה, ולא נציץ • בשעתא קדמיתא דאסתכל
 כהנא ביה, הוה חמי נהירו דאתוון בלהו באנפין, וכד הוה מסתכל
 לעיינא ביה לא הוה חמי מידי אלא נהירו דאנפוי דנהיר, כאילו
 ניצוצא דרהבא הוה נציץ ביה, בר דכהנא הוה ידע חיוו דאסתכלותא
 קדמאה דהוה חמי לפום שעמא, דהא רעותא דקדשא בריך הוא
 הוה ביה בההוא בר נש, וידע דאיהו זמין לעלמא דאתי, כגין דחיוו

דא נהרין עליה מלעילא, וקדשא בריך הוא הוה אתרעי ביה • וכד
 מסתכלין ביה לא חמאן מיד, בגין רחיוו דלעילא לא אתגלייא אלא
 לפום שעתא • ואי קיימא בר נש קמי ההוא ציץ, ואנפוי לא אחזיין
 לפום שעתא חיוו קדישא, הוה ידע פהנא דהא אירו תקיף מצחא
 ובעי לכפרא עליה, ולמבעי עלוי רחמין :

ויעש את ציץ נזר הקדש • רבי יהודה פתח קרא ברות • (יות כ) עיניך
 בשרה אשר יקצרון וגומר • רזאי קרא אית לאסתכלא ביה,
 אמאי אצטריך הכא למכתב • אמר ליה רבי יצחק אי הכי כמה קראין
 אינון באורייתא, דאתחזיוו דלא אצטריכו למכתב, וחמינן דכלהו רזין
 עלאין אמר רבי יהודה האי קרא (ס) מאן דחמי ולא אסתכל ביה, כמה
 דלא טעים תבשילא דמי, אלא רזא הכא וברוח קודשא אתמר, בגין
 דחמא בעו רינא דישראל ענוותנותא דההיא צדקת, דלא מסלקת
 עינא למחמי באתר אחרא אלא לקמה, וחמאת כל מה דחמאת בעינא
 טבא, ותוקפא דמצחא לא הוה בה • שבח עינהא • בגין דאית עינין
 דבגיניהון לא שלטא ברכתא בההוא אתר • ואיהו עינא טבא חמא
 בה, דכל מה דאסתכלת הוה בעינא טבא, ותו דחמא דהוה אצלח
 בידהא, דכל מה דהוות לקטא אתוסף בחקלא, ובעו אסתכל דרוחא
 קדישא שרייא עליה • כרין פתח ואמר עיניך בשרה אשר יקצרון וגומר.
 אי תימא בגין אינון לקטין וכל אינון אחרנין, היך אמר דתהך אבתרייהו,
 לא אצטריך למכתב אלא ולקטת אחריהן • מאי והלכת אחריהן, אלא
 בגין עינהא קאמר עינהא דהו גרמין ברכתא לקטין סגי' און ועל דא והלכת
 אחריהן, בתר עיניך כל שאר בני עלמא לית להו (דרי"ס ע"ס) רשו למיהך בתר
 עינוי • ואנת לבתר עיניך, דעיניך גרמין ברכאן סגי' אין • דבר אחר
 עיניך בשרה אשר יקצרון, בעו חמא ברוח קודשא דזמינן לנפקא
 מינה מלבין עלאין שליטין, דאינון עינין דכלא, כמה דהוות תמר דכתיב
 בה (כראטיק ל"ח) ותשב בפתח עינים • אתי' שבא בפתחא דנפקין מינה
 מלבין שליטין עלאין, דאקרון עינין כמה דאת אמר (כמדכר ט"ו) אם
 מעיני העדה • כמה דכל שייפי גופא לא אזלין אלא בתר עינין, ועינין
 אינון מנהגין לכל גופא • אוף הכי מלבין וסנהדרין וכל אינון שליטין

כלא

(6) מי שרוקס אוחו ואינו מעיין בו סוף כמו שלח טעם תכחיל רמי :

כלא אולין אכתרייהו (כ"ב) כמה דאולין שייפין בתר עיינין ובגין כך
 אמר לה עיניך, אלין מלבין ושליטין דזמינין למיפק מינך. בשדרה,
 מאן שדה, דא ציון וירושלם דכתיב (מכס ג) ציון שדה תחרש. וכתיב
 (כראשית כ"ז) כריח שדה אשר ברכו " דא ירושלם ועל דא כתיב עיניך
 בשדה, דאינון עיינין דילה דזמינין למיפק מינה, לא יהון שליטין אלא
 בשדרה. אשר יקצרון, דהא מההוא שדרה הוון נקטין כל בני עלמא
 תורה ונהורא דנהיר דכתיב (ישעיה כ) כי מציון תצא תורה. והלכת
 אחריהן, באלין עוכרין דכשרן דאנא חמינא כך. הלא צויתי אתהנערים
 וגומר. כמשמעו דיליה, בגין דאתתא דעתה קלה. וצמית, לישנא דנקיות
 נקט, וצמית. דאי תיאובתיך לאדבקא כבר נש לקיימא זרעא בעלמא,
 והלכת אל הכלים, אלין אינון צדיקיא דאקרון כלי " דכתיב (סס כ"ב)
 הברו נשאי כלי " דזמינין צדיקיא לאיתתאה לון כל עלמא דורונא
 למלכא משיחא ואינון כלי " מאנין דקדשא בריך הוא אתהני בהו, אלין
 אינון מאנין תבירין. תבירין אינון בהאי עלמא, בגין לקיימא אורייתא.
 ושימושא דקדשא בריך הוא אשתמש בהו, לא אשתמש אלא מגו הני
 כלים, וכד תתדבק בהו ושתיית וגומר. דבי יוסי פתחואמר (רות ג) ויאכל
 בעז וישת וייטב לבו, מהו וייטב לבו. דברוך על מזוניה ואוקמוה. ודא
 הוא רזא דמאן דברוך על מזוניה, דא אוטיב ללביה, ומאן איהו דכתיב
 (תהלים כ"ו) לך אמר לבי. וכתיב (סס ע"ג) צוד לבבי וגומר. ובגין דברכת
 מזונא חביבא קמי קדשא בריך הוא, כל מאן דברוך על שבועא, אוטיב
 וחדי לאתר אחרא, וסימניך סעודתי דשבתא, דאתר אחרא אתהני
 מהי'א שבועא וחדיו. והכא אתהני מההוא ברבא דשבועא, (כ"ב) דההוא
 צדיק בעז ודא וייטב לבו) מאי טעמא, (ר"ד כ) בגין דמזונא איהו קשה
 קמי קדשא בריך הוא, וכיון דבר נש אכיל ושתי וקא מכרך, דהי'א
 ברבא סלקא, ואתהני מאינון מלין דשבועא דסלקין, ואשתכח דאתהני
 ממזונא מתתא ומלעילא, ודא איהו רזא דבין חבריא. רזא בחול לא
 מתהני ההוא אתר, אלא מאינון מלין דסלקין מגו שבועא, וכלהו מלין
 מתעטרן ורוון ושבעין בחידו, וקהוי אתר אתהני מנייהו. בשבת איהו
 רזא אחרא במזונא ממש, ובההוא חרונה דמזונא דמצוה דשבת, ובכלא
 אשתכח כלילא מעילא ותתא, ורזא דא (ר"ס א' כ"ט) כי ממך הכל ומירך

נתנו לך, ודאי בהנאותיה דא, ובההוא חרות דמוזנא דמצוה דשבת
 כמה דאוקמוהי מאן דמברך לקדשא בריך הוא מגו שבועא, בעי לכוונא
 לביה (ב) ולשוואה רעותיה בחדוה, ולא ישתבח עציב, אלא דיברך
 בחדוה ברוא דאנלישוי רעותיה דהא איהו יהיב השתא לאחרא בחדוה
 בעינא טבא, וכמה דאיהו מברך בחדוה ובעינא טבא, הכי יהבין ליה
 בחדוה ובעינא טבא. ובגין כך לא ישתבח עציב כלל אלא בחרור
 ובמלין דאורייתא, וישוי לביה ורעותיה למיהב ברכה דא ברוא דאצטריך.
 רוא הכא, ארבע רתיבין שליטין בארבע סטרין. ומשיריין אתזנו מההיא
 ברכתא דשבועא, ובאינון מלין דברוך אתה, אתהני ואתרבי ואתעטר
 ביה. ומאן דמברך אצטריך רעותא בחדוה ובעינא טבא ועל דא כתיב
 (משלי כ"ב) טוב עין הוא יברך. והכא שפיל לסיפיה דקרא דכתיב כינתן
 מלחמו לרל. דאי לא תימא הכי, האי קרא לאו רישיה סיפיה ולאן
 סיפיה רישיה. אלא טוב (דרי"ח ע"ב) עין כמה דאוקימנא, הוא יברך ודאי
 בעינא טבא בחדוה. ולאן איהו למגנא לברכא בחדוה, דהא מההיא
 ברכתא ומההוא חידו נתן מלחמו לרל, (כ) אתר דאצטריך לאתזנא מכל
 סטרין. אתר דלת ליה מנרמיה כלום. אתר דאתהני מכל סטרין
 ואתכליל מכל סטרין. מלין אלין לא אתמסרו אלא לחכימין דידעין
 רזין עלאין וארחין דאורייתא. תא חזי בעו טב עינא הוה, ותוקפא
 דמצחא לא הוה ביה לעלמא. מה כתיב (רות ג) ויבא לשכב בקצה
 הערמה, רוא דכתיב (טיק ו') בטנג ערמת חטים, מהכא אוליפנא כל מאן
 דמברך ברכת מוזנא כדקא יאות בחדוה ברעותא דלבא, בר סליק
 מהאי עלמא, אתר אתתקנא ליה גו רזין עלאין בהיכלין קדישין. זכאה
 איהו בר נש דנטיר פקודי דמאריה וידע רוא דילהון. דלית לך פקודא
 ופקודא באורייתא, דלא תליין ביה רזין עלאין ונהורין וזיון עלאין, ובני
 גשא לא ידעי ולא משגיחין ביקרא דמאריהון. זכאה חולקיהון דצדיקייא
 אינון דמשתדלי באורייתא זכאין אינון בעלמא דין ובעלמא דאתי תא

חוי

(ב) ולכוין רלוגו בשמחם ולא יסי עלכ כשעת נרכת ממון כי מעלכות סוף מלך סקליסם ושמחם סוף מלך סקדוסם. לכן יכל
 ויסקם דבר השמחו כדי שיכיר בשמחם וזו סגולה לפתעור אל יכיר בשמחם ויקול רם כמ"ש לקמים גודל שכוונו גם כעו"ס כד סליק
 מסוף עלמא אחר מתקנת וכו' ח"ג א"ל לרמיו (משלי י') נרכת ס' סוף מעשיר ולא יוסף עלכ שום מי נרכת ס' כשכ' סמ
 סוף דאורייתא דוקא חסים כתיבונם בשמחם לכיך סכנינן סוף מ' מעשיר למכרך כי כוס מסלק אחיות ס' א' ולא יוסף עלכ ס' א' שמחם
 ס' ד' ס' ר' סוף' ל"ח לררר רך סקד' סוף' : (ג) ס' רכיוונך ר נרכת שכל' סוף לסמסך אורות לס' כמ"ש דכ"ט סוף' וכל
 וכל וסרי סוף כמכוסר' סוף' :

חזי דהא אמרו דכל אינון תקיפי מצחא דלית להו כסופא, לית לרוון
 חולקא בעלמא דין ובעלמא דאתי • כל אינון תקיפי מצחא דהוו בהו
 בישראל, כד הוו מסתכלן בהווא ציץ, הוו מתברי לבייהו ומסתכלן
 בעובדיהו, (6) כגין דציץ על את הוה קאים, וכל מאן דמסתכל ביה
 הוה מכסיף בעובדוי • ועל דא ציץ מכפרא על אינון תקיפי אנפין
 תקיפי מצחא • אתוון דרוזא דשמא קדישא דהוו גליפין על ציצא, הוו
 נהרין ובלטין ונצצין • כל מאן דהוה מסתכל בהווא נציצו דאתוון
 אנפוי נפלין מאימתא והוה אתבר לביה, וכדין ציצא מכפרא עליהו •
 כגוונא דא ביון דאיהו גרים לתברא לביה ולא תכנעא מקמי מאריה •
 כגוונא דא קטרת, כל מאן דארח בההוא תננא, כד סליק ההוא עמונא
 מההוא מעלה עשן, הוה מכרר לביה בכרירי (דנהירו בחדוה) למפלח
 למאריה, ואעבר מניה זוהמא דיצר הרע, ולא הוה ליה אלא לבא חדא
 לקבל אבוה דבשמיא. כגין דקטרת תכירו דיצר הרע איהו ודאי בכל
 סטרין. ובמרה דציץ הוה קאים על ניסא אוף קטרת, דלית לך מלה
 בעלמא למתבר לסטרא אחרא בר קטרת • תא חזי מה כתוב (כמורי
 י) קח את הפחתה ותן עליה אש מעל המזבח ושים קטרת • מאי
 טעמא • כי יצא הקצף מלפני י החל הנגף, דהא לית תכירו לרהווא
 סטרא בר קטרת • דלית לך מלה חביבה קמי קדשא בריך הוא
 בקטרת • וקיימא לבטלא חרשין ומלין בישין מביתא • ריחא ועשנא
 דקטרת דעבדי בני נשא, בההוא עובדא איהו מבטל • כל שבן קטרת •
 מלה דא גזרה קיימא קמי קדשא בריך הוא, דכל מאן דאסתכל וקרי
 בכל יומא עובדא (כ"6 פרשתא) דקטרת, ישתויב מכל מלין בישין וחרשין
 דעלמא, ומכל פגעין בישין ומהרהורא בישא ומדינא בישא וממותנא
 ולא יתוק כל ההוא יומא, ולא יכיר סטרא אחרא לשלטאה עליה
 ואצטריך דיכוין ביה אמר רבי שמעון אי בני נשא הוו ידעי כמה עלאה
 איהו עובדא דקטרת קמי קדשא בריך הוא, הוו נטלי כל מלה ומלה
 מניה, והוו סלקי ליה עטרה על רישייהו ככתרא דדהבא ומאן דאשתדל
 ביה בעי לאסתכלא בעובדא דקטרת • ואי יכוין ביה בכל יומא אית
 ליה חולקא בהאי עלמא ובעלמא דאתי, ויסתלק מותנא מניה ומעלמא,

וישתויב

(6) לפי שהלזין נחקק על אדם שיש בו טעם וכל מי שטעם נבטל בו סיס טעמיש כמעטו סיעים וסוה כחאכוס :

פ ונטרו

וישתייב מכל דינין דהאי עלמא, מסטרין בישין ומדינא דגיהנם, ומדינא דמלכו אחרא, בההוא קטרת כד הוה סליק תננא בעמודא, כהנא הוה חמי אתוון דרזא דשמא (ר"י ט ע"ב) קרישא פרישאן (כ"ב פרחין) באורא, וסלקי לעילא בההוא עמודא. לבתר כמה רתיבין קדישין סחרין ליה מכל סטרין, עד דסליק בנהירו וחדוה וחדוי למאן דחדוי, וקשר קשרין לעילא ותתא ליחדא כלא והא אוקימנא ודא מכפר על יצר הרע ועל עבודה זרה דאיהו סטרא אחרא, והא אוקמוה. פתח ואמר:

(שמות ב') ועשית מזבח מקטר קטרת וגומר. האי קרא אית לאסתכלא ביה, בגין דתרין מדבחין הוו, מדבחא דעלוון ומדבחא דקטרת בוסמין דא לברודא לגו. האי מדבחא דקטרת דאיהו פנימאה אמאי אקרי מזבח, והא לא דבחין ביה דבחין, ומזבח על דא אקרי אלא בגין דבטיל וכפית לכמה סטרין בישין, ובגין דההוא סטרא בישא כפית ולא יכיל לשלטאה ולא למהוי קטיגורא, ועל דא אקרי מזבח, כד ההוא סטרא בישא הוה חמי עמודא דעשנא דקטרת דסרליק אתכפייא וערק ולא יכיל לקרבא כלל למשכנא. ובגין דלא אתוכי ולא אתערב בההוא חדוה דלעילא בר קדשא בריך הוא בלחודוי ובגין דחכיבה כל כך, לא קאים ההוא מזבח אלא פנימאה לגו, דהאי איהו מזבח דברכאן אשתכחו ביה, ועל דא סתים מעינא. מה כתיב באהרן (כמרכי י') ויעמוד בין המתים ובין החיים ותעצר המגפה. דכפית ליה למלאך המות, דלא יכיל לשלטאה כלל ולא למעבד דינא. סימנא דא אתמסר בידנא, די בכל אתר דקאמרי בכוונה ורעותא דלבא עובדא דקטרת, דלא שלטא מותנא בההוא אתר ולא יתזק, ולא יכלין שאר עמין לשלטאה על ההוא אתר תא חוי מה כתיב מזבח מקטר קטרת. כיון דכתיב מזבח, אמאי אקרי מקטר קטרת, אלא בגין דנטלי מהאי אתר לאקטרא כמה דעבד אהרן, תו מזבח אצטריך לאקטרא ולקדשא ליה בההוא קטרת, ועל דא מקטר קטרת, תו מקטר קטרת כתרנומו לאקטרא קטרת, דהא אסיר לאקטרא באתר אחרא קטרת בר ממחתה, תא חוי האי מאן דדינא רדיף אבתריה אצטריך להאי קטרת, ולא תבא קמי מאריה, דהא סיועא איהו לאסתלקא דיגין מניה, ובהאי ודאי מסתלקין מניה, אי הוה דגיל בהאי לאדכרא תרין זמנין ביומא, בצפרא וברמשא דכתיב

קטרת סמים בבקר בבקר ובתיב בין העדבים יקטירנה • ודא אירו
 קיזמא דעלמא תדיר דכתיב קטרת תמיד לפני " לדורותיכם ודא הוא
 קיזמא דעלמא לתתא וקיזמא דעלמא לעילא • בההוא אתר דלא
 אדכר בכל יומא עובדא דקטרת, דינין דלעילא שריין ביה, ומותנין
 סגיאנו ביה, ועמין אחרנין שלטין עליה בגין דכתיב (שמות ב') קטרת תמיד
 לפני " תמיד איהו קיזמא לפני " יתיר מכל פולחנין אחרנין • חביבה
 איהו עובדא דקטרת דהוא יקיר וחביב קמי קדשא בריך הוא, יתיר מכל
 פולחנין ורעותין (כ"ט) ועובדין דעלמא • ואף על גב דצלותא איהו
 מעליא מכלא, עובדא דקטרת הוא יקיר וחביב קמי קדשא בריך הוא
 תא חזי מה בין צלותא לעובדא דקטרת, צלותא אתקיני לה בארת
 דקרבנין דהוו עבדי ישראל, וכל אינון קרבנין דהוו עבדין ישראל, לאו
 אינון חשיבין כקטרת, ותו מה בין האי להאי, אלא צלותא איהו תקינא
 לאתקנא מה דאצטריך, קטרת עביד יתיר, מתקן וקשיר קשרין, ועביד
 נהירו יתיר מכלא, והאי איהו דאעבר זוהמא ואידכי משכנא, וכלא
 אתנהיר ואתתקן ואתקשר כחדא • ועל דא בעינן לאקדמא עובדא
 דקטרת לצלותא בכל יומא ויומא, לאעברא זוהמא מעלמא, דאיהו
 תקינא דכלא בכל יומא ויומא כגוונא דההוא קרבנא חביבא דאתרעו
 ביה קדשא בריך הוא • מה כתיב במשה (ס"ט) ויאמר " אל משה קח לך
 סמים נטף וגומר, אף על גב דאוקמוה, אבל מאי שנא בעובדא דא
 יתיר מכל מה דאמר ליה, אלא קח לך להנאתך ולתועלתך, בגין דכד
 אתתא אתדכאת הנאותא דבעלה איהו, ורזא דא קח לך סמים, לאעברא
 זוהמא ולא תקדשא אתתא כבעלה, זכאה חולקיה (דרי"ט ע"ב) דמשה
 כגוונא דא קח לך עגל בין בקר, דאתמר לאהרן לבפרא על חוביה,
 על ההוא עגל דאיהו גרים לון לישראל • ועל דא כתיב במשה קח
 לך, וכן פסול לך מההוא פסולת נתעשר משה, אויף הבא קח לך להנאתך
 ולתועלתך. קטרת קשיר קשירו נהירנהירו ואעבר זוהמא • וד' אתחבר
 בה' (ר"ט ד' אתעביד ה') ה' אתחבר בו' • ו' סליק ואתעטר בה' • ה'
 אתנהיר ב', וכלא סליק רעותא לאין סוף, והוי כלא קשירו חד, ואתעביד
 חד קשירו ברזא חדא, דאיהו קשרא עלאה דכלא • מבאן ולהלאה
 כיון דכלא אתקשרא בהאי קשרא, אתעטר כלא ברזא דאין סוף • ורזא

דשׁמא קדישא אתנהיד ואתעטר בכל סטרין ועלמין כלהו בחדוה, (ב)
 ואתנהירו בוצינין, ומזונין וברכאן אשתכחו בכל עלמין, וכלא ברוז
 דקטרת • ואי זוהמא לא אתעבר, כלא לא אתעביד דכלא בהאי תלייא •
 תה חזי קטרת איהו קדמארה תדיר קדם לכלא, וכגין כך
 עובדא דקטרת אצטריך לאקדמא לצלותא ולשירין ותושבחן, כגין
 דכל דא לא סלקא ולא אתתקן ולא אתקשר, עד דאתעבר זוהמא,
 מה כתיב (ויקרא ט"ו) וכפר על הקדש וגומר בקדמיתא, ולבתר ומפשעיהם
 לכל חטאתם, ועל דא בעינן לבפרא על קודשא, ולא עברא זוהמא
 ולא תדכאה קודשא • ולבתר שירין ותושבחן וצלותין כלא בדקאמרין •
 זכאין אינון ישראל בעלמא דין ובעלמא דאתירהא אינון ידעין לתקנא
 תקונא דלעילא ותתא, כדבעינן לתקנא תקונא מתתא לעילא, עד
 דאתקשר כלא כחדא, בקשורא חד כההוא קטורא (ס"ה קשורא) עלאה
 כד בעינן לתקנא תקונין דלתתא, בעינן לתקנא בתקונא דאתוון רשימין
 דקדשא בריך הוא אתקרי בהון • רבי שמעון ורבי אלעזר כריה הון
 יתבי ליליא חד ולעאן באורייתא אמר רבי אלעזר לרבי שמעון אבוי, הא
 כתיב (כלאשית כ') אל האשה אמר הרבה ארבה עצבונך והרונך בעצב
 תלדי בנים ואל אישך תשוקתך וגומר • ואוליפנא דדא איהו רזא עלאה,
 תינח לתתא, אבל איהו כגוננא דלעילא, מאי איכא למימר • פתח רבי
 שמעון ואמר (תהלים מ"ב) כאיל תערוג על אפיקי מים וגומר • האי קדא
 אוקמוה • אבל תיה חדא אית בעלמא, ואיהי שלטא בשולטנא עד
 אלף מפתחן בכל יומא, ואיהי נוקבא, ותיאובתא דילה תדיר על אפיקי
 מים, למשתי ולא תרוואה מצחותא דכתיב כאיל, ולא כתיב כאילת, ולבתר
 תערוג, ולא כתיב יערוג • אבל רזא דא, דכר וניקבא תרווייהו כחדא
 דלא לאפרשא לון וחד איהו, דלא אצטריך לסלקא דא מן דא, אלא
 תרווייהו כחדא, והאי נוקבא תערוג על אפיקי מים, ואיהי מתעברא מן
 דבורא, וקשי עלה דהא על דינא קיימא • וכד אולידת, (א) קדשא בריך
 הוא זמן לה חד חזייא עלאה דברבא, ואתי ונשיך לגבי ההוא ארתר
 ואולידת, ורזא דא הרבה ארבה עצבונך והרונך, כגין דאיהי מתחלחלא

בכל

(ב) ונסירו כינויים עליונים מהקלילות וסמכע ססוף טוון כעולם כספ' למעט : (כ) כשלת ל"כ כ' ופנחס רמ"ט

בכל יומא, ובעציבו על עובדין דעלמא בעצב תלדי בניס, בעצב דא
 רוא דחויא, דעציב אנפיהון דעלמא. ואל אישך תשוקתך, כמה דאת
 אמר תערוג על אפיקי מים. והוא ימשל בך, הא אוקימנא רוא דאיהו
 שליט עליה. וכל דא למה, בגין דאמרה סיהרא כמה דתנינן. וכגין כך
 אועירא נהורהא ואועירת שולטנה (6) ולית לה רשו מגרמה בר כד
 יהבין לה חילא. בעצב תלדי בניס, כמה דאוקימנא. ואי תימא אמאי
 אצטריך חוייא לדא, אלא דא פתח ארחא לנחתא כל אינון נשמתינן
 דעלמא, דאלמלא לא פתח אורחין לנחתא לתתא, ליה ישרי בגויה
 דבר נש, מה כתיב לפתח חטאת רבין, מאי לפתח, לההוא פתח
 דאתעתדא לאולדא לאפקא נשמתינן לעלמא, איהו קאים לגבי ההוא
 פתח. וכל אינון נשמתינן דאצטריבו לנחתא בגופין קדישין, לא קאים
 איהו לההוא פתח, ולית ליה רשו בהאי נשמתא. ואי לאו, (7) הא חוייא
 נשיך ואסתאב ההוא אתר ולא איהי נשמתא דאתדבייא, והכא איהו
 רוא עלאה. בעצב תלדי בניס. רוא דא דא נחש דהא דר"כ ע"א עמיה
 אולידת נשמתינן, בגין (8) דדא איהו על גופא ודא על נשמתא,
 ותרווייהו דא כדא, דא נקיט נשמתא, ודא נקיט גופא. וזמינא דא חוייא
 לאולדא כל אינון גופין עד דלא ייתי זמנא דיליה דדא הוא דכתיב
 (ישעיה ס"ו) בטרם תחיל ילדה זמנא דחוייא לאולדא בשבע שנין, והכא
 בשית, מה דלאו איהו זמניה, ובההוא זמנא דאוליד לון, מההוא לידה
 ימות דכתיב (9) בלע המות לנצח. ובתיב (10) יחיו מתיה נבלתי
 יקומון. אמר רבי שמעון בההוא זמנא דיתערוון מתי עלמא, ויתערתון
 בארעא קדישא, יקומון חיילין חיילין כלהו על ארעא (11) דגליל, בגין
 (12) דתמן זמין מלכא משיחא לאתגלאה, בגין דאיהו חולקיה דיוסף
 ותמן אתברו (13) כ"א אתחרב) בקדמיתא, ומתמן שארו לאגלאה מעל
 אתרייהו ולאבתדרא בני עממייא כמה דאת אמר (עמוס ו') ולא נחלו
 על שבר יוסף. ואמאי יקומון תמן, בגין דאיהו חולקיה דההוא דאשתוי
 בארונא דכתיב (בראשית כ') ויששם בארן במצרים, ולכתר אתקבר בארעא
 קדישא

(6) ואין לה רשיו לערוג דבר כעילם לנדה אלא כהסמכה כל הספרות ע"י ח"ס יתכרך ויתעלה כי זולת זה ס"ס פירוד כאלולות
 ח"ו : (כ) סרי כחש סקדמוני מיען לכשן ח"ו ולכן לריך הזרם ליתר כמעטיו כע"ס : (ג) ואחיה כדאמרין כשילס" ר"ס שגלום
 אחיון מסנהדרין אטכ"י"ו יסס עתידין לקוור ע"ש וב' מקורח"א דר"ש על אליהו לכד סגדיל אחא וכמ"ס לעיל דף כ' והכוונס על עכריא
 וע' כחשיכות ס"מ"ס כמעט יוסף ח"כ ידוק מא"ן :

קדישא דכתיב (יסוע כ"ד) ואת עצמות יוסף אשר העלו בני ישראל
 ממצרים קברו בשכם • ודא איהו דקאים בקיומא דברית יתיר מכלא •
 ומההוא זמנא דיתערון כלהו חיילין חיילין, כלהו יהכין דא לחולק
 אבהתוי ודא לחולק אבהתוי דכתיב (ויקרא כ"ה) ושבתם איש אל אחוזתו
 וישתמודעון דא לדא. וזמין קדשא בריך הוא לאלבשא לון לכל חד
 וחד לבושי מרקמן, וייתון כלהו וישבחון למאריהון בירושלם ויתחברון
 תמן אכלוסין אכלוסין, וירושלם יתמשך לכל סטרין יתיר ממה דאתמשך
 כד אתחברו תמן מגלותא • כיון דיתחברון וישבחון למאריהון, קדשא
 בריך היא יחדי עמהון הדא הוא דכתיב (ירמיהו ל"ב) ובאו ורננו במרום ציון,
 ולבותר ונהרו אל טוב יי וגומר, כל חד וחד לחולקיה וחולק אבהתוי •
 ואחסנתהון דישראל תהא עד (ב) דמטא דרומאי ותמן ילפון אורייתא
 והא אוקמוה וכתוב (ישעיהו כ"ו) הקיצו ורננו שוכני עפר וגומר ברוך יי
 לעולם אמן ואמן

וא
 רמח"ל

פרשת אלה פקודי

אלה פקודי המשכן משכן העדות אשר פקד על פי משה וגומר רבי
 חייא פתח (קהלת א') כל הנחלים הולכים אל הים והים איננו מלא
 וגומר. האי קרא אוקמוה ואתמר • אבל כל הנחלים, אלין רזין דנחלין
 ומבועין קדישין דאתמליין, ונפקין לאנהרא ולמלייא להאי ימא דבא •
 וכיון דהאי ימא דבא אתמלי מסטרא דאינון נחלין, כדן הוא אפיק
 מיא ואשקי לכל חיוון ברא כמה דאת אמר (ספלים ק"ד) ישקו כל חיתו
 שדי • מה כתיב לעילא, המשלח מעינים וגומר. ולבותר ישקו כל חיתו
 שדי • אלין אינון רתיבין דלתתא, דכד ימא נקיט לון, כלהו נקיט לון
 ושאיב לון בגויה, ולבותר אפיק מיין לסטרא אחרא דאינון רתיבין קדישין
 דלתתא, ואשקי לון, וכלהו אתמנון ואתפקדון בשמא כמה דאת אמר
 (ישעיהו מ') לכלם בשם יקרא • וכגין כך

אלה פקודי המשכן משכן העדות. רבי יוסי פתח (ספלים ל"ב) מה רב
 טובך אשר צפנת ליראיך פעלת לחוסים כך נגר בני אדם •

מה

מה רב טובך, כמה אית לון לבני נשא לאסתכלא ולמנדע באורחוי
 דקדשא בריך הוא, דהא בכל יומא ויומא (ד"כ ע"ב) קלא נפיק ואכרז
 ואמר, (ה) אסתמרו בני עלמא, טרוקו גלי חובין, אסתלקו מרשתא
 דתפיס, עד לא יתפסון רגלייכו בהאי רשתא • (ל"ה כ') נלגלא סתרא
 תדיר סליק ונחית, ווי לאינון דדחין רגלייהו (ו) מגו נלגלא • (ג) דהא
 נפלי לגו עומקא דטמיר לאינון חייבי עלמא • ווי לאינון דנפלין ולא
 יקומו, ולא ינהרוזבנהורא דגניו לצדיקיא לעלמא דאתי • זכאין אינון
 צדיקיא לעלמא דאתי, דכמה נהורין גניזין לון, כמה עדונין בההוא
 עלמא טמירין לון, דכתיב (ז) מה רב טובך אשר צפנת ליראך • מה
 רב טובך, הא אוקמוה דא הוא אור דגניו לצדיקיא לעלמא דאתי
 דכתיב (ח) וירא אלהים את האור כי טוב • וכתיב (ט) אור
 זרוע לצדיק ולישרי לב שמחה • ועל דא מה רב טובך • כתיב הכא
 מה רב טובך, וכתיב התם וירא אלהים את האור כי טוב • אשר
 צפנת • בגין דאסתכל קדשא בריך הוא בההוא נהורא, ואסתכל
 באינון חייבייא דזמינין למחטי בעלמא, ונגניו ליה לההוא נהורא למזכי
 ביה צדיקיא לעלמא דאתי כמה דאתמר • פעלת, בקדמיתא צפנת
 ולבתר פעלת • אלא צפנת כמה דאתמר פעלת, בגין דההוא נהורא
 דגניו, ביה עביד קדשא בריך הוא אומנותא דעלמא • מגלן • דכתיב
 (כ) אלה תולדות השמים והארץ בהבראם, באברהם כתיב, וההוא
 נהורא דאברהם גניו ליה קדשא בריך הוא, וכיה עביד אומנותא
 דעלמא דכתיב פעלת • לחוסים בך, לאינון דיתבי תחות צלא דקדשא
 בריך הוא • נגד בני אדם, דהא בהאי אומנותא דאתעביד בהאי
 נהורא, קיימין בני נשא בעלמא • וקיימא דילהון הוי • אף על גב
 דאיהו גניו, ביה קיימין בני נשא בעלמא דין • פעלת, אומנותא דעלמא
 דא דביה אתעביד כלא בחושבנא • אומנותא דעלמא כגוונא דא
 אומנותא דמשכנא, דאיהו כגוונא דעלמא והא אוקימנא • כתיב הכא
 אלה פקודי המשכן • וכתיב התם אלה תולדות השמים והארץ • בגין
 דכל

אורייתא

(ה) הצמיר בני טובים סגרו עריו סעיניא סתלקו מירבא שכידיין כי כ"א כע"הו ק דס שיסי נקפסי רגליכס כרסא הסוה כמח"ל
 ומלודס פרוסס ענ כל סח"ס (כ) היכי הטריקלא שיהכר כסכל כ' משכניס : (ג) כניסס סין עימקל עמון ומיכן לחיוביס א
 נבל פוגלי סון דמו ולל יכלו קוס לכן סמגרו לכס ופגרו נלח חובין ככני ילר סיע ולל ימלא פחח פחוח לחסי' אחכס ותיכו לרכ
 טוב הלפון • ס"ע"כ :

דכל אינון תולדין דעבדו ואפיקו שמיא וארעא, כלהו בחילא דההוא
נהורא דגניז אתעבדו ונפקו, פקודי המשכן בההוא חילא נפקו.
מנלן. דכתיב ובצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה, דא איהו
(רכ"ב ט"ו ע"ב) מסטרא דימינא. ואתו אהליאב, דא (רכ"ב ט"ו ע"ב) איהו מסטרא
דשמאלא. ומשכנא מסטרא דימינא ושמאלא אתקם ואתעביד, ומשה
דהוה בינייהו אוקים ליה. רבי אלעזר פתח ואמר (שע"ט ט"ו) והוכן
בחסד כסא וישב עליו באמת וגומר. והוכן בחסד כסא, הא אוקימנא
כד מחשבה סליק ברעו דחרוה מטמירא דכל טמירין, דלא אתיידע
ולא אתדבק, מטי ההוא חרוה ובטש גו מחשבה, וכדין עאל כאתר
דעאל, עד דאתגניז בחד היכלא עלאה דאיהו טמיר לעיל. ומתמן
נגדין ואתמשכן כל נהורין, דימינא דנטיל בקדמיתא ולבתר נטלי
כלהו, ומתהווא סטר ימינא אתקן כורסייא לתתא. דהא קדשא בריך
הוא אתקין לההוא כורסייא בחסד, וישב עליו באמת, דאיהו תקונא
דחיתמא דכלא. ולא יתיב על ההוא כורסייא אלא בחותמא דא
דאיהו אמת. באהל דוד, דאיהו בי כורסייא לתתא, שופט ודורש
משפט ומהיר צדק, שופט מסטרא דדינא. ודורש משפט מסטרא
דרחמי. ומהיר צדק, איהו כורסייא דדינא דאיהו בי דינא לתתא.
תא חזי כגוונא דא משכנא לא אתתקן, אלא כגוונא דא בסטרא דא
דחסד כדקאמרן לעיל ועל דא אתמנן תולדין ואתתקנו כלהו לתתא:
אלה פקודי המשכן משכן העדות אשר פקד על פי משה. רבי שמעון
פתח בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ. האי קרא
(רכ"ב ט"ו ע"ב) אוקמוה ואתמר בכמה סטרין, אבל כד ברא קדשא בריך
הוא עלמא, ברא ליה כגוונא דלעילא, למהוי עלמא בדיוקנא דעלמא
דלעילא. וכל אינון גוונין דלעילא אתקין לון לתתא, לאתדבקא
ולאתקשרא עלמא בעלמא. וכד בעא קדשא בריך הוא למברי עלמא,
אשגח באורייתא וברא ליה, ואסתכל בשמא קדישא (ויקרא י"ט) כללא
דאורייתא וקיים עלמא. בתלת סטרין אתקיים עלמא, ואינון חכמה
ותבונה ודעת. בחכמה דכתיב (משלי ג') יי בחכמה יסד ארץ. בתבונה
דכתיב כונן שמים בתבונה ברעת, דכתיב ברעתו תהומות נבקעו.
הא כלהו בקיומא דעלמא. ובאלין תלתא אתבני משכנא דכתיב

ואמלא אותו רוח אלהים בחכמה בתבונה ובדעת • וכלהו תלתא רמזין
 בקרא דא • בראשית, היינו דכתיב בחכמה • ברא אלהים, היינו דכתיב
 בתבונה • את השמים, היינו דכתיב בדעת, וכלהו כתיבי בעבודת
 משכנא • וברזא דא כתיב אלה פקודי המשכן, דא רזא דחכמה •
 משכן העדות, דא רזא דתבונה • אשר פקד על פי משה, דא רזא דדעת
 וכלא דא לקבל דא • בגין דכל מה דברא קדשא בריך הוא בעלמא
 דין, ברא ליה כגוונא דלעילא • וכלא אתרשים בעבדת משכנא • תא
 חזי בשעתא דאמר ליה קדשא בריך הוא למשה עביד משכנא, הוה
 קאים משה תוהא, דלא ידע מה למעבד, עד דאתוי ליה קדשא בריך
 הוא בעינא כמה דכתיב (שמות כ"ט) וראה ועשה בתבניתם אשר אתה
 מראה בהר • מאי בתבניתם, אלגא אוליפנא דאחמי ליה קדשא בריך
 הוא למשה דיוקנא דכל מלה ומלה, כההוא דיוקנא דאיהו לעילא, וכל
 חד וחד הוה עביד דיוקנא דיליה כדיוקנא (דאיהו לעילא) • וכל חד
 הוה עביד דיוקנא דיליה כדיוקנא (דאיהו אתעביר בארעא) • אשר אתה
 מראה בהר • אשר אתה רואה מבעי ליה • אלא אוליפנא דאספקלריא
 דלא נהרא הוה אחמי ליה בגויה, כל אינון גוונין ודיוקנין דאתעבירו
 לתתא, כהאי חזו דאתוי בגויה כל אינון דיוקנין, משמע דכתיב אשר
 אתה מראה (קל"ט ב) אתה, רזא דאספקלריא דלא נהרא דאתוי ליה
 בגויה כל אינון דיוקנין, והוה חמי לון משה כל מלה ומלה על תקוניה
 כמה דחמי גו עשיתא, וגו חזו דאתוי כל דיוקנין • וכד אסתכל בהו
 משה אתקשו קמיה • אמר ליה קדשא בריך הוא משה, את בסימניך
 ואני בסימני • כדן אתיישב משה בכל עבדתא • כד אתעביר כל
 עבדתא אצטריך משה לממני כלא, בגין דלא ימרין ישראל דאשתאר
 כספא ודהבא, ואסתליק לנטלא ליה • ועל דא אצטריך לממני חושבנא
 קמייהו דישראל בגין דכתיב (כמדבר ל"ב) והייתם נקיים מן ומישראל •
 ובגין דא כתיב אלה פקודי המשכן משכן העדות, דהא רוחא דקודשא
 הוה אחזי לכלא, חושבנא דכל דהבא וכספא דנדיבו ישראל, ורוח
 קודשא הוה אמר וכסף פקודי העדה מארת בכר וגומר. כל הזהב
 העשוי למלאכה וגומר. בגין דקדשא בריך הוא אתרעי בהו באינון
 אומנן, ובעא לאפקא מהימנותא דילהון קמי כלא • אלה פקודי המשכן •

תא חזי כההיא שעתא דעבדתא דמשכנא אתעביד, הוה סטרא אחרא
 אזיל ושאת לאסטאה, ולא אשבח עילה על מהימנותא דאימנין, עד
 דקרשא בריך הוה כפיף ליה לקמיה דמשה, ואיהו עביד חושבנא
 דמהימנותא בעל ברחיה, וסליק מהימנותא דילהון לגבי כלית, ורזא
 דא דכתיב אלה פקודי המשכן. והא אוקימנא אלה כמה דאת אמר
 (ישעיה מ"ט) גם אלה (מ"ו כ') תשכחנה ובתיב אשר פקד על פי משה,
 דתמן אתמני ואתפקיד, עד דאתעביד חושבנא דבי משכנא קמי משה
 וישראל כלהו :

(דרכי ע"ב) אלה פקודי המשכן משכן העדות • מאן עדות, אלא תרי
 זמני כתיב הכא משכן, חר לעילא וחד לתתא • ומשכן
 אקרי משכן העדות • ומאן עדות • כמה דאת אמר (תהלים קל"ב) שבטי
 יה עדות לישראל • שמא דא איהו עדות לישראל • בגוונא דא עדות
 ביהוסף שמו, עדות שם יה ביהוסף איהו עדות ודאי, אלן תרין אתון
 סהרין סהדותא בכל אתר, והכא איהו עדות, ובגין כך משכן העדות
 משכנא דהאי עדות • ועל דא משכנא אקרי על רזא דשמא דא
 קדישא • והיינו דכתיב (סס קל"ב) ועדותי זו אלמרם, בגין דהאי ארז
 איהו סתימו וגניו דכלא • אשר פקד על פי משה, עד הכא לא ידענא
 אי האי משכנא פקד, או האי עדות • אלא פקד ודאי האי עדות, בגין
 דמין יומא דאסתליקו אבהן מעלמא, וכל אינון שבטין בנוי דיעקב,
 ואשתארו ישראל בגלותא באינון עאקו, אתנשי מנייהו ידיעא דרזא דשמא
 קדישא עלאה דא, דאיהו (דכ"ט ב') שמא דעדות קיומא דשמיא וארעא,
 דאלן תרין אתון אוקימו עילאי ותתאי וכלהו סטרין דעלמא • בין
 דאתא משה אתפקד ואדכר שמא דא בעלמא • (ה) דכד הוה בסנה,
 מיד שאיל על שמא דא דכתיב (שמית ב') ואמרו לי מה שמו מה אומר
 אליהם • ותמן אתפקד שמא דא על פי משה • עבדת הלויים, מאי
 עבדת הלויים • אלא רזא דא דכתיב (כמדבר י"ח) ועבד הלוי הוא •
 הוא, דא רזא דשמא (וינא ק"ד ב') קדישא דאקרי הוא, ולא אקרי אתה
 ובגין

(ה) סא דאמר אהפקד מהס סא של י"ח יתרי לא כתיב חסא אלא אה"ס כל סילא ובכינא כעסא סא זה וסילא נ"כ סא אה"ס
 מה"כ חכמא סא סו"ס כנודי • וכל עור דסק"ס סראס למסא סא י"ח כמס דאמר. אה"ס כנ"ל ואה"ס לטון עחיד סילא כלומר אה"ס
 נגלס ערין, אלא מוכן לסגלות סא סו"ס כ"י כשחילא מלס כ"י י"ח י"ח ס"ס כילו וסוינו כוס י"ד ס"א סרי ס"א
 ל"י כמגין כל סאס כמגל כס • ס מוסיק ומוכן ביליוו וסו אה"ס ע"ד אה"י לס"י כשאהגלס מסא י"ח כנ"ל סרי ע"כ מוכח שגילס לו סא ס"י

ובגין דא עבודת הלויים ודאי • דבר אחר עבודת הלויים, דאינון נטלין משכנא על כתפייהו מאתר לאתר דכתיב (כמרכ"ו) ולבני קהת לא נתן כי עבודת הקדש עליהם בכתף ישאו :

אלה פקודי המשכן משכן העדות, וגומר רבי אבא פתח (סעיף י"ה) והיה ביום ההוא שרש ישי וגומר. והיה ביום ההוא, בזמנא דקדשא בריך הוא יסגי שלמא בעלמא, יתקיים שרשא דאילנא דחי, וההוי שרשא מניה יתקיימו שאר שרשין לתתא, דכלהו אשתרשן ואתקיימן מניה, אשר עמד לנס עמים • דהאי איהו קיימא לנסא ולאית לרוזא דשמא קדישא • אליו גוים ידרשו • דתמן רזא דקיימא דשמא קדישא ובגין כך אליו גוים ידרשו • כמה דאת אמר (ס"ב) והלכו עמים רבים ואמרו לכו ונעלה אל הר • וגומר ועל דא אליו גוים ידרשו • והיתה מנחתו כבוד מנחתו, דא בי מקדשא דכתיב זאת מנוחתי עדי עד • כבוד דהבי אקרי כבוד • בההוא זמנא דכתיב (ס"ג) והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים. ומנחתו דההוא שרש ישי דאתקרי כבוד • לא יתמני ולא יקום בחושבנא לעלמא • מאי טעמא • (ד"ה) בגין דהא קיימא בחושבנא השתא, וההוא זמנא לא יתקיים בחושבנא • מאי טעמא) בגין דכל מה דקיימא בחושבנא, לא שריין תמן ברכאן בשלימו, וברכאן שריין כמה דלא קיימא בחושבנא • בזמנא קדמאה קיימא בחושבנא דכתיב אלה פקודי המשכן • תא חזי משכנא דא קיימא בחושבנא, ובגין כך אצטריך לצלותא דמשה דישרי עליה ברכאן דכתיב ויברך אותם משה • ומה ברכה בריך לון, יהא רענא דתשרי ברכה על עובדי ידיכון • וברכאן לא שראן על האי חושבנא, עד דקשר ליה משה במשכנא דלעילא דכתיב אלה פקודי המשכן משכן העדות אשר פקד על פי משה • דאי לאו דאתעבד חושבנא על ידא דמשה לא יכלין אינון למעבד חושבנא דכתיב אשר פקד על פי משה • פתח ואמר (מלכים ב' י"ז) והיה דבר • אל אליהו קום לך צרפתה וגומר הנה צויתי שם אשה אלמנה לכלכלך • וכי אן פקיד לה קדשא בריך הוא • אלא עד לא יתי לעלמא, פקיד קדשא בריך הוא כגזירה דיליה לעילא, על העורבים למיתו מזונא לאליהו, ולההיא אתתא למיהב ליה מזונא מה כתיב (דרכ"ב ע"ה) ותאמר חי • אלהיך אם יש לי מעוג כי אם

מלא כף קמח בכד ומעט שמן בצפחת וגומר והא הכא מדידו הוה
 בהווא קמחא, דהא הוה ביה מלא כף קמח בכד . כף הוה מדידו
 דיליה, ואתחזי דלא שריין ביה ברכאן הואיל וקאים במדה . מה כתיב
 כי כה אמר " אלהי ישראל כד הקמח לא תכלה וצפחת השמן לא
 תחסר עד יום תת " גשם . תת, תתן כתיב . מאי טעמא, כגין דבכל
 דרא לא אשתכח מאן דיוכי לזכו כהאי אתתא . ועל דא כתיב תתן
 אנת תתן מטרא על עלמא כגין דזכותך סגי . וכתיב כד הקמח לא
 כלתה וצפחת השמן לא חסר כדבר " אשר דבר ביד אליהו וכי אם
 ההוא קמחא דקיימא במדידו דהוה מלא כף קמח, לא פסקו מניה
 ברכאן כגין מלה דאליהו . דכתיב כד הקמח לא תכלה וכתיב כד
 הקמח לא כלתה . משכן העדות אף על גב דקיימא בחושבנא, הואיל
 ואתפקד על ידא דמשה, כל שכן וכל שכן דשריין ביה ברכאן . ועל
 דא כתיב אלה פקודי המשכן משכן העדות אשר פקד על פי משה :
 אלה פקודי המשכן . רבי חזקיה פתח ואמר (שמות ג') אל תקרב הלם
 של נעליך מעל רגליך וגומר . האי קרא אוקמוה . דפריש ליה
 קדשא בריך הוא מאתתיה, כגין לאתדבקא בשכינתא דכתיב כי
 המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש הוא . אדמת קדש, דא
 שכינתא, אתדבקותא קדישא אתדבק משה בהיא שעתא לעילא .
 דכדון קדשא בריך הוא קשיר ליה בחכיכותא דלעילא, ואתפקד רב
 ממנא על ביתא, ואיהו גזיר וקדשא בריך הוא עביד דכתיב (כמדבר ט"ו)
 ופצתה האדמה ארת פיה וגומר . וכתיב ויהי ככלותו לדבר וגומר
 ותבקע האדמה . וכתיב (ס"י) קומה " . שובה " . דרא הוא דכתיב
 אשר פקד על פי משה . על פי משה אתתקן ואתפקד בכלא .
 (וינא ק"ט ב') פקידה דמשכן הוה על ידא דמשה דכתיב (שמות ג') פקד
 פקדתי אתכם, דאיהו הוה קול דאפיק להווא דבור, ועבד ליה פקידה
 לנפקא מן גלותא, והשתא אתפקדא לאמשכא קדושה מעילא לתתא
 כמה דאת אמר (ס"ט כ"ט) ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם :

ובצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה וגומר . אמר רבי יהודה הא
 אתמר דהא בצלאל מסטרא דימינא הוה, ואיהו אתקין תקינא
 דכלא . ותו דהא יהודה הוה שליטא ומלכא . על כל שאר שבטין

ומניה נפק מאן דאתקין כל משכנא • בצלאל הא אוקמוה בצל אל •
 ומאן איהו בצל אל, דא ימינא • ותו מסטרא דא אתקין כלא, וירית
 חכמתא למעבד כל עבידא • ואתו אהליאב בן אחיסמך למטה הן •
 דא איהו מסטרא דשמאלא, ודא איהו מסטרא דדינא קשיי •
 (כ"ג קדישא) והא אוקמוה דהא מתרין סטרין אלין אתעביד משכנא •
 ואתתקן בהו, לאתקשרא בהו למהוי בין ימינא ושמאלא והא אתמר
 ואוקמוה פתח ואמר (תהלים מ"ט) יפה נוף משוש כל הארץ הר ציון
 ירכתי צפון (ה) קרית מלך רב • תא חזי כד ברא קדשא בריך הוה
 עלמא, (ו) אשדי חד אבנא יקרא מתחורת כורסי יקריה, ושקע עד
 תהומא, ורישא חדא דההוא אבנא נעיץ גו תהומי ורישא אחרא לעילא,
 ודהיא רישא אחרא עלאה, איהו חד נקודה (עלאה) דקיימא באמצעיתא
 דעלמא, ומתמן אתפשט עלמא לימינא ושמאלא ולכל סטרין, ואתקיים
 בהיא נקודה אמצעיתא, וההיא אבנא אתקרי שתיה, דמינה אשתיל
 עלמא לכל סטרין • תו (ויסו ל"ב ה) שתיה, שתיה קדשא בריך
 הוה שוי לה לה למהוי יסודה דעלמא ושתילו דכלא • בתלת
 (דרכיב ע"ב) גונוין אתפשטת ארעא סחרניה דהיא נקודה • אתפשטותא
 קדמאה סחרניה דהיא נקודה, כל צחותא וזפותא דארעא קיימא
 תמן ותמן איהו • והאי קיימא לעילא על כל ארעא סחרניה דהיא
 נקודה • אתפשטותא תניינא סחרניה דהיא אתפשטותא קדמאה,
 לאו איהו צחותא וזפותא כההוא קדמאה, אבל איהו דקיק וצח
 בצחותא דעפרא, יתיר מכל שאר עפר אחרא • אתפשטותא תליתאה
 איהו חשוך וגסו דעפרא יתיר מכלהו וסחרניה דהיא קיימין מיין דימא
 דאוקיינוס דאסחר כל עלמא • אשתכח דהיא נקודה קיימא
 באמצעיתא, וכלהו גונוין דאתפשטותא דעלמא סחרניה • אתפשטותא
 קדמאה איהו בי מקדשא, וכל אינון היכלין ועורות וכל ההוא תקונא
 דיליה, וירושלם וכל מתא משורא ולגו • אתפשטותא תניינא, כל ארעא
 דישראל דאתקדשת בקדושה • אתפשטותא תליתאה, איהו כל שאר
 ארעא אתר בי מותבא דשאר עמין • וימא דאוקיינוס דסחרא כלל •
 והא

(א) כ תיבות ה"י טו עונות רחל מליאק ר"ש ח"ת למ"ד וכתיב כ"ס חקף כבודעים ועס כ' כוללים עולים כן וסוף כסדר שמים
 כתיב: (ב) ויק אכן א' כסוד גאלמר או מי יום אכן כנסת

והא (כ"ו 6) אוקמוה דרזא דא גוונין דעינא, דסחרן לההיא נקודה
 דאמצעיטא דעינא, דאיהו חיוו דכל עינא, כגוונא דההיא נקודה
 אמצעיטא דקאמרן, דאיהו חיוו דכלא ותמן קאים בית קדש חקדשים
 וארון וכפרת, דאינון חיוו דכלא. אשתכח ההיא נקודה חיוו דכל
 עלמא. ועל דא כתיב יפה נוף משוש כל הארץ הר ציון וגומר. יפה
 שפיר ההוא חיוו וחדוה דכלא. נוף. נופא דאילנא דאיהו שפירו
 דכלא. תא חוי שפירו דעלמא וחיוו דעלמא לא אתחוי בעלמא, עד
 דאתבני ואתקם משכנא, ועאל ארונא לגו קודשא. מההיא שעתא
 אתחוי חיוו דכלא בעלמא ואתתקן עלמא, ואורו בההוא משכנא
 וכההוא ארונא, עד דמטו לההיא נקודה דאיהו יפה נוף חדוה דכלא
 כיון דמטו להתם כדון פתח ארונא ואמר (מלכים ק"ב) זאת מנוחתי ערי
 עד פה אשב כי אויתיה. רבי ייסא אמר האי קרא כנסת ישראל
 אמרה ליה בשעתא דאתבני בי מקדשא ועאל ארונא לאתריה. רבי
 חזקיה אמר קדשא כריך הוא אמר ליה על כנסת ישראל, כד ישראל
 עבדין רעותיה, דהא כדון קדשא כריך הוא יתיב על כורסי יקריה
 וחיים על עלמא, וברכה ושלום וחכיבותא דכלא אשתכח, וכדון אמר
 זאת מנוחתי ערי עד. ותא חוי בשעתא דכלהו אומנין שארו למעבד
 אומנותא, ההוא עובדא ממש דשראן, איהו אשתלימת מגרמה, אינון
 שראן ואיהו אשתלימת עבדתא. איהו ממש מגלן דכתיב ותכל כל
 עבודת משכן אהל מועד. כגוונא דא (כרמית כ) ויכלו השמים והארץ.
 ואי תימא ויכל אלהים ביום השביעי. ודאי הכי הוא, דכל עלמא אף
 על גב דכל עבדין אשתלימו כל חד וחד. כל עלמא לא הוה שלים
 בקיומיה עד דאתא יומא שביעאה. דכד אתא יומא שביעאה, כדון
 אשתלימו כל עבדין, ואשלים ביה קדשא כריך הוא עלמא דהא הוא
 דכתיב ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה. כהאי אשתלים
 בקיומא כל עבדתא דעבד. ועל דא ויכל אלהים ביום השביעי.
 וכד אתבני בי מקדשא, כל עבדתא דאתעביד איהו מגרמה אתעבדת.
 אומנין שראן ועבדתא אתחויאת לון למעבד, ואתרשימת קמיהו
 ואשתלימתהיא מגרמה. והא אוקמוה דכתיב (מלכים ו' 1) והבית
 בהבנותו. והבית כאשר בנוהו לא כתיב, אלא בהבנותו, דאיהו

אשתלימת מגרמה • וכתוב אבן שלמה מסע נבנה • בנודו לא
 כתיב, אלא נבנה, הוא מגרמה נבנה • וכן בכל עבדתא דאיה קדישא
 איה אשתלימת מגרמה :

(דרכ"ג ע"ח) ובצלאל בן אורי בן חור • האי קרא אוליפנא דרוח קדשא
 אכריז עליה לענייהון דישראל ואמר, ובצלאל בן אורי
 בן חור למטה יהודה עשה את כל אשר צוה" את משה ואתו אהליאב
 בן אחיסמך • מאי ואתו, אלא אוליפנא דאהליאב לא עבד עבדתא
 בלחודו, אלא עם בצלאל, ועמיה עבד כל מה דעבד • הלא הוא דכתיב
 ואתו, ואתו ולא בלחודו, מכאן דשמאלא איה בכלל ימינא תרד •
 ועל דא כתיב ואני הנה נתתי אתו את אהליאב • דא ימינא ודא (י"ז כ)
 שמאלא :

אלה פקודי המשכן משכן העדות אשר פקד על פי משה וגומר רכי
 יסא אמר בין דעבדו כל חכימ"א ית משכנא, אצטריך למהדר
 חושבנא מכל אינון עבדן דאתעבדו ביה • מאי טעמא • בגין דכל
 חושבן וחושבן בד הוה אתעבד חושבנא, הכי אתקיים ההוא עבדא
 ואתקיים באתריה • וישראל כלהו כמה דאתרעו במה דנדיבו בקדמיתא,
 הכי נמי אתרעו בהווא חושבנא • וכדין אתקיים כל עבדא בהווא
 רעותא, ועל דא אצטריך הכא חושבנא, בגין דבהאי אתקיים עבדא •
 אלה כתיב, ולא כתיב ואלה • אלא דא איהו חושבנא דפסיל כל
 חושבנין דעלמא, ודא אתקיים יתיר מכלהו, דבהאי אתקיים משכנא •
 ולא באחרא • פתח ואמר (ישע"ס ל"ג) והיה אמונת עתה חסן ישועות
 חכמת ודעת יראת" היא אוצרו, האי קרא אוקמוה חכמ"א • אכל
 הא תנינן כל בר נש דאתעסק באורייתא כהאי עלמא, וחי למקבע
 עתין לה, אצטריך באמונה דרעותא דיליה יתכוין לקדשא בריך הוא,
 ויתכוין לשם שמים, בגין דאמונה להכי אתכוון, חסן ישועות, לאכללא
 רחמי בדינא • חכמת ודעת, דתרין אלין שראן דא על דא • דא טמיר
 ונגזי, לאשראה דא על דא • יראת" היא אוצרו • אוצרו דכל אלן,
 בגין דהאי יראת" נקיט כל אינון גחלין, ואיהי אתעבדת אוצר לכלהו,
 וכד נפקין מינה כל אינון גניזין, כלהו אפיק לון בחושבנא מנלן • דכתיב
 (ש"ו) עיניך ברכות בחשבון • בחשבון ודא, עבד ואפיק אינון ברכות

מים, ואשגח (כ"ט) ואשקי לכלא לאפקא כלא בחושבנא . ועל דא אקרי
 אמונה . ובכלא אקרי אמונה והא אוקימנא . ומה אי הכא אצטריך
 לאחזאה מהימנותא, לשאר מלי דעלמא על אחת כמה וכמה . ועל
 דא קדשא בריך הוא הוה אודע להו לכל ישראל, רזא דמהימנותא
 דילהו בכל מה דעבדו וכלא אתמר . רבי יוסי ורבי יצחק הוו אזרי
 בארחא אמר רבי יוסי ודאי דקדשא בריך הוא, אתרעי ביה בכצלאל
 לעבדת משכנא יתיר מכל ישראל אמאי . אמר ליה שמא גרים, והא
 אוקמוה דקדשא בריך הוא שוי שמהן בארעא, לאתעטרא (ס"ט) לאתערא
 בהו ולמעבד בהו עבדתא בעלמא הדא הוא דכתיב (תהלים ע"ו) אשר
 שם שמות בארץ אמר ליה רזא איהו הכא . יהודה מסטר שמאלא
 הוה, ואהדר ואתרבק בימינא, ועל דא בסטרא דא אתעביד משכנא
 שארי מסטר שמאלא ואתרבק בסטר ימינא, ולבתר אתכליל דא ברא
 ואתעביר כלא ימינא . כגוונא דא אודייתא שארי משמאלא
 ואתרבק בימינא, ואתכליל דא ברא ואתעביד כלא ימינא . ראובן
 שרא מימינא וסטא לשמאלא, ונטלו עמיה אינון שאר שבטין דאינון
 שמאלא, בגין דשאר מימינא וסטא לשמאלא . יהודה שרא משמאלא
 וסטא לימינא, שרא משמאלא, בגין דאתי מסטר שמאלא ואתרבק
 בימינא, ומשכנא בסטרא דא אתעביד, שארי מסטר שמאלא ואתרבק
 בסטר ימינא . ועל דא בצלאל דאתי מסטריה, איהו עבד משכנא
 ואתתקן לגביה, והא אוקמוה דקודשא בריך הוא אתרעי ביה, ובריר
 ליה מכלא (דרכי ע"ב) לעבדתא דא, ויהב ליה חכמה ותבונה ודעית
 כמה דאוקמוה, בגין דעמיה הוה בקדמיתא סכלתנו דלכא דכתיב
 וכלב כל חכם לב נתתי חכמה . בגין דקדשא בריך הוא לא יהיב
 חכמתא אלא למאן דאית ביה חכמתא, ואוקמוה חבריאי ואתמר .
 וכן כגוונא דא בצלאל . רבי שמעון אמר בצלאל שמיה גרים ליה
 ועל חכמתיה אקרי הכי, ורזא דמלה בצלאל בצל אל . פתח ואמר
 (ס"ד) כתפוח בעצי היער כן דודי וגומר . בצלו, היינו בצלאל דאיהו
 אתקין משכנא ועבד ליה דכתיב חמדתי וישבתי . דמשכנא חמידא
 איהו למיתב ביה, דאיהו עביד חמודא לכנסת ישראל, וכנסת ישראל
 יתבא בצלאל דאל . ודא איהו בצלאל . ופריו מתוק לחכי דדא (ד"ה כ)

אִיהוּ דְעֵבִיד פִּירִין טְבִין בְּעֵלְמָא דְכְּתִיב (סוֹטָא י"ד) מִמְּנֵי פְרִיךָ נִמְצָא •
 מֵאן הוּא פְרִי, אֲלִין אִינוּן נִשְׁמַתְהוּן דְּצִדִיקִיָּא, דְּאִינוּן אִיבָא דְעוֹבְדוֹי
 דְקִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא • דִּהְהוּא נְהַרְדַּנְפִיק מְעַד, אִיהוּ אִפִּיק וְזִרִיק נִשְׁמַתְוִן
 לְעֵלְמָא, וְאִינוּן פִּירִין דְקִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא • וּבְגִין כֶּךָ פְרִיו, דָּא אִיהוּ
 כְּדַקְאֲמֵרִן • בְּצֵלוֹ • דָּא הוּא בְּצֵלָאֵל • וְעַל דָּא תְקוּנָא דְמִשְׁכַּנָּא עַל
 יְדָא דְבְצֵלָאֵל הוּהוּ • וּבְגִין כֶּךָ וּבְצֵלָאֵל בֶּן אֹרִי בֶן חוּר • בֶּן אֹרִי, דָּא
 נְהוּרָא דְשִׁמְשָׁא דְנִפְיָק • בֶּן אֹרִי, דָּא יְמִינָא • בֶּן חוּר, דָּא אִיהוּ
 שְׁמָאלָא • בֶּן אֹרִי בֶן חוּר • וְעַל דָּא אֲשַׁתְּלִים בֵּיהּ דִּינָא דְקִדְשָׁא בְרִיךְ
 הוּא בְּעוֹבְדָא דְעֵגְלָא :

כָּל הַזֶּהב הַעֲשׂוֹי • מֵהֵימָן שַׁעֲתָא דִּיהִבּוּ לִיהּ יִשְׂרָאֵל • הוּדָה עֲשׂוֹי
 וְאַתְתָּקֵן מִקְדַּמַּת דִּנָּא • בְּכָל מְלֹאכֶת הַקֹּדֶשׁ, כָּל הַהוּא דִּהֲבָא
 אֲתַעֲבִיד וְאַתְתָּקֵן בְּכָל מְלֹאכֶת הַקֹּדֶשׁ • מֵאֵי טַעֲמָא • בְּגִין דְּבִכְרִי
 דִּרְגָא וְדִרְגָא הוּהוּ אֲתַתָּקֵן בֵּיהּ דִּהֲבָא, דְלִית שְׁלִימוֹ אֲלֵא רַחֲמֵי וְדִינָא •
 וְעַל דָּא דִּהֲבָא הוּהוּ אֲזִיל בְּכָל מְלֹאכֶת הַקֹּדֶשׁ, בְּכָל הַהוּא עֲבִידְתָּא
 דְאַקְרִי קֹדֶשׁ הוּהוּ אֲזִיל בֵּיהּ דִּהֲבָא • דִּהֲבָא בְּכֹלָא • רַבִּי אַבָּא וְרַבִּי
 יוֹסִי וְרַבִּי חֻזְקִיָּה הוּוּ יַתְבִּין וְלַעֲאֵן בְּאֹרִיָּיתָא • אָמַר לִיהּ רַבִּי חֻזְקִיָּה
 לְרַבִּי אַבָּא, הָא חֲמִינֵן דְקִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אֲתַרְעֵי בְּדִינָא בְּכֹלָא
 לְאַתְעֲרַבָּא דָּא בְּדָא, וְאִיהוּ אֲרִיךְ דִּינָא בְּחִיבֵי עֵלְמָא, אִי אִיהוּ אֲתַרְעֵי
 בְּדִינָא אֲמָאֵי סְלִיק לִיהּ מִחִיבֵיָּא • אָמַר לִיהּ כַּמָּה טוֹרִין אֲרַתְעַקְרוּ
 בְּמִלָּה דָּא • אֲבָל כַּמָּה מְלִין גְּלִי בּוֹצִינָא קֹדֶשׁא בְּהָאֵי • וְתָא חוּי דִּינָא
 דְקִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אֲתַרְעֵי בֵּיהּ, אִיהוּ דִּינָא בְּרִיר, אִיהוּ דִּינָא (ס' ס' ד' ב')
 דְאַתְעֲרַח רַחֲמֵי וְחֻדוּהוּ • אֲבָל חִיבֵיָּא כִּד אִינוּן בְּעֵלְמָא כְּלָהוּ דִּינָא
 דְזוּהֲמָא • כְּלָהוּ דִּינָא דְלָא אֲתַרְעֵי בֵּיהּ קֹדְשָׁא בְרִיךְ הוּא כְּלָל • וְעַל
 דָּא לָא בְּעֵי לְאַתְעֲרַבָּא דִּינָא קֹדֶשׁא בְּדִינָא מִסְּאֲבָא דְזוּהֲמָא, עַד
 דְאִיהוּ אֲשַׁתְּצִי מִגְרַמִּיהּ וְלֹאֻבְדָּא לִיהּ מִן עֵלְמָא דְאַתִּי • וְהֵהוּא דִּינָא
 דְזוּהֲמָא רַבִּיהּ אִיהוּ אֹבִיד לִיהּ מִעֵלְמָא • פֶּתַח וְאָמַר (תְּפִלָּה ס' ב') בְּפֶרֶח
 רְשָׁעִים כְּמוֹ עֵשֶׁב וַיִּצְיָצוּ כָּל פְּעָלֵי אֱוֹן לְהַשְׁמַדֵם עֲדֵי עַד • הָאֵי קִרְא
 אֹקְמוּהוּ • אֲבָל תָּא חוּי בְּפֶרֶח רְשָׁעִים כְּמוֹ עֵשֶׁב • כְּהָאֵי עֲשָׂבָא דְאִיהוּ
 בִּיבִישׁוֹ דְאַרְעֵיהּ וְאִיהוּ יְבִישָׁהּ, כִּד שְׁרַחֵן בֵּיהּ מִיָּה אֲפֻרִיחַ
 וְהֵהוּא יְבִישׁוֹ אֲתַפְרַח, וּכְהָאֵי אִילְגָּא קְצִיצָא דְאַצִּין, וְלֹא סְלִיק אֲלֵיָּי

אִינוּן

אינון פארות לסטר דא ולסטר דא, דאינון ענפין דסלקין, ולעלמין לא
 סליק אילנא כד הוה בקדמיתא למהוי אילנא, וכל דא להשמדם
 עדי עד, לאעקרא לון משרשין ומכלא. תו רזא אחרא אית בהאי
 על דקדשא בריך הוא אריך רוגזיה בחייבייא בהאי עלמא, בגין דהאי
 עלמא איהו חולקא דסטרא אחרא. ועלמא דאתי איהו סטרא דקדושה.
 ואיהו חולקא דצדיקייא, למרהוי צדיקייא אינון בעטרא דיקרא
 דמאריהון ביה. ותרין סטרין אלין קיימין דא לקבל דא. דא
 (דרכי ע"ב) סטרא דקדושה. ודא סטרא אחרא דמסאבא. דא קיימא
 לצדיקייא ודא קיימא לרשיעייא, דכלא לקבל דא. זכאין אינון צדיקייא
 דלית לון חולקא בהאי עלמא אלא בעלמא דאתי. תא חזי כלל
 אתתקן ואתגלי קמי קדשא בריך הוא. ואף על גב דבלק ובלעם
 לא אתכווננו לגבי קדשא בריך הוא, בלא איהו מתתקן קמיה, ול
 גרע מאגר דילהון כלום בהאי עלמא. בההוא זמנא שליטו על
 ישראל, דגרם ההוא קורבנא לאסתלקא מישראל ארבעה ועשרין
 אלפין, בר כל אינון דאתקטלו דכתיב (במרכי כ"ה) הרגו איש אנשיו
 הנצמדים לבעל פעור וכתיב קח את כל ראשי העם והוקע אותם
 ליי. ועד כען ההוא קרבנא הוה תלי לאתפרעא מנהון דישראל.
 שבעה מדבחן בחושבן ארבעין ותרין. רבי שמעון אמר תא חזי אינון
 ארבעין ותרין קרבנין עבדו בלעם ובלק, ונטלו לון מההוא סטרא
 אחרא לגבי קדשא בריך הוא, ועל דא הוה תלי ההוא קרבנא, לנטלא
 ליה ההוא סטרא אחרא דאקרי קללה מישראל. ועד השתא לא גבה
 מנייהו, ודא איהו רזא (מלכים ב' כ') ויפן אחריו ויראם. ויפן אחריו, אחריו
 שכינתא, דקיימא סטרא אחרא לאחורא. ויראם. אסתכל בהו ההוא
 סטרא אחרא, וחמא לון דאתחזון לאתענשא. ועל דא ויקללם בשם
 יי. בשם יי, לאפקא ההוא שם יי מחיובא דא. מההוא חיובא דההוא
 קרבן דאקריב ההוא סטרא לגביה, וכלא איהו מתתקן קמיה דקדשא
 בריך הוא, ולא אתאכיד מלה. כגוונא דא כלא אתתקן קמיה דקדשא
 בריך הוא הן לטב הן לכיש. תא חזי דוד איהו הוה דערק קמיה
 דשאול. ועל דא גרים דאתאבירו כל אינון כהני דנוב, ולא אשתאר
 מכלהו בר אביתר בלחודו דערק. ודא גרים כמה בישין בישראל,

ומית שאול ובנוי, ונפלו מישראל כמה אלפין ורכבן, ועם כל דא ההוא חובה הוה תלי על דוד לגבות מניה, עד דכל בנוי דרוד אתאבידו כיומא חד, ולא אשתאר מנייהו אלא יואש בלחורוי דאתגניב, כגוונא דלא אשתאר מאחימלך בר אביתר בלחורוי. ועד בען ההוא חובה הוה תלי למעבד דינא על נוב, על ההוא חובה דנוב דכתיב (סעי' י') עוד היום בנוב לעמוד ואוקמוה. כגוונא דא כל הזהב העשוי למלאכה, מאי העשוי. הכא אסתכל קדשא בריך הוא כד יהבו ישראל דהבא לעגלא, וקדשא בריך הוא אקדים (ק"ס ס"ב) לון דהבא דא לאסוותא דהאי דהבא דמשכנא אקדים לון לההיא דהבא דיהבו לעגלא, דכל דהבא דהוה עמהון ואשתכח עמהון, יהבו לארמת משכנא. סלקא דעתך דכד עברו ית עגלא אשתכח עמהון דהבא, ואינון פריקו או דנייהו לנטלא ההוא דהבא דכתיב (שמות ל"ב) ויתפרקו כל העם את נזמי הזהב אשר באזניהם, ועל דא אקדים דהבא דארמותא, לכפרא על עובדא דא. (ספר) (ובגין כך) ובצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה מסטרא דמלכותא עשה את כל אשר צוה יי את משה. דהא כל אומנותא דמשכנא אתתקנת בהו ועל ידיהו, בצלאל איהו עביד אומנותא, ומשה איהו אתקין כלא לבתר. משה ובצלאל כחדא הו, משה לעילא בצלאל תחותיה, סיומא (רכ"ט ס"ו ר"ד כ') דגופא כגופא. בצלאל ואהליאב הא אוקמוה, דא ימינא ודא שמאלא וכלא חד, ובגין כך ובצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה וגומר. ואתו אהליאב בן אחיסמך למטרה

דן וגומר :

כל הזהב העשוי למלאכה בכל מלאכת הקדש וגומר. רבי יוסי פתח קרא באלישע דכתיב (מלכים ב' כ') ויעל משם בית אל והוא עולה בדרך וגומר. ונערים קטנים, הא אוקמוה מנוערים הו מכל מילי אורייתא, ומכל פקודי אורייתא. קטנים, (רכ"ד ע"ב) זעירי מהימנותא, ואתחייבובחויבא דהאי עלמא ובחויבא דעלמא דאתי. יצאו מן העיר נפקו מרזא דמהימנותא, כתיב הכא יצאו מן העיר, וכתיב התם (סעי' י"ב) ולא אבוא בעיר (ס"ב מרזא דמהימנותא דאקרי עיר. עיר יי צבאות עיר אלהינו) ויפן אחריו ויראם. ויפן אחריו, דאסתכל לאחורא אי יהדרון כתיובתא אי לאו. ויראם, מאי ויראם, אסתכל בהו דהא לית זרעא מתתקנא זמין

לנפקא מנייהו ואוקמוה • ויראם, הא אוקמוה דאתעבירו בליליא (6)
 דכפודי מיד ויקללם בשם יי. ורוא איהו בהאי קרא • ויפן אחריו, אסתכל
 בהו אי יתענש עליהו, ואתפני מהאי • כמה דאת אמר (כמרכי י"ב) ויפן
 אהרן, דאתפני מצרעתיה, אוף הכא אתפני מעונשא דילהון • ויראם,
 דהו קיימין לבתר למעבד כמה בישין בישראל • ויפן אחריו, כמה
 דאת אמר (כראשית י"ט) ותבט אשתו מאחריו • מאי מאחריו • מאחורי
 שכנתא • אוף הכא ויפן אחריו, אסתכל מאחורי שכנתא וחמא לכלהו
 דהא בההוא ליליא דשלטא על כפרה דחוביהון דישראל, אתעברו
 אמהו מנייהו, מידויקללם בשם יי • ותצאנה שתיים רבים מן היער • שתיים
 רבים • שנים רבים מבעי ליה • מאי שתיים רבים • נוקבין הוו ובגנייהו •
 ותבקענה מהם ארבעים ושני ילדים • הא אוקמוה לקבל קרבנין
 דבלק :

ויהי זהב התנופה • אמאי אקרי זהב התנופה, ולא אקרי הכי כסף
 התנופה • אלא תרין אינון דאקרון הכי, זהב התנופה ונחשת
 התנופה • ולא אקרי הכי כסף התנופה, אלא אלין אקרון הכי, בגין דאיהו
 אסתלקותא לעילא, דהא אית הכי לתתא • ולא איהו זהב דארמותא,
 ובכל אתר תנופה, איהו ארמותא לעילא ולא לנחתא לתתא • ואיהו
 רזא דחושבנא דא • דכל אלין דרגין ורתיבין בלהו קיימי בארמותא
 דא, ואיהו דהב ארמותא ודא איהו דהבא • דכל מה דמתפשטא לתתא,
 אסתים חיוו וטיבו ונהירו דיליה • וכד איהו בארמותא, כדן איהו דהב
 טב כרזא דנהירו דיליה • וכל ההוא דלתתא (ג) סוספיתא דדהבא איהו
 התובא דיליה :

וכסף פקודי העדה • בגין דהאי איהו כל (ג) מה דאתפשט לתתא
 הכי הוא טב, ואף על גב דלאו איהו בהאי ארמותא, כללי
 הוא לטב • אבל דהבא כל מה דאתפשט לתתא, כלא הוא לביש •
 דהא אתפשט לטב ודא ארפתשט לביש • ובגין כך דהא אצטריך
 לארמא ארמותא ולאסתלקא לעילא • ודא אצטריך לאתפשטא
 לתתא ולכל סטרין, בגין דכלהו קאים לטב • פרתח ויאמר

ב

(א) טרב מחסיד מסר"א נלגנטי • י"ב כספ' קול כוכים דף ל"ט ב' יאר סוכרים וקרוכים דכרוי לנג"א סר"י ו'ל סכ"ו סוכ כל יק
 וכלקוטי כתבתי פסוקות כום כס ד' מל"ו : (כ) ווסס סוסכ וסיל מוסריום סרין שנתסטר למעס חוץ מספליג'א כבודע : (ג) אפי'
 וי"ד • י"ב למס שוליד אח"כ כני קטורס מל"ן :

(תהלים פ"ד) כי שמש ומגן וגומר • כי שמש דא קדשא בריך הוא, ומגן
 דא קדשא בריך הוא • שמש דא הוא רזא דשמיא קדישא יהוה, דהבא
 קיימין כל דרגין לנשיחא • ומגן דא איהו רזא דשמיא קדישא דאקרי
 אלהים, ורזא דא דכתיב (כראשית ט"ו) אנכי מגן לך, ושמש (ג' כ') ומגן, דא
 איהו רזא דשמיא שלים • חן וכבוד יתן לך, למהוי כלא רזא חדא • לא
 ימנע טוב להולכים בתמים, רזא דא (ההוא) דכתיב (פיוכ ל"ט) וימנע
 מרשעים אורם • ודא איהו נהורא קדמא דכתיב ביה וירא אלהים
 את האור כי טוב, דרגין וסתים ליה קדשא בריך הוא כמה דאוקמוה •
 ומן חייביא נגזי ליה, ומנעבהאי עלמא ובעלמא דאתי • אבל לצדיקייא
 מה כתיב לא ימנע טוב להולכים בתמים • דא אור קדמא דכתיב
 ביה (כראשית ב') וירא אלהים את האור כי טוב, ועל דא לא אצטריך דא
 לאסתלקא ולארמא ליה, אלא לאתפשטא ולאתגלאה, ולא לאסתלקא
 כההוא אחרא דאיהו שמאלא, ועל דא אקרי ההוא תנופה ולאן הא •
 ובגין כך וכסף פקודי העדה מאת כבר וגומר, תא חזי סטרא דימינא
 איהו תדיר קיימא לקיימא בכל עלמא, ולאנהרא (דרכ"ס ע"ב) ולברכא ליה
 ובגין כך כהנא דאיהו מסטרא דימינא, אודמן תדיר לברכא עמי •
 דהא מסטרא דימינא אתיין כל ברבאן דעלמא, וכהנא נטיל ברישא •
 ועל דא אתמנא איהו לברכא לעילא ולתתא • תא חזי בשעתא דכהנא
 פריש ידוי לברכא עמי, כדן שכינתא אתיין ושריין עלויה ואמלי ידוי •
 ידא דימינא זקפא לעילא על ידא דשמאלא, בגין לסלקא ימינא ולא תנברא
 על שמאלא, וכדן כלהו דרגין דקא פריש כהו ידוי, כלהו אתברכאן
 ממקורא דכלא • מקורא דבירא מאן איהו, דא צדיק • (רס"ב ב') מקורא
 דכלא דא איהו עלמא דאתי, דאיהו מקורא עלאה, דכל אנפין
 נהירין מתמן, דהא איהו מבועא ומקורא דכלא, וכל בוצינין
 ונהורין מתמן אתרליקו • כגונא דא מקורא ומבועא דבירא, כל אינון
 בוצינין דלתתא כלהו אתנהרין ואתמליין נהורין מניה • ודא קיימא
 לקבל דא • ובגין כך בשעתא דכהנא פריש ידוי ושאר לברכא עמי,
 כדן שראן ברבאן עלאין ממקורא עלאה, לאדלקא בוצינין ונהרין כל
 אנפין, וכנסת ישראל אתעטרת בעטרין עלאין, וכל אינון ברבאן נהרין
 ואתמשכן מעילא לתתא • תא חזי משה פקיד ובצלאל עבד, למהוי

כלא ברזא דגופא, (סכ"ד ב') וסיומא דגופא דאיהו את קיימא קדישא,
 לאסגא רחמו וקשורא דיחודא במשכנא, וכלא ברזא דימינא קא
 אתעביד. ועל דא בכל אתר דסטרא דימינא אשתכח, עינא בישא לא
 שלטא ביה. ובגין כך וכסף פקודי העדה, בגין דההוא כסף מסטרא
 דימינא קא אתיין, ועל דא אתמנא כלא במנינא. רבי יצחק שאיר
 ליה לרבי שמעון אמר ליה, הא אוקמוה דברכתא לא שרייא במלדה
 דקאים במדידו ובמלה דקאים בחושבנא. הכא במשכנא אמאי הוה
 כלא בחושבנא. אמר ליה הא אתמר אבל בכל אתר דסטרא דקדושה
 שרייא עליה, אי ההוא חושבנא אתיין מסטרא דקדושה, ברכתא שרייא
 עליה תריד ולא אתעדי מניה. מנלן. ממעשר, בגין דאתיין חושבנא
 לקדשא. ברכתא אשתכחת ביה, כל שכן משכנא דאיהו קדש, ואתיין
 מסטרא דקדש. אבל כל שאר מלי דעלמא דלא אתיין מסטרא דקדושה,
 ברכתא לא שרייא עלייהו בר אינון בחושבנא. בגין דסטרא אחרא
 דאיהו רע עין יכיל לשלטאה עליה ויובין דיכיל לשלטאה עליה, ברכתא
 לא אשתכחת ביה, בגין דלא ימטו ברכאן לההוא רע עין (ולא הוי
 מסטרא דקדושה). ומדידו דקדושה וחושבנא דקדושה, תריד ברכאן
 אתוספאן ביה, ועל דא וכסף פקודי העדה, פקודי העדה בקושתא ודא, ולא
 דחילו מעינא בישא ולא דחילו מכל חושבנא דא דהא בכלא שראן ברכאן
 מלעלא. ותא חוי בזרעא דיוסף לא שלטא ביה עינא בישא, בגין
 דאתי מסטרא דימינא, ועל דא אתעביד משכנא על ידא דבצלאל,
 דהא איהו ברזא דיוסף קא, דאיהו רזא דכרית קדישא. ועל דא משה
 פקיד ובצלאל עביד, למהוי כלא ברזא דגופא. וסיומא דגופא דאיהו
 את קיימא קדישא, לאסגא רחמו וקשורא דיחודא במשכנא, וכלא
 ברזא דימינא קא אתעביד, ובגין כך וכסף פקודי העדה. וההוי
 חושבנא איהו חושבן דרגין רכרבין ממנן, דאתאחדן מסטרא דימינא
 ועל דא כתיב מאת כפר וגומר. רבי אבא ורבי אחא ורבי יוסי הוו
 אולי מטבריה לצפרי, עד דהוו אולי חמו ליה לרבי אלעזר דהוה אתי
 ורבי חייא עמיה. אמר רבי אבא ודאי נשתתף ברהדי שכינתא.
 איריכו להו עד דמטו לגבייהו. בין דמטו גבייהו אמר רבי אלעזר
 כתיב (ספלים ג"ד) עיני יי אל צדיקים ואוניו אל שועתם. האי קרא קשייא

מאי עיני יי אל צדיקים, אי בגין דאשגחותא דקדשא בריך הוא עליהו
 לאוטבנה לון בהאי עלמא, היא חמינן כמה זכאין אינון
 בהאי עלמא, ואפילו מזוננה כעורבי בנה לא יכלין לאדבקא
 (דרכ"ה ע"ב) • אי הכי מאי עיני יי אל צדיקים • אלא הוא הכא
 תא חזי כל אינון ברין דעלמא, כלהו אשתמודעאן לעלא בין לסטרא
 דא ובין לסטרא דא, אינון דלסטרא דקדושה אשתמודעאן לעלא,
 לגביה, ואשגחותא דליה תדיר עליהו • ואינון דלסטרא מסאבנה
 אשתמודעאן לגביה, ואשגחותא דליה תדיר עליהו • ובאתר דשלטא
 ההיא (6) אשגחותא דסטרא דקדושה, לא אשגח עליה סטרא אחרא
 ולא יקרב לגביה לעלמין, ולא יכיל לדחייא ליה מאתריה בכלא ככל
 מה דאיהו עבד, ועל דא עיני יי אל צדיקים וגומר בגין דא סטרא אחרא
 לא יכיל לשלטאה עליה, (7) והשתא סייעתא דשמיא הבא, וכל אשגחותא
 טבא דלעלא הבא, וכל סטרא אחרא וכל מלה בישא לא יכיל לשלטאה
 עליכו • אמר רבי אבא הא אוליפנא, דבכל אתר דסטרא דקדושה
 שרייא עלוי • אף על גב דקיימא בחושבנא, ברכתא לא אתמנע מתמן •
 אמר רבי אלעזר ודאי הכי הוא • אמר ליה הא ישראל אינון קדש, ואתין
 מסטרא דקדש דכתיב (ירמיה ב') קדש ישראל ליי • וכתיב (ויקרא כ')
 והייתם קדושים כי קדוש אני • אמאי כד עבד דוד חושבנא לישראל
 הוה בהון מותנא דכתיב (שמואל ב' כ"ד) ויתן יי דבר בישראל מן הבקר
 ועד עת מועד • אמר ליה בגין דלא נטל מנייהו שקלים, דאיהו פורקנא
 דכתיב (שמות ל') ונתנו איש כפר נפשו ליי כפקד אתם ולא יהיה ברום
 נגף כפקד אתם • בגין דאצטריך קדש (דאיהו באתגלייא) למיהב
 פורקנא דקדש, וההיא פורקנא דקדש לא אתגמיל מנייהו • תא חזי
 ישראל איהו קדש דקיימא בלא חושבנא, (דגרמיהו) ועל דא אצטריך
 פורקנא דיתגמיל מנייהו, וההיא פורקנא קיימא בחושבנא, ואינון ליה
 קיימון בחושבנא • מאי טעמא • בגין דקדש איהו דוא עלאה דכל
 דרגין מה ההוא קדש איהו סליק על כלא, ואית ליה לבר קדש אחרא
 לתתא, דקיימא תחותיה וקאי בחושבנא ובמניין אוף הכי ישראל אינון
 קדש -

(א) ויס ימו עיניך ברכות כחשכון עיניך אשגחותא דקדושה וחו כסטרא דקדושה שריא אע"ג דקיימא בחושבנא כרבחא לא חקמנע
 כמ"ש לעיל וכסטריך וסו ברכות כחשכון ורי"ק מאין: (ב) רבי אלעזר ור' אבהו סס העיקר ססס כסיד ח"ב ואלעזר ואבהו כ"ב כס
 עין ס' וסייכו עיני ס' סס ס' ח"ב מאין:

קדש דכתיב קדש ישראל ליי, ואיננו יהבי קדש אחרא פורקן דילהון
 דקיימי בחושבנא, ורזא דא ישראל איננו אילנא דקיימא לגו, פורקנא
 (כ"א קדש) אחרא קיימא לבר, וסליק לחושבנא ואגין דא על דא אולו.
 פתח רבי אלעזר ואמר (סו"ט כ"ב) והיה מספר בני ישראל כחול הים אשר
 לא ימד ולא יספר וגומר. מהו כחול הים, תרין גוונין איננו הכא, חדא
 כחול הים, בגין דימא כד סלקין גלוי בזעפא ורונא, ואיננו גלין סלקאן
 לשטפא עלמא, כד מטאן וחמאן חולא דימא, מיד אתברו ותבין לאחורא
 ואשתכבי, ולא יכלין לשלטאה ולשטפא עלמא. כגוונא דא ישראל
 איננו חולא דימא, וכד שאר עמין דאיננו גלי ימא, מארי דרוגא מארי
 דדינן קשין, בעאן לשלטאה ולשטפא עלמא, חמאן להו לישראל דאיננו
 מתקשראן בקדשא בריך הוא ותבין ואתברו קמיהו, ולא יכלין לשלטאה
 בעלמא. גוונא אחרא, בגין דחולא דימא לית ליה חושבנא, ולא קיימא
 בחושבנא ולא במדידו דכתיב אשר לא ימד ולא יספר, אוקף הכי ישרא לית
 להו חושבנא ולא קיימין בחושבנא תא חזי אית מדידו טמיר וגניז, ואית
 חושבן דקיימא בגניזו טמיר וגניז והאי קיימא במדידו והאי קיימא בחושבן
 ודא איהו רזא וקיימא דכלא דלעילא ותתא, בגין דההוא מדידו לא יתיידע
 לעלמין על מה קיימא רזא דההוא מדידו, ועל מה קיימא רזא דההוא
 חושבנא, ודא איהו רזא דמהימנותא דכלא. וישראל לתתא לא קיימין
 בחושבנא, אלהי בסטרה דמלכה אחרא, ופורקנא איהו
 דקיימא בחושבנא. ובגין כך ישראל כד עאלין בחושבנא
 (דרכו ע"ב 6) נטרי מנייהו פורקנא כמה דאיתמר. ועל דא
 ביומו דדוד כד עבד חושבנא בישראל, ולא נטיל מנהון פורקנא, הוה
 רוגזא ואתאבידו מישראל כמה חילין וכמה משיריין. ובגין כך כתיב
 בעובדא דמשכנא וכסף פקידי העדה וגומר. לכל העבר על הפקדים
 ובלא אתקדש לעבדת משכנא, והא אוקמוה ככרין חושבנא חדא.
 שקלים חושבנא חדא. בגין דאית עלאין דסלקן לחושבנא עלאה,
 ואית אחרנין דסלקן לחושבנא אחרא. דא עלאה ודא תתאה.
 ובגין כך כתיב ויהי מאת ככר הכסף לצקת את אדני הקדש וגומר.
 אלין אדנים הא אוקמוה תו פתח ואמר (תהלים קכ"ו) שיר המעלות
 לשלמה אם י לא יבנה בית וגומר. האי קרא שלמה מלכא אמר ליה

בשעתא דהוה בני בי מקדשא ושאר למבני, והוה חמי דעובדא
 אתתקנת בידיהו, והוה מתבני מגרמיה. כדן שארי ואמר אם יי
 לא יבנה בית ונומר היינו רוא דכתיב בראשית ברא אלהים, דהו
 קדשא כריך הוא ברא ואתקין להאי עלמא בכל מה דאצטריך, דאיהו
 בית. שוא עמלו בוניו בו. אלן רוא דאינון נהרין (כ"ג נחלין) דנפקין
 ועאלין כלהו בנו האי בית, לאתקנא ליה בכל מה דאצטריך. ואף
 על גב דכלהו קא אתיין לאתקנא למעבד תקוניה, ודאי אם יי דאיהו
 רוא דעלמא עלאה, דאתקין (ס"ג לא אתקין) ועביד ביתא כדקא יאות
 אינון בונין למנא אינון, אלא מה דאיהו עביד ואתקין. אם יי לא ישמר
 עיר כמה דכתיב (דברים י"ב) תמיד עיני יי אלהיך בה מראשית השנה
 ועד אחרית שנה ואוקמוה. ובאשגחותא דא איהו נטרא בכל סטרין.
 ואף על גב דכתיב (ס"ג) הנה מטתו שלשלמה ששים גבורים סביב
 לה מגבורי ישראל. וכלהו נטרי לה. מאי טעמא נטרי לה, בגין
 דכתיב מפחד בלילות. דא פחדא דגיהנם דקאים לקבלא בגין לדתייא
 לה, ובגין דא כלהו סחרין לה. (דפס רס"ס ב) ואף על גב דכלהו קיימי
 בנהירו דמחשבה דלא אתיידע. וכדן דא נהירו דמחשבה דלא
 אתיידע (ה) בטש בנהירו דפריסא ונהרין כחדא, ואתעבידו (רס"ט ב) תשע
 היכלין, והיכלין לאו אינון נהורין ולא אינון רוחין ולא אינון נשמתין
 ולא אית מאן דקיימא בהו. רעותא דכל תשע נהורין דקיימי כלהו
 במחשבה, דאיהו חד מנייהו בחושבנא דכלהו, למרדף אבתריהו
 בשעתא דקיימי במחשבה, ולא מתדבקן ולא אתיידיעו. אלן לא
 קיימי לא ברעותא ולא במחשבה עלאה. תפסין בה ולא תפסין.
 באלן קיימין כל רזי מהימנותא, וכל אינון נהורין מרוא דמחשבה
 עלאה ולתתא, כלהו אקרון אין סוף. עד הכא מטון נהורין ולא מטון
 ולא אתיידיעו. לאו הכא מחשבה ולא רעותא. כד נהיר מחשבה
 ולא אתיידע ממה נהיר, כדן אתלבש ואסתים גו בינה, ונהיר למר
 דנהיר, ואעיל דא בדא עד דאתפלילו כלהו כחדא והא אוקמוה.
 וברוא דקרבנא כד סליק, כלא אתקשר דא בדא ונהיר דא בדא, כדן
 קיימין כלהו בסליקו ומחשבה אתעטר באין סוף. ההוא נהירו דנהיר

מניה

(ה) סנס כל תמאלד סוס אכואר כפרדס כשער תחלמות וע"ל מרשח נח דף ס"ט ע"ל וכסוף סרילן וי:

מניה מחשבה עלאה, אקרי אין סוף • (ע"ב) כיון דאנדרזר ואתפשטו
מניה חילין, ההיא מחשבה אסתים ואגניז ולא ידע, ומתמן אתפשט
פשיטותא לכל סטרין, ואתפשט מניה חר פשיטו דאיהו רזא דעלמא
עלאה, ודא (ל"ב) קיימא בשאלתא ואיהו מאמר עלאה, ואוקמוה דאקרי
מ"י דכתיב (ישעיה מ"י) שאו מרום עיניכם וראו מי ברא אלה • שאלתא
ההוא דברא אלה • לבתר אתפשט ואתעביד ים, (כ"ו ב) סופא דכל
דרגין דאיהו לתתא, ומתמן שארי למבני לתתא • וכלא עביד בההוא
גוונגא ממש (דף רכ"ז עמוד ב) דלעילא, דא לקבר דא • ודא
כגוונגא דדא • ובגין כך נטירו דכלא מעילא ותתא • והאי פשיטו
דמחשבה איהו, דאיהו עלמא עלאה • ודא איהו אם י" לא ישמר עיר
שוא שקד שומר, דאיהו שומר ישראל • (כ"א) שקד שומר, ההוא דכתיב
ביה שומר אדוניו יבובד) דלאו ביה קיימא נטירו אלא בעלמא עלאה •
תא חזי תכלא דמשכנא כלא קיימא ברא עלאה ואוקמוה • תבלת
וארגמן חר לאתקשרא בחר • והא אתמר ברזא דכתיב (דברים ר') כי יי
אלהיך אש אכלה הוא • והא אתמר דאית אשא אכלא אשא ואכיל
ליה ושצי ליה • בגין דאית אשא תקיפא מאשא ואתמר •

מאן דבעי למנדע חכמתא ביחודא קדישא וכולי • מבאן ער דקיימא עליו

כפרשת בראשית דף כ"א ע"ט • ואלו החלופים מלאנו בין הכתוב כאן לבין הכתוב שם • שורה א'
כנעקוס נסה מלאנו אחרת • כש"כ דהתאחר ביה • כשורה י"א לאדלקא ולתאחרת ביה • כשורה י"ב שינו
ליה והכיל ליה • כש"ג ועל נהורא חורא שרייא לעילא נהורא סתומא דאקיף ליה רוח עלאה הכא וכלא
השבת • כשורה ל"ג כלא אתחבר • כשורה ל"ד ביה לתתא • כשורה ל"ה דכליק • כשורה ל"ו דהורא ד' ואיקו •
כשורה ס' דאיקו דליק • שורה ו' וכלא התקשר • שורה י' על תרכין • שורה י"ד וכלהו קיימי ת"ח • שורה ט"ו
מלה אחרת לתתא • שורה י"ז ולית לך • (וכבר כתקן הכל כנוסחא אמיתית קרש"ב) :

ואת האלף ושבע המאות וחמשה ושבעים עשה וויס לעמודים וצפה
ראשיהם וגומר • תא חזי אוליפנא, דאינון תקלין אנשי לון משה
ולא ידע מה דאתעביד מנייהו, עד דנפק קלא ואמר ואת האלף
ושבע המאות וחמשה ושבעים עשה וויס לעמודים • רבי חזקיה פתח
ואמר (ס"ה ב) עד שהמלך במסבו נרדי נתן ריחו • האי קרא אתמר
אבל עד שהמלך במסבו, דא קדישא בריך הוא כד ירב אורייתא
לישראל ואתא לסיני, וכמה רתיבין הוו עמיה, בלהו רתיבין קדישין וכל
קדושין עלאין דקדושה דאורייתא כלהו הוו תמן • ואורייתא אתייהבת
בלהטי אשא, וכלא בסטרא דאשא, וכתיבא באשא חורא על גבי

אשא אכטא, ואתון הוו פרחין וסלקין באורא • (6) ואת קרמארה
 דאורייתא, אתפליג לשבע מאה ושבעים וחמשה לכל סטר, וכלהו
 אתחזון באורא דרקייעא באת ו' • ו' לסטרא דא • ו' לסטרא דא • וכן
 לכל סטרין, ואלין ווין הוו קיימין על עמודין, ואינון עמודין הוו קיימין על
 ניסא וכלהו ווין עלייהו. בגין דרזא דאורייתא על ו' קיימא, ואינון ווין
 דאינון רזא דמהימנותא דאורייתא, כלהו על אינון עמודים קיימין,
 דאינון רזין דנפקין בהו נביאים רזא דילהון בכל סטר, ועל אינון קיימין
 קיימן אינון ווין • (7) עלאה איהו רזא דקול דאשתמע, ואיהו רזא
 דקיימא ביה אורייתא, בגין דאורייתא נפקא מההוא קלא פנימארה
 דאקרי קול גדול • ודא קול גדול איהו רזא דאורייתא • ועל דא כתיב
 קול גדול ולא יסף • תא חזי האי קול גדול איהו עקרא דכלא, ורזא
 דשמא קדישא עלאה • ועל דא אוקמויה דאסיר ליה לבר נש, לאקדמא
 שלמא לחבריה עד לא יצלי צלותיה, ורזא דא אוקמויה דכתיב (משלי כ"ו)
 מברך (קס"ב) רעהו בקול גדול בכקר השכם קללה תחשב לו • ולא
 איהו אסור, עד דמברך ליה ברזא דקול גדול, דאיהו עקרא דשמא
 קדישא • ועל דא רזא דאורייתא נפקא מההוא קול גדול, ודא
 איהו מלך • במסכו, דא מעמד הר סיני ואוקמויה, נרדי נתן (דרכי ע"א) ריחו,
 דא כנסת ישראל בגין דאמרו ישראל (שמות כ"ד) כל אשר דבר יי געשה
 ונשמע • שהמלך דא איהו מלך עלאה ואוקמויה • תא חזי בר קדשא
 בריך הוא אייתי שופנא על עלמא, בגין לחבלא כלא. אמר ליה קדשא
 בריך הוא לנח, בעי לך לאסתתרא ולא תחזי גרמך קמיה דמחבלא,
 דלא ישלוש עלך, בגין דלא הורה מאן דיגין עלוי • ביון דאתקריב
 קרבנא דקריב נח, כדן אתבסם עלמא, ולא אתבסם כולי האי, עד
 דקיימו ישראל על טורא דסיני • ביון דקיימו ישראל על טורא דסיני,
 כדן אתבסם עלמא ומחבלא לא אשתבח בעלמא • ובעיה קדשא
 בריך הוא כההוא זמנא לאעברא ההוא מחבלא מעלמא • (ובד) בר
 דישאל סרחו כההוא זמנא ליומין זערין, ועברו ית עגלא, וכדן מה
 כתיב

(6) כל סת' תיק כ' סת' דכראשית וחספליב דקאמר היינו לנ' ווין כוס יי ויריע סג' מלתיס לאות חזק ויל' ואלו ירו תעליס
 מ' כמין ירו' חת' דתינו סרמיו ככראשית וכנס יו' פ יו' סוף כר' ות' פ ואלו קס' ו' פ יו' קמ' יפכסם
 עיליס חס' סת' וע' דל' ככ' סרי סכוס סוף גילוי חילוקי סו ומיל' ו' ומן חס' ס' סר כללית סאזת סת' כ' וכללותם מע' ס'
 ס' כ' וכס' סכ' סכ' וסכ' וסכ' ס' ס' ס' (7) וסו סיר לעסוק ס' כולי תעמיריס עכר' י' ס' ס' רע' ס' מל' :

כתיב (שס ל"ג) ויתנצלו בני ישראל את עדים מהר חורב • ועדים הוה
 רזין דשמא (כראשית כ"כ ב) קדישא, דאעטר לזן קדשא בריך הוא ואתנטל
 מנייהו • כדון שלטא מחבלא על עלמא, ואהדר כמלקדמין כההוא
 זמנא דשלטא בעלמא, ועביד דינא • אמר רבי יוסי ביומוי דטופנא
 מאן יהיב תמן מחבלא, דהא מיא הוו דאתגברו • תא חזי לית לך דינא
 בעלמא או כד אתמחי עלמא בדינא, דלא אשתכח (קנ"ו א) ההוא
 מחבלא בעיניהו, דאזיל בגו אינון דינין דאתעבידו בעלמא • אוף הכא
 טופנא הוה, ומחבלא אזיל בגו טופנא ואיהו אקרי הכי • ועל דא אמר
 ליה קדשא בריך הוא לנח, לטמרא גרמיה ולא יתחוי בעלמא • והא
 אוקמוה • תא חזי :

אמר רבי יוסי לא אתיישב עלמא ולא נפקת ארעא מוזהמא וכולי • עד

כד ישראל עם קב"ה • כפרשת נח דף ס"ג ב' וק"ד' וב' • ואלו הטלופוס שמנחנו בין הכתוב כאן
 ובין הכתוב שס' דף ס"ג ב' שורה כ"ד • לתקא ואיהו אמטיק ליה לעלמא לבקר דכתיב • וישת מן היין
 וישכר וקא אקמר • שורה כ"ח עלמא ז"ל על מיא • שורה ל"א אמר לן • שורה ו' ז"ל בראש השנה • שורה
 ס' ורזא חדא • שורה י"ג כדיוקנא השייפי • שורה י"ד נמי איהו • שורה כ"ו דלתתא • שורה ק' דעלמא
 וכעוד דאיהו בלחודוי עם מלכא שאיל ליה כל דרכוי ויהיב ליה • (וכבר נתקן כנוסחא אמתית' הרש"ב) :

תא חזי אמר רבי אלעזר ואת האלף ושבע המאות וחמשה ושבעים
 עשה וויס לעמודים • אמאי וויס • אלא כמין ווי' הוו ורישיהון חפא ברהבא
 אינון דכסף ודישיהון מחפן ברהבא, בגין דכל וו' בסטרא דרחמי קדי
 אתי'א, וכלהו הוו אשתמודען לעילא בחושבנא • ובגין דאתו מסטרא
 דרחמי הוו אקרונ וויס • וכל שאר תליין בהו • ולית וו' אלא דרהבא
 וכספא כחדא, ובגין כך כל אינון אקרונ ווי' דאינון עמודים • מאן עמודים •
 כמה דאת אמר והעמודים שנים וכולי • בגין דהא אלין לבר מגופא
 לתתא הוו קיימין • אמר רבי יצחק לא ידענא אי דא עבידתא דקדוש
 או חול, בגין דכתיב ואת האלף דהא כתיב הכא האלף • וכתיב התם
 (ט"ז ס') האלף לך שלמה • (ט"ז ס') מה להלן האלף חול, אוף הכא האלף
 חול • אמר ליה לאו הכי, דאי הוא הוה חול, לא יתעביד מנייהו וויס •
 ותו דהא תמן כתיב האלף ולא יתיר, והכא כתיב האלף ושבע המאות
 וחמשה ושבעים • האלף דהתם אינון חול, דכתיב האלף לך שלמה •
 ודא איהו חול, בגין דכל חול לאו איהו בסטרא דקדושה כלל • חול

איהו

(ט) י"ז כדוה טעמ' כפימן ק"ז • הי"ז

אִיהוּ מִסְטְרָא אַחְרָא מִסְאָבָא . וְעַל דָּא הִבְדִּילָהּ בֵּין קֹדֶשׁ לַחֹל , בְּגִין
 דְּבַעֲיָנָן לְאַפְרָשָׁא בֵּין קֹדֶשׁ לַחֹל . וְרוּזָא דְקִרְיָא רִבִּי הוּא , (ויקרא י"ח)
 וְלַהֲבָרִיל בֵּין הַקֹּדֶשׁ וּבֵין הַחֹל וּבֵין הַטְּמֵא וּבֵין הַטְּהוֹר . וְעַם כָּל דָּא
 אָף עַל גַּב דְּפָרִישׁוֹ אֵית לְקֹדֶשׁ מִן הַחֹל , חוּלְקָא חֲדָא אֵית לִיהּ בְּקֹדֶשׁ
 (דרכי ע"ב) מִסְטְרָא דְשִׁמְאָלָא . חֲדָא הוּא דְכָתִיב הָאֵלֶף לָךְ שְׁלֹמֹה ,
 דְּאֵינֹן אֵלֶף יוֹמֵי הַחֹל , וְאֵינֹן יוֹמֵי דְגָלוּתָא . כְּמַה דְּאֵירַת אֵלֶף יוֹמֵין
 דְּקֹדֶשׁהּ , הֲכִי גַמֵּי אֵלֶף יוֹמֵין לִמְסְרָא אַחְרָא . וְעַל דָּא אֲתַעְרוּ חֲבֵרִיָּא
 אֵינֹן יוֹמֵין דְּגָלוּתָא אֵלֶף שָׁנִין הֵוּ . וְעַל דָּא אֵית אֵלֶף וְאֵית אֵלֶף , וְאֵינֹן
 אֵלֶף שָׁנִין דְּגָלוּתָא , אָף עַל גַּב דְּיִשְׂרָאֵל יְהוֹן בְּגָלוּתָא וְיִתְמַשְׁכוּן יַתִּיר ,
 בְּהֵנִי אֵלֶף שָׁנִין יִתְמַשְׁכוּן , דְּאֵינֹן אֵלֶף יוֹמֵין דְּקֶאֱמָרָן . וּבְגִין דָּא
 אוֹקְמוּהָ כָּל שְׁלֹמֹה דְּאֵית בְּשִׁיר הַשִּׁירִים קֹדֶשׁ , בְּרַ מְהֵאֵי דְּאִיהוּ חֹל .
 הָאֵלֶף דְּהִכָּא קֹדֶשׁ אִיהוּ וְכָל עוֹבְדוֹי קֹדֶשׁ . וְעַל דָּא עֲשֶׂה וְוִיִּם
 לְעַמּוּדִים . תָּא חֲזִי הָא אֱמָרָן כָּל ו' בְּרוּזָא דְרַחֲמֵי אִיהוּ , וְכָל אַתְרָא דְּאֵתִי
 ו' בְּשִׁמְאָ קֹדֶשׁ רַחֲמֵי אִיהוּ . (מלפס נח ס"ד כ') בְּגִין (כרסית י"ט) וְוִיִּם הַמְטִיר
 עַל סְדוּם . (סס י"ב) וְוִיִּם אֱמַר אֵל אֲבָרָם . רַחֲמֵי וְדִינָא כְּחֲדָא . דְּמֵאֵי
 שְׁנָא בְּטוֹפְנָא דְכָתִיב אֱלֹהִים בְּכָל אַתְרָא . אֱמֵאֵי לֹא כָתִיב וְוִיִּם . אֵלָא
 תְּנִינָן בְּכָל (6) אַתְרָא דְכָתִיב וְוִיִּם הוּא וּבֵית דִּינֹן . אֱלֹהִים סְתָם דִּינָא
 בְּלַחֲדוֹי . אֵלָא בְּסְדוּם אֲתַעְבִּיד דִּינָא וְלֹא לְשִׁיבְעָה עֲלֵמָא . וּבְגִין כִּךְ
 אֲתַעְרַב אִיהוּ בְּהַדִּי דִּינָא . אֲבָל בְּטוֹפְנָא כָּל עֲלֵמָא שְׂצִי , וְכָל אֵינֹן
 דְּאֲשַׁתְּכּוּ בְּעֲלֵמָא . וְאֵי תִימָא דְּהָא נַח וְדַעֲמִיהָ אֲשַׁתּוּיְכוּ . הָא סְתָם
 מְעִינָא הָוָה דְּלֹא אֲתַחֲזִי . וְעַל דָּא כָּל מַרְוֵה דְּאֲשַׁתְּכּוּ בְּעֲלֵמָא שְׂצִי
 לִיהּ . וְעַל דָּא וְוִיִּם בְּאַתְנַגְלִיָּא , וְלֹא שְׂצִי כְּלָא . אֱלֹהִים סְתָם , וּבְעֵי
 לְאַסְתְּמָרָא דְּהָא כְּלָא שְׂצִי . וְעַל דָּא אֱלֹהִים בְּלַחֲדוֹי הוּוּ , וְרוּזָא דָּא
 (תסל"ט כ"ט) וְוִיִּם לְמַבּוּל יִשָּׁב . מַהוּ יִשָּׁב , אֲלֵמָלָא קִדָּא כָתִיב לֹא יִכְלִינָן
 לְמִימְרָא , יִשָּׁב . יִשָּׁב בְּלַחֲדוֹי . דְּלֹא אֲתָא עִם דִּינָא . כָּתִיב הִכָּא יִשָּׁב .
 וְכָתִיב הָתָם (ויקרא י"ג) בְּדַד יִשָּׁב , בְּלַחֲדוֹי . וְרוּזָא אוֹלִיפְנָא , קֹדֶשׁא בְּרִיךְ
 הוּוּ סְתָם וְגַלְיָא . גַּלְיָא , הוּוּ בִּי דִינָא לְתַתָּא . סְתָם , הוּוּ אַתְרָא דְּכָל
 בְּרַכָּאן נִפְקִי מִתְּמָן . בְּגִין כִּךְ כָּל מְלוֹי דְּכַר גֵּשׁ דְּאֵינֹן בְּסְתִימוֹ , בְּרַכָּאן
 שְׂרִינָן עֲלוּי . וְכָל דְּאֵינֹן בְּאַתְנַגְלִיָּא , הֵוּוּ אַתְרָא דְּבִי דִינָא שְׂרִיָּא עֲלוּי

בגין

(6) וישב קל"ב ע"ב :

בגין דאיהו אחר באתגלייא • וכלא איהו ברזא עלאה כגוונא דלעילא
 (ע"כ) (שיר 6) עד שהמלך במסבו • בהוא תכרותא ותפנוקא דערן
 עלאה, (הא אוקמוה דהא) בהוא שביל דסתים וגניז ולא אתיירע
 ואתמלייא מניה ונפקא בנחלין ידיעאן • (ויקרא ס"ב כ) נרדי נתן ריחו, דא
 ים בתראה, דברא עלמא תתאה כגוונא דלעילא, וסליק ריחא טבא
 עלאה לשלטאה ולמעבר, ויביל ושליט ונהיר בנהורא עלאה תא חוי
 בשעתא דהאי נרדא סלקא לעילא, כדן חביבותא אתקשרת, וסלקא
 האי נרדא לאתאחרא לעילא • וכלהו רתיבין קדישין, כלהו סלקין
 ריחין לאתעטרא לגבי דלעילא • אינון רתיבין כלהו אקרונ עלמות
 שיר כמה דאת אמר (תהלים מ"ו) על עלמות שיר, והא אוקמוה מ"ו
 עלמות שיר • אלא כמה דאת אמר (שיר ו) ועלמות אין מספר • מאי
 ועלמות אין מספר כמה דאת אמר (איוב כ"ה) ה'יש מספר לגודליו •
 ובגין דלית להו חושבנא, כתיב ועלמות אין מספר :

וויס לעמודים כלהו דכורין, כל אינון דסלקין ברבו משח לעילא כלהו
 קיימין ברזא דדבורין, ולא אקרי דבר אלא ו, רזא דשמיה דאינון
 דבורין • וכל אינון דלתתא אקרונ נוקבי, ובגין כך כל אינון דארתיין
 מסטרא דשמאלא מסטרא דנוקבא, אתמנן על השיר ואמרי שירתא
 תריר • ועל דא כתיב על עלמות שיר, וכלהו נפקן ברזא דה' האפיקת
 פמה חילין לזנייהו ברזא דו, ו' דא רזא דדבורא דקיימא למיהב מוונא
 לנוקבא • ובגין כך (6) כל אינון ויין עבר בצלאל, למיהב לון לאשראה
 על נוקבי • ונפקי מרזא דאלף דאיהו חושבן שלים, ושבע מאות דאיהו
 רזא שלים, וחמשה הכי נמי, ושבעים כלא רזא חדא • ועל דא מרזא
 דנא וחושבן דא עשה וויס • וכלהו ברזא דו, ובדיוקנא דו' אתעבדו,
 וכלא ברזא עלאה ובחושבנא נטלי (דרכ"ס ע"ב) ונחשת התנופה שבעים
 כפר • אמר רבי יהודה כל דא נחתא לתתא, בדיוקנא עלאה דרזא
 דמהימנותא • כגוונא דא עבר נבוכדנצר הרשע ההוא צלמא דאתקין
 אמר רבי יוסי איהו לא עביד הכי, אבל בחלמיה חמא הכי, דהא בחלמיה
 חמא רישא די דהבא, ולבתר בספא ולבתר נחשא • ואי תימא פרזלא
 ותספא אמאי לאו הכי • בגין דלאו אינון כדאי לאעלא לקודשא ואלין

תלתא

תלתא אחרנין עאלו • ורזא דיליה דמשכנא, בתלת תלת באלין מתבן,
 ובשאר ארבע, כגון תכלת וארגמן ותולעת שני ושש • וכגון ארבעה
 טורי אבן • אמר רבי יהודה מנהון (6) בתלת • מנהון (7) בארבע •
 מנהון (8) בתרין מנהון (9) בחד • אבל כל סדרא וסדרא לאו איהו אלא
 בתלת • (10) תלת סדרין אינון דמתפרשין לכל סטר לארבע סטרי עלמא,
 וכל סדרא וסדרא דאיהו לכל סטר, תלת סדרין אינון ואוקימנא, סדרא
 קדמאה דלסטר מזרח, תלת סדרין אינון ואינון תשעה סדרין, בגין דכל
 סדרא מאינון תלת אית ליה תלת סדרין, ואשתכחו דאינון תשעה
 וכמה אלף ורבבן תחותיהו • והני סדרין תשעה בלהו מתנהגי באתון
 רשימן • וכל סדרא אסתבי לאינון אתון רשימן והא אוקמוה • וכן
 לכל סדרא וסדרא, וכלהו נטלי באתון רשימן • ואלין עלאי מאלין
 וקיימן אלין על אלין, ומתחברן כולהו ואמרי שירתא, וכד אינון אתון
 פרחין גו אוירא דרוחא ההוא דממנא על כלא, כרין בלהו נטלי
 ושירתא אתבסס והא אוקמוה • וחד ארת בטש מתתא, וההוא ארת
 סלקא ונחתא, ותרין אתון פרחי עליהו, והאי את מתתא, סלקא מתתא
 לעילא, ואתחבר בהו, ואתעבידו תלת אתון בלהו לפום אתון יהו,
 דאינון תלת גו אספקלרייא דנהרא, מאלין אתפרשו תלת סדרין, ואינון
 אתון תרין, וההוא את דסלקא מתחברא עמהון, ואינון תלת תא חוי
 אינון תרין אתון עלאין דסלקין באוירא, אינון כלילן דא בדא רחמי
 ודינא • וכגין כך אינון תרין, ואינון מעלמא דלעילא ברזא דדכורא •
 והאי דסלקא ומתחברא עמהון איהי נוקבא, ואתכלילת בתרווייהו •
 כגוונא דנוקבא אתכלילת בתרין סטרי בימינא ושמאלא, ואתחברת
 בהו • הכי נמי האי את נוקבא, ואתחברת בתרין אתון אחרנין, דאינון
 בתרין סטרין, אלין עלאין ואלין תתאין, וכלא איהו חד דבר ונוקבא •
 דכד אתברי עלמא, אינון אתון מעלמא עלאה נינהו, דאינון אולידו
 כל עובדין לתתא כגוונא דילהון ממש, בגין כך מאן דיבע לון ואודהיר
 בהו, רחים לעילא רחים לתתא • רבי שמעון אמר אלין אתון בלהו
 דכד ונוקבא, לאתכללא בחדא ברזא דמיין עלאין ומיין תתאין וכלא

חד

(6) פ' וסב ובספ ותחא • תנ"ח • (כ) פ' כנר • כ"ג • (ג) פ' ויין • (ד) פ' מעיל או מנור • מק"מ • (ה) סדרה ס"מ • ס"ט פ' וסב
 מנור • ארת כלית ס"ט • מר"כ •

חר, וְדָא הוּא יְחֻדָּא שְׁלִים • וְעַל דָּא מָאן דִּידַע לִין וְאֻזְדָּהָר בְּהוּזְכָּאָה
 אִיהוּ בְּהָאֵי עֲלֻמָּה וְזָכָאָה אִיהוּ בְּעֲלֻמָּה דְאֵתִי • בְּגִין דְאִיהוּ עֲקָרָא
 דִּיחֻדָּא שְׁלִים כְּדָקָא חֻי • תֵּלֶת תֵּלֶת מִסְטָרָא דָא וּמִסְטָרָא דָא, בִּיחֻדָּא
 חָדָא בְּשְׁלִימוֹ דְכָלָא • וְכִלְהוּ רִזָּא דְסֻדְרָא עֲלָאָה כְּדָקָא חֻי כְּגוֹנוֹנָא
 דְלַעֲיֻלָּא, דְהֵהוּא סֻדְרָא תֵּלֶת תֵּלֶת בְּרִזָּא חָדָא • סֻדְרָא תְּנִינָא דְלַסְטָר
 דְרוּם, (דְאִיהוּ רִזָּא דְכֶסֶף) תֵּלֶת סֻדְרִין אֵינִין לַהֲהוּא סְטָרָא, וְכֹל סֻדְרָא
 וְסֻדְרָא תֵּלֶת תֵּלֶת וְאֵינִין תְּשַׁעָה כְּמָה דְאֵתְמַר • וְאֵתוּן אֲתַפְלְגוּ הִכִּי
 לְכֹל סְטָרִי, לְאֵתְחַבְרָא כְּלָא בְּחֻדְבְּגִין דְאֵית אֲתוּן בְּרִזָּא דְנוֹקְבָא וְאֵתוּן
 בְּרִזָּא דְדֻכּוּרָא, וְאֵתְחַבְּרוּ כְּלָהוּ בְּחָדָא, וְהוּוּ חָד בְּרִזָּא דְשִׁמָּא קְדִישָׁה
 שְׁלִים, וְלִגְבִייהוּ סֻדְרִין מִמֵּן תֵּלֶת תֵּלֶת כְּמָה דְאֵתְמַר • וְכֹלָא נְפַקְתָּה
 מִסֻּדְרָא דְאֵבְהֵן דְלַעֲיֻלָּא, כְּסֻדְרָא (דְרַכִּים ע"ט) דְאֵתְתַקְנֵן אֲתוּן דְשִׁמָּה
 קְדִישָׁא יְהוּ כְּמָה דְאֵתְמַר הִנֵּי סֻדְרִין כְּלָהוּ מִתְנַהֲגִי בְּאֵלִין אֲתוּן יִדְעֵן
 וְנִטְלִי בְּהוּ • וְכִמָּה חֵילִין וְרִבְבֵן כְּלָהוּ לְתַתָּא, דְנִטְלִי וְאֵתְנַהֲגִי בְּסֻדְרָא
 דָּא • סֻדְרָא תְּלִיתָאָה דְלַסְטָר צְפוֹן, בְּתֵלֶת סֻדְרִין אֵינִין לַהֲהוּא סְטָרָא
 וְאֵינִין תְּשַׁעָה • וְכֵתֵלֶת סְטָרִין תֵּלֶת תֵּלֶת לְכֹל סְטָר וְאֵינִין תְּשַׁעָה •
 וְאֵינִין סֻדְרִין מִתֵּלֶת סְטָרִין כְּמָה דְאֵתְמַר, שְׁבַעָה וְעֶשְׂרִין בְּרִזָּא דְאֵתוּן
 דְאֵינִין שְׁבַעָה וְעֶשְׂרִין, וְאֵף עַל גַּב דְאֵינִין תְּרִין וְעֶשְׂרִים, שְׁלִימוֹ דְאֵתוּן
 שְׁבַעָה וְעֶשְׂרִין אֵינִין • אֲשַׁתְּכֹחוּ כְּמָה דְאֵתוּן שְׁבַעָה וְעֶשְׂרִין, הִכִּי סֻדְרָא
 דְסֻדְרִין אֵלִין שְׁבַעָה וְעֶשְׂרִין לְתֵלֶת תֵּלֶת סֻדְרִין לְכֹל סְטָר • וְאֲשַׁתְּכֹחוּ
 אֵלִין תֵּלֶת דְהָאֵי סְטָרָא דְאֵינִין תְּשַׁעָה, וְאֵלִין תֵּלֶת דְהָאֵי סְטָרָא דְאֵינִין
 תְּשַׁעָה • וְאֵלִין תֵּלֶת דְהָאֵי סְטָרָא דְאֵינִין תְּשַׁעָה, אֲשַׁתְּכֹחוּ כְּלָהוּ
 שְׁבַעָה וְעֶשְׂרִין • וְרִזָּא דְאֵלִין שְׁבַעָה וְעֶשְׂרִין, אֵינִין תְּשַׁעָה אֲתוּן דְאֵינִין
 בְּרִזָּא דְנוֹקְבִי, לְאֵתְחַבְרָא בְּהוּ נּוֹקְבָא עִם אֵינִין תְּמַנִּיסָר אַחֲרֵנִין בְּרִזָּא
 דְאֵתְמַר, וְכֹלָא אִיהוּ כְּדָקָא חֻי • תָּא חֻי כְּגוֹנוֹנָא דְאֵתוּן עֲלָאִין דְעֲלֻמָּא
 עֲלָאָה, הִכִּי נְמִי אֲתוּן אַחֲרֵנִין לְתַתָּא • אֲתוּן עֲלָאִין רַבְרַבִּין (סְקִדְמַס נ'כ')
 וְאֲתוּן תַּתְּאִין וְעִירִין • וְכֹלָא דָּא כְּגוֹנוֹנָא דָּא • וְכֹל הִנֵּי רִזָּין בְּרִזָּא דְדָכָר
 וְנוֹקְבָא, כְּלָא חָד בְּשְׁלִימוֹ • וְעַל דָּא כְּלָא אִיהוּ בְּרִזָּא עֲלָאָה (ע"כ דְרַמְס)

(6) בְּאַרְבַּעִין וְתִמְשׁ זִינִי גּוֹנִי נְהוּרִין אֲתַפְלְגִי עֲלֵמָא, שְׁבַעָה מִתְּפֻלְגִין
 לְשְׁבַעָה תְּהוּמִין • כֹּל חָד בְּטָשׁ בְּתַהוּמָא דִּילֵיהּ, וְאַבְנִין מִתְּגֻלְגֻלִין כְּגוֹ

תְּהוּמָא

תהומא, ועייל ההוא נהורא באינון אבנין ונקיבלון ומיין נפקין בהו •
 ושקעין כל חד וחד על תהומא, וחפייא לתרין סטרין • נפקי מיא
 באינון נוקבין • ועאל נהורא ובטש לארבע סטרי תהומא, מתגלגלא נהורא
 בחברתה, ואערעו בחד, ופלגין מיא ואחידין כל אינון שבעה בשבעה תהומי,
 וכראן בחשובי תהומי, וחשובי אינון מתערבי בהו • סלקין מיין ונחתין
 מתגלגלן באינון נהורין, ואתערבן כחדא נהורין וחשובין ומיין, ואתעבידו
 מנייהו נהורין דלא אתחזין חשובאן • בטש כל חד בחבריה, ומתפלגין
 לשבעין וחמש צנורי תהומין, ובהו נגדין מיא • כל צנורא וצנורא סליק
 בקליה ואודעו עאן תהומין, וכד ההוא קלא אשתמע, כל תהומא קארי
 לחבריה ואמר פליג מימך ואיעול כך • דא הוא דכתיב (תהלים מ"ב)
 תהום אל תהום קורא לקול צנוריק • תחות אלין • תלת מאה ושתין
 וחמש גידין • מנהון תורין, מנהון אכמין • מנהון סומקין • אתכלילן
 דא כדא ואתעבידו גוון חד, אינון גידין אתרקומו בשבע עשרה רשותות,
 וכל חד רשת גידין אקרי • אתרקומו דא כדא ונחתין בשפולי תהומא •
 תחות אלין תרין רשתין קיימין בחיזו דפרזלא, ותרין רשתין אחרנין
 בחיזו דנחשא • תרין כרסוון קיימי עליהו חד מימינא וחד משמאלא •
 כל אינון רשתין מתחברן כחדא • ומיין נחתין מאינון צנורין ועאלין
 באלין רשתין, אינון תרין כרסוון חד כרסייא דרקיעא אכמא, וחד
 כרסייא דרקיעא ססגונא, אלין תרין כרסוון כד אינון סלקין, סלקין
 בההוא כרסייא (כ"ג כ) דרקיעא אכמא, וכד נחתין נחתין בההוא
 כרסייא דרקיעא ססגונא, אלין תרין כרסוון חד מימינא וחד משמאלא •
 ההוא כרסייא דרקיעא אכמא מימינא • וההוא כרסייא דרקיעא
 ססגונא משמאלא • כד סלקין בכרסייא דרקיעא אכמא • מניין
 כרסייא דרקיעא שמאלא ונחתין ביה • מתגלגלן כרסוון חד כחד •
 (נקטין) ונחתין כל אינון רשתין בגווייהו, ועאלין לון בשפולי דתהומא •
 תתאה • קאים חד כרסייא וסליק לעילא מכל אינון תהומי, וקאים
 כרסייא אחרא לתתא דכל תהומי, (דרכי ע"ב) בין תרין כרסוון אלין
 מתגלגלן כל אינון תהומי, וכל אינון צנורין אתגעצו בין תרין כרסוון
 אלין • שבעין וחמש צנורין אינון שבעה אינון עלאי דכלא • וכל אינון
 אחרנין אחידין בהו, וכלהו נעיצין בגלגלוי דהאי כרסייא בסטרא דא
 ונעיצין

ונעיצין בגלגלוי דהאי כרסייא בסטרא דא • בהו מיין סלקין ונחתין •
 אינון דנחתי כראן בתחומי ובקעי לון, ואינון דסלקין עאלין באינון
 נוקבי אבנין, וסלקין ומליין לשבע ימים • עד פאן שבעה גווגי נהורין
 ברזא עלאה, (ע"כ) (ל"ג ב') תא חזי נחשת התנופה דקא אמרן, אלין
 אינון טורי נחשת דאקרון הרי נחשת, ואינון דאקרון אדני נחשת, ואלין
 קיימין תרעין בכל אינון פתחין, וסחרין להו לכל אינון דקיימין לגו •
 בגין דאלין אינון תרעין דקיימין לפתחין לבר, ואלין עאלין ונפקי כבי
 מלפא • ומן נחשת דא, כל אינון מאנין דמדבחה לשמשא בהואלין
 אינון מאנין למדבחה דבר נשמתין מתקרבין לסלקא על גבי מדבחה,
 אלין אינון פלחין ההוא פולחנא דמדבחה, וכלהו מסייעי לשמשא ההוא
 שמושא, ואקרון כלי המזבח. וכל אלין מאנין וכל אינון יתרות המשכן
 כלהו בשמהן אקרון, מאני דשמושא לשמשא בקודשא • ועל דא קיימין
 כלהו ממנן ידעאן, ורתיבין ידעאן ורוחין ידעאן, כל חר וחר דקא
 חזי ליה • ובהיכלין דקדושה דאינון היכלין, ידעאן כלהו בחושבנא •
 קשורא דדהבא כדהבא, כספא בכספא נחשא כנחשא • אלין דנחשת
 דלתתא נטלי חילא מנחשת דלעילא, וכן כלא כל אינון גווגין מתערבי
 אלין באלין, לאחדא לאתקשרא אלין באלין • קרסי זהב אינון קיימין
 לקשרא אינון ידען חר כחר • קרסי נחשת אינון קיימין לקשרא משכנא,
 ואלין לקבל אלין, וכלהו קיימין ככוכבייא (ל"ג ב') אלין ברקיעא • כמה
 דנהרין כוכבייא ברקיעא ואתחזון, הכי גמי נהירין אינון קרסיים במשכנא
 והא אוקימנא, ונהירין אינון קרסיים, ואתחזון ככוכבייא דקיימי ובלטי
 (כ"ה ולהטי) • ונצצי אינון חמשין דדהבא, וחמשין דנחשא, ונהרין אלין
 לקבל אלין • ומגו נהורא דלעילא, נפק חר נציצו דנצין ואנהיר בגו
 אספקלרייא דלא נהרא, וההוא נציצו כליל מכל גווגין דנהרין, ואקרי
 ארגמן • וכד בטש דהאי ארגמן בהרוגה נהורא חשוכא,
 (ס"ה תכלא) כדן נפק חר נציצו אחרא דלא להיט, ואתערבו דא כדא,
 ואינון הוו לבושין דקודשא, דאתלבש בהו מיכאל כהנא רבא • וכד
 אתלבש בהו באינון לבושי יקר, כדן עאל לשמשא בקודשא, ועד לא
 לביש במלבושין אלין לא עאל לקודשא כגוונא דא (שמות כ"ד) ויבא משה
 בתוך הענן ויעל אל ההר, (ל"ט ב') ואוליפנא דהוה מתלבש בעננא •

וכד הוה מתלבש בעננא, כדן ויעל אל ההר ועד לא אתלבש ביה
 לא יכיל למיעל לגו. כגוונא דא כהנא רבא לא עאל לקודשא, עד
 דאתלבש באלין לבושין בגין לאעלא לקודשא. ובגין דנפקו מרזין עלאין,
 ואינון כגוונא דלעילא אקרון בגדי שרד. בגין דאשתארו מאינון
 לבושין עלאין, בגין דהוו ממרה דאשתאר מנהורין דזיוין עלאין.
 תכלת וארגמן, גוונין דרזא דשמא קדישא דאקרי שמא
 (כרסית מ"ח כ) שלים יהוה אלהים. ודא איהו רזא לאתלבשא כהנא
 רבא למיעל לקודשא. תולעת שני, אינון גוונין סומקא ותכלא וארגוונא
 דאיהו כליל בכל אינון גוונין. ומגו דאיהו אתלבש פרוו בלבושין
 דגוונין אלין, הוה על לגו ולא דתיין ליה לבר. תא חזי כלא אתעביד
 ברזא דמהימנותא, למהוי כלא כגוונא דלעילא. ועל דא כתיב בגדי
 השרד לשרת בקדש, ואקרון בגדי (קדש) שרד, בגין דלא אקרון קדש
 אלא כד שראן ביה אינון גוונין דכתיב (ויקרא י"ח) בגדי (דרכ"ט ע"ב) קדש
 הם. וכתיב (ירמיהו כ') קדש ישראל ליי ראשית תבואתה. קדש ישראל,
 בגין דבישראל אתחזון כל גוונין כהנים לויים וישראלים, ואלין אינון
 גוונין לאתחזוא לגו. תא חזי (כ"ח כ' ו"ל"ב"ב) גשמתא לא סלקא לאתחזוא
 קמי מלכא קדישא, עד דזכאת לאתלבשא בלבושא דלעילא לאתחזוא
 תמן. וכן כגוונא דא לא נחתא לתא עד דאתלבשת בלבושא דהאי
 (ק"ו ב) עלמא. כגוונא דא מלאכין קדישין דלעילא דכתיב בהו (מלכים ק"ד)
 עשה מלאכיו רוחות משרתיו אש לוהט, כד עבדין (דל"ב"ב ב) שליחותא
 כהאי עלמא, לא נחתין לתא עד דמתלבשין בלבושא דהאי עלמא
 וכלא איהו כגוונא דההוא אתר דאזיל תמן. והא אוקימנא דנשמתא
 לא סלקא אלא בלבושא דנהיר. ותא חזי אדם הראשון כד הוה
 כגנתא דערן, הוה מתלבש בלבושא כגוונא דלעילא, ואיהו לבושא דנהורא
 עלאה. כיון דאתרד מנתא דערן, ואצטרך לגוונין דהאי עלמא
 מה כתיב (כרסית ג') ויעש יי אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבישם.
 כקדמיתא הוו כתנות אור, אור דההוא נהורא עלאה דשימש ביה כגן
 ערן. (ב) בגין דהא גנתא דערן, נהורא עלאה דנהיר משמש ביה.
 ועל דא אדם קדמאה כד עאל לגו גנתא, אלביש ליה קדשא כדן
 הוא בלבושא דההוא נהורא ואעיל ליה תמן. ואי לא אתלבש

בְּקִדְמִיתָא בְּהוּא נְהוּרָא לֹא יִעוּל לְתַמֵּן • כִּיּוֹן דִּאֲתַתְרַךְ מִתַּמֵּן, אֲצַטְרִיךְ
 לְמַלְבוּשָׁא אַחְרָא כְּדִין וַיַּעַשׂ " אֱלֹהִים לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ כְּתַנּוֹת עוֹר •
 וְכֹלָא כְּמָה דִּאֲצַטְרִיךְ • וְהִכָּא כְּגוֹנָנָא דָּא עֵשׂוּ בְּגַדֵּי שֶׁרָד לְשֶׁרֶת בְּקִדְשׁ
 לְאַעְלָא בְּקוֹדֶשָׁא • וְהָא (ס' 6) אִוְקְמוּה דְעוֹבְדֵין טַבִּין דְבַר נֶשׁ דְּעַבִּיד
 בְּהַאי עֲלֵמָא, אִינּוֹן עוֹבְדֵין מִשְׁכֵּי מְנַהוּרָא דְזִיּוּא עֲלָאָה, לְכוּשָׁא לְאַתְתַּקְנָא
 בֵּיהּ לְהוּא עֲלֵמָא, לְאַתְחוּזָאָה קְמִי קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא • וּבְהוּא לְכוּשָׁא
 דְלִבִּישׁ, אֲתַהֲנִי וְתַמִּי גוֹ אֲסַפְקִלְרִיָּא דְנִהְרָא כְּמָה דֵּאת אָמַר (תַּפְלִיס כ"ו)
 לְחַזוֹת בְּגַעַם " וּלְבַקֵּר בְּהִיכְלוֹ • וְעַל דָּא נִשְׁמַתָּא אֲתַלְכַּשְׁתָּ בְּתַרִּין
 עֲלֵמִין, לְמַהוּי לְהַשְׁלִימוֹ כְּכֹלָא, בְּהַאי עֲלֵמָא דִּלְתַתָּא וּבְעֲלֵמָא דִּלְעֵילָא •
 וְעַל דָּא כְּתִיב (ס"ט ק"מ) אֲךְ צְדִיקִים יוֹדוּ לְשִׁמְךָ בְּהַאי עֲלֵמָא • יִשְׁכּוּ יִשְׂרָאֵל אֶת פְּנֵיךְ,
 אֲךְ צְדִיקִים יוֹדוּ לְשִׁמְךָ בְּהַאי עֲלֵמָא • יִשְׁכּוּ יִשְׂרָאֵל אֶת פְּנֵיךְ בְּהוּא
 עֲלֵמָא :

וַיַּעַשׂ אֶת הָאֵפוֹד זֶהב • הָא אִוְקְמוּה • אָמַר רַבִּי יוֹסִי אֵפוֹד וְחֹשֶׁן
 כְּחַדָּא הוּוּ, וְאִוְקְמוּה דְהָא בְּאֲתַר דְּהוּא קִיּוּמָא קִיּוּמֵן כֹּל אִינּוֹן
 תְּרִיסַר אַבְנִין, וּכְלָהוּ נְטִילֵי שְׁמַהֲן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וּכְלָהוּ תְּרִיסַר תַּחֲוּמִין
 עֲלֵאִין, כְּלָהוּ בְּרֹזָא דְשַׁבְּטֵי יִשְׂרָאֵל אִינּוֹן • וְרֹזָא דָּא כְּתִיב (ס"ט קכ"ב)
 שֵׁשׁ עָלוּ שַׁבְּטִים שַׁבְּטֵי יִהּ עֲדוּת לְיִשְׂרָאֵל לְהוֹדוֹת לְשֵׁם " • שֵׁשׁ
 עָלוּ שַׁבְּטִים, אֲלִין אִינּוֹן תְּרִיסַר שַׁבְּטִין עֲלֵאִין לְעֵילָא דְאִינּוֹן שַׁבְּטֵי יִהּ
 דְּהָא שְׁמָא דָּא עֲדוּת לְיִשְׂרָאֵל • אָמַר רַבִּי חִיָּיא רַתְרִי זְמַנִּי כְּתִיב
 שַׁבְּטִים • אֵלָא שֵׁשׁ עָלוּ שַׁבְּטִים, אֲלִין שַׁבְּטִין דִּלְתַתָּא • שַׁבְּטֵי יִהּ,
 אֲלִין שַׁבְּטִין דִּלְעֵילָא • עֲדוּת לְיִשְׂרָאֵל, דָּא רֹזָא (רַכ"ב כ) דְּשְׁמָא קִדְשָׁא
 עֲלָאָה דָּא דִּאֲקִרֵי עֲדוּת, כְּמָה דֵּאת אָמַר (תַּפְלִיס קל"ב) וְעֲדוּתִיזוֹ אֲלִמְדֵם •
 וְאִינּוֹן תְּרִיסַר שַׁבְּטִין קִדְשִׁין עֲלֵאִין, אִינּוֹן תְּרִיסַר אַבְנִין קִדְשִׁין, וְעַל
 דָּא אִינּוֹן קִיּוּמִין לְתַתָּא כְּגוֹנָנָא דִּלְעֵילָא, וְכֹל אִינּוֹן שְׁמַהֲן דְּתְרִיסַר
 שַׁבְּטִין, כְּלָהוּ גְלִיפָּאן כְּאִינּוֹן אַבְנִין, וּכְהִנָּא רַבָּא נְטִיל לֹון • תָּה חִיָּי
 יַעֲקֹב כִּד הוּוּ אֲזִיל לְחַרְן מַה כְּתִיב (כַּרְאִישׁ כ"ט) וַיִּקַּח מֵאַבְנֵי הַמָּקוֹם
 וַיִּשֶׁם מְרֹאשׁוֹתָיו • אֲלִין תְּרִיסַר אַבְנִין קִדְשִׁין, וּכְלָהוּ אֲתַעֲבִידוּ חַד אַבְנָא
 דְכְּתִיב וְהָאֲבֵן הַזֹּאת אֲשֶׁר שָׁמְתִי מִצְבֵּהָ • וְקִרִי לְהוּ אֲבֵן •
 מַהִי טַעְמָא • כְּגִין דְּכָלְהוּ תְּרִיסַר אַבְנִין, אֲתַכְלִילוּ בְּאַבְנָא חַד
 קִדְשָׁא עֲלָאָה, דֵּאִירֵי לְעֵילָא מְנַהוּן דְכְּתִיב וְהָאֲבֵן הַזֹּאת

(ד'ל ע"ב) אשר שמתי מצבה יהיה בית אלהים • ועל דא הבא כהנא
 רבא שוי לון על לביה לדכרא להון תדיר דכתיב (שמות כ"ח) ונשא אהרן
 את שמות בני ישראל על לבו לפני • תמיד • ובגין כך פלא איהו
 ברוא דתריסר, (מקן קנ"ט ח' ב') תריסר עלאין טמירין לעלא דאתגניזו
 ברוא עלאה קדישא, ואינון רוא דאורייתא, ונפקי מקול חר דקיק והא
 אוקמוה • תריסר אחרנין טמירין לתתא כגוונא דילהון, ונפקי גו קלא
 אחרא דאיהי אבן דכתיב (כרמית מ"ט) משם רועה אבן ישראל • ועל דא
 אוקמוה ברוא דקרא דכתיב (ס' כ"ט) ונאספו שמה כל העדרים וגללו
 את האבן • דא שכינתא, דאקרי אבן כהן אבן ישראל, דמגנדרין לה
 ועאלין לה בגלותא וכתיב והשיבו את האבן על פי הבאר למקומה •
 ועל שמה אקרון פלהו אבנין, וכמה אבנין לאבנין • אית אבנין ואית
 אבנין • אית אבנין יסודי ביתא דכתיב (מלכים ח' ה') ויצו המלך ויסיעו
 אבנים גדולות אבנים יקרות ליסד הבית אבני גזית • ואית אבנין עלאין
 יקירין ואינון אלין תריסר • ואינון ארבע סדרין, תלתא תלתא לכל סדרא
 לארבע רוחי עלמא • כגוונא דא אינון ארבע דגלים דהוו אזלי כמדכרא •
 ואינון תריסר שבטין, תלתא תלתא לכל סטרא לארבע רוחי עלמא •
 וכלא רוא חרא והא אוקמוה • ותא חזי בשעתא דכהנא רבא, הוה שוי
 אלין תריסר אבנין ולביש לון בחושנא ואפודא, כדן שרייא עליה שכינתא •
 ואינון תריסר אבנין גליפין בשמהן דכלהו שבטין • וכל שבטא ושבטא
 אתגליף על אבנא חר • משקען הוו אתוון על אבנין • וכד נהירין אבנין
 אתוון הוו בלטין לבר ונהרין על מה דאצטריכו. וכאתוון דשבטים כלהו
 לא הוו תרין אתוון ח' ט', בגין דלא אשתכח חובה ככלהו • אמר רבי
 חזקיה אי הכי ח' דשמא גרים יאות • אבל ט' דאיהי את טב, ותנינן
 מאן (ב) דחמי את ט' בחלמיה טב ליה, כגין דביה פתחא אורייתא כי
 טוב דכתיב (כרמית ח' ב') וירא אלהים את האור כי טוב • והואיל והיה
 את טב, אמאי לא אכתוב באינון שבטין • אמר ליה בגין דסמכין תרין
 אתוון אהרדי, ותו דהא את ט' גניז וטמיר • ואיהו נהירו נהירו דכלהו,
 דהא את דא נהירו דכלהו הוי • ולית נהירו אשתכח בר מאת דא
 דכתיב וירא אלהים את האור כי טוב • והוא נהירו דהוא נהורא

דגניז

(6) כרמית ל' ע"ב :

דגניז וטמיר • ועל דא כתיב (תהלים ע"ד) לא ימנע טוב להולכים כתמים •
 ודא איהו נהורא דכלהו שבטין, ובגין כך לא אתגלף בהו • ותו דכלהו
 תריסר נפקי מנו אבסדרא דא טמירא, דאיהו כרזא דאת ט', ובגין כך
 איהו טמיר וגניז ולא אתחזי בהו • תא חזי כל הני אבנין קיימי בארז
 את וניסא • וכלהו כד הוו נהרין, כדן כהנא רבא הוו נהרין אנפוי
 ואתוון נהרין ובלטין לאשתמודעא לבר • וכד הוו נהרין אנפוי דכהנא
 כדן הוו אשתמודעאן בליטו דאתוון דאיהו לטב • וכדא אשתמודע
 כהנא אי זכאה הוא אי לאו • ועל דא כלא איהו באת וניסא והא
 אוקמוה רבי אבא הוה שכיח קמיה דרבי שמעון אמר ליה הא דכתיב
 (שמות כ"ח) ונתת אל חשן המשפט את האורים ואת התמים, ותנינן אורים
 דנהרין במלה דאצטריכו • תמים דאשלימו במלייהו • תו אנן צריכין
 למנדע האי רזא • אמר ליה ודאי והכי איהו, חשן ואפור לקבל אורים
 ותמים, ודא רזא דתפלין וקשרא דתפלין לקבל תרין אלין • פתח ואמר
 (ס"ג ז"ג) וראית את אחרי ופני לא יראו • וראית את אחרי, הא תנינן
 דאחזי ליה קודשא בריך הוא למשה קשר של תפלין • ופני, אלין
 תפלין ממש • ופני, אינון תפלין דאינון רזא עלאה שמא קדישא
 (דר"ע ע"ב) אחרי, איהו רזא דקשרא דתפלין • והא ידעא לגבי חבריאי,
 בגין דדא אספקלרייא דנהרא • ודא איהו אספקלרייא דלא נהרא •
 לקבל דא אורים דנהרין במלייהו • תמים, דאשלימו במלייהו, דא פנים
 ודא אחור • ורזא דא קול ודבור • (ב) קול אנהיר לדבור למללא • דבור
 אשלים מלה • ותדיר דא ברזא סלקן, ולא (סקדמס ו' כ) אתפרשן דא מן
 דא לעלמין, ובגין כך חשן ואפור דא פנים ודא אחור • וכלא רזא חדא
 בלא פרישו כלל • אמר ליה אי הכי דלא מתפרשן לעלמין, ומאן
 דאפריש לון הא תנינן דכתיב (משלי ט"ז) מפריד אלוף, מהו דכתיב
 (שמואל ב' כ"ג) ויהי בברוח אביתר בן אחימלך אל דוד קעילה אפור
 ירד בידו, ואילו חשן לא קאמר • אמר ליה ודאי הכי הוא • כל מה
 דהוא חשיב, איהו טמיר וגניז ולא ידבר כל כך • כגוונא דא נשאי
 אפור בר • מה דאיהו באתגלייא יתיר איהו אדבר, בגין דיתכסימה

דאיהו

(א) פי' ז'א למ' ומ'ש ובכ"כ חשן וקטיד וכל' מכוחר כסמך דאפור רומן למ' וז'ש אפור ירד כירו דחשן דמשיכ טמיר וכו' יאבנה לרמז
 כי אפור נ' ז'א שילוב סו"ס ארנ"י דאס חר"י באקבליית ורר"ך לכיין כסס המיסוד זאינון כיסודא ירוק מאלין :

דאיהו בגניזו וטמירו • ועל דא אדבר מה דאיהו באתגלייא יתיר •
 ובגין כך שמא עלאה איהו רזא בטמירו וגניזו, ולא אדבר אלא בשמא
 דאיהו באתגלייא • דא אדבר ודא אגניז, דא באתגלייא ודא בסתירו,
 וכל מה דאתגלייא איהו אדבר לעלמין • שמא דגניז איהו יהוה,
 שמא דאיהו באתגלייא איהו אדנ', ועל דא אכתיב באתוון טמירין
 ואקרי באתוון אלין, ואתבסי דא כדא למחוי יקרא עלאה טמיר וגניז
 לעלמין, דכל (ט"ו ט"ז) ארחי דאורייתא הכי הוא, אתגלייא וסתמא •
 וכל מלין דעלמא, בין דעלמא דין ובין דעלמא דלעילא כלהו אינון טמיר
 וגלייא :

פתח ואמר (וינס ט) ויאמרו אליו הגידה נא לנו באשר למי הרעה
 הזאת לנו וגומר • האי קרא אית לאסתכלא ביה, כלהו כרזא
 דחכמתא שאילו דכתיב הגידה נא לנו באשר למי, באשר, רזא דחכמתא
 שאילו • הכא שאילו רזא דאיהו באתגלייא, למנדע אי מזרעא דיוסף
 קאתי, דימא כיון דחמא ארונא דליה, מיד אתבקע והוה יבשתא דכתיב
 (תהלים קי"ד) הים ראה ויגוס • הים ראה ההוא דכתיב ביה (בראשית ט"ז)
 וינס ויצא החוצה, מיד הירדן יסוב לאחור • ועל דא שאילו ליה באשר,
 דכתיב ביה ביוסף באשר את אשתו • אי מההוא זרעא קא אתיר
 צלי דישתוק ימא מינן • למי • ואי מזרעא דיעקב קא אתית דכתיב
 ביה (ס"ג ט"ג) למי אתה ואנא תלך, ואינון הוו מלאבין קדישין דשדר
 בשליחורגיה ואשתויב מההוא עאקו, צלי למרך וישדר מלאביה
 ונשתויב מההוא עאקו • ואי לאומה מלאכתך, במה אשתדלותך בכל
 יומא • ומאין תבוא, מאן אינון אבהתך, מה ארצך, אי היא ארעא
 דאתחזייא לאתענשא • ואי מזה עם אתה, אי הוא עמלק, או חר משבעה
 עממין דאתחזון לאתענשא • בלא שאילו ליה כדקא יאות מה אתיב
 לון ויאמר אליהם עברי אנכי, מההוא זרעא דאברהם העברי דאקדיש
 שמא דמאריה בכל יומא בעלמא • וארת יי אלהי השמים אני ירא
 וגומר • אינון לא שאילו ליה אלא מלה באתגלייא ובאתבסטיא למנדע
 ביה • ואיהו אתיב לון כלא באתגלייא • מה בתיב ויראו האנשים
 יראה גדולה • כיון דשמעו שמא דקדשא בריך הוא מיד דחילו בגין
 דכלהו הוו ידעין נסין וגבוראן דעבר קודשא בריך הוא בימא, ובין

דאמר לון שמא קודשא בריך הוא, מיד דחילו קמיה דחילו סגיא • תו
אמר לון דאיהו ערק מקמי קודשא בריך הוא, ועל דא אמרו ליה מה
זאת עשית, דאנת ערקת מקמיה ולא עבדת פקודוי • ובגין כך מה
זאת עשית, דאנת עברת על פקודי דמאריך • ותא חזי כל אלין אתגניירו
לבתר, כד חמו נסין וגבורין דעבר ליה קדשא בריך הוא ליונה בימא •
וכלהו חמו ליה כד נפל בימא, (הל"ט ע"ב) וההוא נוגא דסליק ובלע ליה
קמייהו • וכד אתא ההוא נוגא רבא לעיניהון דכלא, ופלט ליה ליבשתא,
אתו לגביה ואתגניירו כלהו הדא הוא דכתיב (ויכ"ב) משמרים הכלי
שוא חסדם יעזובו • ותא חזי כלהו אלין הוו גרי צדק, ואתחכמו
באורייתא והוו הבימין עלאין, כגין דהא קדשא בריך הוא אתרעי בהו,
וככל אינון דמתקרבי לגביה, ומקדשין שמייה באתגלייא, דכד אתקדש
שמייה באתגלייא, שמייה דאתכסייא אסתליק על כורסי יקריה דכתיב
(ויקרא כ"ב) ונקדשתי בתוך בני ישראל • ותא חזי מה כתיב :

וירכסו את החשן מטבעותיו אל טבעות האפר בפתיל תכלת • אמאי
בפתיל תכלת, אלא לאחזאה דהאי (הל"ט כ') תכלתא אתקשר
בכלא ועל דא כלא איהו ברוא עלאה, מה כתיב פעמן זרהב ורמון
ואוקימנא, וכלא איהו ברוא עלאה כדקאמרן • מה כתיב ונשמע קולו
כבאו אל הקדש לפניי, כגין דאצטריך (כרמית ל' כ') קלא דאשתמע,
וכרכאן ישרון על עלמא כגיניה דכהנא דאיהו מברך כלא • ופר"ח
כלא • פעמן זרהב הא אוקימנא • רמון, דאתמלייא כרמונא דאדאיהו
אתמלייא מכלא, וכלא אוקימנא :

ויעש את מעיל האפר מעשה ארג כליל תכלת • הא אתמר ברוא
דחשן ואפור וכלא חד, כליל תכלת, דרזבו אתחזי כמרה
דאוקימנא, דתכלא איהו רוא דנהורא דכורסייא תכלא, דאיהו בקשורא
דנהירו (ס"ב ע"ב) חנורא כלא כחדא, ועל דא תכלא לאפורא איהו •
אמר רבי שמעון הני מאני דלבושין דכהנא כלהו ברוא עלאה איהו,
למהו לבושין דלתתא כגוונא דלעילא תא חזי כיון דמיכאל כהנא
רבא איהו, ואתי מסטרא דימינא, אמאי כתיב בגבריאל (דניאל י"ב) האיש
לבוש הכדים, דהא לבושין לכהנא רבא איהו, ומיכאל איהו כהנא
ואתי מסטרא דימינא, אלא מהבא דשמאלא אתכליל בימינא תדיר,

ואתלבש גבריאל (ל"ג ב) בלבושין אלין • תו דהא גבריאל איהו
 אתמנא שליחא בהאי עלמא שליחא דאתמנא בהאי עלמא, אצטרך
 לאתלבשא בלבושין דהאי עלמא, והא אוקימנא ברזא דנשמתא בד
 סלקת לעילא, אתלבשת בלבושא כגוונא דלעילא בגין למחוי תמן •
 וכן כד נחתת לתתא מלעילא, כלא איהו כגוונא דהוא אתר דאולת
 תמן • כגוונא כל אינון שליחן דאתמנן בשליחותא בהאי עלמא והא
 (כ"ט ב) אוקימנא • ותא תזי האי מעילא דאפודא לחפיייה עליה כד
 לביש ליה • כתיב (תהלים קל"ט) אחור וקדם צרתני ותשת עלי כפפה, האי
 קרא הא אוקמוה • אבל תא תזי בשעתא דברא קדשא בריך הוא
 לאדם הראשון, דבר ונוקבא אתבריאו, והווי תרווייהו דא עם דאקשרא
 נוקבא לאחורא ודכורא לקמה, עד דנסר לון קדשא בריך הוא, ואתקין
 לה, ואעיל לה לקמיה דאדם לאסתכלא אנפין באנפין, וביון דאסתכלו
 אנפין באנפין, כדון אתסני רחימותא בעלמא ואוליד תולדין בעלמא
 מה דלא הוות מקדמת דנא והא אוקימנא • ולבתר דחכ אדם
 ואתתא, ואתא נחש על חוה ואטיל בה זוהמא, אולידת חנה לקין וחתה
 דיוקניה דיוקנא דלעילא (קפ"ו ב) ותתא, מרזא דזוהמא דסטרא אחרא
 ומסטרא דלתתא • ועל דא איהו הוה קדמאה דעכד מותא בעלמא,
 בגין דסטרא דיליה גרים • חויה ארחה הוא (ב) למחוי כמין לקטולא
 וההוא דאתי מניה, ארחה נקיט ואויל • ועל דא כתיב (בראשית ד) ויהי
 כהיותם בשדה ויקם קין אל הבל אחיו ויהרגהו (בראשית ז"א ב) אשבחנא
 בספרין קדמאין, דכד קטל ליה קין להבל, הוה נשיר ליה נשיבין
 (דל"א ע"ב) כחויא, עד דאפיק נשמתיה וקטל ליה, ובל מלין אהדרו ליסודא
 קדמאה • ואי לאו דהוה קין מהוה סטרא, לא אשתכח הכי לגבי
 אחיה • ועל דא כיון דהוא אדם דאתקטיל הבל ואתתריך קין, אמר
 מה אנא אוליד, מכאן ולהלאה אתפרש מאתתיה מאה ותלתין שנין •
 ורוחין נוקבי מסאבי הוו אתיין ומתחממן מניה, והוה אוליד רוחין ושדין
 ואקרוז נגע בני אדם ואוקימנא • (בראשית כ"ד ב) לבתר קני ואתלבש
 בקנאה ואתחבר באתתיה, ואוליד לשרת דכתיב (בראשית ס') ויוליד
 בדמותו בצלמו ויקרא את שמו שת • דא איהו בדמותו בצלמו, מה

דלא

דלא הוה הכי בקדמיתא, באינון בנין קדמאי דהוו מקרמת דנא .
 בגין דהא בקדמיתא אתחברותא (ב) אחרא הוות לגביה ואוקמוה .
 עד דאתת חוה, ואתקין לה קדשא בריך הוא לגביה דאדם ואתחברו
 אנפין באנפין . ועל דא כתיב (סג ט) לואת יקרא אשה . דא איהי
 אתתא, אבל אחרא לא אקרי הכי והא אוקמוה . ובגין (כך) דאדם
 וחיה כחדא אתבריאוו כרטיב (סג ט) זכר ונקבה כראם ויברך אותם
 תרנייהו כחדא הוו . ועל דא כתיב אחור וקדם צרתני . תא חזי אפור
 וחשן אחור וקדם הוו, וכד כהנא הוה אתלבש בהו הוה דמי כדיוקנא
 עלאה . והא אתמר דכדין אנפוי נהירין, ואתוון בלשין וסלקין לעילא
 מנהרין, וכדין הוה ידע מלה . ובגין כך תקינא דחושנא ותקונינא
 דאפורא כחדא מתקשרן . ואף על גב דתקינא דדא לאו איהו כתקינא
 דדא, בלא כרזא חדא . קשורא דדא לאתאחדא חושנא באפורא
 כארבע עוקאן, דאתקשרן בהאי אתרובהאי אתר . ואינון רזא דאינון
 דתיבין דמתקשרן בהאי סטרא דלתתא לאינון דלעילא, וכלא אירו
 כרזא דאופנים וחיות . כתיב כראשית ברא אלהים את השמים ואת
 הארץ . ואוקמוה דהא כלא כגוונא דא אתעביד משכנא, כגוונא
 דעלמא תתאה, עבד כגוונא דעלמא עלאה, וכל עובדוי דעבד כגוונא
 דלעילא . הכי נמי משכנא וכל עובדוי, אינון כעובדא וכגוונא דעלמא
 (עלאה) . (סג ט) ואוקמוה כגוונא דא אתעביד משכנא וכל עובדוי דעבד
 בהאי עלמא, כגוונא דלעילא עבד . והכי נמי משכנא כל עובדוי אינון
 כגוונא דלעילא, כגוונא דעלמא תתאה וכגוונא דעלמא עלאה) ורזא
 דא, כל עובדין דמשכנא כלהו עובדין ותקונין דלעילא ותתא, בגין
 לאשראה שכינתא כעלמא כדיורין עלאין וכדיורין תתאין . כגוונא
 דא גן עדן לתתא, איהו כגוונא עלאה וכגוונא תתאה, כל ציורין וכל
 דיוקנין דעלמא כלהו תמן . ועל דא עבדת משכנא ועבדת (יד ט)
 שמים וארץ כלהו כרזא חדא . כתיב (שעיה ט) שאו מרום עיניכם
 וראו מי ברא אלה וגומר . האי קרא אוקמוה . אבל תא חזי וכי בגין
 דיסתכל בר נש עינוי לעילא וזקיף לון לעילא, כיל למנדע ולאסתכלא

כמה

(ה) כי סא פ' וסתתי קדמס וי ככני דוד פ' כ' יחזית על כ' לואת יקרא אשה ועל כ' מתיב סלמן כדדוק . מא' ו' :

במה דלא אתרשי למנדע ולמחמי, אלא שאו מרום עיניכם, מאן דבעי
לאסתכלא ולמנדע בעובדוי דקדשא בריך הוא יזקוף עינוי לעילא,
ויחמי כמה חילין וכמה משיריין, עובדין משגיין דא מן דא, רברבין
אלין מאלין. וכדין תחמוין ותשאלון ותימרון מאן ברא אלין. מי ברא
אלה, הא אוקימנא. רזא דמי ברא אלה, דהוא אתר דקיימא מרום גניז
וסתים ולא ידע, (ב"ב 6) וקיימא תדיר לשאלא, בגין דלא אתגלייא ההוא
אתר. (ק"ס ח"כ) המוציא במספר צבאם. מאי המוציא אלא בגין דההוא
אתר דאיהו טמיר וגניז, איהו אפיק כלא ברזא. דקול דנפיק משופר,
וההוא קול איהו מספר דכל חילין עלאין, וחושבנא דכלא. ומתמן
אשתבח רזא דמהימנותא עלאה בכל אינון סטריין עלאין, עד דנגדין דרגין
ואתמשכאן לתתא, ואתפרשאן במרה (ק"ס) חילין לזנייהו, וכלהו קיימן
בחושבנא ואקרין בשמא. מרוב אונים, דא סטרא דימינא. ואמיץ כח,
דא סטרא דשמאלא, איש לא נעדר, סטריין דנגדין מתריין עבריין.
(דרל"ב ע"ב) דבר אחר שאו מרום עיניכם וראו מי ברא אלה. האי קרא
בר אתקם משכנא והוה אתתקן, כל מאן דחמי ליה למשכנא אסתכל
ביה לעילא ותתא, וכלא חמי ביה במשכנא. בגין דכל עובדין דעלמא
עלאה ותתאה, בלהו אתתקנו ביה במשכנא והא אוקימנא. כל מאן
דחמי אינון קרסום במשכנא ואסתכל בהו, הוה מסתכל בנהירו דיל הון
בנהירו דכוכבייא, בגין דהכי קיימן כוכבייא ברקיעא. פתח ואמר
(תהלים קמ"ח) הללויה הללו את יי מן השמים וגומר. תא חזי תושבחתא
דא אמר דוד לקבל רזא דשמא קדישא דאיהו בללא דתושבחתא דכלא,
תריין תושבחן אינון כגוונא דרזא דשמא קדישא עלאה, דאיהו כללא
דתושבחתא דכלא. ואינון דא, ותושבחתא בתרארה דאיהי כללא
דתושבחתא דכלא דכתיב (ס"ט ק"ז) הללויה הללו אל בקדשו וגומר.
אבל דא הוה על עשר מינים, ורא הוה על שבע, וכלא רזא חדא בשמא
קדישא. הללויה הללו את יי מן השמים, איהו שירותא דשית סטריין
לאתפשטא לתתא, דדא איהו רזא דקיימא לשאלא כמה דאת אמר
(דכריס ד') כי שאל גא לימים ראשונים אשר היו לפניך וגומר. עד הבא
אית רשו לשאלא מן היום אשר ברא וגומר. ועד קצה השמים מבואן
ולהלאה לאו קיימא לשאלא, בגין דאיהו אתר טמיר וגניז. ועל

דַּלּוּת הַלְלוּ אֶת יי מִן הַשָּׁמַיִם הַלְלוּהוּ בְּמִרוֹמִים, אֲלֵיךְ תִּרְיָן סִטְרִין
 (דַּאֲיִנּוֹן רוּמָא דְשִׁירוּתָא) יִמְנָהּ וּשְׂמַאלָא, וּמַהֲבָא אֲתַפְּשֵׁטָאן כְּלָהּוּ
 אַחֲרֵינֵין לְתַתָּא, כְּרֹזָא דְרַגְיִין לְאַתְתַּקְנָא בְּדַקָּא יָאוּת • הַלְלוּהוּ (קס"ו ב')
 כָּל מְלָאכֵי, אֲלֵיךְ תִּרְיָן קִיִּמִּין דְקִיִּמִּי תַחֲוֹת גּוּפָא לְמִשְׁעָאן גּוּפָא עֲלֵיהּ •
 תָּא חֲוִי אֲיִנּוֹן קִיִּמִּין דְגּוּפָא אֲשֵׁתַעֵן עֲלֵיהּ, קִיִּמִּי הֲבָא כְּרֹזָא דְמְלָאכֵין,
 בְּגִין דִּירְכִין אֲיִנּוֹן שְׁלִיחֵן לְמִיזַל מְאַתֵּר לְאַתֵּר, וּמְרֹזָא דָּא נִפְקִין אֲיִנּוֹן
 דְאַקְרוּן מְלָאכֵין, דַּאֲיִנּוֹן שְׁלִיחֵן לְמִיחָךְ בְּשִׁלְיָחוּתָא דְמְאַרְיָהוֹן מְאַתֵּר
 לְאַתֵּר הַלְלוּהוּ כָּל צְבָאֵין דָּא אִיהוּ אַתֵּר דְנִפְקִי מְנִיָּה כָּל חִילִין קְדִישִׁין
 עֲלָאִין, רֹזָא דָּאֵת קִיִּמָּא קְדִישָׁא, וְאִיהוּ רְשִׁים בְּכָל שְׂאֵר רְבוּן בְּדַקָּא
 אֲמֵרֵן דְכְּתִיב (ישע"א מ"ח) יי צְבָאוֹת שְׁמוֹ, אוֹת אִיהוּ בְּכָל שְׂאֵר חִילִין
 וּרְבוּן • הַלְלוּהוּ שֶׁמֶשׁ וְיָרֵחַ, בֵּיהּ קִיִּמָּא רֹזָא דָּא וְאִיהוּ שְׂמֵשָׁא לְאַנְהֵרָא
 וּבֵיהּ קִיִּמִּין בּוֹכְבֵיִיא עֲלָאִין דְנִהְרִין וּמְזוּלֵי וְהָא אוֹקִימָנָא • לְבַתֵּר אֲהֵדֵר
 לְעִילָא לְהֵוּא אַתֵּר רְקָאִים בְּרוּמָא דְמִרוֹמִים, וְתַמֵּן תְּקִיעוּ דְכִלָּא •
 הַלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם, לְבַתֵּר הַלְלוּ אֶת יי מִן הָאָרֶץ • לְקַבֵּל אֲלֵיךְ אֱלֹהֵי
 וּבְרַךְ וְגוֹמֵר. תָּא חֲוִי אֲיִנּוֹן בּוֹכְבֵיִיא לְתַתָּא קִיִּמִּין בְּמִשְׁכּוֹ דְאַתְמַשְׁכָּא
 מְרֹזָא עֲלָאָה, בְּגִין דְכִלָּא קִיִּמָּא בְּדִיּוֹקְנָא עֲלָאָה וְהָא (כְּרִאָסִית ל"ד ב')
 אוֹקִימָנָא. וּבְגִין כֵּךְ כָּל אֲיִנּוֹן בּוֹכְבֵיִיא וּמְזוּלֵי מְרוּם רְקִיעָא, כְּלָהּוּ קִיִּמִּי
 לְאַנְהֵרָא בֵּיהּ עֲלָמָא דְלְתַתָּא מְנִיָּה • וּמִתַּמֵּן אֲתַפְּשֵׁטָאן דְרַגְיִין
 עַד דְקִיִּמִּין דְרַגְיִין לְאַיִנּוֹן בּוֹכְבֵיִיא לְתַתָּא, דְכִלָּהּוּ לָא קִיִּמִּי בְּרִשׁוּתֵיהּ
 כְּלוּם וְהָא אוֹקִימָנָא וּכְלָהּוּ קִיִּמָּאן בְּרִשׁוּתָא דְלְעִילָא וְעַל דָּא כְּרִיב
 (ישע"א מ"ו) יַעֲמְדוּ גַּא וְיִוְשִׁיעֵךְ הַבְּרִי שְׁמִים הַחַיִּים בְּכּוֹכְבִים, וּכְלָא אִיהוּ
 בְּרִשׁוּתָא וְאַתְמֵר:

וַיַּעֲשׂוּ אֶת הַכְּתָנוֹת שֵׁשׁ וְגוֹמֵר וְאֵת הַמְצַנְפֹת שֵׁשׁ וְגוֹמֵר. רַבִּי יוֹסִיפְתָּח
 (ס"ז) וְהָיָה בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים נִכּוֹן יִהְיֶה הַר בֵּית יי בְּרֹאשׁ הַהָרִים
 וְגוֹמֵר. וְהָיָה בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים, כִּד יִפְקוֹד לֵה קְדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא לְבַרְתָּא
 דִּיעֻקֵּב, וְיוֹקִים לֵה מְעַפְרָא, וְיִתְחַבֵּר שְׂמֵשָׁא בְּסִיְהָרָא, כְּדִין נִכּוֹן יִהְיֶה
 הַר בֵּית יי, דָּא יְרוּשָׁלַם לְעִילָא, דְתַתָּא מִתְתַּקְנָא בְּתִיקוּנָאָה לְאַתְנֵהֲרָא
 בְּנֵהוֹרָא דְלְעִילָא, דְכָל נֵהוֹרָאָה לָאו אִיהוּ מִתְתַּקְנָא אֲלָא בְּנֵהוֹרָא
 דְלְעִילָא, וּבֵהוּוָא זְמָנָא יִתְנַהֵד עֲלֵהּ נֵהוֹרָא עֲלָאָה עַל חַד שְׂבַעֵה מְמָה
 דְהוּוּ מְקַדְמַת דְנָא כְּמָה דְכְּתִיב (ס"ז ב') וְהָיָה אֹזֶר הַלְבָנָה כְּאוֹר הַחֲמָה

ואור החמה יהיה שבעתים וגומר בראש ההרים בראשי ההרים מבעי ליה
 מאי בראש, אלא נהורא דא דיהא לה (דרל"ב ע"ב) בראש ההרים איהו
 ומאן איהו ראש ההרים דא כהנא רבא דאיהו ראש ההרים רישא דכלא
 סטר ימינא ודא איהו דמתקן לביתא תריר ומכרך לה לאנהורא
 אנפרא ועל דא יהיה נכון ובמרה יתקן לה, כאינן לבושין דאינן
 כגוונא דלעילא כמה דאוקמיה ואינן לבושין בלהו קיימן ברזא דשית,
 והאי ביתא כד יהא מתתקן בהאי ראש ההרים דאיהו כהנא רבא, כרין
 אתקשר ואסתלק לעילא בקיומא עלאה, ויתנהיר עלמא מההוא נהירו
 עלאה, (כרין) ודא הוא ונשא מגבעות מכל שאר חילין ומשירין עלאין,
 וכרין ונהרו אליו כל הגוים: תא חזי בשעתא דכהנא דלתתא פריש
 ידוי, כרין רוחא עלאה אנהיר ונפיק, וכל בוצינין נהרין, ונהורין אתמשכן
 ואתנהרין ואתקשרן אלין באלין, עד דיתנהירו אנפאה דכנסת ישראל,
 וכלא על ידא דנהורא קדמאה דאיהו כהנא וכד כהנא אתער לתתא
 כהנא אתער לעילא ובעובדין דלתתא אתער אתערותא דלעילא.
 ועל דא נכון יהיה הר בית יי בראש ההרים וגומר ונהרו אליו כל
 הגוים בגין דהשתא כל שאר עמין אית לון ממנן ברקיעא עליהו,
 ובההוא זמנא יבער לון ופיל לון קדשא בריך הוא משולטניהון דכתיב
 (ישעיהו ל"ד) יפקד יי על צבא המרום במרום וכיון דכלהו יתעברון משולטניהון
 כרין קדשא בריך הוא יתקף בלחודיה כמה דאת אמר (ס"ב) ונשגב
 יי לכדו ביום ההוא, וכרין ונהרו אליו כל הגוים, והדא הוא דכתיב
 והלכו עמים רבים ואמרו לכו ונעלה אל הר יי אל בית אלהי יעקב
 וגומר וכלא איהו בשעתא דכהנא דאיהו ראש ההרים ינהיר לה, וכלא
 איהו ברזא דשש, שית אינן בכל סטרין דינהיר לה, דהא ברזא דשית
 ינהיר לה: רבי אלעזר ורבי יצחק ורבי יהודה הוו אזלי בארחתא אמר
 רבי אלעזר עירן איהו למיהד בשכינתא, כגין דשכינתא לא תשרי עלן
 אלא מגו מלי דאורייתא אמר רבי יהודה מאן דאיהו רישא ליפתח
 ברישא פתח רבי אלעזר ואמר (תהלים קי"ט) צעיר אנכי ונבזה פקדך לא
 שכחתי: צעיר אנכי ונבזה, דוד מלכא לזמנין איהו קא משבח גרמיה
 דכתיב (ס"ט) ועשה חסד למשיחו לדוד ולזרעו עד עולם: וכתיב
 (שמואל ב' כ"ג) נאם דוד בן ישי ונאם הגבר הוקם על משיח אלהי יעקב.

ולזמנין עבד גרמיה מסכנא דכתיב (תהלים פ"ו) כי עני ואביון אני וכתבי
 צעיר אנכי ונבוה • ואיהו אמר (ס"ט קי"ח) אבן מאסו הבונים היתה
 לראש פנה • אלא בזמנא דהוה סליק בדרגא דשלמא, ואסתלק בדינא
 דקשוט, והוה שליט על שנאו, הוה קא משבח גרמיה • ובזמנא דחמא
 גרמיה בעקו ושנאו קא דחקין ליה, כדין מאיך גרמיה והוה קרי גרמיה
 מסכנא זעירא לכלא, מאי טעמא, כגין דהא לזמנין הוה שליט, ולזמנין
 הוה בעקו דשנאו • ועם כל דא איהו שליט עליהו תדיר ולא יבילו
 ליה, ודוד מלכא תדיר איהו הוה שפיל גרמיה לגבי קדשא בריך הוא,
 דכל מאן דמאיך גרמיה קמי קדשא בריך הוא, איהו זקיף ליה על
 כלא, ובגין כך אתרעי ביה קדשא בריך הוא בהאי עלמא ובעלמא דאתי
 בעלמא דין, דכתיב (ישעיהו ל"ז) ונגותי על העיר הזאת להושיעה למעני
 ולמען דוד עבדי • בעלמא דאתי, דכתיב (סו"ט ג) ובקשו את יי אלהיהם
 ואת דוד מלכם ופחדו אל יי ואל טובו באחרית הימים • דוד איהו
 הוה מלכא בהאי עלמא, ודוד יהא מלכא (פ) לזמנא דאתי, ועל דא
 אמר אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה • תא חזי בשעתא דשמשא
 מהדר אנפוי ולא נהיר לסיהרא, אתעבר נהורהא דסיהרא ולא
 נהיר, כדין איהי במסכנותא בכל סטרין ואתקדרת • ולית לה נהורהא
 כלל • וכד שמשא אהדר לקבלה ואנהיר לה, כדין אתנהירת אנפאה
 ואתקשטת לגביה, כנוקבא דאתקשטת לגבי דכורא • וכדין איהי שלמא
 (דרל"ג ע"ב) בשולטנו בעלמא • ועל דא דוד הוה מעטר גרמיה בהווא
 גוונא ממש • לזמנין איהו מסכנא, ולזמנין איהו בעותרא בעתירו דכלא
 ובגין כך הוה אמר צעיר אנכי ונבוה • ועם כל דא פקדיך לא שכחתי •
 כגוונא דא אית ליה לבר נש למהוי נבוה בעיניו, (ס"א ונבוה • ומה אי
 דוד מלכא כך, כל שבן בר נש אחרא דאית ליה) לאשפלא גרמיה
 בכלא, למהוי איהו מאנא דקדשא בריך הוא אתרעי ביה, והא אוקמוה
 דכתיב (ישעיהו כ"ז) ואת דכא ושפל רוח • השתא אנא אפתח ברישא •
 פתח ואמר (יחזקאל מ) ויבא אותי שמה והנה איש מראהו כמראה נחשת

ופתיל

(א) יס גר חילק עבד השם ביק חלק דל"ח כ' דלמ"י ח"ר יס"ה ח"ר עמוד ס"ב' לאעמיד לפס דוד אחר שכתב יענני אף ח"ה ומה
 נדר מלכא אחר חקם לפס חקם לא נהמר הלא חקם א"ל י"פ לחיי ובהכין ידוד עברי כתיב לפס לעולם ומשני כתיב יס"ה ופלו
 יס"ה ע"ל ועיין גם כפי' רש"י ח"ס

ופתיל פשתים בידו וקנה המדה והוא עומד בשער • האי חמא ליה
 יחוקאל בהוא חיזו דנבואה • והאי איהו איש, דאיהו שליחא באינון
 לבושין, והכא לא אמר אלא איש, ולא אמר איש לבוש הכדים • אלא
 בשעתא דעביד שליחותא למעבר דינא או לאחזאה דינא, אקרי לבוש
 הכדים • ובשעתא דלא אתי להכי, אשתני לגזונא אחרא, כפום שליחותא
 הכי שני חיזו דליה באינון לבושין, ואשתני מלבושין ללבושין, בגין
 דאיהו תדיר בסטר שמאלא, וכמה גזונין אינון דאתלבש בהו וכד
 אינון דאתין מסטריה • מדאהו כמראה נחשת, הכא אתלבש בהוא
 לבושא דאינון (ר"ס 6 קל"ט 6 רכ"ט 6) טורי נחשת, דאקרון הרי נחשת •
 ודא איתי מדירו למעבר משחתא, האי (ס"א קנה המדה) לאו אירו
 בוצינא דקרדינותא דטמיר וגניז, אלא מתמן נפקת האי קנה לתתא,
 דאתגליר מגו נהירו דאשתביק מבוצינא דקרדינותא, כד אסתלקת
 לעילא ואתגלפת גו (רמ"ה ב) ספירו דנציץ ולא אתידע • ועל דא ההוא
 קנה המדה, איהו קיימא במדירו דמשחתא דקיימא לתתא • ולזמנין
 קנה המדה, ולזמנין (רמ"ס 6) קו המדה ועל דא פתיל וקנה וכלא משחתא
 למעבר מדירו. (התם) כל מדירו ד'יחוקאל איהו הוה בהוא קנה
 המדה, ובעזברא דמשכנא כלא הוה בקו המדה • במשכנא בהוא
 מדירו דלתתא דאיהו קו המדה, כגזונא דהוה פתיל, דכד שרי
 לאתפשטא, בכל אמה חר קשרא, ובהוה משחתא מדיד ואקרי אמה •
 ובגין כך שמנה ועשרים באמה, דדא הוא ארכא, ופותי'יא ארבע
 באמה, ולא כתיב ארבע אמות, בגין דאמה מדיד לכל סטר • והאי
 נפקא מרזא דבוצינא דלעילא, דמדירו דהאי דלתתא מהאי מדירו
 דלעילא אשתכח • מדירו דלתתא זעיר אלף וחמש מאה סטרין, וכל
 סטרא וסטרא תריסר אלפי אמין, ועל דא אמה חר אזיל בכלהו, והוא
 אמה דמדיד דא, אתפשט קו משחתא ואתגלי'יא אמה ומדיד, וכן בכל
 אינון משחתי (ס"א תריסר אלפי אמין אתפשט קו משחתא, ואתגלי'יא
 אמה ומדיד, וכן בכל אינון משחתי, ועל דא אמה חר אזיל בכלהו
 והוא אמה דמדיד דא מדיד דא) שמנה ועשרים באמה איהו ארכא
 דחר אמה ופותי'יא ארבע בהוא אמה • אשתכח אמה חר דאירו
 תלתין ותרין שלישים כמה דאת אמר (וסעיה מ') וכל בשליש עפר

הארץ ואינון שנים ושלשים לקבל שנים ושלשים שבילין דנפקין מלעילא
 וכד אתעביד משחתא דארבא בהאי מדידו, איהו ארבע סטרין ההוא
 ארבא וכל סטרא שבעה אמין • דלהכי סלקן אינון שבעה זמין
 לארבע סטרין, ברזא דשבוע (ס"ב מתחומין) דאינון תמניא ועשרין
 דאינון בארבא • בגין דשבוע איהו רזא עלאה בכלא, וכל אינון תלתין
 ותרין שבילין כלילן בשבע ברזא דשמא קדישא • ואי תימא הא כתיב
 מדה אחת לכל היריעות • ודאי מדה אחת איהו, אף על גב דאתפשט
 אמה בתר אמה ודא בתר דא • וכלא ברזא (ס"ב מרזא) דבוצינא
 דלעילא קא אתייא, למהוי עילא ותתא משחתא חדא • ודא איהו
 משחתא דאיהי בקרושה יתיר, בגין דאית משחתא אחרא דאיהי
 לחפייא על דא דאיהי לגו, דהא במשחתא אחרא דחפייא על דא
 סלקא בחושבנא בחושבן ארבעה ושלשים, ולגאו בחושבן שנים ושלשים,
 (ס"ב דאיהי לחפייא על דא דאיהי לגו, וסלקא בחושבנא בחושבן
 ארבעה ושלשים, ולגו בחושבן שנים ושלשים) ודא איהו רזא
 (דרל"ג ע"ב) דחפייא דא על דא, שנים ושלשים לגו, ארבעה ושלשים
 (שנים ושלשים איהו קיימא לגו • ארבעה ושלשים קיימא) לבר, בגין
 דהא משחתא קדמאה, דאיהו קדישא בגונון קדישין, דאינון שש משור
 ותכלת וארגמן ותולעת שני אלן גונון קדישין, וכל חושבן דיליה
 סלקא לחושבן שנים ושלשים, ומשחתא תניינא דאיהו לבר לחפייא
 על דא, איהי סלקא לחושבן ד"ל, ודא איהו רזא דכתיב
 (תהלים מ"ב) אשרי משכיל אל דל ביום רעה ימלטהו • ביום
 רעה ממש ימלטהו • רזא דחושבנא לגו דאיהו רזא שנים
 ושלשים, ובההוא חושבנא דלבר מדה כתיב ועשית יריעות
 עזים • יריעות עזים • אמאי עזים • אלא רזא דגונון דיליה,
 למיהב דוכתא ברזא דקרושה, ובגין כך יריעות עזים ודאי • כתיב
 (סיר"ו) אל גנת אגוז ירדתי וגומר • הא אוקמוה • אבל מה (ס"ב) אגוז
 אית ליה קליפה דסחרא וחפייא על מוחא, ומוחא לגו, אוף הכי בכל
 מלה דקרושה, קרושה לגו וסטרא אחרא לבר, ורזא דא (סכקוק ס"ב) רשע

מכתיר

(א) ס"ב ברמז כי אגוז נחמתיח חט שחוקיות אלו לא סיי כשכתיים ועיין לעיל דף ר"ל וכדכרי יתקא דפ' כלק וס"א כנדר סק"ל
 וכנדר מוחא נ"י טוב וכזו יוכן מ"ס כ"א ס"י תק"ב שלא לחכיל אגוז כר"ב • חטא טס סכיללוק דמוא נ"י טוב כדקדוק אלף דנ"י
 חט סטרא סעיקר ורוק מת"ן :

מכתיר את הצדיק, ועל דא אקרי אגוז והא אוקמוה . תא חזי בההוא
 דלבר כל מה דאוסף גרע, וסימניך פרי החג דמתמעטין ואלין . אוף
 הכא נמי במה דלגאו (קס"ד כ"ב) כתיב ואת המשכן תעשה עשר יריעות,
 במה דלבר כתיב עשתי עשרה יריעות, אוסף אתון וגרע מחושבנא
 אוסף חושבנא וגרע (אתון) . אוסף חושבנא דכתיב (שמות כ"ו) ארך
 היריעה האחת שלשים באמה ורחב ארבע באמה היריעה . וכד סליק
 לחושבנא סליק לחושבן ד"ל, דלית בכל אינון זיני מסכנותא
 כההוא דאקרי ד"ל, ובגין כך כד סליק לחושבנא יתיר
 סליק בגריעו . וכד איהו גרע בחושבנא (גרע) סליק בסליקו, דסליק
 לרזא דל"ב, דאיהו רזא דכל מהימנותא, ואיהו רזא דשמא
 קדישא . ועל דא דא סליק ודא גרע . דא סליק וגרע . ודא גרע וסליק .
 דא לגו ודא לבר . האי קו המדה, שרי ל'אתפשטא ומדיד משחתא
 לקרשים דכתיב ויעש את הקרשים למשכן עצי שטים עמדים, ואלין
 אינון רזא דשרפים והא אוקמוה דכתיב עצי שטים עמדים . וכתיב (שע"ו)
 שרפים עמדים . מדידו דמשחתא דא, עשר אמות ארך הקרש ואמרה
 וחצי האמה . הכא כתיב עשר אמות, ולא כתיב עשר באמה . אלין
 תלת תלת תלת דאינון תשע, וחד דשרייא עלייהו, ודא איהו רוחא
 חדא דשרייא עלייהו . והא אמרן כמרה איהו שיעורא דאמרה .
 ודא איהו רזא דשיעורא חד סרי ופלגא, דסלקין וליה סלקין
 בגין דגרעין מאינון אופנים, ואוקמוה ברזא דרתיכא קדישא, ואינון
 עשרין, להאי סטרא עשר ולהאי סטרא עשר, עד דסלקין לרזא דשרפים
 עלאין . ולכתר סליק רזא דקודשא, עד דאתערו (ס"ט דאתעדרו) כלהו
 ברזא דההוא ברית התיכון כמה דאוקמוה, ועל דאפלג אית ביה כלא
 שלימו . רזא דהאי משחתא לעשרין (ה) דפין, אינון מאתן ותלתין . וכל
 האי קיימא במדידו בחושבנא, והכי סליק כל חושבן דנפקא מהאי
 מדידו, ברזא דאינון שרפים . יריעות דמשכנא דאמרן דאינון רזין עלאין,
 רזא דשמא והא אוקמוה (ספלים ק"ה) נוטה שמים כיריעה, ורזא דהאי
 כההוא חושבן דקאמרן . ואית יריען דקאמרן ברזא חדא, ואית יריען
 ברזא

(ב) ס"ב קרשים כג ט' י' אטום ואטום וחתי י"א וחתי כמ"ט למעלה רזא דשיעורא חד סרי . וכלגא טילים סבל מהתן ותלתין ורזק (כ)
 קרשים לכל ט' י"א וחתי סס ר"ל . קרש"ב :

כְּרֹא אַחְרָא, וּכְלָא אִיהוּ כְּרֹא דְלַעִילָא • וְעַל דָּא כְּלָא אִיהוּ לְמַנְדַּע
 חֲכַמְתָּא דְכָל סְטְרָא וּסְטְרָא וְכָל מְלָה וּמְלָה • וְעַל דָּא אֲבַחִין בְּרִישׁ
 בֵּין טַב לְבִישׁ, בֵּין רֹא דְחֲכַמְתָּא וּבֵין מְלָה דְלָא קִיַּמָּא בְּחֲכַמְתָּא.
 וּכְרֹא דְמַדִּירוּ קַדְמָאָה הָא אַתְמַר בְּכַמָּה סְטְרִין אִיהוּ, רֹא דָּא רֹא
 דְאַרְוֵנָא דְקָאִים בְּחוּשְׁבְּנָא, מָמָה דְאִיהוּ נְטִיל, וּמָמָה דְאִיהוּ קְבִיל, וּמָמָה
 דְאִית בֵּיה, וּמָמָה דְאִיהוּ מְקַבֵּל דְאִיהוּ תְרִין סְטְרִין, וְנְטִיל מֵאִינוּן
 (דְרל"ד ע"ב) תְרִין סְטְרִין • וְעַל דָּא אִמָּה אִיהוּ בְּסְטְרָא דְאִוְאָמָה בְּסְטְרָא
 דָּא, וּפְלַגָּא דִילִיה • וּבְגִין כֶּךָ אֲמַתִּים וְחֲצֵי אֲרַכּוּ, אֲמַתִּים מִתְרִין סְטְרִין
 וּפְלַגָּא דִילִיה • הָאִי בְּאַרְכָּא, בְּפּוֹתֵיִיא וְרוּמָא אִמָּה וְחֲצֵי, חָד מֵהָהוּא
 סְטְרָא יִתִיר, דְקָא נְטִיל כְּגוֹוֹנָא דִימִינָא וְשְׂמָאלָא וּפְלַגָּא דִילִיה, דְהִיא
 לָא שְׂרִיָּא מְלָה אֲלָא עַל מְלָה, וּבְגִין כֶּךָ פְּלַגָּא בְּכָל חוּשְׁבָן וְחוּשְׁבָן
 וּבְגִין כֶּךָ אֲרֻנָּא מְקַבְלָא מְכֻלָּא, וְקִיַּמָּא כְּרֹא דְחוּשְׁבְּנָא דְכְּלָא, וְהָא
 אוּקְמוּהָ עַל מָה אִיהוּ מְחַפֵּיָּיא בְּדַהֲבָא לְגוּ וּלְכַר, וְהָאִי אִיהוּ שִׁיעוּרָא
 לְמִיקָם בְּמַדִּירוּ קַדְמָאָה, וּכְלָא קָאִים כְּרֹא חָדָא • פְּתוּרָא כְּהָאִי גוֹוֹנָא
 דְמַדִּיר בְּהָהוּא שִׁיעוּרָא קַדְמָאָה • אֲבָל הָאִי מַדִּירוּ דְאַרְוֵנָא דְקִיַּמָּא
 כְּרֹא דְאוּרֵיִיתָא, וּבְהָהוּא מְשַׁחְתָּא קַדְמָאָה דְקָאֲמַר אָבָא, לִית בְּהָא
 לְמַעַבְדִּי שִׁיעוּרָא יִתִיר כְּמָה דְאִיהוּ גְלִי כְּרֹא לְחַכְיָמִי עֲלִיוֹנִין, לְמַנְדַּע
 בְּהָא רֹא דְחֲכַמְתָּא, לְאַבְחָנָא בֵּין טַב לְבִישׁ, בֵּין חֲכַמְתָּא עֲלָא לְחֲכַמְתָּא
 אַחְרָא • כְּלָהוּ עוֹבְדִין אַחְרָנִין כְּלָהוּ בְּמַדִּירוּ דְאִמָּה בְּהָהוּא מְשַׁחְתָּא,
 כִּר מְשַׁחְתָּא דְחֲשַׁן דְאִיהוּ זֵרֵת וְהָא אוּקְמוּהָ • תָּא חוּי כְּתַנְתָּ (אָף עַל
 גב) דְכְּלָהוּ אַתְעֻבְדִירוּ כְּרֹא דְקַדוּשָׁה, כְּלָא אִיהוּ כְּרֹא דְשֵׁשׁ וּכְעוּבְרָא
 דְשֵׁשׁ וְקִיַּמָּא בְּשֵׁשׁ, וּכְלָהוּ תְקוּנִין לְאַתְלַבְּשָׁא וּלְאַתְקַנָּא בְּהוּ שֵׁשׁ, וּכְרֹא
 דְשֵׁשׁ, וּכְלָא כְּרֹא דְקוּ הַמְדָּה • וְקִנָּה הַמְדָּה בְּהָהוּא מַדִּירוּ דִּיחֻקָּאֵל,
 בְּגִין דְאִיהוּ בֵּיתָא לְאַתְקִיַּמָּא (כ"ב) בְּגִין דָּא הָהוּא בֵּיתָא לָא אַתְקִיַּמָּא)
 בְּאַתְרֵיהָ, בְּאִינוּן כּוֹתְלִין בְּאִינוּן שׁוּרִין בְּאִינוּן פְּתַחִין בְּאִינוּן דְלִתִּין, בְּגִין לְמַהוּ
 כְּלָא בְּמַדִּירוּ • אֲבָל לְזַמְנָא דְאַתִּי, הָהוּא מְשַׁחְתָּא מָה כְּתִיב בְּהָא וּרְחַבָּה
 וְנִסְכָּה לְמַעְלָה לְמַעְלָה, בְּשַׁעְתָּא דִישְׂרֵי לְמַכְנֵי בֵּיה, הָאִי קִנָּה הַמְדָּה
 סְלֻקָּא לְעִילָא לְעִילָא לְאַרְכָּא וּלְפּוֹתֵיִיא, לְמַהוּ אַתְפְּשׁוּתָא דְכֵּיתָא
 בְּכָל סְטְרִין, וְלָא יִשְׁגַּחוּן עֲלֵיהָ לְבִישׁ כְּמָה דְאוּקְמוּהָ דְכְּתִיב וּדְמַשְׁק
 מְנוּחָתוּ • דְהָא בְּהָהוּא זְמַנָּא דִינָּא לָא אֲשַׁתְּכַח בְּעַלְמָא, בְּגִין כֶּךָ כְּלָא

אתקיים על קיומיה בקיומא שלים כמה דאת אמר (שמואל ב' ו') ולא ירגז עוד ולא יוסיפו בני עולה לענותו וגומר • ותא חזי כל משחתין וכל מדידין כלהו קיימין בהאי עלמא, (ס"ו) וכל מדידין דהאי משכנא והאי בירתא כלהו) בגין לאתקיימא דהאי עלמא ברזא דגוונא דלעילא לאתקשרא האי עלמא, בעלמא דלעילא למהו כלא חד ברזא חדא • ובההוא זמנא דקדשא בריך הוא יתער לחדתותי עלמא, בדין ישתכחון כלהו עלמין ברזא חדא, ויקרא דקדשא בריך הוא בכלא וכדין כתיב (זכריה י"ד) ביום ההוא יהיה " אחד ושמו אחד • פתח רבי יהודה אכתריה ואמר (תהלים כ"ה) סוד " ליראיו וכריתו להודיעם • האי קרא הא אוקמוה אבל סוד " ליראיו, ההוא רזא עלאה דקיימא בגניזו, (דאיהו סתים וגניזו) לא קיימא אלא ליראיו, דאינון דחלין לקדשא בריך הוא תדיר, ואינון אתחזון לאינון רזין עלאין, ולמהו אינון רזין עלאין בגניזו ובסתיומו כדקא יאות, בגין דאינון רזין עלאין • אבל וכריתו להודיעם, רזא דאיהו קיימא בכרית קיימא • להודיעם, בגין דאיהו אתר דקיימא לגלאה (כ"ה באתגלייא) למנדע • תו סוד " ליראיו, דאינון רזין דקיימין בדחילו, ואינון דחלי חטאה דחלין בהו כאינון רזין עלאין • אבל וכריתו להודיעם, למנדע ולפרשא מלין, בגין דאינון מלין דקיימין לפרשא • תא חזי בארבעין ותרין אתוון אתגליף עלמא ואתקיים • וכלהו עטרא דשמא קדישא • כד מצטרפין, (בראשית כ') סלקין באתווי לעילא ונחתין לתתא • מתעטרן עטרין בארבע סטרי עלמא, ויביל לאתקיימא • ולכתר נפקו אתוון וברו עלמא לעילא ותתא, בעלמא דיחודא ובעלמא דפרודא • ואתקרון הרי בתר טורי (ס"ו ר"ס ב') דפירודא, דמתשקיין כד סטרא דדרום שארי לקרבא (דרל"ד ע"ב) בהדיה • וכדין מא נגדין, ובחילא דא דלעילא נגיד, וכלא הוא בחידו, כד מחשבה סליק ברעו דחדוה מטמירא דכל טמירין, מטי ונגיד מגויה חד זיהרא, ומתקרבין דא כדא והא אוקמוה • ואינון ארבעין ותרין אתוון אינון רזא עלאה, ובאינון אתברי עלמא עלאה ועלמא תתאה, ואינון קיומא ורזא דכל עלמין • ועל דאיהו רזא דעלמין כתיב סוד " ליראיו וכריתו להודיעם, דא רזא דאתוון גליפין (ה) מטקוטאי מסינטן בגלופי באתגלייא • כתיב ונתת אל חשן המשפט

את
(6) כי עלמא עלמא ותתא סס ו'ין כרדאו מסחרות מ'כ לחיוו וכל ועיר סוד ס' וכל מ' כריוו לסודיעס ו'כ' סוד אפינון מקיקיס

את האורים ואת התמים והא אוקמוה • את האורים, דגהרין רזא
 דאספקלרייא דנהרא, ודא איהו גליפו דאתון דשמא קדישא, ברזא
 דארבעין יתרון, דבהו אתברון עלמין והו משקעין ביה • ואת התמים,
 רזא דאינן אתון דכלילן באתר דאספקלרייא דלא נהרא, ואיהו (ק"כ כ) ^(כ)
 אתנהגא (ר"ס אתנהרא) בשבעין ושתים אתון גליפין, דאינן רזא דשמא
 קדישא, וכלהו אקרון אורים ותמים • תא חוי בר אינן אתון משקעאן
 תמן • כההוא חילא נהרין אתון אחרני, כגליפו דאינן שמחן דשבתין,
 ונהרין או אתחשבאן, וכלא כההוא רזא דאינן אתון דשמחן קדישין
 כדקאמרן • ואינן אתון דשמחן קדישין אינן אתיין על רזא דאורייתא,
 וכלהו עלמין אתיין (ס"ס אתברון) ברזא דאלין אתון • אלין שמחן הו
 גניזין משקעין תמן, ושמהן דשבתין הו בלטין אתון דילהון לעילא, ועל
 דא כלא מרזא דאינן אתון וכלא אוקימנא • והא אתמר ברזא דאתון
 דאורייתא, ב' דאורייתא שראת בה, והא אוקמוה (ס"ו) ב' ברזא ודאי
 כחילא עלאה, בתקיפו דרזא דאינן אתון, ב' נוקבא א' דכורא, כמה
 דב' ברזא, הכי גמי א' אפיק אתון כללא דעשרין יתרון אתון • ה' זונגא
 דרא בשמים, למיהב ליה חייך ולאשראה ליה ו' • הארץ, למיהב לה
 מזונגא ולא תקנא לה ספיקא דאתחוי לה • ורזא דא בראשית וגימיר עד
 השמים ואת הארץ (כ"ו) ואת, כללא דעשרים ושתים אתון, ומתון ארעא,
 וארעא כליל לון לגווה כמה דאת אמר כל הנחלים הולכים אל הים.
 והיינו רזא ואת הארץ, דכניש לכלא בגווה וקבילת לון • הארץ נטלת
 ו' וקבילת לון לאתונגא • ורזא דא, משכנא לא אתקן אלא על ידא
 דמשה, בגין דמההוא סטרא אתער דרגא אחרא עלאה, לקיימא ליה
 למהוי קיומא רכלא • ורזא דא ויקם משה את המשכן, קיומא דיליה
 הוה באינן אתון דאתבריאן בהו שמיא וארעא, ובגין כך כל עבדידאן
 דמשכנא, הוה בצלאל עביד לון ברזא דגלופא (כ"ט דצרופא) דאתון
 דאתבריאן בהון שמיא וארעא • ועל דא אקרי בצלאל, בגין דהוה ידע
 בצלאל גלופא (כ"ט צרופא) דאתבריאן בהו שמיא וארעא • ואי לאו
 דהוה ידע להו בצלאל, לא הוה יכיל למעבר איהו אינן עבדידאן
 דמשכנא

ככלע כס דיעד מילעט ס אכל על פי כס כסיעון כ"י סכורס כרקיסק כנלי ועין מק"ס ס"כ"ט : (א) כנלשא ד"ס"ז
 (כ) פ"ו' וסמ כמ"ל יו"ו כני כ"כ ח"ס :

דמשכנא • מאי טעמא • אלא כמה דמשכנא עלאה לא הוה
ולא אתקיננו כל עובדו, אלא כההוא רזא דאינון אתוון, אוף הכא משכנא
דלתתא לא הוה ולא אתתקן, אלא ברזין דאינון אתוון • בצלאל הוה
מצרף אינון אתוון, וברזא דכל צרופא וצרופא הוה עביד אומונתא, וכל
עבידא ועבידא דמשכנא • בכל צרופא הוה עביד חד אומונו, וכל מה
דאתחזי ליה • וכן בכל עבידאן דמשכנא, וכל אינון שייפין ותקונין
דמשכנא, כלא הוה בצרופא דאתוון דשמא קדישא • וכד אתא לאקמא
ליה, לא הוה יכיל למיקם ליה, מאי טעמא • בגין דרעותא דסליק
על אינון אתוון, לא אתמסר אלא למשה ברחודוי • ואיהו
הוה ידע ההוה דעורתא דסליק לאינון אתוון, ועל דא
(דרל"ס ע"ב) אתקם משכנא על ידיה דכתיב ויקם משה • ויתן משה •
וישם משה • ובצלאל לא הוה ידע ולא הוה יכיל למיקם ליה • פתח
רבי יצחק אבתריה ואמר (מסל"ס כ"ב) " בעזר ישמח מלך וכישועתך מה
יגל מאד תאות לבו וגומר. חיים שאל ממך וגומר. שירתא דא לא אמר
לה דוד אלא על תישבחתא דכנסת ישראל, דקדשא בריך הוא תדי
לה בחידו דאורייתא דאקרי עז דכתיב (ס"ט כ"ט) " עז לעמו יתן וגומר.
ישמח מלך, דא קדשא בריך הוא (ר"ב דא פנסת ישראל) דאתקרי מלך
דכתיב (דברים ל"ג) ויהי בישרון מלך • וכישועתך מה יגל מאד, דא (ר"ב כ"ב)
ישועה דימינא כמה דאת אמר (מסל"ס ס') הושיעה ימינך וענני ותושע
לו ימינו • (דבר אחר) מה (ב) יגיל מאד, י' יתירה, ודא איהו רזא דברית
קיימא קדישא דאיהו חרוה דכלא, (כ"ב דילה) וכלא על האי מלך אתמר.
חיים שאל ממך נתתה לו ארך ימים עולם ועד (ב) מהכא אוליפנא
דרוד מלכא לא הוה ליה חיים כלל, בר דאדם קדמאה יהב ליה מדיליה •
והא אוקמוה דרוד מלכא אתקיים שבעין שנין • ואינון שבעין שנין
יהיב ליה קדשא בריך הוא מאינון שנין דאדם קדמאה, ובהו אתקיים
ואתיהיב ליה אוריכו דיזמין בהאי עלמא ובעלמא דאתי, ועל דא חיים
שאל ממך נתתה לו גדול כבודו, בגין דאיהו גדול דכתיב (ס"ט קמ"ו)
גדול אדונינו ורב כח, ודאי אקרי גדול, ורזא דא (בראשית א') ויעש אלהים
את

(1) אם לרמיזי דכיוונן ניחן לם טא"ל ס"ט מ"ס, מ"ס יגיל דיימו כ"ד רזא דברית וזו מז'ר נ"י מ"ס רזא לסתרי ס"ט מ"ס סניחן לם
ווס רזמו מ"ס כעסם לסתמיכו מ' ט"וס י"א שדוכר שירובי כם לשון רז"ס מרכות וז"ל ס"יב : מא"ן : (ב) בראשית כ"ס ע"א :

את שני המאורות הגדולים גדולים הוּו וְדאי, ועם כל דא איהו אקרי גדול
כמה דאתמר גדול אדונינו ורב כח, וקדשא בריך הוא לא אקרי גדול
אלא בהאי דכתיב (תהלים מ"ח) גדול יי ומהלל מאד בעיר אלהינו הוּו
קדשו, כמה איהו גדול (ויקרא ס' ב') בעיר אלהינו הוּו קדשו. (תהלים כ"ב)
כי תשיתו ברכות לעד, כי תשיתו ברכות, בגין דהאי איהו ברכתא
דכל עלמא, וכל ברכאן דכל עלמא מהכא נפקי, ודא איהו ברכה,
ורזא דא והיה ברכה, דהא הכא שריאן כל ברכאן דלעילא, ומהכא
נפקי לכל עלמא ועל דא אקרי ברכה. תחדו בשמחה, כתיב הכא
תחדו בשמחה, וכתיב התם (שמות י"ח) ויחד יתרו, בגין דזמין קדשא
ברוך הוא לאקמא לה לכנסת ישראל מעפרא, ולא תקפא בה ברזא
דימינא, ולחדותי לה חרותא דסידירא בשמשה דכתיב תחדו בשמחה
את פניו. את פניו, למהו קמך ולמהו בחידו לקבל אנפך, בההוא שלימו
דתשתלים בההוא זמנא. דהא בזמנא דאתחד ביי מקדשא אתרקינת
מכל מרה דאתמליי. כמה דאת אמר (ירמיה ט"ז) אמללה יולדת
השבעה. וכתיב (יחזקאל כ"ז) אמלאה החרבה (כחן ספר) תא חזי בההוא
זמנא דאוקים משה ית משכנא, אסתכל בכל אינין עבידאן דהוּו בדקא
יאות וברין אוקים ליה וכל אינון עבידאן דהוּו ביה במשכנא כל חד וחד
אייתיאו ליה למשה ורזא דא (תהלים מ"ח) בתולות אחריה רעותיה מוכאות
לך. מוכאות לך דכתיב

ויביאו את המשכן אל משה, (ויחי ל"ד ב') אמאי ויביאו את המשכן.
בגין דהא בההיא שעתא הוּו זונגא דמשה לאזרוגנא, ועל
דא ויביאו את המשכן אל משה, כמה דאייתי בלה לבי חתן, בגין דהא
בקדמיתא אצטריך לאעלא לכלה לגבי חתן כמה דאת אמר (דברים כ"ב)
את בתי נתתי לאיש הזה לאשה ולבתר איהו (ל"ח ב') ייתי לגבה
דכתיב ויבא אליה, וכתיב ויבא משה אל אהל העדות והכא מה כתיב
ולא יכל משה לבא אל אהל מועד כי שכן עליו הענן וגומה מאי
טעמא. בגין דהות איהי מתקנא, כהאי אתתא דאתקנא ואתקשטא
לגבי בעלה, ובהאי שעתא דאיהי מתקשטא לא אתחזי לבעלה לאעלא
לגבה. ועל דא ולא יכל משה לבא אל אהל מועד כי שכן עליו
הענן, בגין כך ויביאו את המשכן אל משה. עוד מה כתיב וירא משה

את כל המלאכה וגומר • תא (הל"ס ע"ט) (הל"ח 6) חזי בכל עבדן
 דמשכנא בכלהו הוה גוונא דתכלא, כגין דתכלא איהו גוונא לאתעטרא
 ברוא דכל גוונין • מה כתיב ויעשו את ציץ גור הקדש וגומר, ויתנו
 עליו פתיל תכלת וגומר • והא אוקמוה ברוא דכתיב (שמע"כ כ"ח) ועשית
 ציץ זהב טהור ופתחת עליו פתוחי חותם קדש לוי • ויכתבו עליו
 מכתב פתוחי חותם קדש לוי :

תוספתא

ברזין עלאין • טסקורי קמיטין שביחין, אלין סלקין ונחתין ואלין קיימין
 בקיימייהו גלגלין דסחראן הוו קיימן מההוא זמנא דעפרא אתכניש,
 אינון גלגלין סחרין עלמא בסחרנותא, סחרנותא דסחרין מדברין טופסרא
 דקולטא בגווייהו • חד גלגלא אית בגווייהו • האי גלגלא סחרא ולא סחרא,
 קיימא בתריסר אלפי עלמין, בינייהו שכית, סליק ונטיל בגווייהו • תחות
 ההוא גלגלא קיימא חד עמודא דנעיץ עד תהומא רבא, ביה מתגלגלן
 אכנין גו תהומי, אינון סלקין ונחתין ההוא עמודא קאים עליהו, נטיל
 ולא נטיל נעיץ מעלא לתתא סחראן מאתן ועשרין גלגלין אחרנין סחרניה
 דההוא עמודא • ההוא גלגלא אחרא דעליה דקאים בתריסר אלפי עלמין,
 איהו סחרא גו משכנא, סחרא ולא סחרא • ההוא משכנא קאים על
 תריסר אלפי עלמין • ביה קיימא ההוא ברזא דקרי אסתמרו (ר"ז כ')
 מגלגלא דסחרא, מאן דאיהו מארי דעיינין בסכלתנו, ינדע ויסתכר
 בחכמתא דמאריה, וינדע דאינון מלין עלאין דמפתחן דמאריה קיימן
 תמן, די אינון טמיראן גו משכנא קדישא • זכאין אינון בהאי עלמא
 וזכאין אינון בעלמא דאתי עלייהו כתיב (תקלים פ"ד) אשרי אדם עוז לו
 כך מסלות בלבבם • אשרי תבחר ותקרב ישכון חצריך נשבעה
 בטוב ביתך קרוש היכלך : (ע"ט)

ברזא דמשכנא קיימן רזין עלאין ברזא דשמא קדישא (עלאה) • ארני
 האי איהו רזא דמשכנא, כגוונא דרזא עלאה רזא דארונא
 כמה דכתיב (יסו"ע ג') הגה ארון הברית ארון כל הארץ • ארון כל
 הארץ, דא הוא רזא קדישא דשמא דאלף דלת נון יוד, ודא הוא
 כגוונא דרזא דשמא קדישא עלאה יהוה, ואתון אלין כגוונא דאלין
 א איהו י רזא דיו"ד (כ"ח דא) כגוונא דא א והא אוקמוה ד' איהו רזא ה'

וְדָא כְּגוֹנָא דְרָא, וְכֹלָא כְּגוֹנָא וְרָזָא חֲדָא • (ויקרא קכ"ט ב') נ' אִיהוּ רָזָא
 דָּאָת ו', וְאָף עַל גַּב דְּרָא דְכַר וְדָא (ק"ד ב') נֹקְבָא, אֲכַל דָּא אֲתַכְלִיל בְּרָא,
 וְהָא אוֹקְמוּהָ נִנְיָן ו' (קפ"ג ב') אִיהוּ כְּאֻמְצָעִיתָא, בְּגִין דָּאִיהוּ כֹּלָא חֲדָא,
 ה' אִיהוּ רָזָא דָּאָת י' (כ"ט י' אִיהוּ רָזָא דָּאָת ה) בְּגִין דְּהִכָּא ה' (כ"ט דה) דָּא
 אִיהוּ חֲכֵמָה זַעֲרָא, דְּאֶקְרִי חֲכֵמַת שְׁלֵמָה • וְאֲתַכְלִילוּ אֲתוּנָן אֲלִין בְּאֲלִין,
 וְכֹלָא אִיהוּ רָזָא חֲדָא כְּלִילָן אֲלִין בְּאֲלִין וְכֹלָא חֲדָא, וְכֹלָא אִיהוּ רָזָא
 חֲדָא כְּאֲתוּנָן קְדִישִׁין • וְעַל דָּא מְשַׁכְּנָא דְּלַחְתָּא בְּאַרְעָא קִיּוּמָא בְּרָזָא
 דְּמְשַׁכְּנָא עֲלָאָה, וְהָהוּא מְשַׁכְּנָא עֲלָאָה קִיּוּמָא בְּרָזָא דְּמְשַׁכְּנָא אַחְרָא
 עֲלָאָה עַל כֹּלָא • וְכֹלָא אִיהוּ כְּלִיל דָּא בְּרָא לְמַהוּי חֲדָא, וְעַל דָּא כְּתִיב
 (ב) וְהִיָּה הַמִּשְׁכָּן אֶחָד • כְּתִיב (כַּמְלִכָּה כ"ד) רֵאשִׁית גּוֹיִם עִמְלֶק וְאַחֲרֵיתוּ
 עַדֵי אֲבָד • תָּא חוּי בְּיוּמָא דְּאַתְקַם מְשַׁכְּנָא, דְּאֶקִּים לִיה מִשָּׁה כְּמָרָה
 דְּאַתְמַר דְּכְתִיב וַיִּקַּם מֹשֶׁה אֶת הַמִּשְׁכָּן, דְּלָא הוּהוּ יָכִיל לְמִיקַם עַד
 דְּאוֹקִים לִיה אִיהוּ, לְמַטְרוֹנִיתָא דְּלִית רִשׁוּ לְבַר נֶשׂ אַחְרָא לְמִיקַם לֵה
 אֲלָא בְּעֵלָה • אוּף הִכִּי כָּל אֵינּוֹן אוּמְנִין כִּלְהוּ אֲתוּ לְאַקְמָא מְשַׁכְּנָא,
 וְלָא יָכִיל לְמִיקַם עַל יְדֵיהוּ, עַד דְּאֲתָא מֹשֶׁה וְאוֹקִים לִיה בְּגִין דָּאִיהוּ
 (כַּרְסִית כ"א ב') מְאַרְיָה דְּבֵיתָא • כִּיּוֹן דְּאֶקִּים מֹשֶׁה יֵת מְשַׁכְּנָא לְתַתָּא,
 אַתְקַם מְשַׁכְּנָא אַחְרָא לְעֵילָא, כְּמָה דְּאוֹקְמוּהָ דְּכְתִיב הִנֵּקַם, וְלָא פְּרִישׁ
 עַל יְדָא דְּמֵאן (אַלָּא) דְּלָא אַתְקַם אֲלָא מְרָזָא דְּעֲלֵמָא עֲלָאָה דָּאִיהוּ
 סְתִים וּגְנִיז, עַל יְדָא דְּרָזָא דְּמֹשֶׁה כְּגִין לְאַתְתַּקְנָא כְּהִדְיָה • מָה כְּתִיב
 לְעֵילָא וַיִּבְאוּ כָּל הַחֲכָמִים הָעוֹשִׂים (דְּרָלָו ע"ב) אֶת כָּל מְלֹאכֶת הַקֹּדֶשׁ
 וְגִזְמָר • מֵאן אֵינּוֹן חֲכָמִים הָעוֹשִׂים, אֲלִין אֵינּוֹן יְמִינָא וְשִׁמְאֵלָא וְכָל
 שְׂאֵר סְטְרִין, דְּאֵינּוֹן אֲרַחֲזִין וְשִׁבְלִין לְאַעֲלָא גּוּ יְמָא וְלְמַלְיָא לִיה, וְאֵינּוֹן
 עֲבָדוּ מְשַׁכְּנָא לְעֵילָא וְאַתְקִינוּ לִיה • כְּגוֹנָא דָּא לְתַתָּא וְעֵשָׂה כְּצֵלָאֵל
 וְאַהֲלִיאֵב, דָּא בְּסֵטֵר יְמִינָא וְדָא בְּסֵטֵר (ר"ד ב') שְׁמֵאלָא, כְּצֵלָאֵל לְיְמִינָא
 וְאַהֲלִיאֵב לְשְׁמֵאלָא • דָּא מִיְהוּדָה וְדָא מִדֵּן, וְלִבְתָּר וְכָל אִישׁ חֲכָם לֵב •
 וַיִּבְאוּ כָּל הַחֲכָמִים הָעוֹשִׂים, וְהָא אוֹקִימָנָא וְכֹלָא כְּגוֹנָא דְּלְעֵילָא •
 כְּהָהוּא יוּמָא דְּאַתְקַם מְשַׁכְּנָא, אֲתַכְּטַל מוֹתָא מְעֵלְמָא • אֲתַכְּטַל לִיָּה
 תִּימָא, אֲלָא אֲסַתְּלַק מְעֵלְמָא דְּלָא יָכִיל לְשַׁלְּטָאָה כְּמָה דְּאוֹקִימָנָא, בְּגִין

דָּא

(ה) ע"י רוסים ספריא אית: סס סמיתור ז"ל ססססן מ' אחר ו'ס מאז'ל ו'סס ל' אס'ס' ס' ו'ר'ק' מ'ז'ן :

דלא יתבטל יצר הרע מעלמא עד דייתי מלכא (6) משיחא, וקדש
 כריך הוא יחדי בעובדוי וכדין (ישעיהו כ"ה) בלע המות לנצח • כד אתקם
 משכנא על ידא דמשה, כדין אתפרש חילא דיצר הרע ואתכפייא, ולא
 הוה יכיל לשלטא, בההיא שעתא אתפרש סמ"אל תקיפא רוגזא
 דשמאלא, מעל תוקפא דחוייא בישא, ולא יכיל לשלטא על
 עלמא, ולא יכיל לאתחברא ביה כבר נש ולמסטי ליה • רבי יהודה
 אמר כד עבדו ישראל ית עגלא מה כתיב (שמות ל"ג) ומשה (כראשית כ"ב)
 יקח את האהל ונטה לו מחוץ למחנה • מאי טעמא, בגין דחמא יצר
 הרע דהוה אויל בנייהו • אמר משה סטרא דקדושה לא תשרי בגו
 סטרא דמסאבא • רבי אלעזר אמר כל זמנא דסטרא דקדושה שלטא,
 סטרא מסאבא לא יכיל לשלטא ואתכפייא קמיה • ועל דא תנינן כל
 זמנא דירושלם תהיה מלאה, רומי חייבתא תהא חרבה • פתח ואמר
 (כראשית כ"ד) ותאמר אל העבד מי האיש הלזה ההולך בשדה לקראתנו
 ויאמר העבד וגומר • מה כתיב לעילא ותשא רבקה את עיניה ותרא
 את יצחק ותפול מעל הגמל • האי קרא אמאי אצטריך למכתב
 באורייתא, וכי בגין דחמת שפירו דיצחק (מאי טעמא) אתרכינת
 מגמלא • אלא האי קרא רוא איהו • (תא חזי ותרא את יצחק •
 מנא ידעת דאיהו יצחק • אלא ותרא יצחק חמאת בההיא שעתא מה
 דלא ידעת) • תא חזי בשעתא דמטאת רבקה לגבי דיצחק, שעתא
 דצלותא דמנחה הוה, ובההוא זמנא דינא אתער בעלמא וחמאת ליה
 ברוגזא דדינא קשייא, וחמאת דהא סיוס דרוגזא קשייא איהו גמל
 לתתא, ודא איהו רוא דמותא, ובגין כך אתרכינת ואשמיטת גרמה
 מההוא גמל • דהא כד אסתבל דינא קשייא ההוא גמל אתתקף •
 ובגין כך אשמיטת גרמה מניה (פ"ה רוא דמותא, וכד האי דינא קשייא
 אתער, ההוא גמל אתתקף, ובגין כך אתרכינת ואשמיטת גרמה מההוא
 גמל) ולא יתבת תמן • תא חזי האי גמל היינו רוא דכתיב (משלי י"ט) וגמולו
 ישלם לו דא גמול דאינון חייבייא דכתיב אוי לרשע רע כי גמול ידיו
 יעשה לו • והאי איהו גמל דקיימא לאכלא כלא ולשיצאה כלא •
 והאי איהו זמין תדיר לקבל (כ"ה לקטלא כ"ה לחבלא) בני נשא, ובגין

(6) חס ריש משום ט' כח"ז לסי' יכטל כח"ז וזו כתיב רבי ושמתי כס לין לסי' יות מסיו' דיכטל יל' ס' מא' י' •
 ח' וזת

בך (ס"ח כ) האי מאן דחמי בחלמיה גמל, אחמיו ליה מותא דאתגזרת
 עליה ואשתויב מינה. תא חזי האי סטרא דמסאבא אקרי הכי, דגרים
 מיתה לכל עלמא, והאי הוה דאסטי לאדם ולא אתתיה, וההוא דרכיב
 עליה איהו סמ"אל, ואיהו אתא למטעי עלמא וגרם מותא לכלא.
 ובגין כך אתא ושלטי על כלא. אדם איהו אמשיך ליה לגביה, וכיון
 דאיהו אמשיך ליה לגביה, כדין איהו אתמשך אבתריהו עד דאסטי
 לון. ובגין כך אמר שלמה (מס"ח) ואל תקרב אל פתח ביתה. דכל
 מאן דאתקריב לביתה, כדין איהו נפקת ומתקשרא ואתמשכת אבתריה.
 ועל דא רבקה כד חמאת דהוה ליה לאתדבקא בסטרא דדינא קשייא,
 כיון דחמאת ליה ליצחק ברוא דדינא קשייא, וחמאת דמההוא סטרא
 נפק דינא אחרא תקיפא מזוהמא דדהבא, וכד חמאת האי, מיד ותפול
 מעל הגמל, כגין לאתרפויי מן דינא ומההוא זוהמא. כתיב (ישע"ס)
 קול יי משלם גמול לאויביו מההוא זוהמא. תא חזי (דרלו ע"ב) כד עברו
 ישראל ההוא עובדא וגרמו לההוא חובה, מאי טעמא עגל ולא סטרא
 אחרא, ואי תימא דאינון ברירו עגלא, לאו הכי. אלא אינון אמרו
 (שמות ל"ב) קום עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו, ואהרן רעותיה הוה
 לאעבבא לון. אלא ודאי עבדתא אתעביד כדקא חזי. דהא מסטרא
 דדהבא נפקא סוספיתא, כד אתבריר דהבא, ומתמן מתפשטי כל אינון
 סטרי שמאלא, דאינון התוכא דההוא (כ"ד ב) סוספיתא דדהבא,
 ומתפרשין לכמה סטרי. וכל אינון דאית לון חיון סומקא גוון דדהבא,
 קיימי בטורי כד שמשא בתוקפיה, כגין דתוקפא דשמשא אחזי דהבא
 ואוליד ליה בארעא. וההוא דממנא בההוא תוקפא דשמשא, חיון
 דיליה כעגלא ואקרי (תהלים כ"ג) קטב ישוד צהרים, ודא נפקא מגז עגלא
 התוכא סומקא דדהבא. וכל הני אתיין מההוא סטרא סומקא רוח
 מסאבא, דכל אינון דמתפרשי מרוח מסאבא מתפשטי בעלמא. והאי
 רוח מסאבא איהו חויא בישא. (ויחירכ"ס ח) ואית מאן דרכיב עליה, ואינון
 דכר וגוקבא ואקרון אלה, דאינון מזרמנין בעלמא בכל אינון סטרי דילהון.
 ורוח קודשא אקרי (ח) זאת, דאיהו רזא דברית רשימא קדישא דאשתכת
 תדיר עמיה דבר נש, וכן (ישע"ס כ"ה) זה יי, (שמות ט"ו) זה אלי. אבל אלן

אקרון

(6) זאת רומז לכל ויאת רוח דברית יחוד קב"ה וז' ואלו ואת כרית ר' ו'א' אפי"מ ואת כרית ור'ק מל"ו

אקרון אלה, ועל דא כתיב אלה אלהיך ישראל, וכגין כך כתיב
(ישעיהו מ"ט) גם (רכ"ב 6) אלה תשכחנה, ואנכי רוא דזאת לא אשכחך.
וכתיב (ויכ"ב 6) על אלה אני בוכיה, דההוא חובה גרים למכבי לון
כמה בכיין. דבר אחר על אלה אני בוכיה. מאי טעמא. כגין
דאתייהיב רשו לאתר דא לשלטאה על ישראל ולחרבא כי מקדשא,
ובגין דאתייהיב לון רשו לשלטאה כתיב על אלה אני בוכיה, רוא דמלה
על אלה, דא סטרא דמסאבא דאתייהיב לון רשו לשלטאה, אני בוכיה
דא רוח קודשא דאקרי אני. ואי תימא הא כתיב (דברים כ"ט) אלה
דברי הברית. הכי הוא ודאי, דכל אינון לא מתקיימין אלא מגו אלה,
דתמן כל לווטין כמה דאוקימנא דאיהו ארוור דכתיב (בראשית ג) ארוור
אתה מכל הבהמה. וכגין כך אקדים ואמר אלה, דקיימא למאן דעבר
דברי הברית. (ויקרא כ"ז) אלה המצות אשר צוה יי את משה, כגין
דפקודייא דאורייתא לאתדבאה בר נש, ולא יסטי לארחא דא ויסתמר
מתמן ויתפרש מנייהו. ואי תימא (בראשית ו') אלה תולדות נח, נח הכי
הוא ודאי, דהא נפק חס דאיהו אבי כנען וכתיב ארוור כנען, ואיהו רוא
דא דאלה, ועל דא כל הני התוכא סוספיתא דרהבא. ואהרן קריב
דהבא דאיהו סטרא (אחרא) דיליה, דכליל איהו בתיקפא דאשא וכלא
חד, וסטרא דא דהבא ואשא. ורוח מסאבא דאשתכח תדיר במדברא,
אשכח אתר בההוא זמנא לאתתקפא ביה. ומה דהווי ישראל דכיין
מההוא זומא קדמאה, דאטיל בעלמא וגרים מותא לכלא, כד קיימו
על טורא דסיני, גרם לון כמלקדמין לסאבא לון ולאשתקפא עלייהו,
וגרים לון מותא ולכל עלמא ולדריהו בתריהו הרא הוא דכתיב
(תהלים כ"ב) אני אמרתי אלהים אתם וגומר. אכן כאדם תמותו וגומר.
(ע"ט) ובגין כך אהרן אהדר לבתר לאתדבאה ברוא דמהימנותא עלאה,
באינון שבעה יומין קדישין, ולבתר לאתדבאה בעגלא. ותא תוי בכלא
בעא אהרן לאתדבאה, דאילו איהו לא הוה, לא נפק עגלא, מאי טעמא,
כגין דאהרן איהו ימינא. ואיהו תוקפא דשמשא, ודהבא משמשא.
רוח מסאבא נחת ואתכליל תמן, ואסתאבו ישראל ואסתאב איהו עד
דאתדכוומא טעמא אסתאב. כגין דנפק עגל דאיהו מסטרא דשמאלא
דאיהו שור, ומיניה עגל ואיהו שמאלא כמה דארמר דכתיב

(הל'ז ע"ב) ופני שור מהשמאל לארבעתן • ואהרן דאיהו ימינא אתכליל
 ביה שמאלא ונפק על ידיה ועל דא אתייהיב ליה עגל כמה דאיהו
 גרים, ובגין כך האי רוחא מסאבא אתתקף ושליט כמלקדמין על
 עלמא • דהא בזמנא דהאבו ישראל אמשיכו עליהו ההוא יצר הרע
 כמלקדמין • וכד אתרכו ישראל ובעו לאתדכאה, אצטריכו לקרבא
 שעיר, בגין דשעיר איהו חולקא דההוא יצר הרע ההוא רוח מסאבא
 כדקאמרן • כתיב (ספ' ק"ו) וימירו את כבודם בתבנית שור אוכל
 עשב • מאי תבנית שור, דא עגל שור מסטרא דשמאלא אהרן ימינא
 אתכליל שמאלא ביה ואתתקף ביה ונפק על ידיה • תא חזי וימירו את
 כבודם, דא שכינתא דאזלת קמייהו, ואחלפו לה בדוכתא מסאבא אל
 אחרא • ובגין כך לא אתעבר זוהמא דא מעלמא, עד ההוא זמנא
 דיעבר ליה קדשא בריך הוא מעלמא כמה דאת אמר (זכריס י"ג) ואת
 רוח הפומאה אעביר מן הארץ והא אוקימנא • כתיב ויעשהו עגל
 מסכה, וכתיב ואשליכהו באש ויצא העגל הזה משמע דלא עבד ליה •
 אי הכי מאי ויעשהו • אלא ודאי כמה דאוקימנא דאלמלא אהרן לא
 אתתקף רוחא מסאבא לאתכללא בדהבא, אבל כל תקונא דאצטריך
 אשכח לאתבנאה (ס"ב לאתרוואה) • תא חזי אית מאן דעביד חרשין
 ואצלה בידוי • ואית מאן דעביד לון כההוא גוונא ממש ולא אצלה
 בידוי, דהא לעובדין אלין גברא מתקנא אצטריך • תא חזי מבלעם,
 דאיהו הוה מתקנא לאינון חרשין דיליה לאצלהא בידוי בגין דכתיב
 (במדבר כ"ד) ונאם הגבר שתם העין • שתום העין, שתום העין כלא חר,
 דחר עינא סתים תדיר, וחיוזו דעיניו לא הוה בארח (ויקרא ס"ג ב') מישר,
 מומא הוה ביה בעיניו. כתיב (ויקרא י"ו) ושלח ביד איש עתי, זמין בכלא
 חיוזו דעיניו דלא יתבשר • אבל רוח קודשא מאן דאשתמש ברהדיה
 מה כתיב (ס"ב כ"ב) כי כל איש אשר בו מוס לא יקרב איש עור או פסת,
 והכא כלא אתתקן לרוחא מסאבא, למיהב ליה דוכתא לשלטאה •
 אשכח מדברא דאיהו חרוב מכלא כמה דכתיב נחש שרף ועקרב
 וגומר. דתמן איהי שולטנותא דיליה, אשכח דהכא ספוקא כדקא יאות •
 אשכח אהרן לאתתקפא בימינא ולא אתכללא ביה • כדן אשלים דוכתיה
 כדקא יאות, ונפיק ואשתלים עובדא • ומגלן דרוחא מסאבא הורה

דכתיב (שמות ל"ב) אֲנִי חָטָא הָעַם הַזֶּה חַטָּאת גְּדוֹלָה, דַּא רוח מסאבא
 נחשקדמאה כדקאמרן בבמה דוכתי. ובזמנא דבעא אהרן לאתדכאה,
 אקריב עגל מההוא סטרא למעבד ביה דינא. בקדמיתא עבד ליה
 לשלטאה, והשתא דיעביד ביה דינא לאכפייא ליה, דהא כד אתעביד
 דינא בסטרא דא, אתכפייין כל אינון דשלטין מסטריה תא חזי במצרים
 בההוא סטרא דילהון כתיב (ס"ז י"ב) אֵל תֹּאכְלוּ מִמֶּנּוּ נָא וְגוֹמַר צִלִּי אִשׁ
 כְּגִין דִּי סִלְק רִיחוּ נֹדֵף, ראשו על כרעיו לתברא ליה ולאכפייא ליה,
 וכדין כל אינון דאתיין מסטריה לא שלטי. כגוונא דא (כמדבר י"ט) פְּרָה
 אדומה תמימה וגומר. כגין לאכפייא כל אינון סטרי מסאבא דלא
 ישלטון. אמר ליה רבי אבא ורזא פרה קדישא איהו, דכייא איהו,
 ואמאי. אמר ליה הכי הוא והא אוקמוה כללא דארבע מלכוון
 הוות. פרה, כמה דאת אמר (פושע ד') כִּי בַפְרָה סוֹרֶדֶה סָרַד יִשְׂרָאֵל.
 אדומה, דא מלכות בכל דכתיב (דניאל ב') אַנְתָּ הוּא רִישָׁא דִּי דִּהְבָּא.
 תמימה, דא מלכות מדי. אשר אין בה מים, דא מלכות יון (דאינון
 קריבין לארחי מהימנותא). אשר לא עלה עליה עול, דא מלכות
 אדום דלא סליק עליה עול. ורזא דמלה, דא, אף על גב דכמה מלין
 אתייהבו למדרש בקרא, בלהו חד. הא אתמר דכתיב (איוב י"ד) מִי יִתֵּן
 טְהוֹר מַטְמָא לֹא אֶחָד. מי יתן טהור (דרל"ז ע"ב) מטמא, רזא דא רכי
 הוא, דדא איהו טהור דנפק מטמא, דרזא בקדמיתא טמא, והשתא
 דאתעביד ביה דינא ואתייהב ליקידת אשא בנורא דדליק ואתעביד
 עפר, השתא איהו (ה) טהור מטמא, טהור דנפיק מטמא. וכגין כך כל
 אינון דמשתדלי בה כלהו מסתאבי, דהא הכי הוא ודאי, וכיון דאתעביד
 אפר, כדין עד דיתכניש ויסתליק מתמן, מסאיכ לכלהו כמה דאת אמר
 וכבס האוסף וגומר וטמא אפר, מאי טעמא כמה דאת אמר (מלאכי ג')
 וְעִסוּתֶם רְשָׁעִים כִּי יִהְיוּ אִפְר תַּחַת כַּפּוֹת רַגְלֵיכֶם, וכיון דאתייהב על
 ההוא אפר מים, כדין איהו טהור מטמא, ורזא דמלה דכתיב (כמדבר ח')
 מִי חַטָּאת כְּמַה דַּאת אָמַר (כראשית ד') לַפֶּתַח חַטָּאת רוּבֵץ. וכגין דאיהו
 פתח חטאת רובץ ודאי. בקדמיתא כתיב והוציא אותה אל מחוץ
 למחנה, וכגין כך אתייהבת לסגן ולא לכהנא רבא, ודא הוא טהור

מטמא

מטמא, בקדמיתא טמא והשתא טהור. וכל סטר רוח מסאבא, כיון
 דחמא דא ערק ולא יתיב בההוא דוכתא. מי חטאת ודאי, מי נדה
 כלא מסאבא, ועל דא שלטא רוח קודשא, ורוח מסאבא אתכפייא דלא
 שלטא כלל. ודא הוא דינא דרות מסאבא מחוץ למחנה, בגין דאיהי
 רוח מסאבא דכתיב (דכ"ג כ"ג) והיה מחנה קדוש. אתא רבי אבא
 ונשקיה אמר רבי שמעון אף על גב דכל הני מלין כדקאמרן, קדשא
 בריך הוא יהיב ליה שולטנו. ורוח מסאבא בעי לאכפייא ליה בכל
 סטרין. תא ואימא לך דזא חדא, ולא אתייהיב לגלאה בר לאינון
 קדישי עליונין. תא חזי להאי אתר דאיהו רוח מסאבא, קדשא בריך
 הוא יהיב ליה שולטנו למשלט בעלמא בכמה סטרין, ויכיל לנזקיא,
 ולית לן רשו לאנהגא ביה קלנא, דבעינן לאסתמרא מניה דלא יקטרג
 עלן בגו קדושה דילן, ועל דא דזא חדא אית לן דבעינן למיהב ליה
 דוכתא זעיר בגו קדושה דילן, (דלא ישתבח מקטרגא בגו קדושה
 דילן) דהא מגו קדושה נפיק שולטנו דיליה. דבעינן גו דזא דתפלין,
 לאצנעא (כ) חד (סוד שער שכתפלין) שערא דעגלא דיפוק לבר ויתחזי, דהא
 חוטא דשערא דא לא מסאיב, בר דאי אתחבר האי שערא ואתעביד
 פשעורה, אבל פחות מן דא לא מסאיב. וההוא שערא בעי לאעלא
 ליה בגו קדושה עלאה דילן, ולמיהב ליה דוכתא בגין דלא יקטרג
 לן בקדושן, ויפוק מן ההוא שערא לבר דיתחזי, דכד חמי לההוא בר
 גש בקדושה עלאה, וחולקא דילה משתתף לתמן, כדן לא יקטרג ליה
 ולא יכיל לאבאשא ליה לעילא ותתא, דהא דוכתא יהיב ליה, ויהי
 ההוא חולקא לא יהבין ליה (דוכתא) בהאי קדושה, יכיל לאבאשא
 ליה לתתא, וסליק מקטרגא ליה לעילא, ואמר פלוני דקא מקדשהשתא,
 כך וכך עבד יומא פלוני וכך אינון חובין, עד דימטי דינא על ההוא
 בר גש ויתענש על ידוי (וכן שעיר המשתלח). וכך הוון ישראל עבדי
 דהוון ידעי דזא דא, כד שראן לאתקדשא בקדושה עלאה ביומא דכפורי,
 הוון מסתכלי מיד למיהב חולקיה להאי אתר, ולמיהב ליה חולקא
 בינייהו, בגין דלא ישתבח מקטרגא עלייהו, ולא יתון לאדכרא חוביהון
 דישראל. דכמה חבילין וכמה משיריין אינון דאזדמנן לנטלא מלח

מניה

(ה) משמע דלא כדוכתי חפלין עכשיו שמכיון וכמס שערות נס לרד דוקא שער ענל יק"ס :

מניה בר אתי לקטרגא • זכאה חולקיה מאן דיכיל לאסתמרא דלא
 ידכרון חובוי לעילא, ולא ישגיחון עליה לביש • אדהכי הוון זלגין עינוי
 דרבי אבא • אמר ליה אבא אבא (ב) זיל טנפיר קטורך (ג) ואקפיד
 בקולטך, דהא רזין דאורייתא לזכאי אתייהיבו דכתיב (תהלים כ"ה) סוד יי
 ליראיו • תא חזי ביומא דראש השנה עלמא אתדן, ובי דינא קדישא
 (וקדשא בריך הוא) יתיב ודן כל עלמא • וההוא סטרא אחרא קאים
 מסטרא דא, וכל אינון דאתדנו למותא אשגח עליהו ואתרשימו קמיה,
 ובשעתא (דרר"ח ע"א) דישראל מתערי רחמי כההוא קול שופר, כדון
 אתערבבא ליה בלא, דלא ידעולא משגח באינון דאתדנו, עד (א) דלכתר
 כל אינון דלא מהדרי בתיובתא ואיגור עליהו מותא, ודאי נפקין פתקין
 מבי מלבא ואתמסרו ליה, כיון דאתמסרו ליה לא אהדרו פתקין עד
 דאתעביד דינא • וישראל כלהו בעיין לאסתמרא מניה, כל שכן בר
 נש כלחודוי • (וכל שכן וכל שכן) דהא ברוא עלאה דלעילא בעינן
 לאסתמרא ולמיהב ליה בכל ירחא וירחא בר סיהרא בעי לאתחדתא חד
 ישעיר, כגין דלא יקטרג חדותא (ס"א חרותא), ויטול חולקיה כדקא
 חזי ליה • וסיהרא קדישא לינקא בקדושה לחדותי כדקא יאות • וכד
 מתחדשא בכל ירחא וירחא, כגין (ויחי קע"ט כ) כך יאקרי גער והיא
 אוקימנא • והאי אחרא דא דאיהו תדיר במסאבו ולא נפיק מניה,
 אקרי מלך זקן וכסיל • וכגין כך ישראל קדישין דאינון עמא חד
 ביחודא קדישא, קדשא בריך הוא יהיב לון עיטא לאשתובא מכלא •
 זכאין אינון בעלמא דין ובעלמא דאתי דכתיב (ישעיה ס) ועמד כלם
 צדיקים לעולם יירשו ארץ נצר מטעי מעשה ידי להתפאר :

(כאן שייך מה שכתב בספר סימן ה')

ויביאו את המשכן אל משה וגומר • כתיב (יחזקאל ב') וממעל לרקייע,
 דא איהו רקיעא דקיימא עליהו דארבע חיוון, דכד מסתלקי
 כגו חד אוירא דבטש בהו, לא זקפין רישא לאסתכלא לעילא, כגין
 דההוא רוח החיה בטש בכלהו • ובההוא רוח מסתלקי כלהו דכתיב
 ובהנשא החיות מעל הארץ ינשאו האופנים לעמתם • וכתיב כי רוח
 החיה -

(ב) לך ספר קטור או חקנה לירחן מהדמעותי אהם כוכב : (ג) וכתבתי כמה שחלחל לקלוע בדברים בעלמא אלו וזה רזין וכו' ולגירסתו וזכרתי סוף מלשון כקוד כסוד יודותי כמ' חטיות שפ' עסק דברים • לכן הכע כקל' עמך יחלקך פויכ ללקוט סידות פתוחה כי אהם זכאי וסוד ס' רזין לך לכן סת' קצרי לעיר ולא חכמה אלא חתם בחקך ה"כ • (ג) כיליא כתיבם נחמ' : ששזה

החיה באופנים • אמאי מסתלקי • אלא כד בטש ההוא אורא עלייהו
 סליק לאלין ארבע דתחות האי תיה ואינון סלקי לה לעילא עד
 דמתין לה לגבי זהרא עלאה, והיינו רזא דכתיב (תהלים ע"ט) בתולות
 אחרייה רעותיה מובאות לה, בגין דהני ארבע אקרון הכי • ולא זוו מן
 תיה דא דאיהי כרסייא לעלמין • וסלקין לה מתתא לעילא, לאתקנא
 כרסייא לגבי עילא • ורזא דא (כרסיות ו') וישאו את התבה ותרם מעל
 הארץ • וכד אסתלקת לעילא, ואלין סלקין לה כדן כתיב ויביאו את
 המשכן אל משה • ויביאו את המשכן כמה דאת אמר מובאות לה,
 וכתיב וישאו את התבה • אל משה, כמה דאת אמר דמות כמרצה
 אדם עליו מלמעלה והיינו רזא דאדם • ומנלן דאקרי אדם דכתיב (סו)
 לא ידון רוחי באדם לעולם בשגם הוא בשר והיינו משה • ובגין כך
 על האי כרסייא דיוקנא דאדם קיימא עליה והיינו משה • ויביאו את
 המשכן, אלין ארבע חיוון כד סלקין כדקאמרן • ויביאו את המשכן
 אלין כל שייפין דגופא דכלהו בתיאובתא קדישא • (אמר רבי אבהו)
 כלהו אחדין ביה לאתרפקא דבר ונוקבא כחדא • ויביאו את המשכן
 למעל פלה לחפה, בקדמיתא אינון צריכין לסלקא לה ולאיתאה לה
 לגביה, ולבתר איהו ייתי לגבה תדיר • והא (ד"ס ע"ב) אוקימנא ויביאו את
 המשכן, רזא דכל אינון דקשרי קשרין דיחודא, ומייחדי יחודא דרזי
 דמהימנותא כל יומא, (אלין ארבע חיוון) אינון סלקין לה לכרסייא דא
 עד דאתין לה לגבי משה • וכיון דדבקי לה לגבי משה, כדן אינון
 הוו דרווחי ברכאן ממקורא דחי, על רזא דא בקשורא דיחודא דאינון
 קשרין • ורזא דא כד מקשרין יחודא דכלא כדקא יאות • ורזא דא
 כתיב וירא משה את כל המלאכה וגומר ויברך אותם משה, רווחי
 ברכאן מאתר דרגא דמשה שרייא ביה, ורא איהו התכמים העושים
 את כל מלאכת הקדש, בגין דאינון ידעי לסדרא עבדתא דקדשא
 כדקא חזי • ועל דא כל מאן דצלי צלותא (וקשורא) וקשרי יחודא,
 מסתכלין ביה, אי איהי צלותא וקשורא כדקא יאות • ואי ההיא צלותא
 (דל"ח ע"ב) וההוא קשורא כדקא יאות, כדן אתברך איהו בקדמיתא
 מאתר דכל ברכאן נפקין דרא הוא דכתיב והנה עשו אותה וגומר
 מיד ויברך אותם משה • ובגין כך ויביאו את המשכן אל משה דאיהו

מארי (כרמית כ"ט ב) דכיתא לאחזאה בתקנא דביתיה, וליה אצטרך
 למחוי תקונהא ורזין דילה, דלא אתייהיבו לאחרא לאסתכלא ולמחוי
 בה, באינן סתרין ובאינן רזין דילה בר משה בלחורוי, ועל דא וביאו
 את המשכן אל משה את האהל ואת כל כליו . וכד איתאו ליה
 למשה, כלא איתאו ליה בשייפין ידיעאן כל חד וחד, לאתקנא שייפא
 בשייפא לאעלא דא בדא . וכד הוּו בעאן לתקנא דא בדא ולאעלאה
 דא בדא, לא הוּו סליק בידיהון, כיון דאיתאו ליה למשה, מיד כלא
 אסתליק בידיה, וכל שייפא ושייפא הוּו אסתליק ועא בדוכתיה דדא
 הוא דכתיב ויקם משה את המשכן וכתיב הוקם המשכן והא אוקימנא .
 תא חוי בהדיא שעתא כד שארי משה לאקמא משכנא, ושאר ליתקנא
 תקנא דשייפין לאעלא דא בדא, כדין אתרפיו כל שייפין וכל תקנין
 דסטרא אחרא מסאבא . כד שרי לאתתקפא האי סטרא דאיהי קדישא
 אתרפי סטרא אחרא מסאבא, אתתקף דא ואתרפי דא, והא אוקימנא
 דכל זמנא דהיא בתקיפו, סטרא אחרא אתרפין כל שייפין, דא מלייא
 ודא חרויב, ודנא דא ירושלם ורומי תיבא, כד מלייא דא חרויב דא, ועל
 דא כד אתתקף דא אתרפי דא . ובגין כך ויקם משה את המשכן
 לאתתקפא מרזא דלעילא, ולא יתתקף מרזא דלתתא . ועל דא משה
 דהוּו מרזא דגו אספקלרייא דנהרא, אצטרך איהו לאקמא משכנא
 לאנהרא מניה ולא מאחרא, (ועל דא) סיהרא אצטרך לאנהרא מן
 שמשא ולא מאחרא . תא חוי כנסת ישראל אצטריכר לאסתלקא
 לעילא ולא תדבקא גו שמשא . (ט כ"ו ב) פתח ואמר (ויקרא ו) זאת תורת
 העולה היא העולה אמר רבי שמעון כתיב (תהלים ל"ו) אדם ובהמה תושיע
 . . עולה סליקו קשירי דכנסת ישראל לעילא, ודבוקא דילה כגו עלמא
 דאתי למחוי כלא חד, ואקרי עולה קדש קדשים, ובגין כך אקרי עולה,
 דסלקא ואתעטרא למחוי כלא חד בקשורא חדא כחידו, (ב) ובגין דסלקא
 לעילא לעילא כתיב זאת תורת ד' דכר ונוקבא כחדא, תורה שבכתב
 ותורה שבעל פה . העולה, דסלקא גו עלמא דאתי לאתקשרא בגויה
 דאקרי קדש קדשים ודאי . ועולה נמי קדש קדשים היא, ובגין כך
 סדורא דנכיסו דילה לסטר צפון דאיהו סטר שמאלא . דהאי תורה

העולה

שבעל

(5) עיין במדע רמזים מהר"ק שער י"א פרק ט"ו

שבעל פה לא סלקא בחביבותא, אלא בד אתער סטרא דצפון דכתיב
 (ס"ד כ') שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני. וברין איהי סלקא בחביבותא
 ואתערטרא בימינא, ואתחברת באמצעיתא, ואתנהיר כלא מרוא דקדש
 הקדשים ורא מגו רוא דארס ברעו דכהנא, ובשירתא דליואי, ובצלוחתא
 דישראל. והא אוקימנא דעולה קדש קדשים ברוא דרוח עלאה, בגין
 דתלת רוחין קשירין בחדא, רוח תתאה דאקרי (ויקרא ס"ה ב') רוח הקדש,
 רוח דלגו באמצעיתא דאקרי רוח חכמה ובינה, וכן אקרי רוח תתאה,
 אבל האי אקרי רוח דנפיק מגו שופר כליל באשא ובמיא, רוח עלאה
 דאיהו סתים בחשאי, דביה קיימן כל רוחין קדושין וכל אנפין גרוזין,
 ובגין כך אהדרת עולה רוח ממש. ולבתר מרוא דבהמה, מסתפקי
 ואתנונו לאתקשרא רוח אחרא דאיהו גו מסאבו מאינון תרבין ושמוננין
 כמה דאתמר. בגין כך עולה קדש קדשים, שאר קרבנין למעבד שלמא
 בעלמא כלהו, מכמה סטרין ומארי דיגין לאתעברא. (כ"ה לאתערטרא)
 ולא תנהרא מגו רעותא לאתבסמא, אקרון קדשים קלים, בגין דלא
 מתערטרא לעילא (דר"ט"ל ע"ב) לעילא בקדש הקדשים, ועל דא אינון
 קדשים קלים, ונכיסו דילהון בכל אתר כמה דאוקימנא אבל עולה
 דאיהי רוא דקדש הקדשים, לאו איהי כשאר קרבנין דכל עובדה
 קדש. תא חזי מרה כתיב (ויקרא ו') ולבש הכהן מדו בד, אלין לבושין
 מייחדין לקדושה, בד יחידאי מיחדא לקדושה וכתיב בגדי קדש הם
 ורחץ במים את בשרו ולבשם, מאי טעמא, (דא קדש) אלא רוא דמלה
 בדקאמרן, דאיהי קדש הקדשים, דסלקא כליא ואתערטרא בקדש
 הקדשים בקשורא חדא, ולבתר מפני ואעבר רוח מסאבא דסאיב כלא
 דלא שלטא, ולא יתקריב גו מקדשא, ואתעבר מכל סטרי קודשא,
 ואשתאר כלא קדש בקדושה יחידאי. ואמר רבי שמעון הא אתמר
 (ס"ב כ') דכתיב אדם ובהמה תושיע, ויהבי סלקא רוא דארס מסטרא
 דארס ודאי. בהמה מסטרא דבהמה, ובגין כך כתיב (דמ"ד כ') אדם
 כי יקריב מכס, אדם ודאי, דדא קרבניה לעילא לקשרא קשרא ברוא
 דארס, ולבתר מן הבהמה, וכלא איהו ברוא דארס ובהמה, ודא הוא
 רוא דאצטריך לקרבנא אדם ובהמה בדקאמרן. תא חזי בד ברא
 קודשא בריך הוא עלמא הכי עבר אדם ובהמה. ואי תימא והא כתיב

(בראשית 6') ועוף יעופף על הארץ, דהא מנייהו מקרבין קרבנין ואפילו
עולה: כמה דכתיב (ויקרא 6') ואם מן העוף קרבנו, עולה
קרבנו: תא חזי מכל אינון עופי לא מקרבין אלא תורים ובני יונה,
(אלא רזא דא) מה דאתכשר בדא פסיל בדא, דא ימינא ודא שמאלא,
אבל רזא דא הא אוקימנא כתיב ועוף יעופף על הארץ, דאינון רזא
דרתיבא, ובהו אסתלק רוח הקדש לסלקא לעילא, דאינון תרי, חד
לימינא וחד לשמאלא, עוף לימינא ודא מיכאל: יעופף לשמאלא
ודא (בראשית מ"ו 6') גבריאל: דא ימינא ודא שמאלא, ובגין כך מקרבין
תרין אלין לסלקא רוח קדשא, ושמאלא מעטר וזיין לתא לההוא
סטר שמאלא, וימינא לימינא ואתקשרא אתתא כבעלה למהו חד,
וכלא אסתלק ואתקשר כחדא לעילא ותתא, וקדשא בריך הוא אסתלק
בלחודו ואתקף: ובספרי קדמאי, מסכנא לא יהיב חולקא לאתזנא
אלא לעילא לאתקשרא, אבל כלא לעילא ותתא מתקשר כל חד וחד
לסטריה כדקא יאות והא אוקימנא (ויקרא כ"ו) רבי אעזר שאיל לרבי שמעון
אמר הא קשורא דכלא (כ"6 דעולה) אתקשר בקדש הקדשים לאתנהרא,
אתדבקותא דרעותא דכהנא ולינאי וישראל לעילא עד היכן (רמ"ד כ'
י"ג כ') איהי סלקא: אמר ליה הא אוקימנא עד אין סוף, דכל קשורא
ויחודא ושלימו לאצנעא בההוא צניעו, דלא אתדבק ולא אתיידע
דרעווא דכל רעוון ביה: (כסול פ' 15 כ"ו כ') אין סוף, לא קיימא לאודעא
ולאו למעבד סוף, ולא למעבד ראש, כמה דאין קדמאה אפיק ראש
וסוף: מאן ראש, דא נקודה עלאה דאיהו רישא דכלא, סתימאה,
דקיימא גו מחשבה ועביד סוף דאקרי סוף דבר: אבל להתם אין
סוף, לאו רעותין לאו נהורין לאו בוצינין בההוא אין סוף, כל אלן
בוצינין ונהורין תליין לאתקיימא בהו, ולא קיימי לאתדבקא, מאן ידעי
ולא ידעי, לאו איהו אלא רעו עלאה סתימא דכל סתימין אין: (15 כ"ו כ')
וכד נקודה עלאה ועלמא דאתי אסתלקו, לא ידעי כד ריחא, כמין
דארח בריחא ואתבסס, ולאן דא נייחא נייחא דהא כתיב (ויקרא כ"ו) ולא
אריח בריח נייחא, דהא ריח נייחא ריחא דרעותא דכל הני, רעותא
דצלותא ורעותא דשירתא ורעותא דכהנא דכלהו רזא דאדם: כדן
כלהו אתעבידו רעותא חדא וההוא אקרי נייחא, רעוא כתרנומו. כדן

כלא אתקשר ואתנהיר כחדא כדקא יאות כמה דאתמר ועל דא
 אתייהיבת האי סטרא אחרא בידא דכהנא דכתיב (ס"ו) צו את אהרן
 (דרט"ל ע"ב) ואת בניו לאמר, רוא הכא דהא אוקימנא לית צו אלא עבודה
 זרה, והכא אתייהיבת ליה לאתוקרא ההיא מחשבה רעה, ולאעכרא
 לה מגו קודשא, בהאי רעיותא דסלקא לעילא, ובראי תננא ותרבין
 דאתוקרן בגין לארעברא מן קודשא. והאי צו ברשותייהו קיימא
 לאפרשא לה מן קודשא מגו האי קרבנא. ואי תימא (כמדכר כ"ח) צו
 את בני ישראל. הכי נמי, דהא ברשותייהו קיימא (ר"ס) לאפרשא לה
 מן קודשא) כל זמנא דעברי רעותא דמאריהון, דלא יכלא לשלטאה
 עלייהו, והאי קרא כלא אתיא לאחואה רוא דמלה לאעטרא לההוא
 רוח קודשא לעילא לעילא, ולאפרשא לה לדא רוח טומאה ולנחתא
 לה לתתא לתתא. דא ברעותא ובצלוחא כדקאמרן. ודא בעובדא
 כלא כדקחוי ליה, והאי קרא מוכח עלייהו דכתיב צו את אהרן ואת
 בניו לאמר. צו, דא עבודה זרה רוח מסאבא, לאמר, דא (ס"ח) אתתא
 דאקרי יראת, כתיב הכא לאמר, וכתיב התם (ירמיה ג) לאמר
 הן ישלח איש את אשתו והא אוקמוה. ובגין כך כלא אתמר, וכהנא
 קיימא לאתקנא כלא ברוא (רמ"ד כ) דארס ובהמה. זכאה חולקיהון
 דצדיקייא בעלמא דין ובעלמא דארתי, דאינון ידעי ארחי דאורייתא
 ואולי בה בארח קשוט עלייהו כתיב (ישעיה ל"ח) יי עליהם יחיו. מאי
 עליהם, אלן ארחוי דאורייתא. יחיו, יתקיימו בהאי עלמא ובעלמא
 דאתי. תא חזי כתיב זאת תורת העולה אמר רבי חייא האי קרא
 אוקימנא ליה בהאי גוונא, זאת תורת דא כנסת ישראל. העולה דאיהי
 סלקא ומתעטרת לעילא לעילא, לאתקשרא כדקא יאות עד ארת
 דאקרי קדש הקדשים. דבר אחר זאת תורת דא כנסת ישראל.
 העולה, היא מחשבה רעה, דאיהי סלקא עלרעותא דברנש לאסטאה
 ליה מארחא דקשוט. היא העולה. היא דסלקא ואסטי ליה לברנש,
 ובעי לאוקרא לה בגורא, בגין דלא יתייהיב לה דוכתא לאסגאה, ובגין
 כך על מוקדה על המזבח כל הלילה. מגין לילה, דא כנסת
 ישראל דאיהי זאת, בגין דאתייא לדכאה ליה לברנש מההוא רעותא,
 על מוקדה, בגין די נהר דינור איהו ארתר לאוקרא לכל אינון דלא

קיימי בקיומיהו, דהא עאלין לון בההוא נירא דדליק, ומעברי שולטנהון
מעלמא, ובגין דלא שלוט אצטריך על מוקדה על המזבח כל הלילה,
ואתכפייא ולא שלטא ועל דא כד אתכפייא האי, סלקא כנסת ישראל
דאיהי רוח קודשא, דסלקא ואתעטרא לעילא, דהא סליקו דילה בר
אתכפייא האי חילא אחרא וארתפרשא מינה, ובגין כך בעינן ברוא
דקרבנא לאפרשא להאי סטרא מרוח קודשא, ולמיהב לה חולקא בגין
דרוח קודשא אסתלק לעילא (ואתקם משכנא תא חזי כזמנא דאתקם)
ותא חזי כזמנא דאתבני בי מקדשא ואתעביד, אתכפייא סטרא אחרא
ואסתלק מעלמא, וכד אסתלק מעלמא ואתקם משכנא על ידא דמשה
כדין אתקם לעילא ותתא דדא הוא דכתיב ויקם משה ארץ המשכן
מאי ויקם, אלא דאוקים לה לאסתלקא לעילא לעילא, ועל דא ויקם
משה מאן דהוה מאיך אוקמיה, במאן דאוקים למאן דנפיל • כגוונא
דא לזמנא דאתי כתיב (עמוס ט') אקים את סבת דוד הנופלת • כתיב
(ס"ט) נפלה לא תוסיף קום בתולת ישראל, מאי ולא תוסיף קום,
(משמע דהא זמנא אחרא קמת) אלא כזמנא אחרא קמת • היא קמת
מגרמה, ולא אוקים לה קדשא בריך הוא, דהא בגלותא דמצרים קדשא
ברוך הוא אוקים לה, ועבד כמה נסין בגין לאקמא לה, ובגלותא דבבל הוא
לא אוקים לה, בגין דלא עבד ליון נסין, דגרים חוכה, אלא היא
קמת, וסליקו בני גולה כאינון דלא הוה לון פרוקא, ולא הוה תיאובתא
דקדשא בריך הוא עליהו, בגין דגרים ההוא חוכא (דר"ט ע"ב) דאינון
נשים נכריות, ועל דא קדשא בריך הוא לא אוקים לה לכנסת ישראל,
ולא עבד לה נסין וגבוראן בההוא זמנא בדקא יאות אבל לזמנא דאתי
ולא תוסיף קום כתיב, לא תוסיף קום מגרמה, אלא (ה) קדשא בריך
הוא יוקים לה דכתיב אקים את סבת דוד הנופלת וכתיב (ירמיהו ל') ואת
דוד מלכם אשר אקים להם • ובגין כך כתיב הכא ויקם משה ארץ
המשכן • ויקם משה וגומר תא חזי כד אוקים ליה משה למשכנא,
אתקם משכנא אחרא עמיה, ומשכנא עלאה אוקים וסעיד כלא, בגין
דמשכנא עלאה סתים וגניז איהו לעילא לעילא, ומשכנא אחרא אתקן
על

ו
ג
א
ד
ס
ת
ל
ק

(ה) ג' אל חסמתי אייכתי לי דכתיב לך תוסיף קום דספי' כי: פלתי לבעבר קמתי מעלמי אכל עתם כי אשכ כחשך מ איר לי יקום
קתי כמא' דק' ועוד אפי' לומר כמ' מ'ס' כחמ' ל' נס' ד סניסלמ וו' כ' נעלתי חקף קמתי ועוד סליכתי כמ' ל' כס' מ'ל' :

על משכנא דלתתא וקיימא עליה (ס"ו עמיה) ומשכנא עלאה ההוא
 דסתים ונגיז לעילא לעילא, אוקים וסעיד פלא ומשכנא אחרא ההוא
 אתקם על ידא דמשכנא דלתתא קיימא עליה) בחילא דההוא משכנא
 עלאה על פלא ובמה דאתקם משכנא דלתתא על ידא דמשרה,
 אוף הכי לעילא על ידי דההוא דדגא (כ"ו רבייא) דמשה, מנלן דכתיב
 ויקם משה את המשכן את דייקא, לאחזאה דתרי משכנין ברזל
 דמשה אתקנו (כ"ו אתקמו) אמר רבי יוסי וכי ויקם משה, והא כלל
 עד לא אתתקן, וקימה לאו איהו אלא כד אשתלים כלא ועאל שייפא
 בשייפיה, מאי ויקם אמר רבי יצחק בתלת סטרין אוקים משה ית
 משכנא, מה כתיב ויקם משה את המשכן ויתן את ארניו וישם את
 קרשיו, בהני תלת סטרי אוקים משה ית משכנא, ובהני תלת סטרי
 אסתלק משכנא ואתכפייא סטרא אחרא, ועל דא כד אוקים משה
 להאי סטרא, אתכפייא סטרא אחרא, בגין כך משה אוקים ליה ולא
 אחרא. תא חזי כתיב ויתן את ארניו, בההיא שעתא אזרעוע סמאל
 מאתריה וארבעין רתיבין דעמיה, וערק ארבע מאה פרסי (ו) גו מסירו
 דנוקבא דעפרא. אעיל משה אינון סמכין ואתקיף סטרא דא, כדן
 אינון סמכין דסטרא אחרא נפלו ואתרפו. פתח ואמר ביום ההוא
 אקים את סבת דוד הנופלת וגומר מאי ביום ההוא, ביומא דקדשא בריך
 הוא יעביד דינא בעלמא, ויפקוד על חייבי עלמא כעובדיהון. דהא
 לית קימה לכנסת ישראל מעפרא, בעוד דאינון חייבין דישראל
 יקומון בעלמא, מה כתיב לעילא (עמוס ט') בחרב ימותו כל חטאי עמי
 האומרים לא תגיש ותקרים בעדינו הרעה. מה כתיב בתריה ביום
 ההוא אקים את סבת דוד הנופלת וגומר. האי קרא אית לאסתכלא
 ביה. את פרציהן, את פרציה מבעי ליה. והריסותיו, והריסותיה מבעי
 ליה. אלא ונדרתי את פרציהן ממאן. מאינון חייבין דכתיב בחרב
 ימותו כל חטאי עמי, דהא כדן יתעביד פרצן בישראל. ועל דא
 ונדרתי את פרציהן. והריסותיו אקים, הריסותיו דמאן, הריסותיו דסבת
 דוד, בגין דכד אתקף מלכו חייבא בעלמא, כדן האי מלכו קדישא

אתרפי

(ה) כמקום נקבי חסוס רכס שמכס סס מאזרים ומשעטעים כעולם וסס כרחס סקליפס סמ"ל וכתתיו מפני סנכורס סקרוסס ססס אף
 ומגבר כעולם ועמודי סקליפס יווספו מלסחויק כעולם ולכן סיו כורחיס לנקבי ססס רכס (חוך חסירות ומסילוח עפר ססס מוסכס
 וסליעסס סרס"כ):

לירושלם על אתרה, אינון יסודי אבנין קדמאי יהדרון לאתרייהו, ולא
 ישליט בהו עינא אחרא, (כ"ו בישא) בר בזמנא דיכחול בר גש עינוי
 בההוא פוכא, וימלי עיניה מניה. וכדין יחמי כל אבנין וכל יסודי ירושלם
 מתקנן על אתרייהו, דלא שליטו בהו שאר עמין. וכל אינון אבנין יקרין
 אתרנין, וכל אינון בנייני אבנין, בלהו קיימי על קיומיהו וכדין (ישעים כ"ב)
 כי עין בעין יראו בשוב יי ציון • מאי בשוב יי, אלא בר שליטי עליה
 שאר עמין, קדשא בריך הוא סליק לעילא, ובההוא זמנא איהו יהדר
 לה לאתרה דכתיב (ס"ו) בשוב יי ציון • בשוב יי וראי • ותא חזי כל
 מאן דאסתים מן עינא, ולא אתייהיב רשו לשלטאה ביה עינא, (ה) לא
 יכלין למשלט ביה עינא, בר בכחלא דעינא במלין ידיעאן, ובגין כך
 הנה אנכי מרביץ בפוך אבניך • ותא חזי כל אלן אבנין יתקיימון
 באתרייהו, ולהו יסודין בקדמיתא, ויסודי ספירין (אתרנין) יתקיימון
 באתר אחרא, סחרנא לפותייהו ולארכא דרא הוא דכתיב ויסדתיך
 בספירים • בזמנא דיוקים קדשא בריך הוא לביתיה, בההוא זמנא מה
 כתיב (ס"ט כ"ט) בלע המות לנצח • בלע כדאמרין (איכס כ) בלע יי ולא
 חמל, ההוא כוס דשתה האי ישתה האי • ואי תימא ההוא בלע איהו
 לזמן ידיעא וקציב בישראל, לאו הכי כתיב לנצח • מאי לנצח, לדרי
 דרין • ולא בישראל, ולא בההוא זמנא דאוקים משה ית משכנא •
 אלא לנצח לעלמין, וכדין קדשא בריך הוא יוקים לה לכנסת ישראל,
 ואיהו יוקים (ט) סמכין וסכין, וכל אינון תקרי ביתא בתקוניו (ס"ח בתקיפו)
 לעלם ולעלמי עלמייא, וכתיב הרחיבי מקום אהלך וגומר. בגין דיתבלע
 סטרא אחרא ולא יקום לעלמין, וכדין וחרפת עמו יסיר מעל כל הארץ
 כי יי דבר :

ויקם משה את המשכן, בההוא זמנא דאלין סמכין אתקמו ואתייהיבו
 באתרייהו, ההוא זמנא אתרפוי ואתעברו מאתרייהו סמכין מאתר
 סטרא אחרא, ועל דא ויתן את אדניו • מאי ויתן • אלא אוליפנא
 דחמא משה לקמיה לסמ"אל חייבא, דהוה אזיל לגביה לקטרנא ליה,
 וכדין אתקיף ביה משה וקשיר ליה קמיה, ואוקים ליה למשכנא ויהב
 לסמכין

(ה) עיין כשמות דכס' כס' מרשח תרומם טרו ערו על היסוד כס' עד עכשיו סיסור כס' : (כ) פדוש עמוריס ויחנות ומקרות סכית
 יוקים • סד"כ :

לסמכו דכתיב ויתן את אדניו . ויתן בתקיפו דלא יכיל בר נש אחרא
לשלטאה עליה ולמיהב סמכין באתרייהו כמשה, דהא בתקיפו רב
אוקים ליה משה . כההוא יומא דאתקם משכנא, כד שארי משה
לאקמא ליה בחד בניסן הוה, וכההוא זמנא תקיפו דסטרא אחריה
הוה בעלמא, דהא ביומי דניסן ריש תורא בדיקולא סליק לאיגרא
תנינן . ובניסן שארי משה, וחמא ליה לסמ"אל אויל סחרניה לערבבא
ליה, ואתגבר עליה משה וכדין ויתן את אדניו, שארי הוא ויהב לתתא,
ושארי מאן דשארי ויהב (דרמ"ב ע"ב) לעילא, דא לקבל דא וכיומא
דאתקם האי משכנא לתתא, אתקם משכנא אחרא קדישא לעילא,
ומשכנא עלאה טמיר וגניז, אפיק נהורין לכל סטר ואתגהרון עלמין .
רבי יוסי שאיל לרב שמעון אמר ליה תלתי משכנין חמינן בקרא
דכתיב (במדבר ט) וביום הקים את המשכן, כסה הענן את המשכן לאהל
העדות, ובערב יהיה על המשכן כמראה אש עד בקר, הא תלת משכנין
הבא, ואמאי משכנא ולא בית, דהא בית אצטריך ולא משכן . פתח
ואמר (יסעיה ס"ה) כה אמר יי השמים בסאי וגומר . תא חזי קדשא בדין
הוא אתרעי בהו בישראל לאחסנתיה וערביה וקריב לון לגביה, והא
אוקימנא דעבד מנייהו דרגין ידיעאן בדיא עלמא כגוונא דלעילא,
לשכללא עלמין כלהו כחד עילא ותתא דכתיב השמים כסאי והארץ
הדום רגלי, לשכללא עילא ותתא למהוי חד תא חזי השמים כסאי,
דא דקיעא דיעקב שרייא ביה, דאידהו דיוקנא עלאה לכורסייא
(ס"ב כרסייא עלאה לדיוקנא) עלאה קדישא . והארץ הדום רגלי, דא
דקיעא דדוד מלכא שרייא ביה, לאתהנאה מזווא דאספקלרייא דנהרא,
ובנין דבעי לאתפשטא יתיר לתתא, אמר הדום רגלי . אייה בית אשר
תבנו לי, דא בנין בית מקדשא . ואי זה מקום מנוחתי, דא בית קדש
הקדשים דלתתא, אבל תא חזי כל זמנא דאזלו ישראל במדברא הוה
להו משכן, עד דאתו לשילה והוה תמן, ודא אייה רזא לאמשכא דא
בדא, ולאעלא דא בדא, לאתקשרא דא בדא בנין לאנהרא, אבל לאו
לנייחא, דהא לאו נייחא בר כד אתבני בי מקדשא ביומוי דשלמה
מלכא, דהא כדין הוה מנוחה לעילא ותתא, בנין דתמן תקיפו דנייחא,
ולא לנטלא מאתר לאתר, ובנין כך אית משכן ואית בית, משכן כמה

דאת אמר (ויקרא כ"ו) ונתתי משכני בתוככם ולא תגעל נפשי אתכם •
 מאי משכני, משכנותיו דקדשא בריך הוא דליהוון גבייהו דישראל •
 מאי טעמא • בגין דכתיב ולא תגעל נפשי אתכם • מה בין האי להאי •
 אלא משכן, כמלכא דאתי לגבי רחמיה, ולא מייתי כל אוכלוסין דיליה
 עמיה, בגין דלא לאטרחא עליה איהו אתי לגביה בזעיר חילין • בית
 דכל חילין וכל (ויקרא כ"ב) אוכלוסין דיליה בלהו אייתי עמיה לדיירא
 בההוא ביתא, ודא איהו בין משכן ובין בית • בית המקדש איהו דיורא
 דנתיחא לעלמין, ככל אינון דתיבין ככל אינון דיוקנין ככל אינון עובדין
 כגוונא דלעילא לחברא (ר"ס לתכרא) עובדין דלתתא כגוונא דלעילא •
 משכן, בזעיר דיוקנין בזעיר עובדין, לנטלא מאתר לאתר וכלא ברזא
 דלעילא • תא חזי בר פקיד קדשא בריך הוא למשה על משכנא, לא
 הוה יכיל למיקם ביה, עד דקדשא בריך הוא אחמי ליה כלא בדיוקניה
 כל מלה ומלה • כמה אחזי ליה • באשא חוורא ובאשא אכמא ובאשא
 סומקא ובאשא ירוקא • מה כתיב • וראה ועשה כתבניתם אשר אתה
 מראה בהר • עם כל דא אקשי ליה למשה • תא חזי אף על גב דאחזי
 ליה עינא בעינא, לא בעא משה למעבר • ואי תימא דאיהו לא ידע
 למעבר, או חכמתא לא הוה עמיה • תא חזי בצלאל ואהליאב וכל
 אינון שאר אחרנין, אף על גב דלא חמו כמשה מה כתיב וירא משה את
 כל המלאכה והנה עשו אותה וגומר • אי אינון דלא חמו עברו כן,
 משה דחמא על אחת כמה וכמה • אלא משה אף על גב דאסתלק
 מן משכנא מעבדתא, כלא הוה בידיה ועל ידיה, ואיהו אקרי על שמייה
 ועל דא כתיב וראה ועשה • דבר אחר משה אסתלק מן דא וירחיב
 דוכתיה לאחרא, עד דאמר ליה קדשא בריך (דרמ"א ע"ב) הוא ראה
 קראתי בשם בצלאל ואתו אהליאב וכתוב ועשה בצלאל ואהליאב
 וכל איש חכם לב, אי יקרא דא הוה דמשה דאיהו יעביד ליה יתקיים ביה
 תדיר, (כ"ס יתיר) ועם כל דא כיון דאיהו פקיד וכפקודיה אתעביד, איהו
 עביד כלא • תו כל עבדתא לא קיימא אלא בסיומא דעובדא, ועל דא
 יקם משה את המשכן, בעו לאקמא ליה כל אינון חכימי לבא ולי •
 הוה מתקיים, בגין יקריה דמשה עד דאתא משה ואוקים ליה והוה •

אוקמוה :

ויקם משה את המשכן • רבי יהודה פתח (מיכה ו') אל תשמחי אויבתי
 לי כי נפלתי קמתי וגומר. מאן אויבתי לי, דכבו דמלכו חייבא
 במלכות קדישא, והאי קרא כנסת ישראל אמר ליה אל תשמחי אויבתי לי
 כי נפלתי קמתי, מה דלית לך הכי למלכו אחרא • דכיון דתפול לא
 תקום לעלמין • אבל כנסת ישראל אף על גב דנפלת, תקום וקמת
 שאר זמנין דכתיב כי נפלתי קמתי, דהא כמה זמנין נפלת כנסת ישראל
 בגלותא, ויתבא בין אינון מארי דכבו, ושאר עמין קמו עלייהו דישראל
 לשיצאה לון מעלמא (ולא יכילו), כמה דאת אמר על (תהלים פ"ג) עמך
 יערימו סוד וכתיב כי נועצו לב יחדו וגומר אמרו לכו ונכחידים מגוי •
 ועם כל דא אף על גב דשאר עמין קמו עלייהו, קדשא בריך הוא
 לא אגח לון בידיהו, ואי נפלו קמו דכתיב כי נפלתי קמתי, דהא
 קדשא בריך הוא אקים לה תדיר • וזמינא כנסת ישראל לומר כההוא
 זמנא דקדשא בריך הוא יוקים לה מעפרא דגלותא ותסתלק מגיה
 אל תשמחי אויבתי לי כי נפלתי קמתי • כי נפלתי בגלותא ואשתעבדו
 בני קמתי כהאי זמנא • ובגין כך כההוא זמנא דאפיק משה לון לישראל,
 כד עבד לון קדשא בריך הוא אינון נסין וגבוראן דעבד לון • כדון
 ויקם משה את המשכן כתיב, דהא על ידא דמשה אתקם בכל זמנא
 רבי שמעון פתח ואמר (יחזקאל ה') בלכתם ילכו וגומר • בלכתם ילכו
 ובעמדם יעמדו, האי קרא אית לאסתכלא ביה • בלכתם ילכו, וכי לא
 ידענא דהא בלכתם ילכו ובעמדם יעמדו • אלא בלכתם דמאן בלכתם
 דחיות, דכד אינון אזלין אינון אופנים ילכו כמה דאת אמר ובלכת
 החיות ילכו האופנים אצלם, ועל דא בלכתם ילכו ובעמדם יעמדו,
 בגין דכל מטלניהון דאינון אופנים, לאו אינון אלא במטלניהון דחיות,
 וקיימא דילהון לא קיימי באתרייהו, אלא כלא תלייא בחיות וכן כתיב
 ובהנשא החיות מעל הארץ ינשאו האופנים לעמתם, בגין דחיות
 ואופנים כחדא אזלין • ותא חזי עשרין וארבע (ה) משקופין דמטרנין
 עלאין, קיימין גו משקופא חדא דכסטר מזרח, להאי פתחא נטרין ארבע
 ועשרין משמרות, טמירין גו תוקפא דשלהובא דעטרא וסחרא לגו
 ההוא משקופא מההוא סטרא דמזרח, וארבע ועשרין סמכין תחותיהו
 ועל

(ה) חנוניות ומחיים וכ' משחרח סומרים ס'ך פסחה סכנד מירח ועיין מקמ' ס"א כ :

ועל אלין סמכין קיימין עשרין וארבע עמודין, ואלין אינון דקיימין תדיר
ולא פרחין גו אוירא באינון אחרנין, ואלין אינון דאקרון עומדים כמה
דאת אמר (וכריס ג') ונתתי לה מהלכים בין העומדים האלה, ואלין
עמודים קיימין על אינון סמכין, כהו סחרן לאתקיימא ברוכתיהו. כד
אלין עמודים קיימין על קיימיהו, כלהו שליטין דקיימין עליהו, מעפפי
וטסין כל עלמא ואשגחן עיינין, ואינון דצייתין קלין, סלקין מלין לעלא
כמה דאת אמר (קהלת י') כי עוף השמים יוליך את הקול, וכגין כך
אינון סמכין קיימין בקיימא תדיר. תא חזי בלכתם ילכו כדקאמרן
ובהנשאם מעל הארץ ינשאו האופנים (דרמ"ב ע"ב) לעמתם. רהא כמה
דאלין חיות נטלין וסלקין הכי אינון. מאי טעמא, כגין כי רוח החיה
באופנים. רוח החיה, רוח קרשא דנשיב ובטש בכלהו אופנים למיהך,
אשתבח דכל מאן דאיהו בדרגא עלאה, איהו נטיל למאן דנטיל ליה
תא חזי דארון איהו הוה נטיל למאן דנטיל ליה, אוף הכא חיות אינון
נטלין לאופנים. ואי תימא כי רוח החיה באופנים כתיב. הכי נמי
דא חיה דאיהו לסטר ימינא, לסטר שמאלא, ולסטר קמא, ולסטר אחורא,
ודא איהו חיה. ואלין אינון חיות. כתיב (יחזקאל י') היא החיה אשר
ראיתי תחת אלהי ישראל בנהר כבר דא היא חיה דמרבע לארבע
סטרין דעלמא. ודא איהו דקיימא כרסייא לדיוקנא דאדם כמה דכתיב
ועל דמות הכסא דמות כמראה אדם עליו מלמעלה וכלא להווי
דרגא עלאה קרישא סתימא דאקרי אלהי ישראל. ודא חיה דלתתא
דקיימא תחות כלהו חיוון עלאין קדישין. כגין דאית חיוון עלאין אלין
על אלין. כרסייא דתחות אלהי ישראל, דא דיוקנא דיעקב, וכרסייא
דלתתא דא דיוקנא דדוד, איהו דמרבעא לארבע סטרין דעלמא.
וכגין כך רוחא נפיק מלעלא ונגיד ואתמשך מדרגא לדרגא, עד דבטש
בכלהו תתאי דלתתא, וההוא רוחא אנהיג לכלא, ואתקין תקונא דכלהו
לאתקנא בההוא גוונא ממש, דאית תקונא לעלא. ובההוא גוונא
ממש אתתקן לתתא. מה כתיב לעלא כי רוח החיה באופנים. וכתיב
אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת ילכו. לתתא מה כתיב ויקם משה
את המשכן. במה. למהוי רוח דההוא. דרגא דלתתא, בההוא
דיוקנא דההוא רוח עלאה, היא החיה אשר ראיתי תחת אלהי ישראל,

ומהאי חיה נפקא רוחא לאתקנא כלא . הכי נמי משה . היא החיה
 דיהב רוחא לתתא לאתקנא כלא, בגין כך כתיב ויקם ויתן וישם .
 ובכלא שני רוחא לאתקנא כלא . תא חזי בקדמיתא במשכנא דעבר
 משה, איהו אתקין ליה ברזא דההוא דרגא עלאה דאיהו קיימא ביה .
 במקדשא דעבר שלמה, איהו תקין ליה ברזא דההוא נהר דנפיק
 מעדן, דאיהו שלמא דביתא ואיהו נייחא דביתא . ועל דא ברזא
 דמשכנא, איהו קורבא דחביבותא בדרגא (ס"ו ב"רזא) דגופא, ההוא
 דרגא דמשה קיימא ביה, קורבא דחביבותא ולא דנייחא . כד אתא
 שלמה ואתקין מקדשא, ההוא מקדשא אתתקן ברזא . דחכיבו דנייחא,
 ועל דא כתיב בשלמה (ר"ס ס"ו כ"ט) הוא יהיה איש מנוחה . ובגין כך
 דא אתקין בחד דרגא ולא אתקין בחד דרגא, דיוקנא דהאי בהאי
 ורזא דא (בראשית ג') אלה תולדות יעקב יוסף . שירותא דשאר משה
 לאתקנא בהאי אתר, דאיהו סטרא דקדושה, אוקים קימה דנקודה
 דקיימא באמצעיתא, דהוה חשוך ושקיע באתריה ולא אתחזי ולא
 נהיר כלל . ושירותא דכלא אוקים לה להאי נקודה דאשתקעת
 באתראה . ולבתר לכל אתרא דאיהו בגינא דהאי נקודה . ואי האי
 נקודה לא אתתקן (כ"ו אתקם) בקדמיתא, כל מאן דאתפשט מינה לא
 יביל לאתתקנא . וכיון דהאי נקודה אתקמת ואתנהיר, כדן כל שאר
 תקונא אתרא אתתקן ואתיישבת בדוכתיה, ועל דא ויקם משה את
 המשכן . (את) דא נקודה דהוות חשוכא ושקיעא באתרה . ולבתר
 ויתן את ארניו, אינון סמכין דאינון מכאן ומכאן . (בגין דאית ארנים
 ואית ארנים) וכלהו הוו מאה בחושבנא, וכלהו אתפלגו לאתריהו
 דכתיב מאת ארנים למאת הככר בכר לאדן . ואלין ארנים
 (דרמ"ב ע"ט) דא אוקימנא, אבל לא כתיב בהו קימה . אלא ויתן נתניה
 לשוואה עלייתו מה דאצטריך, בגין דאית תתאין ועלאין דכיבין דא
 על דא . ועל דא כתיב בהו נתניה . כההיא שעתא דהאי נקודה
 אתקמת, אשתקעת סטרא אתרא ולא אתמתה כלל, דהא לא אתקחו
 אלא ליהוה זמנא דאתי, דאתמחי מעלמא כמה דאתמר . אתקמת
 דא ואשתקעת דא :
 ויתן את ארניו כדן שארי לאתתקנא האי סטרא (ר"ו רוחא) דקדושה

וכד אתיהיבו אליו סמכין אשתקעו כלהו דסטרא אחרא, ועאלו
 בנוקבא דתהומא רבא, בגין דאסתלק האי סטרא דקדושה עלאה,
 ואיהו חולקא לאסתלקא, וכדין האי סטרא אחרא אשתקע ועאל
 בההוא נוקבא דתהומא. ואלמלא דישראל חאבו, (בקרמיתא) לא
 יכיל לשלטאה בעלמא יתיר, ולבתר אוף הכי חאבו ואמשיכו ליה
 עלייהו כקדמיתא, ומההוא יומא לא הוה עיטא, אלא למיהב חולקא
 לההוא סטרא אחרא בכלא, כרזא דקרבנין ונסכין ועלוון. תא חזי
 בגין כך עולה אתוקדא כלא באשא לאכפייא האי סטרא, ולאסתלקא
 סטרא דקדושה, ובגין כך כד משה אוקים לאתר דא, אשתקע אתר
 דא. תא חזי ויקם משה, האי סטרא דקדושה, ואשתקע סטרא אחרא
 מסאבא. ויתן, להאי סטרא דקדושה ואתרפייא האי סטרא אחרא.
 מסאבא. וישם, להאי סטרא דקדושה ואתכפייא האי סטרא אחרא
 דמסאבא, ולבתר אהדר ויתן את בריחיו ולבתר ויקם. מאי טעמא
 בגין דיהא שירותא וסיומא בקימה. שארי בקימה וסיים בקימה, בגין
 דככלא בעי קימה שירותא וסיומא. בשירותא דסטרא אחרא אתרפי
 ודא איהו קימה לסטרא דקדושה בגין לאתקיימא ולאסתלקא לעילא
 למהוי אתקשרותא חדא בדקא יאות. בגין דכל זמנא דקדושה
 שלטא וסלקא, מסאבו שפיל ומאיך לתתא. רישא דנקודה דקיימא
 תחות דרגין די בסטרא אחרא, איהו ריש דרגא דלבר, רישא דדכורא,
 וקיימא רכיב על חד גמל. איהו רישא לבר דחד ערכובא דחשך
 דאתפשט. דכד תננא נפקא מגו רוגזא תקיף, (ה) אתפשט ההוי.
 תננא ואזיל רוגזא בתר רוגזא דא על דא, ודא רכיב ושלט על דא,
 בחיזו דדכר ונוקבא, למהוי כלא רוגזא תקיף. וכד שארי תננא
 לאתפשטא, דחיק מגו רוגזא בדחיקו דחד נקודה לאתפשטא, ולבתר
 אתפשט תננא (ק"ס ב) דרוגזא בעקימו כחד חויא חכים לאבאשא.
 רישא דנפקא לאתפשטא, איהו דרגא דאיהו חשך, סליקונחית אזיל ושאט
 ונח בדוכתיה, וקיימא דרגא לאתישבא מההוא תננא דנפיק מגו רוגזא,
 ואיהו צל, צלא על אתר אחרא דאקרי מות. וכד מתחברן תרווייהו
 כחדא אקרי (וי"ט ק"ס ב) צלמות, והא אוקימנא תרין דרגין אינון דמתחבראן

כחדא

(ה) עי' בחיקוי י"ח דף ל"ג י"ח טימליח :

כחדא . האי צל איהו שירותא דנקודה תתאה דלבר, חשוכא ומרתקא
 מנקודה קדישא דקיימא באמצעיתא . והאי איהו נקודה דלא קיימא
 ולא אתרשימת בגוונא, ומינה אתפשטת פשיטו לבר ולתתא : ואיהו
 אשתקעת ולא אתחזיאת ולא אתרשימת . האי אתפשטת לתתא
 לימינא ולשמאלא, ואתפשטת באמצעיתא גו חשוד קבל אלף ומאה.
 תרין סמבין מתגלפין לסטרא דא ולסטרא דא . אתפשטת חשוכא בגו
 גוון אכס ולא אכס, דהא לית ליה גוון לאתקיימא ביה . ובההוי
 פשיטו, קיימין חשוכין אינון דשמשו במצרים דכתיב (שמות י') לא דאו
 איש את אחיו ולא קמו איש מתחיו שלשת ימים . וכתיב וימש חשד .
 (דרמ"ג ע"ב) האי פשיטו אתפשטת בכמה זינין, משניין אלין גו אלין . גו
 ההוא פשיטו נפקא חד זיהרא דאצטבע בדהבא, ודא איהו דהבא
 סומקא . אתפשטת האי זיהרא וחפי חשוד דרישא, ואירו דהבא
 דאתכליל ביה חשוכא . האי חשוכא אתפשטת לימינא ולשמאלא.
 ומגו אלין תרין סטרין נפקא חד גוונא דכספא דלא זהיר . אתפשטת
 האי גוון דכסף וחפי חשוכא, ואתכליל דא בדא ונחית לתתא, אתפשטת
 חשוכא וקיימין תרין חשוכין, ריש אכמא דקיימין, (ד"ה דנפקין) ומתמן
 מתפשטת ונפיק חד גוון דנחשת, ומתמן אתפשטת לתתא ההוא חשוד
 וקאים קיימא, ונפיק חד גוון אכס חיוו דפרזלא, וכלא ברזא דחשוכא.
 מבין תרין קיימין נפיק קיימא חד חשוד פחשוכא, וכל אלין גוונין
 אתחזון ביה, והאי איהו ערלה דאנהיג דבר לנקבה, לאודוונא כחדא
 למהוי חד. הני קיימין (ה) בשבעה דרגין דברין (כ"ה וברבין) ידעאן :
 דרגא (ג) קדמאה, איהו דרגא דקאים בסטר דהאי חשוכא . דא
 חשוכא סלקא גו טמירו דתננא דאשא, האי כליל בגוון
 תננא ובגוון אשא ובגוון אכס . אלין תלת גוונין מתפרשין לכמה
 סטרין, לאתעקמא בעקמי עלמא . גוון תננא, דהאי נחתא לעלמא
 ואעיל לכמה סטרין, ודא אתפשטת בעלמא ואסטי לרוחי בני נשא
 ברגיו, לאסטאה ארתיהו ולא תתקפא ברגייהו ועל דא כתיב (תהלים פ"ה)
 לא יהיה בך אל זר ולא תשתחוה לאל נכר. לא יהיה בך אל זר, דא

דכורא

(ה) שנין מאזריס אלו מכלן עד סוף הספר שכלל מכושר כח סעני כסדרם כשער סכילה סקריעות וכשער סכילה סקמורות
 ועיין ס: (ב) מלתוי דהא סס של רשעיות דקליס ועל כן סס חלק גוונין מלין :
 שמות

דאיהו כגוונא רחויא דשתיק תדיר, וקטיל לבתר • רגזא תליתאה, האי
 איהו רגזא בהפוכא מקדמאה, דאולא ואתקף ולא שתיק, אלא אתגלי
 ההוא רגזא וכל מה דאתגלי הכי אתבר • כל מה דאתגלי ולא שתיק
 הכי אתבר, והכי אקרי רגזא תבירא • רגזא רביעאה, שריתא תקיף
 סופא תביר, ועל דא האי איהו רגזא דמהפכא מן קדמייתא, בגין כך
 האי איהו סטרא תבירא מכלהו • ועל דא כלא איהו כדרגא קדמאה:
 דרגא תניינא, איהו דרגא דנפיק מחשוכא, והאי איהו גוון חשוך
 דקיימא מנו האי חשוכא, בגין דכלא קיימא מנו חשוכא,
 וקיימא כדרגין ידעאן • והאי אתפשט לתתא בגוונין ידעאן • כדרגא
 דא קיימין תלת מאה סטרין מתפרשין דא מן דא, וכלהו כלילן דא כדא •
 ואף על גב דמשניין דא מן דא, ואתגברן (ר"ב ואנהרין) דא מן דא, כלא
 כליל דא כדא • ובגין כך כל דרגין ידעאן בהאי סטרא לאבאשא •
 מהכא נפקי כל אלין מחבלין דשטיין בעלמא, ועבדי דינא באתגלייא
 (ר"ב בעלמא) על עובדין סתימין דאתעבירו גו חשוך בטמירו, ואינן
 שטיין בעלמא ועבדי דינא באתגלייא בהו • ובגין כך כל אלין דשטיין
 בעלמא ועבדי דינא באתגלייא, כלהו קיימין לקבליהו דבני נשא,
 לאתעתרא תדיר גבי חובין טמירין דקאמרן, ואינן דאקרון אף וחמה
 מתחבראן עמהון, ועבדי דינא עלייהו דבני נשא, האי אתעביד בעלמא
 מאלין מארי דדינא כדקאמרן • דרגא דא קיימא גו חשוכא ואשא
 דאיהו רזא חדא, ומגו דרגא דא מתפרשאן כמה דרגין תקיפין, (גברין)
 דקיימן תחורת סטרא דרקיעא חדא דאקרי רקיעא אכמא • דרגא
 תליתאה, האי איהו רקיעא דמתפשטא על פל אינן דרגין דאינן סומקין
 כוודא, ואלין אקרון דרועין דהאי סטרא תחות אלין מתפשטין לתתא
 דרגין עד דמטו לגו דרגא תליתאה (ס"ב) ההוא רקיעא אכמא • בגין
 דאלין די כדרגא תניינא, נפקי מגו ההוא רקיעא אכמא ושטיין בעלמא
 אלין מימינא ואלין משמאלא • אלין דימינא מתפרשן לתלת סטרין
 דאינן (וימי רמ"ב ס"ב) תלת קשרין • ואלין דשמאלא מתפרשן לתלת
 סטרין דאינן תלת קשרין אחרגין • קשרא קדמאה קיימא לעילא •
 ותנגא חשוכא כרגזא אתקשר ביה • האי קשרא אית בה תלת גוונין
 חשוכין, ומשניין דא מן דא ואתכלילו דא כדא, והאי קשרא איהו

פקודי דרטיג ע"ב ודרמ"ד ע"א

כפוף ולא אתכפייא בר לזמנין ידיעאן, האי אקרי עברה. ואיהו היימא
 בלא שכיבו, כגין דלא שכיב בר בזמנה ישראל מקרבין קרבנא
 לתתא, כגין דבההוא זמנא אשתכח ההוא רגזא ואתכפייא לתתא
 ואתחלש רגזיה, (ר"ב תקפ"ה) ולא יכיל לשלטאה ולא אתתקפא וכד
 אתחלש האי, כדון קשרא תנינא דאיהו באמצעיתא, לא יכיל לנטלא
 ולאנהרא. קשרא תנינא דא הוא דאקרי זעם, האי קשרא איהו דנטיל
 מאתר לאתר ואנהיג לכל שאר קשרין, וכל שאר קשרין כלהו אתנהגון
 ביה, וכלהו אתקפו בהאי קשרא. האי איהו דמנהיג כל צערין דעלמא,
 כגין דכד אתחבר בדרגא אחרא לחבקא לנוקבא, כדון נחתי לעלמא
 כל צערין וכל דחקין וכל עאקו, דהא לא יכילו לשלטאה דא בלא
 דא. וכלהו דרגין אתייהבו לנוקבא לשלטאה ולמסטי עלמא, ולי
 לאו דרכיב דא על דא ואתחבר דא ברא לא יכלין לשלטאה. ת"ל
 חזי כד הוה אדם בגנתא דעדן לאשתדלא בפולחנא דמאריה, נחת
 האי סמ"אל וכל (דרמ"ד ע"ב) אינון דרגין דביה, והוה רכיב על ההוא
 חויא בישא כגין לאסטאה לון, כגין דהוה חויא דהוה קאים תחותיה,
 איהו עקימא לאסטאה כני נשא ולפתאה לון כגין דכתיב (משלי ט') כי
 נפת תטפנה שפתי זרה וחלק משמן חכה. דא יהיב חילא ודא עביד
 אומנותא בעלמא ודא בלא דא לא יכילי לשלטאה. כגין כד בהוה
 קשרא דאמצעיתא אתחבר בנוקבא, כדון נחתי דינין וכל דחקין
 לעלמא וכד האי אתתקף דלא נטיל, כלא אתבר ואתכפייא דלא יכיל
 לשלטאה, ועל דא כלא אתבר ואתכפייא ברא דקרבנין דלתתא.
 וסלקא מאן דסלקא לאתעטרא לעילא, ולא תברכא מעמקא עלאה
 דנהיר לכל אנפין

ו

קשרא תליתאה, האי איהו תקיפא בתקיפו יתיר, והאי אקרי צר"ה, כגין
 דמהאי נפקי שולטנו, לאשראה דחקין ולמעבד עאקו לבני
 נשא. ברא דתלת קשרין אלין דכתיב עברה וזעם וצרה, אלין תלת
 קשרין דימינא. תלת קשרין דשמאלא כד מתתקפי כחדא, כדון ההוא
 שמאלא אקרי משלחת מלאכי רעים, כגין דמהאי שמאלא אשתדרו
 לתתא, ונטלי תוקפא כל אינון מלאכין בישין, אינון דנפקי מסטרא
 דלתתא כדקאמרן. וכל דא מגו דרגא תנינא ודרגא תליתאה:

דרגא

דרנא רביעאה, האי דרנא קיימא מגו עקימו דרנא גוון אשא, והלוי
 אקרי אמצעיתא, דאיהו גופא דקיימא בין תרין דרועין • הכא
 אית להטא דמלהטא בסומקא כוודא, מהכא נפקי תקיפו לנחתא
 לתתא לאתתקפא לאושדאדמין, בגין דהאי איהו דיהיברשו ושולטנא
 לתתא לאתתקפא ולאושדא דמין • האי נביע לנוקבא, ודא אצטריך
 לדא כמה דאצטריך גופא לנפשא, ונפשא לא עכיד אומנותא אלי
 בגופא, ועל דא כל חילא וכל תקיפו מהכא נפיק לאתתקפא, ולמעבד
 אומנותא בעלמא לאבאשא כנוקבא דמקבלא מן דכורא תרדי • בכל
 דרנא ודרנא ובכל קשרא וקשרא, אית כמה ממנן וכמה טריקי חבילין
 דכלהו אתנהגן בגינייהו, וכלהו דאתנהגן בגינייהו, כלהו לתתא דאינון
 חילין די כנוקבא, וכלהו אית לון דרנא ידעא לעילא לאתנהגא ביה,
 כמה דאית לסטרא עלאה קדישא היכלין ידעאן, לגבי דרגין עלאין
 לאתכללא אלין באלין, הכי נמי לתתא כחשוכה בסטרא אחרא, אית
 דרגין לגבי אינון היכלין דנוקבא לאתכללא אלין באלין • בהאי דרנא
 דאיהו רביעאה קיימן דינין בישין לנחתא לתתא, ולאחמסרא לאינון
 דעבדין דינא בישא תקיפא • מהכא נקי תיקפא דילהון לאתתקפא
 ולאשלמא ההוא דינא דעבדי • וכגין כך כל הני דרגין כלילן בהו, בכל
 אינון היכלין תתאין דלסטרא נוקבא דלתתא • זכאה חולקיהון דצדיקייא
 דסטו ארחייהו מארחא דא, ואולי כתר דחלתא דקדשא בריך הוה
 לאתקדשא בקדושא דמאריהון, זכאין אינון בעלמא דין ובעלמא
 דאתי :

דרנא חמישאה, האי דרנא אתפליג לתרין סטרין ימינא ושמאלא
 (ל"ב ב) ואלין אקרונן שוקין מתדבקן לאבאשא ולמרדף, בגין
 דהכא תקיפו דרדיפו דכל מרעין וכל בישין דרדפי כתרניהו דתיבייא •
 וכד דינא (ס"א דרנא) דא אתקריב כדן הרצים יצאו דחופים, ודיינון
 רצים אינון לתתא למרהט לאבאשא, וכל אינון אקרונן רודפים ועל דא
 כתיב (איכה ד') קלים היו רודפינו מנשרי שמים • האי דרנא אתפלג
 לתרין סטרין לימינא ולשמאלא • תלת קשרין אינון לימינא ותלת
 (ויחי רמ"א ה') קשרין אינון לשמאלא, ואלין קשרין ואינון קשרין דקאמרן
 כלהו מסתכלן לאחורא, בגין דאינון קשרין עלאין (דרמ"ד ע"ב) קדישין

כלהו

פי' גרודי חבלה

כלהו מסתכלן לגו פנימאי לגופא כמה דאת אמרוכל אחוריהם ביתה,
ואלין כלהו מסתכלן לאחורא • מה בין האי להאי • אלא אלין קשרין
עלאין קדישין כלהו ברזא דאדם, ובגין דכלא איהו ברזא דאדם, כל
אחוריהם ביתה כתיב, ואלין קשרין אחרנין דקאמרן, אינון קשרין
דאמצעיתא כלהו מסתכלן לאחורא, ואלין אינון ברזא דבהמה, ובגין
כך כל אחוריהם לאחורא, ורזא דא כמה (ל"ט כ) דאוקימנא (תסליס ל"ו)
אדם ובהמה תושיע, דא כסטרא דאדם ודא כסטרא דבהמה, וקרבנא
הכי סלקא אדם ובהמה. קשרא דקמאה, ביה קיימא גוונא דחשוכא
גו (6) עורפלא, (ס"ג גו טהירו דעורפלא) דצמחבאתלטייא תחות אבנא
דקיימא עליה, דלא צמח, והאי קיימא עלייהו דזבאי, דאית בהו זבין,
ולא אית בהו זכו דאבהתא לאתתקפא בהו ולאננא עלייהו. וקשרין
אחרנין רדפי בתר חייביא דסטו ארחייהו מקדמת דנא ורדפי אבתרייהו
ולכל אינון דרשימו אתחזי בהו לאשתמודעא, בגין דכל אינון דאתחזון
לאתענשאחד מלאבא שליחא קדישא די מסטרא דגבורה, נחית ורשים
בהו רשימא, והוא רשימא אשתמודעא לעילא לגבי כל אינון מאריהון
דדינא • וכד הוא רשימא אשתמודע לגביהו, מאן דאתחזי למרעין
אלקי ליה במרעין • מאן דאתחזי למכאובין ולשאר עונשין, כלא חמאן
בהוא רשימו • ובגין דא אינון קשרין כלהו קיימי לאחורא, ובעטי
באינון דבעטי כמאריהון, ובכל אינון דאתחזון לבעטא בהו, בר צדיקי
וחסדי ואית לון זכו דאבהו, דמרעין רדפין אבתרייהו, דאלין לא שלטי
בהו ולא אתי לון מרעין מסטרא דא • ואי תימא מאן אתר ארזי לון
מרעין • תא חזי כתיב (ישעיה כ"ג) וי חפץ דכאו החלי, וי חפץ דכאו,
איהו אתרעי למחאה ליה ולמיהב ליה מרעין, בגין לזבאה לון לעלמא
דאת, ולא מסטרא אחרא, ואלין אקרונ יסורין דאבהו, וכלא בחד מתקלא
דקודשא סלקא :

דרנא שתיתאה, האי אקרי ערלה • ודא וכל אינון דרגין תתאין לתתא
כלהו אקרונ ערלה, בגין דינקי מסטרא דא • והאי איהו גו רזא
דנח"ש בריח, והאי יניק ליהוא נח"ש עקלתון, וכלהו דרגין אחרנין
דאתאחדן בהאי סטרא אקרונ (כ) גוהרקי דערלה, וכלא ברזא חדא

(א) פי' ערמל וענן : (ב) פי' ענני בעושות ערמל כי שלט גנים ערלים ספרי כרעות סוף לכן חסרי לברך על פי של שילם כי חסיה
כסלס ומכרד סוף לס' א כמו שאמר כפירוש כוסר קדושים סוף ב' ע"כ :

קא אזלי • ותא חזי על דא כל אינון אילנין דאתנטעו בארעא עד לא
 אשתרשו, שר"י עליהו רוחא מסטרא דהאי ערלה ועל דא כתיב
 (ויקרא י"ט) וערלתם ערלתו את פרו שלש שנים יהיה לכם ערלים לא
 יאכל, בגין דקדשא בריך הוא חביבותא דישראל תדיר לגביה, ורחיק
 לון מכל ארחין בישין וסטרין בישין ומסאבין, לאתדבקא בסטרא דקדושה,
 זכאין אינון בהאי עלמא וזכאין אינון בעלמא דאתי • אמר רבי שמעון
 הא תנינן באינון היכלין דאינון קיימין לסדרא סדורא דשבחא דקדשא
 בריך הוא, בין סדורא דקיימא במלה, בין סדורא דקיימא ברעותא,
 בגין דאית סדורא דקיימא במלה, ואית סדורא דקיימא ברעותא וכוונא
 דלבא למנדע ולאסתכלא, בגין לאסתכלא לעילא לעילא עד אין סוף,
 דתמן (הל"ט ט"ה) תקיעו דכל רעותין ומחשבין ולא קיימין במלה כלל, אלא
 כמה דאיהו סתים הכי כל מלוי בסתימו תא חזי האי (בראשית ט"ו ט"ה) דאמרן
 באינון היכלין כלהו, כל אינון סדורין אינון כללא חדא, בגין לאתכללא
 תתאי בעלאי • אבל תא חזי משה כד סידר צלותיה בגיניהון דישראל,
 אריך בהאי צלותא בגין דאיהי צלותא דקיימא לעילא • וכד סידר
 צלותיה בקצירו דאחתיה, לא אריך פה בגין דקיימא לתתא דכתיב
 (מדרב"י כ"ב) אל נא רפא נא לה ולא אריך יתיר, בגין (בראשית ט"ו ט"ה) דאיהו
 מארי דביתא ופקיד ביתיה כדקא חזי • (דרמ"ס ע"ב) ובגין כך לא אריך
 יתיר בבעותיה, ועל דא כלהו סדורין לאשראה שכינתא בעלמא, כמה
 דאזקימנא בכל אינון (שאר) היכלין דקאמרן • רבי שמעון קם ואמר
 זכאיה חולקא דילך אדם קדמאה, כרידא דכל נבאין דקיימין בעלמא
 דרבי לך קדשא בריך הוא על בלא, ואעיל לך בגנתא דערן ואתקין
 לך שבע חפות ביה, לאשתעשעא בענוגא דנעם עלאה כמה דאת
 אמר (תהלים כ"ו) לחזות בנעם • ולבקר בהיכלו • לחזות בנעם • לעילא
 ולבקר בהיכלו לתתא, לחזות בנעם • באינון שבעה רקיעין לעילא, ולבקר
 בהיכלו באינון שבעה רקיעין דלתתא • ואלין קיימין אלין לקבל אלין •
 ובכלהו קמת בגנתא דערן • אינון שבע חפות עלאין קדישין קיימו
 עלך לעילא לאתעטרא בהו, ואינון שבע תתאין קמת בהו לאשתעשעא
 בהו, ובכלהו אשלים לך מארך למהו שלים בכלא • עד דאתדחו
 גולך בתר עיטא דההוא חזיא בישא, ואתתרכת מגנתא דערן, ונרמת

מוֹתָא לָךְ וּלְכָל עַלְמָא • בְּגִין דְּשִׁבְקַת אַלִּין עֲדוּנִין דְּלַעֲלָא וְתַתְּלָא
 וְאַתְמַשְׁבַּת בְּתַר אִינוּן כְּסוּפִין מְסַאבִּין דְּאַקְרוּן רֵאשׁ פְּתָנִים, דְּגוּפֵי
 מְשִׁיךְ בְּהוּ וְלֹא רוּחָא כְּמָה דָּאֵת אִמְר וְרֵאשׁ פְּתָנִים אֲכֹד וּכְתִיב
 עֲנִבִימוּ עֲנְבֵי רֵאשׁ • עַד דָּאֵת אֲבָרְהָם חֲסִידָא וְשֹׁאֲרֵי לְאַתְקֵנָא עַלְמָא
 וְעָאֵל גּוּ מְהִימְנוּתָא קְדִישָׁא וְאַתְקֵן לַעֲלִיא וְתַתָּא, בְּאִינוּן רְקִיעִין עַלְאִין
 וּבְאִינוּן רְקִיעִין תַּתְּאִין • אִינוּן תַּתְּאִין הִיכְלִין לְאִינוּן רְקִיעִין עַלְאִין
 לְאַתְאַחְרָא דָּא בְּדָא וְלְאַתְקֵשְׂרָא דָּא בְּדָא, כְּמָה דְּאוּקִימְנָא בְּאִינוּן
 הִיכְלִין דְּקֵאמְרֵן • וְאַף עַל גַּב דְּאוּקִימְנָא הָתֵם גּוּ כְּלָלָא, הֲכָא אֵית לָן
 לְפִרְטָא מְלִין, וְלְאַתְקֵנָא לִיחּוּדָא כְּדָקָא יָאוּת, בְּגִין דְּלֹא יִשְׁעוּן חֲבֵרִיָּא
 וְיַהֲכוּן בְּאַרְחַ מִישַׁר כְּמָה דְּכְתִיב (הוֹשֵׁעַ י"ד) כִּי יִשְׂרָיִם דְּרָכֵי יְיָ וְצִדִּיקִים
 יֵלְכוּ בָּם וְגוֹמֵר :

(היכל לכלל הספיר וסוד ועטריה)

הִיכְלָא (6) קְדַמְאָה, שִׁירוּתָא גּוּ מְהִימְנוּתָא, וְהָאֵי אִיהוּ שִׁירוּתָא לְרֵא
 דְּמְהִימְנוּתָא וּבְדִרְגִין דְּחִיזוּ דְּמְהִימְנוּתָא. נְבִיאֵי קִשׁוּט הָווּ
 חֲמָאֵן מְגוּ דָּא אֲסַפְקֵלְרִיָּא דְּאִינָה מְאִירָה, וּבְגִין דְּהָאֵי אִיהוּ שִׁירוּתָא
 דְּמְהִימְנוּתָא כְּתִיב (ס"ו) תְּחַלַּת דְּבַר יְיָ בְּהוֹשֵׁעַ, דְּחָמָא מְגוּ דְּרָגָא דָּא
 דְּאִיהוּ שִׁירוּתָא דְּכָל דְּרָגִין לְסַלְקָא לַעֲלִיא, וְסוּפָא דְּכָל דְּרָגִין לְנַחְתָּא
 לְתַתָּא • וּבְגִין דְּהוֹשֵׁעַ חֲמָא מְגוּ שִׁירוּתָא דָּא סוּפָא דְּכָל דְּרָגִין, אֲצַטְרִיךְ
 לְנִטְלָא הָאֵי אֵשֶׁת זְנוּנִים, בְּגִין דִּישְׂרָאֵל אֲתַאחְדָּן וְאַתְמַשְׁכוּ מִתְּמָן
 לְתַתָּא לְגַבֵּי הָהוּא אֲתַר דְּאַקְרִי אֵשֶׁת זְנוּנִים, בְּגִין דְּשִׁבְקוּ וְלֹא אֲתַדְּבִקוּ
 בְּהָאֵי אֵשֶׁת חֵיל וְחָמָא מִתְּמָן כָּל אִינוּן הִיכְלִין דְּאִינוּן בְּסִטְרָא מְסַאבָּא,
 (דְּאֵית לִיהּ) הִיכְלִין דְּמְסַאבָּא, בְּלָהוּ מְסַאבִּין לְמָאן דְּאַתְדְּבַק בְּרֵזוּן
 וְעַל דָּא כְּתִיב קַח לָךְ אֵשֶׁת זְנוּנִים וְגוֹמֵר וְכִי נְבִיאָה דְּקִשׁוּט אֲצַטְרִיךְ
 לְרָא • אֵלָּא בְּגִין דְּאֲסִיר לִיהּ לְבַר נֶשׁ לְאַעֲלָא בְּאִינוּן הִיכְלִין, בְּגִין דְּלֹא
 יִתְמַשֵּׁךְ אֲבַתְרִיָּהוּ כְּגוֹוְנָא דְּעַבְד נַח דְּכְתִיב (כְּרֵאשִׁית ט') וַיֵּשֶׁת מִן הַיָּין
 וַיִּשְׁכַּר וַיִּתְגַּל, וְהוֹשֵׁעַ דְּחֵיל לְאַסְתַּכְלָא בְּאִינוּן הִיכְלִין דְּאַסְתַּאבוּ בְּהוּ
 יִשְׂרָאֵל וְאַתְדְּבִקוּ, דְּלֹא יִתְמַשֵּׁךְ אֲבַתְרִיָּהוּ כְּמָה דְּכְתִיב בְּנַח וַיֵּשֶׁת מִן
 הַיָּין

(ח) אלו סם סיבלות דנוקבא ד'א' דכריאח וע' כשער חכיוחא פ'א' ודע כי כלים ספכ' מייס דניקבא ד'א' סם נשחם של ססיכלית וסם כחינם אלסוח אכל סך מנח' סרוח ויליך סו'א כח' ספ'ר' וסו'א ענין סרוחין סו' כסיכלית וכו' י' כח' נפשו ומלכו' וכלל סם נכלל ססיכלות וע' כ'א' סרמ' א' ח'י' מ'כ' כע'ח' כ' ס' ו'ל' ד' ס' ס'כלות אלו סם י' ס' ד'א' דכריאח וסם ככללים כו' ס'כלות כלבו וסם ו' ס'כלין דכורין שעליסם נקטו, כרבות י'ל' ש'קרי' דחיל כרמכ' לקס' כדף רמ'ס מ'א'ן :

היין וישכר ויתגל . עד דאמר ליה קח לך אשת זנונים וילדי זנונים .
 וכתוב וילך ויקח את גמר בת דבלים למנדע במה דאתרבקו ואסתאבו,
 ושבקו רזא דמהימנותא בגין (רמ"ג ב' ה') אל נכר, ועל דא חמא מגו היכלא
 דא שירותא דכל דרגין . היכלא דא שירותא דכלא לסלקא בדרגין .
 האי היכלא איהו מדורא דקיימא בנהירו לאתעטרא בדרגו, לאסתכלא
 באינן דרגין עלאין דכתיב (שמות כ"ד) ויראו את אלהי ישראל . בהאי
 היכלא חד ממנא שמשא טהרי אל שמייה ואיהו קיימא ער פתחא
 דההוא היכלא . וכל נשמתין דסלקין קיימא האי ממנא בהאי פתחא
 וכמה ממנן אחרנין עמיה, כלהו אשא דמלהטא ושרביטין דאשא
 (רמ"ב ה') בידיהו, וכלהו (רמ"ה ע"ב) מארי דעינין . האי ממנא קיימא
 בסטרא דא, אי זכת האי נשמתא למיעל, האי ממנא פתח פתחא
 ועאלת . ואי לא זכאת, ההוא ממנא אחרא דקיימא בסטרא אחרא
 זמין וכמה אלף ורבבין גרדיני נימוסין עמיה . דחי לה ההוא ממנא
 אחרא קדישא, ונקיט לה האי אחרא די בסטרא דמסאבא, ואעיל לה גו
 אינן היכלי מסאבי, וכל אינן גרדיני נימוסין אחרי לה, עד דנחתי לה
 לגיהנם ואתרנת תמן תריסר ירחי . תקונא דההוא סטרא אחרא בי
 דינא לאתדנא בהו חייבייא . כגונא דא ההוא ממנא קדישא דקיימא
 על ההוא פתחא, כל אינן צלותין דבקעי אורין ורקיעין למיעל קמיה
 מלכא, אי צלותא דסגיאין אינן פתח פתחא ואעיל ההוא צלותא, עד
 דאתעבירו כל צלותין דעלמא עטרא כרישא דצדיק חי עלמין כמה
 דאוקמיה . ואי צלותא דיחיד, סלקא עד דמטי לפתחא דהיכלא דא
 דהאי ממנא קיימא ביה . אי זאה ההוא צלותא לאעלא קמי מלכא
 קדישא, (ואות) מיד פתח פתחא ואעיל לה . ואי לא זאה דחי לה לבר
 ונחתא ושטייא בעלמא וקיימא גו דקיעא תתאה, מאינן רקיעין דלתתא
 דמרבירי גו עלמא, ובההוא רקיעא קיימא חד ממנא די שמייה סהרי אל
 וממנא על האי רקיעא, ונטיל כל הני צלותין דאתדתין דאקרון צלותי
 פסילן, ונגניז לון עד דתב ההוא בר נש . אי תב לגבי מאריה כדקא
 יאות וצלי צלותא אחרא זכאה, ההוא צלותא כד . סלקא נטיל ההוא
 ממנא סהרי אל האי צלותא, וסליק לה לעילא עד דאערע בההוי
 צלותא זכאה, וסלקין ואתערבון כחדא ועאלין קמי מלכא קדישא .

וצאה

ולומנין

ולזמנין אתרתייא ההיא צלותא, כגין דההוא בר נש אתמשך ברתר
 סטרא אחרא, ואיהו אסתאב בההוא סטרא, ונטיל לה ההוא ממנא די
 בההוא סטרא אחרא מסאבא • וכדין קיימא ההוא סטרא אחרא
 מסאבא, וסליק ואדבר חובי דההוא בר נש קמי קדשא בריך הוה
 ואסטי עליה לעילא • ועל דא כל צלותין וכל נשמתין פרסלקן, כלהון
 סלקן וקיימן קמי היכלא דא • והאי ממנא קיימא על פתחא דהיכלא
 דא לאעלא נשמתין וצלותין, או לדתייא לון לבר • לעילא מהאי פתחא,
 אית פתחא אחרא דקדשא בריך הוא חתיר לה, ואתפתח תלת זמני
 ביומא ולא אנעיל, וקיימא לאינון מאריהון דתיובתא די אושרין דמעא
 בצלותיהון קמי מאריהון • וכל תרעין ופתחין נגעלו עד דעיילי ברשותא,
 בר תרעין אלין דאקרון שערי דמעא • וכד האי צלותא דרמעה סלקא
 לעילא לאעלא באינון תרעין, אזרמן ההוא אופן דקיימא על שית מאה
 חיוון דברכין ורחמי אל שמה, ונטיל ההיא צלותא באינון דמעין, וצלותא
 עאלת ואתקשרת לעילא • ואינון דמעין אשתארו הבא ורשימין בהאי
 פתחא • ואית דמעין אחרנין, ורשימין תדיר על כל אינון דתיבין
 עלאין דלא אתמחוין, (ס' f אתחמוין) אלין אינון דמעין דאושרו לעילא
 ותתא בר אתחרב בי מקדשא דכתיב הן אראלם צעקו חוצה מלאכי
 שלום מר יבכיון • ואינון דמעין דאושרין על צדיקייא וזכאין כד מסתלקי
 מעלמא, כלהו נטלי לון אינון דתיבין, וערכי לון באינון דמעין דאתושרו על
 על חריבו דבי מקדשא ועל דא כתיב (ישעיה כ"ג) ומחה " אלהים דמעא
 מעל כל פנים • מאן פנים, אלין דתיבין עלאין קדישין • ולבתר וחרפת
 עמו יסיר מעל כל הארץ כי " דבר • בהאי היכלא אית רוח דאקרי
 (6) (ל"ג 6) סטוטר"ה, והאי איהו חיוו ספירא דנציץ לכל עיבר, והאי
 איהו דקיימא לתרין סטרין, ומאלין מתפרשאן נציץ כנציצו
 דשרגא כמה (כראשית מ"ה) דאזוקימנא בכמה סטרין • וכמה
 (דרמ"ו ע"ב) גוונין מלהטן מהאי כסטרא דימינא • כד ההוא דקיעא
 עלאה נהר דנגיד ונפיק מעדן, אפיק נשמתין לאעלא גו היכלא שביעאה
 לעילא, ההוא היכלא שביעאה נקיט לון • וכד נפקי אינון נשמתין
 קדישין מגו ההוא היכלא שביעאה, נחתי עד דמטון להאי היכלא

ונקיט

(f) עין כפירא ומינים מסמיה סגור ח פ' כ"ה

ונקיט לון רחא רחא קדישא סטטור"יה (סטור"יה) שמייה דאירו
 לימינא • וכל אינון נשמתין דבורין דאינון זמינין לאתפרחא בזכאיין
 דבורין לימינא, כלהו נקיט לון ומתעכבי תמן עד דאתכלילו בנשמתין
 דנוקבי, (בגין) דמהאי רחא נפקא (ר"ס ב) רחא אחרא לשמאלא דאתחזי
 ואתנגיז ואתכליל בהאי רחא קדמאה, ואינון חד כלילן דא בדא •
 והאי רחא אחרא אקרי אדיר"יה סנוג"א (סניג"יה) (כ"ס סנוג"א סטנ"יה)
 האי איהו רחא לשמאלא, והאי קיימא (ב) דכד תיאובתא דהיכלא
 שביעאה לאתדבקא (ר"ס ב) בההוא נהר דנגיד ונפיק, ההוא רעותא
 דסלקא מתתא לעילא עבדא נשמתין ברעותא דיליה, ואינון נוקבי •
 וכד רעותא דההוא נהר נחתא ואתדבקא מעילא לתתא, עבדין נשמתין
 דבורין • רעותא דלעילא עביד דבורין, רעותא דלתתא עביד נוקבין •
 וכד אלין נשמתין נוקבין נפקין מגו ההוא היכלא שביעאה, נחתין
 (ס"ס נפקין) עד דמטו להאי רחא שמאלא דאקרי אדיר"יה, ואקרי לבנת
 הספיד כמרה דאוקימנא בסטריין אחרנין • כיון דמטו להאי רחא
 אינון נשמתין נוקבין, נקטא לון האי רחא וקיימן ביה • ולבתר אתכלילו
 רחא דא דשמאלא בריחא דא דימינא, וכדין אתעבידו אינון נשמתין
 כלילן דכד ונוקבא בחדא, (מזדווגן) ופרחאן מהאי היכלא ואתפרשן
 בכני נשא, כד אתא לאתכללא כל חד כפום ארחה • ולבתר מזדווגן
 בחדא רחא דא דשמאלא בימינא, בטש דא בדא לאתכללא • ונפקי
 נציצין דמתפשטי לכל עיבר, ואתעבידו אינון אופנים מנייהו מאינון נציצין
 דנפקי מגו רחא שמאלא דכתיב בהו (ישוקל ב) מראה האופנים
 ומעשיהם כעין תרשיש, ואלין אינון אופנים דמלרחתן אשא וקיימן
 בשירתא • כיון דאתבסמו רחא ברוחא ואתכלילו בחדא, כדין נפקא
 חד נהירו דסלקא ונחתא ומתיישבא על ארבע שדין דאופנים • ואיהי
 חד חיוותא דשלטא עליהו ואקרי (ב) בזק • האי בזק נהיר בנהורא
 דנציץ גו שלהובא, ושלטא על כל אינון אופנים, ואתפשט מניה חד
 דקיעא דקיימא על תרין סמבין, ואינון תרין סמבין אינון תרין ברוכין,
 חד מסטרא דא וחד מסטרא דא, והאי דקיע על רישיהו כמה דכתיב

ואראה

(א) מלתא שסבבא מורעת מחלם חזיר סוכר ונוכר וכן סבבא : (ב) כל שבוך מלא כוס כית וז"ל ק"ף ע"ס עולם סמא כ"י סדומא
 סמסס וולא סט"ט קרי סנוג"א סרמ"ז

(ס"י) ואראה והנה אל הרקיע אשר על ראש הכרובים, ולא הוה
 רקיע דעל ריש חיותא. והאי בוק ממנא עליה, ורוחא עלאה דאתכליל
 על כלא. כל אינון צלותין דמקדמי עד לא סיימי ישראל פלהו צלותיהון,
 מתעכבי בהאי רקיעא, והאי בוק דשלטא על האי רקיעא מתקן לון
 עד דאתא סנדל פון רב ממנא רוח עלאה דשליט על כלא. וכד סיימי
 ישראל פלהו צלותין, נטיל לון מהאי רקיעא וסלקא וקשיר לון קשרין
 וכתרין למאריה כמה דאוקמוה. האי בוק קאים לממני כד אינון
 צלותין דסלקן, וכל אינון מלי דאורייתא דמתעטן בלידיא. כדרוחא
 דצפון אתער ולידיא אתפלג, כל מאן דקאים בההיא שעתא ואתעסק
 באורייתא, כל אינון מלין סלקין ונטיל לון האי בוק, ואנח לון בהאי
 רקיעא עד דסלקא יממא. ולבתר דסליק יממא סלקן אינון מלין
 ושארן באתר דרקיעא, דביה (כראשית ל"ד) תליין בוכבייא ומולי שמשא
 וסידרא, והאי אקרי (ע"ב) ספר הזכרון דכתיב (מלאכי ג') ויכתב ספר
 זכרון לפניו, לפניו, כגין דספר וזכרון כתב בקשורא חדא. אינון ארבע
 גלגלין אינון נטלין על תריסר סמכין. אלין ארבע אהני אל, קדומי אל
 (ס"י קדומי מלכי אל) יאהדונה, יהדונ יהדי מפתחאן דשמא קדישא
 בידיהו. ואלין ארבע אינון כלילן (דרמ"ו ע"ב) ברזא דאתון (כ"ס ב')
 אדני, די סנדלפון מארי רתיבין משתמש בהו. אלין ארבע ארתון
 פרחין באוירא, דההוא אוירא כליל באתון דשמא קדישא יהוה יוד
 הא וא' ה' א' וההוא אוירא כליל לון ואתכלילו אלין באלין. ואלין ארבע
 נטלין לון ברזא דההוא בוק. ואלין ארבע עאלין בארבע אלין באלין
 דכתיב (שמות ל"ו) מקבילות הללאות אחת אל אחת והא אוקימנא זרזא
 איהו לאתכללא אלין באלין, ולשלכא אלין באלין, ברזא דההוא רוחא
 דכליל ברזא דשמא קדישא, דכליל שמא דא בשמא דא. וכלא בהאי
 חיכלא מתנהני, ונטלי בההוא רוחא ברזא דשמא קדישא דשליט
 על כלא. בהאי חיכלא איהו יאהדונ די כללא דתרין שמחן, מגו דאיהו
 רוחא ברזא. וכד שמא דא דכליל ברזא דרוחא ברזא, וכליל דא
 כדא נהיר דא כדא, כרין נהיר כלא וסלקא נהורא ונחתא בנהורא
 דשמשא גו מ"א ואוקימנא. וכדין האי רוחא נטיל, וכלא נטלין בגיניה
 דכתיב (יחזקאל ב') אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת ילכו לא יסבו

© 1875 C. G. L.

בלכתן • וכר רוחא דא נהיר בשמא (דא), כדן עאלין כלהו דא בדא
 ואתקשרו כלהו כחדא, לסלקא לעילא ברוא דשמא דא קדישא.
 באמצעיתא דהיכלא דא קיימא חד עמודא, נעיץ מהיכלא דא להיכלא
 תניינא, בהאי סליק רוחא דלתתא לגבי רוחא דלעילא לאתאחדה
 רוחא ברוחא, וכן עד לעילא מכלהו למהוי כלהו רוחא חדא כמרה
 דאת אמר ורוח אחד להם. עמודא דא דקיימא באמצעיתא ארדהני אל
 שמייה, ורוין (6) דמפתחן דשמא קדישא בידיה • כד צלותין סלקאן
 ומטאן להאי עמודא, כדן נטלי כלהו דאינון בהיכלא דא, לגו היכלא
 תניינא לאתאחדא דא בדא, למהוי כלא ברוא חדא לאתיחדא עילא
 ותתא כחדא, למהוי שמא קדישא שלים פרקא יאות: (היכל עכס השמים סוד)
 היכלא תניינא, היכלא דא קיימא גו רוא דמהימנותא לאתאחדה
 ברוא דלעילא, האי היכלא טמיר וגניז יתיר מן קדמארה
 בהיכלא דא אית תלת פתחין, וחד שמשא ממנא עלייהו אורפני אל
 שמייה • האי ממנא שליט על תלת סטרי עלמא דרום וצפון ומזרח •
 דרום מהאי סטרא וצפון מהאי סטרא ומזרח באמצעיתא • אלן תלת
 פתחין לתלת סטרין אלן, תדין סתימין וחד באמצעיתא פתיח, ברוא
 דכתיב (שמות כ"ד) וכעצם השמים לטהר • האי ממנא אתפקד וקיימא
 בההוא פתחא דאיהו פתיח, ותחות ידיה תדין ממנן אחרנין, דממנן
 על אינון פתחין אחרנין סתימין • וכל אינון נשמתין דאינון קטולי בית
 דין, או אינון קטולי שאר עמין, כלהו אתמנן תחות ידיהו, והאי ממנא
 דעלייהו חקיק לון לדיוקניהו בלבשושי דאינון נור דליק, וסליק לון
 לעילא ואחמי לון למאריה, וכדן נטיל לון וחקיק לון בפורפידוי
 לאינון קטולי שאר עמין. ואינון קטולי בית דין נחית לון האי ממנא
 ואעיל לון בתר אינון תדין פתחין סתימין, דאינון תדין ממנן אחרנין
 קיימין עלייהו, ומתמן חמאן יקרא דכל אינון דקיימו אורייתא ונטרו
 פקודוי, ואינון כסיפין בגרמיהו ונכוין מחופא דילהו • עד דהאי ממנא
 דקיימא עלייהו פתח לון תרעא דמזרח, ונהיר לון ויהיב לון חיים
 דאתפתחו בההוא תרעא דמזרח, ובידא דההוא ממנא חד כפסה דתיין
 דאיהו

(6) כמ' פורום דף קל"ג ע"ב לויט ד' מפתחן כד' תתיין דשמא קדישא ע"ס • כי ד' לויטין יס"ס סס ר' מפתחן רומיים בחו"ס
 ססס ד' סטרי עלמאן כמ"ס בפורום קל"ג כ' ע"ס • סרש"ב:

דאיהו מלייא נהורין, והאי אקרי כוס תנחומין, כסא דחיי, דהא בגין
 כסא אחרא דשתו בקדמיתא זכו להאי • כגוונא דא, אית בסטרא
 אחרא בהיכלא דמסאבא ממנא אחרא, ובידיה כוס דאקרי (ויקרא י"ב) כוס
 תרעלה כוס חמתו, כמה דתנינן אית יין ואית יין, הכי גמי אית כוס
 ואית כוס, וכלא דא לטב ודא לביש • יין לטב דכתיב (תהלים ק"ה) ויין
 ישמח לבב אנוש • ויין לביש דכתיב (שם ע"ט) ויין חמר מלא
 מסך וגומר • כוס לטב דכתיב (תהלים קט"ו) כוס ישועות אשא • כוס
 (דרסו ע"ב) לביש דכתיב (ישעיה כ"ט) כוס חמתו כוס התרעלה • כמה
 דאית בסטרא דקרושה, היכלין וממנן פלא לטב ורוחין קדישין וכל
 סטרין קדישין, הכי גמי אית בסטר מסאבא היכלין וממנן כלהו לביש,
 ורוחין מסאבין ממנן וכל סטרין מסאבין, ודא לקבל דא כגון יצר הטוב
 ויצר הרע וכלא ברזא חדא. היכלא דא אקרי היכל זהר בגין דאית
 ביה רוחא דאקרי אורפניאל, ואיהו זהר דלא אשתני, ומיימא בנהירו
 סתימא דנהיר מעילא, ובנהירו דנהיר לתתא • וכד בטש נהירו דלתתא
 בנהירו עלאה, (כ"ט) וכד נהיר נהורא בנהורא) נהיר האי רוחא כגוונא
 דחיוו דעינא דכד מתגלגלא, כדן אפיק נהורא דנציץ וזהרא, הכי גמי
 האי רוחא ועל דא היכלא דא אקרי זוהר • האי רוחא דאקרי אורפניאל,
 האי איהו דנהיר להיכלא דא ונהיר להיכלא קדמאה, בגין דהוא רוחא
 דהיכלא קדמאה נהיר באתגלייא בהאי (ד"ט מהא) רוחא דאיהו
 סתימאה, דא רוחא נטיל לעילא ונטיל לתתא ברזא דכתיב (ס"ו)
 חמוקי (יכ"ט) יריכין כמו חלאים • ומה דאמר חמוקי יריכין, בגין דאית
 רוחא אחרא דנפיק מניה לסטר שמאלא ואתקשר בהדיה • ועל דא
 כתיב חמוקי תרין. והאי רוחא שמאלא אקרי (ס"ה) הדרניאל, ואתכלילו
 דא בדא כלילין בחדא, ואינון עצם השמים דכלילין באש ומים • כתיב
 (יוקאל ב') במראה הקשת אשר יהיה בענן ביום הגשם וגומר • האי
 רוחא קדמאה (כ) אורפניאל, דאיהו סתים בין עילא ותתא ונהיר, איהו
 כעין חשמל, האי איהו כעין חשמל, ולזמנין איהו חשמל, בגין דמניה
 קיימין כל אינון שרפים (כ"ט) חיוון אשא ממללן, חיוון דקיימי ולי
 קיימי, ועל דא איהו חשמל. אורפניאל דקאמרן, בדא אשתמודעין

חיי

(ב) בני אלוס דיוודין : (ג) סוף בני חסל וסודו ספרת ע"ב נטרין אשכנזים מח' תורתו ויין סיטב כ"א :

חיינ לעלמא • כד אתרן עלמא לטב, כדן נהיר רוחא דא וכל חיינ
 וכל חירו אשתבח, דהא בין דזכותא נפקא ונהירו דינן, כדן רוחא
 דא אנהיר וסימניך (מט"ו ט"ו) באור פני מלך חיים, וכד אתרן עלמא
 כדינא, (בההוא ה) זכותא) כדן ההוא סטרא אחרא מסאבא שלטא
 ואתקף, (ס"ו וכד אתרן עלמא כדינא בההוא זכותא, כדן ההוא רוחא
 אחרא שלטא ואתקף) והאי רוחא אנניז ואתחשך, וכדן כל עלמא
 קיימא כדינא ואתרן • וכלא קיימי כהאי רוחא וסימניך (דניאל ה)
 וארכובתיה דא לדא נקשנהכא קיימין כל אינון מלבושין דנשמתהון
 דצדקייא, דסלקין לאתחזא קמי מאריהון ולקיימא קמיה, וכד נשמתא
 סלקא ומטי להאי היכלא, כדן אזדמן חד ממנא דאתפקד על אינון
 לבושין וצדקי אל שמייה, דהא בזמנא דבר נש עביד פקודין דאורייתא
 כהאי עלמא, כגוננא דאיהו אשתדל גרמיה, הכי אתעביד ליה כהאי
 היכלא לעילא (ט) מלבושא לאתלבשא ביה בההוא עלמא • וכד נשמתא
 סלקא, ההוא ממנא נטיל ההוא לבושא דילה ואזיל עמה, עד די מטא
 לנהר הינור, די נשמתא אצטריבא לאתסחיא ולאחלבנא תמן •
 ולזמנין דטבעא ההיא נשמתא תמן, ואתוקדא ולא סלקא כליה יומא,
 עד בצפרא כד אתעד רוחא דסטרא דדרום, כדן קיימי בלהו ומתחדשן
 ואמרי שירתא, ומזמן כגוננא דאינון מלאכין דאתעבר (ט"ז ל"ב)
 שולטניהון ואתוקדן, וקיימין ומתחדשן כמלקדמין ואמרי שירתא ואזלי
 לון, הכי נמי אלין נשמתין • ואי זכאתהאי נשמתא וסלקת, האי ממנא
 צדקי אל נטיל לה להאי נשמתא, ואלביש לה בההוא לבושא ואתתקנת
 ביה, וסלקא לקרבנא על ידא דמיכאל כהנא, לקיימא תדיר כל יומין
 קמי עתיק יומין, זכאה חולקא דהאי נשמתא דקיימא וזכאת להאי •
 ובכלא אתמנא האי רוחא אודפני אל דקאמרן, ואיהו שליט על האי
 היכלא • מכללא דהא כד אתכליל רוחא ברוחא, ובטש דא ברה
 לאתכללא כחדא, אתבריא אינון שליטין אחרנין דאתמנן על עלמא,
 ואלין אינון שרפים דשית גדפין דמקדשי למאריהון תלת (דמ"ז ע"ב)
 ומנין ביומא, ואלין אינון דמדקדקי עס צדקייא אפילו כחד נימא דשערא,
 ואלין אינון דקיימי לאענשא כהאי עלמא ובעלמא דאתי לאינון

דמזכרדי

דמולזלי לבר נש דאוליפו מניה אפילו מלה חדא באורייתא, ולא מנהגי
 ביה יקר, ולכל אינון דמשתמשי במאן דקארי שית סדרי משנה, וליחדא
 יחודא דמאריהון. כד מתיישבן ריחא ברוחא ואתנהרן כחדא, מההוא
 נהירו נפקא חיותא חדא דשלטא על אינון שרפים, וארבע תחורתה
 דאנפייהו אנפין דנשר. האי חיותא יופי אל שמיא, ואיהו קיימא בכל
 רזי דחכמתא, וכל אינון מפתחאן דחכמתא קיימין ביה. האי חיותא
 קיימא למתבע אגרא מעם קדשא בריך הוא, למיהב לכל אינון דרדפי
 בתר כל מאריהון דחכמה, ואפילו מכל בר נש, ואולפי חכמה למנדע
 למאריהון, ויהוא אגרא דיהיב לבני נשא דרדפי בתר חכמה למנדע
 למאריהון, דכד נפק בר נש מהאי עלמא, האי חיותא נפקא על
 ארבע שרפים מעפפין וטאסן קמיה, ולא שביק כל אינון גרדיני גימוסין
 די כסטרא אחרא למקרב בהדיה, וכמה אינון שליחן דשלם סחרניה
 ואלין שרפים כד נטלין ואתחזיין, אתכפייין אינון שרפים נחשים דנפקו
 מההוא נחש דגרים מותא לכל עלמא. האי חיותא קדישא קיימא
 כד נשמתא סלקא ומטאת לגביה, כדן שאל לה ברוא דחכמתא
 דמאריה, וכפויס דהיא חכמתא דרדיף אכתרה ואדבק, הכי יהבי לה
 אגרה, ואי יכיל לאדבקא ולא אדבק, דחי לה לבר ולא עיילא, וקיימא
 תחות ההוא היכלא בכסיפו. וכד נטלי גרדייהו אלין שרפים דתחותה,
 כדן כלהו בטשי כגרדייהו ואוקדון לה, ואתוקדא ולא אתוקדת, וקיימא
 ולא קיימא, והכי אתדנת בכל יומא, נהירת ולא נהירת, ואף על גב
 דעובדין טבין אית לה, בגין (בראשית קל"ב) דלית אגרא בההוא עלמא
 כאינון דמשתדלי בחכמתא לאסתכלא ביקרא דמאריהון, ולית שיעורא
 לאגרא דאינון דידעי חכמתא לאסתכלא ביקרא דמאריהון. ובאר
 חילקיהון בעלמא דין ובעלמא דאתי דכתיב (משלי ג') אשרי אדם מצא
 חכמה ואדם יפיק תבונה. ריחא דא שלטא על כלא, כלא כלילן בה
 כלא אסתכין לגבה, האי חיותא שלטא על ארבע אחרנין, וארבע
 גלגלין לכל חד וחד. גלגלא חדא אסתכי לסטר מזרח, וגלגלא חדא
 אסתכי לסטר צפון. וגלגלא חדא אסתכי לסטר דרום, וגלגלא חדא
 אסתכי לסטר מערב. וכל חד וחד בתלת סמכין. גלגלא דלסטר
 מזרח (כס"ו לא יש סס אל כסוס ה' מהס) חני אל שמיא. גלגלא דלסטר צפון

קָרְשִׁי אֶל שָׁמַיָּהּ • גִּלְגָּלָה דִּלְסָטֵר דְרוּם עֲזָרִי אֶל שָׁמַיָּהּ • גִּלְגָּלָה
דִּלְסָטֵר מֵעֵרֶב עֲנִי אֶל שָׁמַיָּהּ • וְאִינוֹן תֵּלֶת סַמְכִין דְּאִינוֹן לְכָל חֵד וְחֵד,
כִּלְהוּ אֶסְתַּכְיִין לְאִמְצַעִיתָא, בְּגִין דְּאִמְצַעִיתָא אִיהוּ גָטִיל לֹון, וְכִלְהוּ
גָטִיל בְּגִינֵיהּ דְּאִמְצַעִיתָא • אֶלִין דְּקִימִי בְּאִמְצַעִיתָא כִּלְהוּ מִמֶּנּוּ בְּשִׂירְתָּא,
וְאֶלִין דִּימִינָא אָמְרִי שִׂירְתָּא וְסִלְקָא רְעוּתָא לְעִילָא, וְאָמְרִי קְדוּשָׁא וְאֶלִין
דְּשִׁמְאֵלָא אָמְרִי שִׂירְתָּא וְסִלְקִי רְעוּתָא לְעִילָא, וְאָמְרִי בְרוּךְ קְדוּשָׁא לְעִילָא
וְכִרְוּךְ לְתַתָּא • אֶלִין דְּקִימִי לְעִילָא לְסָטֵר יְמִינָא, גָטִיל קְדוּשָׁה וּמִתְחַבְרָן
בְּקְדוּשָׁה כִּכְל אִינוֹן דִּידְעִי לְקִדְשָׁא לְמֵאֲרִיְהוֹן בִּיחֻדָּא בְּרֹזָא דְחֻכְמָתָא.
וְאֶלִין דְּקִימִי בְּשִׁמְאֵלָא, גָטִיל קְדוּשָׁה וּמִתְחַבְרָן בְּכָל אִינוֹן דִּלְהִי
יְדְעִי לְקִדְשָׁא לְמֵאֲרִיְהוֹן כְּדָקָא יְאוּת, וְכִלְהוּ כְּלִילִין אֶלִין בְּאֶלִין בִּיחֻדָּא
חֲדָא, וּמִתְקַשְׂרָן דָּא בְּדָא, עַד דְּכִלְהוּ אֶתְעַבְדוּ קְשׁוּרָא חֲדָא וְרוּחָא
חֲדָא, וּמִתְקַשְׂרִין בְּאִינוֹן דְּלְעִילָא, לְמַהוּי כִּלָּא חֵד לְאַתְכִּלְלָא דָּא בְּדָא •
מֵאַתֵּר דָּא יְנָקִי כָל אִינוֹן מֵאֲרִיְהוֹן דְּחֻכְמָתָא, דְּקִימִין לְמַנְדַּע (וּיִסַּכ ק"ח כ')
בְּמֵרָאָה אוֹ בְּרֹזָא (ר"ז ב' תיקון י"ח ס"ח כ"ח ר"ס ס' מ"ב כ' ר"ס כ' ס') דְּחִלְמָא, בְּגִין
דְּנִבְיָאִים יְנָקִי מִלְּעִילָא, וְאֶלִין מֵאֲרִי דְּחִלְמָא הֵו דְּמֵרָאָה יְנָקִי
מִהֶבְיָא, וְכֵד מִתְחַבְרָן אֶתְרָא דָּא בְּאַתְרָא דְּלְעִילָא בְּקְשׁוּרָא
חֲדָא, כְּדִין נִבְיָאִים יְנָקִי מִלְּעִילָא וּמִתְתַּלֵּן בְּקְשׁוּרָא חֲדָא. וּבְגִין
(דרמ"ח ע"ב) כִּךְ אִירַת מִשְׁלַ בְּמִלְיֵיהוּ, דְּלָא צַחְצַחָא נִבְוֵאֲתֵיהוֹן כְּדָקָא
יְאוּת כְּמָה דְּהוּה בִּיהּ בְּמִשָּׁה, דְּהוּה צַחְצַחָא כְּנִבְוֵאֲתֵיהּ בְּכִלָּא • בְּגִין
דְּנִחְרוּ נִפְיָק מִלְּעִילָא מֵאַתֵּר דְּכָל נְהוּרִין נִפְקִין מִנֵּיהּ, וּמִטָּא לְדִרְגֵיהּ
וּמִתְמָן יְנִיק נִבְוֵאֲתֵיהּ וְנִחְיֵר, מָה דְּלָא הוּה כְּדִין לְכִלָּא לְכָל שְׂאֵר נִבְיָאִין •
אִינוֹן מֵאֲרִיְהוֹן דְּחִלְמָא מֵאֲרִיְהוֹן דְּמֵרָאָה, כִּלְהוּ יְנָקִי מֵאַתֵּר דָּא לְתַתָּא
כִּלָּא חֲבוּרָא דְּלְעִילָא, עַל יְדָא דְּדִרְגָּא אַחְרָא תַּתָּא מִינֵיהּ דְּאִיהוּ לְבָר,
כְּמָה דְּדִרְגָּא דְּנִבְיָאִים דְּלְעִילָא, לָא הוּוּ חֲמָן לִיהּ נִבְיָאִים בְּרַ עַל יְדָא
דְּדִרְגָּא אַחְרָא תַּתָּא • הִבִּינְמִי אֶלִין דְּרִגָּא דִּינִיקוּ דִּלְהוֹן אִיהוּ לְעִילָא
כְּהֵא דִּרְגָּא תַּתָּא, אֲבָל לָא אֶתְגַּלִּיָּא לֹון אֵלָא עַל יְדָא דְּדִרְגָּא אַחְרָא
לְבָר דְּאִיהוּ תַּתָּא מִנֵּיהּ, בְּגִין דְּנִפְקָא מֵהֵא הִיבְלָא וּמִטָּא מִלְּהּ עַד
הֵוּוּ מִמֶּנָּא דְּקִימָא עַל תְּרַעָּא דְּהִיבְלָא דָּא, וּמִתְמָן לְהֵוּוּ מִמֶּנָּא
דְּתַחוּת יְרִיָּה, וְכֵן עַד כִּלְהוּ, דְּכִמָּה אִינוֹן דְּגָטִיל הֵוּוּ מִלְּהּ • וּמִתְעַרְבִי
בְּהֵדָּה • וְעַל דָּא כֵד מִטָּא לְגִבְיָהּ דְּבֵר נִשְׁבְּמָה אִינוֹן דְּמִתְעַרְבִי בְּהֵדָּה,

ועל דא לא צחצחא מלך בדקא יאות • כד מתחברן אלין ארבע
גלגלין באינון ארבע די באמצעיתא, כדן בלהו אקרוז חמודות, ואינון
מאריהון דמראה, ובגין כך האי חיותא דקאמרן שלטא עלייהו • ובגין
כך אקרי דניאל איש חמודות דכתיב (דניאל ט') כי חמודות אתה וכלא
הוא בדקא יאות • זכאין אינון די דעין הו' דמאריהון, למיהך בארז קשוט
בעלמא דין ובעלמא דאתי : (סיכל טונה נלח)

היכלא תליתאה, היכלא דא היכלא דקיימא בנהירו עלאה יתיר על
כל אלין קדמאי • בהיכלא דא קיימין ארבע פתחין, חד לסטר
דרום וחד לסטר מזרח וחד לסטר צפון וחד לסטר מערב • בכל
פתחא ופתחא אית ממנא חדא דקיימא ממנא על כל פתחא ופתחא •
פתחא קדמאה, דא פתחא דקיימא ביה חד ממנא מלכ"אל שמיא,
ואיהו שליטא על כל אינון פתקין דנפקו מבי דינא דמלכא לאתדנא
עלמא, (בההוא פתקא) בגין דהאי איהו ממנא לאשגחא בהו באינון
פתקין, ותרין סופרין תחות ידיה חד מימינא וחד משמאלא • להאי
אתייהבו תקוני פתקין לאתקנא, עד לא יפקון מהאי תרעא לבר,
ויתמסרו בידא דההוא ממנא די בהיכלא קדמאה • דהא מזמנא
דאתמסרו בידא דההוא ממנא דבהיכלא קדמאה, הא נפקי מתמן
ולית רשו לאתבא לון, דהא מיד אודמן ממנא דסטרא אחרא מסאבא,
מאריה דדינא קשייא תקיפא דלא מרחם, וסנגדי"אל (ס"ה וסעדי"אל)
שמיא, ואיהו ממנא על תרעא דהיכלא קדמאה (ס"ה גריס סחרל ונ"ג קדמאה)
די בסטרא אחרא דאיהו גהינם • וכמה אינון גרדיני גימוסין ממנן
לשטייא בעלמא וזמינן למעבד דינא, ובגין כך קיימא ההוא ממנא
לעינא בפתקין • ואינון תרין סופרין דקיימי תחות ממנא דא שמי"אל
וקמו"אל, אלין סופרין לאתקנא פתקין, וההוא ממנא עלייהו דאיהו
מלכ"אל • בגין דבאינון היכלין די בסטר אחרא מסאבא אתפקידו
ממנן ידיעאן, בהפוכא מאלין ממנן די בהיכלין אלין, וכל אינון רוחין
וכל אינון דתמן בלהו לאבאשא • תא חזי האי סנגדי"אל (ס"ה סעדי"אל)
כד נטיל פתקא מסטרא דההוא ממנא דקיימא בפתחא קדמאה, פתח
חד פתחא לסטרא דחשוכא דאקרי בור שחת, ותמן ממנן אלף ורבבן
זמינן לנטלא אינון פתקין • והאי ממנא עלייהו • וכדן כרוזין נפקין

וכמה גרדיני שטיין (דרמ"ח ע"ב) בעלמא, והוא דינא אשתלים, ועל דא
 ממנא דא קיימא לעיינא בפתקין, ולא תקנא נימוסי פתקין עד לא נפקי
 מהאי פתחא • והאי פתחא איהו פתחא דדרום • פתחא תניינא דא
 פתחא דחיין ומותא תליין ביה, בגין דבהאי פתחא חתמין חתימין דכל
 פתקין, דכיון דפתקין אתתקנן בדקא יאור, חד שמשא זמין גזרי אל
 שמיה, ונטיל פתקין בהאי פתחא תניינא ותמן חתמין להו ממנא חדא
 קיימא על ההוא פתחא ועזרי אל שמיה • וכל פתחא ופתחא אתקרי
 על שמא דההוא ממנא דאתפקדא עליה, האי ממנא תחות שולטניה
 ותחות ידיה תרין שמשין די שמהון סגוריא עדי אל, חד מימינא וחד
 משמאלא • ההוא מימינא ביה תליין חיין, וההוא דשמאלא ביה תליין
 מותא • ותרין חותמין בידיהו, חותם חיים וחותם מות • דא קאים לסטרא
 דא ודא קאים לסטרא דא • האי פתחא סתים כל יומי שתא, וביומא
 דשבתא וביומא דחדשא אתפתח, לאחזאה חיים בההוא חותמא דתליין
 ביה חיין, בגין דשבת וחדש חותמא דחיים אתקיים בהו • ביומא דכפורי
 דישראל כלהו קיימי בצלותין ובעותין, ומשתדלי בפולחנא דמאריהו,
 סתים ההוא פתחא עד שעתא דצלותא דמנחה • כיון דאעבר הוי
 צלותא דמנחה, מאתר בי דינא דהיכלא דזכותא חד אורא נפקי,
 ופתחא דא אתפתח, והאי ממנא דהיכלא דא קיימא, ואינון תרין
 שמשין חד מימינא וחד משמאלא וחותמי דחיים ומותא בידיהו, וכל
 פתקין דעלמא קמיהו, וכדין אחתימו הן לחיים הן למורת, ודא הוי
 פתחא דמזרח • פתחא תליתאה, דא פתחא דקיימא בקיימא למנדע
 כל אינון די דינא יעבר עלייהו, בין למרעין בין למכאובין בין למסכני
 דינא דלא קיימא למותא • כד תרעא דפתחא דא סגיר, כדין דינא
 אתרשים על בר נש, דלא תייבין ליה בר חילא דצלותא תקיפא
 ותיבתא שלים דכתיב (פייב י"ב) יסגור על איש ולא יפתח • חד
 ממנא קיימא על פתחא דא וקפצי אל שמיה, והאי ממנא על פתחא
 דא בגין לסגרא האי פתחא על ההוא בר נש דאתחזי לאתענישא,
 בגין דלא יתקבל בצלותא עד דיתוב לקמי מאריה • ובההוא זמנא
 דאתגזר דינא בכנוי דלא חאבו, באינון רביין זעירין, חד ממנא שמשא
 תחות ידיה עזרי אל שמיה, ונפק וכריז לסטר שמאלא, עד דאתער חד

וס' א' פתחא

רוחא דאיהו רוחא דפנימו, אתברי בפנימו דסי'הרא ואקרי אסכר"א. והא
 איהו רוחא דקיימא על דרגא (ס"ה פתחא) רביעאה, בהיכלא תליתאה
 די בסטר מסאבא. ודא קיימא על קטולא דילהון, ויתחזי לון לרביי
 כאתתא דרביאת לרביי, ואחידת לון וקטלת לון. וכדין האי נשמתא
 סלקא ואחיד לה האי ממנא, וסלקא לה לממנא דקיימא על היכלא
 רביעאה. וההוא ממנא מגדלא לון ואשתעשע ביהו, וסליק לון
 לאתחזאה קמיה מלכא קדישא, בכל שבת ושבת ובכל ריש ירחא
 וריש ירחא, ואתחזון קמיה ואתברכון מניה. ובשעתא דדוגזא שלטא
 אסתכל בהו קדשא בריך הוא וחיים על עלמא. וכל אינון רביין
 דלא אשלימו שנין עד תליסר שנין ויומא חד, כלהו אתמסרו בידא
 דהאי. (סז) מתליסר שנין עד עשרים, כלהו אתמסרו על ידא דרוחא
 אחרא דאקרי (ס) אגירסון, דנפקא מהאי נחש עקימא דגרים מותא
 לכל עלמא, ואיהו יצר הרע. מעשרין שנין ולעילא, אתדן בר נש מבי
 דינא אתר דאקרי זכותא, איהו בגרמיה אתא ובחובוי אתדן ואתמסר
 בידא דהאי הויא דאיהו מלאך המות, (בגין דהא מעשרין שנין ולתתא
 עד תליסר שנין) האי רוחא דקיימא (דרמ"ט ע"ה) ביה, כנחש אויל
 אבתריה דא אגירסון דקאמרן. בגין דלא אתגטיר כד הוה רבייא
 דקיק בדקא יאות, וחמי ביה סימן (ג"ו ב) דיתפגים לבתר, והאי אתגטיל
 בלא רשו ועל דא כתיב (משלי י"ג) ויש נספה בלא משפט. ורוחא דא כתיב
 (בראשית ב) והנה טוב מאד, ותנינן והנה טוב מאד דא מלאך המות, דאקדים
 ליה עד לא יתפגים לבתר. והאי ממנא דקאים על האי פתחא אעיל
 גשמתיה וסלקא לה לעילא. מתליסר שנין ולתתא, אתדן על חובוי דאבוי
 ואתמסר בידא דהאי אסכר"א דקאמרן. וכל חד וחד דהיכלא דא
 לקבל היכלא דא, דא בהפוכא מן דא כדקאמרן. והאי פתחא איהו
 לסטר צפון:

פתחא רביעאה, פתחא דא קיימא לאסוותא ואקרי פתחא דאסוותא,
 בהאי פתחא קיימא חד ממנא (דכ"ב ב) פדאל שמיה, וההוא
 קיימא על כל אינון אסוותין דעלמא, ולאעלא צלותין דכל אינון מארי
 דמכאובין

(ב) סממנים סוס עם סחוסים כב' כמ"ט עם סטולל. א"ס (אח) ככל סדעיסס סס זס ככ' ירדן ומסס עם סכילל ניטערסל סטן
 (ד"ק מ"א"ן):

דמכאובין ומרעין וצערין. והאי איהו סליק בכל (כ"ג לבל) אינון צלותין
 ואעיל לון קמי קדשא בריך הוא, והאי איהו (כ"ג לב) מלאך מליץ אחד
 מני אלף. בגין דאינון אלף קיימין בההוא פתחא, והאי חד מניירו
 וכתוב ויחננו ויאמר פרעהו מרדת שחת מצאתי כפר, בגין דסליק
 בהאי (כ"ג לה"ו) צלותא, וקיימא מליץ טוב עליה דבר נש ואדכר
 זכותיה דעבד קמי מלכא קדישא, בגין דהאי איהו דקיימא תדיר לטב,
 ועל דא כל אסותא קיימא בהאי פתחא די פדאל ממנא ביה, פתחא
 דא איהו לסטר מערב, ובגין דא אלן ארבע פתחין קיימין בהיכלא
 דא. בהיכלא דא קיימא רוחא חדא דאקרי נגה, האי איהו רוחא
 דשליטא בהאי היכלא, וכל זיוא וכל תיאובתא קיימאן ביה. האי
 רוחא איהו קיימא לכל אינון דאית לון חולקא בעלמא דאתי, דא
 אעטר לאינון נשמתין בזיוא דיקרא, בגין למנדע כל אינון רוחין די
 בהיכלין אחרנין, דדא איהו בר עלמא דאתי, ויעבר בכלהו ולית מאן
 דימחי בידיה. האי רוחא איהו רוחא דכייא בריר מאלין תתאין
 זהריאל שמיה, מההוא משחא דרבות קודשא דנגיד מעלמא דאתי
 נגיד ביה, ומההוא משחא אתברי (כ"ג א'תרבי) ואצמת, והאי איהו נר
 כמה דאת אמר (תהלים קל"ב) ערכתני נר למשיחי. בגין דהאי איהו
 סדורא לאדלקא בוצינין מתתא לעילא, כד שרא עליה נהירו דנגיד
 מלעילא, בגין דהאי אתסדר כד אתכלילו ביה כל אינון תתאין לתתא.
 וכד אתסדר האירווחא בכל אינון תתאין ונהיר, כרין אפיק מניה נהורא
 חד די שמיה אקריא ל, (כ"ג א'הדיא ל) והאי איהו כליל ברוחא דא.
 האי קיימא תחות רוחא לאמשכא (כ"ג א'לאמשחא) לכל אינון נשמתין
 דסלקין, דאית לון חולקא בעלמא דאתי ואתחזון (כ"ג א'לסלקא לעילא).
 בגין דכד נשמתא סלקא ועאלת באינון היכלין תתאין, רשימא איהו
 בעשרין (כ"ג א') ותרין אתון דאורייתא דרשימין בהאי נשמתא. וכד
 נשמתא זכאת וקמת קמיה דההוא רוחא, דא ממנא אהדיאל משח
 לון. וסלקין ועאלין בההוא נהר דינור, וסלקין ואתקריבו לקרבנא.
 האי נהורא כליל בתלת נהורין, בגין ההוא רבות משחא דאתכליל
 בתלת גוונין. וכד נציץ האי נהורא, נציץ מניה עשרין ותרין (אתון)

דא

נהורין

(כ) עיין כפ' יתרו דף ע"ב ט"ב :

נהורין, לקבל עשרין ותריין אתון דאורייתא דרשימין בהאי נשמתא .
 ואלין עשרין ותריין נהורין, בלהו ממנן שמשין דקיימי עמיה, ובלהו
 אתקרון על שמא דהאי נהורא דעלייהו, ובלהו אתכלילין ביה . האי
 נהורא וכל אינון נהורין אתכליל בהאי רוחא, והאי רוחא כליל ביה,
 (ה) ואסתבי לאתיי שבא גו היכלא רביעאה . רוחא דא כד אתכליל
 מנהוריא דה ומכלהו נהורין, כד דחין (כ"ה דחקין) לאתנצצא
 (דרמ"ט ע"ב) נפקא מנייהו חד חיותא קדישא, כלילא בתרי גוויי ארייא
 ונשרא, ואיהי חד דיוקנא והאי אקרי אהי"אל, (ס"ה אתי"אל) והאי חיותא
 קדישא נפקי מנציו דילה, כד מטי נהירו דהאי רוחא עלאה בה, ארבע
 אופנים כלילן בכל גוויין, ואינון דררי"אל . יהדרי אל אהדורי .
 (סקדמה י"ד כ') אסי"מון . (כ"ה אטי"מון) כל אלין בתמנייא גרפיין . ואלין
 אינון ממנן על כל חילי שמיא מגיחי קרבאן . בגין דלא אשתבח
 קרבא בעלמא, או עקירו דמלכותא מאתרייהו, עד דחילי שמיא
 וכוכבייא דשאר רקיעין, בלהו אחויו קרבין וסכסוכין אלין באלין .
 ואלין ארבע אופנים קיימי עלייהו לארבע סטריין דעלמא . אלין ארבע
 כד נטלין לאנחא קרבין, מרזא דהיכלא דלעילא נטלין, דאיהו בי דינא
 ואקרי זכותא . מויעא דילהון אפיקו כמה חילין ומשיריין דלית לון
 חושבנא, וכלהו קיימי תחות אלין אופנים . מנהון קיימי על שירתא,
 ומנהון שליחן על עלמא . לקבל אינון שליחן דלסטר מסאבא, דנפקי
 מגו ההוא היכלא תליתאה דילה, ואינון מקטרגי עלמא לאבאשא .
 ואלין אשתכחו לקבלייהו, דלא ישלטון לגבי אינון דמשתדלי באורייתא
 כמה דאת אמר (תהלים ס"ה) כי מלאכיו יצוה לך וגומר . וכתיב על
 כפים ישאונך פן תגוף באבן וגומר . דא אבן נגף צור מבשול . האי
 אקרי נגף צור מבשול . והאי אקרי (ישעיהו כ"ט) אבן בחן פנת יקרת
 צור ישראל . וכלא קיימא דא לקבל דא . מרזא דהיכלא תליתאה
 די בסטרא אחרא, נפקי תריין רוחין דאקרון א"ף וחמ"ה, ומתריין אלין
 נפקין כל אינון שליחן דאזלין לאסטארה בני נשא מארחא דקשוט,
 ואלין אינון דקיימאן ואקדימו על בר נש דקא אזיל לארחא דמצוח .
 ועל דא אלין אופנים קיימן לקבלייהו, בגין לאגנא עליה דבר נש דלא

יתחוקן

(ה) כ"ה מבשול ומלך : קר"ב :

יתנזקין • מאלין תרין רוחין דחיל משה כד הוה נחית מן טורא דכתיב
 (דברים ט') כי יגרתני מפני האף והחמה • באמצעיתא דהיכלא דא, אית
 אתרא אחרא דקיימא לעילא לעילא בארבע פתחין לארבע סטרי
 עלמא, ועשר ממנן לכל פתחא ופתחא, וחד ממנא עלייהו • והאי כליל
 בנהורא דאקרי אהר"אל, והאי איהו אופן בתוך האופן משלבן דא
 בדא • אלין ארבעין נטלי דינא מבי זכותא, לאלקאה להאי גשמתא
 דחבאת לאלקאה, ואלין קיימי בשלהובי נורא לגבי אינון גשמתין,
 וטאסין לבר מהיכלא דא ואלקאן לגשמתא דא, וקיימא נויפא לבר
 כל אינון יומין דאתגורת עלה, ולא עאלת לפרגודא • ואלין ארבעין
 אינון דקיימין ומנזפין ומנדין, לכל אינון דאפיקו מפומייהו מלה דלא
 אצטריבא, ובתר דא אפיקו מפומייהו מלה קדישא מלה דאורייתא,
 ומטנפי פומייהו בה, ואלין קיימי ומנדין לון, וקיימי בהאי גרוי'א ארבעין
 יומין דלא אשתמע צלותהון, וכן לכל אינון דחאבו אינון חובין דבעין
 לנופא • עשרה כרוזין נפקי בכל יומא, ומכרוי בכל אינון רקיעין ובכל
 אינון חילין ומשיריין, אודהרו בפלגייא דאיהו נויפא • נויפא איהו על
 חובא פלוני דעבד, עד דתב קמיה מאריה דחמנא לישובן • כד תב
 מההוא חובא, מתכנפי אלין ארבעין ושראן ליה, וכדין אכרויו עליה
 פלגייא שרא נויפא, מכאן ולהלאה צלותיה עאלת, ועד לא תב נזיף
 איהו לעילא ותתא, וגטירו דמאריה אתעדי מניה, ואפילו בלדי'א
 גשמתיה נויפא, דסתמין לה כל תרעי שמייא ולא סלקא, ודחין לה
 לבר • האי אופן דקיימא על אלין ארבעין, כד נטיל מטא לההוא אתר
 דאקרי תא הרצי'ס, וכד עאל עאלו עמיה אינון ארבעין די ממנן בארבע
 פתחין, וסלקין כל אינון מגינין די דהבא, ואלין אינון מלאכין דאקדון
 חשמלים, ואינון מגינין וסייפין ורומחין דרהטי לאגנא עלייהו דישרא משאר
 (דר"ן ע"ב) עמין, ולאגנא קרבא בהו ולנקמא לון כפום שעתא בלא אריכו.
 ובגין כך אקרי תא הרצים, אתר דאינון רצים רהטי ואוחו לאגנא
 ולנקמא נוקמין, לקבל רצים אחרגין דרהטי לאבאשא ולא תרעא מזלין,
 לשלטאה עלייהו ורוזא דא (חסקר ג') הרצים יצאו דחופים רצים מסטרא
 דא ורצים מסטרא דא, ובגיניהון (סס ט) והעיר שושן צהלה ושמחה
 או נבוכה • אי מקדמי אלין דהבא העיר שושן שמחה, ואי מקדמי אלין

דסטרא אחרא העיר שושן נבוכה • והא אוקימנא דבכלא קיימין אלין
 לקבל אלין, סטרא דאלקכל סטרא דא • ובגין כך אלין מגנין לכלא
 כד סלקין אלין באלין, נפק חר אוירא דלעילא ואתעבידו כלהו מגן
 חר, וסימניך (כראשית ט"ו) אנכי מגן לך • תריסר גלגלין אינון דסחראן גו
 היכלא דא, ואינון אקרונ שרפים דתרין גונונין, חוור וסימק רחמי ודינא,
 אלין אינון קיימי לאשגחא תדיר על כל אינון מארי דצערא, דצערין
 לון שאר עמין ודחקין לון ואקרונ חלונות והיינו דכתיב (סיר כ) משגיח
 מן החלונות • ואלין קיימי לאסתכלא כל אינון דמצלן צלותיהו, דמקדמי
 לבי בנישתא ואתמנון מאינון עשרה קדמאי, כרין סלקין ובתבין לון
 לעילא, בגין דאלין אקרונ חברים לגבייהו דהדין הוא דכתיב (סס ט)
 חברים מקשיבים לקולך השמיעני • זכאין אינון צדיקיא דירעי לסדרא
 צלותהון כדקא יאות, בגין דכד האי צלותא שראת לאסתלקא, אלין
 סלקין בהאי צלותא ועאלין ככל אינון רקיעין ובכל אינון היכלין, עד
 תרעא דפתחא עלאה, ועאלת ההיא צלותא קמי מלכא לאתעטריה
 כמה דאתמר • תא חזי כל אינון דמצלאן צלותין ומקדשי למאריהון
 ברעותא שלים, האי צלותא בעייתא לאפקא לה מגו מחשבה וכרעותא
 דמלולא ורוחא, וכרין אתקדש שמיה דקדשא בריך הוא, וכד מטאת
 לגבי אלין חברים, כלהו נטלי לההיא צלותא ואולאן בהדה עד היכלא
 רכיעאה בההוא פתחא, ואלין משכחין בההוא זמנא דמצלאן צלותין,
 ומקדשי בההוא זמנא, אלין אינון דימנן ביממא בהו בישראל למהו
 עמהון חברים, ובבילייתא באינון אחרנין דאמרי שירתא בליליא • ותא
 חזי כתיב (משלי כ"ח) גוזל אביו ואמו ואומר אין פשע חבר הוא לאיש
 משחית, והא אוקמוה בגין דמנע ברכאן דקדשא בריך הוא דאזיריהו
 אביו כמה דכתיב (דברים ל"ב) שאל אביך ויגדך • וכתיב (משלי כ"ג) ישמח
 אביך ואוקמוה • חבר הוא לאיש משחית • מאן איש משחית • דא
 איהו ההוא איש דפגים לסיהרא, ואקרי (סס י"ז) איש תהפוכות
 (תהלים ק"ט) איש לשון, (כראשית כ"ט) איש יודע ציד איש שדה, והאי איהו
 איש משחית, דהאי איהו מנע ברכאן מעלמא, אוף הכי מאן דמנע
 ברכאן מעלמא חבר הוא להאי איש משחית כדקאמרן, ודא הוית
 רזא בגין דאצטריך ליה לבר גש לברכא לקדשא בריך הוא ולצלאה

צלותיה כדקא יאות, בגין דיתכרך שמייה קדישא ויתחבר כאלין חכרים
 קדישין. ולא יפגום צלותיה בגין דימנע כרבאן מעלמא ומתחבר בההוא
 חבר איש משחית, דאיהו מנע כרבאן מעלמא ונרים מותא לכלהו.
 כתיב (דברים י"ח) וחובר חבר. מאי וחובר חבר, ההוא מאן דאזיל בתר
 סטרא אחרא וחרש חרשין, איהו משיך עליה רוחא אחרא מסתבא,
 ואתחבר בההוא חברותא דההוא חבר רע ושארין בחברותא כהדי
 ההוא חבר איש משחית, אמאי אקרי חבר, בגין דכשעתא דאתייליד
 בר נש אתחבר עמיה, ותדיר קיימא בהדיה חבר. לבתר אתהפך ליה
 חבר איש משחית. והכי אית כסטרא דקרושה בסטרא דימינא חבר
 טוב, דעביד טיבו עמיה דבר נש בעלמא דין ובעלמא דאתי, ואלין
 חברים קיימי תדיר עליה דבר נש בחברותא חדא, לשיזבא ליה ולאגנא
 עליה, ולמהוי עמיה חכרים לקדשא שמא דמאריהו, ולזמרא ולשכחא
 קמיה תדיר. מאלין נפקי (דרין ע"ב) ארבע סמבין אחרנין לאינון תריסר
 דקאמרן הני חכרים, ואלין אינון קיימי לגבי אינון דיעטין עיטא לאכאשא
 לצדיקייא, אף על גב דליא עבדי, וסלקי ואודעי מלה לעילא וכטרי
 לההוא עיטא, ואלין אקרין אראלים, ואף על גב דכלהו אתמנון לדא,
 כל חד וחד אתמנא ואתפקד על מלין ידיעאן. ותחורת אלין לית לון
 חושבנא. אלין ארבע קיימי לארבע סטרי עלמא, וכל חד קאים לאשגחא
 עלייהו דישראל. ואלין אקרין חרכים כמה דאת אמר (סו"ט ב) מצין מן
 החרכים. שמא דאלין ארבע דאקרין חרכים. עיג אל. עירייה (כ"א)
 עזרייה) ערי אל יהיר אל. עיג אל איהו קאים לסטר מזרח, ודא קיימא
 לאשגחא על כל אינון דעבדין עובדין טבין, ועל כל אינון דמחשבי
 מחשבה דמצוה, אף על גב דליא יכלי למעבד. עירייה קיימא לסטר
 דדום, ודא קיימא לאשגחא לכל אינון דמנחמי למסכנא או דמצערי
 לכייהו עליה, אף על גב דליא יכלי למיהב ליה. ולאנון דאזלי לארחא
 דמצוה, ולאנון דעבדי חסד עם מתים, ואיהו קיימא קיימא דאמרת.
 והאי אתמנא לאדברא ליה לעילא, ולאחקא דיוקניה לעילא לאעלא
 ליה לעלמא דאתי. ערי אל קיימא לסטר צפון, ודא קיימא לאשגחא
 לכל אינון דחשיבו למעבד בישין ולא עבדי, או בעאן למחטי וחתו
 למעבד ואתקף ביצריה ולא עביד יהיר אל קיימא לסטר מערב, והאי

קיימא לאשגחה לכל אינון דלעאן באורייתא, ועיילי בנייהו למלעי
 באורייתא לבי רב, ולכל אינון דמסתכלי על מרע כד איהו בבי מרעיה,
 ואשגחו עליה ואודעו ליה דיסתכל בחובוי ובעובדוי וירחוב מניירו
 למאריה, כגין דכל מאן דישתדל בהוא מרע, דיסתכל בעובדוי ויתוב
 בתוכתא קמי קדשא בריך הוא, איהו גרים ליה לאשתובא ולאכתבא
 ליה רוחיה ועל דא כתיב (תהלים מ"ב) אשרי משכיל אל דל ביום רעה
 ימלטהו " מאי ביום רעה, ביום רע מבעי ליה אלא ביום רעה,
 ביומא דשלטא ההיא רעה למיסב נשמתיה אשרי משכיל אל דל
 דא הוא מרע כמה דאת אמר (שמואל ב' י"ג) מרוע אתרו ככה דל בן
 המלך, ובגין כך ביום רעה ימלטהו " ואלין אינון דמסתכלי בהרווא
 מרע, לאתבא ליה מחובוי גבי קדשא בריך הוא כמה דאוקימנא .
 בהיכלא דא קיימא עליה לאשגחא, וביומא דשרייא דינא על עלמא
 ישתויב מניה כמה דאת אמר ביום רעה ימלטהו " יומא דאתמסר
 דינא לההיא רעה לשלטאה ביה, (על עלמא) וכלהו אלין קיימי לאשגחא,
 ועל דא אקרון חרכים. ביומא דראשהשנה כד קדשא בריך הוא קאים
 בדינא על עלמא, וההוא סטרא בישא אתי לאסטאה, כדן מרתכנפי
 כל הגי וקיימן קמי קדשא בריך הוא, וכדן מתעטרן כלהו וקיימן קמי
 קדשא בריך הוא, בההוא זמנא מה כתיב משגיח מן החלונות מציין
 מן החרכים, מציין. כמאן דאשגח מאתר דקיק, רחמי ולא חמי כל מה
 דאצטריך, ולבתר משגיח מן החלונות, אתר אשגחותא יתיר דפרתח
 פתחין לרחמא על כלא . וכד קודשא בריך הוא אשגח על עלמא
 אסתכל באלין חלונות, ובאלין חרכים וחיים על כלא . וכדן כד ישראל
 תקעין בההוא שופר, ואתער מתתא ההוא קול דנפיק משופר, כליל
 מאשא ומיא ורוחא, ואתעביד מכולא ההוא קול, כגין לאתערא קול
 עילאה דנפקא מגו ההוא שופר, דאיהו כגוונא דא כליל באשא ובמיא
 ורוחא, כדן כרווא נפקא ואכריו בכלהו רקיעין ואמר קול דודי הנה
 זה בא וגומר משגיח מן החלונות מציין מן החרכים, וכדן ידעי כלהו
 דהא קדשא בריך הוא חיים עליהו דישראל, ואמרי זכאין אינון ישראל
 דאית לון עיטא בארעא, כגין לאתערא רחמי מלעילא כדן כתיב (תהלים ס"ט)
 אשרי העם יודעי תרועה, יודעי תרועה ודאי, (דני"ב ע"ב) יודעי תרועה

מתברי האי תרועה דאיהו דינא קשייא דכלא אתרנו ביה זכאין אינון
 ישראל בעלמא דין ובעלמא דאתי בגין דאינון ידעי ארחוי דקדשא
 בריך הוא וידעי למיהך בארחוי, וליחדא יחודא כדקא יאורת אלן
 חלונות ואלין חרכים קיימי כלהו לאחדא כל צלותין דסלקין מתתא
 לעילא, ולא שנחא בהו לאעלא לון קמי קדשא בריך הוא ועל דא כל
 בית הכנסת רלאו ביה חלונות, לאו אתר לצלאה ביה כדקא יאות, דהא
 בית הכנסת דלתתא לקבל בית הכנסת דלעילא בית הכנסת דלעילא
 אית ביה (כ"ט כ) חלונות כמה דאמרן הכי גמי לתתא לעילא כנסת
 הגדולה אית ביה תריסר חלונות עלאין, הכי גמי להאי בית הכנסת
 תתאה, וכלא קיימאן דא לקבל דא, בגין דעלמין קיימין אלן כגוונא
 דאלין, וקדשא בריך הוא סליק יקריה ככלא, ועל דא ביוס דעה ימלטהו
 יי, כד שלטא ההיא סטרא בישא ימלטהו יי, כגוונא דא האי ממנא
 יהיראל קיימא על כל אינון דחייסי על מסכני כמה דאת אמר אשרי
 משכיל אל רל, ובגין דא כלא קיימא בהיכלא דא, והיכלא דא אתכליל
 בהיכלא אחרא רביעאה, דתמן הוא גזרין ודינין לכלא זכאה
 חילקיה מאן דידע גנזי דמאריה, ליחדא ליה ולקדשא שמייה דמאריה
 תדידא, למזכי ליה בעלמא דין ובעלמא דאתי • (סיכל סוכות נכורה)

היכלא רביעאה, היכלא דא די קדשא בריך הוא אשתמודע שולטניה
 בארעא בגיניה, ודא איהו היכלא דקיימא למיטר ארחוי
 דאורייתא. דא היכלא אקרי היכלא דזכות, דביה אתרנו כל דינין
 דעלמא, וכל זכין וכל חובין וכל עונשין, וכל אגר טב לאינון דנטרי
 פקודי אורייתא. היכל דא דזכות משנייא מכל שאר היכלין, והאי היכלא
 כלילן ביה ארבע היכלין, משניין דא מן דא וכלהו חר היכלא • בהיכלא
 דא אית רוחא חדא דאקרי זכותא, והיכלא דא אקרי על שמייה זכות
 והאי איהו אל, והכא אתרנו כל דינין דעלמא והאי איהו רזא דכתיב
 (תהי"ו) ואל זועם בכל יום • ארבע היכלין אלן דאינון בהיכלא דא, דאלנו
 מן דא, כלהו כלילן דא בדא וכלהו חר היכלא ואקרי זכותא, ארבע
 היכלין אלן אית להו פתחין • חר ממנא עלאה דקיימא לכר לפתחא
 קדמאה דהיכלא דא, סנסנייה שמייה ועל שמא דא אית ממנא אחרא
 לסטרא אחרא דשמאלא, דנטיל דינין בההוא היכלא דיליה, לאתערא
 למענד

למעבד בעלמא, ובגין דנטיל מניה אקרי על שמיה סנסני, הואיהו שליט
 על ההוא אסכר"א דרבי, והאי ממנא עלאה סנסני"ה, כד נטיל דינא
 אכרין לאינון ממנן דקיימין על תריסר פתחין, ואינון כרוזין דמכרין
 כל אינון דינין דאתדנו מהיכלא דזכותא דא. רוחא דא דנטיל כלא
 דאקרי זכות"אל דקאמרן, כלא כליל ביה, מניה נפקי שבעין נהורין
 נציצין. וכלהו בעגולא קיימי, בגין לאחזאה דא כדא דלא יתכסי דא
 מז דא, כל זכין וכל עונשין וכל דינין קמי כלהו נהורין אלן קיימין.
 מנייהו נפקי תרין נהורין דקיימי קמייהו תדיר, ואלין שבעין נהורין ותריין
 נהורין דקיימי קמייהו, אינון לגו באמצעיתא דהיכלא, ועל רוא דהיכלא דא
 כתיב (ש"י ז') שררך אגן הסהר אל יחסר המוג. לקבל אינון נפקי שבעין
 ותריין נהורין אחרנין מסטרא דימינא, ושבעין ותריין נהורין אחרנין
 מסטרא דשמאלא, ואלין קדמאי אינון פנימאי לגו באמצעיתא דהיכלא.
 לקמי נהורין אלין עאלין כל זכוון וכל חובין לאתרכאה, כל עובדין
 דעלמא מאלין פנימאי נפקי. אשתכחו כל נהורין דנפקי מרוחא דא
 עלאה, מאתן ושית סרי נהורין, וכלהו כלילן ברוחא דא. אינון תרין
 נהורין דקיימי קמי אינון שבעין, אינון סהדי סהדותא תדיר, וכתיבי פתקי
 דינא דזכו וזכו דחובה. אלן שבעין אינון גזרי גזרין ודיינין דינין,
 וכל דינין דעלמא הן לטב הן לטב. הן לביש הבא איהו. רוחא דא דאיהו
 זכות"אל כדקאמרן, ביה רשימין תלת אתוון דמתדבקן ביה מלעילא
 דאינון יהו, והיא אוקימנא דכד אלן אתוון מתדבקן בהאי אתר,
 (דכ"א ע"ב) דאתדבקותא דדכורא בנוקבא, כרין אתרשימו בהאי רוחא
 אינון אתוון, והכא אמר דוד (תהלים כ"ד) "ואר"ה" לצור מחסי. רוח
 דרוחא דא דאקרי אל, ורוא דאינון אתוון דרשימין ביה דאקרוני יהו.
 אלן תלת סטריין דנהורין דקאמרן, אינון תלת בתי דינין דמתפלגי כדינין
 אחרנין במילי דעלמא, בעותרא, במסכנו, במרעין, בשלימו, דאינון ארבע
 היכלין דאינון מתקנן לכל אינון אחרנין. תרין היכלין לאלן תרי
 סטרי נהורין אחרנין. וחד היכלא לכל אינון מארי דעיינין, דעבדי
 חושבנא מכל עובדין דעלמא. וחד היכלא לסופרין אחרנין, די תחות
 אלן קדמאי פנימאי. אלן ארבע היכלין כלילן כהיכלא דא, דאקרי
 על שמא דהאי רוחא זכותא כדקאמרן. בכל פתחא ופתחא דאלין

היכלין אית ממנא חד · בפתחא קדמא אית ממנא חדא דשמיה אקרי
 גזריאל (6) (לפתחא קדמא דכלא דשמיה סנסני"ה דמניה נטיל) האי
 ממנא אחרא, ההוא ממנא איהו לגלאה דינן דאתדנו ואתגורו לההוא
 ממנא קדמא דשמיה סנסני"ה, דמניה נטיל האי ממנא אחרא דקיימא
 על היכלא דסטרא אחרא, וקיימא על אסכרא דרביי בדקאמרן, והאי
 ממנא גזריאל נטיל מלה דבי דינא פנימא דכלא אתגור תמן, וכדין
 אודיע מלה להאי ממנא דלבר, וכל אינון כרוזי מכרוזי ואמרי בכל
 רקיעין כך וכך אתגור מבי מלכא, עד דנטלי ההיא מלה בהיכלא
 דלתתא, ומתמן נפקי ומכרוזי מלה עד דאשתמע בכלהו רקיעין תתאין,
 ונחתי ואודעי מלה לכלהו דלתתא · ונטלי מלה כלהו תתאין מדרגא
 לדרגא, ואפילו צפורי שמיא ועופי דארעא כלהו נטלי מלה ואודעי
 לה בעלמא · עד דנטלי מלה כל אינון גרדיני נימוסין, ואחזיין בחלמא
 לבני נשא, ואתייה ההיא מלה לזמן קריב · ולומנין דההיא מלה
 דאצטריבא למלכי ארעא דאינון ממנן לאתונא ולדברא עמא דאודעין
 ההיא מלה עד רקיעא דשמשא דלתתא וקיימא תמן, עד דאינון ממנן
 שמשין דאתמנון על שמשא, נטלי ההיא מלה ואודעי לה לאינון ממנן
 עלאין די בסטרא אחרא, ואינון מודיעין ההיא מלה למלכי ארעא דאינון
 בסטרא דילהון · וכד הוו נביאים בהו בישראל, הוו נטלין נבואה
 דילהון מתרין עמודין עלאין דאורייתא סמיד עלייהו · לבתר דאסתלקו
 נביאים מעלמא ואתו מארי דמראה ומארי דחלמא, נטלי מלה מאתריה
 בדקאמרן · וכד מלכי הוו בנייהו דישראל ונביאים אסתלקו ומארי
 דחלמא ומראה לא אשתכחו, אודעין מלה לאינון מלכין מהאי פתחא
 בדקאמרן · ואי תימא היך נטיל מלה מהאי אתר · תא חזי כל דרגא
 ודרגא וכל פתחא ופתחא, כלהו אית לון לבר ממנן ידען דאתמנון
 (כסטרא דילהון) בכל אינון רקיעין, עד דנחתי לתתא ברקיעין תתאין,
 ואודעין מלה לאינון דאצטריד · כגין דהא מאלין היכלין דאינון סטרא
 דקדושה ורזא דמהימנותא, אתפרשו דרגין לתתא, כלהו ברזא
 דמהימנותא, ונחתי דרגין על דרגין עד דפרחין בהאי עלמא ואתמנון

ביה

(6) באשר ידוע שקיראל לא יכין אה וזח וזח' מחבר מ' הפרס להרמ"ק שער כ"ר שער ספ"ב ס"ד כחולס וכאלעע ומס' מכואר
 זי י"ט בקדוש מלאך סנסני"ס וכד אתגור ח' נטיל מעד שמהל סנסני"אל והוא כשער וכפתח ח' גזריאל וסוף ממנוס למדיע חדיניס
 כנזרי למלאך הממונס סכלד הטומאס וכ' ע"כ וכוס יוכן אך קלשין מגומנס אף שסי' הכיסחא סינתר ע' קריח מארז ראינו מאין :

ב"ה, מנהון לנטרא בני נשא מסטרא אחרא ומנזיקי עלמא, ובנינו
 ארחי דקא אזלי • ומנהון לסייעא לבני נשא כד אתאן לאתדכאה •
 ומנהון למעבד אתין ונסין בעלמא • ומנהון דקיימי לאשגחא בעובדין
 דבני נשא למסטר סהדותא • וכן (בגוונא דא) מתפרשין כמה דרגין
 לסטרייהו, וכלהו ברזא דמהימנותא עלאה בקדושה עלאה, כגוונא דא
 בסטרא אחרא סטרא מסאבא, מתפרשין דרגין מאינון היכלין לתתא, כלהו
 דרגין לאבאשא ולאסטאה עלמא • מנהון קיימי לאסטאה בני נשא
 מארח טב לארח ביש • ומנהון קיימי לסאבא בני (דרכ"ב ע"ה) נשא
 לאינון דאתו לאסתאבא, כמה דתנינן אתא בר נש לאסתאבא מסאבין
 ליה בהאי עלמא, ומסאבין ליה בההוא עלמא, ואינון אקרו צוארה
 דותחת כמה דאת אמר (יטע"ס ב) צא תאמר לו, ואינון דרגין דקיימן
 לסאבא יתיר, ובגין כך אלין תדיר לקבל אלין, וכלא איהו בדרגין
 דייעאן כדקא חוי :

פתחא תניינא, בהאי פתחא אית ממנא דהרי אל שמיא ואיהו לסטר
 ימינא והאי איהו ממנא לאעלא כל זכותין דזכו בהו בני נשא, בגין
 דיתדן בר נש לטב עליהו, כד אתרן לטב ואינון זכין קיימן סניאן על
 חובי בני נשא, כדן האי ממנא פקיד על אנרא וחולקא דאינון זכין
 ואגרן לטב, ואפיק ההוא דינא, ומני ליה לההוא ממנא דאקרי (ה) פד"אל
 די בהיכלא תליתאה • וכדן אמר ליה (הייב ב"ג) פדעהו מרדת שחת, בגין
 דכד בר נש קאים בבי מרעיה ואתפס בתפיסו דמלכא, כדן אתדן
 בר נש, וכל זכו וכל חובה דעבד בהאי עלמא, כלא עאל בהאי היכלא
 לאתדנא • וכד אתרן לטב בהאי פתחא, נפק דיניה לטב לימינא דהאי
 ממנא דהרי אל דקיימא ביה, ואודעיה דיניה לטב עד דאשתויב, ונחתא
 ההוא דינא בכל אינון ממנן, דרגין דאשתמודעו לטב לתתא, כלהו
 דרגין על דרגין וכלא בין לטב בין לביש מבי מלכא אתדן ההוא בר
 נש : פתחא תליתאה, בהאי פתחא אית ממנא חד גדי אל שמיא ואיהו
 לסטר שמאלא, והאי איהו ממנא לאעלא (ס"ה לאתקלא) כל חובין וכל
 בישין דבר נש אסטוי אבתרייהו בהאי עלמא, ונחת לון גו מתקלא
 לאתקלא באינון זכין דעאלו בידא דההוא ממנא דקאמין • וההוא

מתקלא

מתקלא קיימא גו פתחא רביעאה, ותמן אתקלו זכין וחובין כחדא,
מאן דנצח מנייהו, הכי אית ליה ממנן בההוא סטרא, אי נצחן זכין, כמה
ממנן אית בסטרא דימינא, ונטלי ההוא דינא ומעבירין בישין ומרעין
מההוא פר נש עד דאשתויב. אי נצחן חובין כמה ממנן אית ליה
בההוא סטרא דשמאלא, עד דנטלי מלה ההוא סטרא אחרא וכל
אינון גרדיני נימוסין, עד דאתרע מזליה. וכדין נחתא ההוא סטרא
אחרא ונטיל נשמתא, זכאה חולקיהון דצריקייא בעלמא דין ובעלמא
דאתי. פתחא רביעאה בהאי פתחא קיימא חד ממנא ואזנייה (ס"ה)
מאזנייה (ה) שמיה, והאי איהו (ה) מתקלא דנטלא (ס"ה דתקיל) זכין וחובין,
וביה אתקלו כלהו כחדא, ודא אקרי (כ"ה ס"ה) מאזני צדק כדכתיב
(ויקרא י"ט) מאזני צדק, בהאי אתקלו כלהו לאתדנא. תחות האי ממנא
אית תרין ממנן חד לימינא וחד לשמאלא. חד לימינא הרי אל שמיה.
חד לשמאלא גרודי אל שמיה. וכד אתקלו זכין וחובין, דא אכרע
לסטרימינא ודא אכרע לסטר שמאלא, וכלהו אתכלילו בהאי רוחא
דאקרי זכות אל. וכד אתכלילין כלהו ביה, אפיק חיותא קדישא, והאי
חיותא מלהטא ואקרי שמיה תומי אל, האי חיותא איהי חיותא
דקיימא לאשגחא בעלמא כאינון עיניי. דאזלן ושטאן בעלמא, ואינון
עיניי, כלהו נטלי אשגחותא מאינון עובדין טבין דאתעבדו בטמירן,
ולאשגחא באינון עובדין דאינון בשלימו דלבא, ואף עד גב דליה
אתעבדו כדקא יאות. האי חיותא איהי קיימא באשגחותא דצלותין,
בגין דאינון שאלתין דשאלו בני נשא בצלותיהון, כלהו קיימי בידיה
דהאי חיותא, ואנח להו בהאי היכלא, וקיימין אינון שאלתין ברה"י
היכלא עד ארבעין יומין לאשגחא בהו. דהא (לסוף ארבעין יומין)
בכל ארבעין וארבעין נפקא האי חיותא ונטיל לכל אינון שאלתין,
ואנח לון קמיהו דאינון שבעין ותרין נהורין ודייגין לון. וכדין הדי
רוחא דאקרי זכות אל (ויכ"ב ע"ב) מעיין בהו אי זכי אי לא זכי. אי זכי
נפקא האי צלותא ומתנגלא האי שאלתא, ונפקאן עמה תריסר ממנן
וכל חד וחד תבעין מעם ההוא רוחא קיימא בהאי שאלתא, ואתקיימא
בהו, תחות האי חיותא ארבעה שרפין מלהטאן שרפ אל. ברקי אל.

קרישיאל

נגע וכד עיילי לה תמן פתחי ואמרי (ט ק"ט) ויאהב קללה ותבוא ארוהו
 ולא חפץ בכרכה ותרחק ממנו ינקש נושה לכל אשר לו וגומר אל
 יהי לו מושך חסד וגומר רחמנא לישובן • בגין דענוגא דשבתא
 ומהימנותא דקדשא כריך הוא דהאי איהו אלין פתורי דענוגא דשבתא
 וזמנין וחגיגין, כלהו חרותא דקדשא כריך הוא, ובגין דא כל אינון
 דמענגי ענוגא דשבתא וזמני ומועדי, אלין ארבע דקיימי תחות האי
 חיותא קיימאן לקבל ההוא נהר דינור, ולא שבקי לאתוקדא ביה לכל
 אינון דמתענגי ענוגיהו בדקא יאות • תחות אלין ארבע אית ממן
 אחרנין דקיימי לבר, ראשתמודעאן מסטרא דהיכלא דא, (וכל כרוזין
 לבר) ומכרוזי לכלא אינון דינין וכל אינון גזרין דאתגורו בהאי היכלא
 כלא אתרן הכא, בר תלת מלין דלא אתייהיב רשו הכא בהיכלא
 דא דאקרי זכותא, ואלין (כמחשית מ"ג ב') אינון בני חיי ומזוני, דהא אלין
 תלתא לא קיימי הכא, בגין דהא כמזלא תליין, דהא כההוא נהר דנגיד
 ונפיק תמן תליין חייין דלעילא, ותמן תליין כזוני, ותמן תליין בני, דהא
 אלין תלתא מתמן נפקי ונגדי ואתמשכאן לתתא • ובגין כך פלא
 קיימא בהיכלא דא, כר הני תלתא • בר נש כד איהו כבי מרעיה הכא
 אתרן, וכל שאר דינין דעלמא ואי תימא בר נש כבי (דרכ"ג ע"ב) מרעיה
 אי אתרן לחיים יהבין ליה, לאו דחייין תליין הכא, אלא כד אתרן הכא
 לחיים, כרין נגדין חיים מלעילא ויהבי ליה (ואי לאו לא יהבין) • זכאה
 חולקיהון דצדיקייא דידעי ארחוי דאורייתא וזכאן בה לחיי עלמא
 עלייהו כרתיב (ישעיה ס) ועמד כלם צדיקים לעולם ירשו ארץ •

(היכל אהבה חסד)

היכלא חמישאה • היכלא דא קיימא לאנהרא לאלין תתאי • והאי
 איהו היכלא דקיימא לאנהרא כרוא דמהימנותא • פתחא
 חדא קיימא בהאי היכלא וחד ממנא עליה, וההוא ממנא אקרי
 סניגוריה, האי ממנא קיימא על פתחא דא, בגין למילף סניגורייא
 עלייהו דישראל, ובגין דא אקרי שמיה כך, דהא איהו ממנא על כל
 אינון טבין דישראל, למיעל סניגורייא דילהון קמיה דמאריהון, ולא
 ישלוט עלייהו סטרא אחרא • בהיכלא דא קיימא חד רוחא דכליל
 בארבע, דהא רוחא דא כליל בארבע גוונין חוור ואכס ירוק וסומק •

והאי

והאי איהו רוחא דקיימא כליל בכלא ואקרי סוריה, רב על כל אינון
 חילין תתאין. וכלהו קיימין תחותיה וממנן תחות ידיה. האי רוחא
 דסגיד ופתח, כל מפתחן עלאין כלהו אתמסרן בידיה, (תלת זמנין ביומא)
 כל חילין תתאין כלהו אתכלילן וקיימן תחותיה ומניה אתזנו, והאי
 קיימא בכל רוזין המאריה, וכל גנזין עלאין כלהו אתמסרן בידיה. האי
 רוחא אקרי אהבה, ובגין דא אקרי היכל דא היכל אהבה, בגין דהבא
 אתגניזו כל רזא דרוזין למאן דאצטריך לאתדפקא ביה, והבא הוי
 רזא דכתיב (סיר ד') שם אתן את דודי לך. רוחא דא איהו נטיר כל
 נטירו דלעילא, ודא אקרי שומר ישראל, שומר הכרית בגין דהבא איהו
 נטירו דכל גנזין עלאין, ועל דא גנזין דמאריה גנזין ביה. מהאי נפקי
 שבילין וארחין לאינון דלתתא, בגין לאתערא בהו רוחא דרחימותא.
 אלין ארבע גונזין דביה אתכלילן דא כדא, וכד בעאן לאכללא בטש
 דא כדא, ונפק מכלהו חר חיותא קדישא דאקרי זהר. והאי חיותא
 על דא כתיב (יחזקאל ה') היא החיה אשר ראיתי על נהר כבר. מהיכלא
 דא נפקין כל רוחין קדישין דקיימין בקיימא דנשיקין (עלאין). דהא
 מיינון נשיקין נפקין אורייה דרוחא, לקיימא דנפשא, לכל אינון
 נשמתין עלאין דאתיהיבו בבני נשא, וההוא רזא דכתיב (דברים ח') כי
 על כל מוצא פי יי חיה האדם. בגין דבהאי היכלא קיימין כל נשמתין
 וכל רוחין דזמנין לנחתא בבני נשא, מיומא דאתברי עלמא. ועל דא
 היכלא דא נקטא כל אינון נשמתין דנפקין מההוא נהר דנגיד ונפיק
 ובגין דא היכלא דא לא קיימא לעלמין בריקנייא. (ה) ומיומא דאתחרב
 בי מקדשא, לא עאלו הכא נשמתין אחרנין, וכד יסתיימון אלין היכלא
 קיימא (ו) בריקנייא, ויתפקד מלעילא וכדן ייתי מלכא משיחא, ואתער
 היכלא דא לעילא ויתער היכלא לתתא. וכדזא דהיכלא דא כתיב
 (סיר ד') שני שריך בשני עפרים וגומר. בגין דבהיכלא דא ההוא רוחא
 דקאמרן. וההוא חיותא אפיק תרין נהורין, כלילן דא כדא מתקשרן
 דא כדא ואקרון א"ל שר"י. אלין אקרון שר"י, וא"ל דלתתא מתחברן

דא

(א) פ' נשמות דאנ' בלא ככללו כאר"ר עיין בספר הגלגלים פ"ו וכדדוש טלוח סקן וכא"י יעיין בכרמית ק"ט א. סימ' :
 (ב) פ' כמסדול אין כן דור כל עד שיכלו כל הנשמות שבוין כמש' בכרמית כ"ח ב' כי היכל זה נק' גוף ואז נס כן וכלי הנשמות
 מסשקות בגוף ס"א כי יתכדו ויתלכדו וילרפו כולם ומעו רגלין כרגלין שנס הנשמות שכינולם יתכדו ומיד יימי משיחא ובי ספירוש
 חמת שקילס הס ויכדו כחסם כמסרם גימ כ וע"ג רב"ח ס' הש"כ :

דא בְּדָא וְאֵעִיל דָּא בְּדָא וְאֶקְרִי אֵל שְׂרִי, כְּגִין דְּנִפְק מִפְּלֵלָא דְאֵלִין
 שְׂרִים וְהָאֵל דְּאִיהוּ מִסְטְרָא דִּימִינָא, נְטִיל מֵאֲתֵר דָּא כָּל אֵינּוֹן רְחִמִין,
 דְּקִימִי לְאֲתֹנָא הֵהוּא הֵיכְלָא דְלִתְתָּא דְאֶקְרִי וְכוּתָא, עַל שְׂמָא דְהָאֵי רֹחָא
 דְּבִיה דְקֶאמְרִין. הָאֵי שְׂרִי יִנִּיק לְכָל אֵינּוֹן תְּתַאֲרִין וְלְכָל אֵינּוֹן הֵיכְלִין, וְלְכָל
 אֵינּוֹן דְּלִבְר דְּקִימִי מִסְטְרָא דָּא, דְאֶקְרִין יְתֵרוֹת הַמְשַׁבֵּן כְּמָה דְאֹקִימָנָא.
 וְעַל דָּא אֶקְרִי שְׂרִי, כְּגִין דְּמִסְפָּקָא מְזֹנָא לְכֻלְהוּ תְּתַאֲרִי, כְּמָה דְאִיהוּ
 מִקְבֵּלָא מִסְטְרָא דִּימִינָא. מְהֵבָא נְפֻקִי אֵינּוֹן נְהוּרִין דְאֶקְרִין לְרֵט
 הַחֵרֵב הַמִּתְהַפֵּכֵת, כְּגִין דְּמִתְהַפֵּכָא לְכְּמָה גִּוּגִין, וְהָאֵי אֹקִימָנָא דְאֵלִין
 מִתְעַרֵי דִינָא בְּשִׁלְיֹחוֹתָא דְלַעֲיָלָא, וְאֵינּוֹן בְּעֵלְמָא (דְּרִכֵּנ ע"כ) מִסְטֵר
 שְׂמָאֵלָא. בְּדִ אֲתַפְּרֵשׁ (ס"ו אֲתַפְּשֵׁט) רֹחָא דָּא וְכַטְשׁ לְאַפְקָא נְהוּרִין
 לְכָל סְטְרִין כְּאֵינּוֹן שְׂרִים דְרִמָּאֵן חֵלְבָא לְכָל סְטֵר, הֵכִי נְמִי מְהָאֵי
 רֹחָא נְפֻקִי לְכָל סְטֵר, וְאַפִּיקוּ חֵד חִיּוֹתָא אַחְרָא דִּי מִמְנָא עַל אֵלִין
 דְאֶקְרוּ לְהֵט הַחֵרֵב הַמִּתְהַפֵּכֵת, וְדָא אֶקְרִי שְׁבַע, (ה) וְהָאֵי אִיהוּ דְמִמְנָא
 עַל עֵלְמָא בְּזִמְנָא דִּי מִמְנָא כְּפִנָּא עַל עֵלְמָא וְאַתְדִין בִּיה, כְּדִין הָאֵי
 חִיּוֹתָא אֲתַפְקֵדָא עַל עֵלְמָא, וְאַפִּיק רֹחָא דְמִזֹּנָא לְכָל אֵינּוֹן כְּגִין
 מְהִימְנִיתָא, דְלֵא יְמוּתוֹן בְּכְפִנָּא וְסַעֲדִי לְבִייהוּ. כְּגִין דְהָא מִסְטְרָא אַחְרָא
 כְּדִ שְׁלֵטָא כְּפִנָּא בְּעֵלְמָא, נְפֻקִי מְהָאֵי סְטְרָא תְרִין רֹחִין מְסַאבִין וְאַקְרִין
 שׁוּד וְכַפֵּן, וְדָא אִיהוּ רִזָּא (אֵיכ"ה) לְשׁוּד וְלְכַפֵּן תְּשַׁחֵק, כְּגִין דְאֵלִין קִימִין
 בְּעֵלְמָא וְעַבְדִין לוֹן לְבִנֵי נְשָׂא קְטְרוּנָא. חֵד הוּא דְקָא מְשַׁדֵּר לְרֵט
 כְּפִנָּא וּמִיִּיתוּ. וְחֵד דְקָא אֶכְלִי בְּנֵי נְשָׂא וְלֵא שְׁבַעֲיָן, כְּגִין דְהָא רֹחָא
 בִישָׂא שְׁלֵטָא בְּעֵלְמָא. חִיּוֹתָא דָּא אֶפִּיק חֵד נִיצוּצָא דְקָא נְפִיָּה מְנִצִּיצוּ
 דְתֵרִין נִיצוּצִין דְאֶמְרִין, דְאֵינּוֹן מִתְהַפֵּכֵן לְכְּמָה גִּוּגִין, וְהָאֵי נִיצוּצָא אֶקְרִי
 שְׂרָפִים, וְהָאֵי אַחִיד כְּהוֹן וְלֵהִיט לוֹן. בְּהֵיכְלָא דָּא אִית תְּרִין מִמְנָן נְהוּרִין,
 דְּקִימִין עַל אֶפְרֹכְבֹא רֵכְבֵן דְאֶקְרִין גְּפִנִים וְאֶפְרֹכְבֹא רֵכְבֵן דְאֶקְרִין רְמוֹנִים,
 וְכֻלְהוּ קִימִין בְּחִבִּיבוֹתָא, וְאֵלִין אֵינּוֹן דְאֵעִיל רְחִימוֹתָא בֵּין יִשְׂרָאֵל לְתֵתָא
 וְקִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לַעֲיָלָא, וְכֻלְהוּ מִתְעַרֵי רְחִימוֹתָא וְקִימִין בְּרְחִימוֹ, וְכֵד
 אֲתַעַר רְחִימוֹ מִתְתָּא לַעֲיָלָא וּמִעֵילָא לְתֵתָא, כְּדִין אֲתַמְלִיֵּיא הֵיכְלָא (אֲתַרְבָּא
 דָּא בְּדָא) מְכֵמָה טְבִין מְכֵמָה חֲסֵדִין מְכֵמָה רְחִמִין, וְכֵדִין רְחִימוֹ דְלִתְתָּא
 גִּו רְחִימוֹ עֲלָאָה אֲתַדְבֵק דָּא בְּדָא. מְהֵבָא נְפֻקִי תְרִין מִמְנָן וְאַקְרִין

אֲהַבְהָ

אהבה על שמא דהיכלא, ואלין קיימין לאשנחא על כל אינון דמיחדי
 יחודא דמאריהון ברחימו, ומסרי נפשיהו עליה ברחימו, וסלקי ואסהידו
 לעילא. וכל אינון דעברי חסד בעלמא, אינון חסדין סלקין ועאלין גו
 האי היכלא, ומתעטרי תמן וסלקי לאתעטרא גו אהבה עלאה. ועל דא
 כתיב (תהלים ק"ח) כי גדול מעל שמים חסדך. בהיכלא דא כתיב (שיר ח') מים
 רבים לא יוכלו לכבות את האהבה ונהרות לא ישטפוהו וגומר.

(היכל הרנ"ג ת"ח):

היכלא שתיתאה. דא הוא היכלא דאקרי היכלא דרצון, דאיהו
 רעוא דאקרי מוצא פי יי, חרוה דאתדבקיתא דכלא, והכי
 איהו רעוא דרעוין ברזא דכתיב (שיר ד') כחוט השני שפתותיך, רעוא
 דכל נשמתין דנפקי מההוא מוצא פי יי. האי היכלא היכלא דרעוא,
 דקיימן הבא כל שאלתין וכל בעותין דעלמא, כגין דרעוא דכל רעוין
 כד נשיקין אשתכחו ברזא דכתיב (בראשית כ"ט) וישק יעקב לרחל. וכדין
 כד נשיק דא לרא כדין אקרי עת רצון, כגין דהא כדין שלימו אשתכח
 וכל אנפין נהירין. וכד צלותין סלקין, כדין איהו עת רצון לאשתכחא
 ועל דא כתיב (תהלים ס"ט) ואני תפלתי לך. עת רצון, דאיהו חבורא דא
 עם דא. בהיכלא דא קיימן שית פתחין, ארבע פתחין לארבע סטרין
 דעלמא, וחד לעילא וחד לתתא. באלין פתחין אתמנא חד רוחא,
 דאיהו רב על כלהו די ממנן בכל אלין פתחין ורוי אל שמיא, והכי
 אתמנא ואתפקד בכל אינון רזין עלאין, דפומא לפומא ממלון, דנשיקין
 דא לרא ברחימו דרחימותא. רזין אלין לא קיימן לגלאה, אבל כד תרעין
 אתפתחו, כדין ידעין כלהו היכלין וכל אינון רוחין וכל אינון משיריין, דהא
 תרעי דרצון אתפתחו. ולא עאלין באלין תרעין, אלא רעוי דצלותין, רעוי
 דשכחא, רעוי דנשמתין קדישין עלאין. האי איהו היכלא דמשה,
 בהאי היכלא אתבניש משה ברחימו, ונשיק נשיקין. בהאי היכלא
 (שמות י"ט) משה ידבר והאלהים יעננו בקול, כד אתדבקו נשיקין בנשיקין
 (דכ"ד ע"ב) דא עם דא, ועל דא כתיב (שיר ה') ישקני מנשיקות פיהו
 וגומר. לית נשיקין דחרוה ורחימותא, אלא כד מתדבקן דא כד
 פומא בפומא רוחא ברוחא, כדין רויאן דא עם דא בתפנוקין דכלא
 ובחרוה מנהירו עלאה. תא חזי משה ידבר דכתיב (ס"ד) תגד יפה

רעתי

רעיתי וכתיב כחוט השני שפתותיך. והאלהים יעננו בקול דכתיב
 (ס"ה) הנך יפה דודי אף געים ובתיב (ס"ו) שפתותיו שושנים נוספות
 מור עובר. האי רוחא אתמסרו כידיה כל רזין דאינון נשמתין עלאין,
 דמתערי תיאובתא דרחימו דעילא ותתא כחדא, אינון נשמתין עלאין
 כגון רבי עקיבא וחברוי, דאלין לא אתקריבו לאסתחאה בנהר דינור
 כמה דשאר נשמתין אסתחין תמן ועברו ביה והא אוקימנא (תא חזי)
 רוחא דא אפיק תריסר נהורין, וכלהו קיימי ברזא דתחות האי רוחא,
 בארבע סטרין דעלמא קיימין ארבע נהורין עלאין, דשלטין לארבע
 סטרין. בסטרא דדרום קיימא חד נהורא עלאה ימינא דבל עלמא,
 דהא מניה שראן ישראל לאתחדא ברזא דמהימנותא ואיהו מיכאל
 רב חילא דנהורא עלאה דנחתא מסטרא דדרום, דתמן נהורא קיימא
 בתוקפיה. האי מיכאל נהורא ימינא אפטרופוסא רבא דישראל, בגין
 דכד סטרא אחרא קיימא לאסטאה עלייהו דישראל, כדן מיכאל טען
 עמיה ואתעביד סניגוריא עלייהו דישראל, ואשתובין מההוא קטיגוריא
 דמארי (בעל) דבכו דישראל בר בזמנא דאיחרב ירושלם, דהא כדן
 אתגברו חובין ומיכאל לא יכיל בהדיה דסטרא אחרא, דטענרתיה
 דמיכאל תבירא עלייהו דישראל, וכדן (איכס"ב) השיב אחור ימינו מפני אויבי
 בסטרא דצפון קיימא נהורא אחרא, דהא איהו קיימא לנטלא דינא
 מבי היכלא רביעאה, ויהב לממנא דפתחא, דכההוא פתחא קיימן
 ממנן אחרן דאינון דבסטרא מסאבא, מחכאן לההוא ממנא ונטלי דינא.
 ולזמנין דהאי נהורא דבסטרא דצפון, איהו עביד דינא, ולא יתמסר
 בידא דסטרא אחרא, בגין דכל דינין דאתעבידו ביה אית לון אסותא,
 וקודשא כריך הוא עביד חסד באינון אתריגבריאל איהו האי נהורא
 דבסטרא דצפון, וככל אתר ראייהו מחי, שרי ביה חסד, בגין דגבריאל
 בתרין סטרין כליל בתרווייהו, ועל דא מחייהו ואסותא ביה, כסטרא
 דא קיימא רזא דכתיב (רכ"ט) כי באשר יסר איש את בנו יי אלהיך
 מיסרך. ואלין יסורין דרחימותא, דכלילן כסטרא דא ובסטרא דא.
 כסטרא דמזרח קיימא נהורא אחרא, דאיהו קיימא בכל מלי דאסותא,
 למיעל קמיה מאריה כל אינון דאתנשין כבי מרעייהו, ולקרבא זמנין
 וקצין לאינון מדעין דאשתלימו מהימנותיהו, ואסחר עלמא בכל יומא

נא לבטל

ויזמא כגין לאשלמא אסוותא כפקודא דמאריה, והאי נהורא דפ"אר
 שמייה. ואף על גב דהא אוקימנא ליה לסטרא אחרא, ודא אחר לסטרא
 דא ולסטרא דא, לסטרא דמיב"אל ולסטרא דגברי"אל. והאי איהו
 ממנא בשעתא דאתרן בר נש בהיבלא רביעאה לחיים, כדן איהו
 אקדים באסוותא. והאי אסוותא מגו דחיקונפקא, כגין דמתרין סטרין
 נפקא, והאי דחיקו אתייה מגו סטר שמאלא, ואסוותא מגו סטר ימינא.
 ועל דא ההוא מרע בר אתייה ליה אסוותא, מגו דחיקו סניא אתייה
 ליה, והכי הוא מסטרא דמערכ, ואף על גב דאמרן דרפ"אל בסטר
 מזרח, ואוקמוה בסטר דא דמערכ, אסוותא וחיין לאו איהו אלא מסטר
 מזרח, דהא (ט"ז כ') מתמן אתמשבאן חיין לתתא. (וכדאי סטרא דמערכ)
 נהורא חר ונורי"אל שמייה, ואיהו אורי"אל, ודא איהו בליל מכלהו,
 וקיימא שליחא בכלא, ואית ליה תלת סטרין אבל אינון, כגין דכל חר
 מאלין בליל כחבריה, (דל"ד ע"ב) דאינון ארבע יסודין תתאין מאינון
 ארבע יסודי עלמא, עלאין על כלא. וכגין דכלהו מתקשרן דא בדא
 דמו קרא ואמר (ט"ז ו') אל גנת אגוז ירדתי לראות. אינון תריסר נהורין
 קיימין בההוא רוחא דקאמרן, וההוא רוחא עלייהו בשלימו. אלין
 ארבע נהורין עלאין אית תחותייהו תמנייהו אחרנין, למחוי בשלימו
 ובכלהו שלימו חר. (ס"ה ירדתי לראות, אלין ארבע נהורין עלאין אית
 תחותייהו תמנייהו אחרנין, ואינון תריסר נהורין דקיימין תחות
 ההוא רוחא דקאמרן, וההוא רוחא עלייהו בשלימו, למחוי בכלהו
 שלימו חר) וכד מתפרשין כלהו אינון תלת לבר סטר, אלין ארבע
 סמבין קיימין לסלקא ולא תאחדא האי היבלא לעילא כאתר דאקרי
 שמים, לאתחברא נשיקין אלין באלין כחדא. תחות אלין כמה דרגין
 לדרגין, כלהו נפקי מגייהו מאלין יסודין תתאין. מגייהו מסטרא דמיא,
 ומגייהו מסטרא דאשא, ומגייהו מסטרא דרוחא, ומגייהו מסטרא דעפרא.
 כגוונא דא תנינן ארבעה נכנסו לפרדס, וכלהו אתברירו לדוכתא דא
 לאלין ארבע יסודי. וכל חר וחר אתקשר בדוכתיה, דא כסטרא דאשא
 ודא כסטרא דמיא ודא כסטרא דרוחא ודא כסטרא דעפרא. וכלהו
 אטבעו ביסודא דליה כמה דעאלו. בר ההוא שלימא חסידא, דאתייה
 כסטרא דימינא ואתרבק בימינא וסליק לעילא, וכד מטא להאי אתר

דאקרי היכל אהבה, אתדבק ביה ברעו דלכא, אמר האי היכלא צריכא
 איהו לדבקה ליה בהיכלא דלעילא באהבה רבה, כרין אשתלים
 ברזא דמהימנותא, ואיהו סליק ואשלים אהבה זוטא באהבה רבא
 כדקא חזי, ועל דא מית באהבה ונפק נשמתיה בהאי קרא ואהבת
 זכאה חולקיה. כל אינון אחרנין נחתו לתתא כל חד וחד, ואתענשו
 בההוא יסודא דנחת לתתא. אלישע נחת לתתא בסטר שמאלא
 דאיהו אשא, ונחית ביה ולא סליק, ואערע בההוא סטרא אחרא דאקרי
 אל אחר. ואתמנע מניה תשובה ואתתרך בגין דאתדבק ביה, ועל
 דא אקרי אחר ואוקימנא. בן עזאי נחית ביסודא דעפרא, ועד לא מטא
 לאוקידו דעפרא דמטי לההוא סטר אחרא, אטבע בההוא עפרא
 ומית. ועל דא כתיב (תהלים ק"ו) יקר בעיניי המותה לחסידיו. בן זומא
 נחת ביסודא דרוחא, ואערע ברוחא אחרא דמטא לסטר מסאכא
 דאקרי פגע רע, ובגין כך פגע ביה ולא אתישב ביה, וכלהו ליה
 השתזבן מעונשאי. ועל דא אמר שלמה (קהלת ח') יש הכל אשר
 נעשה על הארץ אשר יש צדיקים שמגיע אליהם כמעשה הרשעים,
 בגין דאלין נחתו כדרגין אלין ואתענשו: תא חזי בגין דרבי עקיבא
 סליק לעילא כדקא יאות, עאל בשלם ונפק בשלם דוד שאיל שאלתא ולא
 אתפרש דכתיב (תהלים י"ו) ממתים ידך. ממתים מחלד חלקם בחיים, תוהא
 על מה דא אלין דאתקטלו כקטולי עלמא, צדיקיא זכאין דלא חאבו
 חובה בגין דיתענשו: תא חזי ממתים ידך. ממתים מחלד חלקם
 בחיים, הכא איהו תרי סטרי ידך, וחלד ידך. דא קדשא כרין
 הוא דנשמתא אתכניש לגביה. ממתים מחלד, דא סטרא אחרא
 דגופא איהו שלטא עלוי דכתיב (ישעיהו ל"ח) לא אביט אדם עוד עם
 יושבי חרל. תא חזי נשמתא דאלין, לאשלמותא דרוחא קדישא
 דילהון, עשרה רוחין מתתא בדקא יאות, וגופא דילהון יתמסר למלכו
 חייבא, כל חד נטיל חולקיה ברזא דקרובנין. ותא חזי (ח) רישא
 שירותא דמהימנותא (כ) גו מחשבה (ג) בטש בוצינא דקרדינותא וסליק

(ז) כירוס ח"א : (ז) פ"י מוחא סת מלה דאריש כל סכניות כתיבה מכה גבירי רע"י וע כ"א ח"א : (ג) כמס שמימי לעיל ר"ב ח"א
 חכ"ן רישא רח ה"א סוד כ"ב סכנת דחמס רמ"ס רמ"ס ס"א סוד סתחכס ס"א חמס סל חמס רמ"ס וכירא. סוד רישא ח"א
 רכש כ"י פ"א עליין יסחא ח"א רבין כחרא זכין מוחא סס מסוד חמס סמיר כס סכירור ונ"י ס"ך כילין ס"ס ס"ב ס"ב ס"ב ס"ב
 ינכס ו"כ מ"ס רישא מרוח חכ"ן רישא ס"ב ומ"ס סס כלנ"י סכני ככ"א ומוחא ועיין גל"י יכניק"ס חר"ס ושער ח"א

גו מחשבה, ואפיק ניצוצין נציצין וזריק (ויקרא רכ"ב כ') לתלת (ד) מאה
ועשרין עיבר, ובריר פסולת מגו מחשבה ואתבריר : אוף הכי כגזונא
דא סליק במחשבה כמה דאתברר ביה פסולת ויתברר, אוף הכי אלין
בהו אשתלים מאן דאצטריך, ודאי בר סליק במחשבה : וכלא
(דרכ"ס ע"ב) כמה דאצטריך : חירו מסטרא דא ועציבו מסטרא דא : כתיב
(קס"ג ח) ושבתתי אני את השמחה אשר אין טוב לאדם תחת השמש כי
אם לאכול ולשתות ולשמוח והוא ילונו בעמלו ימי חיו אשר נתן לו
האלהים תחת השמש : ושבתתי אני את השמחה : וכי שלמה מלכא
משבח דא : אלא ושבתתי אני את השמחה, דא חדוותא דמלכא
קדישא : בזמנא דאיהו שלטא בשבתא וביומין טבין : דמכל עובדין
טבין דבר נש עביר אין טוב לאדם תחת השמש כי אם לאכול
ולשתות ולאחזאה חדוותא בההוא סטרא בגין דיחא ליה חולקא
לעלמא דאתי : והוא ילונו בעמלו : מאן דא קדשא בריך הוא הוא
ילונו, ויהך עמיה לאעלא ליה לעלמא דאתי : דבר אחר והוא ילונו
מאן הוא : ההוא בר נש דאכיל ושתי וחדרי כל מאי דאפיק למיכל
ולמשתתי, הוא ילונו לקדשא בריך הוא בהלואה, ואיהו יהיב ליה כפלי
כפלים מכל מה דאפיק בהאי : בתרין אלין אוזיף בר נש לקדשא
ברוך הוא, בר חיים ליה למסכנא, וכד אפיק בשבתתי וזמני דהא כלא
אוזיף לקדשא בריך הוא כמה דאת אמר (משלי י"ט) מלוה יי חונן דל
וגמולו ישלם לו : ובגין כך דא שמחה ודא עציבו : דא חיים ודא
מות : דא טוב ודא רע : דא גן עדן ודא גיהנם : וכלא דא בהפוכא
דדא, ועל דא גופא דילהון הוה בעציבו, ונשמתא בחדוה : וכד הוו
אלין עשרה דאקרין חרוגי מלכות, חרוגים הוו מסטרא אחרא ואשלימו
אתר אחרא דקדושה : ובגין כך כלא גלי קמי קדשא בריך הוא
ואתעביד ברקא יאות : בהיכלא דא קיימין אינון תריסר : ארבע אלין
לעילא : ותמניא עמהון : בגין דכל חד גטיל עמיה תרין, כמה דאיהו
סדורא (רתרין) דרגלים, וכן בסדורא דלתתא עד סוף דכל דרגין :
בהיכלא דא עאלין כל אינון צלותין, וכל אינון רעוין דשבתין דאתעבידו
ברחימו, וכד עאלין בהאי היכלא כלהו מתרפקן ביה. (בבקדשא בריך

ויאיתברר

ויאיתברר

הוא

(6) י"פ ל"ב וס"פ דין : סמ"ז :

אחרנין דלסטור מערב אינון פדתיאל תומיה אל • ואתמנון כל חר על
 תריסר אלפי ממנון אחרנין, וכלהו יתרות המשכן כדקאמרן, אלין אינון
 אושרי דמעין על כל אינון דמתרבי נשיהון קמייתא, בגין דאינון שבע
 ברבאן דאתמסרו לה, אתערן ולא אתקיימו בגין דאתתרכא, ולא
 אתדבקו בעלא ואתתא כחדא, ועל דא כלהו אושרי דמעין דאחוי
 תירובין דאינון שבע ברבאן, כמה דאתעדו מאתר אחרא • כדן בההיא
 שעתא קלא נפק ואמר (יטעיה כ) אי זה ספר בריתות אמבס אשר
 שלחתיה • היכלא תניינא דקא אמרן, דכליל להיכלא קדמארה
 לאתיחדא ביה • וכל אינון חינון, הכי נמי אית ליה תמניינא סמכין
 בקדמאי, וכלהו ממנון כל חר וחד על תריסר אלפי ממנון אחרנין, כאלין
 קדמאי כדקאמרן • תרין סמכין אינון לסטר מזרח, תרין סמכין לסטר דרום,
 ותרין סמכין לסטר צפון, ותרין סמכין לסטר מערב, אלין תרין סמכין
 דלסטור מזרח • יהדני אל גזור יה • תריסר אלפי ממנון לכל חר • וכלהו
 יתרות • אינון תרין סמכין דלסטור דרום • אהדי אל ברהי אל • כל חר
 וחד אינון על תריסר אלפין בקדמאי • אלין ממנון על משבר, ונטלי
 אינון קלי דנשין ומנחן לון קמי ההוא היכלא • וכד ההוא סטרא
 אחרא אתי לקטרנא בהאי שעתא, דאיהי שעתא דסבנא, קיימי אלין
 ואעלין הני קלי לממנא דעל פתחא, ולא יביל ההוא סטרא אחרא
 לקטרנא • ולומנין דקדים ההוא סטר אחרא ועאל וקטריג ויביל
 לנזקאה • אלין תרין סמכין דלסטור צפון חלחלי אל • (ס"א סלסלי אל)
 קרספיה אל אינון ממנון כל חר תריסר אלפין אחרנין • דלסטור מערב
 אינון • סוגרניה (ס"א סוגרניא) גדרניה ואלין על תריסר אלפי אחרנין •
 ואלין ממנון על ההוא דמא דברית, כד אתגור ההוא ולדא לתמניינא
 יומין, ואלין נטלי ההוא דמא ומנחן ליה קמי היכלא, וכד רוגזא אתער
 בעלמא אשנח קדשא בריך הוא על ההוא דמא, ולא אתייהיב לההוא
 סטרא אחרא רשו לאעלא תמן • תא חוי בזמנא דאתגור ההוא
 בר נש לתמניינא יומין, ושראת עליה שבת מלכות קדישא, והיא ערלה
 דגזרין ושדאן לה לבר, כדן קיימא ההוא סטרא אחרא וחמא דהאי
 איהו חולקיה מקרבנא דא, כדן אתבר ולא יביל לשלטאה ולקטרנא
 עליו, וסליק ואתעבד סניגוריאי על ישראל קמי קדשא בריך הוא •

היכלא תליתאה, היכלא דא דקיימא לאכללא וליחדא ביה ההוא
 היכלא תניינא, וההוא רוחא וכל אינון חיוון דביה, כלהו כלילין
 ואתיחדן דא בדא. ואינון חד רוחא דכליל דא בדא הכי נמי אית
 ליה תמנייא סמכין לארבע סטרין דעלמא, וכלהו אקרון יתרות
 המשכן, תרין סמכין דלסטר דרום אינון שכני אל עזו"ה, ואינון ממנן
 על תריסר אלפי ממנן אחרנין, כל חד כאינון אחרנין. תרין סמכין
 דלסטר מזרח יהודה, עזר"אל, ואלין קיימי כל חד וחד על תריסר
 אלפי ממנן אחרנין, וכלהו אקרון יתרות המשכן, ואלין אתמנון על
 ההוא הכל דתינוקות דלעאן באורייתא לקיימא עלמא, ואלין נטרי
 ההוא הכל וסלקי ליה לעלא, וכל הכל והכל דאינון תינוקות דלעאן
 באורייתא לקיימא עלמא, אתעביד מניה רוחא חדא, וסלקא ההוא רוחא
 לעלא ואתעטר בעטרא קדישא, ואתמנא נטורא דעלמא וכן כלהו. תרין
 סמכין דאינון לסטר צפון עזפי"א קטטריה"א, ואינון ממנן (דרכ"ו 6) על תריסר
 אלפי ממנן אחרנין, כל חד וחד כדקאמרן. תרין סמכין דלסטר מערב
 אינון עסנ"ה אדיר"ה, (כ"ג אדיר"ה) ואלין ממנן על תריסר אלפין
 ממנן אחרנין, כל חד וחד כדקאמרן, אלין אתמנון לאכרזא בכל רקיעין, לכל
 אינון דמעברין בינייהו מאורייתא, וסלקין לון דלא ילעין בה, כדן נפקי
 כל הני ממנן ומכריזי ואמרי, ווי לפלגיא דאעבר בריה מאורייתא, ווי
 ליה דקא אתאביר מעלמא דין ומעלמא דאתי. היכלא רביעאה.
 היכלא דא היכלא דקיימא בנהירו יתיר. היכלא דא סחרין ליה תלתין
 ותרין יתרות עלאין, וחמש מאה אלף אחרנין דממנן תחות אלין. וארבע
 אחרנין עלאין על כלהו, וכלהו יתרות דהיכלא דא, אלין ארבע אינון.
 חסדיה אל קסיר"ה. (כ"ג קסר"ה). קדומ"ה דהר"אל. אלין ארבע
 ממנן על כלהו. וכלהו אחרנין כלהו ממנן תחותיהו, ועל ידא דאלין
 אתיידע דינא למעבר בעלמא, ועל אלין כתיב (דניאל 7) ובמימד קדישין
 שאלתא. להני ארבע אתיין כל אינון חילין די ממנן על דינא, לשאלא
 היך אתגזר דינא בעלמא, כל אינון דינין דלא אתייהיבו כפתקין לקיימא
 דעלמא, ועל דא כלהו אתיין לשאלא, ובגין כך כלהו ממנן על דא.
 אינון תלתין ותרין אחרנין, אינון ממנן על כל אינון דלעאן באורייתא
 תדיד, ולא פסקי ביממא ובליליא, ואלין אחרנין כלהו דתחותייהו,

אינון ממנן על כל אינון דקבעין זמנין ידיעאן לאורייתא, ועל דא אינון
ממנן כלהו, ולאענשא כלהו לכל אינון היכלי לאשתדלא באורייתא
ולא משתדלי :

היכלא תמישאה, היכלא דא קיימין ביה תלת מאה ושתין וחמש ממנן
כחושבן ימי שתא, ועילא מנייהו ארבע סמכין עלאין על
כלהו . ואלין אינון קרשיה אל . סרטיה אל . עסריה . קדמי אל .
ואלין אקרונ יתרות דהיכלא דא . אלין אתמנון לברחא עלמא (אלין)
כד נשמתא אתוספת מערב שבת לערב שבת, ואיהי נפקת, כד איהי
נפקת נפקין אלין עמה, ומעברי מישראל כל עציבו וכל יגיעה וכל
מרירו הנפשא וכל דוגיא דעלמא, ואלין אינון בדיחי עלמא, כל אינון
דלתתא מאלין ארבעה, כלהו אתמנון לאעברא דינא מאינון מרדי
דינא, ומאינון דטרדי לון בגיהנם דיסלקון דינא מנייהו . ועל דא
כל אלין יתרות כלהו קיימי בחדות, ומחדות נפקין, וכלהו היכלין קיימי
לאתעטרא לעילא כמה דאתמר :

היכלא שתיתאה . היכלא דא היכלא דקיימא על כל היכלין תתאין
בהאי, מאה אחרנין דקיימאן לבר דאקרונ יתירות, כלאינון
אחרנין . ואינון מאה לסטר ימינא, ומאה אחרנין לסטר שמאלא . תרין
ממנן עלאין לסטר ימינא, ותרין ממנן אחרנין עלאין לסטר שמאלא .
אלין דימינא אינון מלכיאל, שמעיה אל . ואלין דשמאלא . אקרונ
מסרסניה . צפצפיה . אלין אינון יתרות עלאין מימינא ומשמאלא .
ואלין אינון קיימי זמנין בעלמא, בההיא זמנא דצדיקא מטא זמניה
לאסתלקא מעלמא, ואתייהיב רשו לסטרא אחרא . אלין ארבע קיימי
לאתעטרא תמן, בגין דתפוק נשמתיה כנשיקה ולא תצטער בשולטנו
דסטרא אחרא . זכאין אינון צדיקיא בעלמא דין ובעלמא דיתתא,
דמאריהון אקדים עלייהו שולטנהון, למהוי נטירן בעלמא דין ובעלמא
דאתי, מהיכלא דא שראן כל רזין וכל דרגין עלאין ותתאין לאתחברא
בגין דישתכח כלא עילא ותתא בשלימו, למהוי כלא חד וחבורא חד
לאתיחרא שמא קדישא כדקא יאות, ולאשתלמא לאנהרא נגידו עלאה
בתתארה . (כ"ב) לנגדא נהירו עלאה לתתא) ונהירו דבוצינין כחד
(כ"ג) ונהרו בוצינין כלהו כחדא) דלא תעדי דא מן דא, וכדין נגיד

ואתמשך מאן דאתמשך, דלא אתיידע ולא אתגלייא, בנין דיתקרב
 (כ"ו) דיתקדש) (דרכו ע"כ) ויתיחד דא עם דא למהוי כלא כיחודא שלים
 כדקא יאורת, זכאה חילקיה מאן דידע ברזין דמאריה לאשתמודעיא
 ליה כדקא יאות, דהא אינון אכלין חילקיהון בעלמא דין ובעלמא דאתי
 על דא כתיב (ישעיה ס"ד) הנה עבדי יאכלו זכאין אינון צדיקיא דמשתדלי
 באורייתא יממא ולילי, בנין דאינון ידעי אורחוי דקדשא כרין הווא
 וידעי ליחודא יחודא קדישא כדקא יאות, דכל דידע ליחודא שמא
 קדישא בשלימו כדקא חוי, זכאה איהו בעלמא דין ובעלמא דאתי
 קשורא דכל הני היכלין הכא מתקשרן (יעקב קשירו דכל מהימנותא,
 רוח דקיימא לקבלא רוח דאיהו לתתא, והאי רוחא דאיהו לתתא,
 קיימא לקבלא רוח עלאה דכל רוחין קיימין ביה, דא איהו יעקב דאיהו
 רוח אמצעיתא דכל רוחין, ואיהו נטיל האי היכלא שתיתאה באינון
 נשיקין לאתדבקא רוחא ברוחא כמה דאת אמר (סיל"ו) ישקני מנשיקות
 פיהו, וכל נשיקה איהו קשירו דכל מהימנותא, יעקב דאיהו
 רוח אמצעיתא דכל רוחין, איהו נטיל האי היכלא שתיתאה באינון
 נשיקין) לאתדבקא רוחא ברוחא תתאה בעלאה, ובאלין נשיקין אסתלק
 רוחא דלתתא לאתדבקא ברוחא דלעילא וכד מתדבקן רוחא ברוחא,
 כדן רוחא עלאה סתימאה שאריעל האי רוחא דאמצעיתא. ועד לא
 אתער לאתדבקא רוחא ברוחא, רוחא עלאה לא שרייא על רוחא
 דאמצעיתא, ורוא דא כד אתאחיד רוחא ברוחא, כדן שראן נשיקין
 לאתחברא, ומתערין שאר שייפין בתיאובתא, ורוחא דא מתדבקא
 כדא. וכדן שייפין כלדו מתערי אלין באלין, לאתקשרא שייפין
 כשייפיה. ואי תימא מאן אתער, שייפי תתאי או שייפי עלאי, שייפי תתאי
 מתערי תדיר לגבי עלאי, מאן דאיהו בחשוכא תאיב תדיר למהוי
 בנהורא. שלהובא אוכמא דלתתא, ארתער תדיר לגבי (בראשית כ"א) (כ)
 שלהובא חוורא דלעילא, בנין לאתדבקא ביה ולמשרי תחותיה, ורוא
 דא (תהלים פ"ד) אלהים אל דמי לך אל תחרש ואל תשקוט אל. כד
 נטיל יעקב האי היכלא שתיתאה, כדן אקרי (יר"נ"ו) (כ) וכ"כ (כ) בשמא
 קדישא עלאה שלימא ווי, ואי תימא שלימא דכלא, לאו הכי אלא כד
 אשתלימו כלתו היכלין אלין באלין, כדן אקרי כלא בשמא שלים

יהוה אלהים ודא הוא (כרסית מ"ח ב') שמא שלים מכלא ועד רי
 אתחברו דא עסדא היכלין בהיכלין, לא אקרי בשמא שלימא דא, וכד
 מתחברן בחדא אלין באלין, כדין אשתלים כלא מעילא ותתא ונהירו
 דעילא מלעולא נחתא ושרייא על כלא, ואתקשר כלא בחדא ולמהוי
 כלא בחדא) למהוי כלא חד. ורזא דמלה יעקב נטיל ארבע נשין
 וכליל לון בגויה. ואף על גב דאוקימנא להאי מלה ברוח אחרת,
 דאיהו קיימא בין (וי"ט ק"ג ב') תרין עלמין. ורזא דכלא כד יעקב נטיל
 האי היכלא דאיהו שתיתאה, נטיל וכליל בגויה כל אינון ארבע נשין,
 ארבע מלאכין, וכלהו דבקי בהיכלא דא. אלין אינון (ר"ד ב') ארבע רישי
 נהרין דכתיב (כרסית ב') ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים. אלין ארבע
 רישין אינון ארבע נשין דנטיל לון יעקב ונטיל היכלא דא, וכדין אקרי האי
 היכלא וי כד איהו לטב כמה דאת אמר (שמות י"ג) וי הולך לפניהם
 יומם (כרסית י"ח) וי אמר המכסה אני מאברהם, וכד אתחבר יצחק
 בהיכלא דבי דינא דאקרי זכותא, כדין אקרי כלא וי, לאענשה
 לחיבייא כמה דאת אמר (ס"ט י"ט) וי המטיד על סדום וגומר. וכלא
 ברוח חדא כדקא יאות. וכד יעקב נטיל היכלא דא, כדין אקרי כלא
 רצון שלום (וסימניך אסתר ב') ובהניע תור אסתר) ודא הוא עת רצון,
 ומכאן ולהלאה שראן היכלין לאתחברא ולא תקשרא אלין באלין, ואף
 על גב דתנינן (ויקרא ק"ד ב') דרומית מזרחית וכלא איהו כחדא. הכא
 איהו רוחא ברוחא דבקותא חדא. מכאן שרי אברהם דאיהו ימיני
 נטיל היכלא דאקרי אהבה (ר"ב דקאמרן ואיהו נטיל היכלא דאקרי
 אהבה) כדין שדים נכונו ואתמליין מכל טוב, לספקא ולא תזנא כלא
 מהכא. וכד אלין (פקודי רכ"ג) שדים נכונו ואתמליין מגורחימו עלאה,
 כדין אקרי היכלא דא אל שדי. כדקאמרן. ובהאי אסתפק כל
 (ר"כ"ו ע"ב) עלמא כד אתברי, דהא כד אתברי עלמא לא יכיל למיקם
 בקיומא, ולא הוה קאים עד דאתגלי היכלא דא דנטיל אברהם, וכד
 אתגלי אברהם בהאי היכלא, כד י לעלמא דיהא ספוקא לאתזנא
 מניה עלמא ולא תקיימא. ובגין כך אל שדי אקרי, אל שדי לכלא
 ביה לאתזנא מיניה, תא חזי היכלא דא זמין קדישא בריך הוא למלייא
 ליה ולא תקנא ליה לזמנא דאתי דכתיב (ישעיה ס"ו) למען תינקו ושבעתם
 0 נא. כדין אמר לעלמא די, הא משד

משד תנחמיה למען תמצו והתענגתם מזיו כבודה • שד תנחמיה וזו
 כבודה, כלא איהו בהאי היכלא וכדון בההוא זמנא כתיב (כראשית כ"ב)
 מי מלל לאברהם הניקה בנים שרה, דהא יניקא תלייא ביה באברהם.
 יצחק דאיהו שמאלא דקדשא בריך הוא, אתר דמניה מתערי כל
 דינין דעלמא, ואיהו דרועא דשמאלא שירותא דכל דינין, וכל דינין
 מתערי מתמן, האי איהו נטיל ואחיד ההוא היכלא דאקרי זכותא,
 לאתחברא דינא בדינא ולמהוי כלא קשורא חדא, כגין דהאי איהו
 דינא דלעילא, ורשימין דדינין קיימין ביה, והכא אתרשים שמא קדישא
 דאקרי אלהים • כגין דאית אלהים חיים דאיהו לעילא לעילא סתים
 מכלא, ואית אלהים דאיהו בי דינא דלעילא, ואלהים דאיהו בי דינא
 דלתתא דרא הוא דכתיב (תהלים כ"ח) אך יש אלהים שופטים בארץ.
 אלהים עלאה רזא דאלהים חיים, כליל לאלין דלתתא וכלא איהו
 חד • בהאי היכלא אתער יצחק • וכלהו שבעין ותרין נהורין דכלילין
 ביה, דמנייהו אתגזרו כל דינין דעלמא דלתתא דכתיב (דניאל ד') בגזרת
 עירין פתנמא, ואמאי אקרון עירין • אלא כגין דכלהו קיימין בהאי
 עיר • (תהלים מ"ח) עיר יי צבאות • עיר אלהינו • כל אינון היכלין לעילא
 כל חד וחד אקרי עיר כמה דאת אמר (דניאל ד') עיר וקדיש • ואלין
 אינון עירין דקיימין לגו בגו דהיכלא דקיימין בעיר, כגין כד אקרון
 עירין • האי היכלא אתכליל ביצחק, וכלא איהו בהיכלא דאברהם,
 כגין דימינא אבליל לשמאלא • ותא חזי כל חד וחד כליל לחבריה,
 והא אוקימנא דכגין דהא אברהם עקר ליצחק, כגין לאכלל
 ביה דינא, (כ"ח בימינא) ולאשתכחא שמאלא כליל בימינא,
 ולאשתכחא ימינא על שמאלא ולא שלטא ימינא ער שמאלא •
 ועל דא קדשא בריך הוא פקיד ליה לאברהם לקרבא כריה
 לדינא ולא תקפא עליו, ולא פקיד ליצחק אלא לאברהם • ועל דא
 אשתכח דא בדינא ודא בחסד, וכלא חד ואתכליל דא כדא • והכי
 אתכלילו היכלין תתאין בעלאין. כד נטיל יצחק היכלא דא כדון כלא
 איהו לטב דינא בזכותא • ועל דא בעי בר נש דדאין דינא, למידן
 דינא בזכותא, כגין דאיהו רזא עלאה שלימו דדינא, כגין דלית שלימו
 דדינא אלא בזכות • דא כלא דא לאו איהו שלימו • דינא בזכותא

דא איהו שלימו דמהימנותא כגוונא דלעילא ביומא דראש השנה
 כד דינא אתער בעלמא בעאן ישראל לתתא לאהערא רחימו מגו שופר
 כגוונא דרזא עלאה והא אוקימנא ובעינא לחברא דינא לקבל זכותא
 בגין דכד קיימא דינא בזכותא כלא איהו בחבורא חדא ועילא
 ותתא בשלימו וכדין (ס' ע"ב) ועולתה קפצה פיה דלית לה רשו
 לאסטאה ולקטרגא בעלמא וכדין כלא ביחודא חדא כדקא יאות
 ודינא כלא זכו לאו איהו דינא ודא איהו דישראל אית לון דינא
 בזכותא אבל שאר עמין לא אית לון דינא בזכותא ועל דא אסיר לן
 לסדרא דינין דילן בערכאי דעמין עובדי עבודה זרה דהא לית לון
 חולקא בסטר מהימנותא דילן דכתיב (תהלים קמ"ו) לא עשה בן לכד
 גוי ומשפטים בל ידעום ומסטרא דישראל כל מאן דדאין דינא ולא
 אכליל ביה זכות דא איהו חטי דקא גרע רזא דמהימנותא וחסטי
 גרמיה להווא סטרא דאית ביה דינא בלא זכות ותא חזי כד קיימי
 סנהדרין לתתא למידן דיני נפשות אצטריכו למפתח בזכותא כגין
 לאכללא זכותא כדינא ותו דהא אקרין מבי (כ"ב ס"ב) זכותא ועל
 דא אשתדלותא דילהון למפתח בזכותא ושראן בזכותא מועירא
 ולכתר אשתלים דינא מעלאה למהוי זכותא כליל כדינא דא לעילא
 ודא לתתא דינא בזכותא שלימו דדינא דא בלא דא לאו איהו
 שלימו ובגין כך יצחק (כ"ב ע"ב) ורכקה כחדא אינון דא דינא ודא
 זכותא למהוי שלימו כחדא זכאה חולקיהון דישראל דקדשא בריך
 הוא ירב לון אורייתא שלימתא למיהך בארע קשוט כגוונא דלעילא
 תא חזי דאינון לא דינין דינא אלא זכו ולעינא זכותא בקדמיתא
 למהוי כליל דא כדא וסנהדרין קא מהפכי בזכותא כדינא לאכללא
 בלא כחדא כגין דלא ישלוט סטרא אחרא דהא כד זכותא ל
 אשתכח סטרא אחרא אשתכח דאקרי חוכה ואתחברת כדינא
 ואתתקפת ודא הוא דינא בחוכה ועל דא ביומא דראש השנה בעינא
 לחברא זכותא כדינא ולא יתגבר חוכה וכגין כך בעינא זכותא ודינא
 למהוי כחדא כגין דאיהו שלים דכד סטרא אחרא שלטא ל
 איהו שלים אלא קטרוגא כמה דאיהו קטרוגא וינון ארבע
 מיתות וכד סטרא דאיהו זכות שלטא כלא איהו שלים שלום ואמת

אין

חסד ורחמים • וכד אתחברת סטרא אחרא בדינא שלטא בקטרוגא
 באינון ארבע מיתות בית דין סקילה שריפה הרג וחנק, כלהו שולטנותא
 דקטרוגא בישא • סקילה, בגין דאיהו אבן נגף • שריפה, בגין דאיהו
 צור מבשול אשא תקיפא • הרג, דא חרב תאכל בשר • תאכל בשר
 ודאי, דשלטא (סלח ק"ע 6) בבשרא ודא הוא (בראשית 6) קין כל בשר •
 חנק, בגין דאיהו קללת אלהים, ההוא דשלטא על חנק על צליבו,
 ואוקימנא בגין דלא ישתאר אלא בשרא בלחודוי • וההוא קללת
 אלהים שלטא בבשרא מרה חשוכא, ובגין כך דא לטב ודא לביש •
 ואצטריכו ישראל דרזא דמהימנותא בהו, לאסתמרא בגין די שלוט
 סטרא דמהימנותא, ולא יהבון דוכתא לסטרא אחרא לשלטאה זכאין
 אינון בעלמא דין ובעלמא דאתי עליהו כתיב (ישעיהו 8) ועמד כלם
 צדיקים וגומר: נביאין דאינון סטריין עלאין, תרין ירכין דסמכין לאורייתא
 קדישא, אינון נטלין להיכלא דתרין רוחין ביה, דאינון (6) נגה וזהר,
 ואינון תרין ירכין לתתא לסמכא לאינון היכלין דלעילא דאקרון תורה
 שבעל פה • כמה דאית סמכין לאורייתא דאיהו תורה שבכתב, כך
 אית סמכין קיימין לאורייתא דאיהו תורה שבעל פה, ואתכלילו דא
 בדא, כדן אלן תרין סמכין דלתתא כד מתחברן באלין עלאין, אתרשים
 בהו סטרא דנבואה, ומאן איהו, (ימ"ו) מראה. דאיהו כגוונא דנבואה,
 וכל אינון מאריהון דמראה מהכא ינקין • לעילא נבואה הכא מראה •
 ועל דא איהו דא כגוונא דא ודא כגוונא דא, וכד מתחברן דא בדא
 כדן שליט על האי אתר ואתרשים שמא קדישא דאקרי (3) צבאות,
 בגין דכל אינון חיילין קדישין כלהו קיימי הכא, וכלהו אקרון מסטרא
 דנבואה, מראה וחלמא מסטרא דנבואה הוו, ואף על גב דקא אמרינן
 די בגו ההוא אות קיימא קדישא שרייא שמא דא, כגין דכלהו חיילין
 נפקי מהאי אות • עם כל דא ירכין דאינון קיימין לבר, קרינן על
 שמא דא, ואלן אינון דאקרון בריית, דהא ברייתא לבר ממשנה,
 מתניתין קיימא לגו ברייתא, ואקרון ירכין בתי בראי כגוונא די לעילא •
 מתניתין איהו רזא דקיימא לגו, דאולפי תמן עיקרא דכלא, ועל דא
 תנאי • ורזא דא (אי"ס) אנהגך אביאך אל בית אמי תלמדני • אל

בית

(6) בראשית מ"ו • (3) מקודי הל"כ 6

בית אמי, דא קדש הקדשים. תלמדני, דא הוא רוא דמתניתין, דכר
 עאל דא גהר דנגיד ונפיק בהוא בית קדש הקדשים כתיב תלמדני,
 ודא הוא רוא דאקרי משנה כמה דאת אמר (דכ"ס י"ז) את משנה התורה
 הזאת. כד אתמשכא לבר אקרי כרייתא, תרין ירכין אינון כרייתא, רוא
 דרזין דלא אתייהיב לאתגלאה, כגין דלא אתמסר רוא בר לחכימי
 עליונין. ווי אי אתגלי ווי אי לא אתגלי. כגין דאיהו רוא
 מרזין עלאין, דקדשא בריך הוא אנהיג ביה עלמא. בית ראשון
 קיימא בימי שלמה, לקבל עלמא עלאה, ואיהו אקרי בית ראשון
 ואשתמש כלא (כ) בבית קדשי הקדשים, אתר דאשתמש ביה שמשא
 (דכ"ס ע"ב) בסיהרא, ורזין עלאין כלהו בשלימו, וקיימא עלמא באשלמותא.
 ולבתר גרמו חובין ואתמשכו רזין, ואתדחיין מבית קדש הקדשים לבר,
 כד אתדחו לירכין כדן קיימו לבר דאקרון כתי בראי, ואצטריכו לכרייתא.
 בית שני קיימו בכתי בראי בירכין. ומנייהו אהררו ושארן בבית קדש
 הקדשים, ואיהו בית שני, ואינון אחרנין אשתארו בכרייתא לבר ביני
 (כ"ב בבי) ירכין. והו אולפין ממתניתין ואתנהיגו מינהו היינו רוא דכתיב
 (ישע"ב כ) כי מציון תצא תורה וילבתר כד גרמו חובין אתעדי שולטנותא
 דהאי בית שני, (ואף על גב) דשולטנא דיליה לא הוה בבית ראשון
 דהוה ביה שלמא תדיר, כגין דמלכא דשלמא דיליה תדיר הוה בגווייה,
 ועל דא הוה בשלם. בית שני לא הוה ביה שלם הכי, כגין דערלה
 קטרנא ביה תדיר ועל דא הוה כהני זמינין בגווייה לקטרנא כהאי ערלה,
 ולהו אצטריך מלה לקטרנא בהדה ולאגנא על בית שני. וכלא כרוא
 כדקא חזי. לבתר גרמו חובין ושלטא ההיא ערלה, ואתדחיין מבית
 שני לבר, ונחתו מתמן לחמוקי ירכין לתתא (כ"ג) ולבתר נחתו מתמן
 ואתדחו מאינון חמוקין דלתתא) עד די שרון לתתא ברגלין. וכר יתבון
 ברגלין כדן (וכריס י"ד) ועמדו רגליו ביום ההוא, ועלמא ככלא יתגדהיג
 כרוא עלאה כדקא חזי. ואף על גב דאתדחו לא אשתבקו מגיה.
 ולעלמין אתאחירו ביה ומאן דידע ומדיר בשיעורא (דל"ג ס"ג) דקו המדה
 ארכא דמשיכו דירכין עד רגלין יכיל למגדע (ויקרא"ס ס"ב) משיכא דגלותא
 דאתמשך. ורוא איהו בין מחצדי חקלא, וכלא כרוא עלאה. וכגין

דא כלהו כרייתו וכלהו תנאי וכלהו אמוראי קיימי בדוכתייהו כדקא
 חזי . זלין לנו ואלין לבר באינון חמוקי ירכין (ואלין לבר) ולתתא
 מברכין . ובכלהו אקרי תורה שבעל פה . ובכלהו נחתי ישראל ואתגלו
 וכדן כד יסתים גלותא במשיכו דרגלין כדן ועמדו רגליו ביזס ההוא
 ויתעבר ההוא רוחא מסאבא ערלה מן עלמא ויתהדרין ישראל בלחודייהו
 לשלטאה כדקא יאות, בגין דההוא ערלה נחית לון לתתא עד השתא
 ומכאן ולהלאה דהאי ערלה אתקצץ ואתעבר מנו עלמא, כדן וישכון
 ישראל בטח בדר עין יעקב, בההוא עין יעקב, ולא ישתכח מקטרגא
 עלייהו . זכאה חולקיהון דישראל בעלמא דין ובעלמא דאתי . יוסף
 הצדיק עמודא דעלמא, איהו נטיל ברשותא היכלא טמיר ונגזין וברשותיה
 קיימא היכלא שביעאה, ואף על גב דקא אמרן דהיכלא
 (כ"ז ב' ר"ס ב' כ"ח ב' מ"ס ב') דלבנת הספיר ברשותיה קיימא, הכי הוה
 דביה מתקן . אבל תא חזי נביאים דקא אמרן, כד מתחברי לתתא
 תרין דרגין, מתפרשין מנייהו מראה וחלוס, וקיימי כירכין . באינון חמוקין
 קיימי מראה וההוא דאקרי נבואה קטנה . מחמוקי ירכין ולתתא
 (כ"ב ב' ר"ס ב') קאים חלוס, עד דמטו רגלין ברגלין . ותמן קאים היכלא
 תתאה ואקרי לבנת הספיר. כלא ירכין בירכין לאשתלמא חד בחד
 וכלהו דרגין הנביאה, דהא מתמן נפקי ושראן ואתעבידו מנייהו
 מראה, ושראן על האי אתר ואתעביד מנייהו חלוס. יוסף הצדיק איהו
 שלימא דכלא איהו נטיל כלא . בגין דכלא אתתקן בגיניה, כלא תאיב
 בתיאובתא בגיניה . תא חזי בשעתא דיוסף הצדיק קיימא לאתקנא
 כלא, כדן איהו נטיל כלא, וכד אתחבר בהיכליה, כדן מתערי כללהו
 לנטלא תיאובתא ורעותא עלאי ותתאי, וכלא אינון ברעותא חדא
 ושלמו חד, למחדוי (כ"ב למחוי) עלאי ותתאי ברעותא חדא כדקא יאות .
 וכלהו תתאי קיימי בקיומא בגיניה . ועל דא כתיב (משלי י') וצדיק יסוד
 עולם . ועל האי יסודא קאים האי עלמא . האי לבנת הספיר לא
 קאים בקיימיה, עד דהאי יוסף הצדיק אתתקן, וכד איהו אתתקן כלא
 מתתקני, דא הוא יסודא דכלהו בניינא ועל דא כתיב ויכן " אלהים
 את הצלע, ולא כתיב ויצר, ולא כתיב ויברא, בגין דהאי קיימא על
 יסודא, ולבתד דיסודא אתקן, כלא אתבני (דכ"ב ע"ב) עליה . ובגין דא

כלהו קיימין בהאי והא אוקימנא • תא חני כתיב (בראשית כ') ויבן יי אלהים
 את הצלע, דהוות מסטרא דאחורא, ואתקין לה לאהדרא אנפין באנפין
 והכי אוקימנא • אבל ויבן, אסתכל לסלקא לה בההיא דרנא דעלמא
 עלאה שרייא ביה, למהוי דא כגונא דדא • תו ויבן, אסתכל בסטרוי
 ואתקין וכין כל רוחותיה, למורע ולא שקאה ולאולדא, למעבד לה כל
 צרכוי כמה דאצטריך • ולבתר ויביאה • כמה • בהאי צדיק דכתיב
 (אסתר ב' רס"ב) ובזה הנערה באה אל המלך, דהאי אמשיך לכלא לסלקא
 לאתעטרא בשלימו • הכא מניעו דכל חובין, הכא מניעו דכל תיאובתין
 בישין, מה דלאו איהו כההוא היכלא שתיתאה בסטרא אחרא • דתמן
 כל ענוגין בישין, וכל סטרין דתיאובתין דענוגא דהאי עלמא, וכד האי
 עלמא אתנהיג בהו, בני נשא כשלי בהו (וכגין דבני נשא טעין בהו,
 כשלין בהו) ללהוא עלמא, דחמאן כמה ענוגין ותיאובתין דגופא אתהני
 ואתענג מנייהו, וטעין אבתרייהו דדא הוא דכתיב (בראשית ג') ותרא
 האשה כי טוב העץ למאכל וגומר • דהא כל תיאובתין וכד ענוגין
 דעלמא ביה תליין • ועל דא כגונא דא, אית מלין דגופא אתהני בהו
 ועיילי לגופא ולא לנשמתא, ואית מלין דנשמתא אתהני מנייהו ולא
 גופא • ועל דא דרגין פרישין דא מן דא • זכאין אינון צדיקייא דנטלי
 ארז מישד, ומנעי גרמייהו מההוא סטרא, ומתדבקן בסטרא דקדושה
 בהיכלא דא כלילין כל שאר שמהן, דכל אלין היכלין דלתתא • תרי
 שמהן אינון דכלילין שאר שמהן אחרנין • חד רכד אתחבר עילא בתתא,
 ויעקב נטיל היכליה באינון נשיקין ברזא עלאה, כרין כליל כל שאר
 שמהן ואקרי יהוה אלהים, ודא אקרי שם מלא כמה (בראשית מ"ח)
 כ' רנ"ז) דאוקימנא • וחד כד יתחבר יסודא דעלמא בהיכליה, וכלהו
 מתערי בחביבותא ובתיאובתא לגביה, וכלהו כלילין ביה • כרין כליל
 כל שאר שמהן ואקרי יהוה צבאות • ודא אקרי שמה קדישא שלים,
 ולא איהו שלים כהאי אחרא • מה בין האי להאי • דא שליט עלאה
 בתתאה גופא בגופא (דא איהו שליט בכריא) כדקאמרן, ודא שליט
 מאתר דסיומא דגופא ולתתא באינון היכלין ובכל מה דלתתא, ורזא
 דא בית ראשון ובית שני • וכגין דא היכלא דא כליל כל שאר שמהן
 דלתתא (וכלהו שמהן כלילין בהאי שמה כלהו שמהן דלתתא) כמה

דאוקימנא, ועל דא שמדון אלין דא סלקא ודא נחירת, זכאין אינון צדיקייא דידעין ארחוי דאורייתא • יסודא דא אתתקן לתרין סטרין, חד לאתקנא כל שאר דלתתא, וחד לאתקנא היכלא שביעאה, ולא תקנא דא בדא למהוי כלא רעו חדא כדקא יאות • עד הכא יחודא דתרין סטרין דלעילא ותתא, לאתיחדא כחדא בשלימו למיהך בארע מישר, זכאה חולקיה מאן דידע ליחדא יחודא, ולסדורי סדורא דמהימנותא למיהך בארע מישר, זכאה איהו בהאי עלמא ובעלמא דאתי • ועל דא כתיב (תהלים פ"ה) חסד ואמת נפגשו צדק ושלום נשקו • וכדין אמת מארץ תצמח וצדק משמים נשקף • גם ייתן הטוב וארצנו תמן יכולה:

(סוכל ק"ק רועיר דכריותא)

היכלא שביעאה • היכלא דא היכלא פנימאה מכל הני היכלין • האי היכלא איהו סתימו, דלאו ביה דיוקנא ממש, ולית גופא כלל, הכא סתימו דגו רוא דרזין • האי איהו רוא, דאיהו אתר לאעלא תמן בגו אינון צנורין דלעילא, רוחא דכל רוחין רעווא דכל רעוין, לאתחברא כלא כחדא רוחא דחיי בהאי, למהוי כלא תקונא חדא • היכלא דא אקרי (רכ"ב כ') בית קדש הקדשים, אתר לקבלא האי נשמתא עלאה דאקרי הכי לאתענא עלמא דאתי לגביה • האי עלמא עולם אקרי • עולם סליקא דסליק עלמא תתאה לגבי עלמא עלאה, ואסתתר בגויה ואתעלם ביה, ואתגלייא בסתירה • עולם דסליק איהו בכל אינון (דרכ"ט ע"ה) דקרבין ביה, ואסתתרון גו סתירו עלאה • עולם עלאה, סליק ואסתתר ברעותא עלאה גו טמירו דכל טמירין, דלא אתיידע כלל כלל, ולא אתגלי ולית מאן דידע ליה • פרוכתא דפרסא פריסא, חפיא גו טמירו סתים • כפורתא פריסא גו טמירין עלאין, לאסתמא סתימין דהא טמירין וסתמין. (כ"ה) פרוכתא פריסא גו טמירין עלאין, לאסתמרא סתימו דהאי טמיר וסתים) לגו מן כפורתא אית אתר סתים וטמיר ונגיז, לאכנשא ליה בגויה משח רבות עלאה רוחא דחיי, על ידי דההוא נהר דנגיד ונפיק, וההוא נהר אקרי מכוועא דבירא דלא פסקין מימיו לעלמין • וכד האי עייל ונגיד, כל ההוא רבות קדשא מלעילא מאתר דקדש הקדשים, נהירו^ו נחית ואתי גו אינון צנורין, האי אתמלייא מתמן כנוקבא דמתעברא ואתמלייא מן דכורא • אוף הכי נמי האי

נגיד

היכלא

היכלא מתתקנא תדיר לקבלא, כנוקבא דמקבלא מן דכורא קבילו
 דקביל כל אינון רוחין ונשמתין קדישין, דנחתין לעלמא ואתעכבו
 תמן • כל ההוא זמנא דאצטרדיך (כסא ק"כ) יתעכבון עד דייתי מלכא
 משיחא ויסתפקון כל אינון נשמתין ויתון, ויחדרי עלמא כמלקדמין
 וכדין יחדרי קדשא בריך הוא כמלקדמין כמה דאת אמר (תהלים ק"ד)
 ישמח " במעשיו • בהאי היכלא קיימין ענוגין ותפניקין דרוחי,
 ואשתעשעותא דאשתעשע קדשא בריך הוא כנגתא דערן, הכא איהו
 תיאובתא דכלא וענוגא דכלא, לאתחברא כלא כחדא ולמהוי כלא
 חד, קשורא דכלא ביחודא חדא הכא קיימא • דכר פלהו שייפי
 מתחבראן בשייפין עלאין כל חד וחד בדקא חזי ליה, לית לון
 תיאובתא ולית לון ענוגא, בר ביחודא דהאי היכלא, כלא הכא תליא •
 כד אתחברותא דהכא אתיחד ביחודא חדא, כדין כל נהירו דשייפין
 וכל נהירו דאנפין וכל חרוון, פלהו נהירין וחדאן, זכאה חולקיה מאן
 דידע לסדרא סדורין, ולא תקנא תקוני אשתלמותא בדקא יאות, רחמו
 דקדשא בריך הוא בהאי עלמא ובעלמא דאתי • וכדין כל דינין וכל
 גזרין בישין מתעברין ומתבטלין מעלמא • היכלא דא היכלא
 דתיאובתא היכלא דענוגא, היכלא לאשתעשעא עילא ותתא כחדא,
 ומקבלא כלא נהירו דבוצינא עלאה דנהיר לכלא, ולא תיחדא כלא
 כדקא יאות ביחודא שלים • ועל דא היכלא דא קאים בטמירו דכלא
 גניז מכלא • ואף על גב דכלהו טמירין, דא טמיר ונגיז יתיר, למהוי
 ברית קיימא כלא כחדא, דכר ונוקבא למהוי שלים • היכל דא אקרי
 ארון הברית, דאירו ארון כל הארץ, בגין דהאי אירו אתר
 דנפקי מניה כל נשמתין דעלמא, ליחדא יחודא לתתא, ולא משכא
 יחודא דקדשא בריך הוא מעילא לתתא, ויהבא לצדיק, בגין
 דנפקו (ויסא ק"כ) מצדיק ועיילי בצדיק, ולכבוד נפקי מצדיק
 ועיילי באתר דנפקי מתמן • האי ארון הברית נקיט כלא מצדיק, ולבתר
 נפקי מניה ועיילי בצדיק לתתא, לבתר נפקין מצדיק דלתתא ועיילי
 בהאי ארון הברית, למהוי כל נשמתין כלילין מעילא ומתתא, למהוי
 שלים מכל סטרין • והאי ארון הברית, נקיט מצדיק אינון נשמתין
 מתדין סטרין • תא חזי מבוועא דבירא לא מתפרשא מבידא לעלמין

ועל דא האי אתר שכלולא דכלא, קיומא דכל גופא למהוי שלים
 בכלא כדקא יאות. הכא הוא יחודא וקשורא כחדא למהוי עילא
 ותתא חד בקשורא חדא דלא מתפרשן כל שייפין דא מן דא ולא שתכחא
 כלא אנפין באנפין ועל דא תנינן מאן דמשמש ערסיה מאחורא,
 אכחיש תקונא דאסתכלותא אנפין באנפין, לאנהרא כלא כחדא,
 ולא שתכחא כלא אנפין באנפין בדבקותא כדקא יאות כמה דאת
 אמר (בראשית כ') ודבק באשתו. באשתו דייקא, ולא אחורי אשתו.
 תרין אינון. יעקב איהו לעילא, יוסף לתתא. תרין תיאובתין אינון.
 חד היכלא שתימאה, וחד האי היכלא שביעאה. תיאובתא לעילא
 באינון נשיקין דנטיל יעקב. תיאובתא לתתא בהאי שמושא דנטיל
 יוסף. מתרין סטרין אלין נטיל (דל"ט ע"ב) ארון הברית רוחא דחיי,
 מסטרא דיעקב נטיל רוחא דחיי לעילא דאתדבק ביה באינון נשיקין,
 ואעיל באינון נשיקין (כ"ג ועייל) רוחא דחיי דלעילא ביה, לאתזנא מניה.
 מסטרא דיוסף ראהו לתתא בסיומא דגופא, בהאי היכלא נטיל רוחין
 ונשמתיין לארקא לתתא להאי עלמא. אלין תרין סטרין מתפרשן
 לתרין סטרין. סטרא דיעקב, אתפשט ויהיב תוקפא לנבעא באינון
 שדים, דאתמליין מההוא רוחא דחיי, ויניק בהו לאינון מלאכין קדישין,
 דאינון חייין וקיימין לעלמין, וקיימין בקיומא ביה. סטרא דיוסף עייל
 בתיאובתא ויהב תוקפא לגו, ועביד נשמתיין ורוחין לנחתא לתתא,
 ולאתזנא בהו בני עלמא, ועל דא קיימין תרין סטרין אלין, דא לעילא
 ודא לתתא. דא לאתזנא לעילא ודא למיזן לתתא, כל חד וחד
 כדקא חזי ליה, (ועל דא) וכלא איהו חד, וחד רזא איהו. ועם כל דא
 יוסף זן לכל גופא ואשקי ליה, דמהאי רוחא דחיי דאתדבקותא דיעקב
 נחית לתתא, וביה אתדבק האי ארון הברית ברעותא לעילא, ונחית
 ההוא רוחא דחיי לתתא בההוא אתדבקותא דיוסף. וכד אתחבר
 כלא כחדא, אתמליין אינון שדים לינקא לכלא, ובגין כך כלא איהו
 חד. זבאה חולקיה מאן דינע לקשרא קשרין, וליחדא יחודא בצלותיה
 ברעותא דלבא כדקא יאות, בגין לדבקא שייפא בשייפא, רוחא ברוחא,
 כלא בכללא חדא למהוי כלא חד כדקא חזי. תא חזי האי היכלא
 כד אלין רוחין קדישין וכל אינון היכלין ורתיבין בלהו מתיחדרי כחדא

ואשתכחו בקשורא חדא, כדן האי רוחא עלאה דכלהו דאיהו נקודה חדא
 אסתים כהו ולא אתגלייא, ואתעביד רוחא סתים כגוונא עלאה.
 וסימניך אגוזא, יחודא בקשורא דכלא בדקאמרן, לאתקשרא דא בדא
 למהוי כלא שלים בשלימו (דכר ונוקבא) כחדא. והיא אוקימנא
 כגוונא דא קרבנא סלקא ליחדא קרבנא, וליחדא (ל"ה ולאסתפקא)
 כל חד וחד כדקא חזי ליה מההוא תננא דסליק. דכהנא דאיהו
 ימינא, בקשורא דיחודא ברעותא, וליואי בשירתא, כליל דא בדא
 היכלא בהיכלא רוחא ברוחא, עד דמתחברן פאתרייהו שייפא
 בשייפא למהוי כלא כליל כחדא כדקא יאות. והיא אוקימנא
 דכר אשתלים כלא כחדא שייפין עלאין בתתאין, כדן נשמתא עלאה
 דכלא אתערת, ועאלת בכלהו ונהיר לכלא, וכלהו מתברכן עלאין
 ותתאין. וההוא דלא אתיידע ולא עאל בחושבנא, רעותא דלא אתפס
 לעלמין, כדן כלא סליק עד אין סוף, ואתקשר כלא בקשורא חדא
 ובסטים ההוא רעותא לגו כגו בסתימו. נהירו דנשמתא עלאה סלקא
 לגו כגו ונהיר לכלא. כגו דהאי נהירו, אעיל בסתימו דמחשבה
 דאיהו כליל כלא וגו. כההוא רעו דמחשבה, אנהיר ואתבססותפיס ולא
 תפיס, וסלקא מגו רעו דמחשבה לתפסא ביה. וכד האי סליק, נהירו
 דלתתא תפיס ביה, וכן כלא לאתקשרא ולא תמלייא ולא תברכא כלא
 כחדא כדקא יאות. וכדן אתקשר דא בדא בדקא אמרן, היכלין
 בהיכלין, תתאין בעלאין, דא דכר ונוקבא כחדא, נהירו עלאה בנהירו
 דסתים וגניז יתיר ביה. וההוא דגניז, כליל במרה דגניז יתיר, עד
 דאשתכח כלא כדקא יאות ביחודא חדא. ועל דא משה הוה ידע
 לסדרא סדורא דמאריה מכל בני עלמא. כד אצטריך לארכא אריך
 לקצרא קצר, כמה (רמ"ד כ') דאוקימנא (כמדכר י"ב) אל נא דפא נאלה.
 תנינן מאן דאריך בצלותיה ואסתכל ביה, לסוף אתא לידי כאב לב.
 ותנינן מאן דאריך בצלותיה יורכון יומיו, ורוא דמלה מאן דאריך
 באתר דבעי לקצרא, אתי לידי כאב לב, מאן לב, דא הוה דכתיב
 (משנ"ט"ו) (טוב לב משתה תמיד, בגין דאיהו אתר דבעי לקצרא ולא
 לארכא ביה, דהא כלא קאים לעלא, ובעי דלא לאמשכא ליה אלא
 לקשרא ליה בקשורא דלעילא כלא אריכו, למהוי כלא (דר"ס ע"ה) חד

ביחודא חר . וכיון דאתקשר כחדא, כרין לא בעי לארכא בארכיכו
 ולא תחננא בתחנוני . וכד אריך בארכיכו באתר דאצטריך, קדשא
 כריך הוא קביל צלותיה, ודא הוא יקרא דקדשא כריך הוא, כגין
 דיחודא דצלותא קא מקשר קשרין, ואסגי ברכאן לעילא ותתא . גו
 היכלא דא קיימא נקודה חדא טמירתא, והאי נקודה איהו רוחא
 לקבלא רוחא אחרא עלאה . וכד שרייא רוחא ברוחא, כרין עאל דא
 ברא ואיהו חר ודבקותא חדא, ואתרכיב דא ברא למהוי חר, כהאי
 אילנא דארכיב דא ברא ואיהו חר, זינא בזיניה . ווי מלך
 דארכיב זינא בלא זיניה, כאינון בני אהרן דבעו (6) לארכבא
 אילנא באחרא דלאו איהו זיניה . ומאן דארכיב זינא בזיניה
 וידע לקשרא קשרא בקשריה, היכלא כהיכליה, דרגא בדרגיה
 דא אית ליה חילקא בעלמא דאתי כמה דאוקימנא, ועל דא האי
 איהו שלימו דכלא, וכד אשתלים דא ברא ואיהו כלא חר . עובדא
 דנפיק מהאי שלימו, ההוא אקרי מעשה מרכבה, ורוא דא (בראשית כ) וייצר
 " אלהים את האדם (בראשית מ"ח כ) שם מלא. ואדם איהו עובדא דהאי
 מרכבה דארכיב דא ברא, עובדא דשלימו דכלא, וכד אשתלים דא
 ברא כרין " אלהים, שם מלא . זבאה איהו מאן דידע לקשרא קשרי
 מהימנתיא, וליחדא יחודא כדקא חזי . תא חזי כמה דאיתנהו שמחן
 קדישין עלאין מתחברין אלן באלין, הכי איהו שמא קדישא, אתפרש
 לעילא ואתפרש לתתא, שמא דא איהו לעילא, שמא דא איהו
 באמצעיתא, שמא דא איהו לתתא . יהוה דאיהו רוא דשמא קדישא
 איהו חר . רוא דכלא, עלמא עלאה בסתימו דסתימותא דעליה
 דאשתתף בהדיה ואיהו חר, עלמא תתאה בסתימו דאמצעיתא, רוא
 דרתיבא קדישא עלאה דעליה ואוקימנא (7) תא חזי רוא דשמא קדישא
 דא " אלהים, שמא דא איהו לעילא, שמא דא איהו באמצעיתא, שמא
 דא איהו לתתא . לעילא, רוא דעלמא דאתי בסתימו דסתימותא
 דעליה ואיהו חר . לתתא, רוא דעלמא תתאה ועלמא עלאה דעליה
 אשתתף בהדיה ואיהו חר . באמצעיתא, ברוא דרתיבא קדישא עלאה
 ואוקימנא) . מהאי גיסא ארבע רתיבין נפקין, ומהאי גיסא ארבע

רתיבין

(6) משמע מהלן דחנה בני אפרין הוה עבדו על כתיב . (7) שם

ליחדא ולקשרא קשרין ולמעבד רעותיהון. ואלין אתרין ודוכתין דאקרו
 ידי אדם דקיימי לכני נשא, אלין אינון שמהן קדישין דשליטין בכל
 דרגא ודרגא, (כגין) דכהון עאלין בני נשא בצלותיהון ובעותהון בכל
 תרעין עלאין. וכדא שלטין תתאין לעילא. ורוא דא (תהלים ק"ט) ירך
 עשוני ויכוננוני, ואלין שמהן קדישין. (שמות ט) ויאמר יי אל משה נטה
 את ירך על השמים, וכי היך יכיל לארמא יריה על שמיא. אלא
 נטה, ארפין, כמה דאת אמר (תהלים י"ט) ויט שמים וירד, משיכו מלעילא
 לתתא. ירך, אתרך, אתרא ודרגא ירך דאת שארי בגויה, ודא ברוא
 דשמא קדישא. וכלא עלאי ותתאי ברוא דשמהן נטלי וקיימי. ובהו
 עאלין בני נשא להיכלין עלאין, ולית מאן דימחי בידיהון, וזכאין אינון
 דידעין לסדרא יחודא דמאריהון כדקא יאות, ולמיהך בארח קשוט,
 בגין דלא יטעון ברוא דמהימנותא. תא חזי בהיכלין אלין אית רוא
 עלאה גו מהימנותא, וכלהו חיוון רתיבין, בלהו משניין דאמן דא, לאתכללא
 אלין באלין לטב לאתקנא, וסימניך (אסתר ב) וישנה ואת גערותיה לטוב.
 בשבעה היכלין אלין שלימו דעילא. כד אשתלים דא בדא ועאלו
 צלותין ובעותין, דמאן דידע לסדרא לון לאתקנא לון לעילא כמה
 דאת אמר ואת שבע הנערות הראויות לתת לה מבית המלך. היכלא
 קדמאה. יוצר אור ובורא חשך, נהירו דאבן טבא, ספירו דאבן טבא,
 נציץ לתרין סטרין כמה (ימ"ו ב) דאוקימנא לימינא ולשמאלא, אור
 וחשך. (תהלים ק"ד) מה רבו מעשיך יי כלם בחכמה עשית, כלהו אופנים
 ונגלגלים, מלאה הארץ קניניה וגומר. (ה) המלך המרוםס לברו מאן שמא
 קדישא (ו) יאהרונ' הי, כללא דשמא קדישא שלים כתרי שמהן, ודא הוא
 סליק באוירא ומתנשא מימות עולם:

היכלא תניינא. (ג) אל כריך גדול דעה אורפניאל, רוא דכליל
 אתון זעירין דאלפא ביתא, הכא אינון דקאמרי קדוש וברוך,
 והכא איהי קדושה וברוך כבוד יי: היכלא תליתאה לאל ברוך (י"ז א)
 נעימות יתנו. היכלא רביעאה. המחדיש טובו בכל יום תמיד מעשה
 בראשית

(א) מלך עם הכולל בני' גם זה: ח"ס: (ב) כל שמלכד בני' כס"כ על סס. הוה שיר ירמיו למ"ג כריש הפזות כח"א ע' כלים
 בנימיים דו"ח רה"י סב כשמה לוא דכריחם וסנה חסס סוס סיה ממג פבימי דיסיר דו"ח נאליח וסיה כשמה כסיכל זס וכח"א ח"א
 ססיה סמך הדעת סויר ומחבלה למעס כח"ל זס ססיה יסור וסיה כשמה סיכל זס כסנר סרעת ססיה כשמה וק' סס"ו: (ג) כל כי
 כל כריך גדול דעה בני' חורכ"ל אל עם כ' תיכות ועס הכולל ח"א:

כראשית • בגין דהכא מתגלגלין נהורין ודינין דעלמא • מאן דאיהו לחיים, מתחדש כמלקדמין לאתקיימא בעלמא כנהורא דימינא, דאקרי אל כדקאמרן : היכלא חמישאה, היכלא דא אקרי אהבת עולם, ודא איהו משיכו דרחימותא דהיכלא דאקרי אהבה, ודא הוא אהבת עולם אהבתנו " אלהינו, ברוך אתה " הבוחר בעמו ישראל באהבה, ברוא דא ל שד" : היכלא שתיתאה • אמת ויציב ונכון וקיים, ובעינן דלא לאפסקא בין היכלין אלין (לאלין), דהא במשיכו דצלוחא ורעותא מתחבראן כחדא, ואתקשראן אלין באלין ברוא דשמהן קדישין דשלטין בכל חד וחד : היכלא שביעאה, אדני שפתי תפתח, רוא דרוזן בלחישו ולא אשתמע קלא • הבא איהו רעותא דלבא לאתכוונא, ולסלקא רעותא מתתא לעילא עד אין סוף, ולקשרא שביעאה בשביעאה (וכלא חד בחד) דא כדא מתתא לעילא, ולברור מעילא לתתא, דאמשכא ברבאן בכלהו עלמין ממקורא דחי, דאיהו שביעאה עילאה (ודא שכינתא) ברעותא דלבא ובסתימו דעינין, ברוא דאתון דשבע שמהן עלאין קדישין :

היכלא

(דרס"א ע"ב) היכלא שביעאה עילאה, דא דאיהו מקורא דחי, דא איהו ברביתא קמייתא • ודא איהו היכלא קדמאה, שירותא דכלא מעילא לתתא, ולנטלא שביעאה מתתא לאתחברא דא כדא שביעאה בשביעאה • דהא מהאי דלתתא עייל מאן דעייל להיכלא עילאה • ודא הוא רוא (כראשית מ"ס ב) ברוך, רבוניא דכלהו תתא, כלילא בחיוון ושרפים ואופנים, וכלהו היכלין רבוניא דרוא דקדש הקדשים דשרייא כגניוה כגניו, וכדין אקרי ברוך בכל אלין רבונין וברבאן ורוזן דאשתלימו בה • את"ה, עטורא דסתימו דאתון, כללא דכלהו שתיים ועשרים אתון • ודא הוא א"ת, ה' דכליל לון מעילא כהאי ה', וכניש לון כגניוה ודא איהו א"ת, ה' וכד איהו בשלימו כההוא (כל"ו ב) נהר דאחיד בה, סלקא לאתעטרא לעילא, ודא איהו רוא דכתיב (דל"ס ב) ובזה תנערה באה אל המלך, וכדין את כל אשר תאמר ינתן לה • ודא איהו רוא ברוך אתה • ובעי לאתכוונא כהאי רוא, ולקשרא רעותא כהאי רוא • " אלהינו, דאיהו קשורא ויחודא דמלכא עילאה לעילא כהאי כד הנערה באה אל המלך את כל אשר תאמר ינתן לה • ואלהי

אבותינו • דא רזא דאכהן לברכה לה • ודא איהו רזא אלחי אברהם אלהי
יצחק ואלהי יעקב, כמה דהאי גערה לא אשתבקת מתתאי, הכי גמי
לא אשתבקת באכהן לעלמין, איהי אחידת בהון לנטרא לון ולעטרא
לון, ובגין דיתברכון כל חד מנהון, בעי לאדכרא לה על כל חד וחד,
ולכתר יתכנשון כלהו בחבורא חדא (ס"ה לגו מעוי דאימא) ומתעטרי

בדרמית מעילא לתתא, והשתא מתתא לעילא

כהרה • האל הגדול הגבור והנורא, הא כלהו כחדא לסלקא לעילא
לאכללא לון בהרה, דכיון דאמר האל הגדול הגבור והנורא כלהו
כלילין בה • וכדין אל עליון גומל חסדים טובים קונה הכל, דא כללא
דכלא • וזוכר חסדי אבות, ראשתהו בהרה (כ"ה דאשתכחו כחדא) ועאלו
במעאה ואתברכון תמן • ולכתר שארי לון ואפיק לון כד אינון
אתברכאן מגוה, ובההיא השתחואה דאמר ברוך אתה " מגן אברהם
הכא נפקי כלהו בכללא • דהא בימינא כלהו מתברכאן כדקא חזי •
תא חזי היכלא שביעאה דא, רזא דמלכא עלאה אתעטר ביה, ומתעטרן
ביה אכהן כדקאמרן ואתכלילו ביה • ועד השתא אתכלילו ובעי
לאפקא לון איהו היכלא דא, וכד אפיק לון מברכאן בגין האי גערה,
כדין איהי אחידת בהו בכל אינון ברכאן, ואף על גב דהא אתכלילו
היכלין בהיכלין, השתא אתאחידו באינון ברכאן כחדא, וכד אמר מלך
עוזר ומושיע ומגן כדין אפיק לון מברכאן • והאי איהו חד היכלא
שביעאה, כהוא דשמא קדישא עלאה (ס"ה) בוכ"ו • ברכה וחסד כת
ומשפט כללא דכלא, ורזא דא הוא (כ"ו) רזא דאה"ה כללא דכלא, בגין
דאלין אתוון כללא דכלא, בגין דאלין אתוון אפיקו אלין (כ"ה לון) דנפקו
מנייהו כללא דאכהן, ודא איהו דמתחברא בהדייהו דאקרי ברכה • כיון
דאמר ברוך אתה " מגן אברהם, הא אחידת ברכאן מנייהו כרזא דהיכלא
חמישאה אהבה דאיהו ימינא, ואיהו חמישאה לאתקשרא ברחימו
דברכאן דימינא, והכי אצטריך מעילא לתתא לאתברכא • בקדמיתא
אתכלילו היכלא כהיכלא כדקאמרן, והשתא נטלי ברכאן לאשתכחא
אלין מקדמת אלין • ואף על גב דאית דנטיל בקדמיתא • כיון
דאשתכחו מסטרא דימינא ברכאן, כהיכלא חמישאה שארי לאחדא
ולכתר

(א) סוף כמכונס וסודו הקדמיים אל אס"ס ועיין כח"י וכס"ס כ"כ"ך רוד ובכ"ינת סעמידס • סרמ"ז : (כ) פירוש סופיות ס"ה
תע"ס סס כ"כ"ו א"ס :

ולבתר בסטר שמאלא, ברזא דא אתה גבור, והאי איהו חבורא אתה
 וגבור, תרין דינין: וכיון דאתמשכאן ברכאן אתכליל ברחמי, ואשתכח
 בההוא סטרא כלא כחדא, ודא הוא מחיה מתים סומך נופלים ורופא
 חולים וכו' ודא איהו ברזא דשמא קדישא דאקרי (ה) אברט'ס, רזא
 איהו באתון דשמא (ו) דאקרי אלהים: בגין דאלין אתון סלקין
 לאתעטרא לעילא, ואפיקו להו אלין לאתקרי בהון, וסלקין לאתעטרא
 לעילא אלהים חיים, וגרע באתון לאחדא בגרעו: ומהב'א
 (דרס'א ע"ב) אתפשט לתתא לנטלא מגו אלין אתון אחרנין, ולסלקא מאלין
 אתון לשמא דאלהים: כיון דאתמשכאן אתון בחמישאה ורביעאה
 מעילא ברקאמרן: שארי ואחיד ברכאן מאמצעיתא דכולא מהיכלא
 שתי'תאה, ואחיד ברכאן בהאי ובהאי: ובגין כך אתה קדוש, אתכליל
 אתה בקדוש. ושםך קדוש, כיון דאמר אתה קדוש, אמאי ושםך קדוש,
 היינו שם היינו אתה: אלא הא תנינן בכל אתר דאשתכח יחודי:
 וקשורא, בעינן (ק"ג ה) קדושה ותוספת קדושה, וההוא תוספת עיקרא
 הוא יתיר מכלא, ובגין כך בכלהו כתיב אתה ולא יתיר, והבא בהאי
 אתר אמר קדושה ותוספת קדושה, אתה קדוש קדושה: ושםך קדוש
 תוספת קדושה: וקדושים בכל יום: אלו שאר קדושים עלאין די ככל
 היכלא והיכלא דמתקדשי מהאי תוספת, בגין דקדושה קמייתא איהי
 לה, ותוספת קדושה לאתקדשא כל אינון שאר דקאמרן: ולבתר
 אתקדשא כלא מעילא ומכלהו אבהן אתקשר בקשורא חדא, והיינו
 ברוך אתה: האל הקדוש הבא כלא קישורא חדא, בגין דאמר ברוך
 אתה: האל הקדוש, ועל דא אקרי צורא וקשורא דכלא ביחודי:
 הר: זכאה חולקיה מאן די'דעלסררא שבחי דמאריה באתר דאצטרין,
 עד הבא (ט) דבקותא וברכאן וקדושה כחדא באבהן: מכאן ולהלאה
 קיימין שאלתין ובעותין: שירותא דבעי בר נש למשאל למנדע במלין
 דמאריה, בגין למחזי תיאובתיה לגביה ולא יתפרש מניה, בגין דבעי
 בר נש לאשתתפא בקדושה דשמא קדישא עלאה לאתעטרא ביה,
 ואיהו שמא דברכאן וקדושין: (י) ברזו: רזא דשמא קדישא: יהודה

דאיהו

(א) סוף פנים דאלהים: ויסרו ידוע מכיוונת ספח וכדריש חסמית כתיב שנס סוף כלי סחילין דגכירס שמלכות: סרמ'א: (ב) ע"ב סס
 וס מלחמית שקידס חלמס כ' סלק' אן לב הית למנס: א"ס: אח' כמ' טרכ ככוונת ספח וס'א דחמס: וכוס שמעתי מקו אכל
 ית'אס פני הלמס אסוף רחמס: (ג) פירוש לשלס אלו עליון דכ' דכיקות כרס קדוש: א"ס: (ד) ר'א אהס חוין לארס כנ' ע"ב:

דאיהו קדיש בקדושה, ואלין אתון (אחרנין) אפיקו מניה הני ארתון
 אחרנין, חבורא דהני בחבורא דדכר בנוקבא . והני קדישין עלאין רזא
 דקדושה . אלין אתון אחרנין אקרון ט"ל . טל השמים . רזא דחושבנא
 דארטון דיליה, בגין דהכא לתתא קיימן כל מלין בחושבנא, ולאו
 (ט"ז כ) חושבנא אלא לסיהרא . ובגין כך בעי לאתקשרא בקדושה
 דמאריה ולא יתפרש בר נש מניה, וכד שאל, שירותא דשאלתין למנדע
 למאריה, לאחזאה דתיאובתיה לגביה . מכאן ולהלאה יתפרש זעיר
 זעיר, וישאל שאלתוי מה דאצטריך לשאלא . וכל שאלתוי יהון לבתר
 דיסדר סדורא דא דקאמרן . כגוונא דא כל שאלתוי יהון בתחוננים
 ובעותין לקמי מאריה, ולא יצדיק (ס"ה ירחיק) גרמיה מניה . זכאה
 חולקיה מאן דידע לסדרא סדורא דא למיהך בארח מישר כדקא
 חזי . כגוונא דאתאחדא אשא במיא ומיא באשא . דרום בצפון וצפון
 בדרום, מזרח במערב ומערב במזרח . הכי נמי יתקשר כלא כחדא
 ויחודא אשתלים דא כדא . וכל אינון דידעין לסדרא צלותהון כדקא
 יאות, לאתפללא הני היכלין אלין באלין ולא תקשרא דא כדא . האי
 בר נש אתקשר בהו וקריב ליה לאתפללא בהו . שאלתא שאיל
 ויהיב ליה, זכאה חולקיה כהאי עלמא ובעלמא דאתי . כתר דסיים
 שאלתין, וגופא שלים בכל סטרין בחרוה דלכא, ואיהו שאיל וסיים
 שאלתין . יהדר לאמשבא כרכאן וחרוואן לתתא . ברזא דהיכלא
 תליתאה לאמשבא לתתא, ודא הוא רצה " אלהינו בעמד ישראל .
 האי איהו (כ"ה בגין) דמעמדות אינון סמכין דגופא, שירותא לתתא
 מן גופא תרין ירכין, עד דמטי לכרכין . ואלין אינון רזא דמעמדות
 דקיימי על קרבנא, והכא איהו רזא שירותא דתרין ירכין מלעילא
 עד כרכין חבורא דנביאים, ומראות ברזא דאתון דשמא קדישא
 דאקרי (נכח"ס כ"ט כ"ט) השתפא, דאיהו רזא דשמא דאקרי (כ"ה) צבאות
 דא סליק ודא נחית, דא נביאים ודא מראות, והכא איהו רזא עלאה
 דכפייתי דקאמרן, וכד מטי איניש לכרכין, יכרע ברוך אתה " המחזיר
 שכינתו לציון, והא הכא אהדרו בכייתי למתניתין, ואת כרכאן כחדא היכלא
 הננינא

(א) נכח"ס ילימא כדרזא הסמנו סטיו ככלי סתיון רח"ס טל פ' יכחיתו פיה כלי סתמנטי טל ח"ס ים ינב פיה כלי סתיון טל ל"ס
 היעיר הרמ"א

(דס"כ ע"ב) תניינא לתתא, דאתפקדו ביה נשמתין לסלקא לאתחזאה
בחזיו (ר"כ"ט) דחלמא. מודים, לאכנעא ברבין לאודאה על נשמתין,
בדקאמרן על נשמותינו הפקודות, (כיון דאשתחיל ממראה) (ס"א) היכלא תניינא
לאמשכא ברכאן לתתא מודים אנחנו לך. והאי היכלא איהו
דאתפקדו ביה נשמתין לסלקא לאתחזאה בחזיו דחלמא. הכא בעי
בר נש לאכרעא ברבין לאודאה על נשמתין, ודא הוא על נשמותינו
הפקודות) עד דמטי להטוב שמך ולך נאה להודות. ודא הוא גו
רזא דשמא קרישא דאקרי (ה) ב"ם במוכין דא אקרי אל אלהים
דאיהו ברזא עלאה. (יבוסע כ"ב) אל אלהים יהוה הוא יודע, כללא דאלין
אתון אחרנין דנפקי מנייהו, (ר"ב) והכא איהו רזא חדא דכלהו ירכין
מברבין) ולתתא רזא דחלמא. רזא לההוא אתר לאעלא בהו נשמתין.
ובעינן לאמשכא בהני ברכאן, בגין לאשכחא ניחא בהאי עלמא
ובעלמא דאתי. היכלא תתאה לתתא שים שלום טובה וברכה.
הכא איהו כללא דשלום, שלום לעילא שלום לתתא, שלום לכל
סטרין, שלום בפמלייא דלעילא שלום בפמלייא דלתתא. דא איהו
פמלייא דלתתא (דאיהו היכלא דלתתא ודא) בחבורא חדא בפמלייא
(כ"ב) בהיכלא) דלעילא, ומהכא נגיד לכל אינון תתאי דלברזיהכא אתכליל
ואשתלים כלא כחדא עילא ותתא בנהירו חדא, לאשתלמא שם מלא יי
אלהים. שם דא דאיהו שלם בכל אינון היכלין, בכל אינון נהורין עלאין
למהו כללהו חד. (שים שלום טובה וברכה) האי בר נש בר אשתאיל
מהיכלא דא לנפקא לבר, ישוי גרמיה כמאן דנפיק מחברותא דמלכא,
ומגו היכליה, וימאיך גרמיה קמיה. אבל יחדו גרמיה, דהא קדמאה
איהו לנטלא עטרא דמשיכו דברכאן, דנגדין מיחודא דמאריה. דא
איהו בר דאיהו מהיכלא דמלכא, דהא בהאי שעתא דקא נפיק מקמי
מלכא, וכלא קשיר בכל הני סטרין, בקשורא (ק"י כ) דיחודא וברכאן
וקדושה ותוספת קדושה, קדשא בריך הוא קרי לפמלייא דלעילא.
ואמר לון, כתובו להאי בר נש פלנייא מאינון דאקרין חושבי שמו.
מאן חושבי שמו, אינון דמחשבי ומכוונין ברזא דשמיה, ליחדא היכלין

ותיבא

בהיכלין

(ה) ס"א ותיבא עלת כ סמטת אל אל אלטיא ולטי סכיהא מכלן טות סטירו כסוד ולכן אלת כס חב ככ"ב סדר פסח דסס כמ"ב
טות יותר מחתין ויותר דין מ"ס אלטיא :

בהיכלין, לקשרא קשרין וליחידא כלהו ביחודא חדא. ואלין אינון
 חושבי שמו כמה דאת אמר (מלאכי ג') ולחושבי שמו, כדון אכתיבו ליה
 ואתרשים ואשתמודע לעילא, (ואתרשים) ואשתלים איהו לעילא ותתא.
 ומאן דקריב קמי מאריה וצלי צלותיה ולא אשלים יחודא, ולא חייש
 על יקרא דמאריה לקשרא קשרין כדקאמרן, טב ליה דלא אכרי.
 וקדשא בריך הוא אמר (ירמיה כ"ב) כתבו את האיש הזה ערירי גבר לא
 יצלה בימיו. ודא איהו (משלי ב"ח) גוזל אביו ואמו. הכא אשתלים כלא
 לעילא ותתא רזא דשמא קדישא שליטא לעילא. מצפין מצפין
 (סמות ז"ר) " אל רחום וחנון, הכא איהו רזא דשמא קדישא דא
 לאתקדשא באתווי כבי עשרה, ואתוון אחרנין בקדושה (6) דיחידאי
 בצלותא. בתר דסיים קאים על רגלוי לאודאה (ק"ז ז') על חובוי, כגין
 דלא יהא פטרא דפומא לסטרא אחרא לאסטאה ליה, ואתכפייא קמיה
 ויקים בקיומיה לאתברכא מבי מלכא. וזכאה חולקיה מאן דאתקדש
 כהאי גוונא בצלותא כדקאמרן, וקשר קשרין ויחד יחודין ויתכוון ככלא
 כדקא יאות, ולא יסטי לימינא ולשמאלא. צלותיה לא אהדר כריקנייא
 קדשא בריך הוא גזיר ואיהו מבטל על דא כתיב (משלי כ"ג) ישמח אביך
 ואמך ותגל יולדתך. אית ליה חולקא בעלמא דין ובעלמא דאתי
 (אסתר ז') (בערב היא באה היינו) כתיב (משלי ז') ותקם בעוד לילה
 ותתן טרף לביתה וחק לגערותיה, מההוא דבוייא דברכאן וקדושה
 ותוספת קדושה דקא נטלא כמה דאת אמר (כרמיית מ"ט) ולערב יחלק
 שלל, דפליגת חולקא לכלא, ואפילו לסטרא אחרא חולקא בלחודאה,
 ורזא דא רזא לבני מהימנותא. חולקא דסטרא אחרא מסאכא, כל אינון
 חוכין וכל אינון חטאין דההוא בר גש, דקשר קשרין דיחודא דאתנוודה
 עליהו, כלהו שריין עליה דסטרא אחרא, ואינון חולקא ואחסנתא
 דסטרא אחרא מסאכא. (דרס"ב ע"ב) ואי לא אודי, עליה אשתכח מקטרנא
 ויכיל ליה. ואי אודי על כל חובוי בההיא צלותא דקשר קשרין דיחודא
 ואתברכאן עלאי ותתאי, ומההוא חולקא דסטרא אחרא. כל אינון
 חוכין וחטאין דאודי עליהו נטלא לון לחולקיה. ורזא דא שעיר.

(6) כל שוכו מ"ט כרב זכ"ס סחייד יאמר י"ג מרח כסדר החל"ב יסו הן חזיון חזיון הכ"ל ככלן וזימרו כלליות ר"ל שאם היה
 וזימרו כסדר מסת"ס הן יוכל להימרו כדרך עקלב ללבוך הם קומרו כלומותיו ככה"כ או לייך לזימרו בקירח כתיב וכפ"ט
 ספוסק"ב - רפ"ז

דְּכַתִּיב (ויקרא י"ג) וְהַתּוֹדָה עָלָיו אַתְּ כָּל עֲוֹנוֹת וְגוֹמֵר וּכְתִיב וְנִשָּׂא הַשְּׁעִיר
 וְגוֹמֵר דָּא הוּא חוֹלְקִיהָ וְעַדְבִּיהָ וְאַחֲסַנְתִּיהָ • וְאִי הָהוּא בֵּר נֶשׁ תָּב
 לְסַרְתְּנֵי דְחֻבּוֹי וְוִי לִיה דְּכֻלְהוּ נְטִיל לֹון מֵהָהוּא סְטְרָא בְּעַל כְּרַחֲיָה
 דְּהָהוּא סְטְרָא וּמְגוּ דְנְטִיל לֹון מֵהָאֵי סְטְרָא בְּעַל כְּרַחֲיָה דְּהָהוּא סְטְרָא
 כְּדִין אֲבָאִישׁ לִיה וְאַתְּהַפֵּךְ עָלֶיהָ מִקְטְרִגָּא וְקְטְרִיג לִיה • וְכֵד יְהוּדֵי
 עָלִייהוּ נְטִיל לֹון הָהוּא סְטְרָא אַחְרָא וְאִיהוּ עַדְבִּיהָ וְחוֹלְקִיהָ • וְרִזָּא דָּא
 הָכִי נְמִי קְרַבְנָא דְבְּעֵי לְאוּדָאָה עַל הָהוּא קְרַבְנָא כָּל חֻבּוֹי וְחֻטְאֵי
 לְמִיָּהֵב חוֹלְקָא לְמָאן דְּאַצְטְרִיךְ • קְרַבְנָא כְּלָא לְסְטְרָא דָּא חוֹלְקָא
 דְּקֻדְשָׁא וְרַעוּתָא דְּקֻדְשָׁא, וְלְסְטְרָא דָּא הָהוּא חוֹלְקָא דְּאִינוּן חוֹבִין
 וְחֻטְאִין דְּאִתִּיִּהִיבוּ בְּהוֹדָאָה עַל הָהוּא בִּשְׂרָא דְּקְרַבְנָא כְּמֵה
 דְּכַתִּיב (מסעי כ"ה) אִם רֶעֶב שׁוֹנֵאךְ הֵאכִילֶהוּ לֶחֶם וְגוֹמֵר כִּי (ה) גַּחְלִים
 אֲתָה חוֹתָה וְגוֹמֵר • וְסִימְנִיךְ (הַסְּתֵר ה) יָבֵא הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּן אֵל הַמִּשְׁתָּה •
 זְכָאָה אִיהוּ מָאן דִּידַע אֲרַחֲיָה לְמִיָּהֵךְ בְּאַרְחַ קְשׁוּט • וְכָל מָאן דְּלֵי
 יָדַע לְסְדְרָא שְׁכַחָא דְּמֵאֲרִיָּה טָב לִיה דְּלֵא אֲכַרִי • בְּגִין דְּאַצְטְרִיךְ
 צְלוּתָא דְּאִיהוּ שְׁלֵמָא לְעִילָא • (בְּגִין דְּאַצְטְרִיךְ צְלוּתָא) מְגוּ מַחֲשַׁבָּה
 וְרַעוּתָא דְּלֵבָא וְקֵלָא וּמְלָה דִּשְׁפוּן לְמַעַבְדַּ שְׁלִימוּ וְקִשּׁוּרָא וְיַחְוּדָא
 לְעִילָא, כְּגוֹוֹנָא דְּאִיהוּ לְעִילָא, כְּגוֹוֹנָא דְּנִפְקָא שְׁלִימוּ מְעִילָא לְתַתָּא
 הָכִי אֲצְטְרִיךְ מַתָּא לְעִילָא, לְקִשְׂרָא קִשְׂרָא בְּדִקָּא יְאוּת, רִזָּא לְחַבְרִיָּא
 דִּיהֲכֹון בְּאַרְחַ מִיִּשְׂר • מַחֲשַׁבָּה • וְרַעוּתָא • וְקֵלָא • וּמְלָה • אֵלִין אַרְבַּע
 מִקְשְׂרִין קִשְׂרִין, לְבַתֵּר דְּקִשְׂרֵי קִשְׂרִין כּוֹלְהוּ כְּחָדָא, אַתְּעִבִּידוּ כְּלָהוּ
 דְּתִיבָא חָדָא לְאַשְׂרָאָה עָלִייהוּ שְׁכִינְתָא, וְאַתְּעִבִּידוּ כּוֹלְהוּ אַרְבַּעַרָה
 סְמְכִין לְאַתְּעִטְרָא בְּהוּ, וְשְׁכִינְתָא אֲסַתְמִיךְ עָלִייהוּ בְּכָל אִינוּן קִשְׂרִין
 עֲלֵאִין • מַחֲשַׁבָּה אֲפִיק רַעוּתָא (רַעוּתָא אֲפִיק קֵלָא) רַעוּתָא דְּנִפְיָק מְגוּ
 מַחֲשַׁבָּה אֲפִיק קֵלָא דְּאַשְׁתַּמַּע, וְהָהוּא קֵלָא דְּאַשְׁתַּמַּע, סְלִיק לְקִשְׂרָא
 קִשְׂרִין מַתָּא לְעִילָא, הֵיכְלִין תַּתְּאִין בְּעֲלֵאִין, קֵלָא דְּאִיהוּ קִשִּׁיר קִשְׂרִין
 וּמִשִּׁיךְ בְּרַכָּאן מְעִילָא לְתַתָּא בְּלַחֲשׁוּ, סְמִיךְ אֵלִין אַרְבַּעַה סְמְכִין •
 מַחֲשַׁבָּה • וְרַעוּתָא • קֵלָא • וּמְלָה • סְמִיכוּ בְּסִימָא דְּקִשּׁוּרָא אַתְרֵהּ דְּכֻלָּא
 אַתְּקִשֵׁר בִּיה כְּחָדָא וְאַתְּעִבִּידוּ כְּלָהוּ חָד • זְכָאָה אִיהוּ בֵּר נֶשׁ דְּקִשֵׁר
 קִשְׂרִין דְּמֵאֲרִיָּה וְסִימִךְ סְמִיכִין בְּדִקָּא יְאוּת, וְאַתְּכוּון בְּכָל הֵנִי מִלִּין

דקאמרן זכאה איהו בהאי עלמא ובעלמא דאתי עד הכא אשתכללו
היכלין בסטרא דקדושה :

רבי שמעון פתח ואמר (סו"ט י') והמה באדם עברו ברית שם בגרו
כי מאן יגלה עפר מעיניך אדם קדמא, דקדשא בריך הוא
פקיד לך פקודא חדא ולא יכילת לקיימא בה בגין דאתפתית על
מלין בישין דאסטי לה ההוא חוייא בישא דכתיב (כרמית ג') והנחש
היה ערום, ובגין כך אתפתית אבתריה ונרמת מיתה לגרמך ולכר
אינון תולדין דנפקו מינד. תא חוי דכל מאן דאתפתא אבתריה
ונחית לגביה, כרגעא חדא יתאביד לגביה. תא חוי דוד הוה קיומא
נעין במקורא דמיין גבעין, וכד אתרחייא לארעא אחרא וצערין ליה,
ולפוס צעריה אתרחייא מארעא קדישא, אף על גב דנחית מדרגוי
לדרגא תתאה, קם בקיומיה ולא עאל לסטרא אחרא ואסתמר מניה
מה כתיב (שמואל ב' כ') ואולם חי יי וחי נפשה כי כפשע ביני ובין המות,
דהא נחית כדרגוי עד דהוה ביה האי שיעורא, וזכאה חולקיה מאן
דאסתמר מההוא סטרא בישא, ומכל דרגין דההוא סטרא דמשתכחי
בעלמא דכמה סטרין ודרגין אית ליצר הרע נחש עקלתון שטין מלאך
(דרס"ג ע"ב) המות יצר הרע והא אוקמוה דאף על גב דבשמהן אלין
אקרי שבע שמהן אינון ליה, שטין טמא שונא אבן מכשול ערל
רע צפוני אלין אינון שבע שמהן לקבל שבע דרגין דהיכלין דיליה,
דכלהו מסטרא מסאבא כדקאמרן. לקבל אלין שבעה שמהן אינון
דאקרי בהו גיהנם, אתר דאתדנו ביה חייבייא דעלמא ואלין אינון
בוד שחת דומה טיט היון שאול צלמות ארץ תחתית כל אלין
שבעה מדורין דגיהנם, לקבל אלין שבע שמהן דאית ליה ליצר הרע
והא אוקימנא דכמה דאית דרגין והיכלין לסטר קדושה, הכי נמי
לסטר מסאבא וכלהו משתכחי ושלטי בעלמא. בסטר מסאבא
(כ"ט שמאלא) שבעה היכלין אינון דאינון לקבל שבעה שמהן דאקרי
בהו גיהנם, (ס"ט יצר הרע) וכלהו קיימי (לאסטארה בישא) לדייניא
ולסאבא לאינון חייבי עלמא דרבקי בהו ולא אסתמרן ארחייהו מניה,
כד אינון בהאי עלמא. דהא מאן דאתי לאתרכאה בהאי עלמא
בסטרא דרכייא מדכאין ליה בההוא אתר דאקרי רזא דמהימניתא

דכמה דרגין אינון וכמה ממנן, דכלהו קיימין לקרבא לבני נשא לפולחניה
 דקדשא בריך הוא ולדכאה ליה. ומאן דאתי לאסתאבא, מסאבין ליה
 כהאי סטרא אחרא דאיהו מסאבא, דהא כמה דרגין וכמה ממנן
 כלהו קיימי לסאבא לון לבני נשא. מאן דיקרב בהו ואתי לאתמשבא
 בתר ההוא סטרא כישא עליה כתיב (ספ"ט) מי גבר יחידה ולי
 יראה מות ימלט נפשו וגומר. מאן איהו בר נש דאתברי בעלמא דלא
 יחמי מותא, ההוא דכל עלמא אתמשבאן אבתריה. דהא כההוא
 זמנא דאתי בר נש למיהב חושבנא קמי מאריה, עד לא יפוק מהאי
 עלמא, חמי ליה והא אוקימנא. ואלין שבעה היכלין דאינון שבעה
 מדורין לגהינם. תריסר ירחין אקרו, בגין דהא כמה דאית לסטר
 מהימנותא תריסר ירחין דרגין קדישין, הכי נמי אית לסטרא אחרא.
 דא תריסר ירחין, דחייבייא אתרנו בהו ונשמתא דילהו אתדנת בהו.
 זכאה חולקיהו דצדיקייא דאתמנען רגלייהו מניירו בהו כהאי עלמא
 ולי מתקרבי לתרעיהו, בגין לאשתובא מנייהו כההוא עלמא :

היכלא (6) קדמאה שירותא דסטרא דיצר הרע. האי היכלא קדמאה
 אקרי בור ריקא מכלא, מאן דאתי לאעלא ביה לית מאן דאחיד
 ביה, כלהו דחין ליה למנפל דלא יקום, לית ביה סמך לטב. כהאי
 היכלא קיימא חד ממנא ודומה שמה, והאי איהו קיימא לעילא ותתא.
 דא איהו אחיד בנשמתא, כד אתרחייא מהיכלא קדישא על דא דההוא
 ממנא טהריאל. והאי איהו קאים לגבי ההוא תרעא דההוא סטרא
 קדישא, ובגין כך קיימא האי דימא לאחדא לה לנשמתא וכמה גרדיני
 נימוסין בהדיה. ותחות האי ממנא קיימא חד ממנא אחרא, די אלף
 ורבבן תחותיה, והאי ממנא אקרי פתות דא הוא דאיהו קיימא לפתאה
 בני נשא. והאי איהו דשרי לגביה, ואסטי ליה לאסתכלא ולעייני
 כמה דלא אצטריך בבמה זנוגין ובכמה גאופין. וכל אינון דעמיה
 כלהו קיימן לגביה ואזלין קמיה, ואכריחין ליה לאסטאה עיניו לאסתכלא
 כמה דלא אצטריך, והאי איהו (סרסס"ס דאיהו) סרסורא כישא לכל
 אינון בישין. האי קאים על קברא בזמנא דאתדן ההוא גופא, ותפר
 ליה עינוי בגין דאיהו רוח לון כד איהו כהאי עלמא ודיליה אינון.

ובהאי

(6) סס ככריאס סכיכ סיכלי סקרוסס וסיכל זח סכר לככט סספיר ססס עספיר אל וע' כויס סרקיט. סימ"ג

ובהאי אתר אתרנת נשמתא, עד דעאלת להאי אתר דאקרי בור, וכמה
 נחשים ועקרבנים אית ביה, דכלהו עקצי לה להאי (דרס'ג ע"ב) נשמתא ואחרי
 בה ודיינין לה. לגו מן דא אית רוחא אחרא מסאבא, דאיהו עלאה על
 כלא, ודא קיימא על כל היכלא דא, וכלהו נטלי כגנייה והאי אקרי
 גמגימא. האי הוא (ימ' ד' ה') סומקא כוורדא, איהו קאים לאבאשא תרין.
 דהא כד עלותא דבר נש אתרתייא, ולא זכי בה ההוא בר נש, האי
 רוחא קיימא וסלקא, ואשתתף ברוחא מסאבא עלאה על כלא, ואסטי
 לעילא וארכיר חובי דבר נש קמי קדשא בריך הוא, וסימניך (סויב' ה') ויבא
 ג'ם השטן בתוכם. ולא כתיב ויבא השטן אלא ג'ם. ומהאי רוחא
 בישא תליין כמה גרדינין אחרנין, דאינון ממנן לאחדא מלה בישא,
 או מלה טינופא דאפיק בר נש מפומיה, ולבתר אפיק מלין קרישין, וי
 לון ווי לחייהון, אלין אינון בני נשא דגרמי לאלין גרדינין אחרנין
 לשלטאה ולמפגם אתר קדישא, ווי לון בהאי עלמא ווי לון לעלמא
 דאתי, כגין דאלין רוחין מסאבין נטלין האי מלה מסאבא, וכד אפיק
 בר נש לבתר מלה קדישא, אקדימו אלין רוחי מסאבי ונטלי דהיא
 מלה מסאבא, ומסאבי לההיא מלה קדישא, ולא זכי ביה בר נש, וככיכול
 תשש חילא קדישא. ועילא מאלין אית חד ממנא ספסיריטא שמייה,
 וכמה גרדיני נימוסין והאי ממנא דעלייהו, נטלי אינון מלין בישין, והכי
 נמי נטלי כל אלין מלין דזריק בר נש בידוי כד רוגזא שרזייה עלוי,
 דהא כרין האי ממנא ספסיריטא, נקיט האי מלה דזריק בר נש ברוגזיה,
 וסליק ואמר דא הוא קרבנא דפלניא דקריב לסטרא דילן. כגין דכל
 סטרא דנייחא איהו מסטרא דימינא ומסטרא דמהימנותא, וכל סטרא
 דרוגזא איהו מסטרא אחרא בישא סטרא מסאבא. ועל דא מאן דאשדי
 מן ידוי מידי ברוגזא, כל אלין נטלין לה להאי מלה דאזדריק, וסלקי לה
 לעילא ואתקריב לההוא סטרא, ואמרי דא פולחנא דקרבנא דפלניא,
 וכרוזא קארי בכל אינון רקיעין ואמרי, ווי לפלניא דאסטי בתר אל זר
 ופולח לאל אחר. וכרוזא קארי זמנא תניינא ואמר (סושע' ו') אוי להם
 כי נדרו ממני וגומר. זכאה איהו בר נש דאסתמר מארחוי ולא
 יסטי לימינא ולשמאלא, ולא ינפל בגו בירא עמיקא דלא יכיל
 לסלקא מניה:

היכלא תניינא, היכלא דא איהו חשוד יתיר על היכלא קדמאה, האי
 אקרי שחת, לקבל שמא דאקרי טמא, בגין דהיכלא קדמאה
 אקרי בור, לקבל שמא דאמרי שטן, והאי אקרי שחת לקבל שמא
 דאקרי טמא. בהיכלא דא קיימין תלת פתחין לתלת סטרין:

פתחא קדמאה ביה קיימא חד ממנא עסטיריא שמייה, וכמה אלף
 ורבעין ממנן תחותיה, והאי איהו קיימא על כל אינון דמחבלי
 ארחייהו לאושדא זרעא על ארעא, או דמפקי זרעא דלא כארעא, או
 לכל אינון דמזנו בדייהו, אלין אינון דלא חמאן אנפי שכינתא כלל.
 אלא האי ממנא דבסטר מסאבא דקאמרן נפיק בההוא זמנא וכמה
 אינון אלף ורבעין בלהו מתכנפי על ההוא בר נש, ומסאבי ליה בהאי
 עלמא. ולבתר בר נפק נשמתייה מניה מהאי עלמא, האי ממנא וכל
 אינון דעמיה מסאבין ליה לנשמתייה ואחרין בה (אסתאבת בהו) ואעילו
 לה לאתרנא בהו. ואלין אקרון שכבת זרע רותחת, דכלהו רוגזין
 מסאבין בלהו קיימין על דא, בגין דכלהו קיימין ושראן עליה דבר נש
 בההוא זמנא דארחת גרמיה וחמים ליה לתיאובתא דא. וכדן נטלין
 ליה לההוא תיאובתא. וההוא זרעא דא תושד בארעא, ואתתקפו
 ביה ונטלי ליה וסלקי ליה לעילא, וגרמו דברית דא ישתעבד
 בסטר מסאבא:

(דרס"ד ע"ב) פתחא תניינא ביה קיימא ממנא אחרא טסקיפ"ה שמייה.
 והאי איהו ממנא על כל אינון דמחבלי ארחייהו,
 דלא אושדי זרעא על ארעא אלא דאושדי זרעא כבעירי, או באיסורין
 חמורין דאורייתא באינון עריות. האי ממנא וכמה אלף ורבעין דעמיה,
 בלהו קיימי עליה לסאבא ליה ולמידן ליה כמה דאתמר באינון אחרנין תא
 חזי האי ממנא בידיה כסא חדא, ואקרי כוס התרעלה, כוס חמתו, וכל
 אינון קטולי בית דין דאתקטלו או אתענשו על חובין אלין, כלהו
 אתעקרו מאלין סטרין מסאבין, ולא אית לון חולקא בהון ובהאי כסא
 דאקרי כוס התרעלה, בגין כסא אחרא דשתו בקדמיתא. וכל אינון
 דלא שתו ההוא כסא דבית דין לאתעקרא מהאי כוס התרעלה לבתר
 כד נפיק נשמתייה מהאי עלמא, האי ממנא וכל אינון דעמיה אחרין
 ביה, ודא הוא יום המר, ורוו לה להאי נשמתא מכמה דינין משניין

אלן מאלין • בהיכלא דא קיימא חד רוחא דאלין ממנן תחותיה ודא
 הוא ניאציריאל • מהאי רוחא תקיפא נפקי תלת טיפין מדין, דנפלי
 בהאי (רמ"ו כ) כוס התרעלה • חד אקרי חצ"ן, וחד אקרי מר המות,
 וחד אקרי קובעת, (ר"ה) וכלהו מתבנשי להאי כוס לבתר ואלין תלת
 טיפין נפלו לבתר מהאי כוס בההיא חרבא דקטלא בני נשא כמה
 דאנקמוה • פתחא תליתאה ביה קיימא ממנא חד סנגדיאל שמייה,
 והאי איהו ממנא על כל אינון דעילי האי ברית קדישא באינתו
 אחרא, דאיהו מההוא סטרא דאל נכר, וכל אינון דמחבלי ארתיהו
 ברא, ומשקרי באת קיימא קדישא האי ממנא וכל אינון ממנן דעמיה,
 כלהו מצירי בנווייהו ציורין דאינון נשין מסאבין, דאסתאב בהו ההוא
 קיימא קדישא, וכלהו אתרשימו קמיה בד נפיק בר נש מהאי עלמא,
 ומסאכי ליה לבתר לההוא רוחא • ובהיכלא דא תליין כל רוי דחרשין
 לקטלא בני נשא עד לא ימטי זמנייהו, וכלהו חרשין דאצטריכו בני
 נשא, אינון דחרשי תרשייהו לאסתאבא בהו, כגון דהוה בלעם חרש
 בחרשוי, ואסתאב בקדמיתא במסאבו דורעא רותחת דאשרי בכעדי,
 ובגין דא ביה אתרן בההוא שכבת זרע רותחת דקאמרן • ועל דא
 האי היכלא אקרי שחת טמא • ובהאי היכלא אית רוחא אחרא, די
 ממנא תחות ההוא רוחא דלעילא, והאי אקרי סרטיא, וכמה ארף
 ורבבן תחותיה, (ק"ב) וכלהו קיימי על ההיא מלה דנפיק בהדי רוחא
 דבר נש בחלמא מגו סטרא קדישא • האי רוחא מסאבא וכל אינון
 גרדינין דעמיה, כלהו נפקי ומתחבראן בההיא מלה, ונחתו בה ומתערבי
 בהדה בגין לאכחשא לה מניה • ואודעין ליה לבר נש מלין אחרנין
 מלין כריבין במלה דקשוט, דכך ארחוי דכריבא דאלמלא לא נטיל
 מלה דקשוט, לא יכיל לתקנא כדיבוי • אוף הכא אלן כיון דמתערבי
 במלי קשוט, ומכחישי לון מניה, מודעי ליה מלה דקשוט בגין לקיימא
 כריבוי • לבתר מתפשטי כל אינון תתאי (ס"ה) ומתפשטא ההיא מלה
 באינון תתאי לתתא דלית לון קיומא ולא מתקיימי, ואודעי מלין
 בעלמא לכמה סטרין (ר"ה) וכל הני אינון לתתא בדרגין דמתפרשין לבר
 לכמה סטרין לכמה זינין • מהיכלא דא נפקין תרין רוחין דמתהפכאן
 לזמנין גוברין לזמנין נשין ואלין אזלין ושטאן בעלמא באורא וחייכאן בבני

נְשֵׂא בְּגוֹ חֶלְמָא, וְאַתְחֻזֵּן לֹון לְגוֹבְרִין כְּנִשְׁיָן שְׁפִירִין כְּחִזּוֹ דְחֶלְמָא, וְנִטְלִי
 תִּיאִיבְתָא דְבַר נִשְׂ. אוֹף הֵכִי לְנִשְׁיָן אַתְחֻזֵּן כְּגוֹבְרִין, וְאַלִין אַקְרוּן רַעָה
 וְנִגַּע בְּמָה דָּאֵת אִמֵּר לֹא תֵאֵנָה אֵלֶיךָ רַעָה וְנִגַּע לֹא יִקְרַב בְּאַהֲלֶיךָ,
 וְאַלִין אַקְרוּן רוּחִי תֵתֵאִי לְתֵתֵאִי דְנִפְקִי מְגוֹ שְׁלֵהוּבֵא דְאִשָּׁא, דְכַד נִטְרִין
 אֵלִין רוּחִין דְלַעֲלֵא דִי בְּגוֹ הֵיכְלָא דֵא, נִפְקִי תְרִי שְׁלֵהוּבֵי דְאִשָּׁא וְאַלִין
 סְסָאן בְּעֶלְמָא. וְאַתְעַבִּירוּ אֵלִין תְּרִין רוּחִין כְּדִקְאֵמְרֵן, וְכֹלָא בְּסִטְרָא
 דֵא מְסֵאבָא. וְכֵאִין אֵינֹון צְדִיקִיָּא דְאַתְמַנְעֵן מְסִטְרִין אֵלִין וְאַסְתְּמֵרוּ
 מְנִיָּהוּ. וְעַל (דְרִסִיד ע"ב) דֵא כְּתִיב (מַעֲלֵי ו') לְשִׁמְרֵךְ מֵאִשָּׁה זָרָה וְגוֹמֵר:
 הֵיכְלָא תְלִיתָאָה, הֵיכְלָא דֵא אִיהוּ הֵיכְלָא דְאִפִּיל וְחִשִּׁיךְ, וְלִית בֵּיה
 נְהוּרָא כֹלֵל, וְאִיהוּ אִפִּיל יִתִיר מִן קְדֵמָאִי. וְהֵאִי אִיהוּ דְאַקְרִי
 דוּמָה, לְקַבֵּל שְׂמָא דְאַקְרִי שׁוּנָא. בְּהֵיכְלָא דֵא קִימֵי אַרְבַּע פְּתַחִין,
 חֵד קִימָא לְסִטְרָא דֵא וְחֵד לְסִטְרָא דֵא, וְכֹן לְאַרְבַּע סְטְרִין. חֵד מִמְנָא
 קִימָא עַל הָאִי פְתַחָא קְדֵמָאָה, וְהֵאִי מִמְנָא קִימָא בְּהַהוּא רְתִקִּפוּ
 דְרוּגָא דְעֶלְמָאִי כְּדֵינָא שְׂרִיָּא בְּעֶלְמָא, הָאִי מִמְנָא דְשְׂרִי בְּהָאִי
 פְתַחָא, נִטְלִי זִינִין וְאַנַח לֹון לְאֵינֹון תְּרַעִין דְבִי בְנִישְׁתָּא, (כ"ח דְבִנֵי נִשָּׂא)
 וְהֵאִי אַקְרִי סְקְפוּרְטִיָּא, וְדֵא הוּא בְּשִׁלּוּנָא דְעֶלְמָא וְעַל דֵא כְּתִיב (ס"ד)
 דְרַךְ רְשָׁעִים בְּאִפְלָה לֹא יִדְעוּ בְּמָה יִכְשֻׁלוּ (הָאִי מִמְנָא קִימָא עַל
 פְרִשְׁת אַרְחִין לְמַחְמִי) בְּהַהוּא זְמָנָא דֵאִיהוּ שְׁלִיט וְשְׂרִיָּא דֵינָא בְּעֶלְמָא,
 אִיהוּ קִימָא לְמַחְמִי לְמָאן דֵאִזִּיל יְחִידָאִי בְּשׁוּקָא, וְאִי הוּא אַעֲרַע בְּהַרְדִּיה
 יְבִיל לְנִזְקָא לִיה וְלֵאֲתַרְעֵ מוֹלִיָּה. פְתַחָא תְנִינָא בֵּיה קִימָא חֵד מִמְנָא
 אַחֲרֵינָא, וְדֵא אִיהוּ קִימָא לְנִטְלָא פְתַקִין דְדֵינָא, וְדֵא אִיהוּ סְנַגְדִּיָּאֵל,
 וְתַחֲתוֹת יְדִיה כְּמָה גְרִדֵּי נְמוּסִין דְשִׁלְטָאן, דְקִימִין לְקַבֵּלָא אֵינֹון פְתַקִין
 דְדֵינָא, וְהֵאִי קִימָא עַל פְתַחָא דֵא. וְכַד נִטְלִי פְתַקָא דְדֵינָא הֵאִי
 קִימָא עַל פְתַחָא דֵא, וְנַחֲתִית לְתַתָּא לְאֵינֹון פְתַחִין חִשׁוּכָאן דְלְתַתָּא, חֵד
 לְבַהוּא דְאַקְרִי שַׁחַת. וְחֵד לְהַהוּא דְאַקְרִי בּוּר, דֵאֵינֹון לְתַתָּא. וְתַמֵּן כְּמָה
 אָף וְכְמָה דְרַבְּכֵן כְּמִנֵּן רְשִׁלְטִי בְּעֶלְמָא לְמַעַבְדֵי דֵינָא, וְאַשְׁתְּלִים דֵינָא בְּהַהוּא
 פְתַקָא. פְתַחָא תְלִיתָאָה. בְּהָאִי פְתַחָא אֵית מִמְנָא אַחֲרָא אֲנַגְרִיוֹן
 שְׂמִיָּה. וְדֵא אִיהוּ קִימָא עַל כָּל אֵינֹון מְרַעִין וּמְכַאֲוִבִין וְחִלְחוּלִין
 וְאַשָּׁא דְגֵרְמִי, דֵּהָא מְנִיָּה נִפְקִי כְּמָה וְכְמָה אֵלֶף וְרַבְּכֵן דְמִמְנֵן עִמִּיהָ,
 עַל כָּל אֵינֹון מְרַעִין וּמְכַאֲוִבִין כְּמָה דְאַתְמֵר. פְתַחָא רְבִיעָאָה, הֵכָא

איהו חד רוחא דאתברי (רמ"ז כ) כפנימו דסיהרא ואקרי אסכר איהא
 קיימא על קטולי דרביי . ודא אתחוי לון וחייד בהון עד דקטיל לון
 ואדמי לון כאתתא אמיה דרביי , ומניקא לון וחייבא בהו ואחידת לון
 וקטלת לון . באמצעיתא דהאי היכלא קיימא חד רוחא דאקרי
 אנגריסון , האי אתמנא על כל אינון דמתין מבר תל'סר שנין עד
 עשרין שנין . האי איהו קטולא דילהון כמה דאוקימנא . ודא איהו
 בחכרותא (ר"ח בחכמתא) דהוא נחש (רמ"ס כ) כדקאמרן , וקיימא
 בהדיה ואזיל אבתריה . ועל דא אקרי מלאך המות טוב מאד דכתיב
 (בראשית ה') והנה טוב מאד ואוקימנא . מהבא מתפשטין . ונפקין תרין
 רוחין א"ף וחמ"ה , ואלין אתמנון על כל אינון דשמעי נזיפה ממאן דלעי
 באורייתא , ואתלצצן ביה , ולא חיישי עליה , וכן על כל אינון דחייבאן
 ממלי דאורייתא או ממלי דרבנן . מאף וחמ"ה אלין נפקין כמה אלף
 וכמה רבבן , וכלהו נפקי ושארן עליהו דבני נשא , אינון דמשתדלין
 באורייתא או דמשתדלי במלי דמצוה ואזלי באדחא דמצוה , בגין
 דיתעצבון ולא יחרון בה . ומתרין אלין דחיל משה בר חאבו ישראל
 ונחית מן טורא דכתיב (דברים ט') כי יגרתו מפני האף והחמה . תחות
 אלין אית רוחא חדא , דקיימא על כל אינון דמתערי בלישנא בישא , דכד
 מתערי בני נשא בלישנא בישא , או ההוא בר נש דאתער בלישנא בישא ,
 כדין אתער האי רוחא בישא מסאבא דלעילא דאקרי סכסיכ איהו
 שארי על ההוא אתערותא דלישנא בישא דשארן ביה בני נשא , ואיהו
 עאל לעילא , ונגרים בההוא אתערו דלישנא בישא מותא וחרבא וקטולא
 בעלמא , (דרס"ס ע"ה) ווי לאינון דמתערי להאי סטרא בישא , ולא נטרי
 פומיהו ולישניהון ולא חששי על דא , ולא ידעי דהא באתערו דלתתא
 תלייא אתערו דלעילא , בין לטב בין לכיש . תא חוי כד האי אתערו
 דלישנא בישא אתער לתתא , כדין האי נחש עקלתון סליק קשקשוי
 ואוקים לון בסליקו ואתער מרישיה ועד רגלוי . וכד קשקשוי סריקו
 ומתערי , כדין כל גופא אתער , קשקשוי אלין אינון כל גרדיני נימוסין
 דלבר , וכלהו מתערי ואחידן בההוא מלה בישא , ומתערי לגבי ההוא
 נחש בריח , כדין כל גופא בישא אתער מרישיה ועד רגלוי ככל הני
 היכלין דקאמרן . וכל אינון קשקשין בההוא גלדא נחתין לתתא ,

וזהו גלדא אתפשט מניה ונחית לתתא . וגופא סליק ואתער למהוי
 דלטורא לעילא . תא חזי אף על גב דזמנא קביעא איהו לכל חויין
 דעלמא לאתפשטא משכא דילהון . לא מתפשטי אלא בזמנא דמתערי
 בלישנא בישא לתתא, וכדין אתער ההוא רוחא (כ"ג חוייא) בישא לעילא,
 ופשט משכיה וקשקשוי מניה . דא סליק ודא נחית, וקשייא עליה ההוא
 אתפשטותא דקשקשוי במשכיה מכלא . מאי טעמא, בגין דאתפרש
 מזווגיה . דאלמלא הוה כלא בחבורא חדא, לא יכלין עלמין למסכל
 לון, ובלא בגין אתערותא דלישנא בישא דלתתא . וכד חויין דלתתא
 מתפשטי מההוא משכא, כדין כל חד וחד יהיב קלא, ואתער לכמה
 חויין דקיימי בההוא אתר דאקרי (כ"ד) בור, דתמן כמה נחשין
 קיימין . וכלהו דלטורין לאתערא להאי חוייא רבא, למהוי דלטורא
 על עלמא, וכלא בגין האי אתערו דלישנא בישא, כד קיימא אתערותא
 דיליה לתתא . כגוונא דא מאן דלעי באורייתא, כמה אינון דאקרון
 לשון הקדש, דמתחברן ומתערי אתערותא לההוא אתר דאקרי לשון
 הקדש, לשון מההוא קדש דלעילא, וכמה קדושות וקדושין מתערין מכל
 סטרין . זבאה חולקיהון דצדיקייא אינון דגרמי לאתערא קדושין לעילא
 ולתתא, קדושה דלעילא וקדושה דלתתא . ועל דא כתיב (ויקרא י"ג)
 והתקדשתם והייתם קדושים . והתקדשתם אלו מים ראשונים, ואינון
 אתקרון מיין עלאין . והייתם קדושים אלן מיין תתאין, ואקרון מים
 אחרונים, ומזון באמצע בין מים ראשונים למים אחרונים, ועל דא מזון
 לאו איהו במים אחרונים אלא במים ראשונים, מים ראשונים מעילא
 דמזונא תלייא ביה . ולא במים אחרונים, ורוזא לקדישי עריונין
 אתייהיב . זבאה חולקיהון בעלמא דין ובעלמא דאתי :

היכלא רביעאה, היכלא דא איהו דאקרי (ו' א') חוביה, ודא איהו טיש
 תיון, לקבל שמא אחרא דאקרי אבן מכשול וכלא חד, איהו
 חוביה בגין דתמן קיימי כל חובי דעלמא, אכרעותא דחובין, בגין דכד
 חבאן בני נשא, כל אינון גרדיני נימוסין נטלין אינון חובין ומנחי לון
 בהאי היכלא דאקרי חובה. וכל זכין דעלמא כלהו מלאכין קדישין
 דמכנן

(א) כולם שלכן השליכו את יוסף לבור הזך כו מים הלז נחשים ועיזים לסמך עליהו כח הקדונו מכלן ס'מ' (את' ויומק
 כמ' ס'כ סאיכת חכמים כמ' כר'ד מא')

דממנן על זכוון דעלמא, בלהו נטלי לאינון זכוון ואוקמי לון בהיכלא
 רביעאה דאקרי זכות, ותמן קיימי זכוון רבני נשא, וחובין קיימי בהיכלא
 אחרא דאקרי חובה. ואתקלו כחדא ביומא דראש השנה, כי גם את
 זה לעמת זה עשה האלהים. ולכתר דאכרעו זכין או חובין לסטרא
 דא או לסטרא דא, הכי נצח. ועל דא ביומא דראש השנה כד מתערין
 אלין תרין סטרין זכות וחובה, וכהו תליין חין ומות, אי זכין אכרעו
 לסטרא דא דאקרי זכות, אכתוב בר נש כההוא סטרא דאקרי חיים.
 (דרס"ס ע"ב) בגין דהני תרין סטרין קיימי כההוא יומא, דא בסטרא דא
 ודא בסטרא דא. אי זכי ההוא בר נש ונצחין אינון זכין, הא אכתוב
 ההוא בר נש לחיים, בגין דאחיד ביה האי סטרא קדישה דאקרי זכות,
 וחיים אחיד ביה, ואמר דא דילי הוא ודידי הוה וכדין אכתוב ההוא
 בר נש לחיים, ואכתוב דאיהו דיליה. ואי נצחין חובין, האי סטרא אחרא
 מסאבא דאקרי חובה ומות אחיד ביה ואמר, האי דידי הוא ודידי הוה
 וכדין אכתוב דאיהו דיליה, ודא הוא דתנינן דהא ביומא דא דראש
 השנה אכתוב בר נש או לחיים או למיתא. אי אכתוב בסטרא דקדושא
 אכתוב לחיים, ואתקיים תמן ואתדבק ביה ואי אכתוב לסטרא אחרא,
 אתקיים בסטרא דמסאבותא ודביק ביה, ודא הוא הן לחיים הן למות,
 ואתמשך בהאי סטרא או בהאי סטרא. כל זמנא דאיהו קיימא בסטרא
 דא דקדושא, כל קדושין וכל דכין מתדבקין ביה. יקרא, וקדשא בריך
 הוא יתיב וישמע ליה עליה כתיב (תקלים 3"ב) יקראני ואענהו עמו אנכי
 בצרה אחלצהו ואכבדהו ארך ימים אישביעהו ואראהו בישועתי. וכל
 זמנא דאיהו קיימא בסטרא אחרא דמסאבא, כל מסאבו וכל חובה
 וכל בישין מתדבקין ביה. יקרא, ולית מאן דישמע ליה, מרחקא איהו
 מקדשא בריך הוא עליה כתיב (סס ק"ט) רחוק מרשעים ישועה.
 וכתיב (ישעיה 6) גם כי תרבו תפלה אינני שומע היכלא דא איהו אתר
 דכל אינון דאקרון אלהים אחרים, בגין דאתגליין הכא, וכל אינון דמפתו
 להו לבני נשא בענוגין דהאי עלמא, לאזנאה לאתענגא בענוגי נאופין
 דעלמא, ומשכי להו בתר ענוגין ונאופין דהאי עלמא כדקאמרן. כהאי
 היכלא אתחזי חד רוחא שליט תקיפא דאיהו על כלהו, ודא אקרי אונף
 הכי אל, כגוננא דאתרא (יכ"ס 6) דבסטרא קדושה. האי איהו אל

נְכַדֹּר וְדָהּ אִיהוּ דַמְפְתִי לְבַר נֶשׁ דְלַעִי בְאֹרֵייתָהּ אוּ דְקָאִים בְּנֵי
 מִדְרֶשָׁא, הָאִי רוּחָהּ תְקִיפָא מִפְתִי לִיהּ וְחָשִׁיב כְּמַה הִרְהוּרִין, וְיִאמֹר
 מַה אַתְּ קָאִים הֵכָא, טַב לָךְ לְמִיָּהֵךְ בְּחִבְרָא בְאִינוּן דְגָאוּ עַל בְּנֵי נֶשָׁא,
 וְאִינוּן דְאֹלִין בְּתַר נֶשִׁין שְׁפִירָאן וּמִתְעַנְגִי בְעַנְוֵי עֵלְמָא, כִּיּוֹן דְבַר נֶשׁ
 אֲתַפְתִי אֲבַתְרִיהּ, כְּדִין כְּלָהוּ שְׁטִיין וְאֹלִי וְאֲתַמְשַׁכְּאן אֲבַתְרִיהּ, וּכְמַד
 אִינוּן אַחֲרֵינִין דְקִיִּמִין תְּחֹתֶיהּ, וְכְלָהוּ מִסָּאבֵי לִיהּ בְּהַאי עֵלְמָא וּמִסָּאבֵי
 לִיהּ בְּהַהוּא עֵלְמָא, (ק"ז ב') וְאִינוּן אֲקָרוּן צוּאָה רוּתַחַת דְכַתִּיב (שְׁעִיף ל') צֹא
 תֹאמֶר לוֹ, אִינוּן דְרֵגִין דְקִיִּמִין לְסָאבָא תְדִיר וְהָא אֲתַמֵּר: בְּאֲמַצְעִיתָא
 דְהָאִי הִכְלָא אִית רוּחָא אַחֲרָא דְאֲקָרִי נְגַע, וּמַהֲאִי נִפְקָא רוּחָא אַחֲרָא
 דְאֲקָרִי נְגַע צְרַעַת, וְאִיהוּ קִיִּמָּה תְדִיר לְסָאבָא לְכָל אִינוּן מְאֲרִירוּן
 דְלִישְׁנָא בִישָׁא, יִתִיר עַל כָּל מַה דְמִסָּאבִין לִיהּ: וְהָא (ה) נְגַע עֵלְמָא,
 אִיהוּ מִמְנָא עַל כָּל אִינוּן פְּתוּרֵי דְשַׁבְתָּא, דְכַד עִיִל שְׁבַתָּא וְלֹא אֲתַסְדְּרוּ
 בְּעַנְוָא דְשַׁבְתָּא כְּדָקָא יֹאזֵת, וְאִינוּן קָא מְבוּי עַנְוָא דְשַׁבְתָּא, הָאִי נְגַע
 נְטִיל לְאִינוּן פְּתוּרֵי דְלֹא אִינוּן בְּעַנְוֵי דְשַׁבְתָּא (כ"ב ב') כְּדָקָא מִרְן,
 וְכַד הָאִי נְטִיל לְאִינוּן פְּתוּרֵי, כָּל אִינוּן גְּרַדִּינֵי נִימוּסִין דְקִיִּמִי בִיהּ, כְּלָהוּ
 פְּתַחִי וְאֲמַרִי (מִכְלִים ק"ט) וְיֹאחֲב קִלְלָה וְתִבּוּאָהוּ וְלֹא חֲפִץ בְּבִרְכָה וְתִרְחַק
 מִמֶּנּוּ: וְיִלְבֵּשׁ קִלְלָה כְּמַדוּ וְגוֹמֵר: יִנְקִשׁ נוֹשֶׁה לְכָל אִשָּׁר לוֹ וְגוֹמֵר:
 אֵל יְהִי לוֹ מוֹשֵׁךְ חֶסֶד וְגוֹמֵר: וְהָא אוֹקִימָנָא בְּהַהוּא לִילִיא דְשַׁבְתָּא,
 כַּד פְּתוּרֵי אֲתִיִּיְהִיבוּ לְהַהוּא סְטְרָא בִישָׁא, כְּדִין אֲתַתְקַף הַהוּא סְטְרָא
 בִישָׁא מִסָּאבָא, וְהַהוּא בְר נֶשׁ אֲתַמְסֵר לְהַהוּא סְטְרָא וְוִי לִיהּ דֹּא תִנְרַע
 מְהַהוּא סְטְרָא קְדִישָׁא דְמַהִימְנוּתָא, וְאֲתַפְקֵד בְּסְטְרָא אַחֲרָא מִסָּאבָא:
 כְּגוֹנָא דָא בְּכָל אִינוּן סְעוּדַתֵי דִיוֹם טוֹב: הֵכָא בְּהַאי הִיכְלָא
 (דְרִסוּ ע"ה) בְּנֵי חַיִּי וּמוֹזֵנִי בְּהַפּוּכָא אִיהוּ, וּבְהַהוּא הִיכְלָא אַחֲרָא קְדִישָׁא
 לֹא קִיִּמִי תֵלַת אֲלִין וְתֵלִיין לְעֵילָא: (עִיין ו' ה') וְהֵכָא קִיִּמִין לְבִישׁ:
 דְכַד מְטִי בְר נֶשׁ לְהָאִי הִיכְלָא, הָא תַּמְן קִיִּמִין חִיוּן לְשִׁיצְאָה לֹון:
 וְהָא תַּמְן בְּנִין כַּד אִינוּן זְעִירִין, מְהֵכָא נִפְקָא בְּגִין לְאֲתַמְנָאָה קְטִיגוּרָא
 עֲלֵיהּ: וְהָא תַּמְן קִיִּמִין מוֹזֵנִי לְאֲעַבְרָא לֹון מְנִיה: וְכֵלָא תֵלִיִיא בְּחֹבָה,
 וְעַל דָּא אֲקָרִי הָאִי הִיכְלָא חֹבָה כְּמַה דֹּא תַמֵּר, וּמַהֲכָא נִפְקָא חֵד רוּחָא

מסאבא

(ה) ליל ככזם רע"כ ח' אצור שמי אח"כ מקיים כ סעודתו ענג אחספך ליון (לכט כו עתה סוף סרוח סיוולא מוס חכנע סלאס סוף
 ס' סלל לחסרין ענג שכו בכללותו אכל כנע לרעת סוף סררד ממיה על כ טיל ליום פרטי ככז סעודת א' מן סו סרמ"ז:

מסאבא דאקרי אריר יא, וכמה אלף ורפבן עמיה וכלהו אקרין אוררי
 יום כמה דאת אמר (אויכ ג) יקבוהו אוררי יום • והאי רוחא וכל אינון
 דעמיה, כלהו קיימי לנטלא ההיא מלה דלייט בר נש גרמיה ברוגזיה
 ואלין מתערי להאי חוויא דאקרי לוייתן נחש עקלתון, בגין לאייתארה
 ולאתערא לווטין על עלמא דרא הוא דכתיב יקבוהו אוררי יום וגומר
 ואלין אוררי יום שלטין על רגעי ושעתי דיומא, ונטלי אינון מלין דלייט
 בר נש גרמיה, בין ברוגזא בין באומא, ובההיא מלה מתערי להאי
 נחש עקלתון דאקרי לוייתן, בגין לקיימא ליה לחבלא לעלמא, ועל דא
 לייט איוב יומיה בצעריה ולא גופיה, דכתיב ויקלל את יומו בתחלה,
 ולבתר יקבוהו אוררי יום • רחמנא לישזבן מסטרא בישא ומתוקפוי •
 ומכל מלה בישא :

היכלא חמישאה • היכלא דא איהו היכלא דאקרי (ח) שאור, לקבל
 ההוא שמא דאקרי ערל, והא אוקימנא דדא איהו רזא דערלה •
 בהאי היכלא אית חד פתחא וחד ממנא עליה, ודא איהו ממנא
 לאתערא תדיר קטרוגא על עלמא, והאי רוחא אקרי איבה, בגין דשמא
 דהאי פתחא איבה שמיה, וסימניך (כראשית ג) ואיבה אשית בינה ובין
 האשה וגומר. בהאי היכלא קיימא חד רוחא דשליט על כלא, והאי
 אקרי שודד, ואיהו שור ושבר • ודא הוא שודד בטורי רמאי גו טירין
 וטורין. מהיכלא דא ינקי כל אינון משדדי ומשצי בחרבנין • ומחבא
 נפקין כל אינון דקטלי בסייפין ורומחין, ואלין בתר להט דהחרב
 המתהפכת לשיצאה כלא • מהאי נפק רוחא אחרא ואקרי שוד, וכד
 שליט כפנא על עלמא, האי רוחא דאקרי שוד איהו אשתבח, ורוחא
 אחרא אשתתף עמיה דאקרי כפן, ואלין אזלי בעלמא ומשתכחי
 לקבל בני נשא והיינו דכתיב (אויכ ס) לשוד ולכפן תשחק • ואלין
 עבדין קטרוגא לבני נשא ומשדדי לכלא • חד דאקרי שוד בתר דאזיל
 בגו טורין רמאין, ושדדי וחרבי ושצי כלא, כרין תב ושדד לבני נשא
 ומתין בחולשא דיליה • וכד אכלי בני נשא לא שבעין, בגין דאיהו
 שלטא בעלמא • ובההוא זמנא מאן דעביד חסד עם בני נשא, ויהיב
 לון למיכל ולמשתי, כדאי איהו לדחייא לון לאלין תרין רוחין לבר,

דלא

דלא שלטי בעלמא • וכד ישראל לא עבדי חסד עם בני נשא, ושאר
 עמין עבדי חסד בעלמא, כדן אלן תרין רוחין מתבסמין מל"ירו
 ומתתקפי עליהו דישראל, בגין דהא כדן אתקף ההוא סטרא אחרא
 וישראל אתכפ"ין • וכד ישראל עבדי חסד, אתכפ"יא ההוא סטרי
 אחרא ואתחלש, וסטרא דקרושה אתקף, וכד ישראל לא מתערי בחסד,
 אינון תרין רוחין (ר"ב) מתבסמי חד אתבסס להו לישאר עמין) מתהפכי
 לאכפ"יא לון לישראל, וכדן אינון ברכאן דנחתי מלעילא מסטר ימינא,
 ינקי לון שאר עמין (ר"ב) וקיימא לההוא סטרא) והדא הו"ל דכתיב
 (ס"ד ב') שמוני נוטרה את הכרמים, אלן שאר עמין • פרמי שלי לא
 נטרתי אלן ישראל • בגין דשאר עמין משכי ליה בגוויירו, באינון
 חסדים דעבדין עם בני נשא, וישראל מרחקן ליה מגווייהו • בגין דלא
 משתדלי באינון חסדים כשאר עמין • ותחות אלן רוחין קיימין כל
 אינון דאקרון ערלה • זמורי (דרסו ע"ב) ערלה • ענפי ערלה • ועילי
 מנהון חד ממנא דאקרי גזר דינ"א • והאי איהו קיימא על כל אינון
 דלא נטרי שני ערלה דאילנא • ועל כל אינון דמעכבי את קיימא
 לברייהו, ועל דא בעא חוי"א לקטרא לבריה דמשה, (ב) ער דגזרת ליה
 צפורה דכתיב (שמות ד') ותקח צפורה צד ותכרת את ערלת בנה וגומר
 והאי רוחא ממנא על בני נשא דמחבלי ארחיהו, ולא חיישי ליקרא
 דמאריהון למיטר את קיימא קדישא, והאי אעיל לון לגיהנס לההוא
 אתר דאקרי שאול ואבדון, ואתרן תמן כמה דאוקימנא הבא • בהאי
 היכלא לגו באמצעיתא קיימא חד רוחא, דאיהו קיימא וכמין על
 ארחין ושבילין, למחמי לכל אינון דעברין על פתגמי אורייתא, כדי
 למיעל דכבו בין תתא לעילא, בגין דכל האי היכלא איבה איהו. האי
 וכל אינון אחרנין כלהו קיימין לאחזארה אנפין נהירין לכני נשא,
 ולמפתי להו בגין דיסטון מארח קשוט, ולאמשכא לון אבתרייהו, ולכתר
 אינון קטרי לון וימותון בתרין עלמין דכתיב (משלי ה') ואחריתה מרה
 כלענה חדה כחרב פיות • האי רוחא איהו אקרי אפרירא, אפר"א
 דקיטמא דלא עביד תולדין ואיבין לעלמין • בגין דהאי איהו עפרא
 דקיטמא, ואף על גב דאקרי עפר, לאו איהו עפרא קדישא דעביד

איבין

(ב) כפרסת יד לך ל"ב כ ויבקש סמוחו למאן למטה ובה ובה ל'סינסו סרס"ב :

איבין ואקרי עפרות זרב, אלא כמה דאת אמר (כמדבר ו'ט) מעפר שריפת החטאת ודא הוא עפר שריפת החטאת וסימנא דא אתיין כתרין סטרין, חד בגין דאיהו כליל בהאי חטאת רוא דההוא חויה תקיפא וחד דכר בר נש עביד חטאת, איהו אתקיף להאי עפר לשלטא בעלמא, והאי איהו כליל במי המרים המארים, ועל דא אצטריך לאנתו דאסטיאת תחות בעלה ועבדת עוכרא דאשת ונונים, לאשקאה לה מיא כלירן בעפרא דאיהו מקרקע המשכן, והאי עפר איהו מההוא אתר דאקרי קרקע, וההוא אקרי קרקע דההוא משכן. והאי עפר מההוא קרקע איהו, ובגין כך אצטריך בהנא לאשקאה להאי אתתא כגוונא דאובלא איהו ברמיזא עלאה. וזבאה חולקיהון דישראל דקדשא בריך הויה מדכי לון במיין דכיין עלאין דכתיב (יחזקאל ל"ו) וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם, מים טהורים הא אמרן, בין מיסראשונים למיס אחרונים. ואף על גב דהא אוסימנא מים ראשונים מצוה הכי אתקרון, ומים אחרונים חובה הכי נמי אתקרון, והא אוסימנא על תרין סטרין אלין, דא סטרא דקדושה אתקרי מצוה ודא סטרא אחרא אתקרי חובה. ובגין כך חולקיה נטל בההוא מיא ועל דא כתיב וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם:

היכלא שתיתאה היכלא דא קיימא עלאה על כל אינון שאר היכלין תתאין. ארבע פתחין אית להיכלא דא, חד אקרי מות וחד אקרי רע וחד אקרי צלמו תוחד אקרי אפל. אלין ארבע פתחין קיימין תדיר לאבאשא. אלין אינון כללא דכלא כמה דאית בסטרא דקדושה ברוא דמהימנותא ארבע פתחין לארבע סטרין, דמתקשרן דא בדר וכלהו קדישין. הכי נמי לתתא הכא, וכר אלין מתקשרן ומתחברן דא עם דא כחדא בהיכלא דא, כדן אקרי בית חבר כמה דאת אמר (משלי כ"ב) מאשת מדינים ובית חבר. והאי היכלא קיימא לאבאשא תדיר. על האי היכלא כתיב (ס"ב כ"ו) ונעותרות נשיקות שונה, בגין דהבא קיימן כל אינון נשיקין בישין ותיאובתין בישין, וכל עדונין דגופא דהאי עלמא, די באינון עדונין אתתרך בר נש מהאי עלמא ומעלמא דאתי. ועל האי היכלא כתיב (ס"ב כ"ו) כי נפת (דרסו ע"ב) תטפנה שפתי זבדה וגומר. בהאי היכלא קיימא חד רוחא, דאיהו ממנא על

כל אליו דלתתא ואיהו כללא על כל שאר רוחין. האי היכלא מתקשטת
 בקשוטוי דשפירו על כל אינון היכלין. בהיכלא דא מתלכדי רגלייהו
 דטפשי, על האי היכלא כתיב (מסל' ו') אל תחמוד יפיה בלבבך ואל
 תקחך בעפעפיה. בהאי היכלא תליין כל תיאובתין דעלמא, וכל אינון
 ענוגין דטפשי חסרי לבא חסרי דעתא כמה דאת אמר (סס ו') וארא
 בפתאים אבינה בבנים גער חסר לכ. עובר בשוק אצל פנה וגומר.
 בגשף בערב יום וגומר. וכדין אתקריבו רגלוי להאי היכלא דאיהו
 כללא דכלהו תתאין, כדין (סס) והנה אשה לקראתו שית זונה ונצרת
 לב. שית דא איהו האי היכלא דאיהו שתיתאי. לכל שאר היכלין.
 והכא קיימא זונה לאפתאה לטפשיאין. בהאי היכלא קיימא ולא קיימא
 נחתא ומפתא, סלקא ואסטיאת כמה דאת אמר (סס) בביתה לא ישבנו
 רגליה. פעם בחוץ פעם ברחובות בד סלקא לעילא. ואצל כל פנה
 תארוכ כד נטיל נשמתא. מה כתיב והחזיקה בו ונשקה לו, אלין אינון
 נשיקין לסאבא ולאטעאה בני נשא אבתרה, בגין דהכא איהו ארתר
 דכל אינון נשיקין בישין, ומכל זנוגים נוכראין, דאינון מתיקין לפוס
 שעתא ווי לסופייהו, כמה דכתיב וחלק משמן חכה וכתיב ואחריתה
 מרה בלענה. מאי מרה בלענה. אלא כד בר נש אתפתא אבתרה
 בהאי עלמא, ומטא זמניה לאסתלקא מהאי עלמא, איהי קיימא עליה
 דבר נש, ואתגלימת קמיה בגלימו דגופא דאשא, וחרבא שיננא בידה,
 ותלת טיפין בה ואוקמוה. ובה טפה חדא מאינון טיפין דאיהי מרירא,
 ובשעתא דאטיר לה לפומיה דבר נש עאר במעוי, וכדין נשמתא
 אתבלבלא, וההיא טיפא שטייא ואולת בגו גופא ואעקרת לה לנשמתא
 מאתרא, ולא שביק לה לנשמתא אתר למיתב ואיהי מרה בלענה.
 ואטעים לה בר נש במרירו, חלף ההוא מתיקא דטעמי בה בהאי עלמא
 כד אתמשכו בתרה. לבתר אשרי טפה אחרא, ונשמתא נפקא ומית
 בר נש. ולכתר אשרי טיפא אחרא וירוקין אנפוי ואבאיש. בגין
 דנשמתא היא קדישא, וכד שלטא עליה דא סטרא אחרא מסאבא,
 ערקת מקמיה ולא אתישבא כחדא, ובגין כך כמה דאתרבק באינון
 נשיקין בישין בהאי עלמא, אוף הכי נמי בהאי שעתא. דאי בר נש
 אתמשך אבתרה בהאי עלמא ושבק סטרא קדישא, כדין נשמתא לא

הרע, רישתכח בשלמא דימינא . ועל דא זבחי שלמים עלי (ר"ט ע"ג)
 דייקא, ההוא זבחי שלמים עלי איהו, בגין דלא ישתכח מקטרגא ער
 עלמא) דבר אחר זבחי שלמים עלי, הא אנא בשלוה לגבך לאחזאה
 לך שלום, ובגין כך היום שלמתי נדדי לאפתאה בני עלמא תדיר . על
 פן יצאתי לקראתך וגומר. דירענא דאנת חסר לבא חסר טובה . לשחר
 פניך, לאתחברא בהדך בכל בישין דעלמא, ויאות לך לאהנאה ולמטעי
 כתר תיאובתין דהאי עלמא, ודחי ליה ממלרה למלרה ומביש לביש
 אהדרנא באינון טפשאיין ושחירנא פניך ואמצאך, כבר אשכחנא לך
 לאתדבקה כך . לכה נרוה דודים עד הבקר הדין הוא דכתיב
 (וי"ו כ"ד) ועין נואף שמרה נשף, דהא כרין איהו זמנא לשלטאה . לכה
 נרוה דודים, נהך כחרא הא אנא עמך, דהא עד כען את רבייא, אנת
 בחילך, אי השתא לא תתענג נרמך, אימתי כר תהא סיב השתא הוא זמנא
 מאי טעמא, כי אין האיש בביתו, דא יצר טוב דלא שרייא הכא בגוונך
 ולאו איהו זמנא, הלך בדרך מרחוק דלא שרייא בכר נש אלא בדרך
 מרחוק, כד איהו מתליסר שנין ולהלאה ולאו בכל בר נש, ואנא קאים
 עמך מיומא דאתיילידת הדא הוא דכתיב (בראשית ה') לפתח חטאת
 רובץ, והשתא דאנת רווק, השתא זמנא לך לאתענגא נרמך . (משלי י') צדור
 הכסף לקח בידו לסלקא לעילא ולא תעכבא תמן ולא תענגא . ליום
 הכסא יבוא ביתו, אימתי יבא לקבליה, ליום הכסא דאיהו יומא דדינא
 לא שגחא כדינא דכתיב (תהלים פ"ט) בכסה ליום חגנו . בזמנא דאצטריך
 כר נש לאתענגא בעלמא ולא תהני ביה, אתרחקא מניה . ובזמנא
 דשרייא דינא בעלמא, כרין אתי לגביה למעבר עמיה דינא, ועל דא
 השתו כרב לקחה וגומר, עד יפלה חץ כבדו . זכאין אינון צדיקייא דירעין
 ארחין קדישין למיהך בהו ולא יסטון לימינא ולשמאלא, זכאין אינון
 בעלמא דין ובעלמא דאתי :

היכלא שביעאה, הדא הוא היכלא דשמרי דחמרא לאיתרוואה ביה
 כמה דאת אמר (בראשית ט') וישת מן היין וישכר ויתגל, סחיטא
 דכל אינון ענבין כלהו ענבין בישין, הכא איהו סחיטא דילהון, ודא
 איהו יין חמר . שמרים דחמר דלית מאן דשתי מניה דלא גרים מותא
 לגרמיה, מינא דא אטעימת חוה לבעלה, ועאלת ליה בהיכלא דא

דתנינן סחטא ענבין ויהיבת ליה, ונרימת מותא ליה ולכל עלמא
 אבתריה. בהיכלא דא קיימין כל אינון נשמתין מסאבין, דנחתי לכל
 אינון די בסטרא דא מתדבק, וההוא רוחא דנחמא לכל אינון די
 מסטראה מהכא נפקי, כגוונא דאינון סטרא ארתייהו בהאי עלמא ואשתדלו
 בזנותא באתר דלא אצטריך לאתרחקא מארח קשוט, בדין כמה
 דאיהו אתדבק (דרס"ח ע"ב) בההוא סטרא, דיצר הרע בזנותא, הכי נמי
 נפיק מהיכלא דא רוחא מסאבא לסאבא ליה, ולברא דנפיק מתמן,
 וההוא ברא אקרי ממזר דאתי מסטרא דאל זר. כמה דאיהו אשתבח
 בההוא תיאובתא ובההוא זנותא בההוא סטרא דיצר הרע, הכי נמי
 משיך לגביה דההוא ברא רוחא אחרא מסאבא דסאיב, וכלא סהדין
 עליה דאיהו ממזר, והכי כל עובדוי וסטרוי בההוא גוונא ממש.
 מהיכלא דא נפיק חד רוחא די ממנא על אינון רוחין דאקרי צפוני,
 וסימניך צפנה צפון רוח, והאי איהו ממנא על דא והאי היכלא שביעאה
 לקבל ההוא שמה דאקרי ארץ תחתית. ועל דא כתיב (יואל כ') ואת
 הצפוני ארחיק מעליכם. הכא איהו (ה) נקודה חדא דקיימא לגו כגו,
 ומהכא נפקי כל אינון רוחין אחרנין דשטאן בעלמא, ושלטין בהאי
 עלמא בכל אינון מלין ועובדין דאתמסרו בסטרא דשמאלא, ומהכא
 נפקי כל אינון זיקין נציצין דמתדעבי לאתתר, להטי ומתדעבי, ומאלין
 נפקין רוחין אחרנין דשטיין בעלמא, ומשתתפי לאינון דנפקי מגו תהומא
 רבא, ואיהו האי היכלא כמה דאת אמר (תהלים ל"ו) משפטיה תהוטרבה.
 ואינון רוחין דלא אתמסרו למגלם בעלמין, ואתחזון ולא אתחזון כמה
 דאתמר. ולבתר אינון רוחין דשטיין בעלמא, ואלין קיימי למרחש נסין
 לבני נשא, בגין דאלין לא קיימין בטנופא דמסאבא כל כך כאחרנין,
 וחד רוחא ממנא עלייהו ואקרי נסירא, דאיהו אתנסר מאינון סטרין
 דמסאבו יתיר, (ויקרא כ"ב ה') ואלין פרחי באוירא ואבאישו לסטרא דילהון,
 בגין למעבד נסין לאינון די בסטרא דקדושה. ומרוחא דא דאתנסר
 דאקרי נסירא, מניה נפקי כמה סטרין אחרנין מתפרשין לגייהו, וכלהו
 קיימאן שליחאן בעלמא כל חד וחד כדקא חזי ליה, עד דאתמנון לתתא
 מלכין וסרכין, ולית לון קיימא תדיר כאינון אחרנין דלעילא. בהיכלא

דא

(ה) כ"ס יסיר דס"א ע"ר נקודין דקדושם סבו כפ"ר כ"י סיג"ו :

דא אתדבקנותא דסטרא מסאבא, וכל תיאובתין מסאבין ומסאבי לעלמא
 האי איהו זמין לאפקא בכל רגעא ושעתא אשא, ולית מאן דקא'ים
 קמיה. מהבא נפיק אשא דרוחא תקיפא לתתא, לאתרנא ביה חייבי
 עלמא, ומהבא נפקא רוחא מלהטא, דאיהו אשא ותלגא דאקרי צלמון
 כמה דאת אמר (תהלים ס"ח) תשלג בצלמון. בהיכלא דא קיימא ארבעא
 פתחין, דמתפרשין לארבע סטרין לבר, ואלין אחדין ולא אחדין בסטרא
 דקדושה. לא אתאחד, אלא דאתחזי כאינון פתחין נהורא דנהיר, ואיהו
 אתר דמתתקן בכל פתחיה ופתחא לאינון חסירי דשאר עמין, אינון
 דלא אבאישו לון לישראל ואשתדרלו עמהון בקשוט, אלין קיימי באלין
 פתחין ונייחי תמן (כ"א מהאי סטרא ונייחי מרהאי סטרא) בפתחיה
 דהאי היכלא באמצעיתא לבר, שית פתחין דמתאחדי בהאי היכלא
 וכלהו אחדין ביה. הכא אית כוין פתחין לסטרא דנהורא קדישה,
 ואינון דוכתין מתתקני למלכי שאר עמין, אינון דלא עאקו לון לישראל
 ואגינע עלייהו תדיר, אלין אית לון יקר בגיניהון דישראל, ואתהנו ביהווא
 אפלה דאינון יתבין, מגו נהורא דנהיר מסטרא דקדושה כמה דאת
 אמר (ישעיהו י"ד) מלכי גוים כלם שכבו בכבוד, ואי עבדו עאקו לישראל
 או דחיקו לון, כמה אינון דאחדין בהו ודיינין להו לתתא תלת זמנין
 ביומא, בכמא דינין משניין אלין מאלין, כאינון מלכין דעאקו להו דאתרנו
 בהווא עלמא בכמה דינין, ובכל יומא ויומא סהדין סהדותא עלייהו
 דישראל, ועל מהימנותא דילהון, ונחתיה לתתא ואתרנו תמן. זכאין
 אינון ישראל בעלמא דין ובעלמא דאתי. עד הכא שבע היכלין
 מדורי דסטרא מסאבא מסטרא דנחש. זכאה חולקיה מאן דאשתזיב
 מניה ומלחישותיה, דלא יתנשיך מניה ולא יטיל ביה ארסא דימורת
 ביה. (דרס"ח ע"ב) מכל סטרין אית לאסתמרא מיניה מעילא ומתתא.
 מאן דישתזיב מרישא, לא ישתזיב מזנבא, כד אכ"ף רישא זקיף וזנבא
 מחיוקטיל. ועס כל דא אם ישוך הנחש בלא לחש, כמה דתנינן גטיל
 רשו ואפיק נשמתא. בגין כך אצטרך ליה לבר נש לאסתמרא דלא
 יחוב קמי קדשא כריך הוא, בגין דלא ילחישו ליה להווא חוייא דינשוך
 ויקטול. (כ"א זכאין אינון צדיקייא דירעין ארחין קדישין למיהך ברהו,
 דלא למיהך בתר ההיא חוייא בישאסטרא אחרא מסאבא, ומתפרשי

מניה ולא אתפתו אבתריה, זכאין אינון בעלמא דין זכאין אינון בעלמא
דאית' ע"כ (כראשית כ') (6) וייצר יי אלהים את האדם עפר מן האדמה •
עפר איהו ולא חומר עפר איהו ויתוב לעפרא כמה דאת אמר (ס"ג) כי
עפר אתה ואל עפר תשוב. לבתר דחטא אתעביד מזונא לנחש, ובגין
בך כתיב ביה בנחש ועפר תאכל כל ימי חייה, עפר דא היא אדם
דכתיב כי עפר אתה וגומר • ובגין בך כתיב עפר, ולא כתיב אדמה,
ולא חומר, וכתיב (ישעיהו ס"ה) ונחש עפר לחמו עד דיתער קדשא בריך
הוא ויבער ליהוה רוחא מסאבא מעלמא דכתיב (ס"ג) בלע המות
לנצח וגומר ויקים ליהוה עפר ויתער ליה למחרי בעלמא דכתיב
(ס"ג) הקיצו ורננו שובני עפר וגומר. כתיב והנחש היה ערום והא
אוקימנא, אבל סטרא דרכיב עליה יהיב ליה חילא לשלטאה ולמפתי
ולאסטאה, ודא הוא רזא דרכורא, דהא דכורא שליט על נוקבא ויהיב
בה חילא. שמשא וסיהרא משמשין כחדא ולא מתפרשין לעלמין, חשך
ואפלה משמשין כחדא, איהו חשך ואיהי אפלה כמה דאת אמר
(שמות י') ויהי חשך אפלה • חשך וערפל • בגין דאית חשך ואית חשך
(כ) תנן מאן דחמא גמל בחלמיה מיתא אתגזרת עליה ואשתויב מניה •
בגין דאיהו סטרא מסאבא והאי איהו קץ כל בשר • (ג) יומא חד הוה
יתיב רבי אלעזר קמיה דרבי שמעון, אמר רבי אלעזר האי קץ כל בשר
אתהני מאינון קרבנין דהוו ישראל מקרבין על גבי מדבחא, או לא •
אמר ליה כלא הוו מסתפקי כחדא לעילא ולתתא • ותא חזי כרהני
וליואי וישראל אינון אקרון אדם, בחבורא דאינון רעותין קדישין דסלקא
מגווייהו • ההויא אמרא או בכשה או ההיא בהמה האי דקרבין
אצטריך עד לא אתקריב על מדבחא לפרשא עלה כל חטאין וכר
חובין וכר הרהורין בישין דעבדי, וכדין ההיא אתקרי בהמה
ככלא בגו אינון חטאין ובישין והרהורין, בגוונא דקרבניה דעזאול
דכתיב (ויקרא י"ד) והתודה עליו את כל עונות בני ישראל וגומר. הכי
נמי הכא. וכר סלקא על גבי מדבחא, מטו לה על חר תרין, ובגין כך
דא סלקא לאתריה ודא סלקא לאתריה, (רמ"ד כ') דא ברזא דאדם
ודא

(6) מאן ע"ס ס"ג ליקטיס • (כ) ע"כ כפ"ו ר"ז ע"א : (ג) דא מסאבא חמלא כפ"ו כח ס"ד ע"כ :

וְדָא בְרֹזָא דְבַהֲמַה כְּמַה דָּאֵת אָמַר (רל"ט ט' סקלים ל"ו) אָדַם וּבַהֲמַה
 תּוֹשִׁיעַ יי' חֲבִיתִין וְכֹל שְׂאֵר מִנְחוֹת, לֹאֲתַעְרָא רוּחָא דְקַרְשָׁא בְרַעוּתָא
 דְבַהֲנָא וְשִׁירְתָּא דְלִיּוּאֵי וְעִלּוּתָא דִישְׂרָאֵל, וּבַהֲהוּא תִנְנָא וְשִׁמְנָא וּקְמַחָא
 דְסֻלִיק, מִתְרוּוֹן וּמִסְתַּפְקֵי כֹל שְׂאֵר מְאֵרֵי דְדִינִין דְלֹא יְכֻלֵי לְשִׁלְטָאָה
 בַּהֲהוּא דִינָא דֹאֲתַמְסַר לֹוֹן, וְכֹלָא בּוֹמְנָא חֲדָא תָא חֲזִי כֹלָא אֲתַעְבִּיד
 בְּרֹזָא דְמַהִימְנוּתָא לֹאֲסַתְפַּקָּא דֹאֲבְרָא, וְלֹאֲסַתְלַקָּא לְעִילָא מֵאֵן דֹּאֲעֻטְרִין
 עַד אֵין סוּף • (6) (רל"ו ט') אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן אֲרִימִית יְדֵי בְּעִלּוּתִין לְעִילָא
 דְכַד רַעוּתָא עֲלָאָה לְעִילָא לְעִילָא קִימָא עַד הֲהוּא רַעוּתָא דְלֹא אֲתִידַע
 וְלֹא אֲתַפֵּס לְעִלְמִין, רִישָׁא דְסַתִּים יִתִּיר לְעִילָא, וְהֲהוּא רִישָׁא אֲפִיק מַה
 דֹּאֲפִיק וְלֹא יִדְעֵנְהִיר מַה דְנִהִיר כֹּלָא בְּסַתִּימוֹ, רַעוּ דְמַחְשְׁבָה עֲלָאָה
 לְמַדְרַף אֲבַתְרִיהִי וְלֹאֲתַנְהֵרָא מְנִיה • חֲד פְּרִיסוֹ אֲתַפְרַס, וּמְנֹו הֲהוּא
 פְּרִיסָה בְּרַדְיָפוֹ דִּהֲהִיא מַחְשְׁבָה עֲלָאָה, מְטִי וְלֹא מְטִי עַד הֲהִיא פְּרִיסָא
 נְהִיר מַה דְנִהִיר, וּכְרִין הֲהִיא מַחְשְׁבָה עֲלָאָה נְהִיר בְּנִהִירוֹ סַתִּים דְלֹא
 יִדְעֵ • וְהֵאֵי מַחְשְׁבָה לֹא יִדַע • כְּרִין בְּטַש הֵאֵי נְהִירוֹ דְמַחְשְׁבָה דְלֹא
 אֲתִידַע בְּנִהִירוֹ דְפְּרִיסָא דְקִימָא דְנִהִיר מִמָּה (רל"ט ע"ב) דְלֹא יִדְעֵ
 וְלֹא אֲתִידַע וְלֹא אֲתַנְלִיּא • וּכְרִין דֹּא נְהִירוֹ דְמַחְשְׁבָה דְלֹא אֲתִידַע
 בְּטַש בְּנִהִירוֹ דְפְּרִיסָא וְנִהִרִין בְּחֲדָא, וְאֲתַעְבִּירוֹ תַשְׁעָה הִיכְלִין, וְהִיכְלִין
 לֹאֵו אֵינּוֹן נְהוּרִין וְלֹאֵו אֵינּוֹן רוּחִין וְלֹאֵו אֵינּוֹן נִשְׁמַתִּין, וְלֹא אֵית
 מֵאֵן דְקִימָא בְּהוּ • רַעוּתָא דְכֹל תַשְׁעֵ נְהוּרִין קִימֵי כֻלְהוּ בְּמַחְשְׁבָה
 דֹּאֵיִהוּ חֲד מְנִיִּהוּ בְּחוּשְׁבָנָא, כֻלְהוּ לְמַדְרַף אֲבַתְרִיִּהוּ • בְּשַׁעֲתָא דְקִימֵי
 בְּמַחְשְׁבָה וְלֹא מִתְרַבְּקִין וְלֹא אֲתִידַעוּ, אֲלִין לֹא קִימֵי לֹא בְרַעוּתָא
 וְלֹא בְּמַחְשְׁבָה עֲלָאָה, תַפְסִין בַּה וְלֹאֵו תַפְסִין, בְּאֲלִין קִימִין כֹּד רִוּן
 דְמַהִימְנוּתָא, וְכֹל אֵינּוֹן נְהוּרִין מְרֹזָא דְמַחְשְׁבָה עֲלָאָה וְלֹאֵו, כֻלְהוּ
 אֲקִרִין אֵין סוּף • עַד הֲכָא מְטוֹן נְהוּרִין וְלֹא מְטוֹן, וְלֹא אֲתִידַעוּ, לֹאֵו
 הֲכָא רַעוּתָא וְלֹא מַחְשְׁבָה • כֹּד נְהִיר מַחְשְׁבָה וְלֹא יִדַע מִמָּאן דְנִהִיר,
 כְּרִין אֲתַלְבִּישׁ וְאֲסַתִּים גּוֹ בִינָה וְנִהִיר מֵאֵן דְנִהִיר, וְאֲעִיל דֹּא כְּדָא עַד
 דֹּאֲתַכְלִילוּ כֻלְהוּ כְּחֲדָא • וּבְרֹזָא דְקַרְבְּנָא כֹּד סֻלִיק כֹּלָא אֲתַקְשֵׁר דֹּא
 כְּדָא וְנִהִיר דֹּא כְּדָא, כְּרִין קִימֵי כֻלְהוּ בְּסֻלִיקוֹ, וּמַחְשְׁבָה אֲתַעְטֵר בְּאֵין

סוף

בא אחי דרע

סוף. ההוא נהירו דנהיר מניה מחשבה עלאה, דלא ידע איהו בהכלל, אקרי אין סוף, דמניה אשתכח וקיימא ונהיר למאן דנהיר, ועל דא כלא קאים. זכאה חולקיהון דצדיקייא בעלמא דין ובעלמא דאתי. תנא חזי האי סטרא אחרא דאקרי קץ כל בשר, כמה דקשורא אשתכח לעילא בחידו, אוף הכי נמי לתתא בחדוותא ורעותא, לאסתפקא כלא לעילא ותתא, ואימא קיימא עלייהו דישראל כדקא יאות. תא חזי בכל ריש ירחא וירחא בד סיהרא אתחדשת, יהבין ליה להאי קץ כל בשר חולקא חדא יתיר על קרבנין, לאתעסקא ביה ואשתמש בחולקיה. ויהא סטרא לישראל בלחודייהו בגין דיתאחרון במלכיהון. ודא איהו שעיר, בגין דאיהו חולקא דעשו דכתיב ביה שעיר, (בראשית כ"ו) הן עשו אתי איש שעיר, ועל דא איהו אשתמש בחולקיה, וישראל אינון משתמשין בחולקיהון בגין כך כתיב (תהלים קל"ה) כי יעקב בחר לו יה ישראל לסגלתו ותא חזי האי קץ כל בשר, כל רעותיה לאו איהו אלא בבשרא תדיר. ובגין כך תקונא דבשרא תדיר לגביה, ועל דא אקרי קץ כל בשר. וכד איהו שליט, שליט על גופא ולא על נשמתיה, נשמתיה סלקא לאתרה, ובשרא אתייהיב לאתר דא. כגוונא דקרבנא, דרעותא סלקא לאתר חד, ובשרא לאתר חד, וכד נש דאיהו זכאה אירו קרבנא ממש לכפרא. ואחרא דלאו איהו זכאה לא, בגין דביה מומא דכתיב (ויקרא כ"ב) כי לא לרצון יהיה לכם. ועל דא צדיקא כפרה איהו בעלמא וקרבנא ממש. זכאין אינון צדיקייא בעלמא דין ובעלמא דאתי:

ויכס הענן את אהל מועד, דהא כד חפא עננא ית משכנא, שראת שבינתא בארעא, ואתעבר רוחא מסאבא דאיהו קץ כל בשר מעלמא, (6) ואסתלק ועאל בנוקבא דתהומא רבא, ורוחא קדישא שרא על עלמא דכתיב ויכס הענן את אהל מועד. וכתיב ולא יכול משה לבא אל אהל מועד כי שכן עליו הענן, בגין דרוחא קדישא שרא על עלמא, ורוחא מסאבא אסתלק. בר דאמשיכו ליה אינון חייבייא במלקדמין על עלמא, דאי אינון לא אמשיכו ליה על עלמא לא אשתכח ולזמנא

(6) סקליס ח' לזיבת רחם סקדיסס מחספסס כעילס כרה ותיסס מסחלקת מסעילס וכנססס כחלזני כחוס דכס חסו סס אחיוסס עד נעסר לכס יכעיס סקב'ס מסעולס כמ'ס יחל רוח סעומלס אעכיר מן סקין וכי' כילל'ו יילל'ס :

וּלְזַמְנָא דְאִתִּי זְמִין קְדִישָׁא בְרִיךְ הוּא לְאַעְבְּרָא לִיה מַעְלַמְנָא דְכַתִּיב
 (יִסְעִים כ"ה) בְּלַע הַמּוֹת לְנֶצַח וּמָחָה יי אֱלֹהִים דְּמַעַה מַעַל כָּל פְּנִים
 וְחִרְפַת עַמּוֹ יִסִּיר מַעַל כָּל הָאָרֶץ כִּי יי דְּבַר וּכְתִיב (זכריה י"ג) וְאֵת רוּחַ
 הַטּוֹמְאָה אֲעִבִיר מִן הָאָרֶץ בְּרוּךְ יי לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן יִמְלֹךְ יי לְעוֹלָם
 אָמֵן וְאָמֵן :

שייכים לספר שמות
 הגהות רבש לפי להרב חיד"א ז"ל
 כי בהיות המקום צר לא שמנו אותם במקומם

א"ל כללי ללוסא וטיוול :

כסגסתי . לזוי שחסיס סמלוס כשלימיוח על דרך מ"א גדול סמלוס כן לריך לסיוח . וככח כלרו ירחי
 שסס מלוויס דכבר כלטיס אכרסס אכינו עליו סשלוס . אך סיס מקיס דאינס חייכיס כל כן כמו שחירלתי
 על שכעס מלות דאינס חייכיס דורות סכאיס אלא כאלס ילריך לזוי מחדש ודוק . מאיין :

כסגסס סרמ'ו . מס ססוכיס מר"ס אינו מוכרח דכעשרת כתיב . מאיין :

כסוף סוף כסגסס סרש"כ . ככח כלרו סס דכרי סתוסספוח כחגיגס . מאיין :

דינא כלל ססרין וכו' . מלאתי כסגסס כתיבת יד ווס לשינו וס חקך מס סאמר ספ"ק דר"ס כקס לרוין
 כלל עדיס ילאח כ"ק וסמרס וכו' עד כאן לשינוי . ולי ססריוע לק"מ דמ"ס סכא סיינו דמחמת ידאס סיס
 מורס סחייב אמיחו סל דכר ונמלא סרן כלל עדיס . מאיין :

וזמין לו כסריס וכו' . ז"ס ככסח אקקיכו דא סיא סעידתא וכו' אשיין לסערא כסריס וז"ל כספר ספיוכות
 ראי אסתכר סאי שערס וקתעכיר כסעורס וכו' . סק כרכ מסריכ'ן כר'ו דתיס ססך סרין ע"כ דכרו ועיין
 מלח סמוריס סכיא כל לשין וס דף'ן ע"כ ופרש כמס סידוח אכל כוס סק :

- דף י' ע"ב
- דף כ"ג ע"א
- שם ע"ב
- דף ס"ו ע"א
- דף ע"ח ע"א
- דף צ"ב ע"א
- דף רל"ו ע"ב

שייך לפרשת בשלח דף נ"ב ע"א

אמרו סמניסוס כאן מלאנו כחוק פקוק ויסקע כסדר כל אות ואות ככית אחד כמרוכב עם זה סגות *

ו א ל ש א ע מ ס
 י ל פ ר ה ע פ ד
 ס ה א נ ר מ נ ס
 ע י ל י ו י א
 מ ס מ ו ה ר ה ה
 ל ה ה י ס ה מ ר
 א ה נ ל ו ע ו י
 ד ל ה ד י נ י ה
 ה י מ י מ ל ס ז ע

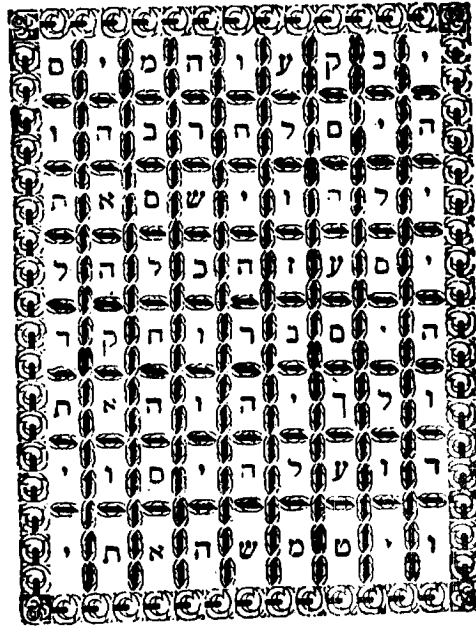
שייכים לספר שמות

תתקנו טורין כסדרן ברזא דחסי' לאסטאה

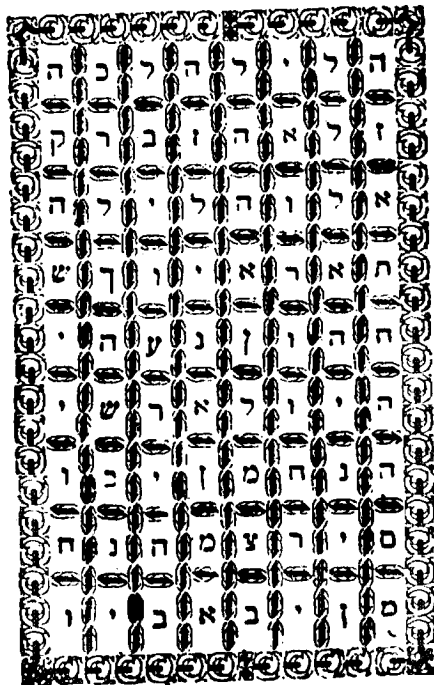
ו י ב א ב י ז ס ח
 נ ה מ צ ר י ס ו נ
 י מ ז מ ה נ ה י ש ר
 א ל ו י ה י ה ע נ
 ו ה ה ש ר ו י א
 ר א ה ל י ל ה י
 ל א ק ר ב ז ה א ל
 ז ה כ ל ה ל י ל ה

שייכים לספ' שמות

גו טירין כסדרן כרוא דחמ'ד לאסטאח לימ



או כה'ג כלהו שמאלא מסטרא דגבורת
ויבא למטרע כזו כן כל אות ואות ככית אחד



עד כאן כלילין טורין דמלכא קדישא בתפארת לבהר מתחברן אבהן ואתעבידו
שבא קדישא

ואחר כך מלאנו הע"כ שמות היוצאים משלשה פסוקים אלו במרוכב כל שם ושם משלשה אותיות
היוצאים משלשה פסוקים אלו ישר הפוך ישר והסימן יהי אור עם זה שלשון

והו	יְלִי	סִיט	עֵלֶם	מֵהֶשׁ	לִיָּה	אֶכְאֵ	כֶּהֶת
הוּי	אֶלֶד	לֹאו	הֶהֱע	יֹזֵר	מִנְהָ	הֶרִי	הֶקֶם
לֹאו	כִּלִּי	לֹוּ	פֶהֶל	נֶרֶךְ	יִי	מִלֵּה	חֵהוּ
נִתָּה	הָאֵא	יֵרֶת	שֵׁאֵה	רִיִּי	אוֹס	לִכְבֵּ	וִשְׁר
יִחוּ	לֶהֱח	כּוּק	מִנֵּר	אֲנִי	חֶעֶם	רֵהֶע	יִי
הֶהָה	מִיכ	וּוֶר	יֶלֶח	סֵאֶל	עֵרִי	עֵשֶׁר	סִיָּה
וְהוּו	דִּנִּי	הֶחֶשׁ	עֵמֶס	נִנְא	נִית	מִבֵּה	פּוּי
נִמֶּס	יִיל	הֶרֶח	מִצֵּר	וּמִכ	יָהֵה	עֵנוּ	מִחִי
דִּמְכ	מִנְק	אֵיע	חֵנוּ	רֵאֵה	יִכֶּם	הִיִּי	מוֹס

ואלה מוסוף על הראשונים אשר כבר היו לעולמים כי מקומוט וש שייכים להם איוס מאמרים כמו
מספר הכהיר ותוספתא ומדרש רות וכוונא באלו שלא נדפסו בדפוס מנטוכה ואלו יאמר
האומר שלא נאמר בו כי טוב קואיל ואינו בשלמותו • והכל חולך אחר החתום לכן הדפסנו כסוף הספר
כדי שכל א' ימצא מכוקשו :

ספר הבהיר שייך לדין פ"כ ע"א שורה ט"ו קודם אמר רבי שמעון

סימן א' וְכֹל הָעַם רוֹאִים אֶת הַקּוֹלוֹת וְאֵת הַלְּפִידִים • וְכִי רוֹאִים אֶת
הַקּוֹלוֹת, אֲלֵא וְכֹל הָעַם רוֹאִים אֶת הַקּוֹלוֹת אוֹתָן קוֹלוֹת
שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים כ"ט) קוֹל יְיָ עַל הַמַּיִם אֶל הַכְּבוֹד הַרְעִים • קוֹל יְיָ בִּבְּחָ •
וְאֹמֵר (ישעיה י') בִּבְּחָ יְדֵי עֲשִׂיתִי • וְאֹמֵר אֶף יְדֵי יְסֻדֵּה אֶרֶץ • קוֹל
יְיָ בְּהַדֵּר • וְאֹמֵר (תהלים קי"א) הוֹד וְהַדָּר פָּעִלוּ וְצִדְקָתוֹ • קוֹל יְיָ שׁוֹבֵר
אֲרוֹזִים זֶה קִשְׁת שֶׁמִּשְׁבֵּרֶת עֲצֵי אֲרוֹזִים וְעֲצֵי בְרוֹשִׁים • קוֹל יְיָ חוֹצֵב לִהְבוֹת
אֵשׁ, זֶה שְׁעוֹשֶׂה שְׁלוֹם בֵּין הָאֵשׁ וּבֵין הַמַּיִם, שְׁחוֹצֵב בֵּין הָאֵשׁ וּמוֹנֵעַ
אוֹרָתוֹ מִלְּדַחֹךְ הַמַּיִם, גַּם מוֹנֵעַ מִלְּכַבּוֹרָתוֹ • קוֹל יְיָ יִחִיר מִדְּבַר

שנאמר (ס"ט י"ח) ועושה חסד למשיחו לדוד ולזרעו עד עולם • יורד
 מן המדבר • קול יי' יהולל אילות ויחשוף יערות ובהיכלו כלו אומר
 כבוד • דכתיב (ס"ג ל') השבעתי אתכם בנות ירושלם כצבאות • אז
 באילות השרה הא למדת שבשבע קולות ניתנה התורה, ובכלם נגלה
 עליהם ארון העולם וראום והיינו דכתיב (סמות כ') וכל העסרונים
 את הקולות • כתיב אחר אומר ויש שמים וירד וערפל תחת רגליו •
 וכתוב אחר אומר (דברים י"ד) כי מן השמים דברתי עמכם • הא כיצד,
 אשו הגדולה היתה בארץ שהוא קול אחר, ושאר קולות היו בשמים
 דכתיב מן השמים השמיעך את קולו ליסרך ועל הארץ הראך את
 אשו הגדולה ודבריו שמעת מתוך האש • ומאי היא גדולה, שמאלו
 היה יוצא דבור מתוך האש שנאמר ודבריו שמעת מתוך האש
 ומאי ותמונה אינכם רואים זולתי קול, ההוא בדאמר להם משה
 לישראל כי לא ראיתם כל תמונה • תמונה ולא כל תמונה, משל למה
 הדבר דומה למלך שהיה עומד על עבדיו מעוטר בכסות לבגד, לא
 די לאימת המלך שיסתכלו בלבושיו, ועוד רחוק היה המלך ושמעו
 קולו, יכולין לראות גרונו, אמרת לא, הא למדת שראו תמונה ולא כל
 תמונה והיינו דכתיב ותמונה אינכם רואים זולתי קול, וכתיב קול
 דברים אתם שומעים, כתוב אחר אומר וכל העם רואים את הקולות,
 וכתוב אחר אומר קול דברים אתם שומעים • הא כיצד, בתחלה
 רואים את הקולות ומה ראו, שבע קולות שאמר דוד, ולסוף שמעו
 הדבר יוצא מבין כלם • והא אינון עשר • דרבנן אמרי דכלהו אמרן
 כחדא מלתא, בן כלהו כחדא מלתא אמרן והווי שבעה מאמרות
 בשבעה קולות • ועל דא נאמר קול דברים אתם שומעים ותמונה
 אינכם רואים זולתי קול • הא למדת דכלהו כחדא מלתא אמרן •
 ובעבור שלא יטעו ישראל לומר אחרים יעזרוהו מן המלאכים, אף
 קולו לבדו לא יוכל להיות חזק כל כך, בעבור כך חזר וכללם דבר
 אחר שלא יאמרו העולם הואיל והם עשרה מאמרות לעשר מלאכים
 שמא לא יוכלו לדבר על פה אחר, כתיב ביה אנכי, וכלל כל העשרה,
 ומאי עשרה מלכים, שבע קולות ושלושה מאמרים • ומאי אומרים
 דכתיב וי' האמירך היום, ומאי נינהו שלשה דכתיב (מס"ג י') ראשית

חכמה קנה חכמה וככל קניינך קנה בינה, כמה דאת אמר ונשמרת
 שדי תבינם. נשמתו של שדי היא תבינם, שלישית מאי הו', כדאמר
 ליה ההוא גברא סבא לההוא ינוקא במופלא ממך אל תדרוש ובמכוסה
 ממך אל תחקור, כמה שהרשיתך התבונן אין לך עסק בנסתרות.
 תנא (משנא כ"ה) כבוד אלהים הסתר דבר, מאי דבר, כמה דאת אמר
 ראש דברך אמת. וכבוד מלכים חקור דבר. מאי דבר, דכתיב דבר
 דבור על אפניו, אל תקרי אפניו אלא אופניו: ע"כ

לרף ז' ע"כ כמאמר המתחיל וידבר אלהים הנמשך לרף ז"א נכלל בו אלו השני הנחות

סימן ב' ואלו הם שנים עשר פקודין: א' יחודי. ב' ליראה ייג' למנדע
 דאית דיין ואית אגר טב וכולי. ד' לקדש את יי. ה' לה
 להתפלל בכל יום שחרית מנחה ערבית. ו' לעסוק בתורה. ז' למול
 את הבן. ח' קדש לי כל בכור. ט' תפלין. י' ציצית. י"א מוזהר
 י"ב למסור נפשו בדבקות יי: אלו (רע"ב ע"ב) הם י"ב פקודי שמורא דלא
 למיהב רבו לעבודה זרה. ב' דלא למבני מגדל לעבודה זרה ג' אל
 תפנו וגומר שלא להרהר אחריהם. ד' לא תשתחוה להם. ה' דלא
 לאתכפייא דהיינו לא תעבדם. ו' דלא להחליף יחודא דמאריה
 דהיינו ההמיר. ז' דלא להרהרא דהיינו לא תתורו וגומר. ח' שלא
 לשאול באוב. ט' שלא לשאול בידעוני. י' שלא לדרוש הפתילים.
 י"א דלא למעבר חרשין דהיינו וחזר חזר. י"ב ושם אלהים אחרים
 לא תזכירו:

ספר הכהיר לרף קמ"ו ע"א קודם מאמר וואת התרומם

(סימן ג') ישב רבי ברכיה ודרש מאי דכתיב ויקחו לי תרומה, כך אמר
 הקדוש ברוך הוא, אותה תרומה הרימו אותה בתפלותיכם
 ומי אותו שנדכו לבו להמשך מן העולם הזה, כבדוהו כי בו אני שמת
 שיודיע שמי, וממנו ראוי לקחת את תרומתי שנאמר מאת כל איש
 אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי, מאותו המתגרב דאמר רבי רחיקאי
 צדיקים וחסידים שבישראל, שמרימין אותי על כל העולם בזכותיהן
 ומהם מתפרנס הל"ב והלב מפרנסן, וכל הצורות הקדושות הממונות
 על האומות. וישראל קדושים נטלו מגוף האילן ומלבו, מה לב הדר
 פרי

פרי הגוף, אף ישראל נטלו עץ הדר. מה אילן תמר ענפיו סביביו
 ולולבו באמצע. אף ישראל נטלו גוף האילן הזה שהוא לבו. וכנגד
 הגוף הוא חוט השדרה באדם שהוא עיקר הגוף ולמה לולבו זה כתיב
 לו לב. אף הלב מסור לו. ומה לב זה שלשים ושתים נתיבות
 חכמה בו, אף בכל נתיב מהם צורה שומדת שנאמר (בראשית ג) לשמור
 את דרך עץ החיים. ומאי וישכן מקדם לנן ערן, וישכן באותן נתיבות
 שקדמו לאותו מקום שנקרא נן, ושקדם לכרובים דכתיב ואת הכרובים
 ושקדם ללהט דכתיב את להט החרב. והא כתיב דמים ואש קדמו
 דכתיב (ס"ו) יהי רקיע בתוך המים. וכתיב ויקרא אלהים לרקיע
 שמים, ומנלן דשמים הוו אש דכתיב (דברים ד) כי יי אלהיך אש אוכלה
 הוא. ומנא לן דשמים הקדוש ברוך הוא דכתיב (מלכים ה' ט) ואתה
 תשמע השמים. אטו שלמה מתפלל אל השמים שישמעו תפלתו,
 אלא שנקרא שמו על שמו דכתיב השמים ושמי השמים לא יכללוך,
 הוי שמו של הקדוש ברוך הוא, והוי אש, ואמרת קדם. אלא אימא
 כחם קדם של אותם הצורות של המקום ההוא. ומאי נינהו כחם,
 כמרה דאת אמר (שמואל ב' כ) אין קדוש ב"י כי אין בלתך והין צור
 כאלהינו. ישב רבי ברכיה ודרש מאי לולב דאמרינן, אלא לו מסר
 הלכ, והיאך, אמר ליה שלשה שרים הם תל"ו וגלגל ול"ב, ולכל אחד
 ואחד שנים עשר, חזרו השלשה מניין ששה ושלשים ובהם נתקיים
 העולם דכתיב (מגיל ג') וצדיק יסוד עולם. תנא עמוד אחד מן הארץ
 עה לרקיע וצדיק שמו, על שם הצדיקים מתגבר, ואם לאו מתחלש, והוא
 סובל כל העולם דכתיב וצדיק יסוד עולם. ואם חלש לא יוכל
 להתקיים העולם, הלכך אפילו אין בעולם אלא צדיק אחד מעמיד
 את העולם, לפיכך קחו תרומתי ממנו תחלה, ואחריו זאת התרומה
 אשר תקחו מאתם, מאת הנשאר ומהו, זהב וכסף ונחשת. דבר אחר
 וקחו לי תרומה, ויקחו לקדש תרומה שהיא יוד והיא עשירי, ומנלן
 דעשירי קדש דכתיב (ויקרא כ"ו) העשירי יהיה קדש, לקדש. ומאי נינהו
 קדש, דכתיב (יחזקאל מ"ד) וראשית כל בכורי כל וכל תרומת כל מכל
 תרומותיכם, דכתיב (תהלים קי"ח) ראשית חכמה יראת יי, אין חכמה אלא
 יראת השם.

שייכים לספר שמות דרע"א ע"ב ודרעיב ע"א
סייך לרף ר"ט ע"ב כמאמר ויעשו כל חכם לב

(סימן ד) איכא בצוואת רבי אליעזר הגדול, קרקע הגן הוא כשברא
הקדוש ברוך הוא גן עדן, נטל שלג מתחת כסא הכבוד
וממנה געשה קרקע הגן, וזרזו קרקעיתו של גן עדן, ואינו נוגע עם
הארץ הזאת, שהיא למעלה מכל הארצות. רקיע שעל גב הגן הוא
כעין כל הגוונים, כמעשה לבנת הספיר, ושמו של הקדוש ברוך הוא.
חקוק באמצע הרקיע, וארבע טבעות בארבע קצות הרקיע, וארבעה
אופנים בכל טבעת, ובאמצע הרקיע עמוד אחד, ועמוד הזה נעוץ
מקרקע הגן עד שאוחז פני כסא הכבוד, והוא מכוסה מענן הכבוד,
והמלאך גבריאל לבוש הבדים עומד עליו, פעם כלם אוחזים בטבעות
הרקיע, והעמוד חוזר והרקיע סובב, ואותיות שם המפורש בולטות
ונוצצות ועולות זיורדות, קול קורא התנודדו מחנות צדיקים קדושים
אשריכם שזכיתם לכך, מי שמע כזאת מי ראה כאלה. בהיות כל גנון
הרקיע בנסעו על ידי האיש לבוש הבדים, והוא מסתלק והרקיע עומד,
והעמוד מנגן עולה ויורד, עד שנמשך אור וזהר אור (דרעיב ע"ה) נועם
מלמעלה באותו העמוד, והצדיקים עומדים לנגד האור ההוא ונהנים
ממנו עד חצות הלילה, בחצי הלילה כשבא הקדוש ברוך הוא ליכנס
עם הצדיקים, שומעים קול סיבוב הרקיע, והעמוד מנגן וקרקע הגן
מתנשא, והצדיקים עולים מחופותיהם לקראת בוראם, וכל הגן מתמלא
מכבודו, באותה שעה מודוונות הרוחות זכרים ונקבות כפי מה שהיו
קודם שנבראו, ומאותו נועם תאותם לחזות בנועם, כלם עושים פרי
דהיינו רוחות לגרים :

תוספתא סייך לרף רל"ח ע"ה קורס מאמר ויכילו

(סימן ה) פקודא לאקרביא קרבנא דאיהו חדתותא דסיהרא, בכר
ירחא וירחא, ובחדותי דילה, למקרב חביבותא עילא
ותתא, ולא עברא זוהמא מבי מקדשא, וקרבנא דראש חדש סליק
לעילא בגין לאמשבא נהירו דאנפין ממקורא דלעילא לתתא, דדא
אצטריך בגין מיעוטה. וועירו דסיהרא, וההוא שעיר דראש חדש
אעבר זוהמא וסליק ליה דלא חפי לסיהרא, וכדין אנגיד נגירו לנבה
מערא

מעילא לתתא, ואתנהרת סיהרא כדקא יאות, בגין דשעיר מפני זוהמא
חדיר ממקדשא, וגרם לאמשכא נהירו מעילא לתתא. וקרבנא דלי
קליק לעילא. ובגין כך כתיב ביה חטאת ליי, בגין ההוא זוהמא דחפי
לסיהרא, ואיהו רזא דכתיב (כראשית ד) לפתח חטאת רובין, ואי תימז
אמאי כתיב חטאת ליי, אלא ודאי ההוא שעיר מעברא ההוא חטאת,
וגרם לאמשכא נהירו מעילא, ודא איהו ושעיר עיים אחד לחטאת
ליי, לחטאת, לאעברא ליה מן מקדשא. ליי, לאמשכא נהירו מעילא,
דכד חטאת אתעבר, ההוא נהירו וחדוה גחית מעילא לתתא. ועל
דא קליק קרבנא דא לעילא, וקרבנא דא אקרי כפרה לפנאה מקדשא
ולאעברא זוהמא : ע"כ

א"ה כהוות שבוהקרים שהנהנו מתוכם א' מהם הוא מהרב רבני ישראל כנימין ז"ל ושם נמלאו תשלומי
סחירוטות בלווהו מקומן. וכאזוה מקום תוספת השייך למקומו ואינם כמלא כוהקרים הכרפסי'
כד כען וכדו שלא למנוע כד שמו אוחס כאן ולא במקומם כדי שיכא דף על דף כוהקרי מנטוכס מאחר שכל
כתבו סחירי אל זלס"ה על אדני דפי חוהקרי הנו' קוטכעו :

שייך לרף ס"ד ע"א שורה י"ז פרשת מטעס והוא מוהקרי חדש דף מ"א א' בדפוס ויניטייא וכשנוי לשון
עיון סס

(פי' ו) תגיא אמר רבי יוסי גליף הוה חוטרני מתרין סטרין משמז
קדישא, חד סטרא דרחמי ודינא באתון גליפן, וחד סטר
דינא בדינא נחש עלי צור. תא חזי כתיב ואתה הרס את מטך ונטה
את ירך על הים, מאי ונטה, כלומר נטה בחד גיסא דגליפן ברחמי
ודינא, וכתיב ונט משה את ירו, ולא כתיב וישלח משה את ירו, כלומר
אסטמי מחד גיסא, ואי תיסי דגליף הוה מקדמת דנא נחש עלי צור,
אלא באסנא אתגליף דכתיב וישליכהו ארצה ויהי לנחש, בההיא
שעתא אתגליף נחש עלי צור ותא חזי אמר רבי יהודא בעא קדשא
ברוך הוא דשמוי דהו גליפן בחוטרא יעבידו אתאן ותגיא תרין אתין
אתעבידו בימא בההוא סטר דסטא משה ברחמי ודינא, בזע ימא
לישראל בשנים עשר שבילין, ואתיב בדינא על מצראי ואטבע להון
בתהומא דרא הוא דכתיב וישב יי עליהם את מי הים מההיא שעתא
בעא לאפקא מיא אמר ליה קדשא ברוך הוא אסטמי חוטרא מניסא
אוחדא, ותרין אתאן אתעביד ביה, כמה דאתעביד מסטרא אוחדא,
חד את הכא וחד את במריבדו. אבל השתא והכית בצור, באן צור,

כהאי צור, וסליק נחש דלומנא אחרא. אמר רבי אלעזר מאי דכתיב
 קח את המטה והקהל את העדה אתה ואתהו אחיך ודברתם. מהו
 ודברתם. אמר רבי אלעזר מני ליה על נחש דהו אתעביד בצור.
 השתא בעי דאתעביד בנחש, לאשלמא שמוי דקדשא בריך הוא
 באלין אתין, משמע דכתיב ודברתם, וכתיב (כמדבר כ"ו) וידבר העם
 כאלהים ובמשה, מהו כתיב בתריה וישלח. בעם את הנחשים
 השרפים. וגומר מה נחש חיליה בפומיה, אוף הכא בפומא, ומשה לא
 עבד הכי אלא חבה, מחא ולא אשלים שמא, אלא חזר בקדמיתא
 בשמא דצור, ושבק שמא דנחש הדא הוא דכתיב ויך, ולא כתיב
 וידבר כמה דאתפקד ודברתם. ותנינן צור למעבד, ונחש למללא. ויך
 את הסלע במטהו פעמים, חד דעבר וחד השתא. תניא אמר רבי
 אלעזר ביה שעתא אשתאר שמא כלומר (דרע"ב ע"ב) דלא אשתלים
 בהווא אות, דשביק משה נחש ולא אשתלים כל שמא, דהו בחד
 ניסא אשתלים כימא, מניסא אוחדא שרי בצור ולא אשתלים בנחש.
 אמר ליה קדשא בריך הוא עבדת דשרי שמי ולא אשתלים למעבד
 אתוון, אוף את שרית ולא תשתלים, לכן לא תביאו, שרית לאפקא לון
 ולא תשתלים לאעלא לון לארעא. לכן לא תביאו אמר רבי אלעזר
 ידע לבא דמשהו בקדמיתא דרחיל בד חמא נחש דכתיב (סמות ד')
 ויגם משה מפניו, לבא חמא ולא ידע אמר רבי אלעזר כתיב ויעש
 משה נחש נחשת ושימהו על הנס, על נס לא כתיב אלא על הנס,
 בעא לאתקנא מה דחסר, אמר ליה קדשא בריך הוא כתיב (כמדבר כ"ו)
 להקדישני במים, במים ולא כדכר אחר, כשם שהתחלת במים בעינא
 דישתלים בשמי הנס במים. אמר רבי אלעזר אתרא דחסר לא שלים,
 אבל את מגיד נסא חדא (כ"ו הכא) אמר רבי יהושע כתיב (ס"א כ"ו)
 עשה לך שרף, עשה לך לתועלתך, עשה לך תקין מה דחסרת, ועם
 כל זה לא תקן אלא דא"י, שהיו רואים בנחש וח"ו, אבל לא נקדש
 שמא במים ואשתאר חסר מהשאר, ותקנת דרא"י, עלה אל דור
 העברים וראה הנך רואה בעיניה ושמה לא תעבור וראית אותה
 ונאספת אל עמך. תא חזי דאפילו דרא"י בין דעבד רא"י כהאי
 אשלים ליה רא"י, אבל לא אשלים שמא במיא כמו שאר כל שמא

אמר רבי יצחק בשעה דאמר ליה קדשא בריך הוא לכן לא תביא
אמר משה האי חניא לתקלא עלמא הדר, אמר ליה, משה לאו הכי
דינא לחייבייא וחיין למארי קשוט, באותה שעה דכתיב (ס) וראה
אותו וחי, ידע משה דרכיו והצדיק עליו את הדין פתח ואמר הצור
תמים פעלו, רא הוא צור דקאמרינן, אל אמונה ואין עול דכתיב וראה
אותו וחי, וכתיב (שמות כ' ג"ט) האל תמים דרכו. אמר רבי חייא והיה
תנינן אל גזרת רחמי הוה, כמה דאת אמר אל מוציאם ממצרים, אל
רחים וחנן, אמר ליה לאו הכי, דתנינן שליט רחמי עד דינא, אל
בלחודוי יכולת הוה ליה ורשותיה הוה דיליה, מאי יכולת, שולטנותא,
דאל אתגבר גזירה דיליה כמה דאת אמר יש לאל ידי, ורשותא
דיליה יכולת דעינא בישא כמה דאת אמר יש לאל ידי. אמר ליה והא
כתיב האל הגדול הגבור, אל גדול נצחא, אל בלחודוי נצחא וכתיב
(דברים ל"ב) הצור תמים פעלו כי כל דרכיו משפט, הא צור, אל אמונה
ואין עול הא נחש עלי צור נהדר למילי קדמאי וכתיב (איוב ט) האל
יעזר משפט, חס ושלום אמר רבי אלעזר ריינו דכתיב (תהלים ס"ט)
אשמעה מה ידבר האל וגומר, וישלח ידו ויחזק בו ויהי למטה בכפו,
כמה דאת אמר מטה משפט מטה כלפי חסד. אמר רבי יוסי שני
מטות היו, אחד של משה ואחד של הקדוש ברוך הוא, מאי משמע
דכתיב ומטה האלהים, דתנינן בשעה שהיה נוטל משה המטה
ברשותו היה כאילו שלו, הדא הוה דכתיב ויקח משה את מטה
האלהים בידו, כיון דאמר ויקח משה איני יודע שלקחו בידו, אלא מהו
בידו, ברשותו ביבלתו. ואמר רבי יוסי ברשותו של משה היה עד
שהוקם המשכן, כיון שהוקם המשכן חזר המטה לפני העדות, ומשה
היה נוטלו לעשות בו נסים הדא הוא דכתיב ויקח משה את המטה
מלפני יי, כיון שלקחו הרי הוא ברשותו ובשלו היה. אמר רבי יהושע
אותו המטה של סנפירינן היה, ומששת ימי בראשית נברא כמה
דתנינן והמכתב והמטה, רבי יהודה אומר של עץ היה. מאן דאמר
של סנפירינן היה דכתיב כמראה אבן ספיר דמות כסא, וכתיב מטה
האלהים, ומאן דאמר של עץ היה דכתיב (שמות כ"ו) ויורהו יי עץ וגומר.
שם שם לו חק ומשפט ושם נסוהו, אמר הקדוש ברוך הוא מכאן הרי

חק ומשפט לעשות נסים, חק ומשפט נחש עלי צור דכתיב נחש עלי צור •
 ושם נסחו, משום דכתיב וימתקו המים דבר אחר אמר הקדוש ברוך הוא
 מכאן ולהלאה חק ומשפט, שלא יהא נקדש אלא במים שנמתקו •
 אמר רבי יהודה כתיב כי מרים הם, מכאן שנינו יש מים עכורים ויש
 מים צלולים, יש מים מרים ויש מים מתוקים • ויצעק אל יי, למרה צעק,
 מכאן שהיה בצער באותה שעה אמר לו, משה הנחש שנהפך בסנה
 עכשיו אצטריך לחקקא ליה בצור, ותרווייהו עמדו על המים המרים,
 ואותה שעה אתחקק צור בנחש שהיה בו קודם הדא הוא דכתיב (סג)
 שם שם לו חק ומשפט • כד אתא רבי אבא אתו שאילו קמיה, אמר
 להו שפיר קאמר רבי יהודה והכי הוא, ואנא אצטריך לגלאה רזי
 דמלה, והא חזינא דרבי יהודה גלי לה, אלא אמר הקדוש ברוך הוא
 למשה, משה השתא במצרים היה המטה של אהרן לדחות הקש
 השולט על ישראל במצרים, אבל כשיצאו ממצרים כמה מקטרגי
 מזמני על ישראל לדחותם בים, כמה מים מרים נודמנו וקטרגו, באו
 לים, בא רהב שרו של מצרים ושל ים, אמר הקדוש ברוך הוא למשה
 הרם את מטף ונטה את ירך, כעין דאמר הרם את מטף מהו ונטה
 את ירך, אלא הרם את מטף נגד רהב שרו של מצרים. באו למרה
 כמה מים מרים נודמנו אצלם, ונצטער משה וצעק הדא הוא דכתיב
 (סג) ויצעק אל יי • אמר ליה קדשא ברוך הוא משה, הרי לך עצה
 בזה, השלך המטה אצלם ויתחקק נחש עלי צור שניהם ביחד ויצולו
 הדא הוא דכתיב (סג) ויורהו יי עץ וישלך אל המים • עץ כמה
 דאתמר מקום שיפול הועץ, שהוא עצה • וישלך אל המים
 (דרעיב ע"א) וכתוב (סמות ט"ו) שם שם לו חק ומשפט נחש עלי צור, ושם
 נסחו עטרהו בנסים. אמר הקדוש ברוך הוא מכאן ולהלאה הרי לך
 שיעמוד אצל המים, הרי לך להתקדש שמי במים, כשבאו לאלים באו
 המים לקטרג בהם. אמר הקדוש ברוך הוא במקום הזה אין צריך מטה,
 הרי יעקב שהוא אילן בשבעים נפש, והוא שבעים תמרים, ושתיים
 עשרה עינות מים, שנים עשר שבטים, בשבעים עמודים ושנים עשר
 שבטים כמה דאת אמר כי יבושו מאילים אשר חמדתם מיד ויחנו
 שם על המים, במקום הזה שנקרא אילן והוא אלים, משמע דכתיב על

המים, ומשמע דכתיב שם שם לו, ולא במקום אחר, ושם שלטו בני ישראל על המים ולא הוצרך המטה. מכאן ולהלאה אצטריך המטה בנחש עלי צור אצל המים. באו לחורב באו המים לקטרג, אמר ליה הקדוש ברוך הוא והבית בצור, המטה אצטריך הכא, והבית לאלו באותו צור ולא בנחש. אמר משה יתיר אצטריך הכא אנא חמי מים דבעיין לשטפא, אמאי, הנני עומד לפניך שם על הצור, בחרב והבית בצור. אמר הקדוש ברוך הוא למשה עדין במריבה עתידין המים לקטרג יותר, שהם מים עכורים רעים וזדונוים וזדונו כהם ישראל בגלוי לעיניהון, ואותה שעה אצטריך המטה, והתר עליהם הנחש בגלוי לעיניהם ויתקדש שמי, הריא הוא דכתיב להקדישני במים לעיניהם, מהו לעיניהם, דבר שגזדונו כהם בגלוי. תא חזי הכי חמא דוד דכתיב לולי יי שהיה לנו בקום עלינו אדם, זה פרעה, אזי עבר על נפשנו המים הזדונוים כדאמרין, וכתיב נפשנו כצפור נמלטה מפח יוקשים. אמר רבי אבא מה ראה משה באותה שעה שלא עשה בנחש, אלא ישראל היו דוחקים למשה תנה לנו מים, נתיעץ ואמר. קדשא בריך הוא אמר לי עמוד בנחש, ואנא חמי דאין גזירה לנחש במים אלא בעפר. אמר רבי יהודה מהבא ועפר תאכל כל ימי חיך, משמע דעפר יכול כל יומי, אבל לא במיא, וישראל דחקין לי, ומיך על גב דיתעביר ניסא, לא יתעביר באתר דא אלא אתחקק בעפר. ולא במיא דכתיב (ס"ט ד) וישליכוהו ארצה ויהי לנחש, וצור ברה. אתחקק במיא במרה, וכבר עבד ניסא, כהאי דאתעביר זמנא אחר. דכתיב ויך את הסלע במטהו פעמים. אמר ליה קדשא בריך הוא יען לא האמנתם בי להקדישני, דחשבתון דלא יכיל נחש במים לכן לא תביאו: ע"כ

שיך לרף ע"ה ע"א שורה ד' על תיבת עכ"א תמנא כו"ח דף ל"ז ע"כ

נסיח ו' וזה סיומו, ותלת דלא עברין, האי איהו באת פ' ואת א', וכלה פ'א באשלמותיה. את ר' לית ביה כלל, שערוי אכמין תליין ולא שעיעין, דא איהו בר נש דשתיק תדיר, אבל פקחא איהו, מאריה דלישנא בישא, מלוי ברוגזא, פום ממלל רברבן, אצלח וריא אצלח, מאריה קטטה בביתה, לא חייש ליקרא דבר נש, חד בפומיה

וחד בלביה הפכפך בלישניה, נבנין דליה סומקין ועיר. ואיר
 קימטא תחות עיניה רב אזיל עד חוטמא מסטר ימינא, ותרין תחותיה
 חד מנייהו ועיר מאחרא, דא שכיב בנדה מיומין ועדין, וחוביה רשים
 ביה רשימין אלין. בין כתפוי אית ליה רושם חד וארבע שערין ביה, חד
 מנייהו באמצעיתא רב ותלי, ותלת אחרנין ועדין, ועד לא הוה עבירה
 דא, הוו תלת ועדין, וחד דאתרשם ביה דקיק וועיר מכלהו. והוא
 רושם הוה ביה מקדמת דנא אכס, ואינון שערין חוורין כלהו, השתא
 לאו הכי, אלא רושם אכס וחד סומקא ברשימו, וטלופתא באמצעיתא,
 והוא שערא דאתרבי בין אחרנין רישיה סומק ושארא חוור. ואי
 תב בתיוכתא תשכח בעיניה ימינא חד חוורא, חוור גו הוה אכמא
 במצחיה תלת שרטוטין עברין ותרין דלא עברין, והוא רושם אכס
 וסחרניה חוטא סומק, ובגוהוהו חוטא חד שערא דקיק ועיר, ותלת
 שערין באמצעיתא כלהו כחדא ועירא, יחבם באורייתא סילוף, ולא
 יצלח בעובדוי. ואי ירוקא דעינא לא יצטבע כל כך, ועינוי אכמין, וחד
 חוטא סומק ועיר אעבר בין אינון גוונין, כרין איהו באת פ' בשלימו
 ובאת ר' בלחודוי. במצחיה תשכח שית שרטוטין, תלת עברין ותלת
 לא עברין, שעריה תקיף ולא כל כך, תלי ולא תלי, האי איהו בשלימו
 לכל בר נש, קמצן איהו, לית ביה חידו ואפילו כחרוה לא חוי, כרוונא
 חוי, אטיס אודניה שמאליה, בשינוי אית תלת רברבין מלעילא, ויהבין
 לון דוכתא אינון דלתתא, מהימנא איהו ולא (ו'ס דף לו ע"ד) כל כך.
 אנפוי אריבין ולא שפירין, קליה באתתא ומילוי באתתא, מקנח פומיה
 כמלוי, אפתח אצבעאן דידוי במלוליה, בר אזיל אקדים ליה בליתא
 דפרסאי, דלא יחוב בר נש לנביה עליה כתיב כי תועבה היא לפני יי עיינין
 ירוקין ואלין סימנין ביה, ואנפוי אריבין שפירין, שעריו אכמין ומריטין
 מלעילא ברישיה, רישיה רב, כד אזיל כפיף רישיה, קריצין דעינוי
 (ד'ע"ג ע"ב) בקדמאה עליהו כתיב (עצמי ב') מנע רגלה מנתיבתם עיינין
 רברבין וירוקין, דא איהו בתרין אתוון ר', פ'א, חד יחידא וחד בשלימו,
 במצחיה שרטוטא דאזיל ועבר מסטר לסטר, ותלת אחרנין אית דלא
 עברין, מצחיה רב, קריצין דעל עינוי לא רברבין. בריקניה שערא טפי,
 דא באנפוי שפירו סומק, שעריה שעיע ולא כל כך, רחיל חטאה איהו,

א"ו

רחים אורייתא, איהו רחים לאינן דמשתדלין בה, חרי בכלא, עביד טיבו
 לכלא, כדריבא לתועלתיה. מהימנא איהו לרוין דאורייתא. טב איהו
 למלין דעלמא, מאן דאשתתף בהדיה לא אצלח, לא איהו ולא אחרא,
 אצלח איהו בלחודו, דהא את ר' גרים, פגים איהו ברישיה לעילא,
 רישומא דחר מכתשא דהוה ליה תמן דעבר ליה חר רביא באבנא
 בלא רעו ובוונה, ואיכסי בשערא, וההוה רישומא דמכתשא כגוונה,
 דגימל יונת, מהימנא איהו לגביה בני נשא, וסליק למהוי רישא דעמיה,
 עד הכא רוין דעיינין, ואית רוין אחרנין דעיינין דמתפרשן מנייהו, עיינין
 דמעמקן וחייבאן, דא איהו בשלימו דאתוון, בר דקדמאה ר' ובתר פ,
 דא איהו בר נש דאצלח בעובדו, תלת שרטוטין במצחיה, מצחיה עגיל,
 עיניו נהירין מרקמן עובד ציור דביין קיימין על שלימו. שנאו יפרון
 תחותיה, פקחא איהו אצלח בכלא, כהיל בעובדו, טב איהו עם בני
 נשא, מלוי בקשיו ובלא דחילו, וותרן איהו עביד טיבו ולא לשמה.
 שעריה שעיע ותלייא, ולישניה כחרבא, תחות עיניו קמיטין תלת רברבן
 ותלת זעירין, ותלת רברבן, כרין תשבח תרין (ו"ס דף כ"ז ע"ט) שרטוטין
 במצחיה עברין מסטר לסטר, ותלת דמטו ולא מטו. תחות טביריה
 קיימא רשימא חד ציורא דרישא דבר נש אבס וחור. תרין שערין
 תליין ביה, ההוא בר נש אתנשל באתרת גבר מיומין דחיקין, ולא תב
 מההוא חובה, מרעין רדפין אבתריה, ועל דא אינון מרעין חד דצעיק
 לאושדא שתן ולא יביל, דעד כען ההוא חובה תלייא בקדליה דנחש
 עקימא ושלט עליה ברא, ודא לסוף יומין דסיבו, ואי תב בתיובתא
 בזמנא דאיהו בחיליה, ההוא רשימא אזעירת דיוקנא, ושערין לא תליין
 ביה כלל. ואי תב בתיובתא בסוף יומי כד מרעין רדפין אבתריה,
 כרין ההוא רשימא קמיט ושערין תליין ביה, וההוא מרעא לא אעדיאו
 מניה, מגו דתלייא בקדליה דנחש, בגין דההוא נחש פיון דאחית ההוא
 חובה על קדליה, לית מאן ריתיר קשרא מקדליה, בגין דההוה נחש
 לית ליה רשו ביומי דעולימוי דבר נש לקשרא ההוא חובה על קדליה,
 וקשרין ליה בקשרין תקיפין, ואיהו רדף אבתריה דההוא בר נש ומלקי
 ליה בההוה ברית דחב ביה, ואף על גב דתב בתיובתא יצווח מגו
 עאקו דמלקיותא: ההוה חויא דליג ועאל בההוה קשרא בשיפורי

וזאת ד' זעירין
 0

דתהומא רבה, כדין רווח ליה לבר נש, וההוי נחש לבתר יומין נפיק
 ועביד דא. ובזמנא דמית ההוי בר נש, תלת מאה שוטרי רדפין
 אבתריה דההוא בר נש, ותפסין ליה ועיילין ליה קמי מלכא, ומלכא
 קדישא מתבר אינון קשרין ונחית ההוא חובה מעל קדליה, ועל הוי
 דא כתיב (ישעי' כ"ב) אם יכפר העון הזה לכם עד תמותון, כמה דאת
 אמר וכפר בריתכם את מות, תבר ההוא קיימא דילכון את מות, כמה
 דאת אמר אכפרה פניו, אבטל רוגזיה. כדין ההוא בר נש אזיל לדהוא
 עלמא נקי מההוא חובה, דהא קביל עונשיה בהאי עלמא וכי תימא היכי
 משמע דבהאי עון אשת איש משתעי קרא, דכתיב הכא אם יכפר העון
 הזה, וכתיב התם באיסור אשת איש שזנתה ונקה האיש מעון, וכתיב
 גבי אבנר (סמואל' ב' ג') ותפקד עלי עון האשה היום. אי נמי והנה ששון
 ושמחה הרג בקר ושחוט צאן אכל ושתו, וכתיב התם (וי' ד' כ"ז ע"ב)
 אכלה ומחתה פיה, וכתיב כי אם הלחם אשר הוא אוכל, וכתיב מי
 פתי יסור הנה חסר לב ואמרה לו מים גנובים ימתקו ולחם סתרים
 ינעם ולא ידע כי רפאים שם בעמקי שאול קרוייה, זהו כד לא קביל
 עונשיה בהאי עלמא, ואי אשתכח ביה זכות אבות עונשיה בהאי
 עלמא בההוא עון כמה דאת אמר (תהלים ס"ט) ופקדתי בשכט פשעם
 ובנגעים עונם, ופקדתי זעיר זעיר, אם בפידו להם שוע (פ"ה) אם יכפר
 להם שוגג פוקד עון אבות על בנים זעיר. ונותן זעיר על דא וזעיר
 על דא. ואשתזיב הוא ואבוי מעונשא דההוא עלמא, דההי כד
 מזכי אבא. עיינין עקימין דלא מסתכלאן באורח קשוט, דא בלא
 את כלל, פרחין מניה כל אתוון, בגין דאיהו מארי דעינא בישא, חיוו
 דיליה בהפוכא, ההוא רע עין שליט עליה, ואי כשרן עוכדוי דההוי
 בר נש, לא שליט אלא על עינו, ואצטריך בר נש לאסתמרה מעינו
 בגין דסטרא אחרא שלטא עלייהו אינון עיינין חמדן כל ביש, ואתעברון
 סרסורין לגביה, ושייפי גופא נצחן, אבל שלטין עינו מסתכלאן
 מאן דבעי לאסתמרה מניה, לכתוב יוד בידיה ימינה ובידיה
 שמאלה זיין, וליפתח קמיה ולימא יוד באיפכא אתווי וישתזיב
 מניידהו, דא אידהו פנים לשמושא דקדושרה, בגיני כך לא שריין ביה
 (דרעד' ע"ב) אתוון והא אסתלקו מניה, דא איהו ברזא דההי קו ירוק

דנפיק מתוהו במדידו דבוצינא • ואירא לאסתכלא גו שרטוטין דירא
 בימינא ובשמאלא, וברוא דאינון שרטוטין דידן תשבח דא. מאן
 דעינא חד אטיס ולא כל כך, ועינא אחרא פקיה, מומא חד מאינון
 מומין אית ביה, דא איהו באורת ר' בלחודוי באשלמותיה, וארת יוד
 מטי לגביה ולא מטי • במצחיה תלת שרטוטין עברין וחד זעירא
 דאעבר אוף הכי, רשימא חדא סליק מעיניה לקבל אודניה • שעריה
 תלי ותקיף, קריצוי רברבין, אית מומא מסטרא אחרא • אימא דיליה
 אזלת בחרשין כד הוה במעהא, ונפקת לפתחי דאורחין בליליא • כד
 דא אתייליד בגו תרין שנין דיליה אתחלש, עד דאזער דיוקניה, ואמיה
 אזלת בליליא בהדיה וקא עברת חרשין עליה. האי חדי בחרוה לירת
 ביה מהימנותא, (ו"ס דף ל"ז ע"ג) משבח גרמיה דלית ביה, גסות רוח
 ממלך בישין ועתיקין • וותרן איהו לירת ביה קמצנו כלל • מארי
 דגיפא, אצלח ולא אצלח, חדידא בלישניה, ואי חד שרטוטא במצחיה
 רב ותרין זעירין, דא אזל גו חרשין והא אמיה עברת להו, ומתחלפין
 שרטוטין דקא סלקין מעינא ימינא לעינא שמאלא, גס רוח איהו אבל
 לית ביה בישא כלל, קמצן איהו לית ביה קצת גיפא, חדידא בלישניה
 איהו, בשפרא דיליה אירא ביה רושם חד סומק טפי, וחד זעירא
 באמצעיתא, אצבען די כרגליה שמאלא קמיטין זקיפין מתפשטין •
 עינין זכלגנין ירוקין גחתין דמעין תדיר, האי אתרבק באת פ, וארת
 ר' לא אתישבת ביה, האי אית ליה ארבע שרטוטין במצחיה ועברין
 בלהו, ותרין זעירין מעיניה ועד שעריה, תרין רשימין ותלת זעירין בין
 קריצי עינוי, האי איהו בר נש דאזיר כפיף רישא, זינא חד מתלת
 מארי רשימין דתולדת צרעת אית ביה בזיניה, האי לאו מסאבא הוא
 למסגר, חדי איהו בכלא וחייך תדיר, כל מילוי חייבין בהו בני נשי,
 קמצן איהו בביתיה, באחרנין לאו הכי, לירת ליה כסופא במלוי, בנין
 דחמי דכלא חייבין בהו, גיפא איהו. שעריו סומקין זעיר, ולא שעיעין
 ולא קמיטין, ואית במצחיה תלת שרטוטין דעברין ותלת זעירין דלג
 עברין, ובל שאר סימנין ביה, האי אירא ליה פגימו ורושם חד בעיניה,
 דבר נש דהוה צר צפרין, דעבד ביה בלא כוונה כאעא דהוה אושיד
 לצפרין, ואיהו אתרשים על עיניה שמאלא לעילא מקרצוי בארכא,

תלמי
 0

ההוא דהוה צד צפרין אגוזים ליה בההוא אע"ה, בגין דהוה אפרח
צפרין ומחא ליה בלא כיונה, האי אצלח למזוניה ולביתיה, ולא למכנש
ממונא סגי, מהימנא איהו ולא כל כן, והאי מהימנותא במילין ועירין
אבל ברברבין לאו איהו מהימנא, מארי דלישנא בישא, וכלל חייבין
במיליה. פומיה רב שפנותיה רברבין, מאן דאשתתף בהדיה אצלח
בכלא, ואיהו אצלח אוף הכי, טב איהו לכל שתופא רשימא דההוא
מכתשא עמיה, עינוהי זבלגנין ירוקין, וחד רשימו אוכס סחרא לון, האי
(ד"ס דף כ"ו ע"ד) איהו כאת פ"א בשלימו דתרין אתוון, וארת ר' בלחודו,
דא רישיה רב, וארבע שרטוטין רברבין במצחיה, ותלת ועירין בין
קריצו, וחד לעילא קריצא זעיק על חושמיה שערין רברבין, אפוי
רבבין רישיה עגיל, הוא גיבר חילא, מארי זרונא במלין. שעריה קמיט
גיפא איהו, וכלידיה אשתתף איהו לגיפא, לזמנין אתכשר
איהו בגנתו אסורה. דיקניה מלייה בשערין, והאי אית ליה
בדרועה שמאלה חד רשימו דחרבא, דמחא ליה חד גבר
אטיס ימינה ביזמא רביעאה דשבתא, כד בעה שמשא
לאתכנשא, דהוה בההוא זמנא אתער עליה חד חוטא דמאדים
ההוא חוטא דכסטר שמאלא, וההוא רשימו עקימא בבשרא בעינולא,
כד מטא ליומין דסיבוי, נפל מאתר דרכיב ביה או סוסיא או חמרא
או נפיר מכתלא, ומינה יתחלש וימורת, דהא חובה דחבא בעולימו
בהבל דריף אבתריה, ואי ההוה גברא תב בתיובתא, נפיל באמצע
יומוי מגו חולשא דביה וימורת, ואי תב ביומי עולימוי, כדן תשכח
שרטוטין דמצחיה תלת רברבין וארבע ועירין, ותרין תרין מגו עינוי
דסקין לעילא, האי כאורח ארעא יהא מרעיה ויפול מערסיה וימורת,
דהא לעלמין נפילה אית ביה לכסוף. עיינין זעיר דקיקין דלא אתחזין
גזונין דילהון לפום שעתא, וכד מסתכלאן כרוון אינון ירוקין ואוכמין
האי איהו שפון חרין ואפין אריבין בחרירו, כדן תשכח במצחיה תרין
שרטוטין וחד זעירא בינייהו, האי איהו כארת פ' בלחודו, וכארת ר'
בשלימו, האי איהו שעריה תלייה ולא שעיע, אצלח בעובדי ידוי
וכאורייתא אי אשתדל אוף הכי, זעירא איהו בשייפוי וגם בשרא, לית
ביה נסות רוחא, ממלל בגו חוטמו, בגין דנוקבין דילהון דחיקין, ובגין

כך נפיק ריחא ברחיקו לסטר שמאלא בירכא דיליה לעילא מארכובא
 רשימא חד דמאריה חבורה דעכר ליה חרבייא כספין ביומי עולימוי
 ואסתכן ביה, מקנא הוה לאתתיה עד דבני נשא חייבין מניה, בעי
 (רע"ד ע"ב) לאתקנא בנוברין אחרנין ולא אתתקן וחייבין ביה, האי
 לא ישתתף בר נש בהדיה (ו"ס דף ג"ס ע"ב) דלא יצלה, חמדן אירוהו,
 אשתדל כמה דלא אית ליה, חשיב גרמיה דאירוהו גברא רבא ולא
 הכי, זכי לבנות ולא לבנים. ואי מתחלפן שרטוטין, תרין זעירין וחד
 דברבא במצחיה ואנפוי סומקין, זכי לבנין ולברתא חדא, או דילידת
 ברא, ואסתלקת מעלמא, כד את חד אית ליה בתר אודניה ימינא, רושם
 דטלופחא, וחד שערא דתלייא בריש אודניה, ואצבעא זעירא די בירא
 שמאלא כפיף, כדן תתקיים ותוליד בנין ובני, אי סימנין אלין יהון לה,
 בין רגלהא יכרע ויפול חד ברא בין אינון דיהא מבווע דנביע באורייתא,
 הוה מקריב ומפוד מבוועין ונחלין דאורייתא, ובשנין זעירין יתכניש
 מעלמא, האי איהו מאינון אלף דמתבגשין מעלמא מריש שתא ועד
 ריש שתא ביומין קדמאין. מדאתחרב מקדשא לא אשכח בר שתין
 חסר חד, ואלין אינון דמסתלקי מעלמא כד יהבי ריחא עד לא מטא
 זמנייהו, בגין דכד קדשא בריך הוא עאל ואוליף אורייתא לאינון ינוקין
 דאסתלקו מעלמא כד יהבו ריחא, אינון קדמאי באינון מלין. (מה"י)
 עלמא עד לא מטא זמנייהו) וקדשא בריך הוא אמר ליה לההוא ממנא
 יופי אל שמיה, דקאים וקשיר קשרין דאורייתא, מאן הוא דין דאקדים
 לי חדא הוא דכתיב מי הקדימני ואשלם, ואשלם ודאי, כדן קדשא
 קדשא בריך הוא למטטרוין דאיהו קאים גו פרוכתא דפרסא, ושתין
 אלף רבוא מארי דאולפנא דאורייתא סחרניה, ואירוהו מקשר קשרין
 למאריה. אמר ליה מאן האי דאקדים לי, מי הקדימני ואשלם, אירוהו
 דשים גו מתיבתך אולא אמר ליה מאריה דעלמא לאו איהו במתיבתא
 דילי גו מתיבתך איהו, וכל אינון דקדמי תחות כל שמיא דיליה הוא
 חדא הוא דכתיב תחת כל השמים לי הוא. בגין דתרין מתיבתין אית
 לעילא, מתיבתא דההוא נער מטטרוין, ומתיבתא עלאה דקדשא בריך
 הוא, ובכל אתר דתנינן מתיבתא עלאה דא דקדשא בריך הוא, מתיבתא
 דקיעא דא דמטטרוין, כדן אמר ליה קדשא בריך הוא אי הכי לקיט

ד"ל
ס"ו

סג' דמלקטי

ליה נבאי, לקיט ליה וארח ליה הדא הוא דכתיב (ס"ו) דודי ירד לגנו
 לערוגות הבושם, דודי דא קדשא בריך הוא כמה דאת אמר דודי לי
 ואני לו הרועה בשושנים, ירד לגנו, דא גורן דרקיעא דקיימי בגורן,
 לערוגות הבושם, דא מתיבתא דמטטרוין, לרעות בגנים וללקוט שושנים,
 לעיינא ולאסתכלא באינון מתיבתאן (ו"ס דף כ"ס ע"ב) דיליה מאי וללקוט
 שושנים, אל תקרי שושנים אלא שושנים אלן אינון דקדמי ריחא בהאי
 עלמא דמלקרי ומסתלקי מהאי עלמא עד לא מטא זמנייהו, כדון קרי
 ההוא נער מטטרוין לגבריאל די קסת הסופר בחרצון, ואמר ליה כתוב
 פתקא והב למלאך המורת על פלוני דילקוט ליה מעלמא, ואתלקיט
 מיד וסלקין ליה למתיבתא דמטטרוין בקדמיתא, ותמן אמר תלמודיה
 דאייתי בידיה, ואוליף תמן מה דאוליף, לבתר סלקין ליה למתיבתא.
 עלאה דקדשא בריך הוא, וזמינא למתיבתא דיליה, ותמן אשתעשע
 בהו באינון דיליה ברזי עלאין וטעמי אורייתא דהוו סתימן בהאי
 עלמא ויופי אל רב ממנא אזיל מגו מתיבתא עלאה, וחתים סתרין ורזי
 דאורייתא מגו תרי מתיבתיה, כל מה דאקשו במתיבתא דרקיעא, אינון
 דמתיבתא עלאה מתרצין, במתיבתא עלאה לית תמן פרכי וקושיין,
 אלא במתיבתא דרקיעא וחתים מתרי מתיבתיה מלין דאורייתא כדקא
 יאות ועל דא כתיב ילכו מחיל אל חיל. ולזמנא דאתי יסתלקון
 פרכי וקושיין מגו מתיבתא דרקיעא כמה דאתמר ילכו מחיל אל
 חיל וכתיב יהי שלום בחילך שלוח בארמנותיך, עד הכא רזין דעיינין בגו
 גוונין לאסתכלא דיוקנין דחוטמא, חוטמא איהו חוטמא (כ"ח חותמא)
 ופרציפא דבר נש לא שתמודעא, חוטמא זעירא עמיקא דלא אתיישבת
 כראוי באורח מישר, דא איהו דאכד פרציפא דבר נש, ודא איהו לאת
 ה' בלחודוי בלגא שלימו, דא איהו דארח ענותנותא אתעבר מניה
 חציפא איהו שעריה בין סומק לתוור, תלת רשימין דברכין על מצחיה
 ותלת אחרנין דלא אתחזון כל כך, תלת שרטוטין אחרנין מסטרא דא
 ומסטרא דא, שפון דיליה דברכין, בחציפותיה ממלל בקשיו כל מה
 דבעי, דאורח ענותנותא אתעבר מחוטמיה ומעל אנפוי, דהא כסופא
 וענותנותא מיישר חוטמא על אנפין, והא לית ביה כלל, ובגין דאיהו
 חציפא כדיב וחיה במלוי, ואי מתעברן שרטוטין מעל מצחיה, ואינון
 תלה

חלת רכרבן ותרין זעירין ושעריה אכס, הלא איהו בין תרין זתון
 במתקלא, דא נמיך רישא וחייד במילוי. (ו"ס דף כ"ח ע"ג) שעריה שעיע
 ולא כל כך, צערין רכרבין מתערין עלוי ואשתויב מכלהו, דלא זכו
 זעידא מאבוי מגין עלוי, וההוא זכו אתרשים גו עמודא דקאים ביה
 ההוא גער, ואיהו זכי כחר יתמא, בגין דכל ייתם וארמלא קיימין
 בפקדוניה דמטטרוין, דקיימא לדינא באינון שבעים סנהדרין, בהיכלא
 דזכותא דיינין כל דינין דעלמא, בר מתלתא בני חיי ומזוני, וכלהו
 בקראי כתיבי, בניס. ותתפלל על " על " דייקא, לעילא לעילא אתרא
 דמזלא עלאה. חיי, הנני יוסיף על ימך, יוסיף דייקא. מזוני, דכתיב
 (וער"ס ע"ב) (תסליס כ"ב) השלך על " יהבך והוא יכלכלך על דייקא,
 בדמוכח בפרשת עריות וכן באידרא ותמן דיינין בני עלמא ויהיבין
 שתקא למלאך הסות לקטלא לון ולנטלא רוחיהון. והואיל ומשכונין
 עלאין ומבין רבני נשא בידוי דקדשא בריך הוא, פקיד למטטרוין
 דיהון בנוי דההוא בר נש ואתתיה בפקדונא דיליה, ובגין דאסיר
 למשכנא לון משכונין על משכונין לא יקומין, ועל דא מאן ישויב לון
 מענוינא, ההוא זכו אגין על בנוי, והא חר מגייהו דההוא זכו אגין
 עליה בעידן עקתיה. לרא אית ליה חר רושם במצחיה, חייבא לו
 גיפא איהו, ולא אתחוי קמי בני נשא, דלא ידעין ביה, דא אצלח
 ומאן דאתחבר בהדיה יצלח יתיר מניה. חוטמא עקימא ותרין נוקבין
 דיליה רכרבין, וסלקין לבר אינין פתחין דנחירו, וחוטמא לא סליק,
 דא איהו באת ה' בשלימו. ארבע שרטוטין רכרבן במצחיה ושית
 זעירין, אודנוי רכרבן, עינוי רכרבן, ותרין רשימין אכמין דיקין בעיניה
 דימינא, שעריה לא אתתקן במזייה, בגין דאיהו רב ותקיף, רושם
 מכתשא במצחיה, דא מרעא בכל יומא זמין, כד אתרעם ברוגזיה קריר
 חוטמיה ואתחוי חיוור, תב מרוגזיה לזמן רב, מהימנא איהו במירין
 רכרבין, ובועירין לאו הכי, חמרן איהו, גופיה מלי מכתשין ואבעפועין
 גביל יומי שתא, ובר זמנא חר זעירא ביומין רסיתווא אתנהיג בענותנותא
 בביתיה, תיאובתיה למיבל בכל אתר, אף על גב דלא זמנן ליה.
 אי זכי באורייתא (ו"ס דף כ"ח ע"ד) ואוליף ינוקין, זכי בהו בשין תיו
 בידיה ימינא רושם עמיקא מתולדה דאתייליד ביה, תרין נשין אודמנו

נ"א ימו' דתי' 0

נ"א ש' דרפא 0

ליה, קדמייתא תמות על משברא, תנייתא תוכה לתרין בנין, חד ימות
 זעיר כחלבא דאמיה, וחד יקום בעלמא גיפא יתיר מבני נשא אחרנין
 וחין קימין ביה אבל לא כל כד. חוטמא דאזיל בארס מישר ומתתקנא
 על גבי אנפין, הא איהו באת הא בשלימו, דא אתגלי במצחיה תרין
 שרטוטין רברבין וחמשה זעירין, ותרין מסטרא ימינא לגביה שעריה מישר
 מתתא לעילא, שעריה בין אכסוס ומקתליא על אודנו, עינו רברבין ירוקין
 וחוטא סומקא סחרא לגו, אנפין אריבין, דא אקרי אנפי נשר, דא מבני
 דסיהרא באשלמותא. כד בעי לאזערא גרמיה, טב איהו לגביה מאריה
 דחילחטאה איהו, כיומי עולימוי איהו בלא מרעין אזיל בכריאותיה כגבור
 בלא דחילו, כיומין דסיבו נחית כנחיתו דסיהרא, חלשא ליהוי, מרעין
 דרפין אכתריה, דא זכאה, במרעין יתכפרן ואי מתחלפין סימנין כיומי
 עולימוי ליהוי במרעין בנין דאיהו כסיהרא בעייתא לאנהרא, ויהי
 ההוא גברא במסכנו, וכיומין דסיבו יהוי בלא מרעין ובעותרא ויקר
 סגי, דהא כרין אנהירר סיהרא וקיימא באשלמותא, ודא איהו
 צדיק וטוב לו, ודא ענותנותא ביה, רחיס הוא למאריה בכלא-חוטמא
 אריבא וחד חרודא כרישא דחוטמא דנשרא, האי איהו בלא את
 כלל, שעריה קמיט, שרטוטין דמצחיה תלת, אנפוי חרדן, עינו זעירין
 האי איהו חמדן במה דאית להו לאחרנין, כל עובדוי לאו כדחילו
 דשמיא, סניא אורייתא וסני למאן דלעאן בה, רחיס לפוס שעתא
 למשמע מלין דאורייתא, ולפוס שעתא פרחין מניה. ברגליה שמאלא
 תרין אצבען קמיטין דלא מתפשטין, וברגליה ימינא חד, האי איהו
 בחטאה דגנבה, ולא תב מההוא חוכה לעלמין. בין כתפוי תליין תרין
 שערין רברבין, בחדוי אית תלת שערין דתליין, ואומי אומאה ככר
 רגעא ושעתא ולא אתהני, זמנין תרין בשתתא (ו"ס דף כ"ט ע"א) ישתתף
 בר נש בהדיה ולא יתיר ויצלח, והוא מאדר ועד ריש ניסן, ומאלור
 עד שירת יומין בחשון ולא יתיר, וכיומין אלין יצלח מאן דישתתף
 בהדיה, דהא יומין אלין יומין דאתון אינון, ומאן דלית ליה ארתון
 אתאחד בהו. כיומין אלין נפקין נשמתין ערטילאין, ואינון מתחדדן
 במלקדמין ולית לון זונגין, וכיומין אלין נפקין אתון שנים ועשרים
 ושראן כדו ומתעטרן כדו, וכרחמי ישתכחו זונגין. וכירחין אחרנין

וביומין אחרנין לאו, דהא משבעה באדר בטש בוצינא ואפיק אתון
 זעירין, ובקעין רקיעין ונפקין לעלמא, בזמנא דאינון נפקין, כל אינון
 נשמתין ערטילאין דהוו זמינין לאתהדרא, נפקין בהדידותו ואתאחדן
 באינון אתון, ונפקין על ידוי דפרוונקא, בגין דכל בני עלמא כד אתבנון
 לאתציירא ברהאי עלמא, כל ציירין דאתון מתציירין בהו על ידא
 דאינון תלת שותפין דקא מזדווג בניינא, והשתא אלן דקא מתהדרן,
 כל אינון אתון דקא אתציירו בהו, אחרנין לא מתציירי בהו, דהא
 אינון פרוונקין לא מצירין לון באתון, כמרה דאתציירו בקדמיתא
 מסטרא דאבא ואימא, ואלין אתון אודין ומשטטן בעלמא, ואתאחדן
 בהו כל אינון דלית לון אתון עד ריש ירחא דסיון, דהא כדן אתטמרן
 אלן, ואתון עלאין בעיית לאתגלאה. ומאלול אתטמרן אלן עלאין
 עד שיתא יומין בחשון, עד דיהדרון בני נשא מחובייהו ויתכפר לון
 ומתהדרן אתון כמלקדמין, ובין כך ובין כך אינון זעירין נפקין לקיימא
 (דער"ס ע"ב) עלמא, ואלין אתאחדן בהו בגין דלית לון אתון כלל, דהא
 מאלול תלייאוקיימא תשובה, ואתון סלקין לגבה, ובני עלמא מתהדרן
 מחובייהו, ומתהדרן לאתון וקיימי על עלמא תרין ירחין, ומסתלקין טבת
 ושבת, משבעה באדר נפקין אלן אחרנין כמה דאתמר, ואלין דמתאחדן
 בהו מקדמי רחמי באלין יומין, ותרין ירחין אחרנין אתטמרן כלדו
 ואלין תמוז ואב, ונפקין ימי הרעה באתווייהו, ושלטין אלן על עלמא,
 ואחרנין אתטמרו, ובגין כך באינון יומין זכארה איהו מאן דישתזיב
 מנייהו. וכד חוטמא אריבא רב בפותייהו לגבי (ו"ס דף כ"ט ע"ב) רישא
 דהא איהו בארתה, ולזמנין ארת י' אתחבר בהדיה, דהא איהו בר נש
 דאצלה. אנפוי קמיטין בתולדה דאכעבוועין, עינוי סומקין, דהא איהו
 בין אינון תולדתי דסגירא, דעינוי לזמנין זלגין דמעין, קמיטין דמצחיה
 ארבע, ותרין עברין רשימין כאריח על גבי לבנה. שעריה רב, הא
 אצלה ורחיל חטאה, שבח גרמיה בכלא יתיר כמה דאית ביה, ובזמנא
 דאתגענע זלגין דמעין, וכאיבא בחוטמיה עד דאושיד לחרה ירוקא,
 ורא קשייא מאינון זיני סגירו, מאן דאשתתף בהדיה אצלה, מהימנא
 איהו בכלא, על כתפיה שמאלא אית תלית רשימין, תרין סומקין וחד
 אכס, ברס אכס אית ליה תועלתא, הא משין ליה לאתקרבא בבני

זעירין

יכתבו בציורין רקמיטין במשכא דאדם, כגוונא דרקיע השמים דתפן
 כוכבייא, המוציא במספר צבאם לכלם בשם יקרא, לזרעא דישראל
 עבדי יעקב אשר בחרתיך, דאינין אקרונ אדם דכתיב ואתנה צאני
 צאן מרעיתי אדם אתם, ובגניכוון אתברי עלמא דרא הוא דכתיב קדש
 ישראל ליי ראשית תבואתה, דאינון עאלו במחשכה עד לא אתברי
 עלמא וכלהו על ספרך כלם יכתבו, ימים יוצרו לכלהו יומין עלאין
 במנין משכו וקחו לכם, משכו יומין עלאין לאנהרא ליומין תתאין, שלש
 מאות וחמשה וששים ורביע יום, ומקצת יומא ככוליה יומא לחושבן
 (ו"ס דף ס' ע"ב) משכו, ומאן דמשך מתמן משך נהירו לסיהרא לקדשא
 לה ולא אחר בהם דא דוד משיחא דלא הוה ליה יומין לאתנהרא
 ואיהו משך ליה שבעין שנין כמה דאת אמר (תהלים מ') הנה טפחות
 נתתה ימי, מאי טפחות, ט' פחות, טב הבא דפחית לון מיומי אדם
 למיהב ליה לדוד דהוה טוב רואי, טוב דיליה מאדם קדמא דעבר
 עמיה צדקה, בגין דיהא מוכן דוד לעשות צדקה לישראל. כגוונא
 דקביל דוד עני ואביון, הכי יהיב למסכני, וכלא במשפט כמה דאת
 אמר (שמואל ב' ח') ויהי דוד עושה משפט וצדקה לכל עמו ואתערו
 שופריה דיעקב אבינו מעין שופריה דאדם קדמא, בגין דיעקב יושב
 אהלים, ואוליף תמן בבית שם ועבר ואברהם ויצחק למפלה לקדשא
 בריך הוא, בגין דאיהו בכור דכתיב בני בכורי ישראל, ועבודה בכבורות
 ודאי הוה ספרא דאדם קדמא הוה ליה ליעקב, וספרא דחנוך וספרא
 דעשר ספירות דיצירה דאברהם אבינו, והא אתערו מסכת עבודה זרה
 דאברהם אבינו עליו השלום ארבע מאות פרקים, ומכל אינון ספרים
 אוליף ליעקב אבינו עליו השלום איש תם יושב אהלים חכמתא סגיא
 והוה שופריה ושרטטין דיליה כגוונא ושרטטין דאדם קדמא
 והוא כגוונא דאדם קדמא, דאיהו קדם ליצירה יציר כפיו של הקדוש
 ברוך הוא, איף הכי יעקב ראשון, ראשון לשלימו קדש ישראל ליי
 ראשית וגומר, דהוה ערסיה שלים מה דלית הכי באברהם דנפיק מניה
 ישמעאל ובני קטורה ואינון סיגי הכסף, ואדם דנפק מניה קין, ונח
 דנפק מניה חם, ויצחק דנפק מניה עשו סיגי דהבא, אבל יעקב ערסיה
 שלימא איהו, ועל דא ביה בחר יי מכל העמים, (תהלים קל"ד) כי יעקב

שייכים לספר שמות רעו ע"א וע"ב

בַּחֹר לֹו יִהְיֶה יִשְׂרָאֵל לְסִגּוּלָתוֹ וּכְתִיב (דברים ל"ד) כִּי חָלַק יי' עִמּוֹ יַעֲקֹב חֶבֶל
גָּחַלְתוּ * ע"ב סמרי תורה :

סיך לרף נ"ב ע"א שורה י"ב

(סימן ט) בְּרֹא דְשִׁמּוֹר דְּכּוֹר לִילָה * דְּהָא הִיא תּוֹרַת יי' תּוֹרָה שְׁבַעַל
פַּה, מִשֶּׁה קִבֵּל תּוֹרָה מִסִּינַי וּמִסֵּרָה לִיהוֹשֻׁעַ וְגוֹמַר, וְהָא
אַתְּעֵרוּ עַל תּוֹרָה שְׁבַעַל פַּה, דְּאִילוּ תּוֹרָה שְׁבַכְתִּיב הָא כְּתִיב וַיִּצּוּ מֹשֶׁה
אֶת הַלְוִיִּים נִשְׂאֵי אַרְזֵן בְּרִית יי' לֵאמֹר לִקַּח אֶת סֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה, וְרָא
לְלִוְיָאֵי אַתְּחִזִּי לְהָאֵי * לְהָאֵי דְאַחִיד בְּשִׁמְשָׁא וּמִלְכָּא דְאַתְיָא מִנִּיה, מִשֶּׁה
נְהִיר לֹו לְיִשְׂרָאֵל אַרְבַּעִין שָׁנִין, שְׁמִשָּׂא בְיוֹמָא, וְתוֹרַת יי' דְּאֵי מְעַלֵּי דְשַׁבְּתָא
בְּרֹא חֲדָא וְכוּלֵי :

סיך לרף נ"ג ע"ב שורה י"ג

(סימן ט) (זָה נִמְצָא בְּסֵפֶר יִשְׁן) * גְּרַסִּינָן בְּזוּהַר, מֵאֵן דְּאַחִיד בְּאוֹרֵייתָא
סִמְכָא לִיה וּמְחֻזָּקָה לִיה עַל יְרִכּוּי, דְּלֵא יִסְטִי לִימִינָא
וְלִשְׂמָאלָא, זְכַאִין אֵינּוּן יִשְׂרָאֵל דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְהִי לֹו אֹרֵייתָא
לְגַלְאָה לֹו רִזִּין עֲלֵאִין עֲלִיירֵהוּ כְּתִיב (דברים ד') וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בְּיי'
אֱלֹהֵיכֶם וְגוֹמַר. וְתָה חַזִּי כִּד יְהִיב קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֹרֵייתָא
לְיִשְׂרָאֵל, רְשִׁים לֵה בְּרֹא דְשִׁמְשָׁא קִדְשָׁא, אִמַּר אֲנִכִּי יי' אֱלֹהֵיך
(רעו ע"ב) בְּרֹא דְחֶסֶד, וְאַבְרָהָם אַחִיד בֵּה, וְלִקְכֻלִּיה מְצוֹת עֲשֵׂה, וְרֹא
דְּא תְּפַקִּידְתָּא קִמְיִיתָא דְּפִקִּיד קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַבְרָהָם מְצוֹת עֲשֵׂה
הוּא, דְּכְתִיב (בראשית י"ב) לֵךְ לֵךְ מֵאַרְצֶךָ, וּבְגִין כִּךְ חוֹשְׁבֵן מְצוֹת עֲשֵׂה
שְׁתֵּי מְאוֹת וּשְׁמוֹנָה וְאַרְבַּעִין כְּתוּשְׁבֵן אַבְרָהָם * (שמות ד') לֹא יִהְיֶה לֵךְ
אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְגוֹמַר, בְּרֹא דְגִבּוֹרָה דְּאַחִיד בֵּה יִצְחָק, דְּכָל אֵינּוּן אֱלֹהִים
אֲחֵרִים וְאֵינּוּן סְרִכִּין מִמֶּנּוּן מִסְטֵרִיה יִנְקִין, וּכְן עֲשׂוּ וְכָל אֵינּוּן מִמֶּנּוּן
דִּילִיה, דְּהָא יִצְחָק בְּמְצוֹת לֹא תַעֲשֵׂה אַחִיר, וְתְּפַקִּידְתָּא קִמְיִיתָא דִּילִיה
מְצוֹת לֹא תַעֲשֵׂה הוּא דְּכְתִיב אֵל תֵּרַד מִצְרַיִמָה, וּמְצוֹת לֹא תַעֲשֵׂה
מִסְטֵרָא דְּרִינָא קָא יִתִּי, דְּהָא מְעַנִּישִׁין לִיה לְבַר גִּשׁ כִּד עֵבֶר עֲלֵה,
וּבְגִין כִּךְ חוֹשְׁבֵן מְצוֹת לֹא תַעֲשֵׂה בְּרֹא דְּרִינָא דִּילִיה בְּרֹא דְּשִׁלֵּשׁ
מְאוֹת וְחֲמִשָּׁה וְשִׁשִּׁים, לְקַבֵּל יוֹמִין דְּשִׁמְשָׁא דְּנְהִיר מִסְטֵרָא דְּגִבּוֹרָה

הדא

הדא הוא דכתיב כצאת השמש בנבורתו • לא תשא כרוא דנבורת
 דתפארת דאקרי אמר, ואקרי בה יעקב שלימה, ויניק תרין חולקין
 מצות עשה ומצות לא תעשה הדא הוא דכתיב ויעקב איש תם יושב
 אהלים, ועאל לכר סטרין לרחמי ולדינא, למצות לא תעשה ולמצות
 עשה ואקרי שלים בגין דשבועה משלמא אתייא, ועל דא ברוא דעשה
 ולא תעשה, וכמה דאיהי לא תעשה כד איהי לשקרא, הכי מצות
 עשה כד איהי באמת דכתיב (ורמס ר) ונשבעת חי " באמת במשפט
 ובצדקה, וכתיב ובשמו תשבע • זכור את יום השבת לקדשו, ברוא
 דברית דהוא יסוד דאחיד ביה יוסף, ועל דא אקרי שבת, דהא יוסף
 כל אקרי שבת נמי כל דכל ענוגא ותפנוקא נפיק מגיה לקיימא
 עלמין כלהו, ועל דא שבתא כלל דעשה ולא תעשה, בגין דיוסף נמי
 בוכרא דנטיל תרין חולקין • תא חוי בדברות משנה תורה כתיב
 (דכוס כד) וזכרת כי עבד היית במצרים ויפדך " אלהיך משם, הכא
 זולף לן אורייתא רזא עלאה, דהא ההוא צדיקא דאודבן חיים
 לעבדא במצרים ואחילו ליה, לקבליה איהו זכור את יום השבת, ובגין
 כך אמר לון קדישא בריך הוא לישראל, כבעו מנכון הו דכירין ההוא
 צדיקא דאודבן על ידיכו, והורה לעבדא במצרים, ובההוא חובה
 אתגור עליכו לאשתעבדא בכו במצרים ולכפרא ההוא חובה
 דזכינתון ליה, נטרו יומא דשבתא וישתביק לכון, דהא יומא דשבת
 לקבליה איהו, כדאוקימנא ברזא דמהימנותא • יומא קדמאה לקבליה
 דאברהם ההוא דכתיב חסד אל כל היום, יומא תנינא לקבליה דיצחק
 ובגין כך יתיב קדשא בריך הוא למידן עלמא • יומא תליתאה
 לקבליה דיעקב דאיהו קו אמצעי, ובגין כך כתיב ביה בעובדא
 דבראשית יקוו המים • יומא רביעאה לקבליה דדוד דכתיב ביה יהי
 מארת, מארת חסר, דהא כנסת ישראל לית לה נהורא מדילה
 אלא מה דארתיהיב ליה על ידא דצדיק, דהכי נמי דוד כתיב
 ביה עני ואביון, ולית ליה חיים אלא מה דאתייהיב
 ליה מיומי דאדם קדמאה שבעין שנין • יומא חמישאה לקבליה דמשה,
 יומא שתיתאה לקבליה דאהרן, ואינון ששת ימי בראשית דלעילא
 אינון דרמיוזן בקרא לך " הגדולה והנבוכדה והתפארת והנצח

וההוד כי כל ואינון חולקיהון דצדיקייא • ברוא דא הגדולה ברוא
 דאברהם, הגבורה ברוא דיצחק, והתפארת ברוא דיעקב • הנצח
 חולקא דמשה • ההוד חולקא דאחרן, כי כל לקבל חולקא דיוסף
 הממלכה חולקיה דדוד, ויוסף שבת אקרי לתתא, לקבל צדיק חי עלמין
 דאקרי שבת לעילא, ובגין כך כתיב (ס"ה) על בן צוף " אלהיך תא
 חוי בר בעו ישראל למכבש לארעא דבנען, אקופו לה שיתא יומין
 זמנא חדא בכל יומא, לקבל אינון זכאי קשוט דעליהון מתקיים עלמא
 וביומא שביעאה שבע זמנין, לקבל יומא דשבתא דאיהו לקבל צדיק
 דאיהו זן להו ומקיים להו, דכתיב חצבה עמודיה שבעה, וכתיב (מ"ב)
 וצדיק יסוד עולם, איהו יסודא ועיקרא דכל אינון זכאין ואי לאו זכותהון
 דצדיקייא לא הוו יכלין למכבשה דהא הוה דכתיב (דברים ט') לא
 בצדקתך וביושר לבבך וגומר, ולמען הקים את הדבר אשר נשבע יי
 לאבותך • כבר את אביך ברוא דנצח דאחיד בה משה ויניק לה
 דהא משה הוה מוקיר לקדשא בריך הוא באורייתא • תא חוי אי לאו
 אורייתא דאתייהבת על ידוי דמשה נביאה דברה, לא הוו ידעין בני
 נשא לקדשא בריך הוא, ולא הוו מוקרין ליה, דהא על ידא דאורייתא
 אולף בר נש פולחנא דמאריה ואוקיר ליה לקדשא בריך הוא, ובגין
 כך כבר את אביך לקבליה דמשה איהו • דבר אחר כבר את אביך
 דא תורה שבכתב, ואת אמך דא תורה שבעל פה, דכמה דאבא יחיב
 שפע לאימא הכי נמי תורה שבכתב יחיב שפע לתורה שבעל פה •
 לא תרצח לקבל דרגא דהוד דאחיד בה אחרן, ובגין כך לא תרצח
 בגין דבר קטלין ליה לבר נש, ההוא זיוא ויהוד עלאה דעליה נטלין
 מניה דהא הוא דכתיב ויהודי נהפך עלי וגומר, ובגין כך אחר לון
 קדשא בריך הוא לבני נשא דההוא שופרא עלאה דיהיב עליהון
 דלא יטרון ליה מנהון, ואיהו נמי רוא דשלמא, ובגין כך
 קאים אחרן לכפרא ולנכסא נכסת קודשין, ועל פומיה כפר
 (דרעו ע"ב) לעמך ישראל • לא תנאף, ברוא דצדיק דאחיד בה מאן
 דאחיד בה ואיהו רוא דחכמתא דהא כנסת ישראל לא אתחברת
 אלא בההוא דחוי לה ביסודא דעלמא, וצדיק יסוד עולם דבר אחר
 הכי אוליפנא ברוא דמהימנותא, כבר, לקבל כנסת ישראל • לא תרצח,

לקבל דרגא דנצח, לא תנאף, לקבל דרגא דהוד. דבר אחר כבוד, לקבל יהי מאורות דעובדא דכראשית, לא תרצח, לקבל ישרצו המים שרץ נפש חיה, כגין כך נפש חיה לא תקטור, לא תנאף, לקבל תוצא הארץ נפש חיה למינה, כגין כך לא תנאף כאתתא דלאו מינך, דלאו איהי בת זוגך. דבר אחר הוא סומא דעשר אמירן דאורייתא, לקבל עתיקא דעתיקין ראשיתא דכלא, לאחדא סופא כרישא למהוי כלא חד, והא דלא שארי בהו בקרמיתא, לאולפא רזא עלאה עד אן אתר אתייהיבת ליה רשותא למשה, ומאן אתר קביל אורייתא מועיר אנפין. אמר שבעה אמירן לקבל שבעה דרגין עלאין דרמזין בקרא דף " הגדולה וגומר, ועד ההוא אתר אסתכל משה דכתיב פנים בפנים דבר " עם משה פנים, דא ברא קדישא, בפנים, דא ברתא, פנים דא ברית, בפנים דא ארון, וכיון דאתחברו דבר " ומאן אינון שבעה אמירן ואינון תלתא דרגין עלאין דעתיקא קדישא, אתאמרו לקבליהון תלתא אמירן בתראין, וסליקו מתתא לעילא. לא תגנוב לקבל סומא עלאה בינה דינקא מחכמה, ומאן דאית ביה בינה אקרי מבין דבר מתוך דבר, כמאן דגניב ונסיב מה דאית בלבא דחכם דאוליף ליה חכמתא ואורייתא, דאף על גב דאשתרי לגביה בינה לינקא מחכמה, גניבה אית מסטרא אחרא דאסיר, ואמר לא תגנוב סתם. לא תענה ברעך לקבל דרגא עלאה דחכמתא, דהא בר נש לא יכיל לאתבא פתגם, אלא כגין דרגא דרוחא עלאה דחכמתא דאית ביה הדא הוא דכתיב החכם יענה דעת רוח ואף על גב דהאי ענייה דאיהו עני, אית ברוי קיומא דעלמא וסיועא לעלמא למנדע למאריה, ואיהו כרזא דמהימנותא, אית ענייה מסטרא אחרא דאסיר הדא הוא דכתיב לא תענה וגומר. לא תחמוד לקבל דרגא סתימאה עלאה דכל מחשבן ביה תליין, ולית בעלמא דינדע ההוא דרגא כגין דאיהו סתימא דסתימין, וכד סריק במחשבה עלאה טמירא, ברא עלמא עלאה ועלמא תתאה ברעעא חדא הדא הוא דכתיב יעמדו יחדו, וההיא מחשבה סתימא, ובר נש אית ליה מחשבה סתימא, דלית דידע בה אלא קדישא כריך הוא בלחודו, ויהבה ביה בבר נש למחשב מילין דאורייתא מילין דמצוה, כגין דההיא מחשבה עלאה ננדא מבוועין דילה לאתרא דחכמתא, ולא ארתפלש

כלל, ומהאי חכמתא עלאה נפקת תורה, ונגיד שקיותה עד ההוא
אתרא דחכמה תתאה דאקרי מצוה, ועל דא מאן דחשיב למעבד
מצוה כאילו עשה, בגין דגרים למיתי ספיקא דברכאן מההויז
מחשבה עלאה עד אתר דאקרי מצוה, וכאילו עשה כמה דאת אמר
ועשיתם אותם ומחשבה דא רישא דכלא, ואף על גב דבסטרין
דמחשבה עלאה, אתייהיב ליה רשותא למילין דמצוה, מילין דלא
מצוה אסירין דא הוא דכתיב לא תחמוד ותא חזי מאי טעמא כלהו
אמירן לקבל כל כתרא וכתרא, מצות עשה באתרא דחזי ליה, ומצות
לא תעשה באתרא דחזי ליה, ואינון תלתא בתראי אינון לא תעשה
מכללא דעשה כדאוקימנא בכלהו, אף על גב דהאי ישרי האי אסיר,
בגין דאינון לקבל עתיקא דעתיקין, דחסד ורחמים גדולים תליין ביה,
ולא אתחזי אלא למצות עשה, בגין כך דייקמניהו דלא יתפני בר נש
לסטרא אחרא, ורשים להו במצות לא תעשה, ואוהר לון לבני נשי
בלאו על האי אמירה בתראה, דאיהי כללא דאורייתא, ומאן דעבר
על האי כאילו אעבר על כל אורייתא, בגין דאיהו לעילא רישיתא
דכלא כללא דכלא, ואי בר נש עבר על האי ואסטי מחשבתיה מאורחין
דאורייתא, כדן אתרבק בסטרא אחרא דשקר, וכדן אתי לירי לא תענה
ברער, וגומר, כדאשכחן גבי אחאב דחמיד כרמא דנבית, וכדן אסהידו
עליה שקרא, ומהאי אתי בר נש למעבר על כלהו אמירן, אבל כר
איהו אזיל בארחי דאורייתא וחשיב באורייתא ובפקודוי, כדן אתפשט
היא מחשבה בכלהו דרגין מסטרא דאמת מסטרא דמהימנותא עלאה
ותא חזי דהא געיצין כלהו אמירן דלא לאסטאה מחשבתיה ורעותיה
לסטרא אחרא, וכד בר נש מתרבק בהאי, כדן כלהו עלמין מרמלאן
ברכאן עלאין דנגדין מעתיקא סתימא דילה: ע"כ

ל' ער סוף ספרה

שייך לדר קמ"ט ע"א שוה כ"ג

סימן י' ושמה דיליה אקרי זהב ירקרק, והוא דא אוקמוה חברי אסתרי
ירקרוקת היתה, גוון אתרוג וכלא חד, זהב דא איהו
רישא (דרעז ע"כ) בסתימו, ואף על גב דאיהו כאתגלייא לגבי זהב
עלאה, עד דיתמשבא ושרייתא לרישא דגבריאל כמה דאוקימנא, ובגין

כך כלא איהו ברזא עלאה, ואתמשבא ההוא רזא לתתא כלא כנוונא
 חד ועשית כפורת וגומר רבי שמעון אמר בכל פרשתא דא אשכחנא
 דאתמסר עבדתא בידא דמשה, בר תרין, בכלהו כתיב ועשית ועשית
 ובארון ובאפוד כתיב ועשו ועשו ולא כתיב ועשית, מאי טעמא בארון
 לא, בגין דארון כליל ליה למשה בגויה לאתנהרא מניה, ואצטריך
 אחרנין לתקנא תיקונא ושפירו דיליה למיעל ליה לגביה באפוד
 לאו דיליה הוא ולא אשתמש ביה, ולא אצטריך ליה למשה למעבר
 פולחנא דאחוי, דהא משה איהו מלכא, ואהרן שושביניה דמלכא.
 ואי תימא והא כתיב (שמות כ"ט) והלבשת את אהרן, ואפרת לו, ונתת
 עליו, ושמת עליו, הא כולי האי פולחנא דמשה, ויקרא דאהרן איהו,
 לאו הכי, אלא יקרא דמשה איהו, דהא קדשא בריך הוא לה בעא
 פולחנא דאהרן אלא על ידא דמשה. ואהרן לא יכיל לאתקדשה
 אלא על ידא דמשה, ובכלא אצטריך אהרן למשה, וכל האי יקרי
 דמשה איהו. ועשית כפורת תא חוי כתיב בפרשתא דה עובדי
 דשמים וארץ וכל אינון חילין דתמן, דהא קדשא בריך הוא לאפקד
 למעבר משכנא אלא בעובדי שמים וארץ, למהוי כנוונא דדיוורא
 דלעילא, ולא תחברא דא כדא כנוונא דנשמתא וגופא למהוי כדא
 חד. כתיב בראשית ברא וגומר, בראשית, הא אוקמיה, אבל רזא
 דעובדא דכפורתא הבא ברמיוו דלעילא, שלשלא דמטטרון גניזא
 דמשכנא לארמא ארמות קודשא לעילא ותתא. בראשית, ראשיתא
 עלאה כפורתא גניזא טמירא, דאשתכחא מרזא דנקודה טמירא טמירו
 עלאה, ואתפרס פריסו עלאה לאתטהרא גו טהירו טמירא גו האי
 כפורתא. מטטרון מטטרון דאתאחדא מתתא לעילא מגו דחילו
 דאזלא. בקושטא גו ארעא הוה אשתכח נהירו דאכיד אדם קדמאה,
 ואתטמר ההוא נהירו בגנתא דערן, סלקא לעילא לא אתיישבא
 בדוכתיה, דהא לא הוה אשתלים מכל סטרון, שלימו דלתתא הוה גרע
 דהא אתאכיד בחוכה דאדם קדמאה, נחת לתתא אתטמר גו אילגי
 גנתא, אתפשט תמן בכל סטרי גנתא עד דאתייליד חנוך בן ירד,
 כיון דארתייליד הוה אשתכח סמוך לגנתא, שריאת ההוא נהירו
 לאתנהרא כנווייהו, אתרבי ברבו קודשא ושרייא עליה נהירו דמנצצא

עאל לגנתא דערן, אשכח תמן אילנא דחיי וענפוי ואנבוי דאילנא,
 ארז ביה ואתי"שב גו רוחא דנהירו דחיי • אתו שליחן מלאכי עלאי
 אוליפו ליה חכמתא עלאה, יהבו ליה ספר דהוה טמיר גו אילנא דחיי
 ואוליף מניה וידע אורחוי דקדשא בריך הוא ואשתדל אכתריה דרא
 הוא דכתיב ויתהלך חנוך את האלהים, עד דהווא נהירו אשתלים
 בגויה • בין דהווא נהירו אשתלים לתתא, בעא לסלקא לדוכתיה,
 ובנין לאחזאה ההוא שלימו ברזא דחנוך, וימא חד עאל גו גנתא דערן
 ואחמו ליה טמירין דגנתא, ואנח ההוא ספר וכל דחמא לבר, ואירו
 צניע כגו חברי"א, לבתר אתלביש הרוא נהירו גו הרוא לבושא
 לאחזאה לעלא, ולמהוי כסופא בהדיה לכל אינון דעברו קטרוגא
 במאריהון דלא יתברי בר נש בעלמא, דרא הוא דכתיב ואיננו כי
 לקח אותו אלהים • ואיננו בהאי עלמא, ואיננו בדקא הוה בהאי עלמא,
 כי לקח אותו אלהים לדיוקנא אחרא, בהאי איהו גער תדיר ורזא דא
 אוקימנא חנוך לגער על פי דרכו, לאנהגא עלמין בדרו, גם כי יוקן
 לא יסוד ממנה, דרא אשתכח ביה ואהדר גער, כחנוך אתכליל דיוקנא
 דעלמא טמירא, איהו כרסי"א דמאריה, עביד שליחן בעלמא, בדעלמא
 כדינא נפקא ואקרי מטטרוז רבון על כל חילין עלאין, וסבא איהו
 גער עאל מעלמא לעלמא ואתי"שבא רוגזא, דיוקנא דא אתפרס כפריסו
 כפורתא, ואתצ"ירן ביה בההוא פריסו תרין דיוקנין חד דבר וחד נוקבא,
 וקיי"מן תרין רביין עולימין רחימין פרחימו דביקן דא בדא, ורזא דא
 בראשית ברא אלהים, פריסו כפורתא סתימאה • את השמים ואת
 הארץ, תרין כרובין קיי"מן בדכיקו דחכיבותא, שמים וארץ לא כתיב
 אלא את, לאסנאה תרין כרובין כחדא. כפרת דא פריסא לגו בטמירו
 דהיכלא, ובתרין סטרין קיי"מן תרין אלין, בראשית סלקא לעלא, רזא
 דיליה נחתא לתתא • כגוונא דההוא רזא דבראשית סלקא לעלא
 לעלא ולא אתרשים ברשימו, נפקא רשימו לתתא ואתעביד מניה
 כפורתא עלאה רשימא ברשימין תלתא, ברזא יהודה אלהינו יהודה,
 מאלין תלתא נפקו תלתא אחרנין ואינון שירת, והיינו בראי
 שירת. אתפרס כפורת דא לסטר דרום ומערב, ואפיק תרין
 כרובין כחדא, ודבר וניקבא דאשתכחון דא לקבל דא • דרום

אִיהוּ רֹאשׁ, כְּהֵן בְּרֹאשׁ וְאִיהוּ דְכֵר, מְעַרְבַּ אִיהוּ נֹקְבָא, בֵּית
 (דרע"ח ע"ב) יְחִידָה בֵּת הֵיתָה לְאַבְרָהָם וְרֵאִי, וְהֵינּוּ בְּרֹזָא דְבְּרֵאשִׁית
 בֵּית רֹאשׁ, כְּפֹרְתָא דְלֹא אֲשַׁתְּמוּדַע, עַד דְּאַתְפָּרְס בְּפָרִיסוּ וְאַפִּיק
 תְּרִין אַלִּין כְּגֹוְנָא דֵּא ה', וְעַל דֵּא בֵּת, בֵּית רֹאשׁ בֵּת לְאַבְרָהָם.
 כְּפֹרְתָא לְאַתְפָּרְסָא. אַתְהֵדֵר כְּפֹרְתָא מִמְעַרְבַּ לְצִפּוֹן וְאַתְפָּרְס בְּפָרִיסוּ,
 וְאַתְגַּלִּיָּא דְכֵר דְאַתְאֲחִיד בְּסִטְרָא דְכְּפֹרְתָא, וְנֹקְבָא אַתְסַמְרַת לְתַתָּא
 וְאַתְעֵבִידֵת בְּאַר דְצִפּוֹן. וְרֹזָא דֵּא בְּרֵאשִׁית בֵּית רֹאשׁ, כְּפֹרְתָא
 ר' (כ"ח י') פָּרִיסוּ דְאַתְפָּרְס וְאַתְחֹזִי חֵד וְלֹא תְרִין, דֵּהָא נֹקְבָא אַתְכַּפִּיָּא
 לְתַתָּא, וְאִי תִימָא ר' כְּלֹא חֵד פָּרִיסוּ עֵילָא וְתַתָּא, הֵכִי הוּא, דְלֹא אֲפִרִישׁ
 שְׂמָא דֵּא מִן דֵּא, כְּלֹא אִיהוּ אֱלֹהִים. אַתְהֵדֵר כְּפֹרְתָא מִמְעַרְבַּ לְמִזְרַח,
 פָּרִיס פָּרִיסוּ בְּתֵרִין סִטְרִין בְּסִטְרָא דְמִזְרַח וּבְסִטְרָא דְמְעַרְבַּ, כִּיּוֹן
 דְכְּפֹרְתָא קִיָּמָא בְּמִזְרַח וּמְעַרְבַּ, כְּדִין חֲרוּה אֲשַׁתְּכַח וְחִבּוּרָא בְּדִקְרָא
 יְאוּת, וְהֵאִי בֵּת אַתְכַּלִּילַת בְּעִיטְרָה כְּדִקְרָא יְאוּת, וְקִיָּמָא בְּאַשְׁלֻמוּתָא,
 וְכִרְיָן אִיהוּ בְּרֹזָא דִילָה בְּרֵאשִׁית, כְּלֹא פְּרֹדָא כְּלָל. וְלִקְבַל תְּלַת
 זְמַנִּין אַלִּין, סְלִקִין יִשְׂרָאֵל תְּלַת זְמַנִּין לְמִיתָג חַגִּיָּהוּ. בְּפִסְחָא אַתְהֵדֵר
 כְּפֹרְתָא בְּסִטְרֵי דְרוּם וּמְעַרְבַּ, וְכִרְיָן הֵהִיא בֵּת קִיָּמָא בְּאַבְרָהָם, וְאִיהִי
 בֵּית רֹאשׁ, וְתַמְן הֵלֵל וְלֹא הֵלֵל גְּמֹור, דֵּהָא תְּרִין כְּרֹבִין אַלִּין לֹא
 אִינּוֹן בְּאַשְׁלֻמוּתָא כְּדִקְרָא יְאוּת, דֵּהָא יִשְׁמַעְאֵל נִפְקָא וּמְקַטְרָנָא, מִיּוֹמָא
 דְרֹאשׁ הַשָּׁנָה עַד יוֹמָא דְסַכּוֹת אַתְהֵדֵר כְּפֹרְתָא מִצִּפּוֹן לְמְעַרְבַּ, כְּדִין
 הֵאִי בֵּת אַתְכַּפִּיָּא וְקִיָּמָא בֵּיה בִּיצְחָק וְלֹא בְּחֲרוּה, וְאִיהִי בֵּית רֹאשׁ,
 וְאִינּוֹן לֹא בְּאַשְׁלֻמוּתָא, וְעַל דֵּא לִית תַּמְן הֵלִילָא כְּלָל, דֵּהָא עֲשׂוּ
 נִפְקָא וּמְקַטְרָנָא. בְּסַכּוֹת סְלִקָא הֵאִי בֵּת וְאַשְׁתַּלִּימַת בֵּיה בִּיצְחָק,
 וּמִתְחַבְּרָן דֵּא בְּדָא וְכִרְיָן הֵלֵל גְּמֹור, עַד דְּאַשְׁתַּכִּיךְ רִיגּוּזָא וְחִבְרוּתָא
 אֲשַׁתְּכַח. בְּשַׁבְעֻוֹרַת עֲצֵרַת אַתְהֵדֵר כְּפֹרְתָא בְּסִטְרֵי מִזְרַח וּמְעַרְבַּ,
 כְּדִין שְׁלִימוּ אֲשַׁתְּכַח, וְחִבְיָבוּ וְדִבְקוּתָא אִיהוּ כְּלָל סִטְרִין וְחֲרוּה
 דְעֵלָא וְתַתָּא, וְכִדִּין חֲוֵרַת יי תְּמִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ, וּבְתַלַּת זְמַנִּין אַלִּין
 כְּפֹרְתָא אַתְהֵדֵרַת בְּסִטְרָא כְּדִקְרָא יְאוּת, כְּפֹרְתָא דֵּא אַתְפָּרְסָא לְעֵילָא
 גּוּ הֵהוּא נְקֻדָּה טְמִירָא בְּנֵהִירוּ קְדַמָּאֵה דְאַתְפָּרְסָא, לְכַתֵּר אַתְפָּרְס
 בְּשְׁלִימוּ וְשְׂרִיָּא עַל הֵהוּא פָּרִיסוּ קְדַמָּאֵה, כֵּד אַתְחַפִּיָּאן גְּדַפִּי כְּרֹבִים
 עַל הֵאִי כְּפֹרְתָא, בְּנִין דְאַתְחַפִּיָּא כְּפֹרְתָא וְלֹא יְהֵא בְּאַתְגַּלִּיָּא, כְּפֹרְתָא

כפרת כתיב רכר אתי נהירו על אר, אינון כרוכים בטשי בגדפיהו
 וסלקי לון לעילא, ואמרין שירתא מסגיא דההוא חדוה דההוא נהירו,
 כגונא דא לתתא, וכפורתא אתהדר, ומאינון תלתא וחד הוו כרוכים
 ימינא ושמאלא, ימינא שרייא ביה רוחא דלעילא, מההוא סטרא,
 ושמאלא דהוה למערב באהדרותא דכפורתא קאים לגביה בסטר
 שמאלא, ושרייא ביה רוחא דנוקבא, ואתחבר דא כדא בחביבו דדכר
 ונוקבא וכן לכל סטרין באהדרותא דכפורתא, ולעולם תרין אינון דכר
 ונוקבא, לתתא בהאי עלמא אינון תרין ולא יתיר, ואי תימא לעילא
 הואיל (לא) אצטריך דבקותא בכפורתא, איך יתהדר כפורתא, ודאי
 בההוא אהדרותא אתרבק דה כדא, ותדיר אתרבק בה כגונא
 דכרוכים אינון לעילא קיימין על אר וניסא, והה אוקימנא דה
 דכתיב פורשי כנפים סוככים, ולא כתיב פרושי כנפים סוככים, אלא
 על את וניסא הוו קיימין. ומנין ידיעאן הוו סלקאן גדפיהו ופרשי לון
 לעילא בכל יומא, והוו מתסדרן ומחפין על כפורתא, ועל דא באת
 וניסא הוו קיימין, בכל אתר דרוחא על אר הוה אתי ושרייא, ודאי
 בההוא אתר דשארי אית ביה ממשו וקיימא באת וניסא בר נש איהו
 מעפרא, ועד לא שרא עליה נציצו דרוחא דלעילא, לית ביה ממשו,
 כיון דשרייא עליה אית ביה ממשו וקיימא בקיימא, ואי תימא דה
 בלחורוי תא חזי מחוטרא דאהרן דאיהו אעא בלא ממשו כלל, כיון
 דשרר ביה קדשא בריך הוא זעירו דרוחא קאים בקיימא ואתעביד
 ביה בריה וממשו, ומרה אעא דלאו אורחיה בכך, כיון דשרר ביה
 קדשא בריך הוא חד זעירו דרוחא, קאים בקיימיה והוה ביה ממשו,
 כרוכים דאינון קדושה וקיימן בקדושה כגונא דלעילא, על אחרת
 כמה וכמה. בכל זמנא דישראל הוו זכאין, כרוכים הוו דביקן בדביקו
 אפין באפין, כיון דהוו סרחין הוו מתהדרן אפייהו דא מן דא, מנא הוו
 ידעי, הבא אפליגו עמודין דעלמא, אבל בתנא דקורבנא, ובקורבנא
 על נב מדבחא, וכהנא כד בריך ית עמא, באינון תלתא הוו ידעי, הוא
 דכרוכים מהדרן אנפין דא מן דא, וקדשא בריך הוא בעי תיזכתא
 דבני בתנא דקורבנא, כד הוו ישראל זכאין, תנא הוה סליק לעילא
 באורח מישר, בעטורא בקולפין אי לסטר מזרח אי לסטר מערב, ו

בכל סייפי עלמא, בארץ מישר הורה סליק, וכד ל"א סטא לימינא
 ולשמאלא, כד"ן רעותא קיימא לעילא ותתא וקדשא בריך הוא אתרעי
 בעובדין דישראל בחביבו יתיר בקורבנא על גבי מדבחא, כד הוו
 ישראל זכאין, הוה מתחזי על גבי אשא דמדבחא דיוקנא דאריה דאכיל
 קורבנא על מדבחא, וכד לא הוו זכאין הוו חמאן דיוקנא דכלבא
 (דרע"ח ע"ב) רביע על מדבחא פהנא כד בריך ית עמא, בשעתא דזקיה
 ידוי כד הוו ישראל זכאין, ואתחזון לברכא, ידוי הוו זקפין בזקיפו בלא
 טורח כלל, ואתרמו בחידו וברעו, כד"ן שכינתא שרייא עלייהו ומזדקפן
 אינון מגרמיהו, וכד"ן פהנא הוה ידע דאתחזון ישראל לברכא, וכריך
 לון ברעותא דלבא, וכד ידוי הוו יקרן וכטורח סגי אזדקפן, ולא יכיל
 לארמא לון אלא ברוב טורח, כד"ן הוה ידע דשכינתא לא שרייא על
 ידוי, וישראל לא אתחזון לברכא. בגין דבשעתא דשכינתא הורה
 אתייא לשרייא על ידוי, פל אינון אצבעאן דאינון בדיוקנא עלאה, הוו
 חדאן בחידו לקבלא לה לשכינתא עלייהו, ופרחי לאזדקפא לעילא,
 כמה דהוו חדאן פרובים דהאי עלמא, וכל שכן לעילא לקבלא לה
 לשכינתא על גבייהו, ורוא דא וידי משה כבדים וגומר, מאי טעמא, בגין
 דההיא שעתא ישראל לא הוו זכאין, וידוי דמשה אתייקרו ולא יכיל
 לזקפא לון, דכתיב לעילא על ריב בני ישראל וגומר, וכד"ן ניבא עמלק
 ואתייקרו ידוי ולא הורה יכיל לזקפא לון, עד דקביל עונשא דכתיב
 ויקחו אבן וגומר, והירה כאשר וגומר, כגוונא דא לוחי אבנא כגוונא
 דכהנא, ועל דא פרובים בההוה זמנא דהוו ישראל זכאין, הוו אנפין
 באנפין מתדבקין דא כדא, וכד לא הוו זכאין הוו מהדרין אנפין אלין
 מאלין (נראה דא מן דא). ועל רזין אלין הוו ידעין אי ישראל זכאין אי
 לא, פרובים רבין וכלא ברזא חד קיימי דכתיב (פסע"ב) כי גער
 ישראל ואוהבהו, ובגין כך כלא בחדותותא דסיהרא קיימי, כמה דאתחדי
 דא בחדותותא הכי איהו כלא, ובגין כך גער, אינון גערים
 ורוא דא אשרת געורים, דקיימא על תרין גערים בחדותותא עלאה.
 פרובים אנפי עלאי ואנפי זוטרי ודאי הכי אינון, האנפין טמורין
 לעילא דלא אתגליין, ובגנייהו חדותותא דסיהרא ומילוי דילה, אנפי
 זוטרי לתתא כמה דאוקימנא בכפרת לעילא ותתא ברזא דא קיימא.

את השמים ואת הארץ, אליו הוא דתרין כרובים חד דבר וחד ניקבא
 למהוי דביקין אליו באלין בחכיבותא כמה דאתמר יאת, לאסגארה
 עילא ותתא כחדא, למהוי הוא דכרובים בכללא חדא, כתיב (תהלים ק)
 עבדו את יי בשמחה חרותא דתרין כרובין, דהא רביין כלמאן דשארין
 בגווייהו אתהדרו אנפוי כרבייא וחדי עמרוון, ורוא דא כיון דשארין
 עלייהו מאן דשארין, אתהדר גער בחידו דכלא וברעותא, אף על גב
 דאתייא כרינא על עלמא כיון דשארין עלייהו אתהדר בחרורה, גער
 קטירא בחידו, ועלמא אתהדר ברחמי, מאן דאיהו ברוגזא ייתון לגביה
 גער וישתכך רוגזיה, ויתהדר בחרוה ושוי גרמיה כרבייא, וכדין כלא
 בחידו, ועל הוא דסתרא דא כי גער ישראל ואהבה, לית רחימו וחביבו
 בר כרבייא כתיב (שמות ל"ג) ויהושע בן נון גער לא ימיש, הוה קאים גו
 משכנא דמשה, בגין דההוא אהל אהל דמשה הוה, ובשעתא דשכינתא
 הוה אתייא, אשתכח תמן יהושע דאיהו גער, ומיד הורה בחידו ורעו
 דחרוה, ויהושע אנפוי דסיהרא בכלא ככל רוין דיליה הכי הורו כיון
 דמשכנא אתבני, לא אצטריך יהושע למהוי תמן, אלא כרובים הו
 תמן, ומשתכחי בחביבו דא כדא, אנפין באנפין כרביי בחידו, כיון
 דשארין עלייהו מיד כלא בחידו ודינא לא אשתכח כלל, בגין כך קדשא
 בריך הוא דרעותיה בעמא דישראל, בעא לאחזאה עובדא לתתא,
 לאתערא רחמי ולאעברא דינא דלא ישלוט עלייהו כלל, ויהון תדיר
 בחרוה עמיה, זכאין אינון בעלמא דין ובעלמא דאתי. כתיב (שמואל ב' ג')
 והנער שמואל משרת וגומר, כתיב גער וכתיב (תהלים נ"ט) וישמואל
 בקוראי שמו, ותנינן שקול היה שמואל כנגד משה ואהרן, אי שקול
 איהו כמשה ואהרן אמאי כתיב גער, דהא מכמה דרגין אינון לא הוה
 מטי אפירו לדרגא זעירא דמשה, כל שכן למהוי שקול בתרווייהו
 אלא האי קרא הכי הוה, משה ואהרן ככהניו, משה איהו נביאה
 מהימנא עלאה על כל שאר נביאיא, אהרן ככהניו איהו כהנא עלאה
 על כל שאר כהני עלמא, דלא הוה כהנא רבא דסליק כדרגא עלאה
 באהרן, זכה אהרן לכהונה ונבואה, נביא וכהן, מה דלא זכה כהנא
 אחרא, ואם תאמר הא זכריה כהן ונביא הוה, ההיא נבואה לשעתא הוות

ובולי. כמו שכתוב בדפוס דף קמ"ח ע"א שורס מ"ו :

פירוש המלות מזהר הגדול ומזהר חדש

אות אלף

איבין: פירות: אבנא בקוספיתא. אבן המתגלגל;
איבין: זרעים: אבאיש. הרע: אדי. מזה:
אדרין: חדרים: אדמוך. ישן: אדרא. גורן:
אודנאי: אנני: אדמוך. מנמנם: אורות ידיך.
אוירי: אצבעותיך: אתוון. אותיות: אווניך.
ממונים: אוזופה. ליווהו: אוזפתא. לניה:
אחמתא: אוצר: אחית. מוריד: אחית. מהר:
אחסנת: ירושה: אטימי לבא. עריל לב: אית.
יש: אכסדרא ואדרין. חדרים: אכפייה. הכניעו:
אוכמא: שחור: אוכלוסין. חיילות: אומאה.
שבעה: אימרא. שפה: אומנא דאומנא. אומן:
על כל האומנין: אומצא. חתיכת בשר: אנתיק.
עסק: אנימתא. מין חיה: אניצת לבלבין. הציץ:
ציץ ופרח מיד: אסקופא. אוצר מלא כל טוב:
אסדרו: אסתירו: איסרא. איסטרא: אסתמרי.
שמדו עצמם: אסחר. סביב: אסותא. רפואה:
אסחאה: כובס: אסחיין. מכבסין: אסתתימנ.
נתעלמו: אסתחי. נתכבס: אערע. פגע: לאענאה:
להנהיגם: אעדיתא. היא מסידה: אפלייטא.
ציורים: אפוטא דקוטפא. שרשי עשבים או:
חריות של דקל: אפרקסתא. תרמילו: אפוטא.
מצח: אפטרופא. אב ומליץ: אפשא. רבות:
אפעא: נחש: אצטוונא. כסא: אקושטרא. חולאים:
איקונין: צורה: ארבא. ספינה: ארמי. משליך:
אוריכנא: אמתין: ארגוונא. ארגמן: אוריד.
המתין: אושדן. שופכין: אושפיזא. אורח:
אשתמודע: ידוע: אשתצק. נתחזק: אשתנקלו
לחמרייתו. נתנו חבלים לחמוריהם ברגליהם:
אשרי זרק: אשתכלילו. נתייסדו: אתהדר. חזר:
אזגרע. נהמעט: אתכלא. אשכול: אתנשר. נפל:
אתר. מקום: אתעדי. הוסר: אתגור. נימול:
אתער. מתעורר: אוזופה. ליווהו: אתלהיטו:
לוהט: אתרגיש. מרגיש: אתעתד. מוכנים:
זתכסי. נעלם: אתפלגן. שוטפים: אתבדרו.
נפוצו: אתחפי. נתכסה:

אות בית

באיש קמיה. אין נחא לפניו: ביברי. מקום
שצדין חיות ועופות ודגים: בדיחי.
משמחי: בידין ודכוורו. אב וידעוני: בטיש.

מכה: בטש. הכה: בטינא. בחומר: כל אדן. בלי
אדון: בליסטראין קסטיראין. כלי זיין לירות:
בסירי. אביב: בוסינן. גרות: בוסמא. בשמים:
בסיס בקטפא דאצבע. טובל בראש אצבעותיו:
בוסיטא דאנפוי. תואר פניו: בעיטא. בקולמוסו:
או בעצה: בוצינא דקרדינותא. ניצוץ חזק:
בוציצא דקרדינותא. אבן הבדיל שעומדים
ומשערין בו הבנאים: בוצינין. גרות: בוקינוס.
חצוצרות: ברא. מדבר או שדה או חוץ: בורייה.
בריאות: בת. לן: ביתהו. אשתו: בוריני.
פריצים:

אות גימל

גובא. בוד: גובין. חפירות: גובין ודרדרים.
מיני קוצים: גביני סוטרא דעינן. שפה
של כסוי העין: גדפין. כנפים: גוויין. פנים או
דמיונין: גווה. תוכה: גזברא. גבאי: גזיין.
חתיכות: גזעין. שרשים: גולפא. כדים: גליף
גליפין. חקק חקיקות: גולמא. גולם: גלידין.
קליפות: גלי. שער: גומריין. גחלים: גומרא.
שלהבת: גמיעו. שתיה: גניזין. אוצרות: גנן.
המשקה שדות: גסטרא. חלק לשנים: געא. צעק.
גפוף. מחבק: גרמי. עצמות: גרמוי. עצמותיו:
גרופיין. צינורות: גרדנא. שורש האילן: גרדיני
טהידין. חיילות אורות בעלי דינין: גרדיני
נימוסין. חיילות על עוברי דת ונימוס: גריעותא.
חסרון: גרדינין. בעלי דינין קשין: גושפנקא.
חותמות:

אות דלת

דבר. מנהיג: דבחין דבחין. שזובחין זבחים:
דבבו. שנאה: דגליד. שנגלד ונקרש: דחלא.
עיו לשון מורא: דיסתכם. שיסכים: דכורא.
זכר: דכיא. טהור: דכרני. זכרונות: דליג. קפץ:
דלטוריין. מקטרגים: דמך. ישן: דמתחלחלא.
רועשת: דיסקני. שיעלהו: דופינוס ופרדשכי.
דוכסין ושרים: דופסא. פסל: דקיקין. דק וקטון:
דקיקו. דקות: בדוקפא. בסיבוב: דקל פסתוקא.
גרעיני פרי שקורין גלנדש: דורונא. פתנה:
דרדקי. נערים: דורמיתא. תרדמה: דורמסקין.
מין פרי: דורדייא. שמרים:

פירוש המלות

יושבי אוהלים : טפסי. טופס : טפסירי. מרבדים : טף. טיפה. או שלהבת אש : טוף. טיף : טף. השגיח : טיקלא. גלגל. או משקל. או ניתוח. או נהר : טריקין. מכים. או נושכין : טורי. הרים : טרפי אילני. עלי האילן : טרינא. שר : טרקא. סגור : טרטשים. סלעים : טרפהא. עליים : טורקה הסגורים : טורסקה גג : טורה אשורת : טרוניא. עלילה. או שררה : טריסין. חוקים : טרוצבולון. שחוק שכל מיני חיות לוחמים יחד : טריקי. מאכל שמעורב קמח עם דבש יחד : טירקא. שורה : טורפי. התבלבלות : טרוניא. שררה : טריסין. מהופכים : טורנא. עטרה :

אות יוד

יבית. ילינס : יכוס. ישחוט : יתב. יקח : יסגה. רבוי : יעודין. תוכחות : ירכין. יטה : ישלפון. יוציאו : יתבסמון עלמין. יהיו העולמות על מכונם ותקונם :

אות כף

כביש. נתיב : כבני אמרוני. כבני מרון : כדיב. כוב : כדוב. זאב : כוי. חלון : כוין. חלונות : כמין. אורב : כנש. אסף : כסופין. תאוות או ביושין : כסופים. תענוגים : כסופא. ביוש : כסופטא. מדרגת הסולם : כעמקא בבשרא. כנגע בבשר : כף. שפת : כפות. קשור : כפין. רעב : כופסירא. כבלים : כרי בירא. חופר בור : כתרין תתאין. מדרגות כחות חיצונים שהמה למטה מגבול קדושה :

אות למד

לאבאשא לון. להרע להם : לגיון. שר הצבא : לוין. חיבור וזיווג : ולמנלש : לספר ולגלח השערות : לאנפיש. להרבות : לפביל. כנגד : לשוואה. לכיין : לתנויי. לספר ולהגיד :

אות מם

מאני. כלי : מאנא. מלבוש : מארי גהרין. בעלי חסדים : מארי דיכבא. בעלי תרועה : מאללין. מרגלים : מגנדרין. מגלגלים : מגנא. בחינם : מגרופי. כף שאוחז בו דבר הנק' גאפיל או כף שמגיסין בו קדירה : מדבר. מנהיג : מדרון. שיפוע : מדבתא. מזבח : מהדקן. קשורים : מזלגות. כף : מזייה. שערות : מרזפתא. פטיש : מחוך. צחוק : מחכאן. מקוים ומיחלים : מטול. משאוי : מטוטורי. חנות ואהל : במטון. בהגעת : מטרוניתא. גבירה : מכחשין. מכות : מיכס.

אות הא

הדר. חוזר : הימין. האמין : הלולא. חתונה : הורמנא. רשות ורצון : הורמני דביברי. השרים המושלים בבני אדם : הורפילא. מלשון מלכא ורופילא :

אות ואו וורדא. שושן :

אות זיין

זוהמא. פסולת או סיג : זוודא. צידה : זינא. מינים : זוטא. כמו זוטי של ים : זכאין. צדיקים : זעיר. קטון : זיפתא. זפת : זקיטא. בריה שנוגנת מן התולעים :

אות חית

חבילי. חבורית או חילות : חבילות. אגודות : חגרא. חוגר : חגירין. חגורה : חדי. שמח : חדתותא דסיהרא. חידוש הלבנה : חייא. נחש : חיוור. לבן : חיוון. חיות : חיוו. מראה : חוו. דמיון : חזור. כפתור : חייכת. משחקת : חילהא. כחה : חלילה. תוקפ : חלוקה. כתונת : חמיר. שאור : חמר. יין : חמי. ראה : חופאה. כיסוי : חפי. מכסה : חצד. קוצר : חקלא. שדה : חרשיא. כשוף : חרצין. מתנים : חריצין. חוקים : בחוריהון. בנחיריהם : חשאי. בלחש : חושנא. חושן :

אות טית

טאט. משוטט : בטיהרן. בזהירות ניצון : טהירין. אורות העליונים : טווי. צלי : טיטראה. חנות ואוהל : טילותא. שעשוע : טיעא. סוחר : טירא. חוזה כוכבים : טולא. צל : טילקא. גלגול : טמירין פצירין. חדרים נסתדים וחוקים תחת הארץ : טמרני. הטמני : טינרא. סלע : טינקין. ינקין : טינטא. טיט : טינרין. סלעים : טונפר קטורך. התר קשרך : טסטירו. מכסה : טיסא. שט ומעופף : טסירין. רוחות : טיסין. שלהובי : טסטוקא. כלי : טפסא. שלהבת : טפסין. הלשון המכריע בין האזנים או שלהבת : טופסרא. דפוס ציור : טופנא. מבול : טופסירי. שרים : טיפקא מאכל שעושים על רעפים לבנים : טופסקא. עונש : טופרא. צפרנים : טופסא. טופס וציור : טיפסא. אילן ורד : טפסא. ציור : טפלוחין. עדשים : טופסי. ננוצית : טפסירי. שלהובי אש : טפסירי דקסרי. שרים המושלים להרע : טפסירי. אדונים : טיפסא. גחלת : טיפסרא קפטלאי. שרים : טפח. הכה : טופסירי. שר ומושל : טופסרא דקטנון.

פירוש המלות

שחוט : מכשרן. הגונים : מאנין. מלבושים : מסכני. עניים : מסתפינא. ירא : אשתמיט. נשמט : מעלעלין בגמגומא. מגמגמים בדיבורם : מיפק. לכת : מפולמים. בריאים וחזקים או נקובים : כמצליף. כמכה שי טבעות למטה : מקיזפא. מזהירות ניצוץ : מרגליטין. מרגליות : מרבי. מגדלי : מריט. מרוטות : משתעייא. מספרת : משיחא. מדה : משקופי. חלוני : משתככים. נשקטים : משריין. מחנות : משכא. עור : מדבי. טרטשי. הממונים על האסכרה :

אות פא

פיגאן. צעקה ושועה : פודגרא. הוא חולי כמחט בבשר החי : פטרא. פותח : פוטקרא דקיטפא. הממונים על הכריתה והיזק : פטירא דקיטפא. עץ של אפרסמון : פטישין רמאין. פטישים חזקים : טירא. מצה פוטמין דטיפסא. ראשי הציור : פטרונא. אב : פלטרין. היכל מלך : בפיל. בשער : פולטי. שבכ : פומבי. גלוי : פוסקתא. גרעינים שבפרי : פסילוסין. כבד פה ולשון : פסותא. פיסת יד : פסקא. שברים או חתיכות : פעוטא. קטנה : פרדשכא. פקידים נכבדים : פרגודא. מחיצה : פורפירא. מלבוש : פרפס. גלוי : פרזל. ברזל : פרקטירא. בריכה של מים : פרקמטיא. סחורה : פרסא. פרוכת : פרדשקא. חלון או פקיד : פורייא. מטה : פרקי. איברים : פרוונקא. שליח : פרחאן. כורחים פשפוש. חפש : פתורא. שלחן : פתקא. כתב :

אות צדי

צדיא וריקניא. תהו ובהו : צחותא. צלולה : צייתין. מקשיבים : צלי. תפילה : צניעותא. גנוז : צהר. ספר וגבול :

אות קוף

קאפן. נקשרו : בעלי קבין. שיש לו דמות רגל של עץ : קבלא. ערפל : קתדרא. כסא קדל. עורף : קודרין. אומדין השפוע : קדרותא. שחרות : קחמיטא. שר : קוזטיפא. ניצוץ קוזמיטים. שרים. בקחפיל. בתוקף זריקה : קוזפא. גאד : קלפיטין דקורטי. היכלות מצוירי : קחפידא. ברשות וכת : קיורא. קיימ : קטירי. מלקט : קוזטורנטין קלטרולסין. ראשי גייסות מאדום : קטפירי דארעא. מקום מדרון עמוק בארץ : קיטפא. דבוק : קטפא. אשכול : קוטרא. קשר : קטפורא. גאד : קטורא. עשן : קטפורא. בית דירה : קוטפא. מלבוש או כרית : בקטיפא.

אות נון

נאים. מנמנס : נביע מתתא. נבע מלמטה : נבזבזין. אוצרות : נבית. גלין : נגרי טורייא. חוצבי הרים : נגיבו. יבשה : נגדין. נמשכים : נדיף. מריח : נוף. גער : נטר. ממתין אושומי : נטיל. גושא : נטלי במטלנוי נוסעים בנוסעיהם : נייפין. נואפים : נמוסי. מנהגים : נימין. שערות : נמוכום. שפלים : נסיב נשוי : נצאן. מתקוטטים : נקט. לקח : נורא. אש : נשף. מנשב :

אות סמך

סאיבא. טומאה : סב. קח : סיב. זקנה : סגירא. מוסגר : סחרנא. סביב : סת. ספר : סברא. הטיה : סטנוניא. הסוהר : סטון. נחש : סיתורא. חורף : סיטו. תואר : סטיפ. סיגי הכסף : סך. הבט : סילתא. כלי זכוכית : סמכא. עמוד : סימא. אוצר : סמטא. נתיב : סמיטרא. נתיב או מצנפת : סומקא. אדום : בסימו דמלין. דברים נעימים : סינדרא. חבל : סנפרינון. ספיר : סנטירא. שוטר העיר : סוסטיפא. קשת : סוספטי. סיגי : סוספינא. שומן : סיסתרי. מלבוש : סוסיתא. מחצבת : סוספיטא. זוהם : ססגונא. גוון תחש : בסיסו. בתיקונו : ספאן. חשיבות : ספונים. תוקף : סיפטא. משקל : ספון. חשיבות : סרטא. שירטוט : סריקתא. רקים : סריין. טנופת : סרכי. שרים : סתימו דסתמיין. נעלם על כל הנעלמים : סיתרא. חולה : סתרא דסתריין. סודי הסודות :

אות עין

עא. עץ : עבורי. בריח : עבורא. תבואה : עיבא. מעונן : דלעגל. מהרה : עדואיהון. עיבוריהם : עדייהון. עיבור שלהם : ויעדרון. וימוחו : עזקא. טבעת : עחלי דאיילתא. תאומי צביה : מתעטר

פירוש המלות

קיסדורין דירוקי. מיני ירקות : קסירי. אמתחאי : קהטיפין. סיגין : קוסטונא. מכס : דקסטו. מדה וכלי : בקיסטרא דקוסטא. אהל שלנים בו אורחים : קיסטא. קודם : קסטירא. אהל : קסטיטירא. זוהרת : קסטירא. זהירות : קיסטא. ברית : קיסטא דטירמא בקירטוי דאורחוי. כלי שמבשלי. בו על אם הדרך : קסטפי. זהירות ניצוץ : מקסטר. קישוט : קוסדרי. עשבים : קסטירים. רוחות בלא גוף : קוסטרא. כים : קסירי. אומות. קיסטפא. חתיכת עץ : קופסירא. דבוקים : קוסטי. מדות : קפטלאי. ראשים : קופא. בליא א א : קופטרך. מלבושך : בקופטרא דקילטא. דבוק וקלוט : קפטורי דקילטא. קשרים הקלוטים בכרעי מטה : קפטרא. חבל : קפתורא. מטה ידו לצד הטבור : קפסירי. שרים שלטונים : קפלין. עמודים : קופטי. חדרו : קופטרא. דבוק ואחוז : קופטא. מלבוש : קפחא. מקפח את הבריות : קפחי. גולנים : קרבא. מלחמה : קרדו. חשך : קריינא. מלמד : קרדיני. חוזק : קרדנותא. קשה וחזק : קורדיטא. מאכלים מצויירים בדפוס : קרפולין. סחודה : קפסירי קסרי. בעלי מדות קרטייא. בית : קורטמי. גרעני : בקרדינא. בחוזק ותוקף : קרטופא. קשר : קרטיפא. קלע : קיר פטרונא. אדון ואב : קרטנא. אוצר : קרדנותא. חזק או שחור : קשטא. עצים : קשוט. אמת : קשישא. זקן : קתדרי. כסאות :

אות ריש

ראמין דראמין. גבורים דגבורים או חזקים דחזקים : רברבין. גדולות : רביין. גערים : רבין. מצומדת : רהטין. רצין : רווק. אדם פנוי בלא אשה : ברטיבא. בשדה אגם מים : רזא דמלא. סוד הדבר : מרחצים. בוטחים : רכיכי. רך : ברילוגיא דאופיר. בכתם אופיר : דעיא. מבקש : רעוא. רצון : רימנא. גערתי : רופינוס. שרים : רתיכין. מרכבות :

אות שין

שאפא. לבלוע : שארי. התחיל : שבבין. שכנים : שבבים. חדרים : שביבין. שלהבת : שבריר. כמדומה : שטיא. שוטט : שייפין. אברים : שכלולא. יסוד : שככין. נשקטים : שליחא דקוסטא. שליח הדין שממונה על העונש לשלפא להוציא וישליף. ויחניט : שעלא. דריפת : שעיעיני

גסדין : קטירנא. צריר : קטיד. קשר : קטפיריס. גופי בהמות : קטפירא. קשר או מין עוף : קטפורא. קשור : קוטיפא דקרנטא. זפת הנוטף מכו תות עץ : בקטורא דקוטירא. בקשר הקינטור והכעס : קטפודי. נצוצות : קטפוי. מדרון : קוטריין. קינטר : קוטפא. דביקות : קטפורא. צורה פניה : קטורי רמאי. קשרים חזקים : קטטורי. שולחי הדין : קטפירא. מלבושים : קטפא. מתגלגל : קיטרא. עשן : אתקטר חד אודחא קסטירירא. מקושר דרך א' המאיר ומזהיר ואותה דרך היא הליכו הנחש עליון וכל הכוכבים דקים וקטנים קשורין בו ותולן ממנו : קטנון. מהד : קוטיפי זהירות : קטפוי. מלבושין : קטרי דורא. גחלי רתמים : קטפירא. מלבוש : לקטעה. לקצץ קלישא דקה : קליפין. גלויים : בקולמטוי בתויף : בקלפוי. בהתגלות : קלמא. קסת הסופר קולפוי דשגד. מקל שדאשו נטוע במסמרים קולטרא דקיטפא. קליטה הדיבוק : בקולמיט : בהתלהבות : בקלדיטו. בארות : קולפוי. מקל קלדיטא. עיגול : קולפא. מקלות עצים : קלא מן קליא. קול א' מן הקולות : קולפון. שלהבת : קוליתא. עצם הירך : קולטא. סדק : קליטיי. קלפי : בקולפי דסיכתא. בהכאת הבטה : קמיט כטופסק. נקמט קמטים כדפוס שצוירו בולט לחוץ : קומטרא. הקמיטות שקומט ע"י תרועה : קומפא. מאפר : קומטו. כסויים : קמראי. מכסה : קונדיטין. יין מעורב עם פלפל ורפש : מקונדיטין בישין. ממששה רעה : קנוחא. אכפרה : בוקניא. בקנאה : קנסיר. חרס : קינתא. מחלוקת : קונפון. קובץ אנשים ע"י הכרזה : קסטירא. ממשלת : קסדא. מושל : קסירטא. סיג : קיסטרא. אסתרא : קסטורין. שרים : קוספיתא. כף הלקע : קסטריין. גידים : קסטורים. חולה מחמת איזה רוחות. קספורה. עטרה : קסטורים. שוטרם : מקסטורא. מהאוסף : קפטא. הכה : קוסטא. עצים : קסטורא. זיהם : קסטיין. מדות : קסטריין. רוחות שלוחי דין : קסטר בקטריין בקומטא. שוטר בקישור ומאסר : קיסטא דעינא. זולג דמעות תמיד מעיניו : קי טרא. ממונים : קסטר ישיה. הכה שלהבה וסיבב ראשו : קוסטי. מדות : קוסטי. חרבה : קוספיטא. קלע : קטיפא. זוהר ניצוץ : קסטורין. היכלות : קוסטרא דקוטרא. אהל עשן : קוסטייהו. מדתם : קוסטר. תליין : קסטורי. ימונים ושוטרי המלך על מדינתו לקיים דתו :

פירוש המלות

חלקים : שף. נעקר ממקומו : שפניני. תורים :
שפירין. יפים: שריקן. הפחותים: שורין. חומות:
שרא. התחיל או התיר: שרא קברא. יחרם
קברי: שורי. חומות: שורייקי. גידים: שורטא.
קנים: שושיפא. סדין: דאשתלל. שנסתלק:

(א"ה פרוש המלות הוה נעתק מפירוש המלות הגוסס
בסוף הוזהר חדש וכתוב שם שהוא פירוש המלות

לזוהר הגדול ולזוהר חדש וראיתי כי נטלו בו כמה
טעיות מהם ט"ס ומהם שגוף הביאור אינו מרויך
לענין והוקשה עלי לחקן כי צריך לזה בקיאות וחיסוס
רובה ועיון גדול ובכך הנחתים כמות שהם ועל
הקורא לעיין היטיב וההי"ב. הש"ך ס"ט).

אות תיו

תב. חזר: תבנא. חזרתי או תבן: תוהא. תמיהה:
תווי והדרין. מבקשים ומחזרים תזיף.
לזיה: תחמי. תראה: תכסיף. תבייש: תלגא.
שלג: תוליף. תלמדו: הלא. הר קטן: המן. שם:
תננא. עשן: תסקופין. עלילות: תפסין. משיגים: